

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

EUCLIDES

ELEMENTA

EDIDIT

I. L. HEIBERG

II.

LIPSIÆ

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MCM

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Vorträge und Aufsätze. Von H. Haener. [V u. 253 S.] gr. 8. 1907. geh. \mathcal{M} 5.—, in Leinwand geb. \mathcal{M} 6.—

Aus den noch nicht veröffentlichten kleineren Schriften Haeners ist hier eine Auswahl von Vorträgen und Aufsätzen zusammengestellt, die für einen weiten Leserkreis bestimmt sind. Sie sollen denen, die für geschichtliche Wissenschaften Verstandes- und Teilnahme haben, insbesondere aber jungen Philologen Anregung und Erleuchtung bringen und ihnen ein Bild geben von der Höhe und Weite der wissenschaftlichen Ziele dieser großen Lehrgangsgewissen Meister und ihrer Philologen. Den Inhalt bilden die Abhandlungen: Philologie und Geschichtswissenschaft, Mythologie, Organisation der wissenschaftlichen Arbeit, über verbindende Silben- und Sechswortgeschichte, Isotakt und Kladistik Christi, Ptolema, die Perse (aus der Geschichte eines Bildes). Als Anhang beigefügt ist die Novelle „Die Flucht vor dem Weibe“, die als Bearbeitung einer abstrakten Legende sich angeschlossen.

Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. Von Prof. Dr. A. Gudeman. [VI u. 224 S.] gr. 8. 1907. geb. \mathcal{M} 4.80, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.20.

Dieses Kompendium ist eine völlig umgeschriebene und bedeutend erweiterte Ausgabe von des Verfassers *Outline of the History of Philology* (3. Aufl. 1902). Hauptwerk des Buches ist, als Nachschuß für Universitätsvorlesungen zu dienen; doch dürfte es sich nicht minder zum Selbststudium empfehlen.

In engen Bahnen und übersichtlicher Form gibt das Buch nach dem einheitlichen Abschnitten über Begriff und Einteilung der Philologie, sowie der verschiedenen Behandlungsmethoden einen Überblick über die bedeutendsten Vertreter des Altertums wissenschaft und ihrer Werke nebst reichhaltigen, aber sorgfältig geprüften Literaturangaben. Das Buch läßt einem wirklichen Bedürfnis ab, da es das bis jetzt in Deutschland umfassendste Darstellung der Geschichte der klassischen Philologie überhaupt noch nicht vorhanden ist.

Abriss der griechischen Metrik. Von Prof. Dr. P. Maasquaray. ins Deutsche übersetzt von Dr. Br. Presler. [XII u. 248 S.] 8. 1907. geh. \mathcal{M} 4.40, in Leinwand geb. \mathcal{M} 5.—

Der vorliegende Abriss führt sofort in medias res und erklärt zunächst an der Hand geschickt ausgewählter Stellen das Versmaß und den Vers- und Strophenbau, vom Liedhören zum schweren Fortschrittend, damit auch der Anfänger sich leichter in das schwierige Gebiet einarbeiten kann. Die notwendigen theoretischen Ausführungen sind klar und verständlich, wobei der Verfasser geschickt abwechselnd auf die Theorien des Altertums zurückgeht. Da das Werk ausnehmende methodische Kürze und Klarheit haben es vor allem wissenschaftswert erscheinen, den Abriss in deutscher Sprache weiteren Kreisen zugänglich zu machen.

Vergils epische Technik. Von Rich. Heinze. [VIII u. 487 S.] gr. 8. 1903. geh. \mathcal{M} 12.—, in Halbfrauz geb. \mathcal{M} 14.—

Aber auch die wissenschaftlichen Kontroversen neuerer Zeit, die sich um Vergil und was mit ihm zusammenhängt, bewegen, haben deutlich gezeigt, daß seine Aufgabe fruchtbarer war als die in diesem Buch gelte. Wenn das Urteil über ein der überlieferten Weltgrößen wieder einmal schwankend gewesen ist, so beweisen von ihm Größen immer, daß sie unendlich fest auf ihrem Felsen stehen, aber damit ist das Urteil nicht umfaßt, indem die Bedingungen, aus denen das Werk selbst hervorgegangen ist, die persönlichen, nationalen, die im Zusammenhang der geistigen Bewegung liegenden neu untersucht werden, dann werden die reicheren Mittel der Zeit das Verständnis des Werkes gegenüber der Überlieferung früherer Zeiten fester begründen. Nicht immer bewegt die wissenschaftliche Bewegung das Buch, auf das es hindrängt; in diesem Fall ist es geschieden. Das Buch ist, soweit ich die Literatur kenne, das Beste, was bisher über Vergil geschrieben worden ist. Es hat aber auch allgemeinen Wert, wenn es

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und B.

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Tafeln. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 13.—

Dem Bedürfnisse nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen Kultur (wenn man in Vorlesung beträchtlichen Umfang der völkischen Kultur im Auge faßt, als die bisher vorliegt, soll diese Werk Rechnung tragen. Das Verfaßte ist im praktischen Schuldienst stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die wichtigsten Ergebnisse der neuesten Forschung in einer für den Schulunterricht faßlichen und lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Gymnasien höherer Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weitgehend auch die reichhaltige Bildersammlung zur Seite, der um so weniger fehlen dürfte, je mehr gerade das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht.

Ein Buch, das, ohne mit Gelehrsamkeit zu prahlen, die wissenschaftlichen Tatsachen der Vorlesung bezeugt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie der Wissenschaft und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltreich, verständlich und gefällig. Ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Einleitung. Ganz auf scheint mir die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Redensarten, sondern das für den Leser in der Luft schweben, weil ihm die Anschauungen fehlen. Es liegt mir, wird meist an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der äußerlichen Geschichte der Kunst kommt auch die Stilentwicklung zu vollem Recht. Das Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Betätigungen anschaulich und deutlich ausführlich vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erschließen oft das Verständnis. Die Schilderung des geselligen Lebens hebt besonders die gewaltigeren Momente hervor, begnügt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Ereignissen, sondern, wie es sein muß, auch Proben an oder gibt Inhaltsangaben der überlieferten Literatur, die auch dem mit der griechischen Literatur unbekannten Leser ein Verständnis der Bedeutung dieser Geistesgaben eröffnen.“ (Lehrproben und Lehr)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Sch. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripides; 3. Sokrates und Plato; 4. Polybios und Poseidonios; 5. Cicero. [VI u. 126 S.] gr. 8. 1906. geh. *M* 2.—, in Leinwand geb. *M* 2.50.—

„Die Vorträge enthalten vermöge einer ganz ungewöhnlichen Einseitigkeit und Geistesleben der Griechen, vermöge einer seelischen Feinfühligkeit Interpretation, wie sie etwa Burckhardt besessen hat, historisch-psychologische, von großem Reiz und stellenweise geradezu erheblicher Wirkung. — Die Verline des Schwerts auf diese Weise seinen Gestalten zu geben versteht, ist m. W. bis dahin, und die gedankenschwere Kraft seiner Sprache tritt dabei so frei, so einfach und so einfach daher, daß man oft kaum weiß, ob die erste Schönheit des Ausdrucks die Tiefe des Gedankens höhere Bewunderung verdient.“ (Jahresbericht über das höhere Schulwesen.)

Geschichte des hellenistischen Zeitalters. Von Julius R. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. 1906. geh. *M* 12.—, in Halbfanz geb. *M* 14.—

„Kaiser geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umschlingt sie mit seiner Entschiedenheit stets die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz und gar, zeigt mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefährliches Gebiet, welches Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Kaiser hat diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Masse zu stehen. Das Urteil über ein Werk, das völlig hat ausreifen können, darf ein Maßstab ansetzen, aber diese Geschichte Alexanders entzweit auch die Leser, die es erwarten, in Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt, wo es notwendig, die durchdrachtete mit J. G. Dreyer.“ (Liter. Zentralblatt, 1906.)

EUCLIDIS
O P E R A O M N I A.

EDIDERUNT

I. L. HEIBERG ET H. MENGE.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCLXXXIV.

Euclides

EUCLIDIS

E L E M E N T A.

EDIDIT ET LATINE INTERPRETATUS EST

I. L. HEIBERG,

DR. PHIL.

UOL. II.

LIBROS V—IX CONTINENS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXXIV.

AP

QA31

EB

v. 2

PRAEFATIO.

In iis Elementorum libris, qui hoc continentur uolumine, emendandis pro fundamento habui codices PBFV, de quibus uideatur brevis, quam dedi uol. I p. VIII—IX, notitia; codicem Bodleianum B in libris VIII—IX¹⁾ contulit H. Menge. Parisino 2466 (p) in solo libro VII uti potui, neque magni est momenti. sed cum omnium Theoninorum optimus codex Laurentianus F inde a VII, 12 p. 216, 20 ad IX, 15 p. 378, 6 deficeret — nam eam codicis partem, quam littera φ significaui, prorsus inutilem esse, adparet, de qua re in prolegomenis uoluminis IV uberius agam —, et cum cod. Bononiensis b (u. uol. I p. IX) a Florentino in hac quidem parte non longe distaret, eum a VII, 13 ad IX, 15 hoc anno Bononiae contuli et hoc loco scripturae discrepantiam notabo. ad splendendum adparatum criticum in libris VIII—IX etiam cod. Parisin. Gr. 2344 (q) membran. saec. XII contuli, qui ut Hauniam transmitteretur, intercedente praefecto bibliothecae regiae Hauniensis a liberalitate bibliothecarii Parisiensis Leopoldi Delisle facile

1) In his duobus libris ab VIII, 17 de ν littera, quam $\epsilon\varphi\epsilon\lambda\kappa\upsilon\sigma\tau\iota\kappa\acute{o}\nu$ uocant, uel omissa uel addita in B nihil in collatione adnotatum erat.

impetraui. huius codicis scripturas inde a p. 372, 15 suis locis in adparatum recepi, reliquas ab initio libri VIII hic dabo.

- p. 216, 24: ὡσι b.
 p. 218, 9: τὰ ἀντά] om. b.
 18: ἐν] καὶ ἐν b.
 27: ἐστίν] om. b.
 p. 220, 1: τὸν Z] Z b.
 11: ἦ] uidetur eras. b.
 26: ἔσται] ἔστιν b.
 p. 222, 2: ἡγούμενοι] γούμενοι b.
 7: ἦ] corr. ex ó m. 1 b.
 14: A] corr. ex A m. 1 b.
 p. 224, 1: τῶν] τόν b.
 24: πολλαπλασιάσασι b.
 p. 226, 5: καὶ] om. b.
 6: πεπολήκε b.
 17: ἀριθμοί] ἄρα ἀριθμοί b.
 25: πεπολήκε b.
 p. 228, 2: ἀλλ' ὥς] ὥς δέ b.
 6: πεπολήκε b.
 21: sequitur p. 428, 23—430, 17 b (κ').
 p. 430, 11: ἐστίν] om. b.
 13: ὑπό] ἐκ b.¹⁾
 16: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. b.
 p. 230, 16: ΘZ] supra scr. m. 1 b.
 ἴσοι εἰσίν] punctis del. m. 2 b.
 ἀριθμοί] ἴσοι b.
 ἀλλήλοις] ἀλλήλοις εἰσίν b.
 p. 232, 2: ἐστίν] om. b.
 4: EZ] EZ ἄρα b.
 7: sequitur p. 430, 19—432, 8 b. (κβ').
 p. 432, 7: ἐστίν] om. b.
 8: κγ' b (κ' edit. = κα' cod.).

1) Recipiendum est.

- p. 232, 9: ἀλλήλους] πολλούς b.
 11: ἀλλήλους] πολλούς b.
 14: μή] μή εἰσιν οἱ A, B ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐ-
 τὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς b.
 18: μετροῦσι] syll. με- in ras. m. 1 b.
 20: τὸν ἦ-] in ras. m. 1 b.
- p. 234, 8: τοῖς] τῶι b.
 11: καδ' b et sic deinceps.
 17: εἰσι] εἰσιν οἱ A, B b.
 18: αὐτούς] τοὺς A, B b.
 21: ἔστωσαν] litt. στ corr. ex η m. 1 b.
- p. 236, 1: πεποίηκε b.
 12: ὥσιν] εἰσιν comp. b.
- p. 238, 3: ὥσι b.
 12: ante τις est — in b. post A, E uacat linea in b.
 13: δῆ] δέ b.
 22: A, E πρῶτοι, οἱ δέ] om. b, in extrema pag.
 26: τόν] πρὸς τόν b.
- p. 240, 1: τόν] πρὸς τόν b.
 2: post E est — in b.
 B, Γ] Γ, B b.
 24: ὥσι b.
- p. 242, 4: τόν] τό b.
 8: δῆ] δέ b.
 E, A] A, E b.¹⁾
 16: ὥσι b.
- p. 244, 3: E] in ras. m. 1 b.
 22: ὥσι b.
- p. 246, 9: ΓA] AΓ b.
- p. 248, 1: μή] supra scr. m. rec. b.
 14: μετρεῖ] μετρεῖ b.
- p. 250, 1: ὁ B] τὸ B b.
 6: ἡγούμενον] corr. ex ἡγούμενος m. 1 b.
 9: sequitur p. 432, 10—20 b.
 p. 432, 10: ἄλλως τὸ λβ' τὸ ἐξῆς b.

1) Hoc ergo ex P recipiendum erat.

- p. 432, 13: ἔστω] ἔστω ὁ b.
 19: B] corr. ex Γ m. 1 b.
 20: ἐστὶ] comp. .b.
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι] comp. b.
- p. 250, 10: λγ' b et sic deinceps.
 17: γεγονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν] δῆλον ἂν εἴη τὸ
 ζητούμενον b; item lin. 21.
 24: εἰ] τὸν πρὸ ἑαυτοῦ, ὃς καὶ τὸν Α μετρήσει. εἰ b.
- p. 252, 1: ἐτέρου] τοῦ ἐτέρου b.
 13: ἐπιταχθέν] ζητούμενον b, mg. m. 1: γρ. τὸ
 ἐπάγγελμα.
 19: τοὺς αὐτοὺς λόγους b; item lin. 22—23.
- p. 256, 21: μετροῦσι b.
 25: ὁ] καὶ ὁ b.
- p. 258, 8: post ἐπόμενος reliqua pars lineae quasi orna-
 mentis quibusdam expleta est in b.
 9: τούς] τόν b.
 13: τοῦ Γ] τοῦ Γ, ὅταν οἱ Α, Β πρῶτοι πρὸς
 ἀλλήλους ᾧσιν b.
 20: μετροῦσι b.
 24: ἔστωσαν] ἔσονται b.
 26: Η] e corr. m. 1 b.
- p. 260, 4: ἄρα] ἄρα ὡς b.¹⁾
 16: μετρώσιν] μετρήσωσι b.
 25: μετρήσουσι b.
- p. 262, 11: δῆ] δέ b.
 13: μετροῦσι b.
 14: μετρήσουσι b.
 16: μετροῦσι b; item lin. 17.
 23: μετροῦσιν] μετρήσουσι b.
 24: Γ] in ras. m. 1 b.
- p. 264, 3: μετροῦσι b; item lin. 4, 7, 8.
 13: τὸν Ζ — 14: μετρούμενος] om. b.
- p. 266, 10: τὸ αὐτό — 11: ἀριθμοῦ] om. b.
- p. 268, 9: ὑπό] ὁ ὑπό b.

1) P. 260, 14 errore typographico legitur ἔπει pro ἔδει.

- p. 268, 11: ὁ *H* ἄρα] ἐπεὶ ὁ *H* ὑπὸ τῶν *A*, *E*, *Z* με-
τρεῖται, ὁ *H* b.
14: μὴ] μὴ ὁ *H* ἐλάχιστος ὧν ἔχει τὰ *A*, *B*, *Γ*
μέρη b.
17: μέρεσι b.
19: τῶν] om. b.

VIII.

- p. 270, 13: τῶν — 14: πλήθει] om. bq.
18: μείζων — 19: ὅ τε] om. bq.
p. 272, 12: τέσσαρες] *A* b.
20: ἔστιν] ἀριθμὸς δὴ ὁ *A* δύο τοὺς *A*, *B* πολ-
λαπλασιάσας τοὺς *Γ*, *A* πεποίηκεν· ἔστιν bq.
20: ἄρα] om. b.
21: μέν] om. bq.
p. 274, 2: ὁ *Γ*] οὕτως ὁ *Γ* bq.
3: ὁ *A*] οὕτως ὁ *A* bq.
4: πολλαπλασιάσας b.
8: ὁ *Z*] οὕτως ὁ *Z* bq.
10: ὁ *H*] οὕτως ὁ *H* bq.
11: ὁ *A*] οὕτως ὁ *A* bq.
15: ἀλλ'] ἐδείχθη δὲ καὶ bq.
23: εἰσί q.
οἱ *A*, *B* — 24: εἰσίν] supra scr. m. 1 q (εἰσί).
26: δὲ τῶν] δὲ τὸν bq.
p. 276, 3: τοῖς] corr. ex αὐτοῖς m. 1 q.
9: τέσσαρες] δ q.
11: ἐάν] supra scr. m. 1 b.
p. 278, 1: καὶ ἐπεὶ — 3: ἐαυτὸν μέν] οἱ ἄρα ἄνθρωποι αὐ-
τῶν qf *A*, *Ξ* πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.
ἐπεὶ γὰρ οἱ *E*, *Z* πρῶτοι, ἐκότερος δὲ αὐ-
τῶν ἐαυτόν bq.
6: καὶ] om. bq.
καὶ οἱ — 7: εἰσίν] πρῶτοι καὶ οἱ *A*, *Ξ* bq.
p. 278, 14: εἰσίν] ἐπεὶ bq.
ἀλλήλους] ἀλλήλους εἰσίν, ἵσος δὲ ὁ μὲν *A*
τῷ *A*, ὁ δὲ *Ξ* τῷ *A* bq.

- p. 278, 18: ἀνάλογον] om. b.
 22: Z] in ras. m. 1 b.
 23: ἀνάλογον] om. bq.
- p. 280, 1: καί] om. bq.
 6: Θ] e corr. m. 1 b.
 10: Θ, H] H, Θ b.
 ἀνάλογον] om. bq.
 11: καὶ ἐν] καὶ ἐν τε bq.
 13: Θ, H] H, Θ bq.
 14: ἀνάλογον] om. b.
 15: ἐν τῷ] ἔτι bq.
 16: λόγοις] λόγοις, ἔσονται τινες τῶν H, Θ, K, A
 ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐν τε τοῖς τοῦ A πρὸς
 τὸν B καὶ τοῦ Γ πρὸς τὸν A καὶ ἔτι τοῦ
 E πρὸς τὸν Z λόγοις q.
 17: οὕτως] om. bq.
 20: ἐλάσσων] ἐλάττων b.
 ἐλάσσονα] ἐλάττονα bq.
- p. 282, 1: B, Γ] Γ, B bq.
 2: μετροῦσι bq.
 τῶν] τὸν q.
 4: ὁ H] (prius) supra scr. m. 1 b.
 6: Θ, H] H, Θ bq.
 8: τὸν Z] Z q.
 9: ὑπὸ] ὁ ὑπὸ bq.
 12: Θ, H] H, Θ bq.
 14: ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ bq.
 20: ἰσάκεις] ὁσάκεις q.
 22: ἀνάλογον] om. bq.
 ἐν] ἐν τε b.
 τε] om. b.
 23: ἔτι] om. bq.
 24: ἐν] εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ N, Ξ, M, O ἐξῆς
 ἐλάχιστοι bq.
- p. 284, 1: εἰ γὰρ μὴ] om. bq.
 2: ἀνάλογον] om. bq.

- p. 284, 5: οὕτως] bis q.
 7: τε] om. bq.
 10: μετροῦσι bq.; item lin. 15.
 20: ἀνάλογον] om. bq.
 21: τόν] om. bq.
 22: τόν] (bis) om. bq.
 23: ἄρα] om. b.
 ἀνάλογον] om. bq.
 p. 286, 10: Γ, Ε, Δ] in ras. m. 1 b.
 15: καί] om. bq.¹⁾
 16: πεποίηκεν] (prius) πεποίηκε q.
 17: Δ] e corr. m. rec. b.
 18: Δ] e corr. m. rec. b.
 ὡς δέ — τὸν Θ] om. b.
 p. 288, 7: μετρῇ] μετρεῖ q.
 13: μετροῦσιν] μετρήσουσι bq.
 14: εἰ — 15: τὸν Γ] λέγω γάρ ὅτι οὐ μετρεῖ ὁ Δ
 τὸν Γ bq.
 15: καὶ ὅσοι] ὅσοι γάρ bq
 p. 288, 17: τοῖς Δ] in ras. m. 1 b.
 p. 290, 1: ἡ] εἰ q.
 γάρ] γάρ Ζ q.
 6: μετρήσει] μετρεῖ bq.
 9: μετρῇ] μετρεῖ q.
 14: οὐ] μή q.
 οὐδέ] οὐδ' q.
 15: μετρήσει] μετρήσει· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ὑπό-
 κεῖται γάρ ὁ Δ τὸν Δ μετρεῖν q.
 16: ὁ] τό q.
 20: μεταξὺ — ἀνάλογον] om. bq.
 p. 292, 8: Γ, Δ, Β] Β, Γ, Δ bq.
 10: εἰς q.
 11: εἰς q.
 14: καὶ — 15: τὸν Ζ] om. q.

1) Itaque quoniam bq p. 286, 13 sq. cum P consentiunt, nomen Theonis in adnotatione ad locum illum tollendum est.

- p. 292, 18: ἔχοντας] ἔχοντας αὐτοῖς bq.
 22: καὶ] καὶ ὁ q.
- p. 294, 1: εἰσὶ q.
 καὶ of — 2: εἰσὶν] om. b.
 3: ἄρα] om. b.
 10: ὥσι bq.
 14: μεταξὺ] ἐξῆς μεταξὺ bq.
 19: μεταξὺ] supra scr. m. 1 b.
 20: ἐμπεπτώκασιν] ἐμπέπτουσιν b.
 21: τῆς] τῆς E bq.
- p. 296, 1: πεποίηκε bq; item lin. 2, 3, 4.
 6: Z, H] H, Z bq; item lin. 7.
- p. 296, 10: τῶν] om. b.
 ἐστὶν ὁ] ἐστὶ καὶ ὁ bq.
 12: ἄρα τόν] ἄρα τό q.
 μετρεῖ] om. b.
- p. 298, 2: ἴσος — 3: A] ὁ δὲ M τῷ A ἐστὶν ἴσος bq.
 6: H] K, ut uidetur, q.
 8: τοσοῦτοι] οὕτως b.
 12: εἴ] om. q.
 ἐκατέρου] om. bq; γρ. ἐκατέρου mg. m. rec. b.
 15: μεταξὺ] ἐξῆς μεταξὺ bq.
 21: οἷ τε] corr. ex ὅτε q.¹⁾
- p. 300, 8: ἄρα] om. b.
 10: πεποίηκε bq.
 11: E] e corr. m. rec. b.
 13: δέ] om. q.
 15: E] corr. ex Θ m. rec. b.
 16: πεποίηκε bq; deinde add. b mg. m. rec.: τὸν
 δὲ Z πολλαπλασιάσας τὸν Θ πεποίηκε.
 μέν] om. b.
 17: πεποίηκε bq; item lin. 18, 19.
 19: μέν] om. bq.
 23: καὶ ὡς — 24: τὸν H] supra scr. m. 1 q.
 25: τῶν] τόν q.

1) P. 298, 21 in adnot. addatur: τε] om. BVφ.

- p. 300, 27: ἀλλ' ὡς ὁ E πρὸς τόν] in ras. m. 1 q.
- p. 302, 2: τῶν] τόν q.
 3: K] in ras. q.
 A] in ras. q.
 10: B] e corr. m. 1 b.
 12: καὶ ὡς — 13: τὸν A] om. bq.
- p. 304, 1: Γ γάρ] γὰρ Γ bq.
 4: πεποίηκε bq.
 8: διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ] πάλιν ἐπεὶ ὁ Γ τὸν Δ
 πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, ὁ δὲ Δ
 ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκε, δύο
 δὴ ἀριθμοὶ οἱ Γ, Δ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τὸν
 (om. b) Δ πολλαπλασιάσαντες τοὺς E, B
 πεποίηκασιν· ἔστιν ἄρα bq.
 9: B] B. ἀλλ' ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, οὕτως ὁ
 A πρὸς τὸν E bq.
 10: ἄρα] om. q.
 11: ἀριθμός] ἀριθμὸς ὁ E bq.
- p. 306, 2: ἑαυτόν] ἑαυτὸν μὲν bq.
 4: τῶν] corr. ex τόν m. 1 q.
 6: καὶ ὁ Γ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν E πε-
 ποίηκεν] om. bq.
 7: μὲν] om. bq.¹⁾
 πεποίηκε bq; item lin. 8.
 10: πεποίηκε q; item lin. 11.
 27: Δ] Δ, οὕτως τε (om. q) ὁ K πρὸς τὸν B·
 ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ bq.
 ὅ τε] τε ὁ bq.
- p. 310, 4: τόν] om. q.
 8: τῶ] om. q.
 10: μὲν ὁ] ὁ μὲν bq.
 14: τετράγωνος πρὸς τετράγωνον] τετράγωνος ἀριθ-
 μὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν bq.
 22: εἰσιν] comp. ἔστιν corr. ex comp. εἰσιν b.

1) P. 306, 6 in adnot. scribatur: „6. καὶ ὁ — πεποίηκεν]
 P; om. Theon (B V φ). 7. μὲν] om. B V φ.“

- p. 310, 23: B] e corr. m. 1 b.
 p. 312, 1: εἰσιν] εἰσι bq.
 4: πάλιν — μετρεῖτω] ἀλλὰ δὴ μετρεῖτω ὁ Γ τὸν Δ bq.
 7: B] in ras. m. 1 b.
 10: Δ, E] in ras. m. 1 b.
 15: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. bq.
 18: καὶ ἐάν — 20: μετρήσει] om. b.
 25: ὁ δὲ Δ — 26: τὸν Δ] καὶ ἔτι ὁ Γ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Ζ ποιείτω, ὁ δὲ Δ ἑαυτὸν bq.
 26: Ζ] Η bq.
 p. 314, 5: εἰσι q.
 10: δῆ] om. bq.
 11: οἱ] καὶ οἱ bq.
 12: πρὸς τόν] πρὸς bq.¹⁾
 13: ὡς] supra scr. m. 1 b.
 22: ἀριθμοί] om. bq.
 24: μετρεῖ] μετρήσει b.
 25: εἰ γὰρ μετρεῖ ὁ Γ τὸν Δ, μετρήσει] mg. m. rec. b; εἰ γὰρ ὁ Γ τὸν Δ μετρεῖ, μετρήσει q.
 26: οὐδέ] οὐδ' bq.
 p. 316, 3: γὰρ] γὰρ μὴ b, sed μὴ eras. καί] e corr. m. rec. b.
 5: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. bq.
 21: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. bq.
 p. 318, 1: ὁμοιοι] om. q.
 13: πολυπλασιάσας b, sed syll. λυ in ras. m. 1; item lin. 15, 17, 18.²⁾
 14: πεποίηκε bq; item lin. 17, 23.
 17: Δ] corr. ex Η m. rec. q.
 22: πολυπλασιάσας b; item lin. 23.
 28: εἰσι q.
 p. 320, 4: ἐξῆς] ἐξ ἀρχῆς q.

1) Ergo τὸν cum P omittendum.

2) Itaque fortasse haec forma uocabuli in hac prop. cum P seruanda est.

- 320, 8: δ Γ] sic bq.¹⁾
 9: η] καί b.
 16: $\sigma\epsilon$] ἀριθμοί $\sigma\epsilon$ bq.
 17: E] E ἀριθμοί q.
 18: $\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\sigma\iota$] $\sigma\tau\epsilon\rho\epsilon\sigma\iota$ ἀριθμοί b.
 19: $\mu\acute{\epsilon}\nu$ δ] sic bq.²⁾
 24: $\kappa\alpha\iota$] η bq.
 25: $\gamma\acute{\alpha}\rho$] $\delta\eta$ q.
 $\tau\acute{\omicron}\nu$ Δ] sic bq.³⁾
- 322, 1: $\epsilon\iota\sigma\iota$ q.
 6: $\kappa\alpha\iota$] ἔστιν ἄρα ὡς δ K πρὸς τὸν M, δ M
 πρὸς τὸν Δ, καί q.
 7: $\pi\epsilon\pi\omicron\lambda\eta\kappa\epsilon$ bq; item lin. 23, 25.
 10: M, Δ] Δ, M bq.
 14: διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ] πάλιν ἐπεὶ ἐστὶν ὡς δ
 Δ πρὸς τὸν E, οὕτως δ H πρὸς τὸν Θ,
 ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν bq.
 16: M, Δ] Δ, M bq.
 εἰσιν] om. b.
 19: N] corr. ex H m. rec. b.
 21: Γ, Δ, E] Δ, E q.
 24: Δ] corr. ex Δ m. rec. b.
 τόν] τὸν ἐκ τῶν Z, H τόν bq.
 27: N] corr. ex H m. rec. b.
 28: τόν] om. bq.
 τόν] om. b.
 N] corr. ex H m. rec. b.
 30: H] e corr. m. rec. b.
 καὶ ὡς] ὡς bq.
- 324, 1: Z] in ras. m. 1 b.
 5: N] corr. ex H m. rec. b.
 6: H] H καὶ δ E πρὸς τὸν Θ q.
 9: N] corr. ex H m. rec. b.

1) In adn. p. 320, 8 delendum „corr. ed. Basil.“.

2) In adn. p. 320, 19 deleatur „ δ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ V φ“; habent $\mu\acute{\epsilon}\nu$ δ .

3) In adn. p. 320, 25 addatur: „25. τὸν Δ] τὸν $\mu\acute{\epsilon}\nu$ Δ B V φ.“

- p. 324, 11: τόν] bis b.
 12: Ξ] E q. B] Θ q.
 13: καί] καὶ ὥς b.
 26: ἀλλ' ὥς] ὥς δέ b.
 28: ἄρα] om. bq.
- p. 326, 7: οἱ] om. bq.
 10: ἀριθμὸς ὁ Γ] ὁ Γ ἀριθμὸς bq.
 13: Α, Γ] Α, Β, Γ mutat. in Α, Γ, Β m. rec. b;
 Α, Γ, Β q.
 Ε] seq. ἔστιν ἄρα ὥς ὁ Α πρὸς τὸν Ε, ὁ Α
 πρὸς τὸν Γ. ἀλλ' ὥς ὁ Α πρὸς τὸν Γ,
 οὕτως ὁ Γ (corr. ex Α b) πρὸς τὸν Β.
 καὶ ὥς ἄρα ὁ Α πρὸς τὸν Ε, ὁ Γ πρὸς
 τὸν Β q et mg. m. rec. b.
 ἰσάκεις] mut. in ὁσάκεις m. rec. b.
 ἄρα] mutat. in δέ m. rec. b.
 14: καὶ ὁ Ε — 15: μετρεῖ] om. b.
 δῆ] δέ q.¹⁾
 16: πεποίηκε q. Seq. τὸν δὲ Ε πολλαπλασιάσας
 τὸν Γ πεποίηκεν q et mg. m. rec. b.
 17: ἔστι q. οἱ] αἱ q.
 19: Γ, Β] Β, Γ bq.
- p. 328, 3: ὁ Ζ — τὸν Α] ἐκάτερος τῶν Ζ, Η τὸν Ε
 πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν Γ, Β bq.
 5: Α] Ζ bq. τὸν Ε] Η bq.
 6: Α — δ] om. bq.
 τόν] om. bq.
 πάλιν — 9: τὸν Β] om. bq.
 9: τόν] om. bq.
 10: τόν] (prius) om. bq.
 11: τόν] om. b.
 καί — 12: τὸν Η] om. bq.
 13: ἀριθμοὶ εἰσιν] εἰσιν ἀριθμοὶ bq.²⁾
 17: ὅμοιοι] om. b.

1) In adn. p. 326, 14 addatur: „14. δῆ] corr. ex δέ Β“,
 in adn. ad p. 326, 20 deleatur „et Β (corr. m. 1)“.

2) Ergo hic ordo uerborum cum P praeferendus erat.

- p. 328, 23: Δ] Δ, B bq. H] H, Θ b, sed corr.
 25: εἰσὶ q.
 26: ὁ Z — ἀριθμοί] om. bq.
- p. 330, 2: τοῦ πρό] om. bq.
 4: τόν] om. bq.
 5: τόν] om. bq.
 καί] supra scr. m. rec. b.
 6: τοῖς] τοῖ b.
 καί — 7: Α, Γ, Δ] om. bq.
 12: ὅ τε] ὅτι ὁ q.
 17: Ν] corr. ex H m. rec. b.
 18: πεποίηκε bq.
 20: Ν] corr. ex H m. rec. bq.
 22: δὴ] δέ bq.
 Ε] H bq.¹⁾
- p. 332, 1: Γ] Β bq.¹⁾
 5: πεποίηκε q.
 6: ἐστίν] om. b. εἰσιν] om. bq.
 7: εἰσι q.
 8: τόν] corr. ex τό m. rec. b.
 12: τόν Μ] Μ q.
 15: Ξ] post ras. 1 litt. b.
 16: ὅμοιοι] οἱ q, om. b.
 19: τρίτος] γ̄ b.
 22: λέγω] λέγω δὴ b.
 24: Γ] ε corr. m. rec. b.
 25: εἰσι q.
 26: τεράγωνος δὲ ὁ Α τε-] mg. m. rec. b.
 Γ] Β bq.
- p. 334, 7: ἐστίν] ἔσται bq.
 12: καδ'] om. q.
 14: ὅν] corr. ex ᾗ m. rec. b.
 15: τεράγωνος ᾗ] ᾗ τεράγωνος bq.
 17: post Β ins. λόγον m. rec. b.
 λόγον] om. bq.

1) In adn. p. 330, 22 addatur: „ὁ Ε τὸν Γ] ὁ Η τὸν Β Theon (BVφ)“.

- p. 334, 19: ἔστω] ἔσται q.
 22: εἰσι q.
 23: Γ] in ras. m. 1 b.
 τόν] om. bq.
 24: τόν] om. bq.
 p. 336, 8: Δ] e corr. m. rec. b.
 δῆ] δέ b; om. q.¹⁾
 10: γὰρ οὐ] γὰρ ὁ b.
 ὅμοιοι] ἄρα ὅμοιοι bq.
 11: εἰσι q.
 12: μεταξύ] in hoc uocabulo desinit q fol. 165ⁿ;
 λείπ. φύλλα ἡ mg.; rursus incipit p. 372, 15,
 u. u. adn. (ἐνταῦθα λείπουν φύλλα ἡ mg.
 fol. 166^r).
 p. 338, 5: τετραγῶνοι] τετραγῶμενοι b.
 22: Ε] e corr. m. rec. b.
 25: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. b.

IX.

- p. 340, 9: Α] e corr. m. rec. b.
 10: πεπολήκε b.
 14: δέ] om. b.
 17: τῶν] corr. ex τόν m. rec. b.
 19: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. b.
 p. 342, 4: ἀριθμοί] om. b.
 5: ἔστωσαν — 6: ποιεῖτω] δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ
 Α, Β πρὸς (mutat. in πολλαπλασιάσαντες
 m. rec.) ἀλλήλους τετραγῶνον τὸν Γ ποιεῖ-
 τωσαν b.
 11: ἔστιν ἄρα] om. b.
 12: τόν] bis om. b.
 14: ἐμπέπτει] ἐμπέπτει ἀριθμός b.
 17: ἐάν — ἐμπέπτῃ] om. b; ὧν δὲ ἀριθμῶν εἰς
 μέσος ἀνάλογον ἐμπέπτει mg. m. rec.
 18: οἱ ἄρα] ἄρα οἱ b.

1) Itaque δῆ cum P delendum, ut suspicatus eram.

- p. 344, 1: πεποίηκε b.
 6: πρὸς τόν] πρὸς b.
 12: τὸν A] A b.
 13: τοῦ A] om. b; post ἀριθμοῦ ins. m. rec.
 19: τόν] om. b.
 22: ἐμπύπτωσιν] ἐμπυπτεύωσαν b.
 23: δεύτερος] τέταρτος b.
 24: ἐστίν] om. b.
- p. 346, 4: ὅτι] om. b.
 6: γάρ A] A γάρ b.
 11: οἱ A, B] ante ras. 2 litt. b.
- p. 348, 4: A] corr. ex A m. 1 b.
 κύβος ἄρα ἐστὶ] ἔστιν ἄρα b.
 10: A] πρῶτος b.
 11: πεποίηκε b.
 13: ἐαυτόν] ἐαυτὸν μὲν b.
 14: ὁ A — 22: τὸν B] τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας
 τὸν Γ πεποίηκεν b.
 23: καὶ ὥς] ὥς b.
- p. 350, 1: ὁ A] οὕτως ὁ A b, A e corr. m. rec.
 3: ἐστὶ κύβος] ἐστὶ ὁ κύβος b, sed ὁ deletum.
 11: ὑπό] corr. ex ὑπέρ m. rec. b.
 14: ἐπεὶ — 15: μονάδας] om. b.
 15: πεποίηκε b.
 17: ὁ ἐκ] ἐκ b.
 24: ἔσται] ἐστὶ b.
 ὁ] πάντες, ὁ b.
- p. 352, 1: πάντες] om. b.
 2: post διαλεπόντες add. πάντες b.
 4: ὅτι] om. b.
 6: πάντες] om. b.
 8: ἃμα] ἄρα b.
 Ante τετράγωνος eras. ὁ b.
 9: πάντες] ἅπαντες b.
 10: Post ἡ ras. 1 litt. b.
 12: μονάς] ἡ μονάς b.
 ἀριθμόν] om. b.

- p. 352, 14: τῷ *A*] αὐτῷ b.
 15: πεποίηκε b.
 17: καὶ ὁ *A* ἄρα] ἄρα καὶ ὁ *A* b.
 20: πάντες] om. b.
 τέταρτος] *A* b.
 23: *A*] *A* ἀριθμόν b.
 οὕτως — 24: ἀριθμόν] mg. m. rec. b.
- p. 354, 3: πεποίηκε b; item lin. 4.
 7: ὁ] m. rec. b.
 8: μονάδος] μονάδος ὁ *Z* b.¹⁾
 12: μονάδος] τῆς μονάδος b.
 ἐξῆς — 13: ἀριθμοί] ἀριθμοὶ ἐξῆς b.
 17: μονάδος] τῆς μονάδος b.
- p. 356, 10: τέταρτος] *A* b.
 15: *B*] *B* μετρεῖ b.
 21: εἰσι b.
- p. 358, 8: μονάδος] τῆς μονάδος b.
 ὁσοιδηποτοῦν] ὅποσοιδηποτοῦν b.
 22: ὁμοίως — 23: ἔστι] om. b.
 25: δῆ] om. b.
 ἔστω ὁ *A*] corr. ex ἔστωσαν m. rec. b.
 οὐδ'] οὐδέ b.
- p. 360, 5: τόν] bis om. b.
 16: τετάρτον] *A* b.
 19: μονάδος] τῆς μονάδος b.
 20: ἐλάσσων b.
 23: μονάδος] τῆς μονάδος b.
 25: ἐλάχιστος] ἐλάσσων b.
- p. 362, 8: πόρισμα — 11: αὐτοῦ] om. b.
 17: ὅποσοιδηποτοῦν] ὅσοιδηποτοῦν b.
 22: μὴ γάρ] μὴ γὰρ μετρεῖται ὁ *E* τὸν *A* b.
- p. 364, 1: *E*] corr. ex *A* m. 1 b.
 3: μετρεῖται] μετρεῖται δέ b.
 4: πεποίηκε b.

¹⁾ In adnotatione p. 354, 8 addatur: „μονάδος] μονάδ.
 ὁ *Z* Theon (BVφ)“.

- p. 364, 29: ἔχοντας] ἔχοντας αὐτοῖς b.
- p. 366, 2: ἡγούμενον] τὸν ἡγούμενον b.
 5: ὑπό] ἀριθμοὶ ὑπό b.
 7: οὐ] om. b.
 14: ἐξῆς] om. b.
- p. 368, 5: πᾶς] ἅπας b.
 6: ὁ E — 7: μετρεῖται] om. b.
 22: ὁ Z οὐκ ἔστι] οὐκ ἔστιν ὁ Z b.
 23: εἰ γάρ] εἰ γάρ ἐστι πρῶτος b.
- p. 370, 2: ἅπας — 3: μετρεῖται] om. b.
 3: ὁ Z ἄρα ὑπὸ πρῶτου] ὑπὸ πρῶτου ἄρα b.
 21: ἀνάλογον] ἄλογον b.
- p. 372, 1: ὑπό] ἐκ τῶν b.
 6: Δ] e corr. m. rec. b.
 7: ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. b.
 20: πεποίηκε b.
 22: πολυπλασιάσαντες b.
 23: τόν] corr. ex αἰτόν b.
 25: μετρήσουσι b.
- p. 374, 2: μετροῦσιν] μετρήσουσιν b.
 14: ὅποιοιοῦν] ὅποιοῦν b.¹⁾
 20: πεποίηκε b; item lin. 21, 22.
 22: εἰσι b. 24: ὥσι b.
- p. 376, 2: ἐστι b.
 3: ἐὰν δέ — 5: ὥστε] καὶ b.
 5: ZΔ] ΔZ b, sed Z e corr. m. 1.
 6: ΔE] ΔE ἄρα b.
 ὥστε — 7: ἐστιν] om. b.
 8: γάρ] δέ b. ἐκ] ἀπό b.
 10: ἐστιν] ἐστιν. ὥστε ὁ ἐκ τῶν ZΔ, ΔE καὶ
 πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ EZ πρῶτός ἐστιν b.
 13: ἐστιν] ἐστι b.
 17: εἰσι b.
 19: καὶ] ὥστε καὶ b. ἐκ] ὑπό b.
 21: ἐκ] sic b.²⁾

1) In adn. p. 374, 13 scribatur „ἔχοντων λόγον V“.

2) Ergo in adn. p. 376, 21 nomen Theonis deleatur.

- p. 376, 22: *οἱ*] mutat. in *δ* b.
 23: *ὑπό*] *ἐκ* b. *ὑπὸ τῶν*] *ὑπό* b.
πρωτοὶ εἰσι] *πρωτός ἐστιν* b.
 24: *οἱ*] *ι* eras. b.
 p. 378, 1: *πρωτοὶ εἰσιν*] *πρωτός ἐστιν* b.
 2: *ἔτι*] om. b; *καὶ ἔτι* supra scr. m. rec.
οἱ] *ι* eras. b.
 3: *πρωτοὶ εἰσιν*] *πρωτός ἐστιν* b.

Praeter errores supra suis locis in adnotationibus correctos, qui in collationibus codicum enotandis irrepserunt, unum deprehendi; nam p. 392 in adnotatione addendum est: „10. τῶν] ἄρα τῶν BFVq.“

Quoniam collatio codicis Bodleiani in libro decimo, quam alius conficiendam suscepit, nondum finita est, quartum Elementorum uolumen libros stereometricos continens ante tertium prodibit et id ipsum fortasse paullo tardius, quia hoc quoque anno, Ministerio cultui scholisque praesidenti rursus liberalissime adiuuante, interuenit iter Italicum trium mensium, in quo codices scholiorum et operum minorum maxime Uaticanos perscrutatus sum. quem laborem ut tam breui tempore ad finem perducere possem, effecerunt summi uiri Mons. Ciccolini et P. Bollig S. J., bibliothecarii Uaticani, quorum humanitatem beneuolentiamque grato ac libenti animo agnosco.

Scr. Hauniae mense Decembri MDCCCLXXXIII.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

ε'.

Ὅροι.

α'. Μέρος ἐστὶ μέγεθος μεγέθους τὸ ἐλασσον τοῦ μείζονος, ὅταν καταμετρῇ τὸ μείζον.

β'. Πολλαπλάσιον δὲ τὸ μείζον τοῦ ἐλάττονος, 5 ὅταν καταμετρῇται ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος.

γ'. Λόγος ἐστὶ δύο μεγεθῶν ὁμογενῶν ἢ κατὰ πηλικότητά ποια σχέσις.

δ'. Λόγον ἔχειν πρὸς ἄλληλα μεγέθη λέγεται, ἂ δύνатаι πολλαπλασιαζόμενα ἀλλήλων ὑπερέχειν.

0 ε'. Ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ μεγέθη λέγεται εἶναι πρῶτον πρὸς δεύτερον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, ὅταν τὰ τοῦ πρώτου καὶ τρίτου ἰσάκως πολλαπλάσια τῶν τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου ἰσάκως πολλαπλασίῳν καθ' ὅποιονοῦν πολλαπλασιασμὸν ἑκάτερον ἑκατέρου 5 ἢ ἅμα ὑπερέχῃ ἢ ἅμα ἴσα ἢ ἢ ἅμα ἐλλείπῃ ληφθέντα κατὰλληλα.

ς'. Τὰ δὲ τὸν αὐτὸν ἔχοντα λόγον μεγέθη ἀνάλογον καλεῖσθω.

Def. 1. Hero def. 120, 1. Barlaam logist. I def. 1. 2. Hero def. 121. Barlaam I def. 2. 3. Hero def. 127. Psellus p. 8. 4. Hero def. 123, 1. 5. Hero def. 124. 6. Hero def. 124.

1. ὅροι] om. PBFp. numéros om. codd. omnes. 2. ἐλαττον Hero. 4. ἐλάσσονος V, ut lin. 5. 7. ποια] P, Hero; πρὸς ἄλληλά ποια Theon (BFV p), Campanus. Post σχέσις add. ἀναλογία δὲ ἢ τῶν λόγων ταυτότης Bp, Campanus; mg. m. 2 P V; mg. bis m. 1 et m. 2 F; om. Hero. 8. ἔχειν]

Liber V.

Definitiones.

1. Pars est minor magnitudo maioris, si maiorem metitur.

2. Multiplex autem maior est minoris, si minor eam metitur.

3. Ratio est duarum eiusdem generis magnitudinum secundum quantitatem quaelibet habitudo.

4. Rationem inter se habere magnitudines dicuntur, quae multiplicatae altera alteram superare possunt.

5. In eadem ratione magnitudines esse dicuntur prima ad secundam et tertia ad quartam, si primae et tertiae aequae multiplices secundae et quartae aequae multiplices aut simul superant aut simul aequales sunt aut simul minores sunt suo ordine¹⁾ sumptae.

6. Magnitudines autem eandem rationem habentes proportionales uocentur.

1) Hoc est: ita ut coniungantur prima secundae, tertia quartae et respondeat loco et ordine prima tertiae, secunda quartae. itaque si $Ma \geq Nb$ et simul $Mc \geq Nd$, erit $a : b = c : d$. cfr. Hankel: Zur Gesch. der Mathemat. p. 390.

ν supra m. 1 P. 9. $\acute{\alpha}\pi\epsilon\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota\nu$] $-\epsilon\iota\nu$ in ras. V. 14. $\pi\omicron\lambda\lambda\alpha\text{-}\pi\lambda\alpha\sigma\iota\alpha\sigma\mu\acute{\omega}\nu$ P, corr. m. 1. 15. $\acute{\alpha}\pi\epsilon\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ B. η] supra m. 1 F. $\acute{\epsilon}\lambda\lambda\acute{\epsilon}\iota\pi\epsilon\iota$ B. $\lambda\eta\varphi\theta\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$] $-\eta-$ e corr. m. 2 V. Deff. 6—7 permutauit P; ut nos BFVp, Campanus; ex Herone nihil concludi potest, cum etiam def. 8—9 ante def. 7 habeat. 17. $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\alpha$ $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\nu$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\eta$] $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\alpha$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\eta$ F; $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau\alpha$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\epsilon}\theta\eta$ $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\nu$ V. $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$] $\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$ post ras. 7 litt. in mg. transit m. 2 F.

ζ'. Ὅταν δὲ τῶν ἰσάκεις πολλαπλασίων τὸ μὲν τοῦ
 πρῶτου πολλαπλάσιον ὑπερέχῃ τοῦ τοῦ δευτέρου
 πολλαπλασίου, τὸ δὲ τοῦ τρίτου πολλαπλάσιον μὴ
 ὑπερέχῃ τοῦ τοῦ τετάρτου πολλαπλασίου, τότε τὸ
 5 πρῶτον πρὸς τὸ δεύτερον μείζονα λόγον ἔχειν
 λέγεται, ἥπερ τὸ τρίτον πρὸς τὸ τέταρτον.

η'. Ἀναλογία δὲ ἐν τρισὶν ὄροις ἐλαχίστη ἐστίν.

θ'. Ὅταν δὲ τρία μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, τὸ πρῶτον
 πρὸς τὸ τρίτον διπλασίονα λόγον ἔχειν λέγεται
 10 ἥπερ πρὸς τὸ δεύτερον.

ι'. Ὅταν δὲ τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, τὸ πρῶ-
 τον πρὸς τὸ τέταρτον τριπλασίονα λόγον ἔχειν
 λέγεται ἥπερ πρὸς τὸ δεύτερον, καὶ αἰεὶ ἐξῆς ὁμοίως,
 ὡς ἂν ἡ ἀναλογία ὑπάρχῃ.

15 ια'. Ὁμόλογα μεγέθη λέγεται τὰ μὲν ἡγούμενα
 τοῖς ἡγουμένοις τὰ δὲ ἐπόμενα τοῖς ἐπομένοις.

ιβ'. Ἐναλλὰξ λόγος ἐστὶ λῆψις τοῦ ἡγουμένου
 πρὸς τὸ ἡγούμενον καὶ τοῦ ἐπομένου πρὸς τὸ ἐπόμενον.

ιγ'. Ἀνάπαλιν λόγος ἐστὶ λῆψις τοῦ ἐπομένου
 20 ὡς ἡγούμενον πρὸς τὸ ἡγούμενον ὡς ἐπόμενον.

ιδ'. Σύνθεσις λόγου ἐστὶ λῆψις τοῦ ἡγουμένου
 μετὰ τοῦ ἐπομένου ὡς ἐνὸς πρὸς αὐτὸ τὸ ἐπόμενον.

7. Hero def. 125, 5.

8. Hero def. 124.

9. Hero

def. 125, 1.

11. Hero def. 126.

12. Hero def. 127, 6.

13. Hero def. 127, 2.

14. Hero def. 127, 3.

2. ὑπερέχει P, sed corr. m. 1. 4. τὸ] supra m. 1 V.
 Post def. 7 seq. ἀναλογία δὲ ἐστὶν ἡ τῶν λόγων ὁμοιότης Fp
 et V (del. punctis, sed puncta erasa); om. PB, Hero, Cam-
 panus. 7. τρισὶν] -ισ- in ras. m. 2 V. ἐλαχίστοις V.
 Def. 10 om. Heron. 12. τό] om. P. τριπλασίονα] τρι- in
 ras. p. 13. αἰεὶ] αἰεὶ FV. καὶ αἰεὶ — 14: ὑπάρχῃ] om. Cam-
 panus. 13. ὁμοίως] P; ἐνὶ πλείους Theon (BFV p). 14. ὡς]

7. Sin ex aequae multiplicibus¹⁾ primae multiplex multiplicem secundae superat, tertiae autem multiplex multiplicem quartae non superat, tum prima ad secundam maiorem rationem habere dicitur quam tertia ad quartam.

8. Proportio autem in tribus terminis consistens minima est.

9. Si tres magnitudines proportionales²⁾ sunt, prima ad tertiam duplicatam rationem quam ad secundam habere dicitur.

10. Sin quattuor magnitudines proportionales³⁾ sunt, prima ad quartam triplicatam rationem quam ad secundam habere dicitur, et eodem modo semper deinceps, qualiscunque data est proportio.

11. Respondentes magnitudines dicuntur praecedentes praecedentibus, sequentes sequentibus.

12. Permutata ratio est, ubi sumitur praecedens ad praecedentem et sequens ad sequentem.

13. Inversa ratio est, ubi sumitur sequens praecedentis loco ad praecedentem sequentis loco.

14. Compositio rationis est, ubi sumitur praecedens cum sequenti pro una ad solam sequentem.

1) Non omnes aequae multiplices esse debent, sed primae et tertiae aequae multiplices, secundae et quartae, ut in def. 5.

2) Sc. deinceps (κατὰ τὸ συνεχές), h. e. si $a : b = b : c$, erit $a : c = a^2 : b^2$.

3) Sc. deinceps (κατὰ τὸ συνεχές); cfr. XI, 33. h. e. si $a : b = b : c = c : d$, erit $a : d = a^3 : b^3$.

ἐπεὶ FV, p m. rec. 15. ἡγούμενα] ἡ- e corr. m. 2 V. 16. τὰ δὲ ἐπόμενα τοῖς] m. 2 in ras. V. 19. ἐστὶν F. 21. ἐστὶν B. τοῦ] insert. m. 2 F.

ιε'. Διαίρεσις λόγου ἐστὶ λῆψις τῆς ὑπεροχῆς, ἣ ὑπερέχει τὸ ἡγούμενον τοῦ ἐπομένου, πρὸς αὐτὸ τὸ ἐπόμενον.

ις'. Ἀναστροφὴ λόγου ἐστὶ λῆψις τοῦ ἡγούμενου πρὸς τὴν ὑπεροχὴν, ἣ ὑπερέχει τὸ ἡγούμενον τοῦ ἐπομένου.

ιζ'. Δι' ἴσου λόγος ἐστὶ πλειόνων ὄντων μεγεθῶν καὶ ἄλλων αὐτοῖς ἴσων τὸ πληθος σύνδυο λαμβανόμενων καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ὅταν ἡ ὥς ἐν τοῖς 10 πρώτοις μεγέθεσι τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον, οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσι τὸ πρῶτον πρὸς τὸ ἔσχατον· ἢ ἄλλως· Λῆψις τῶν ἄκρων καθ' ὑπεξαίρεσιν τῶν μέσων.

ιη'. Τεταραγμένη δὲ ἀναλογία ἐστίν, ὅταν 15 τριῶν ὄντων μεγεθῶν καὶ ἄλλων αὐτοῖς ἴσων τὸ πληθος γίνηται ὥς μὲν ἐν τοῖς πρώτοις μεγέθεσιν ἡγούμενον πρὸς ἐπόμενον, οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις μεγέθεσιν ἡγούμενον πρὸς ἐπόμενον, ὥς δὲ ἐν τοῖς 20 πρώτοις μεγέθεσιν ἐπόμενον πρὸς ἄλλο τι, οὕτως ἐν τοῖς δευτέροις ἄλλο τι πρὸς ἡγούμενον.

α'.

Ἐὰν ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη ὁποσωνοῦν μεγεθῶν ἴσων τὸ πληθος ἕκαστον ἐκάστου ἰσάκεις πολλαπλάσιον, ὅσαπλάσιόν ἐστίν ἐν τῶν με- 25 γεθῶν ἐνός, τοσαυταπλάσια ἐστὶ καὶ τὰ πάντα τῶν πάντων.

15. Hero def. 127, 4. 16. Hero def. 127, 5. 17. Hero def. 127, 7. 18. Hero def. 127, 7?

1. δὲ λόγον FVp. ἐστίν B. 4. ἐστίν BF. 7. ἐστίν PF. 10. μεγέθεσιν PB. 11. μεγέθεσιν PB. Post def. 17

15. Subtractio rationis est, ubi sumitur excessus, quo praecedens sequentem excedit, ad solam sequentem.

16. Conuersio rationis est, ubi sumitur praecedens ad excessum, quo praecedens sequentem excedit.

17. Datis compluribus magnitudinibus et aliis iis numero aequalibus, ita ut bini coniuncti in eadem ratione sint, ex aequo ratio est, ubi erit, ut in prioribus magnitudinibus prima ad extremam, ita in alteris magnitudinibus prima ad extremam. uel aliter: ubi termini exteriores sumuntur omissis mediis.¹⁾

18. Perturbata autem ratio est, ubi datis tribus magnitudinibus et aliis numero iis aequalibus est ut in prioribus magnitudinibus praecedens terminus ad sequentem, ita in alteris magnitudinibus praecedens ad sequentem, et ut in prioribus magnitudinibus sequens ad aliud, ita in alteris aliud ad praecedentem.²⁾

I.

Si datae sunt quotlibet magnitudines quotlibet magnitudinum numero aequalium singulae singularum aequae multiplices, quoties multiplex est una magnitudo unius, toties etiam omnes omnium erunt multiplices.

1) Si $a : b : c = \alpha : \beta : \gamma$, ratio ex aequo erit $a : c = \alpha : \gamma$.
cfr. prop. 22.

2) H. e. si datis $a, b, c, \alpha, \beta, \gamma$ est $a : b = \beta : \gamma$ et $b : c = \alpha : \beta$.
cfr. prop. 23.

seq. *τεταγμένη* (δέ add. F et V m. 2) *ἀναλογία ἐστίν, ὅταν ἢ ὡς ἡγούμενον πρὸς* (τό add. V) *ἐπόμενον οὕτως ἡγούμενον (ἡγούμενος φ) πρὸς* (τό add. V) *ἐπόμενον, ἢ δὲ καὶ ὡς ἐπόμενον πρὸς ἄλλο τι οὕτως ἐπόμενον πρὸς ἄλλο τι* FVp, B m. 2, P m. rec.; om. PB m. 1, et cum sequenti Campanus; de Herone dubium est (def. 127, 7). nusquam usurpatur. 15. *ἴσων αὐτοῖς V. ἴσων φ* (non F). 16. *γένηται* FV.

25. *τοσανταπλάσιοι φ* (non F).

Ἐστω ὅποσαοῦν μεγέθη τὰ $AB, \Gamma\Delta$ ὁποσωνοῦν
μεγεθῶν τῶν E, Z ἴσων τὸ πλῆθος ἕκαστον ἐκάστων
ισάκεις πολλαπλάσιον· λέγω, ὅτι ὁσαπλάσιόν ἐστι τὸ
 AB τοῦ E , τοσαυταπλάσια ἔσται καὶ τὰ $AB, \Gamma\Delta$
5 τῶν E, Z .

Ἐπεὶ γὰρ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AB τοῦ
 E καὶ τὸ $\Gamma\Delta$ τοῦ Z , ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ AB με-
γέθη ἴσα τῷ E , τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ $\Gamma\Delta$ ἴσα τῷ Z .
διηγήσθω τὸ μὲν AB εἰς τὰ τῷ E μεγέθη ἴσα τὰ
0 AH, HB , τὸ δὲ $\Gamma\Delta$ εἰς τὰ τῷ Z ἴσα τὰ $\Gamma\Theta, \Theta\Delta$.
ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν AH, HB τῷ πλήθει
τῶν $\Gamma\Theta, \Theta\Delta$. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν AH τῷ
 E , τὸ δὲ $\Gamma\Theta$ τῷ Z , ἴσον ἄρα τὸ AH τῷ E , καὶ τὰ
 $AH, \Gamma\Theta$ τοῖς E, Z . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ἴσον ἐστὶ τὸ
5 HB τῷ E , καὶ τὰ $HB, \Theta\Delta$ τοῖς E, Z . ὅσα ἄρα ἐστὶν
ἐν τῷ AB ἴσα τῷ E , τοσαῦτα καὶ ἐν τοῖς $AB, \Gamma\Delta$
ἴσα τοῖς E, Z . ὁσαπλάσιον ἄρα ἐστὶ τὸ AB τοῦ E ,
τοσαυταπλάσια ἔσται καὶ τὰ $AB, \Gamma\Delta$ τῶν E, Z .

Ἐὰν ἄρα ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη ὁποσωνοῦν μεγε-
10 θῶν ἴσων τὸ πλῆθος ἕκαστον ἐκάστων ἰσάκεις πολλα-
πλάσιον, ὁσαπλάσιόν ἐστιν ἐν τῶν μεγεθῶν ἐνός, το-
σαυταπλάσια ἔσται καὶ τὰ πάντα τῶν πάντων· ὅπερ
ἔδει δεῖξαι.

β'.

5 Ἐὰν πρῶτον δευτέρου ἰσάκεις ἡ πολλαπλά-

6. πολλαπλάσιον P. τοῦ] in ras. V. 7. ἐστίν] μεγέθη
ἐστίν V. μεγέθη] om. V. 9. τῷ] corr. ex τῶν m. 1 B.
ἴσα] corr. ex οὐσα m. 1 V. 10. εἰς] εἰ p. τῷ] corr.
ex τῶν m. 1 B. 11. ἴσον] m. 2 V. AH, HB] Pφ; $\Gamma\Theta$,
 $\Theta\Delta$ BVp. 12. $\Gamma\Theta, \Theta\Delta$] Pφ; AH, HB BVp. ἴσον] m.
2 V. 14. τῷ] in ras. p. Emendatio ed. Basil. lin. 13: ἴσα
ἄρα καὶ τὰ $AH, \Gamma\Theta$ τοῖς E, Z et lin. 15: καὶ τὸ $\Theta\Delta$ τῷ Z ,

Sint quotlibet magnitudines AB , $\Gamma\Delta$ quotlibet magnitudinum E , Z numero aequalium singularum aequae multiplices. dico, quoties multiplex sit AB magnitudinis E , toties multiplicem esse $AB + \Gamma\Delta$ magnitudinis $E + Z$.

nam quoniam AB magnitudinis E et $\Gamma\Delta$ magnitudinis Z aequae multiplices sunt, quot sunt in AB magnitudines magnitudini E aequales, totidem etiam in $\Gamma\Delta$ sunt magnitudini Z aequales. diuidatur AB in magnitudines magnitudini E aequales AH , HB et $\Gamma\Delta$ in magnitudines magnitudini Z aequales $\Gamma\Theta$, $\Theta\Delta$. itaque numerus magnitudinum AH , HB numero magnitudinum $\Gamma\Theta$, $\Theta\Delta$ aequalis erit. et quoniam $AH = E$ et $\Gamma\Theta = Z$, erit $AH = E$ et $AH + \Gamma\Theta = E + Z$. eadem de causa $HB = E$ et $HB + \Theta\Delta = E + Z$. itaque quot sunt in AB magnitudines magnitudini E aequales, totidem etiam sunt in $AB + \Gamma\Delta$ magnitudini $E + Z$ aequales. itaque quoties multiplex est AB magnitudinis E , toties multiplex erit etiam $AB + \Gamma\Delta$ magnitudinis $E + Z$.

Ergo si datae sunt quotlibet magnitudines quotlibet magnitudinum numero aequalium singularum aequae multiplices, quoties multiplex est una magnitudo unius, toties etiam omnes omnium erunt multiplices; quod erat demonstrandum.

II.

Si prima secundae et tertia quartae aequae multi-

ἴσα ἄρα καὶ τὰ HB , $\Theta\Delta$ necessaria non est. 21. ἔστι V. 25. δευτέρου φ (non F).

σιον καὶ τρίτον τετάρτου, ἥ δὲ καὶ πέμπτον δευτέρου ἰσάκεις πολλαπλάσιον καὶ ἕκτον τετάρτου, καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ πέμπτον δευτέρου ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τετάρτου.

Πρῶτον γὰρ τὸ AB δευτέρου τοῦ Γ ἰσάκεις ἔστω πολλαπλάσιον καὶ τρίτον τὸ ΔE τετάρτου τοῦ Z , ἔστω δὲ καὶ πέμπτον τὸ BH δευτέρου τοῦ Γ ἰσάκεις πολλαπλάσιον καὶ ἕκτον τὸ $E\Theta$ τετάρτου τοῦ Z . λέγω, 10 ὅτι καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ πέμπτον τὸ AH δευτέρου τοῦ Γ ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τὸ $\Delta\Theta$ τετάρτου τοῦ Z .

Ἐπεὶ γὰρ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AB τοῦ Γ καὶ τὸ ΔE τοῦ Z , ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ AB ἴσα 15 τῷ Γ , τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΔE ἴσα τῷ Z . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ BH ἴσα τῷ Γ , τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ $E\Theta$ ἴσα τῷ Z . ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν ὅλῳ τῷ AH ἴσα τῷ Γ , τοσαῦτα καὶ ἐν ὅλῳ τῷ $\Delta\Theta$ ἴσα τῷ Z . ὅσαπλάσιον ἄρα ἐστὶ τὸ AH τοῦ Γ , τοσανταπλάσιον 20 ἔσται καὶ τὸ $\Delta\Theta$ τοῦ Z . καὶ συντεθὲν ἄρα πρῶτον καὶ πέμπτον τὸ AH δευτέρου τοῦ Γ ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τὸ $\Delta\Theta$ τετάρτου τοῦ Z .

Ἐὰν ἄρα πρῶτον δευτέρου ἰσάκεις ἢ πολλαπλάσιον καὶ τρίτον τετάρτου, ἥ δὲ καὶ πέμπτον δευτέρου 25 ἰσάκεις πολλαπλάσιον καὶ ἕκτον τετάρτου, καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ πέμπτον δευτέρου ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τετάρτου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

6. δευτέρου] corr. ex δεύτερον V. 13. ἐστὶν P. 16. Γ] corr. ex A m. 2 F. 17. $E\Theta$] $EB\phi$. 18. $\Delta\Theta$] corr. ex AH m. 1 P. Z] corr. ex Γ m. 1 P. 19. ἐστὶν P. 20. τὸ πρῶτον P. 21. ἔσται] ἔστω B, ἐστὶ p.

plices sunt, et quinta secundae sextaque quartae aequae multiplices, etiam prima quintaque compositae secundae et tertia sextaque compositae quartae aequae multiplices erunt.

nam prima AB secundae Γ et tertia ΔE quartae Z aequae multiplices sint, et quinta BH secundae Γ sextaque $E\Theta$ quartae Z aequae multiplices sint. dico, etiam primam quintamque compositas AH secundae Γ et tertiam sextamque compositas $\Delta\Theta$ quartae Z aequae multiplices esse.

nam quoniam AB magnitudinis Γ et ΔE magnitudinis Z aequae multiplices sunt, quot sunt in AB magnitudini Γ aequales, tot etiam in ΔE sunt magnitudini Z aequales. eadem de causa etiam, quot sunt in tota BH magnitudini Γ aequales, tot etiam in $E\Theta$ sunt magnitudini Z aequales. quare quot sunt in tota AH magnitudini Γ aequales, totidem etiam in tota $\Delta\Theta$ sunt magnitudini Z aequales. itaque quoties multiplex est AH magnitudinis Γ , toties multiplex erit etiam $\Delta\Theta$ magnitudinis Z . itaque etiam prima et quinta compositae AH secundae Γ aequae multiplices erunt ac tertia sextaque $\Delta\Theta$ quartae Z .

Ergo si prima secundae et tertia quartae aequae multiplices sunt, et quinta secundae sextaque quartae aequae multiplices, etiam prima quintaque compositae secundae et tertia sextaque compositae quartae aequae multiplices erunt; quod erat demonstrandum.

γ'.

Ἐὰν πρῶτον δευτέρου ἰσάκεις ἢ πολλαπλάσιον καὶ τρίτον τετάρτου, ληφθῇ δὲ ἰσάκεις πολλαπλάσια τοῦ τε πρώτου καὶ τρίτου, καὶ
 5 δι' ἴσου τῶν ληφθέντων ἐκάτερον ἐκατέρου ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον τὸ μὲν τοῦ δευτέρου τὸ δὲ τοῦ τετάρτου.

Πρῶτον γὰρ τὸ *A* δευτέρου τοῦ *B* ἰσάκεις ἔστω πολλαπλάσιον καὶ τρίτον τὸ *Γ* τετάρτου τοῦ *Δ*, καὶ
 10 εἰλήφθω τῶν *A*, *Γ* ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ *EZ*, *HΘ*. λέγω, ὅτι ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *EZ* τοῦ *B* καὶ τὸ *HΘ* τοῦ *Δ*.

Ἐπεὶ γὰρ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *EZ* τοῦ *A* καὶ τὸ *HΘ* τοῦ *Γ*, ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ *EZ* ἴσα
 15 τῷ *A*, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ *HΘ* ἴσα τῷ *Γ*. διηρησθῶ τὸ μὲν *EZ* εἰς τὰ τῷ *A* μεγέθη ἴσα τὰ *EK*, *KZ*, τὸ δὲ *HΘ* εἰς τὰ τῷ *Γ* ἴσα τὰ *HA*, *ΛΘ*. ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν *EK*, *KZ* τῷ πλῆθει τῶν *HA*, *ΛΘ*. καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *A* τοῦ *B* καὶ
 20 τὸ *Γ* τοῦ *Δ*, ἴσον δὲ τὸ μὲν *EK* τῷ *A*, τὸ δὲ *HA* τῷ *Γ*, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *EK* τοῦ *B* καὶ τὸ *HA* τοῦ *Δ*. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *KZ* τοῦ *B* καὶ τὸ *ΛΘ* τοῦ *Δ*. ἐπεὶ οὖν πρῶτον τὸ *EK* δευτέρου τοῦ *B* ἰσάκεις ἐστὶ πολλα-
 25 πλάσιον καὶ τρίτον τὸ *HA* τετάρτου τοῦ *Δ*, ἔστι δὲ καὶ πέμπτον τὸ *KZ* δευτέρου τοῦ *B* ἰσάκεις πολλαπλάσιον καὶ ἕκτον τὸ *ΛΘ* τετάρτου τοῦ *Δ*, καὶ συν-

4. τε] om. B V p. 10. εἰλήφθωσαν p. 11. ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον] ὁσαπλάσιον P. B] in ras F. 14. ἐστίν] supra F. ἴσα] m. 2 P. 15. καὶ] δὴ καὶ V. 16. τό] m. 2 V. εἰς τὰ] in ras. m. 2 V. 20. δέ] (prius) supra m. 2 comp. V. 22. ἐστίν P. 23. τοῦ Δ] postea add. F. 25. ἐστίν P.

III.

Si prima secundae et tertia quartae aequae multiplices sunt, et primae tertiaeque aequae multiplices sumuntur, etiam ex aequo¹⁾ magnitudinum sumptarum altera secundae altera quartae aequae multiplices erunt singulae singularum.

Nam prima A secundae B et tertia Γ quartae Δ aequae sint multiplices, et sumantur magnitudinum A, Γ aequae multiplices $EZ, H\Theta$. dico, EZ magnitudinis B et $H\Theta$ magnitudinis Δ aequae multiplices esse.

nam quoniam EZ magnitudinis A et $H\Theta$ magnitudinis Γ aequae multiplices sunt, quot sunt in EZ magnitudines magnitudini A aequales, totidem etiam in $H\Theta$ sunt magnitudini Γ aequales. diuidatur EZ in magnitudines magnitudini A aequales EK, KZ , et $H\Theta$ in magnitudines magnitudini Γ aequales $HA, A\Theta$. erit igitur numerus magnitudinum EK, KZ numero magnitudinum $HA, A\Theta$ aequalis. et quoniam A magnitudinis B et Γ magnitudinis Δ aequae multiplices sunt, et $EK = A, HA = \Gamma$, erunt EK magnitudinis B et HA magnitudinis Δ aequae multiplices. eadem de causa KZ magnitudinis B et $A\Theta$ magnitudinis Δ aequae multiplices sunt. iam quoniam prima EK secundae B et tertia HA quartae Δ aequae

1) Hic non proprie ad definitionem rationis δι' τοῦ (17) respicitur.

τεθὲν ἄρα πρῶτον καὶ πέμπτον τὸ EZ δευτέρου τοῦ B ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τὸ HΘ τετάρτου τοῦ Δ.

Ἐὰν ἄρα πρῶτον δευτέρου ἰσάκεις ἢ πολλαπλάσιον
5 καὶ τρίτον τετάρτου, ληφθῇ δὲ τοῦ πρώτου καὶ τρίτου
ἰσάκεις πολλαπλάσια, καὶ δι' ἴσου τῶν ληφθέντων
ἐκάτερον ἐκάτερον ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ μὲν
τοῦ δευτέρου τὸ δὲ τοῦ τετάρτου· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

10 Ἐὰν πρῶτον πρὸς δευτέρου τὸν αὐτὸν ἔχη
λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, καὶ τὰ ἰσάκεις
πολλαπλάσια τοῦ τε πρώτου καὶ τρίτου πρὸς
τὰ ἰσάκεις πολλαπλάσια τοῦ δευτέρου καὶ τε-
τάρτου καθ' ὅποιονοῦν πολλαπλασιασμὸν τὸν
15 αὐτὸν ἔξει λόγον ληφθέντα κατάλληλα.

Πρῶτον γὰρ τὸ A πρὸς δευτέρου τὸ B τὸν αὐ-
τὸν ἔχεν λόγον καὶ τρίτον τὸ Γ πρὸς τέταρτον τὸ
Δ, καὶ εἰλήφθω τῶν μὲν A, Γ ἰσάκεις πολλαπλάσια
τὰ E, Z, τῶν δὲ B, Δ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλα-
20 πλάσια τὰ H, Θ· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ E πρὸς τὸ
H, οὕτως τὸ Z πρὸς τὸ Θ.

Εἰλήφθω γὰρ τῶν μὲν E, Z ἰσάκεις πολλαπλάσια
τὰ K, A, τῶν δὲ H, Θ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλα-
πλάσια τὰ M, N.

25 [Ka] ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ μὲν E

5. δὲ ἰσάκεις πολλαπλάσια τοῦ πρώτου καὶ τρίτου V; cfr. p. 12, 3—4. 8. δεῖξαι] ποιῆσαι V. 18. Γ] corr. ex B F. 19. τὰ] postea add. m. 2 F. ἃ] m. 2 F. 20. ἐστίν] om. V. 21. H ἐστίν V. 23. ἄλλα, ἃ ἔτυχεν] mg. m. 2 V. ἃ] supra F. 24. N] in ras. m. 1 p. 25. καί] m. 2 P. ἐστίν P.

multiplices sunt, et quinta KZ secundae B sextaque $A\Theta$ quartae Δ aequae multiplices sunt, etiam prima quintaque compositae EZ secundae B et tertia sextaque compositae $H\Theta$ quartae Δ aequae multiplices erunt [prop. II].

Ergo si prima secundae et tertia quartae aequae multiplices sunt, et primae tertiaequae aequae multiplices sumuntur, etiam ex aequo magnitudinum sumptarum altera secundae altera quartae aequae multiplices erunt singulae singularum; quod erat demonstrandum.

IV.

Si prima ad secundam eandem rationem habet ac tertia ad quartam, etiam primae tertiaequae aequae multiplices ad secundae quartaequae aequae multiplices qualibet multiplicatione productas eandem rationem habebunt suo ordine sumptae.

A ————|

B ————|

E |—————|—————|

H |———|———|———|

K |—————|—————|—————|

M |—————|—————|—————|—————|

Γ ————|

Δ |———|

Z |———|———|

Θ |———|———|———|

A |—————|—————|

N |—————|—————|—————|

A et magnitudinum H , Θ aliae quaevis aequae multiplices M , N . iam quoniam E magnitudinis A , et Z

Sit enim $A : B = \Gamma : \Delta$, et sumantur magnitudinum A , Γ aequae multiplices E , Z et magnitudinum B , Δ aliae quaevis aequae multiplices H , Θ . dico, esse $E : H = Z : \Theta$.

sumantur enim magnitudinum E , Z aequae multiplices K ,

τοῦ *A*, τὸ δὲ *Z* τοῦ *Γ*, καὶ εἴληπται τῶν *E*, *Z* ἰσά-
 κης πολλαπλάσια τὰ *K*, *A*, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλά-
 σιον τὸ *K* τοῦ *A* καὶ τὸ *A* τοῦ *Γ*. διὰ τὰ αὐτὰ
 δὴ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ *M* τοῦ *B* καὶ τὸ *N*
 5 τοῦ *A*. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς τὸ *A* πρὸς τὸ *B*, οὕτως
 τὸ *Γ* πρὸς τὸ *A*, καὶ εἴληπται τῶν μὲν *A*, *Γ* ἰσάκεις
 πολλαπλάσια τὰ *K*, *A*, τῶν δὲ *B*, *A* ἄλλα, ἃ ἔτυχεν,
 ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ *M*, *N*, εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ *K*
 τοῦ *M*, ὑπερέχει καὶ τὸ *A* τοῦ *N*, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον,
 10 καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν *K*, *A* τῶν
E, *Z* ἰσάκεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ *M*, *N* τῶν *H*, *Θ* ἄλλα,
 ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ *E*
 πρὸς τὸ *H*, οὕτως τὸ *Z* πρὸς τὸ *Θ*.

Ἐὰν ἄρα πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη
 15 λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, καὶ τὰ ἰσάκεις πολλα-
 πλάσια τοῦ τε πρώτου καὶ τρίτου πρὸς τὰ ἰσάκεις
 πολλαπλάσια τοῦ δευτέρου καὶ τετάρτου τὸν αὐτὸν
 ἔξει λόγον καθ' ὅποιον οὖν πολλαπλασιασμὸν ληφθέντα
 κατάλληλα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20

ε'.

Ἐὰν μέγεθος μεγέθους ἰσάκεις ἢ πολλα-
 πλάσιον, ὅπερ ἀφαιρεθὲν ἀφαιρεθέντος, καὶ
 τὸ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλά-
 σιον, ὅσαπλάσιόν ἐστι τὸ ὅλον τοῦ ὅλου.

1. τῶν] τό F; corr. m. rec. 2. πολλαπλάσιον] πολλα-
 πλάσια V, corr. m. 1. 5. οὕτω F. 6. μὲν] om. Bp.
 7. ἃ] supra F. 10. Post ἔλαττον in P repetantur: καὶ
 ἐπεὶ ὑπερέχει τὸ *K* τοῦ *M* καὶ τὸ *A* τοῦ *N* καὶ εἰ ἴσον ἴσον
 καὶ εἰ ἔλαττον ἔλαττον. ἐστὶν P. *A*] e corr. m. 2 F. 12.
 ἃ] supra m. 2 P. 16. τε πρώτου] τετάρτου φ (non F).
 17. καθ' ὅποιον οὖν πολλαπλασιασμὸν τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον Bp;
 cfr. p. 14 lin. 14—15. 19. δεῖξαι] corr. ex ποιῆσαι V. Deinde add.
 Theon: ἐπεὶ οὖν ἐδείχθη, ὅτι, εἰ ὑπερέχει τὸ *K* τοῦ *M*, ὑπερέχει

magnitudinis Γ aequae multiplices sunt, et sumptae sunt magnitudinum E, Z aequae multiplices K, A , erit K magnitudinis A et A magnitudinis Γ aequae multiplex [prop. III]. eadem de causa M magnitudinis B et N magnitudinis A aequae multiplex est. et quoniam est $A : B = \Gamma : A$, et sumptae sunt magnitudinum A, Γ aequae multiplices K, A et magnitudinum B, A aliae quaevis aequae multiplices M, N , si K magnitudinem M superat, etiam A magnitudinem N superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. et K, A magnitudinum E, Z aequae multiplices sunt, M, N autem magnitudinum H, Θ aliae quaevis aequae multiplices. itaque $E : H = Z : \Theta$ [def. 5].

Ergo si prima ad secundam eandem rationem habet ac tertia ad quartam, etiam primae tertiaeque aequae multiplices ad secundae quartaeque aequae multiplices qualibet multiplicatione productas eandem rationem habebunt suo ordine sumptae; quod erat demonstrandum.

V.

Si magnitudo magnitudinis aequae multiplex est atque ablata ablatae, etiam reliqua reliquae aequae multiplex erit ac tota totius.

καὶ τὸ A τοῦ N , καὶ εἰ ἴσον ἴσον, καὶ εἰ ἕλαττον ἕλαττον, ὁμῶς ὅτι καὶ εἰ ὑπερέχει τὸ M τοῦ K , ὑπερέχει καὶ τὸ N τοῦ A , καὶ εἰ ἴσον ἴσον, καὶ εἰ ἕλαττον ἕλαττον, καὶ διὰ τοῦτο ἔσται καὶ ὡς τὸ H πρὸς τὸ E , οὕτως τὸ Θ πρὸς τὸ Z . Πόρισμα. ἐκ δὲ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, καὶ ἀνάπαλιν ἀνάλογον ἔσται (FBV; primum ὅτι om. B; οὕτω pro οὕτως F; semper ἕλαττον V; in p non exstant nisi ultima inde a πόρισμα); idem in P. mg. m. rec. (om. priore ὅτι); om. P m. 1, Campanus; cfr. ad prop. VII. 24. τὰ corr. ex τοῦ m. 1 F. τὸ ὅλον] supra p.

Μέγεθος γάρ τὸ AB μεγέθους τοῦ $ΓΔ$ ἰσάκεις
 ἔστω πολλαπλάσιον, ὅπερ ἀφαιρεθὲν τὸ AE ἀφαιρε-
 θέντος τοῦ $ΓΖ$ · λέγω, ὅτι καὶ λοιπὸν τὸ EB λοιποῦ
 τοῦ $ΖΔ$ ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον, ὅσαπλάσιόν ἐστιν
 5 ὅλον τὸ AB ὅλου τοῦ $ΓΔ$.

Ὅσαπλάσιον γάρ ἐστι τὸ AE τοῦ $ΓΖ$, τοσαυ-
 ταπλάσιον γερονέτω καὶ τὸ EB τοῦ $ΗΓ$.

Καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AE τοῦ
 $ΓΖ$ καὶ τὸ EB τοῦ $ΗΓ$, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλά-
 10 σιον τὸ AE τοῦ $ΓΖ$ καὶ τὸ AB τοῦ $ΗΖ$. καίτοι δὲ
 ἰσάκεις πολλαπλάσιον τὸ AE τοῦ $ΓΖ$ καὶ τὸ AB τοῦ
 $ΓΔ$. ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AB ἐκατέρου
 τῶν $ΗΖ$, $ΓΔ$ · ἴσον ἄρα τὸ $ΗΖ$ τῷ $ΓΔ$. κοινὸν ἀφη-
 ρήσθω τὸ $ΓΖ$ · λοιπὸν ἄρα τὸ $ΗΓ$ λοιπῷ τῷ $ΖΔ$
 15 ἴσον ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ
 AE τοῦ $ΓΖ$ καὶ τὸ EB τοῦ $ΗΓ$, ἴσον δὲ τὸ $ΗΓ$ τῷ
 $ΔΖ$, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AE τοῦ $ΓΖ$
 καὶ τὸ EB τοῦ $ΖΔ$. ἰσάκεις δὲ ὑπόκειται πολλαπλά-
 σιον τὸ AE τοῦ $ΓΖ$ καὶ τὸ AB τοῦ $ΓΔ$ · ἰσάκεις ἄρα
 20 ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ EB τοῦ $ΖΔ$ καὶ τὸ AB τοῦ
 $ΓΔ$. καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ EB λοιποῦ τοῦ $ΖΔ$ ἰσάκεις
 ἔσται πολλαπλάσιον, ὅσαπλάσιόν ἐστιν ὅλον τὸ AB
 ὅλου τοῦ $ΓΔ$.

Ἐὰν ἄρα μέγεθος μεγέθους ἰσάκεις ἢ πολλαπλάσιον,
 25 ὅπερ ἀφαιρεθὲν ἀφαιρεθέντος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ
 λοιποῦ ἰσάκεις ἔσται πολλαπλάσιον, ὅσαπλάσιόν ἐστι
 καὶ τὸ ὅλον τοῦ ὅλου· ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

4. $ΖΔ$] $ΔΖ$ Bp; $ΖΔ$, seq. ras. 1 litt. et Z in ras. V; EZ
 in ras. F. ἔστιν] ἐστὶ τό F. 6. ἐστὶ] ἐστὶν ὅλον, deleteo
 ὅλον V. 8. καὶ ἐπεὶ — 9 : $ΗΓ$] om. p; mg. m. 2 B. 9.
 EB] B in ras. F. $ΗΓ$] corr. m. 1 ex $ΓΗ$ V; $ΓΗ$ B; $ΓΗ$ F.

Sit enim magnitudo AB magnitudinis $\Gamma\Delta$ aequae
 A $\overline{\hspace{1.5cm}}^E$ B multiplex atque ablata AE
 H $\overline{\hspace{1.5cm}}^Z$ Δ ablatae ΓZ . dico, etiam reli-
 quam EB reliquae $Z\Delta$ aequae
 multiplicem esse ac totam AB totius $\Gamma\Delta$.

nam quoties multiplex est AE magnitudinis ΓZ ,
 toties multiplex fiat EB magnitudinis ΓH . et quo-
 niam AE magnitudinis ΓZ et EB magnitudinis $H\Gamma$
 aequae multiplex est, etiam AE magnitudinis ΓZ et AB
 magnitudinis HZ aequae multiplex erit [prop. I]. et
 posuimus AE magnitudinis ΓZ et AB magnitudinis
 $\Gamma\Delta$ aequae multiplices. itaque AB utriusque HZ , $\Gamma\Delta$
 aequae multiplex est. quare $HZ = \Gamma\Delta$. subtrahatur,
 quae communis est, ΓZ . itaque $H\Gamma = Z\Delta$. et quo-
 niam AE magnitudinis ΓZ et EB magnitudinis $H\Gamma$
 aequae multiplex est, et $H\Gamma = Z\Delta$, erit AE magni-
 tudinis ΓZ et EB magnitudinis $Z\Delta$ aequae multiplex.
 supposuimus autem, esse AE magnitudinis ΓZ et AB
 magnitudinis $\Gamma\Delta$ aequae multiplices. itaque EB magni-
 tudinis $Z\Delta$ et AB magnitudinis $\Gamma\Delta$ aequae multiplex
 est. itaque etiam reliqua EB reliquae $Z\Delta$ aequae mul-
 tiplex est ac tota AB totius $\Gamma\Delta$.

Ergo si magnitudo magnitudinis aequae multiplex
 est atque ablata ablatae, etiam reliqua reliquae aequae
 multiplex erit ac tota totius; quod erat demon-
 strandum.

$\xi\sigma\tau\nu$ P. 10. AB] B in ras. F. HZ] in ras. BFV. 12.
 $\xi\sigma\tau\nu$ P F. 14. $Z\Delta$] P, F m. 1; ΔZ BVp, Fm. 2. 15.
 $\xi\sigma\tau\nu$] P; comp. p; $\xi\sigma\tau$ BFV. $\pi\omicron\lambda\lambda\alpha\pi\lambda\alpha\sigma\tau\omega\upsilon\varsigma$ ϕ . 16. $H\Gamma$]
 (prius) seq. ras. 1 litt., H in ras. V. 17. ΔZ] $Z\Delta$ P. 20.
 $\xi\sigma\tau\nu$ P. $Z\Delta$] ϕ , ΔZ F. 26. $\xi\sigma\tau\nu$ P.

ς'.

Ἐὰν δύο μεγέθη δύο μεγεθῶν ἰσάνεις ἢ
πολλαπλάσια, καὶ ἀφαιρεθέντα τινὰ τῶν αὐτῶν
ἰσάνεις ἢ πολλαπλάσια, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς αὐτοῖς
5 ἦτοι ἴσα ἐστὶν ἢ ἰσάνεις αὐτῶν πολλαπλάσια.

Δύο γὰρ μεγέθη τὰ $AB, ΓΔ$ δύο μεγεθῶν τῶν
 E, Z ἰσάνεις ἔστω πολλαπλάσια, καὶ ἀφαιρεθέντα τὰ
 $AH, ΓΘ$ τῶν αὐτῶν τῶν E, Z ἰσάνεις ἔστω πολλαπλά-
σια· λέγω, ὅτι καὶ λοιπὰ τὰ $HB, ΘΔ$ τοῖς E, Z ἦτοι
10 ἴσα ἐστὶν ἢ ἰσάνεις αὐτῶν πολλαπλάσια.

Ἔστω γὰρ πρότερον τὸ HB τῷ E ἴσον· λέγω,
ὅτι καὶ τὸ $ΘΔ$ τῷ Z ἴσον ἐστίν.

Κείσθω γὰρ τῷ Z ἴσον τὸ $ΓΚ$. ἐπεὶ ἰσάνεις
ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AH τοῦ E καὶ τὸ $ΓΘ$ τοῦ Z ,
15 ἴσον δὲ τὸ μὲν HB τῷ E , τὸ δὲ $ΚΓ$ τῷ Z , ἰσάνεις
ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AB τοῦ E καὶ τὸ $ΚΘ$
τοῦ Z . ἰσάνεις δὲ ὑπόκειται πολλαπλάσιον τὸ AB
τοῦ E καὶ τὸ $ΓΔ$ τοῦ Z · ἰσάνεις ἄρα ἐστὶ πολλα-
πλάσιον τὸ $ΚΘ$ τοῦ Z καὶ τὸ $ΓΔ$ τοῦ Z . ἐπεὶ
20 οὖν ἐκότερον τῶν $ΚΘ, ΓΔ$ τοῦ Z ἰσάνεις ἐστὶ πολλα-
πλάσιον, ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΚΘ$ τῷ $ΓΔ$. κοινὸν
ἀφηγήσθω τὸ $ΓΘ$ · λοιπὸν ἄρα τὸ $ΚΓ$ λοιπῷ τῷ $ΘΔ$
ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ Z τῷ $ΚΓ$ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ
 $ΘΔ$ ἄρα τῷ Z ἴσον ἐστίν. ὥστε εἰ τὸ HB τῷ E
25 ἴσον ἐστίν, καὶ τὸ $ΘΔ$ ἴσον ἔσται τῷ Z .

Ὅμοιως δὴ δείξομεν, ὅτι, καὶ πολλαπλάσιον ἢ

2. Ἐάν] seq. ras. 3 litt. F. 5. ἦτοι] sustulit resarcinatio
in F. 7. ἔστωσαν p. 8. τῶν] (alt.) τό V, sed corr. 9. τὰ
λοιπὰ τὰ F. HB] in ras. F. 11. HB] in ras. m. 2 V.

12. ΘΔ] ΔΘ P. τῷ Z] om. P; post ἴσον add. m. 2. ἐστὶ
BV. 13. τῷ] corr. ex τό m. 1 p. ΓΚ] corr. ex ΚΓ m.
2 P. καὶ ἐπεὶ V. 14. ἐστὶν PF. 15. ΚΓ] ΓΚ V. 16.

VI.

Si duae magnitudines duarum magnitudinum aequae multiplices sunt, et ablatae quaevis magnitudines earundem aequae multiplices sunt, etiam reliquae iisdem aut aequales sunt aut aequae earum multiplices.

Nam duae magnitudines AB , ΓA duarum magnitudinum E , Z aequae sint multiplices, et ablatae magnitudines AH , $\Gamma \Theta$ earundem E , Z aequae multiplices sint. dico, reliquas HB , ΘA aut aequales esse E , Z aut aequae earum multiplices.

nam prius sit $HB = E$. dico, esse etiam $\Theta A = Z$.

A ——— H ——— B ponatur enim $\Gamma K = Z$. quoniam AH
 E ——— magnitudinis E et $\Gamma \Theta$ magnitudinis Z
 K ——— Γ ——— Θ ——— A aequae multiplex est, et $HB = E$,
 Z ——— $K\Gamma = Z$, erit AB magnitudinis E et
 $K\Theta$ magnitudinis Z aequae multiplex
 [prop. II]. et supposuimus, esse AB magnitudinis
 E et ΓA magnitudinis Z aequae multiplicem. itaque
 $K\Theta$ magnitudinis Z et ΓA magnitudinis Z aequae
 multiplex est. iam quoniam utraque magnitudo $K\Theta$,
 ΓA magnitudinis Z aequae multiplex est, erit $K\Theta = \Gamma A$.
 subtrahatur, quae communis est, $\Gamma \Theta$. itaque $K\Gamma = \Theta A$.
 sed $Z = K\Gamma$. quare etiam $\Theta A = Z$. itaque si $HB = E$,
 erit etiam $\Theta A = Z$.

similiter demonstrabimus, si HB magnitudinis E

ἐστίν P. 18. τό] τοῦ V, corr. m. 1; om. φ (non F).
 ἐστίν P. 23. τό] P m. 1, F m. 1, Bp; τῷ P m. 2, F m. 2,
 V in ras. m. 2. Z] KΓ V. τῷ] P m. 1, F m. 1, Bp; τό
 Pm. 2, Fm. 2, V in ras. m. 2. KΓ] Z V. τό] τῷ Bp.
 24. Θ A] Δ Θ F. τῷ] τό Bp. ἴσον ἐστίν] PB; ἐστίν
 ἴσον FVp. εἰ] P; ὅτε Theon (Bφ Vp). 25. ἐστίν] ἴν
 in ras. P; ἐστὶ BV; comp. p. καὶ τὸ Θ A ἴσον ἐστὶ] mg. P.
 Θ A] corr. ex Θ A m. 2 P; Θ in ras. m. 2 V; Δ Θ B.

τὸ HB τοῦ E , τοσαυταπλάσιον ἔσται καὶ τὸ ΘA τοῦ Z .

Ἐὰν ἄρα δύο μεγέθη δύο μεγεθῶν ἰσάκως ἢ πολλαπλάσια, καὶ ἀφαιρεθέντα τινὰ τῶν αὐτῶν ἰσάκως ἢ
 5 πολλαπλάσια, καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς αὐτοῖς ἦτοι ἴσα ἔσθιν ἢ ἰσάκως αὐτῶν πολλαπλάσια· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ'.

Τὰ ἴσα πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὰ ἴσα.

10 Ἔστω ἴσα μεγέθη τὰ A, B , ἄλλο δέ τι, ὃ ἔτυχεν, μέγεθος τὸ Γ λέγω, ὅτι ἐκάτερον τῶν A, B πρὸς τὸ Γ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, καὶ τὸ Γ πρὸς ἐκάτερον τῶν A, B .

Εἰλήφθω γάρ τῶν μὲν A, B ἰσάκως πολλαπλάσια
 15 τὰ A, E , τοῦ δὲ Γ ἄλλο, ὃ ἔτυχεν, πολλαπλάσιον τὸ Z .

Ἐπεὶ οὖν ἰσάκως ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ A τοῦ A καὶ τὸ E τοῦ B , ἴσον δὲ τὸ A τῷ B , ἴσον ἄρα καὶ τὸ A τῷ E . ἄλλο δέ, ὃ ἔτυχεν, τὸ Z . Εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ A τοῦ Z , ὑπερέχει καὶ τὸ E τοῦ Z , καὶ
 20 εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν A, E τῶν A, B ἰσάκως πολλαπλάσια, τὸ δὲ Z τοῦ Γ ἄλλο, ὃ ἔτυχεν, πολλαπλάσιον· ἔστιν ἄρα ὡς τὸ A πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ B πρὸς τὸ Γ .

Λέγω [δή], ὅτι καὶ τὸ E πρὸς ἐκάτερον τῶν A, B
 25 τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον.

5. καὶ τὰ] τὰ in ras. P. ἐστίν] corr. ex ἔσται p. 10.
 ὃ] supra m. 2 F. ἔτυχε Vp. 14. μέν] PF; om. BVp.
 15. ὃ] supra m. 2 F. ἔτυχε Vp. 16. τὸ] τοῦ m. 2 P.
 τοῦ] corr. ex τό P. 18. ὃ] m. 2 F. ἔτυχε Vp, et aeq.
 ras. 1 litt. F. 20. καί] comp. F, dein add. καὶ φ. τὰ] e

multiplex sit, aequae multiplicem esse ΘA magnitudinis Z .

Ergo si duae magnitudines duarum magnitudinum^{*} aequae multiplices sunt, et ablatae quaevis magnitudines earundem aequae multiplices sunt, etiam reliquae iisdem aut aequales sunt aut aequae earum multiplices; quod erat demonstrandum.

VII.

Aequalia ad idem eandem habent rationem et idem ad aequalia.

Sint aequales magnitudines A, B et alia quaevis magnitudo Γ . dico, utramque magnitudinem A, B ad Γ eandem rationem habere, et Γ ad utramque A, B .

sumantur enim magnitudinum A, B aequae multiplices Δ, E , et magnitudinis Γ alia quaevis multiplex Z . iam quoniam Δ magnitudinis A et E magnitudinis B aequae multiplex est, et $A = B$, erit etiam $\Delta = E$. et alia quaevis magnitudo est Z . itaque si Δ magnitudinem Z superat, etiam E magnitudinem Z superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor minor. et magnitudinum A, B aequae multiplices sunt Δ, E , et Z magnitudinis Γ alia quaevis est multiplex. erit igitur

$$A : \Gamma = B : \Gamma [\text{def. 5}].$$

dico, etiam E ad utramque magnitudinem A, B eandem rationem habere.

corr. p. 21. $Z]$ EZ F. 22. $\delta]$ om. F; add. m. 2 euan.
 $\xi\tau\upsilon\chi\varsigma$ Vp. $\xi\sigma\tau\iota\upsilon$] bis P. 24. $\delta\eta]$ om. P.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δεί-
 ξομεν, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ Δ τῷ E . ἄλλο δέ τι τὸ Z .
 * εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ Z τοῦ Δ , ὑπερέχει καὶ τοῦ E , καὶ
 εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὸ
 5 μὲν Z τοῦ Γ πολλαπλάσιον, τὰ δὲ Δ, E τῶν A, B
 ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκως πολλαπλάσια· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ
 Γ πρὸς τὸ A , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ B .

Τὰ ἴσα ἄρα πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον
 καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὰ ἴσα.

10

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν μεγέθη τινὰ ἀνά-
 λογον ᾗ, καὶ ἀνάπαλιν ἀνάλογον ἔσται. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Τῶν ἀνίσων μεγεθῶν τὸ μείζον πρὸς τὸ
 15 αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ τὸ ἔλαττον.
 καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἔλαττον μείζονα λόγον
 ἔχει ἢ περ πρὸς τὸ μείζον.

Ἔστω ἀνίστα μεγέθη τὰ AB, Γ , καὶ ἔστω μείζον
 τὸ AB , ἄλλο δέ, ὃ ἔτυχεν, τὸ Δ . λέγω, ὅτι τὸ AB
 20 πρὸς τὸ Δ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ τὸ Γ πρὸς τὸ Δ ,
 καὶ τὸ Δ πρὸς τὸ Γ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ πρὸς
 τὸ AB .

Ἐπεὶ γὰρ μείζον ἐστὶ τὸ AB τοῦ Γ , κείσθω τῷ
 Γ ἴσον τὸ BE . τὸ δὴ ἔλασσον τῶν AE, EB πολλα-

VIII. Hero def. 125, 6. Schol. in Pappum III p. 1175, 21.

1. ὁμοίως δὴ P. 3. καί] (prius) τὸ Z καὶ P; καὶ τὸ Z F.
 4. ἔλασσον ἔλασσον V. καὶ ἐστὶ] καὶ ἐστὶν P; ἐστὶ δὲ F.
 6. ἄλλα ἃ] φ. ἔτυχεν] ἐτ- supra φ. 7. οὕτως] corr.
 ex οὕτω m. 2 F. 9. τὰ ἴσα] τὰ ἴσα ὁπ-φ. 10. πόρισμα—12:
 ἔσται] P; om. Theon (BFVp); cfr. ad prop. IV.

nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus, esse $A = E$. et alia quaevis magnitudo est Z . itaque si Z magnitudinem A superat, etiam magnitudinem E superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor minor. et Z magnitudinis Γ multiplex est, et A, E magnitudinum A, B aliae quaevis aequae multiplices. quare $\Gamma : A = \Gamma : B$ [def. 5].

Ergo aequalia ad idem eandem habent rationem et idem ad aequalia.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si magnitudines proportionales sint, easdem e contrario proportionales esse.¹⁾ — quod erat demonstrandum.

VIII.

Ex inaequalibus magnitudinibus maior ad idem maiorem rationem habet quam minor; et idem ad minorem maiorem rationem habet quam ad maiorem.

Sint inaequales magnitudines AB, Γ , et maior sit AB , alia autem quaevis magnitudo sit A . dico, esse $AB : A > \Gamma : A$ et $A : \Gamma > A : AB$.

Nam quoniam $AB > \Gamma$, ponatur $BE = \Gamma$. itaque minor magnitudinum AE, EB multiplicata aliquando

1) Quia et $A : \Gamma = B : \Gamma$ et $\Gamma : A = \Gamma : B$. ceterum hoc corollarium recte hic collocatur in P; nam si post prop. IV fuisset, ubi Theon id posuit, alteram partem demonstrationis p. 22, 24 sq. supervacuam futuram fuisse, acute observavit Augustus II p. 331. om. Campanus.

18. $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$] $\tau\acute{o}$ $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$ P. 19. AB] P, Fm. 1, V m. 1; AB $\tau\acute{o}\nu$ Γ Bp, F m. 2, V m. 2. $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\chi\epsilon$ V p. 20. $\tau\acute{o}$ A] (prius) $\tau\acute{o}$ in spatio 4 litt. ϕ . 23. AB] B in ras. p. $\tau\acute{\omega}$] $\tau\acute{o}$ ϕ (non F). 24. $\tau\acute{o}$] (prius) $\tau\acute{\omega}$ ϕ (non F).

πλασιαζόμενον ἔσται ποτὲ τοῦ Δ μείζον. ἔστω πρό-
 τερον τὸ AE ἔλαττον τοῦ EB , καὶ πεπολλαπλασιάσθω
 τὸ AE , καὶ ἔστω αὐτοῦ πολλαπλάσιον τὸ ZH μείζον
 ὄν τοῦ Δ , καὶ ὅσαπλάσιόν ἐστι τὸ ZH τοῦ AE , τοσαυ-
 5 ταπλάσιον γερονέτω καὶ τὸ μὲν $H\Theta$ τοῦ EB τὸ δὲ
 K τοῦ Γ · καὶ εἰλήφθω τοῦ Δ διπλάσιον μὲν τὸ A ,
 τριπλάσιον δὲ τὸ M , καὶ ἐξῆς ἐνὶ πλείον, ἕως ἂν τὸ
 λαμβανόμενον πολλαπλάσιον μὲν γέννηται τοῦ Δ , πρώ-
 τως δὲ μείζον τοῦ K . εἰλήφθω, καὶ ἔστω τὸ N
 10 τετραπλάσιον μὲν τοῦ Δ , πρώτως δὲ μείζον τοῦ K .
 Ἐπεὶ οὖν τὸ K τοῦ N πρώτως ἐστὶν ἔλαττον, τὸ
 K ἄρα τοῦ M οὐκ ἐστὶν ἔλαττον. καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις
 ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ZH τοῦ AE καὶ τὸ $H\Theta$ τοῦ
 EB , ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ZH τοῦ AE
 15 καὶ τὸ $Z\Theta$ τοῦ AB . ἰσάκεις δὲ ἐστὶ πολλαπλάσιον
 τὸ ZH τοῦ AE καὶ τὸ K τοῦ Γ . ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ
 πολλαπλάσιον τὸ $Z\Theta$ τοῦ AB καὶ τὸ K τοῦ Γ . τὰ
 $Z\Theta$, K ἄρα τῶν AB , Γ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια.
 πάλιν, ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ $H\Theta$ τοῦ
 20 EB καὶ τὸ K τοῦ Γ , ἴσον δὲ τὸ EB τῷ Γ , ἴσον
 ἄρα καὶ τὸ $H\Theta$ τῷ K . τὸ δὲ K τοῦ M οὐκ ἐστὶν
 ἔλαττον· οὐδ' ἄρα τὸ $H\Theta$ τοῦ M ἔλαττόν ἐστιν.
 μείζον δὲ τὸ ZH τοῦ Δ · ὅλον ἄρα τὸ $Z\Theta$ συναμ-
 φοτέρων τῶν Δ , M μείζόν ἐστιν. ἀλλὰ συναμφοτέρα
 25 τὰ Δ , M τῷ N ἐστὶν ἴσα, ἐπειδὴ περ τὸ M τοῦ Δ

1. ποτέ] mg. F. 3. AE] P; AE ἕως οὗ τὸ γινόμενον
 μείζον γέννηται τοῦ Δ Theon (BFVp; in F οὗ corr. ex ἂν;
 γινόμενον V, F m. 2). 5. τὸ δέ] καὶ τό Bp. 6. τοῦ] (alt.)
 τόν π (non P); τό F, corr. m. 2. 7. πλείον] V m. 1; πλείους
 BFpπ, V m. 2. ἄν] οὗ F. 13. $H\Theta$] ΘH Bp et FV in
 ras. m. 2. τοῦ] postea insert. F. 14. Ante ZH ras. 1
 litt. F. 15. $Z\Theta$] Z in ras. m. 2 V. AB] A in ras. m. 2 V.
 19. ἐστὶν F. 20. EB] AB F. τό] (alt.) corr. ex τῷ m. 2 P.

maior erit magnitudine Δ [def. 4]. sit prius $AE < EB$,

A \overline{E} B

Γ $\overline{\quad}$

Z \overline{H} Θ

K $\overline{\quad}$

Δ $\overline{\quad}$

A $\overline{\quad}$

M $\overline{\quad}$

N $\overline{\quad}$

et multiplicetur AE , et sit multiplex eius ZH maior magnitudine Δ , et quoties multiplex est ZH magnitudinis AE , toties multiplex fiat $H\Theta$ magnitudinis EB et K magnitudinis Γ , et sumatur $A = 2\Delta$, $M = 3\Delta$, et deinceps multiplices per unum crescentes, donec sumpta magnitudo multiplex fiat magnitudinis Δ et prima maior magnitudine K . sumatur, et sit N , quadruplex magnitudinis Δ et prima maior magnitudine K .

iam quoniam K magnitudine N prima minor est, K magnitudine M minor non est. et quoniam ZH magnitudinis AE et $H\Theta$ magnitudinis EB aequae multiplex est, erit ZH magnitudinis AE et $Z\Theta$ magnitudinis AB aequae multiplex [prop. I]. uerum ZH magnitudinis AE et K magnitudinis Γ aequae multiplex est. itaque $Z\Theta$ magnitudinis AB et K magnitudinis Γ aequae multiplex est. quare $Z\Theta$, K magnitudinum AB , Γ aequae multiplices sunt. rursus quoniam $H\Theta$ magnitudinis EB et K magnitudinis Γ aequae multiplex est, et $EB = \Gamma$, erit etiam $H\Theta = K$. uerum K magnitudine M minor non est. itaque ne $H\Theta$ quidem magnitudine M minor est. sed $ZH > \Delta$. ergo $Z\Theta > \Delta + M$. sed $\Delta + M = N$, quoniam $M = 3\Delta$

22. οὐδέ comp. p. ἔστι PVp.
25. N] in ras. V. ἔσα ἔστω F.

23. τό] (prius) om. V.

τριπλάσιόν ἐστιν, συναμφότερα δὲ τὰ M , Δ τοῦ Δ ἐστὶ τετραπλάσια, ἔστι δὲ καὶ τὸ N τοῦ Δ τετραπλάσιον· συναμφότερα ἄρα τὰ M , Δ τῷ N ἴσα ἐστίν. ἀλλὰ τὸ $Z\Theta$ τῶν M , Δ μείζον ἐστίν· τὸ $Z\Theta$ ἄρα
 5 τοῦ N ὑπερέχει· τὸ δὲ K τοῦ N οὐχ ὑπερέχει. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν $Z\Theta$, K τῶν AB , Γ ἰσάκως πολλαπλάσια, τὸ δὲ N τοῦ Δ ἄλλο, ὃ ἔτυχεν, πολλαπλάσιον· τὸ AB ἄρα πρὸς τὸ Δ μείζονα λόγον ἔχει ἥπερ τὸ Γ πρὸς τὸ Δ .

10 Λέγω δὴ, ὅτι καὶ τὸ Δ πρὸς τὸ Γ μείζονα λόγον ἔχει ἥπερ τὸ Δ πρὸς τὸ AB .

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δεί-
 ξομεν, ὅτι τὸ μὲν N τοῦ K ὑπερέχει, τὸ δὲ N τοῦ
 $Z\Theta$ οὐχ ὑπερέχει. καὶ ἐστὶ τὸ μὲν N τοῦ Δ πολλα-
 15 πλάσιον, τὰ δὲ $Z\Theta$, K τῶν AB , Γ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκως πολλαπλάσια· τὸ Δ ἄρα πρὸς τὸ Γ μείζονα λόγον ἔχει ἥπερ τὸ Δ πρὸς τὸ AB .

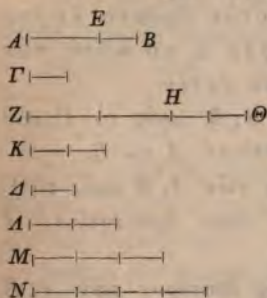
Ἀλλὰ δὴ τὸ AE τοῦ EB μείζον ἔστω. τὸ δὴ ἔλαττον τὸ EB πολλαπλασιαζόμενον ἔσται ποτὲ τοῦ
 20 Δ μείζον. πεπολλαπλασιάσθω, καὶ ἔστω τὸ $H\Theta$ πολλαπλάσιον μὲν τοῦ EB , μείζον δὲ τοῦ Δ · καὶ ὅσαπλάσιόν ἐστὶ τὸ $H\Theta$ τοῦ EB , τοσανταπλάσιον γεγονέτω καὶ τὸ μὲν ZH τοῦ AE , τὸ δὲ K τοῦ Γ . ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι τὰ $Z\Theta$, K τῶν AB , Γ ἰσάκως
 25 ἐστὶ πολλαπλάσια· καὶ εἰλήφθω ὁμοίως τὸ N πολλαπλάσιον μὲν τοῦ Δ , πρῶτως δὲ μείζον τοῦ ZH .

1. ἐστίν] B, comp. p; om. F; ἔστι PV. δέ] om. Fp; m. rec. B. M , Δ] Δ , M P. 2. τό] corr. ex τοῦ m. 1 V.

3. ἐστίν ἴσα FV. 4. τῶν] τῷ K V. M , Δ] Δ , M P. ἐστὶ BV. $Z\Theta$] ZE φ. 7. ἐτυχε φ (non F) Vp. 8. ἄρα] m. 2 F. 12. δὴ δείξομεν P. 13. μὲν] m. 2 F. 14. οὐχ] corr. ex οὐκ m. 2 P. 15. τά] τό Fp. $Z\Theta$, K] litt. Θ , K in

et $M + \Delta = 4 \Delta$ et $N = 4 \Delta$; itaque $M + \Delta = N$. sed $Z\Theta > M + \Delta$. itaque $Z\Theta$ magnitudinem N superat. K autem magnitudinem N non superat. et $Z\Theta, K$ magnitudinum AB, Γ aequae multiplices sunt, N autem magnitudinis Δ alia quaevis multiplex. itaque $AB : \Delta > \Gamma : \Delta$ [def. 7].

dico igitur, esse etiam $\Delta : \Gamma > \Delta : AB$. nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus, N magnitudinem K superare, $Z\Theta$ autem magnitudinem non superare. et N magnitudinis Δ multiplex est, $Z\Theta, K$ autem magnitudinum AB, Γ aliae quaevis aequae multiplices. itaque $\Delta : \Gamma > \Delta : AB$ [def. 7].

iam vero sit $AE > EB$. itaque minor magnitudo EB multiplicata aliquando magnitudine Δ maior erit [def. 4]. multiplicetur, et sit $H\Theta$ magnitudinis EB multiplex et magnitudine Δ maior. et quoties multiplex est $H\Theta$ magnitudinis EB , toties multiplex fiat ZH magnitudinis

AE et K magnitudinis Γ . iam similiter demonstrabimus, $Z\Theta, K$ magnitudinum AB, Γ aequae multiplices esse. et similiter sumatur N magnitudinis Δ multiplex et prima maior magnitudine ZH . quare rursus ZH

ras. m. 2 V. $\tilde{\alpha}$] m. 2 F. 18. τοῦ EB μείζον ἔστω] P; μείζον ἔστω τοῦ EB BVp; τοῦ EB m. 1 F, seq. μείζον ἔστω τοῦ EB φ. τὸ δὲ ἑλάττω τὸ EB] πολλαπλα φ. 20. πεπολλαπλασιάσθω] post πε- ras. 2 litt. F. 23. μέν] φ in spatio plurium litt. τό] in ras m. 1 p. 24. τὰ] τό φ (non F).

ὥστε πάλιν τὸ ZH τοῦ M οὐκ ἔστιν ἔλασσον. μείζον δὲ τὸ $HΘ$ τοῦ A . ὅλον ἄρα τὸ $ZΘ$ τῶν A, M , τουτέστι τοῦ N , ὑπερέχει. τὸ δὲ K τοῦ N οὐχ ὑπερέχει, ἐπειδήπερ καὶ τὸ ZH μείζον ὢν τοῦ $HΘ$, τουτέστι
 5 τοῦ K , τοῦ N οὐχ ὑπερέχει. καὶ ὡσαύτως κατα-
 κολουθοῦντες τοῖς ἐπάνω περαίνομεν τὴν ἀπόδειξιν.

Τῶν ἄρα ἀνίσων μεγεθῶν τὸ μείζον πρὸς τὸ αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ τὸ ἔλαττον· καὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ἔλαττον μείζονα λόγον ἔχει ἢ περ πρὸς τὸ
 10 μείζον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Τὰ πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχοντα λόγον ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· καὶ πρὸς ἃ τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἐκεῖνα ἴσα ἐστίν.

15 Ἐχέτω γὰρ ἐκάτερον τῶν A, B πρὸς τὸ Γ τὸν αὐτὸν λόγον· λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ A τῷ B .

Εἰ γὰρ μή, οὐκ ἂν ἐκάτερον τῶν A, B πρὸς τὸ Γ τὸν αὐτὸν εἶχε λόγον· ἔχει δέ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ A τῷ B .

20 Ἐχέτω δὴ πάλιν τὸ Γ πρὸς ἐκάτερον τῶν A, B τὸν αὐτὸν λόγον· λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ A τῷ B .

Εἰ γὰρ μή, οὐκ ἂν τὸ Γ πρὸς ἐκάτερον τῶν A, B τὸν αὐτὸν εἶχε λόγον· ἔχει δέ· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ A τῷ B .

25 Τὰ ἄρα πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχοντα λόγον ἴσα ἀλλήλοις ἐστίν· καὶ πρὸς ἃ τὸ αὐτὸ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἐκεῖνα ἴσα ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. οὐκ ἔστιν ἔλασσον] μὴ ἔλασσον εἶναι P. ἔλαττον Fp.

2. τῶν] τοῦ Bp. 3. τουτέστιν P. οὐχ ὑπερέχει] ὑπερέχει οὐδαμῶς V. 4. ἐπειδήπερ — 5: ὑπερέχει] mg. m. 1 F.

magnitudine M minor non est. et $H\Theta > A$. itaque $Z\Theta > A + M$, h. e. $Z\Theta > N$. K autem magnitudinem N non superat, quoniam ZH , quae maior est magnitudine $H\Theta$, h. e. maior magnitudine K , magnitudinem N non superat. et eodem modo superiora sequentes demonstrationem conficimus.

Ergo ex inaequalibus magnitudinibus maior ad idem maiorem rationem habet quam minor; et idem ad minorem maiorem rationem habet quam ad maiorem; quod erat demonstrandum.

IX.

Quae ad idem eandem habent rationem, inter se aequalia sunt; et ad quae idem eandem habet rationem, ea aequalia sunt.*

A ————— B ————— Sit enim $A : \Gamma = B : \Gamma$. dico,
 Γ ————— esse $A = B$.

nam si minus, non esset $A : \Gamma = B : \Gamma$ [prop. VIII].
 at est. itaque $A = B$.

iam rursus sit $\Gamma : A = \Gamma : B$. dico, esse $A = B$.

nam si minus, non esset $\Gamma : A = \Gamma : B$ [prop. VIII].
 at est. itaque $A = B$.

Ergo quae ad idem eandem habent rationem, inter se aequalia sunt; et ad quae idem eandem habet rationem, ea aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

4. $\delta\nu$] corr. ex $\omega\nu$ m. 2 P. 5. $\tau\omicron\upsilon$] (prius) P; $\tau\omicron$ BFVp.
 $\kappa\alpha\tau\alpha\lambda\omicron\lambda\omicron\upsilon\theta\omicron\upsilon\nu\tau\epsilon\varsigma$] bis P; corr. m. 2. 6. $\alpha\pi\omicron\delta\epsilon\iota\chi\iota\nu$] post
 $\alpha\pi\omicron$ - spatium 1 litt., in quo m. 2 inser. $\delta\epsilon$ F. 8. $\tau\omicron$ $\xi\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$
 — 9: $\eta\pi\epsilon\sigma\varphi$] mg. m. 1 P. 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] F; comp. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ PBV.
 $\tilde{\alpha}$] euan. F. 14. $\kappa\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota\nu\alpha$ V. 17. $\mu\eta$] $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$ φ . 18.
 $\epsilon\iota\chi\epsilon$] in ras. P φ , $\epsilon\iota\chi\epsilon\nu$ B. $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$] $\acute{\epsilon}\chi\eta$ φ . 23. $\epsilon\iota\chi\epsilon$] in ras. P;
 $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ B; $\acute{\epsilon}\chi\eta$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F. 26. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] comp. Fp; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ PBV.
 27. $\kappa\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota\nu\alpha$ V.

ι'.

Τῶν πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἐχόντων τὸ μείζονα λόγον ἔχον ἐκείνο μείζον ἐστίν· πρὸς δὲ τὸ αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει, ἐκείνο ἔλαττον
5 ἐστίν.

Ἐθέτω γὰρ τὸ *A* πρὸς τὸ *Γ* μείζονα λόγον ἥπερ τὸ *B* πρὸς τὸ *Γ*· λέγω, ὅτι μείζον ἐστὶ τὸ *A* τοῦ *B*.

Εἰ γὰρ μή, ἦτοι ἴσον ἐστὶ τὸ *A* τῷ *B* ἢ ἔλασσον. ἴσον μὲν οὖν οὐκ ἐστὶ τὸ *A* τῷ *B*· ἐκάτερον
10 γὰρ ἂν τῶν *A, B* πρὸς τὸ *Γ* τὸν αὐτὸν εἶχε λόγον. οὐκ ἔχει δέ· οὐκ ἄρα ἴσον ἐστὶ τὸ *A* τῷ *B*. οὐδὲ μὴν ἔλασσόν ἐστὶ τὸ *A* τοῦ *B*· τὸ *A* γὰρ ἂν πρὸς τὸ *Γ* ἐλάσσονα λόγον εἶχεν ἥπερ τὸ *B* πρὸς τὸ *Γ*. οὐκ ἔχει δέ· οὐκ ἄρα ἔλασσόν ἐστὶ τὸ *A* τοῦ *B*.
15 ἐδείχθη δὲ οὐδὲ ἴσον· μείζον ἄρα ἐστὶ τὸ *A* τοῦ *B*.

Ἐθέτω δὴ πάλιν τὸ *Γ* πρὸς τὸ *B* μείζονα λόγον ἥπερ τὸ *Γ* πρὸς τὸ *A*· λέγω, ὅτι ἔλασσόν ἐστὶ τὸ *B* τοῦ *A*.

Εἰ γὰρ μή, ἦτοι ἴσον ἐστὶν ἢ μείζον. ἴσον μὲν
20 οὖν οὐκ ἐστὶ τὸ *B* τῷ *A*· τὸ *Γ* γὰρ ἂν πρὸς ἐκάτερον τῶν *A, B* τὸν αὐτὸν εἶχε λόγον. οὐκ ἔχει δέ· οὐκ ἄρα ἴσον ἐστὶ τὸ *A* τῷ *B*. οὐδὲ μὴν μείζον ἐστὶ τὸ *B* τοῦ *A*· τὸ *Γ* γὰρ ἂν πρὸς τὸ *B* ἐλάσσονα λόγον εἶχεν ἥπερ πρὸς τὸ *A*. οὐκ ἔχει δέ· οὐκ ἄρα
25 μείζον ἐστὶ τὸ *B* τοῦ *A*. ἐδείχθη δέ, ὅτι οὐδὲ ἴσον· ἔλαττον ἄρα ἐστὶ τὸ *B* τοῦ *A*.

Τῶν ἄρα πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἐχόντων τὸ μείζονα

2. τὸ τὸν μείζονα V. 3. ἐστίν] P, comp. p; ἐστὶ B F V.

7. τὸ *A* μείζον ἐστὶ B p. τό] τοῦ V, sed corr. τοῦ]

corr. ex τό V. B] in ras. m. 2 P. 8. ἐστὶ] φ, ἐστίν F.

τῷ] τοῦ P. ἔλαττον F. 9. οὖν] P V; om. B F p. ἐστίν B.

X.

Eorum, quae ad idem rationem habent, quod maiorem habet rationem, id maius est; et ad quod idem maiorem habet rationem, id minus est.

$A \text{ ————— } B \text{ ————— }$ Sit enim $A : \Gamma > B : \Gamma$. dico,
 $\Gamma \text{ ————— }$ esse $A > B$.

nam si minus, aut $A = B$, aut $A < B$. uerum non est $A = B$; tum enim esset $A : \Gamma = B : \Gamma$ [prop. VII]. at non est. quare non est $A = B$. neque uero $A < B$; tum enim esset $A : \Gamma < B : \Gamma$ [prop. VIII]. at non est. quare non est $A < B$. sed demonstratum est, idem ne aequale quidem esse. itaque $A > B$.

sit rursus $\Gamma : B > \Gamma : A$. dico, esse $B < A$.

nam si minus, aut $B = A$ aut $B > A$. uerum non est $B = A$; tum enim esset $\Gamma : A = \Gamma : B$ [prop. VII]. at non est. itaque non est $A = B$. neque uero $B > A$; tum enim esset $\Gamma : B < \Gamma : A$ [prop. VIII]. at non est. quare non est $B > A$. sed demonstratum est, idem ne aequale quidem esse. itaque $B < A$.

Ergo eorum, quae ad idem rationem habent, quod

10. $\epsilon\lambda\chi\epsilon$] $\epsilon\chi\epsilon$ B; F, corr. m. 2. 12. $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$ F. 13. $\tau\omicron\nu$
 $\epsilon\lambda\alpha\sigma\sigma\omicron\nu$ V; $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$ A. $\epsilon\lambda\chi\epsilon$ $\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$ P. 14. $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$ F.
 $\epsilon\sigma\tau\iota$] m. 2 F. 15. $\delta\epsilon$ $\delta\tau\iota$ V. Post B repetuntur in F:
 $\iota\delta\epsilon\iota\chi\theta\eta$ $\delta\epsilon$ $\omicron\upsilon\delta\epsilon$ $\epsilon\sigma\omicron\nu$ $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$ $\alpha\gamma\alpha$ $\tau\omicron$ A $\tau\omicron\upsilon$ B . 17. $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$
F. 20. A] in ras. m. 1 B. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] insuper comp. add. m.
2 V; $\alpha\gamma\alpha$ B. 21. $\epsilon\lambda\chi\epsilon$] φ ; $\epsilon\lambda\chi\epsilon\nu$ PB; $\epsilon\chi\epsilon$ F. 22. $\epsilon\sigma\tau\iota$]
 $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P; comp. F addito $\epsilon\sigma\tau\iota$ φ . $\tau\omicron$] $\tau\omicron\varphi$ V.. $\tau\omicron\varphi$] $\tau\omicron$ V.
23. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. $\tau\omicron$] (prius) $\tau\omicron\upsilon$ V, corr. m. 1. $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$ A.
25. $\omicron\upsilon\delta\delta'$ φ (non F), -e in ras. m. 1 B. 26. $\epsilon\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$] φ , seq.
on m. 1; $\epsilon\lambda\alpha\sigma\sigma\omicron\nu$ P. 27. $\tau\omicron$] (alt.) om. φ . $\mu\epsilon\iota\zeta\omicron\nu$] φ ,
seq. $\omicron\nu$ m. 1, eras.

λόγον ἔχον μειζόν ἐστιν· καὶ πρὸς ὃ τὸ αὐτὸ μείζονα
λόγον ἔχει, ἐκεῖνο ἑλαττόν ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

Οἱ τῶ αὐτῷ λόγῳ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀλλήλοις
5 εἰσὶν οἱ αὐτοί.

Ἔστωσαν γὰρ ὡς μὲν τὸ *A* πρὸς τὸ *B*, οὕτως
τὸ *Γ* πρὸς τὸ *Δ*, ὡς δὲ τὸ *Γ* πρὸς τὸ *Δ*, οὕτως τὸ
E πρὸς τὸ *Z*. λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ *A* πρὸς τὸ *B*,
οὕτως τὸ *E* πρὸς τὸ *Z*.

10 Εἰλήφθω γὰρ τῶν *A, Γ, E* ἰσάκεις πολλαπλάσια
τὰ *H, Θ, K*, τῶν δὲ *B, Δ, Z* ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις
πολλαπλάσια τὰ *A, M, N*.

Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς τὸ *A* πρὸς τὸ *B*, οὕτως τὸ
Γ πρὸς τὸ *Δ*, καὶ εἰληπται τῶν μὲν *A, Γ* ἰσάκεις
15 πολλαπλάσια τὰ *H, Θ*, τῶν δὲ *B, Δ* ἄλλα, ἃ ἔτυχεν,
ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ *A, M*, εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ
H τοῦ *A*, ὑπερέχει καὶ τὸ *Θ* τοῦ *M*, καὶ εἰ ἴσον
ἐστίν, ἴσον, καὶ εἰ ἐλλείπει, ἐλλείπει. πάλιν, ἐπεὶ
ἐστὶν ὡς τὸ *Γ* πρὸς τὸ *Δ*, οὕτως τὸ *E* πρὸς τὸ *Z*,
20 καὶ εἰληπται τῶν *Γ, E* ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ *Θ, K*,
τῶν δὲ *Δ, Z* ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια
τὰ *M, N*, εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ *Θ* τοῦ *M*, ὑπερέχει
καὶ τὸ *K* τοῦ *N*, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἑλαττον,
ἑλαττον. ἀλλὰ εἰ ὑπερεῖχε τὸ *Θ* τοῦ *M*, ὑπερεῖχε
25 καὶ τὸ *H* τοῦ *A*, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἑλαττον,

1. ἐστίν] *B*, comp. *p*; ἐστὶ *PFV*. 2. ἑλάσσον *PBVp*.

4. λόγῳ] *P* m. 1, *F*, *V* m. 1; λόγοι *Bp*, *P* m. 2, *φ*, *V* m. 2.

6. οὕτω *P*. 11. *Δ, Z*] *Z, Δ F*. ἃ] e corr. *F*. 12. τὰ]

τὰ *H, Θ, K* τὰ *P*, corr. m. 1. 14. μέν] m. 2 *FV*. *Γ*] in

ras. m. 2 *P*. 15. *H*] in ras. m. 1 *p*. δέ] om. *φ*. *B, Δ*]

H, Δ φ (non *F*). ἄλλα ἰσάκεις πολλαπλάσια ἃ ἔτυχε *V*. ἃ]

maiolem habet rationem, id maius est; et ad quod idem maiolem habet rationem, id minus est; quod erat demonstrandum.

XI.

Quae eidem rationi aequales sunt rationes, etiam inter se aequales sunt.

Sit enim $A : B = \Gamma : \Delta$ et $\Gamma : \Delta = E : Z$. dico,

A ——— | Γ ——— | E ——— | esse $A : B = E : Z$.
 B ——— | Δ ——— | Z ——— | sumantur enim
 H ——— | Θ ——— | K ——— | magnitudinum A ,
 A ——— | M ——— | N ——— | Γ , E aequae multi-
plices H , Θ , K et magnitudinum B , Δ , Z aliae quaeuis
aeque multiplices A , M , N .

et quoniam $A : B = \Gamma : \Delta$, et sumptae sunt magnitudinum A , Γ aequae multiplices H , Θ et magnitudinum B , Δ aliae quaeuis aequae multiplices A , M , si H magnitudinem A superat, etiam Θ magnitudinem M superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. rursus quoniam $\Gamma : \Delta = E : Z$, et sumptae sunt magnitudinum Γ , E aequae multiplices Θ , K et magnitudinum Δ , Z aliae quaeuis aequae multiplices M , N , si Θ magnitudinem M superat, etiam K magnitudinem N superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. sed si Θ magnitudinem M superabat, etiam H magnitudinem A superabat¹⁾,

1) Imperfectum recte se habet; refertur enim ad ea, quae iam lin. 16 sq. dicta sunt; cfr. p. 50, 13.

m. 2 F. 17. H] in ras m. 2 V. 20. $\tau\omega\upsilon\upsilon\ \mu\acute{\epsilon}\nu$ P. K , Θ p.
21. Δ] K , Δ F, sed corr. α] m. 2 F. 22. $\tau\omega\upsilon\upsilon$] m. 2 V.
24. $\alpha\lambda\lambda\alpha\ \epsilon\iota$ — 25: $\xi\lambda\alpha\tau\tau\omicron\nu$ (alt.)] mg. m. 2 FV ($\alpha\lambda\lambda$). 24.
 $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon$] $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon\nu$ corr. ex $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon$ m. 1 P; $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon$ BFV p.
 $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon$] p; $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon\nu$ PB; $\upsilon\pi\epsilon\rho\epsilon\iota\chi\epsilon$ FV.

ἐλαττον· ὥστε καὶ εἰ ὑπερέχει τὸ H τοῦ A , ὑπερέχει καὶ τὸ K τοῦ N , καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἐλαττον, ἐλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν H, K τῶν A, E ἰσάκεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ A, N τῶν B, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z .

Οἱ ἄρα τῷ αὐτῷ λόγῳ οἱ αὐτοὶ καὶ ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ αὐτοί· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

Ἐὰν ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη ἀνάλογον, ἐστὶ ὡς ἐν τῶν ἡγουμενῶν πρὸς ἐν τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπόμενα.

Ἔστωσαν ὁποσαοῦν μεγέθη ἀνάλογον τὰ A, B, Γ , Δ, E, Z , ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ , καὶ τὸ E πρὸς τὸ Z · λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὰ A, Γ, E πρὸς τὰ B, Δ, Z .

Εἰλήφθω γὰρ τῶν μὲν A, Γ, E ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ H, Θ, K , τῶν δὲ B, Δ, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ Λ, M, N .

Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ , καὶ τὸ E πρὸς τὸ Z , καὶ εἰληπται τῶν μὲν A, Γ, E ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ H, Θ, K τῶν δὲ B, Δ, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ Λ, M, N , εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ H τοῦ Λ , ὑπερέχει καὶ τὸ Θ τοῦ M , καὶ τὸ K τοῦ N , καὶ εἰ ἴσον, ἴσον,

XII. Eutocius in Archim. III p. 136, 25.

2. ἔλασσον, ἔλασσον V. 4. $Z] \Delta$ P. $\tilde{\alpha}]$ supra F. 7. λόγῳ] P; λόγοι BFVp. 16. ἐστίν] om. F. 17. τὰ] τό F. τὰ]

et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor. quare, si H magnitudinem A superat, etiam K magnitudinem N superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor. et H, K magnitudinum A, E aequae multiplices sunt, et A, N magnitudinum B, Z aliae quaevis aequae multiplices; erit igitur $A : B = E : Z$ [def. 5].

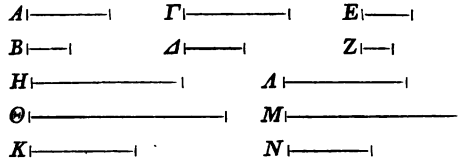
Ergo quae eidem rationi aequales sunt rationes, etiam inter se aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XII.

Si quotlibet magnitudines proportionales sunt, erit ut una praecedentium ad unam sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes.

Sint quotlibet magnitudines proportionales $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$, ita ut sit $A : B = \Gamma : \Delta = E : Z$. dico, esse $A : B = A + \Gamma + E : B + \Delta + Z$.

sumantur enim magnitudinum A, Γ, E aequae multi-

plices H, Θ, K et magnitudinum B, Δ, Z aliae quaevis aequae multiplices A, M, N . et quoniam est $A : B = \Gamma : \Delta = E : Z$, et sumptae sunt magnitudinum A, Γ, E aequae multiplices H, Θ, K et magnitudinum B, Δ, Z aliae quaevis aequae multiplices A, M, N , si H magnitudinem A superat, etiam Θ magnitudinem M superat

$\tau\acute{o}$ F, sed corr. B] postea insert. F. 19. $\tilde{\alpha}$] m. 2 F. 23. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] om. Bp. 24. $\tilde{\alpha}$] m. 2 F. 25. H] in ras. F.

καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. ὥστε καὶ εἰ ὑπερέχει τὸ
 H τοῦ A , ὑπερέχει καὶ τὰ H, Θ, K τῶν A, M, N ,
 καὶ εἰ ἴσον, ἴσα, καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττονα. καὶ ἐστὶ
 τὸ μὲν H καὶ τὰ H, Θ, K τοῦ A καὶ τῶν A, Γ, E
 5 ἰσάκεις πολλαπλάσια, ἐπειδήπερ ἐὰν ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη
 ὁποσανοῦν μεγεθῶν ἴσων τὸ πλῆθος ἕκαστον ἐκάστου
 ἰσάκεις πολλαπλάσιον, ὁσαπλάσιόν ἐστὶν ἐν τῶν μεγε-
 θῶν ἐνός, τοσανταπλάσια ἔσται καὶ τὰ πάντα τῶν
 πάντων. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ A καὶ τὰ A, M, N
 10 τοῦ B καὶ τῶν B, A, Z ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια·
 ἔστιν ἄρα ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὰ A, Γ, E
 πρὸς τὰ B, A, Z .

Ἐὰν ἄρα ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη ἀνάλογον, ἔσται
 ὡς ἐν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἐν τῶν ἐπομένων, οὕτως
 15 ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπόμενα· ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Ἐὰν πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη
 λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, τρίτον δὲ
 20 πρὸς τέταρτον μείζονα λόγον ἔχη ἢ πέμπτον
 πρὸς ἕκτον, καὶ πρῶτον πρὸς δεύτερον μείζονα
 λόγον ἔξει ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον.

Πρῶτον γὰρ τὸ A πρὸς δεύτερον τὸ B τὸν αὐτὸν
 ἔχέτω λόγον καὶ τρίτον τὸ Γ πρὸς τέταρτον τὸ Δ ,
 25 τρίτον δὲ τὸ Γ πρὸς τέταρτον τὸ Δ μείζονα λόγον
 ἔχέτω ἢ πέμπτον τὸ E πρὸς ἕκτον τὸ Z . λέγω, ὅτι
 καὶ πρῶτον τὸ A πρὸς δεύτερον τὸ B μείζονα λόγον
 ἔξει ἢ περὶ πέμπτον τὸ E πρὸς ἕκτον τὸ Z .

1. ἔλασσον ἔλασσον V. 2. τὰ] τό P. τῶν] τοῦ P.

3. ἴσα] ἴσον PBr. ἔλασσον ἔλασσον P; ἔλαττον ἔλαττον Br.

5. ἐὰν] ἂν P. 6. ἴσων] ἴσον BF. 7. πολλαπλάσια V.

10. τοῦ B] litt. B e corr. F. ἐστὶ] ἔσται p. 11. τὰ] τό

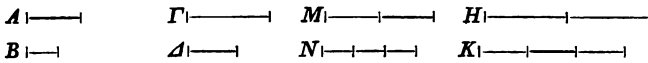
et K magnitudinem N , et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. quare, si H magnitudinem A superat, etiam $H + \Theta + K$ magnitudines $A + M + N$ superant, et si aequalis, aequales sunt, et si minor, minores. iam H magnitudinis A et $H + \Theta + K$ magnitudinum $A + \Gamma + E$ aequae multiplices sunt, quoniam si datae sunt quotuis magnitudines quotuis magnitudinum numero aequalium singulae singularum aequae multiplices, quoties multiplex est una magnitudo unius, toties etiam omnes omnium erunt multiplices [prop. I]. eadem de causa etiam A magnitudinis B et $A + M + N$ magnitudinum $B + \Delta + Z$ aequae multiplices sunt. itaque

$$A : B = A + \Gamma + E : B + \Delta + Z \text{ [def. 5].}$$

Ergo si quotlibet magnitudines proportionales sunt, erit ut una praecedentium ad unam sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes; quod erat demonstrandum.

XIII.

Si prima ad secundam et tertia ad quartam eandem rationem habet, tertia autem ad quartam maiorem rationem habet quam quinta ad sextam, etiam prima ad secundam maiorem rationem habebit quam quinta ad sextam.

Sit enim $A : B = \Gamma : \Delta$ et $\Gamma : \Delta > E : Z$. dico, esse etiam $A : B > E : Z$.

FV. 12. τὰ τό F. 15. ἅπαντα] (alt.) πάντα P. 20. ἦ] P; ἦπερ BFVp. 22. ἦ] P; ἦπερ BFVp. 23. μὲν γὰρ P. τὸν BF. 26. ἦ] P, Fm. 1; ἦπερ BVp, Fm. 2. 28. ἔξει] ἔχει P. ἦπερ τὸ E πρὸς τὸ Z P.

Ἐπεὶ γὰρ ἔστι τινὰ τῶν μὲν Γ, Ε ἰσάκεις πολλα-
πλάσια, τῶν δὲ Δ, Ζ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλα-
πλάσια, καὶ τὸ μὲν τοῦ Γ πολλαπλάσιον τοῦ τοῦ Δ
πολλαπλάσιον ὑπερέχει, τὸ δὲ τοῦ Ε πολλαπλάσιον
5 τοῦ τοῦ Ζ πολλαπλάσιον οὐχ ὑπερέχει, εἰλήφθω,
καὶ ἔστω τῶν μὲν Γ, Ε ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ Η, Θ,
τῶν δὲ Δ, Ζ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια
τὰ Κ, Α, ὥστε τὸ μὲν Η τοῦ Κ ὑπερέχειν, τὸ δὲ Θ
τοῦ Α μὴ ὑπερέχειν· καὶ ὅσαπλάσιον μὲν ἔστι τὸ
10 Η τοῦ Γ, τοσαυταπλάσιον ἔστω καὶ τὸ Μ τοῦ Α,
ὅσαπλάσιον δὲ τὸ Κ τοῦ Δ, τοσαυταπλάσιον ἔστω
καὶ τὸ Ν τοῦ Β.

Καὶ ἐπεὶ ἔστιν ὥς τὸ Α πρὸς τὸ Β, οὕτως τὸ Γ
πρὸς τὸ Δ, καὶ εἰληπται τῶν μὲν Α, Γ ἰσάκεις πολλα-
15 πλάσια τὰ Μ, Η, τῶν δὲ Β, Δ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσά-
κεις πολλαπλάσια τὰ Ν, Κ, εἰ ἄρα ὑπερέχει τὸ Μ
τοῦ Ν, ὑπερέχει καὶ τὸ Η τοῦ Κ, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον,
καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. ὑπερέχει δὲ τὸ Η τοῦ Κ·
ὑπερέχει ἄρα καὶ τὸ Μ τοῦ Ν. τὸ δὲ Θ τοῦ Α οὐχ
20 ὑπερέχει· καὶ ἔστι τὰ μὲν Μ, Θ τῶν Α, Ε ἰσάκεις
πολλαπλάσια, τὰ δὲ Ν, Α τῶν Β, Ζ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν,
ἰσάκεις πολλαπλάσια· τὸ ἄρα Α πρὸς τὸ Β μείζονα
λόγον ἔχει ἥπερ τὸ Ε πρὸς τὸ Ζ.

Ἐὰν ἄρα πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη

1. Post γὰρ add. Theon: τὸ Γ πρὸς τὸ Δ μείζονα λόγον
ἔχει ἥπερ τὸ Ε πρὸς τὸ Ζ (BFVp); om. P. 2. τῶν δὲ Δ, Ζ
— πολλαπλάσια] mg. m. 1 F. 3. τό] corr. ex τὰ m. 1 V.
τοῦ] (alt.) postea insert. m. 2 F. 7. ᾧ] supra F. 8.
Ante ὑπερέχειν ras. 2 litt. V. 9. μὴ] P; οὐ μὴ F; οὐχ
BVp. 15. ᾧ] supra m. 2 F. 20. τὰ] corr. ex τὸ m. 1 V.
Α] in ras. P. 21. τὰ δέ — 22: πολλαπλάσια] om. F. 22.
τὸ ἄρα Α πρὸς τὸ Β] in ras. m. 2 F, seq. uestig. 12 litt.
24. ἔχει V.

nam quoniam sunt quaedam¹⁾ magnitudinum Γ, E
 E —————| aequae multiplices, magnitudi-
 Z —————| num autem Δ, Z aliae quaevis
 Θ —————| aequae multiplices, et multiplex
 A —————| magnitudinis Γ multiplicem
magnitudinis Δ superat, mul-
tiplex autem magnitudinis E multiplicem magnitudinis
 Z non superat [def. 7], sumantur, et sint magnitudinum
 Γ, E aequae multiplices H, Θ , magnitudinum autem Δ, Z
aliae quaevis aequae multiplices K, A , ita ut H magnitu-
dinem K superet, Θ autem magnitudinem A non superet.
et quoties multiplex est H magnitudinis Γ , toties
multiplex sit M magnitudinis A , quoties autem multi-
plex est K magnitudinis Δ , toties multiplex sit N
magnitudinis B . et quoniam est $A : B = \Gamma : \Delta$, et
sumptae sunt magnitudinum A, Γ aequae multiplices
 M, H , magnitudinum autem B, Δ aliae quaevis aequae
multiplices N, K , si M magnitudinem N superat,
etiam H magnitudinem K superat, et si aequalis,
aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. uerum H
magnitudinem K superat; quare etiam M magnitu-
dinem N superat. Θ autem magnitudinem A non
superat. et M, Θ magnitudinum A, E aequae multi-
plices sunt, N, A autem magnitudinum B, Z aliae
quaevis aequae multiplices.²⁾ itaque

$$A : B > E : Z.$$

Ergo si prima ad secundam et tertia ad quar-
tam eandem rationem habet, tertia autem ad quar-

1) $\mu\acute{\epsilon}\nu$ et $\delta\acute{\epsilon}$ lin. 1—2 inusitate quidem posita sunt,
neque tamen ita, ut ferri nequeant.

2) Cfr. lin. 6—8 cum lin. 9 sq.

λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, τρίτον δὲ πρὸς τέταρτον μείζονα λόγον ἔχη ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον, καὶ πρῶτον πρὸς δεύτερον μείζονα λόγον ἔξει ἢ πέμπτον πρὸς ἕκτον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ιδ'.

Ἐὰν πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, τὸ δὲ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ἢ, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ τετάρτου μείζον ἔσται, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἔλαττον, ἔλαττον.

Πρῶτον γὰρ τὸ A πρὸς δεύτερον τὸ B τὸν αὐτὸν ἔχέτω λόγον καὶ τρίτον τὸ Γ πρὸς τέταρτον τὸ Δ , μείζον δὲ ἔστω τὸ A τοῦ Γ . λέγω, ὅτι καὶ τὸ B τοῦ Δ μείζον ἔστιν.

Ἐπεὶ γὰρ τὸ A τοῦ Γ μείζον ἔστιν, ἄλλο δέ, ὃ ἔτυχεν, [μέγεθος] τὸ B , τὸ A ἄρα πρὸς τὸ B μείζονα λόγον ἔχει ἢπερ τὸ Γ πρὸς τὸ B . ὥς δὲ τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ . καὶ τὸ Γ ἄρα πρὸς τὸ Δ μείζονα λόγον ἔχει ἢπερ τὸ Γ πρὸς τὸ B . πρὸς ὃ δὲ τὸ αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει, ἐκείνο ἔλασσόν ἔστιν· ἔλασσον ἄρα τὸ Δ τοῦ B . ὥστε μείζον ἔστι τὸ B τοῦ Δ .

Ὅμοιως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ἴσον ἢ τὸ A τῷ Γ , ἴσον ἔσται καὶ τὸ B τῷ Δ , καὶ ἔλασσον ἢ τὸ A τοῦ Γ , ἔλασσον ἔσται καὶ τὸ B τοῦ Δ .

Ἐὰν ἄρα πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, τὸ δὲ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ἢ, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ τετάρτου μείζον ἔσται, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἔλαττον, ἔλαττον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

tam maiorem rationem habet quam quinta ad sextam, etiam prima ad secundam maiorem rationem habebit quam quinta ad sextam; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si prima ad secundam et tertia ad quartam eandem rationem habet, prima autem tertia maior est, etiam secunda quarta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor.

A ——— | Γ ——— | Sit enim $A : B = \Gamma : \Delta$, et
 B ——— | Δ ——— | $A > \Gamma$. dico, esse etiam $B > \Delta$.

nam quoniam est $A > \Gamma$, et alia quaevis magnitudo est B , erit $A : B > \Gamma : B$ [prop. VIII]. uerum $A : B = \Gamma : \Delta$. quare etiam $\Gamma : \Delta > \Gamma : B$. sed ad quod idem maiorem rationem habet, id minus est [prop. X]. itaque $B > \Delta$.

similiter demonstrabimus, si $A = \Gamma$, esse etiam $B = \Delta$, et si $A < \Gamma$, esse etiam $B < \Delta$.

Ergo si prima ad secundam et tertia ad quartam eandem rationem habet, prima autem tertia maior est, etiam secunda quarta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor; quod erat demonstrandum.

2. τὸ τέταρτον B. ἔχει V φ. ἦπερ V φ. 3. ἦπερ V φ.
 9. καὶ ἂν V. καὶ ἂν V φ. 13. Α] Δ φ.
 15. μείζον ἐστὶ τὸ Α τοῦ Γ P. τό] corr. ex τοῦ V. τοῦ]
 corr. ex τό V. 16. ἔτιχεν V p. μέγεθος] om. P. 20. ὅ]
 m. 2 P. ἔλαττον F. 21. ἔλαττον F. - 23. ἦ] supra m. 1 F. 24.
 καὶ, supra scr. ἐάν m. 2 V. ἔλαττον F. 25. ἔλατ-
 τον F. καί] om. V. 26. πρῶτον] -τον in ras. m. 2 V. 29.
 ἔλασσον ἔλασσον p.

ιε'.

Τὰ μέρη τοῖς ὁσαύτως πολλαπλασίοις τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον ληφθέντα κατάλληλα.

Ἐστω γὰρ ἰσάκεις πολλαπλάσιον τὸ AB τοῦ Γ καὶ
 5 το ΔE τοῦ Z · λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ Z ,
 οὕτως τὸ AB πρὸς τὸ ΔE .

Ἐπεὶ γὰρ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ AB τοῦ
 Γ καὶ τὸ ΔE τοῦ Z , ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ AB με-
 γέθη ἴσα τῷ Γ , τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ ΔE ἴσα τῷ Z .
 10 διηρησθῶ τὸ μὲν AB εἰς τὰ τῷ Γ ἴσα τὰ AH , $H\Theta$,
 ΘB , τὸ δὲ ΔE εἰς τὰ τῷ Z ἴσα τὰ ΔK , $ΚΛ$, ΛE .
 ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν AH , $H\Theta$, ΘB τῷ πλῆ-
 θει τῶν ΔK , $ΚΛ$, ΛE . καὶ ἐπεὶ ἴσα ἐστὶ τὰ AH ,
 $H\Theta$, ΘB ἀλλήλοις, ἔστι δὲ καὶ τὰ ΔK , $ΚΛ$, ΛE
 15 ἴσα ἀλλήλοις, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ AH πρὸς τὸ ΔK ,
 οὕτως τὸ $H\Theta$ πρὸς τὸ $ΚΛ$, καὶ τὸ ΘB πρὸς τὸ ΛE .
 ἔσται ἄρα καὶ ὡς ἐν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἐν τῶν
 ἐπομένων, οὕτως ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα
 τὰ ἐπόμενα· ἔστιν ἄρα ὡς τὸ AH πρὸς τὸ ΔK ,
 20 οὕτως τὸ AB πρὸς τὸ ΔE . ἴσον δὲ τὸ μὲν AH
 τῷ Γ , τὸ δὲ ΔK τῷ Z · ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς
 τὸ Z οὕτως τὸ AB πρὸς τὸ ΔE .

Τὰ ἄρα μέρη τοῖς ὁσαύτως πολλαπλασίοις τὸν
 αὐτὸν ἔχει λόγον ληφθέντα κατάλληλα· ὅπερ ἔδει
 25 δεῖξαι.

XV. Pappus V p. 338, 4.

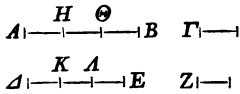
5. ἐστίν] m. 2 F. 7. ἐστίν F. 8. μεγέθει V. 11.
 εἰς τὰ τῷ Z] in ras. m. 2 V. Z] seq. ras. 3 litt. V; Z
 μεγέθει Bp. 12. ΘB] $\Theta E\phi$ (non F), $B\Theta$ B. 13. $ΚΛ$] $H\Lambda$ V. ἴσα ἀλλήλοις V. ἐστίν B. 14. ἀλλήλοις] om. V.

XV.

Partes et similiter multiplices eandem rationem habent suo ordine sumptae.

Sit enim AB magnitudinis Γ et ΔE magnitudinis Z aequae multiplex. dico, esse $\Gamma : Z = AB : \Delta E$.

nam quoniam AB magnitudinis Γ et ΔE magnitudinis Z aequae multiplex est, quot sunt in AB magnitudines magnitudini Γ aequales, tot etiam in ΔE sunt magnitudini

Z aequales. diuidatur AB in partes magnitudini Γ aequales, $AH, H\Theta, \Theta B$, et ΔE in partes magnitudini Z aequales, $\Delta K, KA, \Delta E$. erit igitur numerus magnitudinum $AH, H\Theta, \Theta B$ numero magnitudinum $\Delta K, KA, \Delta E$ aequalis. et quoniam $AH = H\Theta = \Theta B$ et $\Delta K = KA = \Delta E$, erit $AH : \Delta K = H\Theta : KA = \Theta B : \Delta E$ [prop. VII]. quare etiam ut una praecedentium ad unam sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [prop. XII]. itaque $AH : \Delta K = AB : \Delta E$. uerum $AH = \Gamma$, $\Delta K = Z$. itaque

$$\Gamma : Z = AB : \Delta E.$$

Ergo partes et similiter multiplices eandem rationem habent suo ordine sumptae; quod erat demonstrandum.

$\xi\sigma\tau\iota\nu$ B. $\delta\epsilon\ \kappa\alpha\iota\ \tau\acute{\alpha}$] $\delta\eta$ seq. lacuna φ . 16. ΘB] $B\Theta$ F.
 ΔE] post ras. 2 litt. P. 21. $\tau\acute{\alpha}$] corr. ex $\tau\acute{\omega}$ m. 1 p.
 ΔK] Δ in ras. m. 2 P. Z] corr. ex K m. 2 F. 24.
 $\xi\epsilon\iota$ BFVp.

ις'.

Ἐὰν τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον ἔσται.

Ἐστω τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον τὰ A, B, Γ, Δ ,
 5 ὥς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ . λέγω,
 ὅτι καὶ ἐναλλάξ [ἀνάλογον] ἔσται, ὥς τὸ A πρὸς τὸ
 Γ , οὕτως τὸ B πρὸς τὸ Δ .

Εἰλήφθω γὰρ τῶν μὲν A, B ἰσάκεις πολλαπλάσια
 τὰ E, Z , τῶν δὲ Γ, Δ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλα-
 10 πλάσια τὰ H, Θ .

Καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ E τοῦ A
 καὶ τὸ Z τοῦ B , τὰ δὲ μέρη τοῖς ὡσαύτως πολλαπλα-
 σίοις τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ A πρὸς
 τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z . ὥς δὲ τὸ A πρὸς τὸ
 15 B , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ Δ . καὶ ὥς ἄρα τὸ Γ πρὸς
 τὸ Δ , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z . πάλιν, ἐπεὶ τὰ H, Θ
 τῶν Γ, Δ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ
 Γ πρὸς τὸ Δ , οὕτως τὸ H πρὸς τὸ Θ . ὥς δὲ τὸ Γ
 πρὸς τὸ Δ , [οὕτως] τὸ E πρὸς τὸ Z . καὶ ὥς ἄρα τὸ
 20 E πρὸς τὸ Z , οὕτως τὸ H πρὸς τὸ Θ . εἰ δὲ τέσ-
 σαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, τὸ δὲ πρῶτον τοῦ τρίτου
 μείζον ᾗ, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ τετάρτου μείζον ἔσται,
 καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἔλαττον, ἔλαττον. εἰ ἄρα ὑπερ-
 ἔχει τὸ E τοῦ H , ὑπερέχει καὶ τὸ Z τοῦ Θ , καὶ εἰ
 25 ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν
 E, Z τῶν A, B ἰσάκεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ H, Θ τῶν

6. ἀνάλογον] om. P. ἔσται] ἐστὶν P. τό] (alt.) om. F.
 8. γὰρ] supra F. 9. ᾗ] supra F. 11. ἐστὶ] om. Bp.
 πολλαπλάσιον] -ον in ras. P. 13. λόγον] P; λόγον ληφ-
 θέντα κατὰλληλα Theon (BFVp). 15. οὕτως] supra p; om. B.
 16. Z] corr. ex Ξ m. 2 V. H, Θ] Θ, H Bp. 17. πολλα-

XVI.

Si quattuor magnitudines proportionales sunt, etiam permutando proportionales erunt.

Sint quattuor magnitudines proportionales A, B, Γ, Δ ,

A ——	Γ ——	Δ , ita ut sit $A : B = \Gamma : \Delta$.
B ——	Δ ——	dico, etiam permutando esse
E —— —— ——	H —— ——	$A : \Gamma = B : \Delta$.
Z —— ——	Θ ——	sumantur enim magnitudi-
		num A, B aequae multiplices

E, Z , magnitudinum autem Γ, Δ aliae quaevis aequae multiplices H, Θ .

et quoniam E magnitudinis A et Z magnitudinis B aequae multiplex est, partes autem et similiter multiplices eandem rationem habent suo ordine sumptae [prop. XV], erit $A : B = E : Z$. uerum $A : B = \Gamma : \Delta$. quare etiam $\Gamma : \Delta = E : Z$ [prop. XI]. rursus quoniam H, Θ magnitudinum Γ, Δ aequae multiplices sunt, erit $\Gamma : \Delta = H : \Theta$ [prop. XV]. uerum $\Gamma : \Delta = E : Z$. itaque etiam $E : Z = H : \Theta$ [prop. XI]. si autem quattuor magnitudines proportionales sunt, et prima maior est tertia, etiam secunda maior erit quarta, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [prop. XIV]. itaque si E magnitudinem H superat, etiam Z magnitudinem Θ superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor. et E, Z magnitudinum A, B

πλάσια] seq. τὰ δὲ μέρη τοῖς ὡσανύτως πολλαπλασίοις τὸν ἀν-
τὸν ἔχει λόγον ληφθέντα κατάλληλα Bp. 18. Γ] in ras.
m. 1 p. ὡς δέ] ἀλλ' ὡς F. 19. οὕτως] om. P. 20. τό]
(alt.) e corr. V. 23. ἔλασσον, ἔλασσον V. 24. Θ] seq. ras.
1 litt. V. καὶ εἰ] καὶ Theon (BFVp). 25. καὶ εἰ] καὶ
Theon (BFVp). ἐστὶν F. 26. τὰ δέ — p. 48, 1: πολλα-
πλάσια] mg. m. rec. p.

Γ, Δ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ Α πρὸς τὸ Γ, οὕτως τὸ Β πρὸς τὸ Δ.

Ἐὰν ἄρα τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον ἔσται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ιζ΄.

Ἐὰν συγκείμενα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, καὶ διαιρεθέντα ἀνάλογον ἔσται.

Ἐστω συγκείμενα μεγέθη ἀνάλογον τὰ ΑΒ, ΒΕ, ΓΔ, ΔΖ, ὡς τὸ ΑΒ πρὸς τὸ ΒΕ, οὕτως τὸ ΓΔ πρὸς
10 τὸ ΔΖ· λέγω, ὅτι καὶ διαιρεθέντα ἀνάλογον ἔσται, ὡς τὸ ΑΕ πρὸς τὸ ΕΒ, οὕτως τὸ ΓΖ πρὸς τὸ ΔΖ.

Εἰλήφθω γὰρ τῶν μὲν ΑΕ, ΕΒ, ΓΖ, ΖΔ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ ΗΘ, ΘΚ, ΑΜ, ΜΝ, τῶν δὲ ΕΒ, ΖΔ ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ ΚΞ, ΝΠ.
15 Καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΗΘ τοῦ ΑΕ καὶ τὸ ΘΚ τοῦ ΕΒ, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΗΘ τοῦ ΑΕ καὶ τὸ ΗΚ τοῦ ΑΒ. ἰσάκεις δὲ ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΗΘ τοῦ ΑΕ καὶ τὸ ΑΜ τοῦ ΓΖ· ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΗΚ τοῦ
20 ΑΒ καὶ τὸ ΑΜ τοῦ ΓΖ. πάλιν, ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΑΜ τοῦ ΓΖ καὶ τὸ ΜΝ τοῦ ΖΔ, ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολλαπλάσιον τὸ ΑΜ τοῦ ΓΖ καὶ τὸ ΑΝ τοῦ ΓΔ. ἰσάκεις δὲ ᾗν πολλαπλάσιον τὸ ΑΜ τοῦ ΓΖ καὶ τὸ ΗΚ τοῦ ΑΒ· ἰσάκεις ἄρα ἐστὶ πολ-
25 λαπλάσιον τὸ ΗΚ τοῦ ΑΒ καὶ τὸ ΑΝ τοῦ ΓΔ. τὰ ΗΚ, ΑΝ ἄρα τῶν ΑΒ, ΓΔ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια.

1. α] supra m. 2 F. 11. ΕΒ] ΒΕ Bp, et V e corr.
τὸ ΔΖ] τὸ ΖΔ F, V m. 2; ΔΖ F. 12. ΕΒ] supra m.
2 F. 17. ΗΚ] Η in ras. m. 1 V. ΑΒ] Α e corr. m. 2 V.
18. ΑΜ] in ras. m. 2 V. 19. ΓΖ] Γ in ras. m. 2 V.

aeque multiplices sunt, et H, Θ magnitudinum Γ, Δ aliae quaevis aequae multiplices; itaque $A : \Gamma = B : \Delta$.

Ergo si quattuor magnitudines proportionales sunt, etiam permutando proportionales erunt; quod erat demonstrandum.

XVII.

Si compositae magnitudines proportionales sunt, etiam dirimendo proportionales erunt.

Sint compositae magnitudines proportionales $AB, BE, \Gamma\Delta, \Delta Z$, ita ut sit $AB : BE = \Gamma\Delta : \Delta Z$. dico, etiam dirimendo esse $AE : EB = \Gamma Z : \Delta Z$.

sumantur enim magnitudinum $AE, EB, \Gamma Z, \Delta\Delta$ aequae multiplices $H\Theta, \Theta K, AM, MN$ et magnitudinum $EB, \Delta\Delta$ aliae quaevis aequae multiplices $K\Xi, N\Gamma$. et quoniam $H\Theta$ magnitudinis AE et ΘK magnitudinis EB aequae multiplex est, erit $H\Theta$ magnitudinis AE et HK magnitudinis AB aequae multiplex [prop. I]. uerum $H\Theta$ magnitudinis AE et AM magnitudinis ΓZ aequae multiplex est. itaque HK magnitudinis AB et AM magnitudinis ΓZ aequae multiplex est. rursus quoniam AM magnitudinis ΓZ et MN magnitudinis $\Delta\Delta$ aequae multiplex est, erit AM magnitudinis ΓZ et AN magnitudinis $\Gamma\Delta$ aequae multiplex [prop. I]. erat autem AM magnitudinis ΓZ et HK magnitudinis AB aequae multiplex. itaque HK magnitudinis AB et AN magnitudinis $\Gamma\Delta$ aequae multiplex est.

$\alpha\theta\alpha$] in ras. m. 2 V. HK] K in ras. m. 2 V; AM P.
 20. AB] B in ras. m. 2 V; ΓZ P. AM] HK P. ΓZ] AB P. $\pi\acute{\alpha}\lambda\lambda\iota\nu \epsilon\pi\epsilon\iota$ — 21: $\tau\omicron\upsilon \Gamma Z$] mg. m. rec. B; om. p.
 21. $\Delta\Delta$] ΔZ BV p. 23. AN] AH V e corr. m. 2. 24. $\tau\omicron\upsilon$] (prius) bis p. AB] eras. p.

πάλιν, ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλασίον τὸ ΘK τοῦ EB
 καὶ τὸ MN τοῦ $Z\Delta$, ἔστι δὲ καὶ τὸ $K\Xi$ τοῦ EB
 ἰσάκεις πολλαπλάσιον καὶ τὸ $N\Pi$ τοῦ $Z\Delta$, καὶ συν-
 τεθὲν τὸ $\Theta\Xi$ τοῦ EB ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσιον καὶ
 5 τὸ $M\Pi$ τοῦ $Z\Delta$. Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ
 BE , οὕτως τὸ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὸ ΔZ , καὶ εἰληπται τῶν μὲν
 AB , $\Gamma\Delta$ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ HK , AN , τῶν δὲ
 EB , $Z\Delta$ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ $\Theta\Xi$, $M\Pi$, εἰ ἄρα
 ὑπερέχει τὸ HK τοῦ $\Theta\Xi$, ὑπερέχει καὶ τὸ AN τοῦ
 10 $M\Pi$, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ ἔλαττον, ἔλαττον. ὑπερ-
 εχέτω δὴ τὸ HK τοῦ $\Theta\Xi$, καὶ κοινοῦ ἀφαιρεθέντος
 τοῦ ΘK ὑπερέχει ἄρα καὶ τὸ $H\Theta$ τοῦ $K\Xi$. ἀλλὰ
 εἰ ὑπερέχει τὸ HK τοῦ $\Theta\Xi$, ὑπερέχει καὶ τὸ AN τοῦ
 $M\Pi$. ὑπερέχει ἄρα καὶ τὸ AN τοῦ $M\Pi$, καὶ κοινοῦ
 15 ἀφαιρεθέντος τοῦ MN ὑπερέχει καὶ τὸ AM τοῦ $N\Pi$.
 ὥστε εἰ ὑπερέχει τὸ $H\Theta$ τοῦ $K\Xi$, ὑπερέχει καὶ τὸ AM
 τοῦ $N\Pi$. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι καὶ ἂν ἴσον ᾖ τὸ $H\Theta$
 τῷ $K\Xi$, ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ AM τῷ $N\Pi$, καὶ ἂν ἔλαττον,
 ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν $H\Theta$, AM τῶν AE , ΓZ
 20 ἰσάκεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ $K\Xi$, $N\Pi$ τῶν EB , $Z\Delta$
 ἄλλα, ἃ ἐτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ
 AE πρὸς τὸ EB , οὕτως τὸ ΓZ πρὸς τὸ $Z\Delta$.

Ἐὰν ἄρα συγκείμενα μεγέθη ἀνάλογον ᾖ, καὶ διαι-
 ρεθέντα ἀνάλογον ἐστὶ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. ἐστίν FV. 3. $Z\Delta$] ZB F. 4. τό] ἄρα τό Bp; ἄρα
 add. m. 2 F. 6. ΔZ] $Z\Delta$ BVp. 7. AN] e corr. m. 2 V.
 8. $Z\Delta$] ΔZ P. Seq. in Bp: ἄλλα ἃ ἐτυχεν; idem V m. 2,
 et F in ras. m. 2 (om ἃ), sed omisso ἰσάκεις (fuit in mg. m.
 2, sed euan.). 10. ἔλασσον, ἔλασσον p. 12. ἀλλά] ἄλλ' FV.
 13. ὑπερεῖχε] PVp; ὑπερεῖχεν B; ὑπερέχει e corr. F. τὸ
 HK τοῦ $\Theta\Xi$ ὑπερεῖχε] mg. m. 1 P. ὑπερεῖχε] p; ὑπερεῖχεν
 PB; ὑπερέχει FV. AN] AH in ras. m. 1 p. 16. ὑπερέχει]
 -έχει in ras. P. $K\Xi$] in ras. V. 18. ἐστὶ] om. F.

itaque HK , AN magnitudinum AB , ΓA aequae multiplices sunt. rursus quoniam ΘK magnitudinis EB et MN magnitudinis $Z A$ aequae multiplex est, et $K\Xi$ magnitudinis EB aequae multiplex est ac $N\Pi$ magnitudinis $Z A$, etiam componendo $\Theta\Xi$ magnitudinis EB aequae multiplex est ac $M\Pi$ magnitudinis $Z A$ [prop. II]. et quoniam est $AB:BE = \Gamma A:AZ$, et sumptae sunt magnitudinum AB , ΓA aequae multiplices HK , AN , et magnitudinum EB , $Z A$ aequae multiplices $\Theta\Xi$, $M\Pi$, si HK magnitudinem $\Theta\Xi$ superat, etiam AN magnitudinem $M\Pi$ superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [def. 5]. itaque HK magnitudinem $\Theta\Xi$ superet, et ablata, quae communis est, ΘK , etiam $H\Theta$ magnitudinem $K\Xi$ superat. uerum si HK magnitudinem $\Theta\Xi$ superabat, etiam AN magnitudinem $M\Pi$ superabat [lin. 8 sq.]. ergo etiam AN magnitudinem $M\Pi$ superat, et ablata, quae communis est, MN , etiam AM magnitudinem $N\Pi$ superat. quare si $H\Theta$ magnitudinem $K\Xi$ superat, etiam AM magnitudinem $N\Pi$ superat. similiter demonstrabimus, si $H\Theta = K\Xi$, esse etiam $AM = N\Pi$, et si $H\Theta < K\Xi$, esse etiam $AM < N\Pi$. et $H\Theta$, AM magnitudinum AE , ΓZ aequae multiplices sunt, $K\Xi$, $N\Pi$ autem magnitudinum EB , $Z A$ aliae quaeuis aequae multiplices. itaque $AE:EB = \Gamma Z:Z A$ [def. 5].

Ergo si compositae magnitudines proportionales sunt, etiam dirimendo proportionales erunt; quod erat demonstrandum.

$\xi\lambda\alpha\sigma\sigma\omega$, $\xi\lambda\alpha\sigma\sigma\omega$ Bp. 19. AE , ΓZ] ΓZ , AE Bp et F eraso Γ . 20. $K\Xi$] KZ φ . 21. $\tilde{\alpha}$] supra m. 2 F. 22. $Z A$] Z in ras. V; AZ Bp. 23. η] $\xi\sigma\tau\alpha\iota$ V, supra scr. m. 2 η .

ιη' .

Ἐὰν διηρημένα μεγέθη ἀνάλογον ἦ, καὶ
συντεθέντα ἀνάλογον ἔσται.

Ἐστω διηρημένα μεγέθη ἀνάλογον τὰ AE , EB ,
5 ΓZ , $Z\Delta$, ὥς τὸ AE πρὸς τὸ EB , οὕτως τὸ ΓZ πρὸς
τὸ $Z\Delta$. λέγω, ὅτι καὶ συντεθέντα ἀνάλογον ἔσται,
ὥς τὸ AB πρὸς τὸ BE , οὕτως τὸ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὸ $Z\Delta$.

Εἰ γὰρ μὴ ἔστιν ὥς τὸ AB πρὸς τὸ BE , οὕτως
τὸ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὸ ΔZ , ἔσται ὥς τὸ AB πρὸς τὸ BE ,
10 οὕτως τὸ $\Gamma\Delta$ ἥτοι πρὸς ἑλασσόν τι τοῦ ΔZ ἢ πρὸς
μείζον.

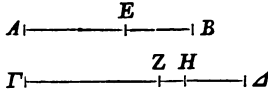
Ἐστω πρότερον πρὸς ἑλασσόν τὸ ΔH . καὶ ἐπεὶ
ἔστιν ὥς τὸ AB πρὸς τὸ BE , οὕτως τὸ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὸ
 ΔH , συγκείμενα μεγέθη ἀνάλογόν ἐστιν· ὥστε καὶ
15 διαίρεθέντα ἀνάλογον ἔσται. ἔστιν ἄρα ὥς τὸ AE
πρὸς τὸ EB , οὕτως τὸ ΓH πρὸς τὸ $H\Delta$. ὑπόκειται
δὲ καὶ ὥς τὸ AE πρὸς τὸ EB , οὕτως τὸ ΓZ πρὸς
τὸ $Z\Delta$. καὶ ὥς ἄρα τὸ ΓH πρὸς τὸ $H\Delta$, οὕτως τὸ
 ΓZ πρὸς τὸ $Z\Delta$. μείζον δὲ τὸ πρῶτον τὸ ΓH τοῦ
20 τρίτου τοῦ ΓZ . μείζον ἄρα καὶ τὸ δεύτερον τὸ $H\Delta$
τοῦ τετάρτου τοῦ $Z\Delta$. ἀλλὰ καὶ ἔλαττον· ὅπερ ἐστὶν
ἀδύνατον· οὐκ ἄρα ἔστιν ὥς τὸ AB πρὸς τὸ BE ,
οὕτως τὸ $\Gamma\Delta$ πρὸς ἑλασσόν τοῦ $Z\Delta$. ὁμοίως δὲ δει-
ξομεν, ὅτι οὐδὲ πρὸς μείζον· πρὸς αὐτὸ ἄρα.

4. AE] A PBFV. 5. ΓZ] (prius) Γ PBFV. 6. $Z\Delta$] ΔZ F. 7. τό] (alt.) om. P. $Z\Delta$] ΔZ F. 9. τό] (alt.) om. P. ΔZ] PF, V m. 2; $Z\Delta$ Bp, Vm. 1. ὥς τό — 10: τὸ $\Gamma\Delta$] mg. m. 2 V. 10. ἑλασσόν τι] ἔλαττον φ, supra scr. τι m. 2. τοῦ] τὸ τοῦ F. ΔZ] PF, Vm. 2; $Z\Delta$ Bp. 12. ἔλαττον F.

13. ὥς τό] ὥς p, ut iam lin. 9 et postea saepius. BE] BΘ φ. τό] (quartum) om. B. 14. ἔστιν] e corr. B. 16.

XVIII.

Si diremptae magnitudines proportionales sunt, etiam compositae proportionales erunt.

Sint diremptae magnitudines proportionales $AE, EB, \Gamma Z, Z\Delta$, ita ut sit $AE:EB = \Gamma Z:Z\Delta$. dico, etiam

compositas proportionales esse,

$$AB:BE = \Gamma\Delta:Z\Delta.$$

nam si non est $AB:BE = \Gamma\Delta:Z\Delta$, erit ut AB ad BE , ita $\Gamma\Delta$ aut ad minus magnitudine ΔZ aut ad maius.

prius ad minus ΔH aequalem rationem habeat. et quoniam est $AB:BE = \Gamma\Delta:\Delta H$, compositae magnitudines proportionales sunt. quare etiam diremptae proportionales erunt [prop. XVII]. erit igitur

$$AE:EB = \Gamma H:H\Delta.$$

supposuimus autem, esse etiam $AE:EB = \Gamma Z:Z\Delta$. quare etiam $\Gamma H:H\Delta = \Gamma Z:Z\Delta$ [prop. XI]. sed prima ΓH maior est tertia ΓZ ; itaque etiam secunda $H\Delta$ maior est quarta $Z\Delta$ [prop. XIV]. uerum etiam minor est; quod fieri non potest. itaque non est ut AB ad BE , ita $\Gamma\Delta$ ad minus magnitudine $Z\Delta$. similiter demonstrabimus, ne ad maius quidem aequalem rationem habere $\Gamma\Delta$. itaque $\Gamma\Delta:Z\Delta = AB:BE$.

$\Gamma H]$ ΓB φ (non F). 18. $Z\Delta]$ ΔZ F. καὶ ὡς ἄρα — 19: τὸ $Z\Delta]$ mg. m. 2 V. 18. τό] (tert.) om. B. 19. μείζονα P m. 2, sed corr. 21. τετάρτου] in ras. p. ἑλασσον Bp. 23. ἑλαττον F. $Z\Delta]$ in ras. m. 2 V; ΔZ Bp.

Ἐὰν ἄρα διηρημένα μερέθῃ ἀνάλογον ἦ, καὶ συν-
τεθέντα ἀνάλογον ἔσται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιθ'.

Ἐὰν ἦ ὡς ὅλον πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφαιρεθὲν
5 πρὸς ἀφαιρεθὲν, καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ λοι-
πὸν ἔσται ὡς ὅλον πρὸς ὅλον.

Ἔστω γάρ ὡς ὅλον τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ $ΓΔ$, οὕ-
τως ἀφαιρεθὲν τὸ AE πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ $ΓΖ$. λέγω,
ὅτι καὶ λοιπὸν τὸ EB πρὸς λοιπὸν τὸ $ΖΔ$ ἔσται ὡς
10 ὅλον τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ $ΓΔ$.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ $ΓΔ$, οὕτως τὸ
 AE πρὸς τὸ $ΓΖ$, καὶ ἐναλλάξ ὡς τὸ $ΒΑ$ πρὸς τὸ
 $ΑΕ$, οὕτως τὸ $ΔΓ$ πρὸς τὸ $ΓΖ$. καὶ ἐπεὶ συγκείμενα
μερέθῃ ἀνάλογόν ἐστιν, καὶ διαιρεθέντα ἀνάλογον
15 ἔσται, ὡς τὸ $ΒΕ$ πρὸς τὸ $ΕΑ$, οὕτως τὸ $ΔΖ$ πρὸς
τὸ $ΓΖ$. καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ $ΒΕ$ πρὸς τὸ $ΔΖ$, οὕτως
τὸ $ΕΑ$ πρὸς τὸ $ΖΓ$. ὡς δὲ τὸ $ΑΕ$ πρὸς τὸ $ΓΖ$, οὕ-
τως ὑπόκειται ὅλον τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ $ΓΔ$. καὶ
λοιπὸν ἄρα τὸ EB πρὸς λοιπὸν τὸ $ΖΔ$ ἔσται ὡς ὅλον
20 τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ $ΓΔ$.

Ἐὰν ἄρα ἦ ὡς ὅλον πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφαιρεθὲν
πρὸς ἀφαιρεθὲν, καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ λοιπὸν ἔσται
ὡς ὅλον πρὸς ὅλον [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

[Καὶ ἐπεὶ ἐδείχθη ὡς τὸ AB πρὸς τὸ $ΓΔ$, οὕτως
25 τὸ EB πρὸς τὸ $ΖΔ$, καὶ ἐναλλάξ ὡς τὸ AB πρὸς τὸ
 $ΒΕ$ οὕτως τὸ $ΓΔ$ πρὸς τὸ $ΖΔ$, συγκείμενα ἄρα μερέθῃ
ἀνάλογόν ἐστιν· ἐδείχθη δὲ ὡς τὸ $ΒΑ$ πρὸς τὸ $ΑΕ$,
οὕτως τὸ $ΔΓ$ πρὸς τὸ $ΓΖ$. καὶ ἐστὶν ἀναστρέψαντι].

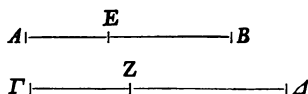
1. ἦ] ἔσται φ (non F). 2. ἔσται] eras. F. 8. ἀφαιρε-
θὲν τὸ $ΑΕ$ πρὸς] mg. m. 2 F. 9. πρὸς] πρὸς τὸ φ. 10.

Ergo si diremptae magnitudines proportionales sunt, etiam compositae proportionales erunt; quod erat demonstrandum.

XIX.

Si totum ad totum eandem rationem habet atque ablatum ad ablatum, etiam reliquum ad reliquum eandem rationem habebit ac totum ad totum.

Sit enim $AB : \Gamma A = AE : \Gamma Z$. dico, esse etiam

$$EB : ZA = AB : \Gamma A.$$

nam quoniam est $AB : \Gamma A = AE : \Gamma Z$, etiam permutando est $BA : AE = \Delta \Gamma : \Gamma Z$ [prop. XVI]. et quoniam compositae magnitudines proportionales sunt, etiam diremptae proportionales erunt,

$$BE : EA = \Delta Z : \Gamma Z \text{ [prop. XVII].}$$

et permutando [prop. XVI] $BE : \Delta Z = EA : Z \Gamma$. sed supposuimus, esse $AE : \Gamma Z = AB : \Gamma A$. itaque etiam $EB : ZA = AB : \Gamma A$.

Ergo si totum ad totum eandem rationem habet atque ablatum ad ablatum, etiam reliquum ad reliquum eandem rationem habebit ac totum ad totum; quod erat demonstrandum.

$\delta\lambda\omega\nu$] (alt.) m. 2 V. 11. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \varphi$ (non F). $\delta\lambda\omega\nu \tau\acute{o} AB \pi\rho\acute{o}s \delta\lambda\omega\nu \tau\acute{o}$ Theon (BVp, F euan.). 13. $\Delta \Gamma$] ΓA P. 14. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] F; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ PB Vp. 15. Post $\acute{\omega}s$ add. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ Pm. rec., V m. 2; Bp. 16. ΓZ] $Z \Gamma$ P. $\acute{\epsilon}\nu\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\xi \acute{\alpha}\rho\alpha \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ Theon (BFVp). 19. $Z \Delta$] ΔZ P. 21. $\pi\rho\acute{o}s \acute{\alpha}\phi\alpha\iota\rho\epsilon\theta\acute{\epsilon}\nu$] mg. F. 24. $\pi\acute{o}\rho\iota\sigma\mu\alpha$ mg. m. 2 V. $\kappa\alpha\iota \acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota$] euan., del. m. 2 F. 25. $\tau\acute{o} Z \Delta$] $Z \Delta$ P. 26. $\tau\acute{o} Z \Delta$] F; $Z \Delta$ P; $\tau\acute{o} \Delta Z$ V, Bp in ras. 27. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] in ras. m. 2 V; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ Bp. $\delta\epsilon \kappa\alpha\iota \acute{\omega}s$ P. $\tau\acute{o} AE$] AE Bp. 28. $\tau\acute{o} \Gamma Z$] ΓZ Pp.

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν συγκείμενα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, καὶ ἀναστρέψαντι ἀνάλογον ἔσται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

κ'.

Ἐὰν ᾗ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πληθός, σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, δι' ἴσου δὲ τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ᾗ, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἑκτου μείζον ἔσται,
10 καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἑλάττω, ἑλάττω.

Ἔστω τρία μεγέθη τὰ *A*, *B*, *Γ*, καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πληθός τὰ *Δ*, *E*, *Z*, σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ὥς μὲν τὸ *A* πρὸς τὸ *B*, οὕτως τὸ *Δ* πρὸς τὸ *E*, ὥς δὲ τὸ *B* πρὸς τὸ *Γ*, οὕτως τὸ *E* πρὸς
15 τὸ *Z*, δι' ἴσου δὲ μείζον ἔστω τὸ *A* τοῦ *Γ*· λέγω, ὅτι καὶ τὸ *Δ* τοῦ *Z* μείζον ἔσται, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἑλάττω, ἑλάττω.

Ἐπεὶ γὰρ μείζον ἐστὶ τὸ *A* τοῦ *Γ*, ἄλλο δέ τι τὸ *B*, τὸ δὲ μείζον πρὸς τὸ αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει
20 ἢ περὶ τὸ ἑλάττω, τὸ *A* ἄρα πρὸς τὸ *B* μείζονα λόγον ἔχει ἢ περὶ τὸ *Γ* πρὸς τὸ *B*. ἀλλ' ὥς μὲν τὸ *A* πρὸς τὸ *B*, [οὕτως] τὸ *Δ* πρὸς τὸ *E*, ὥς δὲ τὸ *Γ* πρὸς τὸ *B*, ἀνάπαλιν οὕτως τὸ *Z* πρὸς τὸ *E*· καὶ τὸ *Δ* ἄρα πρὸς τὸ *E* μείζονα λόγον ἔχει ἢ περὶ τὸ *Z* πρὸς τὸ *E*. τῶν

1. πόρισμα] mg. PFBp; om V. 4. Seq. scholium; u. app. 7. καί] om. p; m. 2 B. 10. καὶ] καὶ ἐὰν P. καὶ] ἔσται, καὶ ἐὰν P. ἔλασσον, ἔλασσον Bp. 12. καὶ ἐν Bp; καὶ supra m. 2 F. 14. E] (alt.) ante ras. 1 litt. V. 17. ἔλασσον ἔλασσον Vp. 21. ἀλλά B. 22. οὕτως] om. P. τὸ E] E P. τὸ Γ] Γ P; τό add. m. rec.; τὸ Z φ. τὸ B] B P; τὸ E φ. 23. ἀνάπαλιν] καὶ τὸ Δ φ. τὸ E] E φ; sequentia euan. F.

Corollarium.¹⁾

Hinc manifestum est, si compositae magnitudines proportionales sint, etiam conuertendo proportionales eas fore. — quod erat demonstrandum.

XX.

Si datae sunt tres magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae et in eadem proportionem, ex aequo autem prima tertia maior est, etiam quarta sexta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor.

Sint tres magnitudines A, B, Γ et aliae iis numero

A —————	A —————	aequales A, E, Z , binae coniunctae in eadem proportionem, scilicet $A : B = A : E$, et $B : \Gamma = E : Z$, et sit $A > \Gamma$. dico, esse etiam $A > Z$, et si $A = \Gamma$, esse $A = Z$, et si $A < \Gamma$, esse $A < Z$.
B —————	E —————	
Γ —————	Z —————	

nam quoniam $A > \Gamma$, et alia quaevis magnitudo est B , et maius ad idem maiorem rationem habet quam minus [prop. VIII], erit $A : B > \Gamma : B$. uerum $A : B = A : E$ et e contrario [prop. VII coroll.]

$$\Gamma : B = Z : E.$$

1) Quae praecedunt uerba p. 55, 24—28 immerito ab Simsono aliisque uituperantur; nam ueram continent demonstrationem conuersae rationis. demonstraui enim (p. 55, 19) $AB : \Gamma A = EB : ZA$, unde $AB : EB = \Gamma A : ZA$; sed simul erat (p. 55, 12) $BA : AE = \Gamma \Gamma : \Gamma Z$; tum u. def. 16. nihilo minus hic locus interpolatus esse uideri potest (sed ante Theonem), quia Euclides numquam corollarii rationem reddit, id quod ipsius uocabuli $\pi\acute{o}\tau\iota\sigma\mu\alpha$ notioni (Proclus in Eucl. p. 301. 303) aduersatur. huic loco similis est interpolatio Theonis post V, 4.

δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ λόγον ἐχόντων το μείζονα λόγον
ἔχον μείζον ἔστιν. μείζον ἄρα τὸ Δ τοῦ Z . ὁμοίως
δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἴσον ἢ τὸ A τῷ Γ , ἴσον ἔσται
καὶ τὸ Δ τῷ Z , καὶ ἔλαττον, ἔλαττον.

- 5 Ἐὰν ἄρα ἢ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ
πλήθος, σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ,
δι' ἴσου δὲ τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ἢ, καὶ τὸ
τέταρτον τοῦ ἑκτου μείζον ἔσται, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ
ἔλαττον, ἔλαττον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

κα'.

- Ἐὰν ἢ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ
πλήθος σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ, ἢ δὲ τετραγαμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία,
δι' ἴσου δὲ τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ἢ, καὶ
15 τὸ τέταρτον τοῦ ἑκτου μείζον ἔσται, καὶ ἴσον,
ἴσον, καὶ ἔλαττον, ἔλαττον.

- Ἐστω τρία μεγέθη τὰ A , B , Γ καὶ ἄλλα αὐτοῖς
ἴσα τὸ πλήθος τὰ Δ , E , Z , σύνδυο λαμβανόμενα καὶ
ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἔστω δὲ τετραγαμένη αὐτῶν ἡ
20 ἀναλογία, ὥς μὲν τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς
τὸ Z , ὥς δὲ τὸ B πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ
 E , δι' ἴσου δὲ τὸ A τοῦ Γ μείζον ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ
τὸ Δ τοῦ Z μείζον ἔσται, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἔλατ-
τον, ἔλαττον.

1. τὸ αὐτό] αὐτό Bp; in p supra scr. τό. 2. ἐκεῖνο
μείζον Theon (BFVp). ἔστιν] P; comp. p; ἔστι BFV.
μείζον] corr. ex μείζων V. 3. τὸ A] mg. m. rec. F. 4.
τό] corr. ex τῷ P. ἔλασσον, ἔλασσον p. 8. ἴσον ἔσται,
καὶ P. 9. ἔλασσον, ἔλασσον p. 16. ἔλασσον, ἔλασσον FVp.
17. μεγέθη ἀνάλογον PBFVp; corr. Gregorius. τὰ] e
corr. V m. 2. 19. ἢ] om. B; euan. F; ὥς φ. 22. τὸ A]

itaque etiam $A : E > Z : E$. eorum autem, quae ad idem rationem habent, maius est, quod maiorem rationem habet [prop. X]. itaque $A > Z$. similiter demonstrabimus, si $A = \Gamma$, esse etiam $A = Z$, et si $A < \Gamma$, esse etiam $A < Z$.

Ergo si datae sunt tres magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae et in eadem proportionione, ex aequo autem prima tertia maior est, etiam quarta sexta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor; quod erat demonstrandum.

XXI.

Si datae sunt tres magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae et in eadem proportionione, et perturbata est earum proportio, et ex aequo prima tertia maior est, etiam quarta sexta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor.

Sint tres magnitudines A, B, Γ et aliae iis numero aequales A, E, Z , binae simul coniunctae et in eadem proportionione, et perturbata sit earum proportio, ita ut sit $A : B = E : Z$ et $B : \Gamma = A : E$ [def. 18], et ex aequo sit $A > \Gamma$. dico, esse etiam $A > Z$, et si $A = \Gamma$, esse $A = Z$, et si $A < \Gamma$, esse $A < Z$.

corr. ex τοῦ A V.
cor V.

23. καὶ] (alt.) καὶ P. ἑλασσον, ἑλα-

Ἐπεὶ γὰρ μείζον ἐστὶ τὸ A τοῦ Γ , ἄλλο δέ τι τὸ B , τὸ A ἄρα πρὸς τὸ B μείζονα λόγον ἔχει ἥπερ τὸ Γ πρὸς τὸ B . ἀλλ' ὥς μὲν τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z , ὥς δὲ τὸ Γ πρὸς τὸ B , ἀνάπαλιν
 5 οὕτως τὸ E πρὸς τὸ A . καὶ τὸ E ἄρα πρὸς τὸ Z μείζονα λόγον ἔχει ἥπερ τὸ E πρὸς τὸ A . πρὸς δὲ τὸ αὐτὸ μείζονα λόγον ἔχει, ἐκείνο ἔλασσόν ἐστιν· ἔλασσον ἄρα ἐστὶ τὸ Z τοῦ A . μείζον ἄρα ἐστὶ τὸ A τοῦ Z . ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ ἴσον ἢ τὸ A τῷ
 10 Γ , ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ A τῷ Z , καὶ ἔλαττον, ἔλαττον.
 Ἐὰν ἄρα ἢ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος, σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἢ δὲ τεταραγμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία, δι' ἴσου δὲ τὸ πρῶτον τοῦ τρίτου μείζον ἢ, καὶ τὸ τέταρτον τοῦ
 15 ἑκτου μείζον ἐστὶ, καὶ ἴσον, ἴσον, καὶ ἔλαττον, ἔλαττον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Ἐὰν ἢ ὅποσαοῦν μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος, σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν
 20 τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐστὶ.

Ἐστω ὅποσαοῦν μεγέθη τὰ A, B, Γ καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος τὰ Δ, E, Z , σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ὥς μὲν τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως
 25 τὸ Δ πρὸς τὸ E , ὥς δὲ τὸ B πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z . λέγω, ὅτι καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἐστὶ.

2. A] supra P. B] seq. ras. 1 litt. V. 7. ἐκείνο] -ο add. m. 1 p. ἔλαττον F. 8. ἔλασσον] om. F; ἔλαττον B. ἐστὶ] (alt.) om. FV. 9. ἢ] om. B. 10. καὶ] om. F. ἔλασσον, ἔλασσον Vp. 11. ἢ] om. φ. καὶ] ἢ καὶ FV.

nam quoniam $A > \Gamma$, et alia quaedam magnitudo est B , erit $A : B > \Gamma : B$ [prop. VIII]. uerum

$$A : B = E : Z.$$

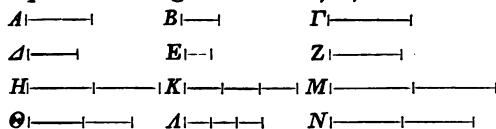
et e contrario [prop. VII coroll.] $\Gamma : B = E : A$. itaque etiam $E : Z > E : A$. sed ad quod idem maiorem rationem habet, id minus est [prop. X]. itaque $Z < A$. quare $A > Z$. similiter demonstrabimus, si $A = \Gamma$, esse etiam $A = Z$, et si $A < \Gamma$, esse $A < Z$.

Ergo si datae sunt tres magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae et in eadem proportionem, et perturbata est earum proportio, et ex aequo prima tertia maior est, etiam quarta sexta maior erit, et si aequalis, aequalis erit, et si minor, minor; quod erat demonstrandum.

XXII.

Si datae sunt quotlibet magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae et in eadem proportionem, etiam ex aequo in eadem proportionem erunt.

Sint quotlibet magnitudines A, B, Γ et aliae iis nu-

mero aequales Δ, E, Z , binae simul coniunctae in eadem proportionem, ita ut sit $A : B = \Delta : E$ et $B : \Gamma = E : Z$. dico, eas etiam ex aequo in eadem proportionem fore.¹⁾

1) H. e. $A : \Gamma = \Delta : Z$ (def. 17).

15. ἔλασσον, ἔλασσον V. 19. καί] om. Bp. 25. τό] (primum) -ό in ras. m. 1 B. 27. ἔσσονται Bp. Dein add. Theon: ὡς τὸ A πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ Z (B F V P, om. P).

Είληφθα γὰρ τῶν μὲν A, Δ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ H, Θ , τῶν δὲ B, E ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ K, A , καὶ ἐπὶ τῶν Γ, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ M, N .

- 5 Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ E , καὶ εἰληπταὶ τῶν μὲν A, Δ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ H, Θ , τῶν δὲ B, E ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ K, A , ἔστιν ἄρα ὡς τὸ H πρὸς τὸ K , οὕτως τὸ Θ πρὸς τὸ A . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς
10 τὸ K πρὸς τὸ M , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ N . ἐπεὶ οὖν τρία μεγέθη ἐστὶ τὰ H, K, M , καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος τὰ Θ, A, N , σύνδυο λαμβανόμενα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, δι' ἴσου ἄρα, εἰ ὑπερέχει τὸ H τοῦ M , ὑπερέχει καὶ τὸ Θ τοῦ N , καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ
15 ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν H, Θ τῶν A, Δ ἰσάκεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ M, N τῶν Γ, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια. ἔστιν ἄρα ὡς τὸ A πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ Z .

Ἐὰν ἄρα ἡ ὁποσαοῦν μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ
20 πλῆθος, σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἔσται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κγ'.

Ἐὰν ἡ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ
πλῆθος σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ,
25 ἡ δὲ τεταραγμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία, καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἔσται.

2. δέ] om. p. In F in hac pag. complura euan. ᾧ]
om. F? 3. ᾧ] om. F. 5. πρὸς τὸ] in ras. p. 7. δέ]
m. rec. p. ᾧ] m. 2 F. 9. πρὸς] om. φ. 12. τὰ Θ, A ,
 N] om. p; m. 2 V; mg. m. rec. B. 15. ἔλασσον, ἔλασσον p.

Sumantur enim magnitudinum A, Δ aequae multiplices H, Θ , et magnitudinum B, E aliae quaevis aequae multiplices K, Λ et praeterea magnitudinum Γ, Z aliae quaevis aequae multiplices M, N . et quoniam est $A:B = \Delta:E$, et sumptae sunt magnitudinum A, Δ aequae multiplices H, Θ et magnitudinum B, E aliae quaevis aequae multiplices K, Λ , erit $H:K = \Theta:\Lambda$ [prop. IV]. eadem de causa etiam $K:M = \Lambda:N$. iam quoniam datae sunt tres magnitudines H, K, M et aliae iis numero aequales Θ, Λ, N , binae simul coniunctae et in eadem proportionione, ex aequo, si H magnitudinem M superat, etiam Θ magnitudinem N superat, et si aequalis, aequalis est, et si minor, minor [prop. XX]. et H, Θ magnitudinum A, Δ aequae multiplices sunt, M, N autem magnitudinum Γ, Z aliae quaevis aequae multiplices. itaque $A:\Gamma = \Delta:Z$ [def. 5].

Ergo si datae sunt quotlibet magnitudines et aliae iis numero aequales, binae simul coniunctae in eadem proportionione, etiam ex aequo in eadem proportionione erunt; quod erat demonstrandum.

XXIII.

Si datae sunt tres magnitudines et aliae iis numero aequales binae simul coniunctae in eadem proportionione, et perturbata est earum proportio, etiam ex aequo in eadem proportionione erunt.

16. $\tilde{\alpha}$] m. 2 F. 18. Γ] in ras. m. 2 P. Δ] in ras. m. 2 P. Post Z in P add. *καὶ ἐναλλάξ* (*ἄρα εἰσὶν* mg. m. 1) *ὥς τὸ A πρὸς τὸ Δ* (in ras. m. 2), *οὕτως τὸ Γ* (in ras. m. 2) *πρὸς τὸ Z*. 23. η] om. p; m. 2 B. 24. Supra *ἐν* add. *καὶ* F. 26. *ἔσονται* BFVp.

* Ἐστω τρία μερέθη τὰ A, B, Γ καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ τὰ Δ, E, Z , ἔστω δὲ τεταραγμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία, ὥς μὲν τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z , ὥς
 5 δὲ τὸ B πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ E . λέγω, ὅτι ἐστὶν ὥς τὸ A πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ Z .

Εἰλήφθω τῶν μὲν A, B, Δ ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ H, Θ, K , τῶν δὲ Γ, E, Z ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια τὰ A, M, N .

- 10 Καὶ ἐπεὶ ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια τὰ H, Θ τῶν A, B , τὰ δὲ μέρη τοῖς ὡσαύτως πολλαπλασίους τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ H πρὸς τὸ Θ . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς τὸ E πρὸς τὸ Z , οὕτως τὸ M πρὸς τὸ N . καὶ ἐστὶν ὥς τὸ
 15 A πρὸς τὸ B , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z . καὶ ὥς ἄρα τὸ H πρὸς τὸ Θ , οὕτως τὸ M πρὸς τὸ N . καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὥς τὸ B πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ Δ πρὸς τὸ E , καὶ ἐναλλάξ ὥς τὸ B πρὸς τὸ Δ , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ E . καὶ ἐπεὶ τὰ Θ, K τῶν B, Δ ἰσάκεις ἐστὶ πολ-
 20 λαπλάσια, τὰ δὲ μέρη τοῖς ἰσάκεις πολλαπλασίους τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ B πρὸς τὸ Δ , οὕτως τὸ Θ πρὸς τὸ K . ἀλλ' ὥς τὸ B πρὸς τὸ Δ , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ E . καὶ ὥς ἄρα τὸ Θ πρὸς τὸ K , οὕτως τὸ Γ πρὸς τὸ E . πάλιν, ἐπεὶ τὰ A, M τῶν
 25 Γ, E ἰσάκεις ἐστὶ πολλαπλάσια, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ Γ πρὸς τὸ E , οὕτως τὸ A πρὸς τὸ M . ἀλλ' ὥς τὸ Γ

2. Supra ἐν add. καὶ m. 2 F. 3. τεταραγμένη P, sed corr. 7. Δ] e corr. p. 8. ἃ ἔτυχεν] mg. m. 2 post lacunam 5 litt. F. 10. H] post ras. 1 litt. F. 12. καὶ ἐστὶν F. 14. οὕτως] καὶ B; om. p. 15. οὕτως] om. BVP. Post hoc uerbum rep. F lin. 13: τὸ H — 15: τὸ B. 16. οὕτως]

Sint tres magnitudines A, B, Γ et aliae iis numero

$A \vdash \mid$	$B \vdash \mid$	$\Gamma \vdash \mid$	aequales binae si-
$\Delta \vdash \mid$	$E \vdash \mid$	$Z \vdash \mid$	mul coniunctae in
$H \vdash \mid \mid \mid \mid$	$\Theta \vdash \mid \mid \mid \mid$	$\Lambda \vdash \mid \mid \mid \mid$	eadem propor-
$K \vdash \mid \mid \mid \mid$	$M \vdash \mid \mid \mid \mid$	$N \vdash \mid \mid \mid \mid$	tione Δ, E, Z , et
			perturbata sit

earum proportio, ita ut sit $A : B = E : Z$, et $B : \Gamma = \Delta : E$ [def. 18]. dico, esse $A : \Gamma = \Delta : Z$.

sumantur magnitudinum A, B, Δ aequae multiplices H, Θ, K et magnitudinum Γ, E, Z aliae quaevis aequae multiplices Λ, M, N . et quoniam H, Θ magnitudinum A, B aequae multiplices sunt, partes autem et aequae multiplices eandem rationem habent, erit $A : B = H : \Theta$ [prop. XV]. eadem de causa erit $E : Z = M : N$. et $A : B = E : Z$. itaque etiam $H : \Theta = M : N$ [prop. XI]. et quoniam $B : \Gamma = \Delta : E$, etiam permutando erit $B : \Delta = \Gamma : E$ [prop. XVI]. et quoniam Θ, K magnitudinum B, Δ aequae multiplices sunt, partes autem et aequae multiplices eandem rationem habent, erit

$$B : \Delta = \Theta : K \text{ [prop. XV].}$$

uerum est $B : \Delta = \Gamma : E$. itaque etiam

$$\Theta : K = \Gamma : E \text{ [prop. XI].}$$

rursus quoniam Λ, M magnitudinum Γ, E aequae multiplices sunt, erit $\Gamma : E = \Lambda : M$ [prop. XV]. uerum

om. BFVp. 17. οὕτως] om. BFVp. 18. Post E add. καὶ εἰληπται τῶν μὲν B, Δ ἰσάνεις πολλαπλάσια τὰ Θ, K τῶν δὲ Γ, E ἄλλα, ἃ ἐνυγεν, ἰσάνεις πολλαπλάσια τὰ Λ, M, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ Θ πρὸς τὸ Δ, οὕτως τὸ K πρὸς τὸ M Bp et V mg. m. 2. 18. ὡς] om. F. B] seq. ras. 3 litt. F. οὕτως] om. BFVp. 19. B, Δ] in ras. p. 21. οὕτως] om. FV. 22. οὕτως] om. BFVp. 23. ὡς ἄρα τὸ Θ] in ras. m. 2 V. 24. οὕτως] om. BFVp. 26. οὕτως] om. F.

πρὸς τὸ *E*, οὕτως τὸ *Θ* πρὸς τὸ *K*· καὶ ὥς ἄρα το
Θ πρὸς τὸ *K*, οὕτως τὸ *A* πρὸς τὸ *M*, καὶ ἐναλλάξ
ὥς τὸ *Θ* πρὸς τὸ *A*, τὸ *K* πρὸς τὸ *M*. ἐδείχθη δὲ
καὶ ὥς τὸ *H* πρὸς τὸ *Θ*, οὕτως τὸ *M* πρὸς τὸ *N*.
5 ἐπεὶ οὖν τρία μεγέθη ἐστὶ τὰ *H*, *Θ*, *A*, καὶ ἄλλα
αὐτοῖς ἴσα τὸ πλῆθος τα *K*, *M*, *N* σύνδυο λαμβανό-
μενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἐστὶν αὐτῶν τεταραγμένη
ἢ ἀναλογία, δι' ἴσον ἄρα, εἰ ὑπερέχει τὸ *H* τοῦ *A*,
ὑπερέχει καὶ τὸ *K* τοῦ *N*, καὶ εἰ ἴσον, ἴσον, καὶ εἰ
10 ἔλαττον, ἔλαττον. καὶ ἐστὶ τὰ μὲν *H*, *K* τῶν *A*, *A*
ἰσάνεις πολλαπλάσια, τὰ δὲ *A*, *N* τῶν *Γ*, *Z*. ἐστὶν ἄρα
ὥς τὸ *A* πρὸς τὸ *Γ*, οὕτως τὸ *A* πρὸς τὸ *Z*.

Ἐὰν ἄρα ἡ τρία μεγέθη καὶ ἄλλα αὐτοῖς ἴσα τὸ
πλῆθος σύνδυο λαμβανόμενα ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἡ δὲ
15 τεταραγμένη αὐτῶν ἢ ἀναλογία, καὶ δι' ἴσον ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ ἐστὶ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κδ'.

Ἐὰν πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη
λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, ἔχη δὲ καὶ
20 πέμπτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν λόγον καὶ
ἕκτον πρὸς τέταρτον, καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ
πέμπτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον
καὶ τρίτον καὶ ἕκτον πρὸς τέταρτον.

2. οὕτως] om. BFVp. Hic quoque nonnulla in F ita
evanuerunt, ut legi non possint. 4. καί] supra V. οὐ-
τως] om. BFVp. 5. ἐστὶν ἀνάλογον Theon (BFVp). ἄλλα]
supra F. 7. Ante ἐν m. 2 insert. καί F, in quo hic nonnulla
astulit resarcinatio. 8. ἡ] om. P. 10. ἔλασσον, ἔλασσον
BVp. 11. *A*, *N* τῶν *Γ*, *Z*] in mg. transeunt m. 1, seq. in
mg. ἄλλα αὐτῶν ἐντεχεν ἰσάνεις, dein in textu πολλαπλάσια F;

$\Gamma : E = \Theta : K$. quare etiam $\Theta : K = A : M$ [prop. XI],
et permutando [prop. XVI] $\Theta : A = K : M$. sed de-
monstratum est, esse etiam $H : \Theta = M : N$. iam quo-
niam datae sunt tres magnitudines H , Θ , A et aliae
iis numero aequales K , M , N , binae simul coniunctae
in eadem proportionem, et perturbata est earum pro-
portio [def. 18], ex aequo, si H magnitudinem A
superat, etiam K magnitudinem N superat, et si ae-
qualis, aequalis est, et si minor, minor [prop. XXI].
et H , K magnitudinum A , A aequae multiplices sunt,
 A , N autem magnitudinum Γ , Z . itaque $A : \Gamma = A : Z$
[def. 5].

. Ergo si datae sunt tres magnitudines et aliae iis
numero aequales, binae simul coniunctae in eadem
proportionem, et perturbata est earum proportio, etiam
ex aequo in eadem proportionem erunt; quod erat de-
monstrandum.

XXIV.

Si prima ad secundam eandem rationem habet
ac tertia ad quartam, et etiam quinta ad secundam
eandem rationem habet ac sexta ad quartam, etiam
compositae prima et quinta ad secundam eandem
rationem habebunt ac tertia sextaque ad quartam.

ισάναις πολλαπλάσια add. Bp. 12. Γ] corr. ex B m. 2 P.
14. *καὶ ἐν* P; *καὶ* add. in mg. m. 2 F, sed euan. 16. *ἔσται*
om. P. 18. *ἔχη*] *ἔχει* P.

Πρῶτον γὰρ τὸ AB πρὸς δεύτερον τὸ Γ τὸν αὐτὸν ἐχέτω λόγον καὶ τρίτον τὸ ΔE πρὸς τέταρτον τὸ Z , ἐχέτω δὲ καὶ πέμπτον τὸ BH πρὸς δεύτερον τὸ Γ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἕκτον τὸ $E\Theta$ πρὸς τέταρτον τὸ Z . λέγω, ὅτι καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ πέμπτον τὸ AH πρὸς δεύτερον τὸ Γ τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον, καὶ τρίτον καὶ ἕκτον τὸ $\Delta\Theta$ πρὸς τέταρτον τὸ Z .

Ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ὡς τὸ BH πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ $E\Theta$ πρὸς τὸ Z , ἀνάπαλιν ἄρα ὡς τὸ Γ πρὸς τὸ BH , οὕτως τὸ Z πρὸς τὸ $E\Theta$. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ ΔE πρὸς τὸ Z , ὡς δὲ τὸ Γ πρὸς τὸ BH , οὕτως τὸ Z πρὸς τὸ $E\Theta$, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ BH , οὕτως τὸ ΔE πρὸς τὸ $E\Theta$. καὶ ἐπεὶ διηρημένα μεγέθη ἀνάλογόν ἐστιν, καὶ
 10 συντεθέντα ἀνάλογον ἔσται· ἔστιν ἄρα ὡς τὸ AH πρὸς τὸ HB , οὕτως τὸ $\Delta\Theta$ πρὸς τὸ ΘE . ἔστι δὲ καὶ ὡς τὸ BH πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ $E\Theta$ πρὸς τὸ Z . δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς τὸ AH πρὸς τὸ Γ , οὕτως τὸ $\Delta\Theta$ πρὸς τὸ Z .

Ἐὰν ἄρα πρῶτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔχη λόγον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον, ἔχη δὲ καὶ πέμπτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἕκτον πρὸς τέταρτον, καὶ συντεθὲν πρῶτον καὶ πέμπτον πρὸς δεύτερον τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον καὶ τρίτον καὶ ἕκτον πρὸς
 20 τέταρτον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κε'.

Ἐὰν τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, τὸ μέγιστον [αὐτῶν] καὶ τὸ ἐλάχιστον δύο τῶν λοιπῶν μείζονά ἐστιν.

$A \text{---} B \text{---} H$
 $\Gamma \text{---} |$
 $\Delta \text{---} E \text{---} \Theta$
 $Z \text{---} |$

Sit enim $AB : \Gamma = \Delta E : Z$,
 et $BH : \Gamma = E\Theta : Z$. dico, esse
 etiam $AH : \Gamma = \Delta\Theta : Z$.
 . nam quoniam est $BH : \Gamma$
 $= E\Theta : Z$, e contrario erit
 [prop. VII coroll.] $\Gamma : BH = Z : E\Theta$. iam quo-
 niam est $AB : \Gamma = \Delta E : Z$, et $\Gamma : BH = Z : E\Theta$, ex
 aequo erit $AB : BH = \Delta E : E\Theta$ [prop. XXII]. et
 quoniam diremptae magnitudines proportionales sunt,
 etiam compositae proportionales erunt [prop. XVIII].
 itaque $AH : HB = \Delta\Theta : \Theta E$. uerum etiam

$$BH : \Gamma = E\Theta : Z.$$

itaque ex aequo $AH : \Gamma = \Delta\Theta : Z$ [prop. XXII].

Ergo si prima ad secundam eandem rationem habet
 ac tertia ad quartam, et etiam quinta ad secundam
 eandem rationem habet ac sexta ad quartam, etiam
 compositae prima et quinta ad secundam eandem
 rationem habebunt ac tertia sextaque ad quartam;
 quod erat demonstrandum.

XXV.

* Si quattuor magnitudines proportionales sunt,
 maxima et minima duabus reliquis maiores sunt.

XXV. Eutocius in Apollon. p. 139.

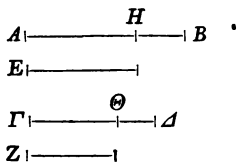
1. μὲν γὰρ P. 5. τὸ πρῶτον FV. πέμπτον τὸ ΔΗ]
 πεμ (ex καὶ) πέμπτον, τὸ ΔΗ supra φ. 8. καὶ ἐπὶ γὰρ F,
 καὶ del. ἔστι F. 12. ἄρα] supra F. 14. ἔστιν] PF; comp.
 p; ἔστι BV. 15. ἔστιν ἄρα ὡς] P; ὡς ἄρα Theon? (BFV p).
 16. ΗΒ] BH P. ἔστιν B. 21. ἐχθρὸς — 25: δεῖξαι] καὶ
 τὰ λοιπὰ p. 21. ἐχθρὸς P. 22. καὶ ἔκτον — 25: δεῖξαι] καὶ τὰ
 λοιπὰ B. 28. αὐτῶν] om. P, Eutocius. δύο] Eutocius, V;
 τὰ δύο P φ, et B, sed τὰ del. m. 2. τῶν] om φ.

Ἐστω τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον τὰ $AB, \Gamma A, E, Z$, ὡς τὸ AB πρὸς τὸ ΓA , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z , ἔστω δὲ μέγιστον μὲν αὐτῶν τὸ AB , ἐλάχιστον δὲ τὸ Z . λέγω, ὅτι τὰ AB, Z τῶν $\Gamma A, E$ μείζονά ἐστιν.
 5 Κείσθω γὰρ τῷ μὲν E ἴσον τὸ AH , τῷ δὲ Z ἴσον τὸ $\Gamma\Theta$.

Ἐπεὶ [οὖν] ἐστὶν ὡς τὸ AB πρὸς τὸ ΓA , οὕτως τὸ E πρὸς τὸ Z , ἴσον δὲ τὸ μὲν E τῷ AH , τὸ δὲ Z τῷ $\Gamma\Theta$, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ AB πρὸς τὸ ΓA , οὕτως
 10 τὸ AH πρὸς τὸ $\Gamma\Theta$. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὅλον τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ ΓA , οὕτως ἀφαιρεθὲν τὸ AH πρὸς ἀφαιρεθὲν τὸ $\Gamma\Theta$, καὶ λοιπὸν ἄρα τὸ HB πρὸς λοιπὸν τὸ ΘA ἔσται ὡς ὅλον τὸ AB πρὸς ὅλον τὸ ΓA .
 15 μείζον δὲ τὸ AB τοῦ ΓA . μείζον ἄρα καὶ τὸ HB τοῦ ΘA . καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ μὲν AH τῷ E , τὸ δὲ $\Gamma\Theta$ τῷ Z , τὰ ἄρα AH, Z ἴσα ἐστὶ τοῖς $\Gamma\Theta, E$.
 Καὶ [ἐπεὶ] ἐὰν [ἀνίστοις] ἴσα προστεθῇ, τὰ ὅλα ἀνίστά ἐστὶν, ἐὰν ἄρα τῶν $HB, \Theta A$ ἀνίστων ὄντων καὶ μείζονος τοῦ HB τῷ μὲν HB προστεθῇ τὰ AH, Z , τῷ
 20 δὲ ΘA προστεθῇ τὰ $\Gamma\Theta, E$, συνάγεται τὰ AB, Z μείζονα τῶν $\Gamma A, E$.

Ἐὰν ἄρα τέσσαρα μεγέθη ἀνάλογον ᾗ, τὸ μέγιστον αὐτῶν καὶ τὸ ἐλάχιστον δύο τῶν λοιπῶν μείζονά ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2. E] (alt.) Θ π. 4. ἐστὶν] PF; comp. p; ἐστὶ BV.
 5. τῷ] τό V φ (non F). τό] τῷ V φ. τῷ] τό V. 6.
 τό] τῷ V; om. P. 7. οὖν] om. P. 8. Z] in ras. m. 2 V.
 12. $\Gamma\Theta$] Θ e corr. V. Post καὶ 2 litt. euan. F. HB]
 AB π. 13. ΘA] Δ eras. F. ἔσται] seq. ras. F, in qua
 ἔσται ins. φ. AB] B e corr. F. 15. AH] H corr. ex B
 V m. 2. 16. δέ] m. rec. p. AH] P, BH π, AK φ. 17.
 ὅλα] supra m. 1 V. 19. τῷ] τό V; corr. m. 2. μὲν]
 m. 2 V. 21. μείζονα φ. 22. ἄρα] om. p. ἀνάλογον — 24:

Sint quattuor magnitudines
proportionales $AB, \Gamma\Delta, E, Z$,
ita ut sit $AB : \Gamma\Delta = E : Z$,
et maxima earum sit AB , mi-
nima autem Z . dico, esse

$$AB + Z > \Gamma\Delta + E.$$

ponatur enim $AH = E$ et $\Gamma\Theta = Z$.¹⁾ iam quoniam est $AB : \Gamma\Delta = E : Z$, et $E = AH$, $Z = \Gamma\Theta$, erit $AB : \Gamma\Delta = AH : \Gamma\Theta$. et quoniam est

$$AB : \Gamma\Delta = AH : \Gamma\Theta,$$

erit etiam [prop. XIX] $HB : \Theta\Delta = AB : \Gamma\Delta$. sed $AB > \Gamma\Delta$. quare etiam $HB > \Theta\Delta$.²⁾ et quoniam $AH = E$ et $\Gamma\Theta = Z$, erit $AH + Z = \Gamma\Theta + E$. et si datis magnitudinibus $HB, \Theta\Delta$ inaequalibus, quarum maior est HB , magnitudini HB adiicitur $AH + Z$, $\Theta\Delta$ autem magnitudini magnitudo $\Gamma\Theta + E$, concluditur

$$AB + Z > \Gamma\Delta + E.$$
³⁾

1) Nam cum $AB > E$, erit $\Gamma\Delta > Z$ (prop. 14).

2) Cum $HB : \Theta\Delta = AB : \Gamma\Delta$, erit (prop. 16) $AB : HB = \Gamma\Delta : \Theta\Delta$; tum u. prop. 14.

3) Cum I κοιν. ἐνν. 4 subditiua sit, uerba ἐπεὶ et ἀντίστοις — ἐὰν ἄρα lin. 17—18 necessario delenda sunt, praesertim cum haec postulati forma ad demonstrandum propositum non sufficiat, et offendant orationis forma ob repetitum ἐὰν permolesta; ad quam molestiam leuandam ἐπεὶ lin. 17 sustulit Augustus. sed fortasse Euclides ipse lin. 17 sq. haec sola scripserat: ὥστε τὰ AB, Z τῶν $\Gamma\Delta, E$ μείζονά ἐστιν; nam συνάγεται lin. 20 inusitatum est. de demonstratione, qua uti poterat Euclides, cfr. uol. I p. 181 not.

δείξαι] καὶ τὰ λοιπά p. τὸ μέγιστον — 24: δείξαι] καὶ τὰ λοιπά B. 23. ἐλάχιστον] ἑλαττον V. In fine: Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδόσεως ε' F; Εὐκλείδου στοιχείων ε' PB.

ς'.

Ὅροι.

α'. Ὅμοια σχήματα εὐθύγραμμά ἐστιν, ὅσα τὰς τε γωνίας ἴσας ἔχει κατὰ μίαν καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευρὰς ἀνάλογον.

5 [β'. Ἀντιπεπονθότα δὲ σχήματά ἐστιν, ὅταν ἐν ἑκατέφω τῶν σχημάτων ἡγούμενοί τε καὶ ἐπόμενοι λόγοι ᾤσιν.]

γ'. Ἄκρον καὶ μέσον λόγον εὐθεῖα τετμη-
σθαι λέγεται, ὅταν ἢ ὡς ἡ ὅλη πρὸς τὸ μείζον
10 τμήμα, οὕτως τὸ μείζον πρὸς τὸ ἔλαττον.

δ'. Ὑψος ἐστὶ πάντος σχήματος ἡ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀγομένη.

[ε'. Λόγος ἐκ λόγων συγκεῖσθαι λέγεται, ὅταν αὖ
τῶν λόγων πηλικότητες ἐφ' ἑαυτὰς πολλαπλασιασθεῖ-
15 σαι ποιῶσί τινα.]

α'.

Τὰ τρίγωνα καὶ τὰ παραλληλόγραμμα τὰ

Def. 1. Hero def. 118, 1. 2. Hero def. 118, 1. 4. Cfr. Hero def. 73. [5. Theon in Ptolem. I p. 235 ed. Halma. Eutocius in Archim III p. 140, 23. Barlaam logist. V def. 2]. Prop. I. Proclus p. 245, 5. 405, 11. Pappus V p. 432, 23. VIII p. 1106, 23.

1. ὄροι] om. codd. numeros om. codd. 5. σχήματα εὐ-
θύγραμμά ἐστιν F. 7. λόγοι] P, F supra scr. ὄροι m. 1;
ὄροι Bp et V in ras., supra scr. λόγοι m. 2; λόγων ὄροι Can-
dalla, Peyrardus; λόγοι iam Hero. εἰσιν F, ὡς p. Dein seq.

VI.

Definitiones.

I. Figurae rectilineae similes sunt, quaecunque et angulos singulos aequales habent et latera aequales angulos comprehendunt proportionalia.

[II. Reciprocae autem figurae sunt, ubi in utraque figura et praecedentes et sequentes rationes sunt].¹⁾

III. Secundum extremam ac mediam rationem recta linea secari dicitur, ubi tota ad partem maiorem eandem rationem habet ac maior pars ad minorem.

IV. Cuiusvis figurae altitudo est recta a uertice ad basim perpendicularis ducta.²⁾

I.

Trianguli et parallelogramma sub eadem altitudine posita eandem inter se rationem habent ac bases.

1) Haec definitio nusquam ab Euclide usurpatur; neque enim ad illustrandam locutionem *λόγον ἀντιπεπονητότα ἔχειν* aut opus est, aut, si opus esset, sufficeret. praeterea *λόγοι* lin. 7 obscurum est. itaque puto, Simsonum p. 370 iure eam damnassee. fortasse ex Herone sumpta est, apud quem legitur.

2) Def. 4 om. Campanus. Def. 5 sine dubio interpolata est; nam nusquam usurpatur nec apud Campanum exstat neque in ipsis codd. locum eundem obtinet. sed cum P a manu prima addito signo, quo in textum referatur, eam in mg. habeat, fortasse ante Theonem interpolata est. u. Simson p. 372 sq.

def. 5 in Bp. 9. ἡ] om. PBp. τό] om. F. 10. ἑλασσον
FV. 13 — 15. mg. m. 1 P; om. hoc loco Bp. 17. τὰ] (alt.)
supra m. 1 F.

ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὕψος ὄντα πρὸς ἄλληλά ἐστιν ὡς αἱ βάσεις.

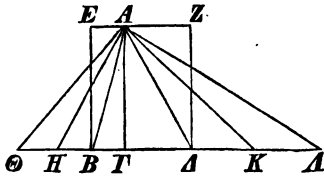
Ἐστὼ τρίγωνα μὲν τὰ $ABΓ$, $ΑΓΔ$, παραλληλό-
 γραμμα δὲ τὰ $ΕΓ$, $ΓΖ$ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὕψος τὸ $ΑΓ$.
 5 λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ $ΒΓ$ βάσις πρὸς τὴν $ΓΔ$ βάσιν,
 οὕτως τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΑΓΔ$ τρίγωνον,
 καὶ τὸ $ΕΓ$ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ $ΓΖ$ παραλ-
 ληλόγραμμον.

Ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ $ΒΔ$ ἐφ' ἐκάτερα τὰ μέρη
 10 ἐπὶ τὰ $Θ$, $Α$ σημεία, καὶ κείσθωσαν τῇ μὲν $ΒΓ$ βά-
 σει ἴσαι [ὀσαιδηποτοῦν] αἱ $ΒΗ$, $ΗΘ$, τῇ δὲ $ΓΔ$ βά-
 σει ἴσαι ὀσαιδηποτοῦν αἱ $ΔΚ$, $ΚΑ$, καὶ ἐπεξεύχθω-
 σαν αἱ $ΑΗ$, $ΑΘ$, $ΑΚ$, $ΑΑ$.

Καὶ ἐπεὶ ἴσαι εἰσὶν αἱ $ΓΒ$, $ΒΗ$, $ΗΘ$ ἀλλήλαις,
 15 ἴσα ἐστὶ καὶ τὰ $ΑΘΗ$, $ΑΗΒ$, $ΑΒΓ$ τρίγωνα ἀλλή-
 λοις. ὀσαπλασίον ἄρα ἐστὶν ἡ $ΘΓ$ βάσις τῆς $ΒΓ$
 βάσεως, τοσαυταπλάσιόν ἐστὶ καὶ τὸ $ΑΘΓ$ τρίγωνον
 τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ὀσαπλασίον
 ἐστὶν ἡ $ΑΓ$ βάσις τῆς $ΓΔ$ βάσεως, τοσαυταπλάσιόν
 20 ἐστὶ καὶ τὸ $ΑΑΓ$ τρίγωνον τοῦ $ΑΓΔ$ τριγώνου· καὶ
 εἰ ἴση ἐστὶν ἡ $ΘΓ$ βάσις τῇ $ΓΑ$ βάσει, ἴσον ἐστὶ
 καὶ τὸ $ΑΘΓ$ τρίγωνον τῷ $ΑΓΔ$ τριγώνῳ, καὶ εἰ
 ὑπερέχει ἡ $ΘΓ$ βάσις τῆς $ΓΔ$ βάσεως, ὑπερέχει καὶ
 τὸ $ΑΘΓ$ τρίγωνον τοῦ $ΑΓΔ$ τριγώνου, καὶ εἰ ἐλάσ-
 25 σων, ἔλασσον. τεσσάρων δὴ ὄντων μεγεθῶν δύο
 μὲν βάσεων τῶν $ΒΓ$, $ΓΔ$, δύο δὲ τριγώνων τῶν $ΑΒΓ$,
 $ΑΓΔ$ εἴληπται ἰσάκως πολλαπλάσια τῆς μὲν $ΒΓ$ βά-
 σεως καὶ τοῦ $ΑΒΓ$ τριγώνου ἢ τε $ΘΓ$ βάσις καὶ τὸ

4. $ΓΖ$] Z e corr. m. 2 F. ὕψος] P; ὕψος ὄντα Theon
 (BVp, F in ras. m. 2). τὸ $ΑΓ$] P; τὴν ἀπὸ τοῦ $Α$ ἐπὶ

Sint trianguli $AB\Gamma$, $A\Gamma\Delta$, parallelogramma autem

$E\Gamma$, ΓZ sub eadem altitudine posita $A\Gamma$. dico, esse $B\Gamma : \Gamma\Delta = AB\Gamma : A\Gamma\Delta = E\Gamma : \Gamma Z$.

producatur enim $B\Delta$ in utramque partem ad puncta Θ , Λ , et ponantur basi $B\Gamma$ aequales quotlibet rectae BH , $H\Theta$ et basi $\Gamma\Delta$ aequales quotlibet rectae ΔK , $K\Lambda$, et ducantur AH , $A\Theta$, AK , $A\Lambda$.

et quoniam $\Gamma B = BH = H\Theta$, erit etiam

$$\Delta A\Theta H = AHB = AB\Gamma \text{ [I, 38].}$$

itaque quoties multiplex est basis $\Theta\Gamma$ basis $B\Gamma$, toties multiplex est etiam triangulus $A\Theta\Gamma$ trianguli $AB\Gamma$. eadem de causa, quoties multiplex est basis $A\Gamma$ basis $\Gamma\Delta$, toties multiplex est etiam triangulus $A\Lambda\Gamma$ trianguli $A\Gamma\Delta$. et si $\Theta\Gamma = \Gamma\Delta$, erit etiam $\Delta A\Theta\Gamma = A\Gamma\Lambda$ [I, 38], et si $\Theta\Gamma > \Gamma\Delta$, erit etiam $\Delta A\Theta\Gamma > A\Gamma\Lambda$, et si $\Theta\Gamma < \Gamma\Delta$, erit

$\Delta A\Theta\Gamma < A\Gamma\Lambda$. itaque datis quattuor magnitudinibus, duabus basibus $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$ et duobus triangulis $AB\Gamma$, $A\Gamma\Delta$ sumptae sunt aequae multiplices basis $B\Gamma$

τὴν $B\Delta$ κάθετον ἀγομένην Theon (BV_p , F in ras. m. 2); sed cfr. def. 4. 5. λέγω, ὅτι in ras. m. 2 F . ἐστὶν ὡς ἡ $B\Gamma$ in mg. transeunt m. 1 F . βάσις] -ις in ras. F . 9. $B\Delta$ ΔB B_p , V m. 2. 11. ὁσαυδηποτοῦν] om. P . 12. ΔK in ras. V . 14. BH , $H\Theta$ e corr. p . 15. ἐστὶν P ; comp. p . $AH\Theta$ F_p . 18. $AB\Gamma$] corr. ex $A\Theta\Gamma$ m. 2 F . 19. $A\Gamma$] $\Gamma\Delta$ P , sed Δ in ras. $\Gamma\Delta$] $\Delta\Gamma$ B_p . 20. $A\Gamma\Delta$] $A\Delta\Gamma$ B_p . τριγωνον π (non P). 21. $\Gamma\Delta$] inter Γ et Δ ras. 1 litt. FV . ἐστὶν P , comp. p . 22. $A\Lambda\Gamma$ B_p . 23. $\Gamma\Delta$] inter Γ et Δ ras. 1 litt. V . 24. $A\Gamma\Delta$] PV , B in ras. m. 1; $A\Delta\Gamma$ P , $AB\Gamma$ F . ἐλάττων ἐλάττων BF (ἐλάττων F m. 2).

$A\Theta\Gamma$ τριγώνον, τῆς δὲ $\Gamma\Delta$ βάσεως καὶ τοῦ $A\Delta\Gamma$
 τριγώνου ἄλλα, ἃ ἔτυχεν, ἰσάκεις πολλαπλάσια ἢ τε
 $A\Gamma$ βάσις καὶ τὸ $A\Delta\Gamma$ τριγώνον· καὶ δέδεικται, ὅτι,
 εἰ ὑπερέχει ἡ $\Theta\Gamma$ βάσις τῆς $\Gamma\Delta$ βάσεως, ὑπερέχει
 5 καὶ τὸ $A\Theta\Gamma$ τριγώνον τοῦ $A\Delta\Gamma$ τριγώνου, καὶ εἰ
 ἴση, ἴσον, καὶ εἰ ἐλάσσων, ἐλάσσον· ἔστιν ἄρα ὥς ἡ
 $B\Gamma$ βάσις πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$ βάσιν, οὕτως τὸ $AB\Gamma$
 τριγώνον πρὸς τὸ $A\Gamma\Delta$ τριγώνον.

Καὶ ἐπεὶ τοῦ μὲν $AB\Gamma$ τριγώνου διπλάσιόν ἐστι
 10 τὸ $E\Gamma$ παραλληλόγραμμον, τοῦ δὲ $A\Gamma\Delta$ τριγώνου
 διπλάσιόν ἐστι τὸ $Z\Gamma$ παραλληλόγραμμον, τὰ δὲ
 μέρη τοῖς ὡσαύτως πολλαπλασίοις τὸν αὐτὸν ἔχει
 λόγον, ἔστιν ἄρα ὥς τὸ $AB\Gamma$ τριγώνον πρὸς τὸ
 $A\Gamma\Delta$ τριγώνον, οὕτως τὸ $E\Gamma$ παραλληλόγραμμον
 15 πρὸς τὸ $Z\Gamma$ παραλληλόγραμμον. ἐπεὶ οὖν ἐδείχθη,
 ὥς μὲν ἡ $B\Gamma$ βάσις πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως τὸ $AB\Gamma$
 τριγώνον πρὸς τὸ $A\Gamma\Delta$ τριγώνον, ὥς δὲ τὸ $AB\Gamma$
 τριγώνον πρὸς τὸ $A\Gamma\Delta$ τριγώνον, οὕτως τὸ $E\Gamma$
 παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΓZ παραλληλόγραμμον,
 20 καὶ ὥς ἄρα ἡ $B\Gamma$ βάσις πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$ βάσιν, οὕτως
 τὸ $E\Gamma$ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ $Z\Gamma$ παραλληλό-
 γραμμον.

Τὰ ἄρα τρίγωνα καὶ τὰ παραλληλόγραμμα τὰ
 ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὕψος ὄντα πρὸς ἄλληλά ἐστιν ὥς αἱ
 25 βάσεις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

β'.

Ἐὰν τριγώνον παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν
 ἀχθῇ τις εὐθεῖα, ἀνάλογον τεμεῖ τὰς τοῦ τρι-

2. ᾧ] supra F. 3. $A\Gamma$] ΓA P. 4. ΓA] A in ras.
 m. 2 P; $A\Gamma$ F. 6. ἴση] ἴσον B, et F, corr. m. 2. ἐλάσσων].

triangulique $AB\Gamma$ basis $\Theta\Gamma$ et triangulus $A\Theta\Gamma$, et basis $\Gamma\Delta$ triangulique $A\Delta\Gamma$ aliae quaevis aequae multiplices basis $\Delta\Gamma$ et triangulus $A\Delta\Gamma$; et demonstratum est, si $\Theta\Gamma$ basis basim $\Gamma\Delta$ superet, etiam triangulum $A\Theta\Gamma$ triangulum $A\Delta\Gamma$ superare, et si aequalis sit, aequalem esse, et si minor, minorem. itaque erit

$$B\Gamma : \Gamma\Delta = AB\Gamma : A\Delta\Gamma \text{ [V def. 5].}$$

et quoniam $E\Gamma = 2 AB\Gamma$ et $Z\Gamma = 2 A\Delta\Gamma$ [I, 34], et partes eandem rationem habent atque aequae multiplices [V, 15], erit $\Delta AB\Gamma : A\Delta\Gamma = E\Gamma : Z\Gamma$. iam quoniam demonstratum est, esse

$$B\Gamma : \Gamma\Delta = AB\Gamma : A\Delta\Gamma$$

et $AB\Gamma : A\Delta\Gamma = E\Gamma : Z\Gamma$, erit etiam

$$B\Gamma : \Gamma\Delta = E\Gamma : Z\Gamma \text{ [V, 11].}$$

Ergo trianguli et parallelogramma sub eadem altitudine posita eandem inter se rationem habent ac bases; quod erat demonstrandum.

II.

Si in triangulo uni laterum parallela ducitur recta, latera trianguli proportionaliter secabit; et si latera

II. Schol. in Archim. III p. 383.

$\xi\lambda\alpha\sigma\sigma\omega$ P; $\xi\lambda\alpha\tau\tau\omega$ B, et F, corr. m. 2; $\xi\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omega$ p. $\xi\lambda\alpha\tau\tau\omega$ BFp. 9. $\mu\acute{\epsilon}\nu$ τοῦ V. 10. $\delta\acute{\epsilon}$] m. 2 V. 11. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P; comp. p. 12. $\pi\omicron\lambda\lambda\alpha\pi\lambda\alpha\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$] $\pi\alpha\rho\alpha\pi\lambda\eta\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ B; corr. m. 2. 15. $Z\Gamma$] ΓZ BFp, V m. 2. 16. $\acute{\eta}$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ p. $AB\Gamma$] $A\Gamma B$ P. 17. $A\Gamma\Delta$] corr. ex $A\Delta\Gamma$ F. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omega\nu$] om. V. 18. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omega\nu$] om. V. $A\Gamma\Delta$] e corr. F. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omega\nu$] m. 2 V. 19. ΓZ] P, V m. 1; $Z\Gamma$ BFp, V m. 2. 20. $\Gamma\Delta$] $\Delta\Gamma$ p. 21. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\gamma\alpha\mu\mu\omega\nu$] (alt.) om. V. 27. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\iota}\alpha\nu$] mutat. in $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\varsigma$ $\mu\acute{\iota}\alpha$ B m. recentissima; in V supra scr. m. 2: $\acute{\eta}\tau\omicron\iota$ $\mu\acute{\iota}\alpha$ τῶν πλευρῶν $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\varsigma$.

γώνου πλευράς· καὶ ἐὰν αἱ τοῦ τριγώνου πλευ-
ραι ἀνάλογον τμηθῶσιν, ἡ ἐπὶ τὰς τομὰς
ἐπιξευγνυμένη εὐθεῖα παρὰ τὴν λοιπὴν ἔσται
τοῦ τριγώνου πλευράν.

- 5 Τριγώνου γὰρ τοῦ $ABΓ$ παράλληλος μὲν τῶν
πλευρῶν τῇ $BΓ$ ἤχθω ἡ $ΔΕ$. λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ
 $BΔ$ πρὸς τὴν $ΔΑ$, οὕτως ἡ $ΓΕ$ πρὸς τὴν $ΕΑ$.

Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $BE, ΓΔ$.

- Ἰσον ἄρα ἐστὶ τὸ $BΔΕ$ τρίγωνον τῷ $ΓΔΕ$ τρι-
10 γώνῳ· ἐπὶ γὰρ τῆς αὐτῆς βάσεως ἐστὶ τῆς $ΔΕ$ καὶ
ἐν ταῖς αὐταῖς παραλλήλοις ταῖς $ΔΕ, BΓ$. ἄλλο δέ
τι τὸ $ΑΔΕ$ τρίγωνον. τὰ δὲ ἴσα πρὸς τὸ αὐτὸ τὸν
αὐτὸν ἔχει λόγον· ἐστὶν ἄρα ὡς τὸ $BΔΕ$ τρίγωνον
πρὸς τὸ $ΑΔΕ$ [τρίγωνον], οὕτως τὸ $ΓΔΕ$ τρίγωνον
15 πρὸς τὸ $ΑΔΕ$ τρίγωνον. ἀλλ' ὡς μὲν τὸ $BΔΕ$
τρίγωνον πρὸς τὸ $ΑΔΕ$, οὕτως ἡ $BΔ$ πρὸς τὴν
 $ΔΑ$ · ὑπὸ γὰρ τὸ αὐτὸ ὕψος ὄντα τὴν ἀπὸ τοῦ E
ἐπὶ τὴν AB κάθετον ἀγομένην πρὸς ἄλληλά εἰσιν
ὡς αἱ βάσεις. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ὡς τὸ $ΓΔΕ$ τρίγωνον
20 πρὸς τὸ $ΑΔΕ$, οὕτως ἡ $ΓΕ$ πρὸς τὴν $ΕΑ$ · καὶ
ὡς ἄρα ἡ $BΔ$ πρὸς τὴν $ΔΑ$, οὕτως ἡ $ΓΕ$ πρὸς
τὴν $ΕΑ$.

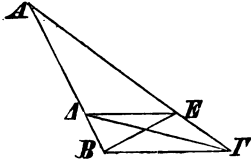
- Ἀλλὰ δὴ αἱ τοῦ $ABΓ$ τριγώνου πλευραὶ αἱ AB ,
 $ΑΓ$ ἀνάλογον τετμήσθωσαν, ὡς ἡ $BΔ$ πρὸς τὴν $ΔΑ$,
25 οὕτως ἡ $ΓΕ$ πρὸς τὴν $ΕΑ$, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΔΕ$.
λέγω, ὅτι παράλληλός ἐστὶν ἡ $ΔΕ$ τῇ $BΓ$.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἐστὶν

1. Ante ἐὰν 2 litt. eras. V. 3. παρὰ τὴν λοιπὴν] mutat.
in παράλληλος τῇ λοιπῇ B m. recentiss.; in F supra scr. m. 2
παράλληλος. 4. πλευράν] mutat. in πλευρᾷ m. recentiss. B.

7. τὴν] postea insert. φ. τήν] postea insert. φ. ΕΑ]

trianguli proportionaliter secantur, recta ad puncta sectionum ducta reliquo lateri trianguli parallela erit.

Nam in triangulo $AB\Gamma$ uni laterum $B\Gamma$ parallela ducatur ΔE . dico, esse

$$B\Delta : \Delta A = \Gamma E : EA.$$

ducantur enim BE , $\Gamma\Delta$. itaque $\triangle B\Delta E = \Gamma\Delta E$; nam

in eadem basi sunt ΔE et in iisdem parallelis ΔE , $B\Gamma$ [I, 38]. alia autem quaedam magnitudo est $\triangle A\Delta E$. et aequalia ad idem eandem rationem habent [V, 7]. erit igitur $B\Delta E : A\Delta E = \Gamma\Delta E : A\Delta E$. uerum $B\Delta E : A\Delta E = B\Delta : \Delta A$; nam cum sub eadem altitudine positi sint, ea quae ab E ad AB perpendicularis ducitur, eandem inter se rationem habent ac bases [prop. I]. eadem de causa erit etiam

$$\triangle \Gamma\Delta E : A\Delta E = \Gamma E : EA.$$

quare etiam $B\Delta : \Delta A = \Gamma E : EA$ [V, 11].

iam uero trianguli $AB\Gamma$ latera AB , $A\Gamma$ proportionaliter secantur, ita ut sit $B\Delta : \Delta A = \Gamma E : EA$, et ducatur ΔE . dico, ΔE rectae $B\Gamma$ parallelam esse.

$AB\Gamma$. 8. γάφ] supra m. 1 V. 9. ἄρα] δὴ P. ἐστίν P, comp. p. 11. $B\Gamma$] EZ φ (non F). 14. τό] corr. ex τὸ m. 2 V. $\Delta\Delta E$] $\Delta\Delta E$ P. τριγωνον] om. P. τριγωνον] om. V. 16. $\Delta\Delta E$] Δ e corr. m. 2 V. ἦ] φ; add. supra etiam m. rec. 19. Post βάσεις add. V: ὥς δὲ τὸ $\Gamma\Delta E$ πρὸς τὸ $\Delta\Delta E$ τριγωνον. δὴ] om. F; uidetur add. fuisse m. 2, sed euan.; δὴ καὶ P. ὥς τό] om. V; ὥς δὲ τό φ. $\Gamma\Delta E$ τριγωνον πρὸς τὸ $\Delta\Delta E$] om. V. 20. EA] AE p. 21. ΓE] ΓB F? 23. αὐτὰ AB , $A\Gamma$] m. 2 V; αὐτὰ om. F, add. φ. 24. Ante ὥς hab. Bp: κατὰ τὰ Δ , E σημεία; idem P mg. m. 2. ὥς ἄρα Bp. 25. ΓE] mutat. in $E\Gamma$ m. 2 V.

ὥς ἡ $B\Delta$ πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἡ ΓE πρὸς τὴν EA ,
 ἀλλ' ὥς μὲν ἡ $B\Delta$ πρὸς τὴν ΔA , οὕτως τὸ $B\Delta E$
 τρίγωνον πρὸς τὸ $\Delta\Delta E$ τρίγωνον, ὥς δὲ ἡ ΓE πρὸς
 τὴν EA , οὕτως τὸ $\Gamma\Delta E$ τρίγωνον πρὸς τὸ $\Delta\Delta E$
 5 τρίγωνον, καὶ ὥς ἄρα τὸ $B\Delta E$ τρίγωνον πρὸς τὸ
 $\Delta\Delta E$ τρίγωνον, οὕτως τὸ $\Gamma\Delta E$ τρίγωνον πρὸς τὸ
 $\Delta\Delta E$ τρίγωνον. ἐκάτερον ἄρα τῶν $B\Delta E$, $\Gamma\Delta E$
 τριγώνων πρὸς τὸ $\Delta\Delta E$ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἴσον
 ἄρα ἐστὶ τὸ $B\Delta E$ τρίγωνον τῷ $\Gamma\Delta E$ τριγώνῳ· καὶ
 10 εἰσὶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως τῆς ΔE . τὰ δὲ ἴσα
 τρίγωνα καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὄντα καὶ ἐν ταῖς
 αὐταῖς παραλλήλοις ἐστίν. παραλλήλος ἄρα ἐστὶν ἡ
 ΔE τῇ $B\Gamma$.

Ἐὰν ἄρα τριγώνου παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν ἀχθῇ
 15 τις εὐθεῖα, ἀνάλογον τεμεῖ τὰς τοῦ τριγώνου πλευράς·
 καὶ ἐὰν αὖ τοῦ τριγώνου πλευραὶ ἀνάλογον τμηθῶσιν,
 ἡ ἐπὶ τὰς τομὰς ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα παρὰ τὴν λοι-
 πὴν ἔσται τοῦ τριγώνου πλευράν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

γ'.

20 Ἐὰν τριγώνου ἡ γωνία δίχα τμηθῇ, ἡ δὲ
 τέμνουσα τὴν γωνίαν εὐθεῖα τέμνη καὶ τὴν
 βάσιν, τὰ τῆς βάσεως τμήματα τὸν αὐτὸν ἔξει
 λόγον ταῖς λοιπαῖς τοῦ τριγώνου πλευραῖς·
 καὶ ἐὰν τὰ τῆς βάσεως τμήματα τὸν αὐτὸν ἔχη
 25 λόγον ταῖς λοιπαῖς τοῦ τριγώνου πλευραῖς,
 ἡ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν τομὴν ἐπιξεννυ-
 μένη εὐθεῖα δίχα τεμεῖ τὴν τοῦ τριγώνου
 γωνίαν.

3. τρίγωνον] (alt.) om. V. 4. τὴν EA] τὸ EA seq. ras. 1 litt. F.
 5. καὶ ὥς ἄρα — 7: $\Delta\Delta E$ τρίγωνον] mg. m. 2 V. 6.

nam iisdem comparatis quoniam est

$B\Delta : \Delta A = \Gamma E : EA$, et $B\Delta : \Delta A = \Delta B\Delta E : A\Delta E$,
et $\Gamma E : EA = \Delta \Gamma\Delta E : A\Delta E$ [prop. I], erit etiam
 $\Delta B\Delta E : A\Delta E = \Delta \Gamma\Delta E : A\Delta E$ [V, 11]. itaque
uterque triangulus $B\Delta E$, $\Gamma\Delta E$ ad $A\Delta E$ eandem
rationem habet. itaque $\Delta B\Delta E = \Gamma\Delta E$ [V, 9]. et
in eadem basi sunt ΔE . trianguli autem, qui aequales
sunt et in eadem basi positi, etiam in iisdem parallelis
sunt [I, 39]. itaque ΔE rectae $B\Gamma$ parallela est.

Ergo si in triangulo uni laterum parallela ducitur
recta, latera trianguli proportionaliter secabit; et si
latera trianguli proportionaliter secantur, recta ad
puncta sectionum ducta reliquo lateri trianguli paral-
lela erit; quod erat demonstrandum.

III.

Si angulus trianguli in duas partes aequales
diuiditur, et recta angulum secans etiam basim secat,
partes basis eandem rationem habebunt ac reliqua
latera trianguli; et si partes basis eandem rationem
habent ac reliqua latera trianguli, recta a uertice
ad punctum sectionis ducta angulum trianguli in duas
partes aequales secabit.

III. Theon in Ptolem. p. 201. Eutocius in Archim. III
p. 272, 11. Schol. in Pappum III p. 1175, 16, 25 al.

$\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] (prius) om. BFV p. 7. $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu$] comp. F. 8.
 $\pi\rho\acute{o}s\ \tau\acute{o}\ A\Delta E$] supra m. 1 F; $\pi\rho\acute{o}s\ \tau\acute{o}\ A\Delta E\ \tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\omicron\nu$ V. 9.
 $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ FV. 11. $\kappa\alpha\iota$] (prius) $\tau\acute{\alpha}$ F. 12. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron>s$ V; corr.
m. 2. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$] (prius) PFV; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$ B, et p (ι in ras.); $\acute{\epsilon}\iota\sigma\iota$ V
m. 2. 14. $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\acute{\omega}\nu$] mg. m. 1 P. 20. η] om. V. $\tau\mu\eta\theta\eta$
in ras. m. 2 V. $\delta\acute{\epsilon}$] supra m. 1 F. 21. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\eta$] $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\epsilon\iota$
eras. ι V. 24. $\kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\alpha\nu\ \tau\acute{\alpha}$ — 25: $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\alpha\acute{\iota}s$] mg. m. 2 V. 24.
 $\acute{\epsilon}\chi\eta$] corr. ex $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ m. 1 p. 27. $\tau\epsilon\mu\epsilon\iota$] P, F m. 2, V m. 2;
 $\tau\epsilon\mu\nu\epsilon\iota$ Bp, F m. 1, V m. 1.

"Εστω τρίγωνον τὸ $AB\Gamma$, καὶ τετμήσθω ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνία δίχα ὑπὸ τῆς AA εὐθείας· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ BA πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἡ BA πρὸς τὴν AG .

5 "Ηχθω γὰρ διὰ τοῦ Γ τῇ AA παράλληλος ἡ ΓE , καὶ διαχθεῖσα ἡ BA συμπίπτει αὐτῇ κατὰ τὸ E .

Καὶ ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τὰς AA , $E\Gamma$ εὐθεῖα ἐνέπεσεν ἡ AG , ἡ ἄρα ὑπὸ AGE γωνία ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ $ΓAA$. ἀλλ' ἡ ὑπὸ $ΓAA$ τῇ ὑπὸ $BA\Delta$ ὑπό-
 10 κείται ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ $BA\Delta$ ἄρα τῇ ὑπὸ AGE ἐστὶν ἴση. πάλιν, ἐπεὶ εἰς παραλλήλους τὰς AA , $E\Gamma$ εὐ-
 θεῖα ἐνέπεσεν ἡ BAE , ἡ ἐκτὸς γωνία ἡ ὑπὸ $BA\Delta$ ἴση ἐστὶ τῇ ἐντὸς τῇ ὑπὸ $AE\Gamma$. ἐδείχθη δὲ καὶ ἡ
 ὑπὸ AGE τῇ ὑπὸ $BA\Delta$ ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ AGE ἄρα
 15 γωνία τῇ ὑπὸ $AE\Gamma$ ἐστὶν ἴση· ὥστε καὶ πλευρὰ ἡ
 AE πλευρᾷ τῇ AG ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ τριγώνου
 τοῦ $B\Gamma E$ παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν τὴν $E\Gamma$ ἥκται ἡ
 AA , ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ BA πρὸς τὴν ΔA ,
 οὕτως ἡ BA πρὸς τὴν AE . ἴση δὲ ἡ AE τῇ AG .
 20 ὡς ἄρα ἡ BA πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἡ BA πρὸς
 τὴν AG .

Ἀλλὰ δὴ ἔστω ὡς ἡ BA πρὸς τὴν ΔA , οὕτως
 ἡ BA πρὸς τὴν AG , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ AA . λέγω,
 ὅτι δίχα τέμνεται ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ γωνία ὑπὸ τῆς AA
 25 εὐθείας.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἐστὶν
 ὡς ἡ BA πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἡ BA πρὸς τὴν AG ,
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἡ BA πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἐστὶν ἡ BA

1. καὶ] supra F. 3. ΓA] ΔA P. 7. εὐθείας V.

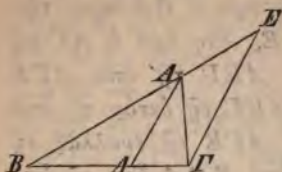
8. ἐνέπεσεν] P φ Bp; ἐμπέπτωκεν V. ἐστὶν P; comp. p.

9. ἀλλὰ P. 11. εὐθεῖα] εὐθείας addito εὐθεῖα in mg. m.

Sit triangulus $AB\Gamma$, et $\angle B A \Gamma$ in duas partes
aequales secetur recta $A\Delta$.
dico, esse

$$B\Delta : \Gamma\Delta = BA : A\Gamma.$$

ducatur enim per Γ rectae
 ΔA parallela ΓE , et pro-
ducta BA cum ea concurrat

in E [I, *α*τ, 5]. et quoniam in rectas parallelas $A\Delta$,
 $E\Gamma$ recta incidit $A\Gamma$, erit $\angle A\Gamma E = \Gamma A \Delta$ [I, 29]. sed
supposuimus $\angle \Gamma A \Delta = B A \Delta$. quare etiam $\angle B A \Delta$
 $= A\Gamma E$. rursus quoniam in rectas parallelas $A\Delta$, $E\Gamma$
recta incidit BAE , erit $\angle B A \Delta = A E \Gamma$ exterior angu-
lus interiori [I, 29]. demonstratum est autem, esse etiam
 $\angle A\Gamma E = B A \Delta$. quare etiam $\angle A\Gamma E = A E \Gamma$. quare
etiam $AE = A\Gamma$ [I, 6]. et quoniam in triangulo
 $B\Gamma E$, uni laterum $E\Gamma$ parallela ducta est $A\Delta$, erit
 $B\Delta : \Delta\Gamma = BA : AE$ [prop. II]. sed $AE = A\Gamma$.
itaque erit

$$B\Delta : \Delta\Gamma = BA : A\Gamma.$$

iam vero sit $B\Delta : \Delta\Gamma = BA : A\Gamma$, et ducatur $A\Delta$.
dico, $\angle B A \Gamma$ in duas partes aequales secari recta $A\Delta$.
nam iisdem comparatis quoniam est $B\Delta : \Delta\Gamma$
 $= BA : A\Gamma$, verum etiam $B\Delta : \Delta\Gamma = BA : AE$ (nam

2 V; *ἐνθελίας εὐθεία* Bp. 12. *ἐνέπεσε* V. BAE] litt. E in
ras. m. 2 P. η] (tert.) in ras. V. 13. $[\sigma\eta]$ - η e corr. m.
2 P. AEG] litt. $E\Gamma$ in ras. P. 14. $BA\Delta$] corr. ex $B\Delta\Delta$
m. 1 p. $\alpha\tau\alpha$ *γωνία*] om. V. 16. AE] $A\theta$ π (non P),
 EA φ . *πλευράν* π (non P). 18. *πρὸς τήν*] *τήν* comp. scrip-
tum cum *πρὸς* coaluit in F, *πρὸς* φ , et sic in seq. saepius.
20. *ὡς ἄρα*] P; *ἔστιν ἄρα ὡς* Theon? (BFVp); cfr. p. 68, 15.
22. $B\Delta$] Δ corr. p. $\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ F. 26. *ἐπεὶ γὰρ* φ . 27.
 $A\Gamma$ — p. 84, 1: *πρὸς τήν*] om. Bp. 28. *τήν*] om. F (inser.
m, rec., sed eras.).

- πρὸς τὴν AE · τριγώνου γὰρ τοῦ BGE παρὰ μίαν
 τὴν EG ἥκται ἡ AD · καὶ ὡς ἄρα ἡ BA πρὸς τὴν
 AG , οὕτως ἡ BA πρὸς τὴν AE . ἴση ἄρα ἡ AG τῇ
 AE · ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $AEΓ$ τῇ ὑπὸ AGE
 5 ἔστιν ἴση. ἀλλ' ἡ μὲν ὑπὸ $AEΓ$ τῇ ἐκτὸς τῇ ὑπὸ
 $BAΔ$ [ἔστιν] ἴση, ἡ δὲ ὑπὸ AGE τῇ ἐναλλάξ τῇ
 ὑπὸ $ΓΑΔ$ ἔστιν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ $BAΔ$ ἄρα τῇ ὑπὸ
 $ΓΑΔ$ ἔστιν ἴση. ἡ ἄρα ὑπὸ BAG γωνία δίχα τέμνεται
 ὑπὸ τῆς AD εὐθείας.
- 10 Ἐὰν ἄρα τριγώνου ἡ γωνία δίχα τμηθῇ, ἡ δὲ
 τέμνουσα τὴν γωνίαν εὐθεῖα τέμνη καὶ τὴν βάσιν,
 τὰ τῆς βάσεως τμήματα τὸν αὐτὸν ἔξει λόγον ταῖς
 λοιπαῖς τοῦ τριγώνου πλευραῖς· καὶ ἐὰν τὰ τῆς βάσεως
 τμήματα τὸν αὐτὸν ἔχῃ λόγον ταῖς λοιπαῖς τοῦ τρι-
 15 γώνου πλευραῖς, ἡ ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ τὴν τομὴν
 ἐπιξεννυμένη εὐθεῖα δίχα τέμνει τὴν τοῦ τριγώνου
 γωνίαν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

- Τῶν ἰσογωνίων τριγώνων ἀνάλογόν εἰ-
 20 σιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας καὶ
 ὁμόλογοι αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι.
- Ἐστω ἰσογώνια τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔΓΕ$ ἴσην
 ἔχοντα τὴν μὲν ὑπὸ $ABΓ$ γωνίαν τῇ ὑπὸ $ΔΓΕ$, τὴν
 δὲ ὑπὸ BAG τῇ ὑπὸ $ΓΔΕ$ καὶ ἔτι τὴν ὑπὸ AGB
 25 τῇ ὑπὸ $ΓΕΔ$ · λέγω, ὅτι τῶν $ABΓ$, $ΔΓΕ$ τριγώνων

IV. Psellus p. 70.

3. οὕτως] m. 2 V. AE] AG φ. 4. AE] EA φ. τῇ]
 PBp; γωνία τῇ FV. 5. ἀλλὰ P. 6. $BAΔ$] \bar{B} supra m. 1 F.
 ἔστιν] om. P. ἡ δέ] ἴση δὲ καὶ ἡ V. AGE] supra Γ ras.
 est in V; $AEΓ$ F. 7. ἔστιν ἴση] om. V. καὶ ἡ ὑπὸ — 8:

in triangulo $B\Gamma E$ uni laterum $E\Gamma$ parallela ducta est AA [prop. II], erit etiam $BA : A\Gamma = BA : AE$ [V, 11]. quare $A\Gamma = AE$ [V, 9]. quare etiam $\angle AEG = AGE$ [I, 5]. sed $\angle AEG = BAA$ exteriori [I, 29], et $\angle AGE = GAA$ alterno [id.]. quare etiam $\angle BAA = GAA$. itaque $\angle BAG$ recta AA in duas partes aequales sectus est.

Ergo si angulus trianguli in duas partes aequales diuiditur, et recta angulum secans etiam basim secat, partes basis eandem rationem habebunt ac reliqua latera trianguli; et si partes basis eandem rationem habent ac reliqua latera trianguli, recta a uertice ad punctum sectionis ducta angulum trianguli in duas partes aequales secabit; quod erat demonstrandum.

IV.

In triangulis aequiangulis latera aequales angulos comprehendunt proportionalia sunt et correspondentia, quae sub aequalibus angulis subtendunt.

Sint trianguli aequianguli $AB\Gamma$, ΔGE habentes $\angle AB\Gamma = \Delta GE$, $BAG = GAE$, $AGB = GEA$. dico,

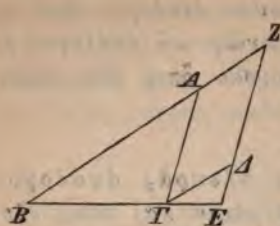
$\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu\ \acute{\iota}\sigma\eta$] om. B et V (ras. est quartae partis lineae); in mg. transeunt in ras. p. 10. $\acute{\eta}$] om. V. $\delta\acute{\iota}\chi\alpha$] om. F. 11. $\tau\acute{\eta}\nu\ \gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\nu$] P; $\alpha\upsilon\tau\acute{\eta}\nu$ BFVp. $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha$] mg. m. 1 P. $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\epsilon\iota$ F et seq. ras. 1 litt. V. 12. $\tau\acute{\alpha}$] m. 2 F. 13. $\kappa\alpha\acute{\iota}\ \acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ — 17: $\delta\epsilon\acute{\iota}\xi\alpha\iota$] in ras. m. 1 F. 14. $\acute{\epsilon}\chi\eta$] corr. ex $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ p. $\lambda\acute{o}\gamma\omicron\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\eta$ V. 16. $\tau\omicron\upsilon\ \tau\omicron\gamma\iota\gamma\acute{\alpha}\nu\omicron\nu$] om. FV. 17. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\nu$] $\epsilon\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu$ p. 20. $\alpha\iota\ \pi\epsilon\omicron\lambda\iota$] e corr. V. $\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$] m. rec. F. 21. $\pi\lambda\epsilon\nu\rho\alpha\iota\ \acute{\upsilon}\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota$ Bp, $\acute{\upsilon}\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota\ \pi\lambda\epsilon\nu\rho\alpha\iota$ FV. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\omega\sigma\alpha\nu$ V. ΔGE] $\Gamma\Delta E$ Bp, V m. 2. 23. $AB\Gamma$] BAG P. $\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha\nu$] comp. mg. P. ΔGE] $\Gamma\Delta E$ P. 24. $BA\Gamma$] BFp, V m. 2; $B\Gamma A$ P; AGE V m. 1. $\Gamma\Delta E$] BFp, V m. 2; $\Gamma E\Delta$ P. AGE] Bp, V in ras. m. 2; $AB\Gamma$ FV. 25. $\Gamma E\Delta$] BFp; ΔEG in ras. m. 2 V; ΔGE P.

ἀνάλογόν εἰσιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας
καὶ ὁμόλογοι αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι.

Κείσθω γὰρ ἐπ' εὐθείας ἡ ΒΓ τῇ ΓΕ. καὶ ἐπεὶ
αἱ ὑπὸ ΑΒΓ, ΑΓΒ γωνίαι δύο ὀρθῶν ἐλάττωτές
5 εἰσιν, ἴση δὲ ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῇ ὑπὸ ΔΕΓ, αἱ ἄρα
ὑπὸ ΑΒΓ, ΔΕΓ δύο ὀρθῶν ἐλάττωτές εἰσιν· αἱ ΒΑ,
ΕΔ ἄρα ἐκβαλλόμεναι συμπεσοῦνται. ἐκβαβλήσθωσαν
καὶ συμπιπτέωσαν κατὰ τὸ Ζ.

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΔΓΕ γωνία τῇ ὑπὸ
10 ΑΒΓ, παράλληλός ἐστὶν ἡ ΒΖ τῇ ΓΔ. πάλιν, ἐπεὶ
ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ ΑΓΒ τῇ ὑπὸ ΔΕΓ, παράλληλός
ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΖΕ. παραλληλόγραμμοι ἄρα ἐστὶ
τὸ ΖΑΓΔ· ἴση ἄρα ἡ μὲν ΖΑ τῇ ΑΓ, ἡ δὲ ΑΓ τῇ
ΖΔ. καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ ΖΒΕ παρὰ μίαν τὴν
15 ΖΕ ἤκται ἡ ΑΓ, ἐστὶν ἄρα ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΖ,
οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΕ. ἴση δὲ ἡ ΑΖ τῇ ΓΔ·
ὡς ἄρα ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΓΔ, οὕτως ἡ ΒΓ πρὸς τὴν
ΓΕ, καὶ ἐναλλάξ ὡς ἡ ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ
ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ. πάλιν, ἐπεὶ παράλληλός ἐστὶν
20 ἡ ΓΔ τῇ ΒΖ, ἐστὶν ἄρα ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΕ,
οὕτως ἡ ΖΔ πρὸς τὴν ΔΕ. ἴση δὲ ἡ ΖΔ τῇ ΑΓ·
ὡς ἄρα ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΕ, οὕτως ἡ ΑΓ πρὸς τὴν
ΔΕ, καὶ ἐναλλάξ ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΑ, οὕτως
ἡ ΓΕ πρὸς τὴν ΕΔ. ἐπεὶ οὖν ἐδείχθη ὡς μὲν ἡ
25 ΑΒ πρὸς τὴν ΒΓ, οὕτως ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ, ὡς
δὲ ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΑ, οὕτως ἡ ΓΕ πρὸς τὴν ΕΔ,
δι' ἴσου ἄρα ὡς ἡ ΒΑ πρὸς τὴν ΑΓ, οὕτως ἡ ΓΔ
πρὸς τὴν ΔΕ.

4. δύο] αἱ δύο P, corr. m. 1. ἐλάσσονες V. 6. ἐλάσσονες V.
10. ἐστὶν] P, F m. 1; ἄρα ἐστὶν BVp, F m. 2. Sequentia in
ras. m. 1 p. 12. ἐστὶ] ἐστίν P, comp. p. 13. ΖΑΓΔ] Γ in
ras. B. ΑΓ] Γ in ras. p; ΓΔ V, corr. m. 2. 14. ΖΔ]

in triangulis $AB\Gamma$, ΔTE latera aequales angulos comprehendentia aequalia esse et correspondentia, quae sub aequalibus angulis subtendant. ponatur enim $B\Gamma$ in producta ΓE , et quoniam

$\angle AB\Gamma + \angle \Gamma B\Delta$ duobus rectis minores sunt [I, 17] et $\angle \Delta \Gamma B = \angle E\Gamma$, erunt $\angle AB\Gamma + \angle E\Gamma$ duobus rectis minores. itaque BA , $E\Delta$ productae concurrent [I *alt.* 5]. producantur et concurrant in Z .

et quoniam $\angle \Delta TE = \angle AB\Gamma$, erit BZ rectae $\Gamma\Delta$ parallela [I, 28]. rursus quoniam $\angle \Delta \Gamma B = \angle E\Gamma$, erit $\Delta\Gamma$ rectae ZE parallela [id.]. $ZAG\Delta$ igitur parallelogrammum est. quare $ZA = \Delta\Gamma$, $\Delta\Gamma = ZE$ [I, 34]. et quoniam in triangulo ZBE uni lateri ZE parallela ducta est $\Delta\Gamma$, erit $BA : AZ = B\Gamma : \Gamma E$ [prop. II]. sed $AZ = \Gamma\Delta$. itaque $BA : \Gamma\Delta = B\Gamma : \Gamma E$ et permutando [V, 16] $AB : B\Gamma = \Delta\Gamma : \Gamma E$. rursus quoniam $\Gamma\Delta$ rectae BZ parallela est, erit $B\Gamma : \Gamma E = ZE : \Delta E$ [prop. II]. sed $ZE = \Delta\Gamma$. itaque $B\Gamma : \Gamma E = \Delta\Gamma : \Delta E$, et permutando [V, 16] $B\Gamma : \Gamma\Delta = \Gamma E : E\Delta$. iam quoniam demonstratum est, esse $AB : B\Gamma = \Delta\Gamma : \Gamma E$ et $B\Gamma : \Gamma\Delta = \Gamma E : E\Delta$, ex aequo erit $BA : \Delta\Gamma = \Gamma\Delta : \Delta E$ [V, 22].

ΔZ P. ZBE] PF, V m. 1; BZE Bp, V m. 2. $\mu\acute{\iota}\alpha\nu$
 $\tau\acute{\omega}\nu \pi\lambda\epsilon\nu\rho\acute{\omega}\nu$ V. 15. $\eta]$ (alt.) om. P. $\tau\eta\nu]$ om. Bfp. 16.
 $\tau\eta\nu]$ om. Bfp. 17. $\tau\eta\nu]$ om. Bfp. $\tau\eta\nu]$ om. ϕ . 18.
 AB] BA p. $\pi\rho\acute{o}s \tau\eta\nu]$ PV; $\pi\rho\acute{o}s$ Bfp, et sic deinde
 per totam propositionem. 21. $Z\Delta]$ (alt.) ΔZ V m. 1; corr.
 m. 2. 23. $\kappa\alpha\iota \acute{\epsilon}\nu\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\xi]$ P; $\acute{\epsilon}\nu\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\xi$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$ Theon? (BfVp);
 cfr. lin. 18. 24. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota \sigma\acute{\upsilon}\nu]$ $\kappa\alpha\iota \acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota$ P. $\eta \mu\acute{\epsilon}\nu$ P. 27.
 $\kappa\alpha\iota \delta\iota' \acute{\iota}\sigma\omicron\nu$ P.

Τῶν ἄρα ἰσογώνιων τριγώνων ἀνάλογόν εἰσιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας καὶ ὁμόλογοι αἱ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας ὑποτείνουσαι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ε΄.

5 Ἐὰν δύο τρίγωνα τὰς πλευρὰς ἀνάλογον ἔχῃ, ἰσογώνια ἔσται τὰ τρίγωνα καὶ ἴσας ἔξει τὰς γωνίας, ὅφ' ἃς αἱ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑπο-
τείνουσιν.

Ἔστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ τὰς πλευρὰς
10 ἀνάλογον ἔχοντα, ὥς μὲν τὴν AB πρὸς τὴν $ΒΓ$, οὕ-
τως τὴν $ΔE$ πρὸς τὴν EZ , ὥς δὲ τὴν $ΒΓ$ πρὸς τὴν
 $ΓA$, οὕτως τὴν EZ πρὸς τὴν $ZΔ$, καὶ ἔτι ὥς τὴν
 $ΒA$ πρὸς τὴν $ΑΓ$, οὕτως τὴν $EΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$.
λέγω, ὅτι ἰσογώνιον ἔστι τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ΔEZ$
15 τριγώνῳ καὶ ἴσας ἔξουσιν τὰς γωνίας, ὅφ' ἃς αἱ ὁμό-
λογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν, τὴν μὲν ὑπὸ $ABΓ$ τῇ
ὑπὸ $ΔEZ$, τὴν δὲ ὑπὸ $ΒΓA$ τῇ ὑπὸ $EZΔ$ καὶ ἔτι
τὴν ὑπὸ $ΒΑΓ$ τῇ ὑπὸ $EΔZ$.

Συνεστιάτω γὰρ πρὸς τῇ EZ εὐθείᾳ καὶ τοῖς πρὸς
20 αὐτῇ σημείοις τοῖς E , Z τῇ μὲν ὑπο $ABΓ$ γωνία
ἴση ἢ ὑπο $ZEΗ$, τῇ δὲ ὑπο $ΑΓB$ ἴση ἢ ὑπο EZH .
λοιπὴ ἄρα ἢ πρὸς τῷ A λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ H ἔστιν ἴση.

ἰσογώνιον ἄρα ἔστι τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ EHZ
[τριγώνῳ]. τῶν ἄρα $ABΓ$, EHZ τριγώνων ἀνάλογόν
25 εἰσιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας καὶ ὁμό-

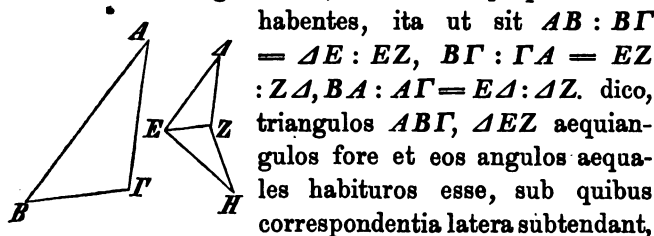
3. ὑπό] περὶ p. γωνίας] bis p. πλευραὶ ὑποτείνουσιν
BFp, ὑποτείνουσιν πλευραὶ V. 7. τὰς] m. rec. F. 10.
τὴν $ΒΓ$] $ΒΓ$ BFp. 11. τὴν EZ] EZ BFp. τὴν $ΓA$]
 $ΓA$ BFp. 12. οὕτω B. τὴν $ZΔ$] P, V m. 1; τὴν $ΔZ$
V m. 2; $ΔZ$ BFp. 13. οὕτω Bp. τὴν $ΔZ$] V; τὴν $ZΔ$ P;
 $ΔZ$ BFp. 14. ἔστιν P, comp. p. 16. ὑποτείνουσιν Vp.

Ergo in triangulis aequiangulis latera aequales angulos comprehendentia proportionalia sunt et correspondentia, quae sub aequalibus angulis subtendunt; quod erat demonstrandum.

V.

Si duo trianguli latera proportionalia habent, aequianguli erunt trianguli et eos angulos aequales habebunt, sub quibus correspondentia latera subtendunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ latera proportionalia

habentes, ita ut sit $AB : B\Gamma = \Delta E : EZ$, $B\Gamma : \Gamma A = EZ : Z\Delta$, $BA : A\Gamma = E\Delta : \Delta Z$. dico, triangulos $AB\Gamma$, ΔEZ aequiangulos fore et eos angulos aequales habituros esse, sub quibus correspondentia latera subtendant,

$\angle AB\Gamma = \angle EZ\Delta$, $B\Gamma A = EZ\Delta$, $B A \Gamma = E \Delta Z$.
construatur enim ad rectam EZ et puncta eius E , Z angulo $AB\Gamma$ aequalis $\angle ZEH$ et angulo $A\Gamma B$ aequalis EZH [I, 23]. itaque qui relinquitur, angulus ad A positus reliquo angulo ad H posito aequalis est [I, 32]. itaque $AB\Gamma$, EZH trianguli aequianguli sunt. quare in triangulis $AB\Gamma$, EZH latera aequales angulos comprehendentia proportionalia sunt et corre-

21. $A\Gamma B$] e corr. V. 22. $\pi\rho\acute{o}s\ \tau\acute{\omega}\ A$] P; $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}\ B A \Gamma$ Theon (BFVp). $\pi\rho\acute{o}s\ \tau\acute{\omega}\ H$] P; $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}\ E H Z$ Theon (Bp; $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}\ E Z$ supra scr. $H V$, $\acute{\upsilon}\pi\acute{o}\ E Z H$ F). 23. ισογώνιο F in fine lin. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P, comp. p. $E H Z$] P, V m. 1; $Z E H$ Bp, V m. 2, F eras. Z et H. 24. $\tau\epsilon\gamma\acute{\iota}\omega\nu\phi$] om. P. $E H Z$] P, V m. 1; $Z E H$ BFp, V m. 2.

λογοι αὖ ἐπὶ τὰς ἰσας γωνίας ὑποτείνουσιν· ἔστιν
 ἄρα ὡς ἡ AB πρὸς τὴν BI , [οὕτως] ἡ HE πρὸς
 τὴν EZ . ἀλλ' ὡς ἡ AB πρὸς τὴν BI , οὕτως ὑπό-
 κειται ἡ AE πρὸς τὴν EZ . ὡς ἄρα ἡ AE πρὸς
 5 τὴν EZ , οὕτως ἡ HE πρὸς τὴν EZ . ἐκατέρω ἄρα
 τῶν AE, HE πρὸς τὴν EZ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον.
 ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ AE τῇ HE . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ
 AZ τῇ HZ ἐστὶν ἴση. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ AE τῇ
 EH , κοινὴ δὲ ἡ EZ , δύο δὴ αὖ AE, EZ δυοὶ ταῖς
 10 HE, EZ ἴσαι εἰσὶν· καὶ βάσεις ἡ AZ βάσει τῇ ZH
 [ἐστὶν] ἴση· γωνία ἄρα ἡ ἐπὶ AEZ γωνία τῇ ἐπὶ
 HEZ ἐστὶν ἴση, καὶ τὸ AEZ τρίγωνον τῷ HEZ
 τριγώνῳ ἴσον, καὶ αὖ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς
 γωνίαις ἴσαι, ὅφ' ἂς αὖ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν.
 15 ἴση ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ μὲν ἐπὶ AZE γωνία τῇ ἐπὶ HZE ,
 ἡ δὲ ἐπὶ EAZ τῇ ἐπὶ EHZ . καὶ ἐπεὶ ἡ μὲν ἐπὶ
 $ZEΔ$ τῇ ἐπὶ HEZ ἐστὶν ἴση, ἀλλ' ἡ ἐπὶ HEZ τῇ
 ἐπὶ $ABΓ$, καὶ ἡ ἐπὶ $ABΓ$ ἄρα γωνία τῇ ἐπὶ AEZ
 ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ἐπὶ ATB τῇ ἐπὶ
 20 AZE ἐστὶν ἴση, καὶ ἔτι ἡ πρὸς τῷ A τῇ πρὸς τῷ
 A ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ AEZ
 τριγώνῳ.

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα τὰς πλευρὰς ἀνάλογον ἔχῃ,
 ἰσογώνια ἐστὶ τὰ τρίγωνα καὶ ἰσας ἔξει τὰς γωνίας,
 25 ὅφ' ἂς αὖ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

5'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα μίαν γωνίαν μιᾷ γω-

1. γωνίας] m. 2 F. πλευραὶ ὑποτείνουσιν Theon (BVFp).
 2. τήν] om. BFP. οὕτως] om. P. 3. τήν] om. BFP.
 ἀλλ' — 4: EZ] mg. m. 1 F. 3. τήν] om. BFP. 4. τήν]

spondentia, quae sub aequalibus angulis subtendunt [prop. IV]. erit igitur $AB : B\Gamma = HE : EZ$. sed $AB : B\Gamma = AE : EZ$, ut supposuimus. quare $AE : EZ = HE : EZ$ [V, 11]. itaque utraque AE, HE ad EZ eandem rationem habet. ergo $AE = HE$ [V, 9]. eadem de causa etiam $AZ = HZ$. iam quoniam $AE = EH$, et communis est EZ , duae rectae AE, EZ duabus HE, EZ aequales sunt; et $AZ = ZH$. itaque $\angle AEZ = HEZ$ [I, 8], et $\triangle AEZ = \triangle HEZ$, et reliqui anguli reliquis angulis aequales, sub quibus aequalia latera subtendunt [I, 4]. itaque $\angle AZE = HZE$, $\angle EAZ = EHZ$. et quoniam $\angle ZEA = HEZ$, et $\angle HEZ = AB\Gamma$, erit etiam $\angle AB\Gamma = AEZ$. eadem de causa erit etiam $\angle A\Gamma B = AZE$, et praeterea angulus ad A positus angulo ad Z posito. itaque trianguli $AB\Gamma, AEZ$ aequianguli sunt.

Ergo si duo trianguli latera proportionalia habent, aequianguli erunt trianguli et eos angulos aequales habebunt, sub quibus correspondentia latera subtendunt; quod erat demonstrandum.

VI.

Si duo trianguli unum angulum uni angulo aequalem

om. BFP. καὶ ὡς ἀρα P. 5. τῶν] bis om. BFP. 6. HE] EH V. 7. τὰ] om. p. 8. ἴση ἔστιν p. 10. εἰσὶ Vp. $AZ] Z\Delta$ P. $ZH]$ post ras. 1 litt. V. 11. ἔστιν] om. P. 13. Post ἴσων add. ἔστι Bp, F m. 2, V m. 2. 14. Post ἴσων add. ἔσονται Bp, F m. 2. 15. ἔστιν PB. $\Delta ZE] \Delta EZ$ F. $HZE]$ H supra m. 1 F. 17. ἴση ἔστιν φ. ἀλλὰ P. 18. $AB\Gamma]$ (prius) $AB\Gamma$ ἔστιν ἴση V. 19. ἡ] ἡ μὲν P. $A\Gamma B]$ $AB\Gamma$ p. 20. ἐτι] e corr. V. τῶ] bis τό B et V (corr. m. 2). 21. Δ ἔστιν ἴση FV. ἔστιν P.

νία ἴσην ἔχη, περὶ δὲ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ἰσογώνια ἔσται τα τρίγωνα καὶ ἴσας ἔξει τὰς γωνίας, ὅφ' ἃς αἱ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν.

- 5 Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ μίαν γωνίαν τὴν ὑπὸ $BAΓ$ μιᾶ γωνία τῇ ὑπὸ $EΔZ$ ἴσην ἔχοντα, περὶ δὲ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ὥς τὴν BA πρὸς τὴν $ΑΓ$, οὕτως τὴν $EΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$. λέγω, ὅτι ἰσογώνιον ἔστι τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ΔEZ$
10 $τριγώνῳ$ καὶ ἴσην ἔξει τὴν ὑπὸ $ABΓ$ γωνίαν τῇ ὑπὸ $ΔEZ$, τὴν δὲ ὑπὸ $ΑΓB$ τῇ ὑπὸ $ΔZE$.

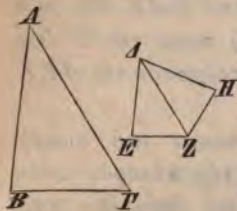
Συνεστήτω γὰρ πρὸς τῇ $ΔZ$ εὐθείᾳ καὶ τοῖς πρὸς αὐτῇ σημείοις τοῖς $Δ$, Z ὁποτέρᾳ μὲν τῶν ὑπὸ $BAΓ$, $EΔZ$ ἴση ἡ ὑπο $ZΔH$, τῇ δὲ ὑπο $ΑΓB$ ἴση ἡ ὑπὸ
15 $ΔZH$. λοιπὴ ἄρα ἡ πρὸς τῷ B γωνία λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ H ἴση ἔστί.

- Ἰσογώνιον ἄρα ἔστί τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ΔHΖ$ $τριγώνῳ$. ἀνάλογον ἄρα ἔστί ὥς ἡ BA πρὸς τὴν $ΑΓ$, οὕτως ἡ $HΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$. ὑπόκειται δὲ καὶ
20 ὥς ἡ BA πρὸς τὴν $ΑΓ$, οὕτως ἡ $EΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$. καὶ ὥς ἄρα ἡ $EΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$, οὕτως ἡ $HΔ$ πρὸς τὴν $ΔZ$. ἴση ἄρα ἡ $EΔ$ τῇ $ΔH$. καὶ κοινὴ ἡ $ΔZ$. δύο δὴ αἱ $EΔ$, $ΔZ$ δυοὶ ταῖς $HΔ$, $ΔZ$ ἴσαι εἰσίν. καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $EΔZ$ γωνία τῇ ὑπὸ $HΔZ$ [ἔστιν]
25 ἴση· βάσις ἄρα ἡ EZ βάσει τῇ HZ ἔστιν ἴση, καὶ τὸ $ΔEZ$ τρίγωνον τῷ $HΔZ$ $τριγώνῳ$ ἴσον ἔστί, καὶ

7. ἴσας] m. 2 V. 8. τὴν $ΑΓ$] $ΑΓ$ BFp. πρὸς] supra m. rec. P. τὴν] om. BFp. $ΔZ$] eras. V; mutat. in $ΔEF$; $ZΔ$ Bp. 9. ἔστιν P, comp. p. 10. τῶν $ABΓ$ F. 11. τὴν] τῇ V, corr. m. rec. $ΑΓB$] e corr. m. 2 V. 12. πρὸς μὲν BFVp. τὴν $ΔZ$ εὐθεῖαν V, corr. m. 2. 13. αὐτῆς B.

habent et latera aequales angulos comprehendentia proportionalia, aequianguli erunt trianguli et eos angulos aequales habebunt, sub quibus correspondentia latera subtendunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ unum angulum $B\Lambda\Gamma$ uni angulo $E\Delta Z$ aequalem habentes et latera aequales angulos comprehendentia proportionalia, ita ut sit $BA : \Lambda\Gamma = E\Delta : \Delta Z$. dico, triangulos $AB\Gamma$, ΔEZ aequiangulos esse et habituros esse $\angle AB\Gamma = \Delta EZ$, $\angle \Lambda\Gamma B = \Delta ZE$.

construatur enim ad rectam ΔZ et puncta eius Δ , Z utrique angulo $B\Lambda\Gamma$, $E\Delta Z$ aequalis $\angle Z\Delta H$ et $\angle \Delta ZH = \Lambda\Gamma B$ [I, 23]. itaque qui relinquitur angulus ad B positus reliquo angulo ad H posito aequalis est [I, 32]. itaque trianguli $AB\Gamma$, ΔHZ aequianguli sunt. quare erit $BA : \Lambda\Gamma = H\Delta : \Delta Z$ [prop. IV]. supposuimus autem, esse etiam $BA : \Lambda\Gamma = E\Delta : \Delta Z$. quare [V, 11] $E\Delta : \Delta Z = H\Delta : \Delta Z$. itaque $E\Delta = \Delta H$ [V, 9]; et communis est ΔZ . itaque duae rectae $E\Delta$, ΔZ duabus $H\Delta$, ΔZ aequales sunt; et $\angle E\Delta Z = H\Delta Z$. quare $EZ = HZ$ et $\triangle \Delta EZ = \Delta HZ$, et reliqui anguli reliquis aequales erunt,

14. $E\Delta Z$ γωνία ἐση V. 15. τῷ V, corr. m. 2. γωνία] post ras. 1 litt. P; om. Theon (BFVp). 16. τῷ τὸ V, corr. m. 2.

17. ἐστίν P φ, comp. p. ΔHZ] ΔEZ φ. 18. τήν] om. BFp. 19. $H\Delta$] litt. H m. 2 V; $E\Delta$ B, corr. m. 2. τήν] om. BFp. 20. τήν] bis om. BFp. $E\Delta$] ΔE F; $H\Delta$ B, corr. m. 2. 21. $E\Delta$] $B\Delta$ φ. τήν] om. BFp. ΔZ] $Z\Delta$ V, corr. m. 2. $H\Delta$] ex ΔH m. rec. P. 22. τήν] om. BFp. 23. ἐστίν Vp. 24. γωνία ἄρα F. ἐστίν] om. P. 25. HZ] ZH P. 26. ἐστίν BV, comp. p.

αἱ λοιπαὶ γωνίαι ταῖς λοιπαῖς γωνίαις ἴσαι ἔσονται, ὡς αἱ ἴσαι πλευραὶ ὑποτείνουσιν. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ ΔZH τῇ ὑπὸ ΔZE , ἡ δὲ ὑπὸ ΔHZ τῇ ὑπὸ ΔEZ . ἀλλ' ἡ ὑπὸ ΔZH τῇ ὑπὸ $\Delta \Gamma B$ ἐστὶν ἴση· καὶ ἡ ὑπὸ $\Delta \Gamma B$ ἄρα τῇ ὑπὸ ΔZE ἐστὶν ἴση. ὑπόκειται δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $B \Delta \Gamma$ τῇ ὑπὸ $E \Delta Z$ ἴση· καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ πρὸς τῷ B λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ E ἴση ἐστίν· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $\Delta B \Gamma$ τρίγωνον τῷ $\Delta E Z$ τριγώνῳ.

- 10 Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ ἴσην ἔχῃ, περὶ δὲ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ἰσογώνια ἐστὶ τὰ τρίγωνα καὶ ἴσας ἔξει τὰς γωνίας, ὡς αἱ ὁμόλογοι πλευραὶ ὑποτείνουσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

ζ'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ ἴσην ἔχῃ, περὶ δὲ ἄλλας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, τῶν δὲ λοιπῶν ἑκατέραν ἅμα ἤτοι ἐλάσσονα ἢ μὴ ἐλάσσονα ὀρθῆς, ἰσογώνια
20 ἐστὶ τὰ τρίγωνα καὶ ἴσας ἔξει τὰς γωνίας, περὶ ὧς ἀνάλογόν εἰσιν αἱ πλευραί.

Ἔστω δύο τρίγωνα τὰ $\Delta B \Gamma$, $\Delta E Z$ μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ ἴσην ἔχοντα τὴν ὑπὸ $B \Delta \Gamma$ τῇ ὑπὸ $E \Delta Z$, περὶ δὲ ἄλλας γωνίας τὰς ὑπὸ $\Delta B \Gamma$, $\Delta E Z$
25 τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ὥς τὴν ΔB πρὸς τὴν ΔE , οὕτως τὴν $\Delta \Gamma$ πρὸς τὴν ΔZ , τῶν δὲ λοιπῶν τῶν

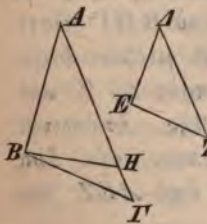
1. ἔσονται ἑκατέρα ἑκατέρα Theon (BFVp). 3. ὑπὸ ΔHZ] Peyrardus, ὑπὸ ΔEZ P; πρὸς τῷ H Theon (BFVp; τό pro τῷ V, corr. m. 2). 4. ὑπὸ ΔEZ] Peyrardus; ὑπὸ ΔHZ P; πρὸς τῷ E Theon (BFVp; τό pro τῷ V, corr. m. 2). ἀλλὰ P. $\Delta \Gamma B$] $B \Gamma A$ P, Δ in ras. 6. καὶ ἡ — ἐστὶν ἴση]

sub quibus aequalia latera subtendunt [I, 4]. itaque $\angle AZH = \angle ZE$, $\angle AHZ = \angle EZ$. uerum $\angle AZH = \angle \Gamma B$. quare etiam $\angle \Gamma B = \angle ZE$. supposuimus autem, esse etiam $\angle B \Gamma = \angle EZ$. itaque etiam qui relinquitur angulus ad B positus, reliquo angulo ad E posito aequalis est [I, 32]. itaque trianguli $AB\Gamma$, $A EZ$ aequianguli sunt.

Ergo si duo trianguli unum angulum uni angulo aequalem habent et latera aequales angulos comprehenduntia proportionalia, aequianguli erunt trianguli et eos angulos aequales habebunt, sub quibus correspondentia latera subtendunt; quod erat demonstrandum.

VII.

Si duo trianguli unum angulum uni angulo aequalem habent et latera alios duos angulos comprehenduntia proportionalia et reliquos angulos singulos simul aut minores aut non minores recto, trianguli aequianguli erunt et eos angulos aequales habebunt, quos latera proportionalia comprehendunt.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, $A EZ$ unum angulum uni angulo aequalem habentes, $\angle B \Gamma = \angle EZ$, et latera alios duos angulos comprehenduntia proportionalia, $AB : B\Gamma = AE : EZ$, et reliquos angulos, qui ad Γ , Z positi sunt, prius singulos simul recto

om. p. 7. $\tau\omega$] $\tau\acute{o}$ P. $\tau\omega$] e corr. P. 8. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\epsilon$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P, comp. p. 19. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\tau\omicron\nu\alpha$ bis F. Prius $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\alpha$ corr. ex $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\sigma\sigma\omicron\nu$ m. 2 P. 23. $\mu\iota\acute{\alpha}$ $\gamma\omega\nu\lambda\alpha$] punctis notat. F. 24. $E \angle Z$] corr. ex $A EZ$ m. rec. P. $AB\Gamma$] $B \Gamma \varphi$; $AB \Delta$ p. 25. $\tau\eta\nu$ $B \Gamma$] $B \Gamma B \Gamma$ p. 26. $\tau\eta\nu$ EZ] $EZ B \Gamma$ p.

πρὸς τοῖς Γ, Z πρότερον ἑκατέραν ἅμα ἐλάσσονα ὀρθῆς· λέγω, ὅτι ἰσογώνιον ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\triangle EZ$ τριγώνῳ, καὶ ἴση ἐστὶ ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$, καὶ λοιπὴ δηλονότι ἡ πρὸς τῷ Γ λοιπῇ
 5 τῇ πρὸς τῷ Z ἴση.

Εἰ γὰρ ἄνισός ἐστὶν ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν. ἔστω μείζων ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$. καὶ συνεστήτω πρὸς τῇ AB εὐθείᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημείῳ τῷ B τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$ γωνίᾳ ἴση ἡ
 10 ὑπὸ ABH .

Καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν A γωνία τῇ \triangle , ἡ δὲ ὑπὸ ABH τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$, λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ AHB λοιπῇ τῇ ὑπὸ $\triangle ZE$ ἐστὶν ἴση. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ABH τρίγωνον τῷ $\triangle EZ$ τριγώνῳ. ἔστιν ἄρα ὡς
 15 ἡ AB πρὸς τὴν BH , οὕτως ἡ $\triangle E$ πρὸς τὴν EZ . ὡς δὲ ἡ $\triangle E$ πρὸς τὴν EZ , [οὕτως] ὑπόκειται ἡ AB πρὸς τὴν $B\Gamma$. ἡ AB ἄρα πρὸς ἑκατέραν τῶν $B\Gamma$, BH τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον· ἴση ἄρα ἡ $B\Gamma$ τῇ BH . ὥστε καὶ γωνία ἡ πρὸς τῷ Γ γωνία τῇ ὑπὸ $BH\Gamma$
 20 ἐστὶν ἴση. ἐλάττων δὲ ὀρθῆς ὑπόκειται ἡ πρὸς τῷ Γ ἐλάττων ἄρα ἐστὶν ὀρθῆς καὶ ἡ ὑπὸ $BH\Gamma$. ὥστε ἡ ἐφεξῆς αὐτῇ γωνία ἡ ὑπὸ AHB μείζων ἐστὶν ὀρθῆς. καὶ ἐδείχθη ἴση οὖσα τῇ πρὸς τῷ Z · καὶ ἡ πρὸς τῷ Z ἄρα μείζων ἐστὶν ὀρθῆς. ὑπόκειται
 25 δὲ ἐλάσσων ὀρθῆς· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστὶν ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $\triangle EZ$. ἴση

1. ἐλάττω F. 2. ἐστὶν P, comp. p. 3. ἔσται] ἐστίν F.
 10. ABH] H e corr. p. 12. γωνία τῇ V. 13. λοιπῇ] supra m. 1 F. ἐστὶ] comp. p; ἐστίν PF. 15. τήν] bis om. BFP. 16. ὡς δὲ] ὑπόκειται δὲ καὶ ὡς Bp. τήν] om. BFP. οὕτως ὑπόκειται] ὑπόκειται FV; οὕτως Bp; ὑπόκειται οὕτως P. 17. τήν] om. BFP. Post $B\Gamma$ add.

minores. dico, aequiangulos esse triangulos $AB\Gamma$, ΔEZ , et $\angle AB\Gamma = \angle EZ$, et, ut inde adparet, qui relinquitur angulus ad Γ positus, reliquo angulo ad Z posito aequalem esse.

nam si $\angle AB\Gamma$ angulo ΔEZ inaequalis est, alteruter eorum maior est. sit maior $\angle AB\Gamma$, et construatur ad rectam AB et punctum eius B $\angle ABH = \angle EZ$ [I, 23]. et quoniam $\angle A = \angle \Delta$ et $\angle ABH = \angle EZ$, erit $\angle AHB = \angle ZE$ [I, 32]. itaque trianguli ABH , ΔEZ aequianguli sunt. quare $AB : BH = \Delta E : EZ$ [prop. IV]. sed supposuimus, esse $\Delta E : EZ = AB : B\Gamma$. itaque AB ad utramque $B\Gamma$, BH eandem rationem habet [V, 11]. quare $B\Gamma = BH$ [V, 9]. itaque etiam angulus ad Γ positus angulo $BH\Gamma$ aequalis est [I, 5]. supposuimus autem, angulum ad Γ positum minorem esse recto; quare etiam $\angle BH\Gamma$ minor est recto. itaque angulus deinceps positus AHB maior est recto [I, 13]. et demonstratum est, eum angulo ad Z posito aequalem esse. quare etiam angulus ad Z positus maior est recto. supposuimus autem, eum recto minorem esse; quod absurdum est. itaque $\angle AB\Gamma$ angulo ΔEZ inaequalis non est; aequalis igitur. uerum etiam angulus ad A positus angulo ad Δ posito aequalis est. quare etiam qui relinquitur angulus ad Γ positus, reliquo angulo ad Z posito aequalis est [I, 32]. ergo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ aequianguli sunt.

Theon: καὶ ὁς ἄρα ἡ AB πρὸς τὴν $B\Gamma$, οὕτως ἡ AB πρὸς τὴν BH (V et bis omisso τὴν $B\Gamma$). 18. ἄρα ἐστὶν P.
19. πρὸς τῷ Γ] corr. ex ὑπὸ $BH\Gamma$ m. 2 V. $BH\Gamma$] corr. ex $B\Gamma H$ m. 2 V. 20. ἐλάσσων p. 21. καὶ] om. P.
22. ἀντὶς P. 23. τῷ] corr. ex τό m. 1 B. 25. ἐλάττων F. ἐστὶν] om. V. 26. ΔEZ] $E\Delta Z$ p.

ἄρα. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρὸς τῷ A ἴση τῇ πρὸς τῷ Δ · καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ πρὸς τῷ Γ λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ Z ἴση ἐστίν. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τριγώνου τῷ ΔEZ τριγώνῳ.

- 5 Ἀλλὰ δὴ πάλιν ὑποκείσθω ἑκατέρα τῶν πρὸς τοῖς Γ, Z μὴ ἐλάσσων ὀρθῆς· λέγω πάλιν, ὅτι καὶ οὕτως ἐστὶν ἰσογώνιον τὸ $AB\Gamma$ τριγώνου τῷ ΔEZ τριγώνῳ.

- Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δεί-
 10 ξομεν, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ BH · ὥστε καὶ γωνία
 ἡ πρὸς τῷ Γ τῇ ὑπὸ BHG ἴση ἐστίν. οὐκ ἐλάττων
 δὲ ὀρθῆς ἡ πρὸς τῷ Γ · οὐκ ἐλάττων ἄρα ὀρθῆς
 οὐδὲ ἡ ὑπὸ BHG . τριγώνου δὲ τοῦ BHG αἱ δύο
 γωνίαι δύο ὀρθῶν οὐκ εἰσιν ἐλάττονες· ὅπερ ἐστὶν
 ἀδύνατον. οὐκ ἄρα πάλιν ἄνισός ἐστιν ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$
 15 γωνία τῇ ὑπὸ ΔEZ · ἴση ἄρα. ἔστι δὲ καὶ ἡ πρὸς
 τῷ A τῇ πρὸς τῷ Δ ἴση· λοιπὴ ἄρα ἡ πρὸς τῷ Γ
 λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ Z ἴση ἐστίν. ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ
 τὸ $AB\Gamma$ τριγώνου τῷ ΔEZ τριγώνῳ.

- Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ
 20 ἴσην ἔχῃ, περὶ δὲ ἄλλας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον,
 τῶν δὲ λοιπῶν ἑκατέραν ἅμα ἐλάττονα ἢ μὴ ἐλάττονα
 ὀρθῆς, ἰσογώνια ἔσται τὰ τρίγωνα καὶ ἴσας ἔξει τὰς
 γωνίας, περὶ αἷς ἀνάλογόν εἰσιν αἱ πλευραί· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

25

η'.

Ἐὰν ἐν ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ ἀπὸ τῆς ὀρ-
 θῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀχθῇ, τὰ

1. ἐστίν B. Post A add. σημείω Bp, supra F, m. 2 V.
 3. ἐστίν] ἐστίν P, comp. p. 6. ἐλάττων F. πάλιν ὅτι]
 m. 2 V. 7. ἰσογώνιον ἐστίν P. 8. ὁμοίως δὲ BVp. 10.
 ἐλάσσων p. 11. ἐλάσσων p. 12. οὐδέ] om. V. ἡ] m.

iam rursus supponamus, utrumque angulum ad Γ , Z positum recto minorem non esse. dico rursus, sic quoque triangulos $AB\Gamma$, ΔEZ aequiangulos esse.

nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus, esse $B\Gamma = BH$. quare etiam angulus ad Γ positus angulo $BH\Gamma$ aequalis est [I, 5].

angulus autem ad Γ positus recto minor non est. quare ne $\angle BH\Gamma$ quidem recto minor est. itaque trianguli $BH\Gamma$ duo anguli duobus rectis minores non sunt; quod fieri non potest [I, 17]. rursus igitur $\angle AB\Gamma$ angulo ΔEZ inaequalis non

est; aequalis igitur. uerum etiam angulus ad A positus angulo ad Δ posito aequalis est. itaque qui relinquitur angulus ad Γ positus, reliquo angulo ad Z posito aequalis est [I, 32]. ergo trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ aequianguli sunt.

Ergo si duo trianguli unum angulum uni angulo aequalem habent et latera alios duos angulos comprehendunt proportionalia et reliquos angulos singulos simul aut minores aut non minores recto, trianguli aequianguli erunt et eos angulos aequales habebunt, quos latera proportionalia comprehendunt; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si in triangulo rectangulo ab angulo recto ad

- 2 P. $\delta\eta$] $\delta\epsilon$ V. 13. $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\epsilon\varsigma$ V. 15. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PB;
comp. p. 16. $\acute{\iota}\sigma\eta$] insert. postea F. 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ PF;
comp. p. 20. $\acute{\epsilon}\chi\eta$] corr. ex $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ m. 2 P. $\tau\acute{\alpha}\varsigma$] om. V.
21. $\acute{\epsilon}\mu\alpha$ $\eta\tau\omicron\iota$ V. 26. $\acute{\alpha}\pi\acute{o}$] $\acute{\epsilon}\pi\acute{o}$ V; corr. m. 2.

πρὸς τῇ καθέτῳ τρίγωνα ὁμοιά ἐστι τῷ τε ὅλῳ καὶ ἀλλήλοις.

Ἐστω τρίγωνον ὀρθογώνιον τὸ $ABΓ$ ὀρθὴν ἔχον τὴν ὑπο $ΒΑΓ$ γωνίαν, καὶ ἤχθῃ ἀπὸ τοῦ A ἐπὶ τὴν $ΒΓ$ κάθετος ἡ $ΑΔ$. λέγω, ὅτι ὁμοίων ἐστὶν ἐκάτερον τῶν $ABΔ$, $ΑΔΓ$ τριγώνων ὅλῳ τῷ $ABΓ$ καὶ ἔτι ἀλλήλοις.

Ἐπεὶ γὰρ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΑΔΒ$. ὀρθὴ γὰρ ἐκατέρα· καὶ κοινὴ τῶν δύο τριγώνων τοῦ
 10 τε $ABΓ$ καὶ τοῦ $ABΔ$ ἡ πρὸς τῷ B , λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΓΒ$ λοιπῇ τῇ ὑπὸ $ΒΑΔ$ ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ το $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ABΔ$ τριγώνῳ. ἐστὶν ἄρα ὥς ἡ $ΒΓ$ ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν τοῦ $ABΓ$ τριγώνου πρὸς τὴν $ΒΑ$ ὑποτείνουσιν τὴν ὀρ-
 15 θὴν τοῦ $ABΔ$ τριγώνου, οὕτως αὐτῇ ἡ AB ὑποτείνουσα τὴν πρὸς τῷ $Γ$ γωνίαν τοῦ $ABΓ$ τριγώνου πρὸς τὴν $ΒΔ$ ὑποτείνουσιν τὴν ἴσην τὴν ὑπὸ $ΒΑΔ$ τοῦ $ABΔ$ τριγώνου, καὶ ἔτι ἡ $ΑΓ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$ ὑποτείνουσιν τὴν πρὸς τῷ B γωνίαν κοινήν
 20 τῶν δύο τριγώνων. τὸ $ABΓ$ ἄρα τρίγωνον τῷ $ABΔ$ τριγώνῳ ἰσογώνιον τέ ἐστι καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας πλευρὰς ἀνάλογον ἔχει. ὁμοιον ἄρα [ἐστὶ] τὸ $ABΓ$ τρίγωνον τῷ $ABΔ$ τριγώνῳ. ὁμοίως δὲ δεξιόμεν, ὅτι καὶ τῷ $ΑΔΓ$ τριγώνῳ ὁμοίων ἐστὶ τὸ

1. ἐστὶν F. 4. γωνίαν] om. p. 5. $BΓ$] $ΑΓ$ V. $ΑΔ$] $ΔΑ$ P. ἐστὶ FV. 8. ὑπὸ] postea ins. F. $ΒΑΓ$ γωνία FV. $ΑΔΒ$] $ABΔ$ V, corr. m. 2. 12. τῷ] corr. ex τῶν m. 1 P. $ABΔ$] B supra m. 1 F. 13. $BΓ$] $ΓΒ$ B et seq. ras. 1 litt. F. τὴν] post ras. 1 litt. V. 14. $ABΓ$] $Γ$ in ras. m. 2 V. $ΒΑ$] in ras. m. 2 V. ὑποτείνουσιν] corr. ex ὑποτείνουσα m. rec. P; in ras. m. 2 V. 15. ὑποτείνουσιν F, i eras. 17. $ΒΔ$] $ΒΔ$ τὴν F. ὑποτείνουσιν τὴν ἴσην τῇ πρὸς τῷ $Γ$ in

basim perpendicularis ducitur, trianguli ad perpendicularem positi similes erunt et toti et inter se.

Sit triangulus rectangulus $AB\Gamma$ rectum habens angulum $B\Lambda\Gamma$, et ab A ad $B\Gamma$ perpendicularis ducatur AA . dico, utrumque triangulum ABA , $AA\Gamma$ et toti $AB\Gamma$ et inter se similes esse.

nam quoniam $\angle B\Lambda\Gamma = AA\Lambda$ (uterque enim

rectus est), et duorum triangulorum $AB\Gamma$, ABA com-

munis est angulus ad B positus, erit $\angle A\Gamma B = BA\Lambda$

[I, 32]. itaque trianguli

$AB\Gamma$, ABA aequianguli

sunt. erit igitur $B\Gamma : BA = AB : BA = A\Gamma : AA$ [prop. IV]; nam $B\Gamma$ sub recto angulo trianguli $AB\Gamma$ subtendit et BA sub recto angulo trianguli ABA , et rursus AB in triangulo $AB\Gamma$ sub angulo ad Γ posito subtendit et BA in triangulo ABA sub angulo ei aequali $BA\Lambda$, et $A\Gamma$, AA sub angulo ad B posito utriusque trianguli communi subtendunt. itaque trianguli $AB\Gamma$, ABA et aequianguli sunt et latera aequales angulos comprehendunt proportionalia habent. itaque $\triangle AB\Gamma \sim ABA$ [def. 1]. similiter demonstrabimus,

ras. m. 2 V. $\iota\sigma\eta\nu\ \alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$ F. 18. ABA] $AB\Gamma$ P. η] inter duas ras. F. Post $A\Gamma$ add. F: $\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\omicron\nu\sigma\alpha\ \tau\eta\nu\ \pi\rho\delta\varsigma\ \tau\hat{\omicron}\ B\ \gamma\omega\nu\lambda\alpha\nu\ \tau\hat{\omicron}\ AB\Gamma\ \tau\epsilon\gamma\gamma\acute{\alpha}\nu\omicron\nu$, sed del. m. 1. 19. $\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\omicron\nu\sigma\alpha\iota$ (ι in ras.) post ras. 1 litt. F, $\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\omicron\nu\sigma\alpha$ Bp. B] seq. ras. 1 litt. F. 20. $\alpha\upsilon\tau\hat{\omicron}\nu\ \tau\hat{\omicron}\nu$ V. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] postea ins. F; m. 2 V. ABA $\acute{\alpha}\rho\alpha$ V. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P, comp. p. 22. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$] om. P. 24. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P; comp. p.

$AB\Gamma$ τριγώνων· ἐκάτερον ἄρα τῶν $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ [τριγώνων] ὁμοίον ἐστὶν ὅλῳ τῷ $AB\Gamma$.

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ὁμοια τὰ $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ τριγωνα.

- 5 Ἐπεὶ γὰρ ὀρθὴ ἡ ὑπὸ $B\Delta A$ ὀρθῇ τῇ ὑπὸ $A\Delta\Gamma$ ἐστὶν ἴση, ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ὑπὸ $B\Delta A$ τῇ πρὸς τῷ Γ ἐδείχθη ἴση, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ πρὸς τῷ B λοιπῇ τῇ ὑπὸ $\Delta A\Gamma$ ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Delta$ τριγώνων τῷ $A\Delta\Gamma$ τριγώνῳ. ἐστὶν ἄρα ὡς ἡ $B\Delta$
 10 τοῦ $AB\Delta$ τριγώνου ὑποτείνουσα τὴν ὑπὸ $B\Delta A$ πρὸς τὴν ΔA τοῦ $A\Delta\Gamma$ τριγώνου ὑποτείνουσας τὴν πρὸς τῷ Γ ἴσην τῇ ὑπὸ $B\Delta A$, οὕτως αὐτὴ ἡ ΔA τοῦ $AB\Delta$ τριγώνου ὑποτείνουσα τὴν πρὸς τῷ B γωνίαν πρὸς τὴν $\Delta\Gamma$ ὑποτείνουσας τὴν ὑπὸ $\Delta A\Gamma$ τοῦ
 15 $A\Delta\Gamma$ τριγώνου ἴσην τῇ πρὸς τῷ B , καὶ ἔτι ἡ BA πρὸς τὴν $A\Gamma$ ὑποτείνουσας τὰς ὀρθάς· ὁμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Delta$ τριγώνων τῷ $A\Delta\Gamma$ τριγώνῳ.

- Ἐὰν ἄρα ἐν ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀχθῇ, τὰ πρὸς τῇ
 20 καθέτῳ τριγωνα ὁμοιά ἐστὶ τῷ τε ὅλῳ καὶ ἀλλήλοις [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

Πόρισμα.

- Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ἐν ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἀχθῇ, ἡ ἀχθεῖσα τῶν τῆς βάσεως τμημάτων μέση ἀνάλογόν ἐστὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι [καὶ ἔτι τῆς

1. τριγώνων] om. B F p. 2. τριγώνων] om. P. ὁμοίον ἐστὶν ὅλῳ] om. V. $AB\Gamma$ τριγώνῳ ὅλῳ ὁμοίον ἐστὶν V.
 5. $B\Delta A$] B e corr. m. 2 V. 7. λοιπῇ] corr. ex λοιπῆς m. 1 F. 8. ἐστὶ] ἐστὶν PF. 11. τὴν ΔA] τῇ ΔA F; corr.

esse etiam $\triangle A\Delta\Gamma \sim AB\Gamma$. ergo uterque triangulus $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ triangulo toti $AB\Gamma$ similis est.

iam dico, triangulos $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ etiam inter se similes esse.

nam quoniam $\angle B\Delta A = A\Delta\Gamma$ (recti enim), et demonstratum est, $\angle B\Delta A$ angulo ad Γ posito aequalem esse, etiam qui relinquitur angulus ad B positus, angulo $A\Delta\Gamma$ aequalis erit [I, 32]. itaque trianguli $AB\Delta$, $A\Delta\Gamma$ aequianguli sunt. est igitur $B\Delta : \Delta A = \Delta A : \Delta\Gamma = BA : A\Gamma$ [prop. IV]; nam $B\Delta$ in triangulo $AB\Delta$ sub $B\Delta A$ subtendit et ΔA in triangulo $A\Delta\Gamma$ sub angulo ad Γ posito subtendit angulo $B\Delta A$ aequali, et ΔA in triangulo $AB\Delta$ sub angulo ad B posito subtendit, $\Delta\Gamma$ autem in triangulo $A\Delta\Gamma$ sub $A\Delta\Gamma$ angulo ad B posito aequali, et praeterea BA , $A\Gamma$ sub rectis angulis subtendunt. itaque $\triangle AB\Delta \sim A\Delta\Gamma$ [def. 1].

Ergo si in triangulo rectangulo ab angulo recto ad basim perpendicularis ducitur, trianguli ad perpendiculararem positi similes erunt et toti et inter se.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si in triangulo rectangulo ab angulo recto ad basim perpendicularis ducatur,

m. rec. 14. ὑποτείνουσιν] -ν eras. F. 15. τῇ] corr. ex τῆς m. rec. P; seq. ras. 1 litt. V. 16. πρὸς τὴν $A\Gamma$] in ras. F. ὑποτείνουσα F. 20. ἐστίν F. 23. ἐξ] om. p. 25. τμημάτων] om. p. 26. ἐστὶ B, comp. p. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. BFp. καὶ ἐτι — p. 104, 2: ἐστίν] postea ins. m. 1 F in ras; mg. m. 2 V.

βάσεως καὶ ἐνὸς ὁποιοῦν τῶν τμημάτων ἢ πρὸς τῷ τμήματι πλευρὰ μέση ἀνάλογόν ἐστιν].

θ'.

Τῆς δοθείσης εὐθείας τὸ προσταχθὲν μέρος
5 ἀφελεῖν.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB · δεῖ δὲ τῆς AB
τὸ προσταχθὲν μέρος ἀφελεῖν.

Ἐπιτετάχθω δὲ τὸ τρίτον. [καὶ] διήχθω τις ἀπὸ
τοῦ A εὐθεῖα ἡ AG γωνίαν περιέχουσα μετὰ τῆς
10 AB τυχοῦσαν· καὶ εἰλήφθω τυχὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς
 AG τὸ Δ , καὶ κείσθωσαν τῇ AA ἴσαι αἱ ΔE , $E\Gamma$.
καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $B\Gamma$, καὶ διὰ τοῦ Δ παράλληλος
αὐτῇ ἤχθω ἡ AZ .

Ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ $AB\Gamma$ παρὰ μίαν τῶν
15 πλευρῶν τὴν $B\Gamma$ ἤκται ἡ $Z\Delta$, ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν
ὥς ἡ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὴν ΔA , οὕτως ἡ BZ πρὸς τὴν ZA .
διπλῇ δὲ ἡ $\Gamma\Delta$ τῆς ΔA · διπλῇ ἄρα καὶ ἡ BZ τῆς
 ZA · τριπλῇ ἄρα ἡ BA τῆς AZ .

Τῆς ἄρα δοθείσης εὐθείας τῆς AB τὸ ἐπιταχθὲν
20 τρίτον μέρος ἀφήρηται τὸ AZ · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ι'.

Τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν ἄτμητον τῇ δοθείσῃ
τετμημένην ὁμοίως τεμεῖν.

X. Simplicius in phys. fol. 114^v, 119.

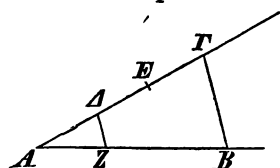
1. ὁποτερονουν F. 2. Post ἐστιν seq. ὅπερ ἔδει δεῖξαι
BFp, V m. 2. 8. τρίτον] ante -τον ras. 2 litt. F. καὶ]
om. P. τις εὐθεῖα ἀπὸ τοῦ A ἢ V. 11. κείσθωσαν] mg.
m. rec. P. 14. Supra παρὰ in P scr. m. rec. παράλληλος.
15. τήν] τῇ p. $Z\Delta$] mutat. in AZ m. 2 V; AZ Bp. 16.
τὴν ΔA] τῇ ΔA B, ΔA Fp. τήν] om. BFp. 17. τῆς]
τῇ p. καὶ ἡ BZ τῆς ZA · τριπλῇ ἄρα] mg. m. 1 P. 18.
 BA] A in ras. P. 19. τῆς] τῇ p. τῆς] corr. ex τῇ m. 1 p.

ductam rectam mediam inter partes basis proportionalem fore. — quod erat demonstrandum.¹⁾

IX.

A data recta linea partem quamvis datam abscindere. Sit data recta AB . oportet igitur ab AB quamvis datam partem abscindere.

sit data pars tertia, et ducatur a puncto A recta

$A\Gamma$ cum AB quemlibet angulum comprehendens, et sumatur in $A\Gamma$ quodvis punctum Δ , et ponatur $\Delta E = \Delta A = E\Gamma$, et ducatur $B\Gamma$, et per Δ rectae $B\Gamma$ parallela ducatur ΔZ [I, 31].

iam quoniam in triangulo $AB\Gamma$ uni laterum $B\Gamma$ parallela ducta est $Z\Delta$, erit [prop. II]

$\Gamma\Delta : \Delta A = BZ : ZA$. sed $\Gamma\Delta = 2 \Delta A$. quare etiam $BZ = 2 ZA$. itaque $BA = 3 AZ$.

Ergo a data recta AB tertia pars AZ abscisa est, ut iussi eramus; quod oportebat fieri.

X.

Datam rectam lineam non sectam datae sectae congruenter secare.

1) Nam demonstrauius p. 102, 9 sq. $BA : \Delta A = \Delta A : \Delta\Gamma$. reliqua pars corollarii p. 102, 26 sq. sine dubio interpolata est; nam et post sollemnem illum finem demonstrationum corollariorumque $\sigma\pi\epsilon\rho \epsilon\delta\epsilon\iota \delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ p. 102, 26 additur et a bonis codd. Theoninis aberat nec usquam usui est. habet tamen Campanus et P, quamquam sine clausula illa. itaque et in nonnullis codd. ante Theonem et in quibusdam Theoninis simul sponte interpolata est.

20. $\tau\phi\lambda\iota\tau\omega$ in ras. F. 22. $\delta\delta\theta\epsilon\lambda\sigma\eta$ P, Simplicius, Campanus; $\delta\delta\theta\epsilon\lambda\sigma\eta \epsilon\phi\theta\epsilon\lambda\alpha$ Theon (BFVp).

Ἐστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἄτμητος ἡ AB , ἡ δὲ τετμημένη ἡ AG κατὰ τὰ A, E σημεία, καὶ κείσθωσαν ὥστε γωνίαν τυχοῦσαν περιέχειν, καὶ ἐπεξεύχθω ἡ GB , καὶ διὰ τῶν A, E τῇ $BΓ$ παράλληλοι ἥχθωσαν αἱ AZ, EH , διὰ δὲ τοῦ A τῇ AB παράλληλος ἥχθω ἡ AK .

Παραλληλόγραμμον ἄρα ἐστὶν ἐκάτερον τῶν $ZΘ, ΘΒ$. Ἰση ἄρα ἡ μὲν AK τῇ ZH , ἡ δὲ $ΘK$ τῇ HB . καὶ ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $AKΓ$ παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν τὴν $KΓ$ εὐθεῖα ἥκται ἡ $ΘE$, ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ $ΓE$ πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ $ΚΘ$ πρὸς τὴν $ΘA$. Ἰση δὲ ἡ μὲν $KΘ$ τῇ BH , ἡ δὲ $ΘA$ τῇ HZ . ἔστιν ἄρα ὡς ἡ $ΓE$ πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ BH πρὸς τὴν HZ . πάλιν, ἐπεὶ τριγώνου τοῦ AHE παρὰ μίαν τῶν πλευρῶν τὴν HE ἥκται ἡ ZA , ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ EA πρὸς τὴν AA , οὕτως ἡ HZ πρὸς τὴν ZA . ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ἡ $ΓE$ πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ BH πρὸς τὴν HZ . ἔστιν ἄρα ὡς μὲν ἡ $ΓE$ πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ BH πρὸς τὴν HZ , ὡς δὲ ἡ EA πρὸς τὴν AA , οὕτως ἡ HZ πρὸς τὴν ZA .

Ἡ ἄρα δοθεῖσα εὐθεῖα ἄτμητος ἡ AB τῇ δοθεῖσῃ εὐθείᾳ τετμημένη τῇ AG ὁμοίως τέτμηται· ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

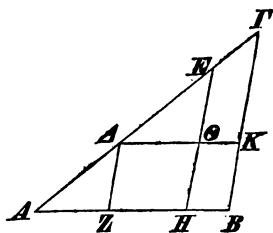
25

ια'.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν τρίτην ἀνάλογον προσευρεῖν.

2. Post AG add. V: δεῖ δὲ τὴν AB ἄτμητον τῇ AG τετμημένην ὁμοίως τεμεῖν. ἔστω τετμημένη ἡ AG . 4. $ΓB$] $BΓ$ Br, V e corr. m. 2. 5. δέ] om. p. 8. HB] MB F, corr.

Sit data recta linea non secta AB , recta autem AF secta in punctis A, E , et ponantur ita, ut quemlibet angulum comprehendant, et ducatur ΓB , et per A, E rectae $B\Gamma$ parallelae ducantur AZ, EH , et per A rectae AB parallela ducatur $A\Theta K$ [I, 31]. itaque utrumque $Z\Theta, \Theta B$ parallelogrammum est. quare
 $A\Theta = ZH$ et $\Theta K = HB$

[I, 34]. et quoniam in triangulo $AK\Gamma$ uni lateri $K\Gamma$ parallela ducta est recta ΘE , erit $\Gamma E : EA = K\Theta : \Theta A$ [prop. II]. sed $K\Theta = BH, \Theta A = HZ$. itaque $\Gamma E : EA = BH : HZ$. rursus quoniam in triangulo AHE uni lateri HE parallela ducta est ZA , erit $EA : AA = HZ : ZA$ [prop. II]. et demonstratum est, esse etiam $\Gamma E : EA = BH : HZ$. itaque

$$\Gamma E : EA = BH : HZ \text{ et } EA : AA = HZ : ZA.$$

Ergo data recta linea non secta AB datae rectae lineae sectae AF congruenter secta est; quod oportebat fieri.

XI.

Datis duabus rectis tertiam proportionalem inuenire.

- m. 2. 9. $\kappa\alpha\lambda'$ postea ins. F. 11. $\tau\eta\nu E\Delta$] $E\Delta$ Bp et in ras. F. $K\Theta$] corr. m. 2 ex ΘK V. 12. $\tau\eta\nu$] om. BFp.
 13. $\pi\rho\delta\varsigma \tau\eta\nu$] $\pi\rho\delta\varsigma$ BFp, et sic deinde per totam prop.
 15. HE] corr. ex EH m. 2 V. 17. η] postea ins. F. 18. $\sigma\upsilon\tau\omega\varsigma$] m. 2 V. $\xi\sigma\tau\iota\nu \acute{\alpha}\rho\alpha \acute{\omega}\varsigma$ — 20: $\tau\eta\nu HZ$] postea insert.
 in ras. m. 1 F; mg. m. 2 V. 19. $\tau\eta\nu HZ$] HZ etiam V.
 20. $E\Delta$] corr. ex ΔE m. rec. P. $\pi\rho\delta\varsigma \Delta A \sigma\upsilon\tau\omega\varsigma$ bis F.
 η] ins. m. rec. P. 24. $\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota$] in ras. m. 1 P.

Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι [δύο εὐθεῖαι] αἱ BA , AG
καὶ κείσθωσαν γωνίαν περιέχουσαι τυχοῦσαν. δεῖ δὴ
τῶν BA , AG τρίτην ἀνάλογον προσευρεῖν. ἐκβεβλήσθω-
σαν γὰρ ἐπὶ τὰ A , E σημεία, καὶ κείσθω τῇ AG
5 ἴση ἡ BA , καὶ ἐπεζεύχθω ἡ $BΓ$, καὶ διὰ τοῦ A
παράλληλος αὐτῇ ἡχθῶ ἡ AE .

Ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ AAE παρὰ μίαν τῶν
πλευρῶν τὴν AE ἥκται ἡ $BΓ$, ἀνάλογόν ἐστιν ὥς
ἡ AB πρὸς τὴν BA , οὕτως ἡ AG πρὸς τὴν GE .
10 ἴση δὲ ἡ BA τῇ AG . ἔστιν ἄρα ὥς ἡ AB πρὸς
τὴν AG , οὕτως ἡ AG πρὸς τὴν GE .

Δύο ἄρα δοθεισῶν εὐθειῶν τῶν AB , AG τρίτη
ἀνάλογον αὐταῖς προσεύρηται ἡ GE . ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ιβ'.

15 Τριῶν δοθεισῶν εὐθειῶν τετάρτην ἀνά-
λογον προσευρεῖν.

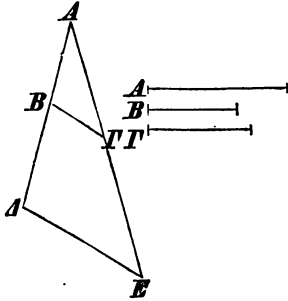
Ἔστωσαν αἱ δοθεῖσαι τρεῖς εὐθεῖαι αἱ A , B , $Γ$.
δεῖ δὴ τῶν A , B , $Γ$ τετάρτην ἀνάλογον προσ-
ευρεῖν.

20 Ἐκκείσθωσαν δύο εὐθεῖαι αἱ AE , AZ γωνίαν
περιέχουσαι [τυχοῦσαν] τὴν ὑπὸ EAZ . καὶ κείσθω τῇ
μὲν A ἴση ἡ AH , τῇ δὲ B ἴση ἡ HE , καὶ ἔτι τῇ
 $Γ$ ἴση ἡ $AΘ$. καὶ ἐπιζευχθείσης τῆς $HΘ$ παράλληλος
αὐτῇ ἡχθῶ διὰ τοῦ E ἡ EZ .

25 Ἐπεὶ οὖν τριγώνου τοῦ AEZ παρὰ μίαν τὴν

1. δύο εὐθεῖαι] om. P, εὐθεῖαι supra scr. m. rec. 3. BA] e corr. V. εὐρεῖν P. 4. γὰρ αἱ AB , AG Theon (BVp; γὰρ αἱ BA , AG F). 5. $BΓ$] $ΓB$ p. 8. AE] AE φ. 9. τὴν] bis om. BFp. BA] BA F. AG] A in ras. m. 1 B. 11. τὴν] om. Bp. τὴν] om. Bp. GE] $Γ$ in ras. V. 13. αὐτῆς P, corr. m. 2. 20. ἐκκείσθω τῶν φ (non F). 21.

Sint datae rectae $BA, \Lambda\Gamma$ et ponantur ita, ut quemlibet angulum comprehendant. oportet igitur rectarum $BA, \Lambda\Gamma$ tertiam proportionalem inuenire.

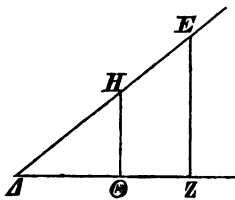
producantur enim ad puncta Δ, E , et ponatur $\Lambda\Gamma = B\Delta$, et ducatur $B\Gamma$, et per Δ ei parallela ducatur ΔE [I, 31]. iam quoniam in triangulo $\Delta\Delta E$ uni lateri ΔE parallela ducta est $B\Gamma$, erit $AB : B\Delta = \Lambda\Gamma : \Gamma E$ [prop. II]. sed $B\Delta = \Lambda\Gamma$. itaque $AB : \Lambda\Gamma = \Lambda\Gamma : \Gamma E$.

Ergo datis duabus rectis $AB, \Lambda\Gamma$ tertia earum proportionalis inuenta est ΓE ; quod oportebat fieri.

XII.

Datis tribus rectis lineis quartam proportionalem inuenire.

Sint datae rectae A, B, Γ . oportet igitur rectarum A, B, Γ quartam proportionalem inuenire.

ponantur duae rectae $\Delta E, \Delta Z$ ita, ut quemlibet angulum comprehendant $E\Delta Z$, et ponatur $\Delta H = A$, $HE = B$, $\Delta\Theta = \Gamma$. et ducta recta $H\Theta$ ei parallela per E ducatur EZ [I, 31].

iam quoniam in triangulo ΔEZ uni lateri EZ

EZ ἥκται ἢ $HΘ$, ἔστιν ἄρα ὥς ἡ $ΔΗ$ πρὸς τὴν HE , οὕτως ἢ $ΔΘ$ πρὸς τὴν $ΘZ$. ἴση δὲ ἢ μὲν $ΔΗ$ τῇ A , ἢ δὲ HE τῇ B , ἢ δὲ $ΔΘ$ τῇ $Γ$. ἔστιν ἄρα ὥς ἢ A πρὸς τὴν B , οὕτως ἢ $Γ$ πρὸς τὴν $ΘZ$.

- 5 Τριῶν ἄρα δοθεισῶν εὐθειῶν τῶν $A, B, Γ$ τετάρτη ἀνάλογον προσεύρηται ἢ $ΘZ$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ιγ'.

Δύο δοθεισῶν εὐθειῶν μέσην ἀνάλογον προσευρεῖν.

- 10 Ἐστῶσαν αἱ δοθεῖσαι δύο εὐθεῖαι αἱ $AB, BΓ$. δεῖ δὴ τῶν $AB, BΓ$ μέσην ἀνάλογον προσευρεῖν.

Κείσθωσαν ἐπ' εὐθείας, καὶ γεγραφθῶ ἐπὶ τῆς $ΑΓ$ ἡμικύκλιον τὸ $ΑΔΓ$, καὶ ἤχθῶ ἀπὸ τοῦ B σημείου τῇ $ΑΓ$ εὐθείᾳ πρὸς ὀρθὰς ἢ $ΒΔ$, καὶ ἔπε-
15 ξεύχθωσαν αἱ $ΑΔ, ΔΓ$.

Ἐπεὶ ἐν ἡμικυκλίῳ γωνία ἐστὶν ἢ ὑπὸ $ΑΔΓ$, ὀρθή ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἐν ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ τῷ $ΑΔΓ$ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν βάσιν κάθετος ἥκται ἢ $ΔB$, ἢ $ΔB$ ἄρα τῶν τῆς βάσεως τμημάτων
20 τῶν $AB, BΓ$ μέση ἀνάλογόν ἐστίν.

Δύο ἄρα δοθεισῶν εὐθειῶν τῶν $AB, BΓ$ μέση ἀνάλογον προσεύρηται ἢ $ΔB$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

ιδ'.

Τῶν ἴσων τε καὶ ἰσογωνίων παραλληλο-

XIII. Philoponus in Aristot. de anima g II. XIV. Philopon. in anal. post. fol. 117v.

1. EZ] corr. ex $HΘ$ m. rec. P; $HΘ$ Bp. $HΘ$] corr. ex ZE m. rec. P; EZ Bp; $ΘH$ V m. 2. ἢ] om. V. $ΔH$] in ras. B. τήν] om. BFP. 2. τήν] om. BFP. $ΘZ$] e corr. V; $ZΘ$ P. 4. $ΘZ$] Z in ras. F; $ZΘ$ P. 14. εὐ-

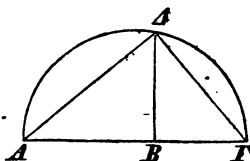
parallela ducta est $H\Theta$, erit $\Delta H:HE = \Delta\Theta:\Theta Z$.
sed $\Delta H = A$, $HE = B$, $\Delta\Theta = \Gamma$. itaque $A:B$
 $= \Gamma:\Theta Z$.

Ergo datis tribus rectis lineis A, B, Γ quarta proportionalis inuenta est $\mathcal{Q}Z$; quod oportebat fieri.

XIII.

Datis duabus rectis lineis mediam proportionalem
inuenire.

Sint duae rectae datae $AB, B\Gamma$. oportet igitur
 rectarum $AB, B\Gamma$ mediam proportionalem inuenire.

ponantur in eadem recta, et in AF describatur semicirculus ADF , et a B puncto ducatur ad rectam AF perpendicularis BD , et ducantur AD , DF .

iam quoniam in semicirculo est $\angle A\Delta F$, rectus est [III, 31]. et quoniam in triangulo rectangulo $A\Delta F$ a recto angulo ad basim perpendicularis ducta est ΔB , ΔB partium basis AB , BF media proportionalis est [prop. VIII coroll.].

Ergo datis duabus rectis lineis $AB, B\Gamma$ media proportionalis inuenta est ΔB ; quod oportebat fieri.

XIV.

In parallelogrammis aequalibus et aequiangulis

16. καὶ ἐπεὶ V. 19. ΔB] B Δ F; V, corr.
 m. 2. ΔB] B Δ V, corr. m. 2. 21. μέσην P, sed corr.
 22. προσέθενται F. 24. τε] om. p. καὶ] m. 2 F. ἰσο-
 γωνίαν] P, Philoponus; μίαν μὲν ἴσην ἔχονταν γωνίαν Theon
 (BVp; in F om. μίαν et supra scr. μία seq. ras. 1 litt.), P
 supra m. rec.

γράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· καὶ ὧν ἰσογωνίων παραλληλογράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἴσα ἐστὶν ἐκεῖνα.

- 5 Ἔστω ἴσα τε καὶ ἰσογώνια παραλληλόγραμμα τὰ AB, BG ἴσας ἔχοντα τὰς πρὸς τῷ B γωνίας, καὶ κείσθωσαν ἐπ' εὐθείας αἱ AB, BE ἐπ' εὐθείας ἄρα εἰσὶ καὶ αἱ ZB, BH . λέγω, ὅτι τῶν AB, BG ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας,
10 τουτέστιν, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν BE , οὕτως ἡ HB πρὸς τὴν BZ .

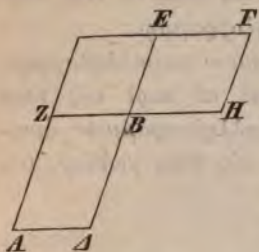
- Συμπεληρώσθω γὰρ τὸ ZE παραλληλόγραμμον. ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ AB παραλληλόγραμμον τῷ BG παραλληλογράμῳ, ἄλλο δέ τι τὸ ZE , ἔστιν
15 ἄρα ὡς τὸ AB πρὸς τὸ ZE , οὕτως τὸ BG πρὸς τὸ ZE . ἀλλ' ὡς μὲν τὸ AB πρὸς τὸ ZE , οὕτως ἡ AB πρὸς τὴν BE , ὡς δὲ τὸ BG πρὸς τὸ ZE , οὕτως ἡ HB πρὸς τὴν BZ · καὶ ὡς ἄρα ἡ AB πρὸς τὴν BE , οὕτως ἡ HB πρὸς τὴν BZ . τῶν ἄρα AB, BG παρ-
20 αλληλογράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας.

Ἀλλὰ δὴ ἔστω ὡς ἡ AB πρὸς τὴν BE , οὕτως ἡ HB πρὸς τὴν BZ · λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ AB παραλληλόγραμμον τῷ BG παραλληλογράμῳ.

- 25 Ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν BE , οὕτως ἡ HB πρὸς τὴν BZ , ἀλλ' ὡς μὲν ἡ AB πρὸς τὴν

2. ἰσογωνίων] om. Theon (BFVp); del. m. rec. P. Post παραλληλογράμμων add. Theon: μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ ἴσην ἔχόντων (BFp; μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν V). 5. τε καὶ ἰσογώνια] om. Theon (BFVp); del. m. rec. P. 7. κείσθω V. 8. εἰσὶν PBr. 10. ἐστίν] om. p. τήν] om.

latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem sunt; et parallelogramma aequiangula, quorum latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem sint, aequalia sunt.

Sint aequalia et aequiangula parallelogramma $AB, B\Gamma$ aequales habentia angulos ad B positos, et ponantur in eadem recta AB, BE . itaque etiam ZB, BH in eadem recta sunt. dico, in $AB, B\Gamma$ latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem esse, h. e.

esse $AB : BE = HB : BZ$.

expleatur enim ZE parallelogrammum. iam quoniam $AB = B\Gamma$, et alia quaedam magnitudo est ZE , erit $AB : ZE = B\Gamma : ZE$ [V, 7]. sed $AB : ZE = AB : BE$ [prop. I], et $B\Gamma : ZE = HB : BZ$ [id.]. quare etiam $AB : BE = HB : BZ$. itaque in parallelogrammis $AB, B\Gamma$ latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem sunt.

iam uero sit $AB : BE = HB : BZ$. dico, esse $AB = B\Gamma$.

nam quoniam est $AB : BE = HB : BZ$, et $AB : BE$

- BFp. BE] corr. ex BΘ m. rec. P. 11. τήν] om. BFp.
 BZ] ZB P. 12. ZE] EZ p. 17. τήν] om. BF; τό p.
 τὸ ZE] ZE BF; Z in ras. m. 2 V. 18. πρὸς τήν] πρὸς
 BFp, et sic deinde per totam prop. ὡς ἄρα] ὡςπερ V.
 AB] BΛ p. 19. ἄρα] supra m. 1, sed post BΓ P. 22.
 ἀλλὰ δὲ] in ras. m. 1 p. Post δὲ add. Theon: ἀντιπεπο-
 ρθέντων αἱ πλεοναὶ αἱ περὶ τὰς ἰσὰς γωνίας καὶ (BFVp).
 23. BZ] ZB P. ἐστὶν P. 25. τήν] corr. ex τή m. 2 V.
 26. ὡς] e corr. F. ἡ] om. F.

BE , οὕτως τὸ AB παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ZE παραλληλόγραμμον, ὥς δὲ ἡ HB πρὸς τὴν BZ , οὕτως τὸ BG παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ZE παραλληλόγραμμον, καὶ ὥς ἄρα τὸ AB πρὸς τὸ ZE , οὕτως τὸ BG πρὸς τὸ ZE . ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ AB παραλληλόγραμμον τῷ BG παραλληλογράμῳ.

Τῶν ἄρα ἴσων τε καὶ ἰσογωνίων παραλληλογράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· καὶ ὧν ἰσογωνίων παραλληλογράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἴσα ἐστὶν ἐκεῖνα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΙΒ'.

Τῶν ἴσων καὶ μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· καὶ ὧν μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἴσα ἐστὶν ἐκεῖνα.

Ἐστω ἴσα τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔΔΕ$ μίαν μιᾷ ἴσην ἔχοντα γωνίαν τὴν ὑπὸ $ΒΑΓ$ τῇ ὑπὸ $ΔΔΕ$. λέγω, ὅτι τῶν $ABΓ$, $ΔΔΕ$ τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, τουτέστιν, ὅτι ἐστὶν ὥς ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΔΔ$, οὕτως ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$.

Κεῖσθω γὰρ ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν $ΓΑ$ τῇ $ΑΔ$ · ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ $ΕΑ$ τῇ $ΑΒ$. καὶ ἐπεξεύχθω ἡ $ΒΔ$.

1. πρὸς τό — 2: ὥς δέ] insert. in ras. F. 2. παραλληλόγραμμον] om. V. 3. ZE παραλληλόγραμμον] P; ZE Theon (BFVp). 5. ἐστὶν P, comp. p. 7. ἴσων ἄρα p. τε] om. Bp. ἰσογωνίων] PBFp; in P supra scr. m. rec. ἴσην γωνίαν μίαν μιᾷ ἔχόντων; μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν V, sed

$= AB : ZE, HB : BZ = BG : ZE$ [prop. I], erit etiam $AB : ZE = BG : ZE$ [V, 11]. itaque $AB = BG$ [V, 9].

Ergo in parallelogrammis aequalibus et aequi-angulis latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione sunt; et parallelogramma aequi-angula, quorum latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione sint, aequalia sunt; quod erat demonstrandum.

XV.

In triangulis aequalibus, et qui unum angulum uni aequalem habeant, latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione sunt; et trianguli unum angulum uni aequalem habentes, et in quibus latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione sint, aequales sunt.

Sint aequales trianguli ABG, AAE unum angulum uni aequalem habentes, $\angle BAG = \angle AAE$. dico, in triangulis ABG, AAE latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione esse, h. e. esse $GA : AA = EA : AB$.

ponantur enim ita, ut GA et AA in eadem recta sint. itaque etiam EA et AB in eadem recta sunt. et ducatur BA . iam quoniam $\triangle ABG = AAE$, et

μίαν *μιᾷ* punctis del. 9. *ἰσογωνίων παραλληλογράμμων*
PB, F (post *ἰσο-* ras. 1 litt.), p; in P m. rec. supra scr. *ἰσην*
γωνίαν μίαν μιᾷ ἐχόντων; *μίαν μιᾷ* (punctis del.) *ἰσην ἐχόν-*
των γωνίαν παραλληλογράμμων V. 15. *αἶ*] m. 2 P. *ὅν*
τριγώνων F. 16. *τριγώνων*] om. FV. 20. *τῇ*] corr. ex
τῆς m. rec. P. *λέγω, ὅτι*] et seq. insert. in ras. F. 22.
αἶ περί] *περί* P, corr. m. 2. 23. *πρός τήν*] bis *πρός* BFp.
24. *ΓΑ*] *ΑΓ* P, V in ras. 25. *ἔστιν* PBF, com. p. p.

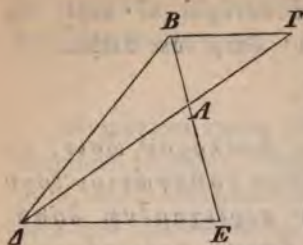
Ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ $ΑΔΕ$ τριγώνῳ, ἄλλο δέ τι τὸ $ΒΑΔ$, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ $ΓΑΒ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τρίγωνον, οὕτως τὸ $ΕΑΔ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τρίγωνον. ἀλλ' ὡς
 5 μὲν τὸ $ΓΑΒ$ πρὸς τὸ $ΒΑΔ$, οὕτως ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$, ὡς δὲ τὸ $ΕΑΔ$ πρὸς τὸ $ΒΑΔ$, οὕτως ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$. καὶ ὡς ἄρα ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$, οὕτως ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$. τῶν $ΑΒΓ$, $ΑΔΕ$ ἄρα τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς
 10 ἴσας γωνίας.

Ἀλλὰ δὴ ἀντιπεπονθέτωσαν αἱ πλευραὶ τῶν $ΑΒΓ$, $ΑΔΕ$ τριγώνων, καὶ ἔστω ὡς ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$, οὕτως ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$. λέγω, ὅτι ἴσον ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ $ΑΔΕ$ τριγώνῳ.

15 Ἐπιξευχθείσης γὰρ πάλιν τῆς $ΒΔ$, ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$, οὕτως ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$, ἀλλ' ὡς μὲν ἡ $ΓΑ$ πρὸς τὴν $ΑΔ$, οὕτως τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τρίγωνον, ὡς δὲ ἡ $ΕΑ$ πρὸς τὴν $ΑΒ$, οὕτως τὸ $ΕΑΔ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$
 20 τρίγωνον, ὡς ἄρα τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τρίγωνον, οὕτως τὸ $ΕΑΔ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τρίγωνον. ἐκάτερον ἄρα τῶν $ΑΒΓ$, $ΕΑΔ$ πρὸς τὸ $ΒΑΔ$ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ [τρίγωνον] τῷ $ΕΑΔ$ τριγώνῳ.

25 Τῶν ἄρα ἴσων καὶ μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· καὶ ὧν μίαν μιᾷ ἴσην ἔχόντων γωνίαν

2. τι] om. BFVp. $ΒΑΔ$] in ras. m.² V. 3. $ΓΑΒ$] $Γ''Α'Β'F$; $ΒΑΓ'Βρ$, V m. 2. οὕτως] οὕτω P, οὕτως ἄρα F.
 4. $ΕΑΔ$] BFp, V m. 2; $ΑΔΕ$ V m. 1; $ΔΑΕ$ P. $ΒΑΔ$] litt. $ΒΑ$ in ras. m. 2 V. $τρίγωνον$] comp. V. 7. τήν] (prius)

alia quaedam magnitudo est $B\Delta\Delta$, erit $\triangle \Gamma AB : B\Delta\Delta = E\Delta\Delta : B\Delta\Delta$ [V, 7]. sed [prop. I] $\Gamma AB : B\Delta\Delta = \Gamma\Gamma : \Delta\Delta$ et $E\Delta\Delta : B\Delta\Delta = EA : AB$. quare etiam $\Gamma\Gamma : \Delta\Delta = EA : AB$. itaque triangulorum $AB\Gamma$, $A\Delta E$ latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem sunt.

iam uero latera triangulorum $AB\Gamma$, $A\Delta E$ in contraria proportionem sint, et sit $\Gamma\Gamma : \Delta\Delta = EA : AB$. dico, esse $\triangle AB\Gamma = \triangle A\Delta E$.

ducta enim rursus $B\Delta$, quoniam est $\Gamma\Gamma : \Delta\Delta = EA : AB$, et $\Gamma\Gamma : \Delta\Delta = \triangle AB\Gamma : \triangle B\Delta\Delta$, et $EA : AB = \triangle E\Delta\Delta : \triangle B\Delta\Delta$ [prop. I], erit $\triangle AB\Gamma : \triangle B\Delta\Delta = \triangle E\Delta\Delta : \triangle B\Delta\Delta$. itaque uterque triangulus $AB\Gamma$, $E\Delta\Delta$ ad $B\Delta\Delta$ eandem rationem habet. quare $\triangle AB\Gamma = \triangle E\Delta\Delta$ [V, 9].

Ergo in triangulis aequalibus, et qui unum angulum uni aequalem habeant, latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionem sunt; et trianguli unum angulum uni aequalem habentes, et in quibus latera aequales angulos comprehendunt

corr. ex τόν m. 1 F. 8. ἄρα τριγώνων] τριγώνων ἄρα V; ἄρα γωνιών p. 12. τριγώνων] γωνιών p. ὅς] postea insert. m. 1 P; om. F. πρὸς τήν] πρὸς BΓp, et sic deinde per totam prop. 16. ΓΑ] ΑΓ p. 19. τήν] om. etiam V. 20. ΑΒΓ] ΒΑΓ P. Post τρίγωνον add. F: οὕτως τὸ ΕΔΔ τρίγωνον, sed del. m. 1. 21. τρίγωνον] om. V. οὕτως] om. F. τὸ ΕΔΔ τρίγωνον πρὸς τὸ ΒΔΔ τρίγωνον] om. BΓp. 22. ἄρα] om. Bp. 23. ἐστίν P, comp. p. 24. τετ- γωνον] om. P. 26. πλευραὶ αὶ] om. F. 27. γωνίας πλευραὶ F.

τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἐκεῖνα ἴσα ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

Ἐὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾧσιν, τὸ
5 ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον
ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν μέσων περιεχομένῳ ὀρθο-
γωνίῳ· καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον
ὀρθογώνιον ἴσον ἢ τῷ ὑπὸ τῶν μέσων περιε-
χομένῳ ὀρθογωνίῳ, αἱ τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνά-
10 λογον ἔσονται.

Ἔστωσαν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον αἱ $AB, \Gamma A,$
 E, Z , ὡς ἡ AB πρὸς τὴν ΓA , οὕτως ἡ E πρὸς
τὴν Z . λέγω, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν AB, Z περιεχόμενον
ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $\Gamma A, E$ περιεχο-
15 μένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἐχθωσαν [γὰρ] ἀπὸ τῶν A, Γ σημείων ταῖς $AB,$
 ΓA εὐθείαις πρὸς ὀρθὰς αἱ $AH, \Gamma\Theta$, καὶ κείσθω
τῇ μὲν Z ἴση ἡ AH , τῇ δὲ E ἴση ἡ $\Gamma\Theta$. καὶ συμ-
πεπληρώσθω τὰ $BH, \Delta\Theta$ παραλληλόγραμμα.

20 Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν ΓA , οὕτως ἡ
 E πρὸς τὴν Z , ἴση δὲ ἡ μὲν E τῇ $\Gamma\Theta$, ἡ δὲ Z τῇ
 AH , ἔστιν ἄρα ὡς ἡ AB πρὸς τὴν ΓA , οὕτως ἡ
 $\Gamma\Theta$ πρὸς τὴν AH . τῶν $BH, \Delta\Theta$ ἄρα παραλληλο-
γράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς
25 ἴσας γωνίας. ὧν δὲ ἰσογωνίων παραλληλογράμμων
ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας,

2. ἐστίν] εἰσίν V.

4. ᾧσι PBr.

7. καὶ] καὶ εἰ V.

11. αἱ τέσσαρες P.

ἀνάλογον] om. V.

12. Z ἀνάλογον V.

τῇ] om. Br.

13. AB] B in ras. m. 2 V.

Z] eras. F.

14. ἐστίν P, comp. p.

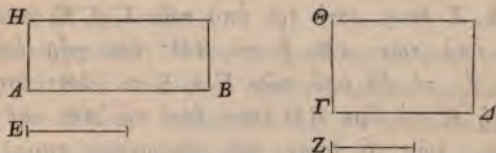
E] postea add. m. 1 p; eras. F.

in contraria proportione sint, aequales sunt; quod erat demonstrandum.

XVI.

Si quattuor rectae proportionales sunt, rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est rectangulo mediis comprehenso; et si rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est rectangulo mediis comprehenso, quattuor rectae proportionales sunt.

Sint quattuor rectae proportionales $AB, \Gamma A, E, Z$, ita ut sit $AB : \Gamma A = E : Z$. dico, esse $AB \times Z = \Gamma A \times E$.

ducantur a punctis A, Γ ad rectas $AB, \Gamma A$ perpendiculares $AH, \Gamma\Theta$, et ponatur $AH = Z$ et $\Gamma\Theta = E$. et expleantur parallelogramma $BH, A\Theta$.

et quoniam est $AB : \Gamma A = E : Z$, et $E = \Gamma\Theta$, $Z = AH$, erit $AB : \Gamma A = \Gamma\Theta : AH$. itaque in parallelogrammis $BH, A\Theta$ latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione sunt. parallelogramma autem aequiangula, quorum latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportione

16. γάρ] om. P. 18. συμπληρώσθωσαν BFVp. 22. AH] corr. ex AA m. rec. P. 23. AH] post ras. 1 litt., H e corr. V; corr. ex AΘ m. rec. P. ἀρα] m. 2 V. 24. αἱ περὶ] περὶ P.

ἴσα ἐστὶν ἐκεῖνα· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ BH παραλληλό-
 γραμμον τῷ $\Delta\Theta$ παραλληλογράμῳ· καὶ ἐστὶ τὸ
 μὲν BH τὸ ὑπὸ τῶν AB, Z · ἴση γὰρ ἡ AH τῇ Z ·
 τὸ δὲ $\Delta\Theta$ τὸ ὑπὸ τῶν $\Gamma\Delta, E$ · ἴση γὰρ ἡ E τῇ $\Gamma\Theta$ ·
 5 τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν AB, Z περιεχόμενον ὀρθογώνιον
 ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $\Gamma\Delta, E$ περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ.

Ἀλλὰ δὴ τὸ ὑπὸ τῶν AB, Z περιεχόμενον ὀρθο-
 γώνιον ἴσον ἔστω τῷ ὑπὸ τῶν $\Gamma\Delta, E$ περιεχομένῳ
 ὀρθογωνίῳ· λέγω, ὅτι αἱ τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον
 10 ἔσονται, ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ E πρὸς
 τὴν Z .

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ τὸ ὑπὸ
 τῶν AB, Z ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν $\Gamma\Delta, E$, καὶ ἐστὶ
 τὸ μὲν ὑπὸ τῶν AB, Z τὸ BH · ἴση γὰρ ἐστὶν ἡ
 15 AH τῇ Z · τὸ δὲ ὑπὸ τῶν $\Gamma\Delta, E$ τὸ $\Delta\Theta$ · ἴση γὰρ
 ἡ $\Gamma\Theta$ τῇ E · τὸ ἄρα BH ἴσον ἐστὶ τῷ $\Delta\Theta$, καὶ ἐστὶν
 ἰσογώνια. τῶν δὲ ἴσων καὶ ἰσογωνίων παραλληλο-
 γράμμων ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας
 γωνίας. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ
 20 $\Gamma\Theta$ πρὸς τὴν AH . ἴση δὲ ἡ μὲν $\Gamma\Theta$ τῇ E , ἡ δὲ
 AH τῇ Z · ἔστιν ἄρα ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως
 ἡ E πρὸς τὴν Z .

Ἐὰν ἄρα τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾤσιν, τὸ
 ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ
 25 τῷ ὑπὸ τῶν μέσων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ· καὶ τὸ
 ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἢ τῷ
 ὑπὸ τῶν μέσων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ, αἱ τέσσαρες
 εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

4. $\Gamma\Delta, E$] seq. περιεχόμενον ὀρθογώνιον V, punctis delet.
 E] corr. ex $\Gamma\Theta$ m. 2 V. $\Gamma\Theta$] corr. ex E m. 2 V. 6.

sint, aequalia sunt [prop. XIV]. itaque $BH = \Delta\Theta$.
et $BH = AB \times Z$ (nam $AH = Z$) et $\Delta\Theta = \Gamma\Delta \times E$
(nam $E = \Gamma\Theta$). itaque $AB \times Z = \Gamma\Delta \times E$.

iam uero sit $AB \times Z = \Gamma\Delta \times E$. dico, quattuor
rectas proportionales esse, $AB : \Gamma\Delta = E : Z$.

nam iisdem comparatis, quoniam $AB \times Z = \Gamma\Delta$
 $\times E$, et $AB \times Z = BH$ (nam $AH = Z$), et $\Gamma\Delta \times E$
 $= \Delta\Theta$ (nam $\Gamma\Theta = E$), erit $BH = \Delta\Theta$. eadem
autem aequiangula sunt. et in parallelogrammis
aequalibus et aequiangulis latera aequales angulos com-
prehendentia in contraria proportionione sunt [prop. XIV].
itaque $AB : \Gamma\Delta = \Gamma\Theta : AH$. sed $\Gamma\Theta = E$, $AH = Z$.
quare $AB : \Gamma\Delta = E : Z$.

Ergo si quattuor rectae proportionales sunt, rectan-
gulum extremis terminis comprehensum aequale est
rectangulo mediis comprehenso; et si rectangulum
extremis terminis comprehensum aequale est rectan-
gulo mediis comprehenso quattuor rectae proportionales
sunt; quod erat demonstrandum.

περιεχομένων ὀρθογωνίων F, sed corr. 8. τῶν] mutat. in
τῶι F. 9. ὀρθογωνίων F, sed corr. 14. ἐστίν] om. V. ἡ
AH τῇ Z] τῇ Z ἡ AH V; in F m. 2 ex τῇ Z fecit τῇ HZ.
15. [ση γὰρ ἡ — 16: τῷ ΔΘ] mg. m. rec. P. 16. ἐστίν] P;
εἶσιν BFVp. 19. ἡ] (alt.) postea ins. m. 1 p. 20. ΓΘ]
corr. ex HΘ m. 1 p. AH] corr. ex ZH m. 1 p. 23.
ᾧσι PBVp. 25. καὶ εἰ V. 26. ἡ] ἐστὶ F. 27.
τέσσαρες] seq. ras. 2 litt. F.

ιζ'.

Ἐὰν τρεῖς εὐθεται ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης τετραγώνῳ· καὶ τὸ
 5 ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἢ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης τετραγώνῳ, αἱ τρεῖς εὐθεται ἀνάλογον ἔσονται.

Ἔστωσαν τρεῖς εὐθεται ἀνάλογον αἱ A, B, Γ , ὡς ἡ A πρὸς τὴν B , οὕτως ἡ B πρὸς τὴν Γ . λέγω,
 10 ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν A, Γ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς B τετραγώνῳ.

Κείσθω τῇ B ἴση ἡ Δ .

Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ A πρὸς τὴν B , οὕτως ἡ B πρὸς τὴν Γ , ἴση δὲ ἡ B τῇ Δ , ἔστιν ἄρα ὡς ἡ
 15 A πρὸς τὴν B , ἡ Δ πρὸς τὴν Γ . ἔαν δὲ τέσσαρες εὐθεται ἀνάλογον ὦσιν, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων περιεχόμενον [ὀρθογώνιον] ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν μέσων περιεχομένῳ ὀρθογωνίῳ. τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν A, Γ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν B, Δ . ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῶν B, Δ τὸ
 20 ἀπὸ τῆς B ἐστίν· ἴση γὰρ ἡ B τῇ Δ . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν A, Γ περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς B τετραγώνῳ.

Ἀλλὰ δὴ τὸ ὑπὸ τῶν A, Γ ἴσον ἔστω τῷ ἀπὸ τῆς B . λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ A πρὸς τὴν B , οὕτως
 25 ἡ B πρὸς τὴν Γ .

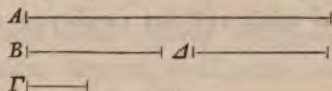
Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ τὸ ὑπὸ τῶν A, Γ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς B , ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τῆς B τὸ ὑπὸ τῶν B, Δ ἐστίν· ἴση γὰρ ἡ B τῇ Δ . τὸ ἄρα ὑπὸ τῶν A, Γ ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν B, Δ .

1. ιζ'] et litt. initialis m. 2 V. 2. ὦσι codd. 4. καὶ] καὶ ἐλ V. 6. τῆς] insert. postea F. 8. αἱ τρεῖς P.

XVII.

Si tres rectae proportionales sunt, rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est quadrato medii; et si rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est quadrato medii, tres rectae proportionales erunt.

Sint tres rectae proportionales A, B, Γ , ita ut sit $A : B = B : \Gamma$. dico, esse $A \times \Gamma = B^2$.

ponatur $A = B$. et quoniam est $A : B = B : \Gamma$, et $B = A$, erit $A : B = A : \Gamma$. sin quattuor rectae proportionales sunt, rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est rectangulo mediis comprehenso [prop. XVI]. itaque $A \times \Gamma = B \times A$. uerum $B \times A = B^2$; nam $B = A$. quare

$$A \times \Gamma = B^2.$$

iam uero sit $A \times \Gamma = B^2$. dico, esse $A : B = B : \Gamma$. nam iisdem comparatis, quoniam $A \times \Gamma = B^2$, et $B^2 = B \times A$ (nam $B = A$), erit $A \times \Gamma = B \times A$. sin rectangulum extremis terminis comprehensum

XVII. Philoponus in Arist. de anima g II.

12. κείσθω γάρ P. Δ] post ras. 1 litt. F. 16. ὡς codd.
 17. ὁρθογώνιον] om. P. 19. B, Δ] (prius) in ras. m. 2 V.
 ἀλλά — B, Δ] insert. m. 1 F. 20. ἐστίν· [ση] eras. F. 24.
 A] B π. 26. ἐπεὶ] corr. ex ἐπὶ m. 2 V. 27. ἀλλὰ τὸ ἀπὸ
 τῆς B τὸ ὑπὸ τῶν B, Δ ἐστίν] PBp; idem, sed τῶ ὑπὸ V.
 F mg.; τοῦτέστιν τῶ ὑπὸ τῶν B, Δ F. 28. [ση] ·η in ras. B.
 τῇ Δ] in mg. transit m. 1 V (supra est ras.).

ἐὰν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ἢ τῷ ὑπὸ τῶν μέ-
 σων, αἱ τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογόν εἰσιν. ἔστιν ἄρα
 ὡς ἡ A πρὸς τὴν B , οὕτως ἡ Δ πρὸς τὴν Γ . ἴση
 δὲ ἡ B τῇ Δ · ὡς ἄρα ἡ A πρὸς τὴν B , οὕτως ἡ B
 5 πρὸς τὴν Γ .

Ἐὰν ἄρα τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾤσιν, τὸ ὑπὸ
 τῶν ἄκρων περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἐστὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς μέσης τετραγώνῳ· καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων
 περιεχόμενον ὀρθογώνιον ἴσον ἢ τῷ ἀπὸ τῆς μέσης
 10 τετραγώνῳ, αἱ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται· ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

ιη'.

Ἀπὸ τῆς δοθείσης εὐθείας τῷ δοθέντι
 εὐθυγράμμῳ ὁμοίον τε καὶ ὁμοίως κείμενον
 15 εὐθύγραμμον ἀναγράψαι.

Ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB , τὸ δὲ δοθέν
 εὐθύγραμμον τὸ $ΓΕ$ · δεῖ δὴ ἀπὸ τῆς AB εὐθείας
 τῷ $ΓΕ$ εὐθυγράμμῳ ὁμοίον τε καὶ ὁμοίως κείμενον
 εὐθύγραμμον ἀναγράψαι.

20 Ἐπεξέχθω ἡ ΔZ , καὶ συνεστήτω πρὸς τῇ AB
 εὐθείᾳ καὶ τοῖς πρὸς αὐτῇ σημείοις τοῖς A, B τῇ
 μὲν πρὸς τῷ Γ γωνίᾳ ἴση ἡ ὑπὸ HAB , τῇ δὲ ὑπὸ
 $\Gamma\Delta Z$ ἴση ἡ ὑπὸ ABH . λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $\Gamma Z\Delta$ τῇ
 ὑπὸ AHB ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $Z\Gamma\Delta$
 25 τρίγωνον τῷ HAB τριγώνῳ. ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν
 ὡς ἡ $Z\Delta$ πρὸς τὴν HB , οὕτως ἡ $Z\Gamma$ πρὸς τὴν HA ,
 καὶ ἡ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὴν AB . πάλιν συνεστήτω πρὸς
 τῇ BH εὐθείᾳ καὶ τοῖς πρὸς αὐτῇ σημείοις τοῖς B ,

6. ὡς PFVp. 7. ἐστὶν P. 8. καὶ — 10: ἔσονται]
 om. p. 9. ἢ] ἐστὶ comp. F, supra scr. ἢ. 18. ὁμοίως]

aequale est rectangulo mediis comprehenso, quattuor rectae proportionales sunt [prop. XVI]. itaque

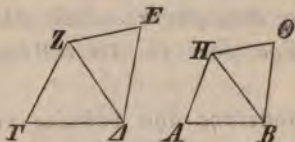
$$A : B = \angle : \Gamma. \text{ sed } B = \angle. \text{ itaque } A : B = B : \Gamma.$$

Ergo si tres rectae proportionales sunt, rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est quadrato medii; et si rectangulum extremis terminis comprehensum aequale est quadrato medii, tres rectae proportionales erunt; quod erat demonstrandum.

XVIII.

In data recta datae figurae rectilineae similem et similiter positam figuram rectilineam construere.

Sit data recta AB et data figura rectilinea ΓE . oportet igitur in recta AB figurae rectilineae ΓE similem et similiter positam figuram rectilineam construere.

ducatur $\angle Z$ et ad rectam AB et puncta eius A, B angulo ad Γ posito aequalis construatur $\angle HAB$, angulo autem $\Gamma \angle Z$ aequalis $\angle ABH$ [I, 23]. itaque $\angle \Gamma Z A = \angle AHB$ [I, 32]. quare $\triangle ZGA$ triangulo HAB aequiangulus est. itaque $ZA : HB = ZG : HA = \Gamma A : AB$ [prop. IV]. rursus ad rectam BH et

$\delta\mu\omega\iota\alpha\varsigma \pi$ (non P). 20. $\angle Z$] ZA P. $\sigma\nu\nu\epsilon\sigma\tau\omicron\tau\omicron \pi$ (non P).
 22. $\tau\hat{\omega}$] $\tau\hat{\eta}$ P. $\acute{\iota}\sigma\eta$] om. V. HAB] BAH P; AB F;
 HAB $\acute{\iota}\sigma\eta$ V. 23. $\acute{\iota}\sigma\eta$] om. V. $\tau\hat{\eta}$] $\lambda\omicron\iota\pi\hat{\eta}$ $\tau\hat{\eta}$ V. 24.
 AHB] $A''B'H$ F. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}$] om. V. 26. $\acute{\omega}\varsigma$] supra F. 28.
 $\tau\hat{\eta}$] corr. ex $\tau\hat{\eta}\varsigma$ m. 1 p. BH] H supra scr. V.

- H τῇ μὲν ὑπὸ $\triangle ZE$ γωνία ἴση ἢ ὑπὸ $BH\Theta$, τῇ
 δὲ ὑπὸ $\triangle AE$ ἴση ἢ ὑπὸ $HB\Theta$. λοιπὴ ἄρα ἢ πρὸς
 τῷ E λοιπῇ τῇ πρὸς τῷ Θ ἐστὶν ἴση· ἰσογώνιον ἄρα
 ἐστὶ τὸ $\triangle AE$ τρίγωνον τῷ $H\Theta B$ τριγώνῳ· ἀνάλογον
 5 ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ ZA πρὸς τὴν HB , οὕτως ἡ ZE πρὸς
 τὴν $H\Theta$ καὶ ἡ EA πρὸς τὴν ΘB . ἐδείχθη δὲ καὶ
 ὡς ἡ ZA πρὸς τὴν HB , οὕτως ἡ ZG πρὸς τὴν HA
 καὶ ἡ GA πρὸς τὴν AB · καὶ ὡς ἄρα ἡ ZG πρὸς
 τὴν AH , οὕτως ἢ τε GA πρὸς τὴν AB καὶ ἡ ZE
 10 πρὸς τὴν $H\Theta$ καὶ ἔτι ἡ EA πρὸς τὴν ΘB . καὶ
 ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $\triangle ZAE$ γωνία τῇ ὑπὸ AHB ,
 ἡ δὲ ὑπὸ $\triangle ZE$ τῇ ὑπὸ $BH\Theta$, ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $\triangle ZE$
 ὅλη τῇ ὑπὸ $AH\Theta$ ἐστὶν ἴση. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ
 ἡ ὑπὸ $\triangle AE$ τῇ ὑπὸ $AB\Theta$ ἐστὶν ἴση. ἔστι δὲ καὶ ἡ
 15 μὲν πρὸς τῷ Γ τῇ πρὸς τῷ A ἴση, ἡ δὲ πρὸς τῷ E
 τῇ πρὸς τῷ Θ . ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $A\Theta$ τῷ ΓE ·
 καὶ τὰς περὶ τὰς ἴσας γωνίας αὐτῶν πλευρὰς ἀνάλογον
 ἔχει· ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ $A\Theta$ εὐθύγραμμον τῷ ΓE
 εὐθύγραμμῳ.
 20 Ἀπὸ τῆς δοθείσης ἄρα εὐθείας τῆς AB τῷ δο-
 θέντι εὐθυγράμμῳ τῷ ΓE ὁμοίον τε καὶ ὁμοίως κεί-
 μενον εὐθύγραμμον ἀναγράφεται τὸ $A\Theta$ · ὅπερ ἔδει
 ποιῆσαι.

ιδ'.

- 25 Τὰ ὅμοια τρίγωνα πρὸς ἄλληλα ἐν διπλα-
 σίονι λόγῳ ἐστὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν.

XIX coroll. Philoponus in anal. post. 117 v. Psellus p. 57.

1. $BH\Theta$] " $B'H'''\Theta$ " F. 2. ὑπό] om. Bp. ἴση] om. B.
 4. $H\Theta B$] ΓF ; $HB\Theta$ B, V e corr. m. 2, p corr. ex $H\Theta\Theta$
 m. 1. 5. $Z\Delta$] $\triangle Z P$. ZE] in ras. m. 2 V. 6. $H\Theta$]

puncta eius B, H angulo $\angle ZE$ aequalis construatur $\angle BH\Theta$ et angulo $\angle ZE$ aequalis $\angle HB\Theta$ [I, 23]. itaque qui relinquitur angulus ad E positus, reliquo angulo ad Θ posito aequalis est [I, 32]. itaque $\triangle ZAE$ triangulo $H\Theta B$ aequiangulus est. quare $ZA:HB = ZE:H\Theta = EA:\Theta B$ [prop. IV]. demonstrauius autem, esse etiam $ZA:HB = Z\Gamma:HA = \Gamma A:AB$. quare etiam $Z\Gamma:AH = \Gamma A:AB = ZE:H\Theta = EA:\Theta B$. et quoniam $\angle FZA = AHB$, et $\angle AZE = BH\Theta$, erit $\angle FZE = AH\Theta$. eadem de causa etiam $\angle FAE = AB\Theta$. et praeterea angulus ad Γ positus angulo ad A posito aequalis est, et angulus ad E positus angulo ad Θ posito aequalis. itaque $A\Theta$ aequiangula est figurae ΓE . et latera, quae aequales angulos comprehendunt, proportionalia habent; itaque figura rectilinea $A\Theta$ similis est figurae rectilineae ΓE .

Ergo in data recta AB datae figurae rectilineae ΓE similis et similiter posita figura rectilinea constructa est $A\Theta$; quod oportebat fieri.

XIX.

Similes trianguli inter se duplicatam rationem habent quam latera correspondentia.

Θ in ras. m. 2 V. ΘB] $B\Theta$ P. καὶ ἡ EA πρὸς τὴν ΘB] bis F, sed corr. 7. ἡ τε $Z\Gamma$ P. 8. καὶ ὡς ἄρα — 9: τὴν AB] om. p. 10. EA] " AE " F. 12. $\angle ZE$] " $\angle A$ " E F. 13. διὰ τὰ ἀντά — 15: πρὸς τῷ A ἴση] insert. in ras. F. 16. πρὸς] eras. V. ἐστίν F. 17. ἀντῶν] P; ἀντῶ BF V p; om. Augustus. 18. $A\Theta$] ΓE P. ΓE] $A\Theta$ P. 20. τῆς AB — 23: ποιῆσαι] καὶ τὰ ἐξῆς p. 21. ΓE ὁμοίον τε] eras. V. 22. τὸ $A\Theta$] punctis notat. F; om. B. 26. ἐστίν B, eras. v.

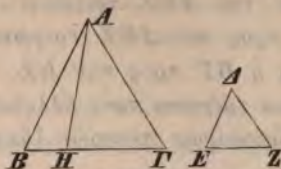
Ἔστω ὁμοια τρίγωνα τὰ $ABΓ$, $ΔEZ$ ἴσην ἔχοντα
τὴν πρὸς τῷ B γωνίαν τῇ πρὸς τῷ E , ὥς δὲ τὴν
 AB πρὸς τὴν $BΓ$, οὕτως τὴν $ΔE$ πρὸς τὴν EZ ,
ὥστε ὁμόλογον εἶναι τὴν $BΓ$ τῇ EZ . λέγω, ὅτι τὸ
5 $ABΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΔEZ$ τρίγωνον διπλασίονα
λόγον ἔχει ἥπερ ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν EZ .

Ελλήφθω γὰρ τῶν $BΓ$, EZ τρίτη ἀνάλογον ἡ
 BH , ὥστε εἶναι ὥς τὴν $BΓ$ πρὸς τὴν EZ , οὕτως
τὴν EZ πρὸς τὴν BH . καὶ ἐπεξεύχθω ἡ AH .

10 Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὥς ἡ AB πρὸς τὴν $BΓ$, οὕτως
ἡ $ΔE$ πρὸς τὴν EZ , ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὥς ἡ AB
πρὸς τὴν $ΔE$, οὕτως ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν EZ . ἀλλ' ὥς
ἡ $BΓ$ πρὸς EZ , οὕτως ἐστὶν ἡ EZ πρὸς BH . καὶ
ὥς ἄρα ἡ AB πρὸς $ΔE$, οὕτως ἡ EZ πρὸς BH .
15 τῶν ABH , $ΔEZ$ ἄρα τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ
πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας. ὧν δὲ μίαν μιᾷ
ἴσην ἔχόντων γωνίαν τριγώνων ἀντιπεπόνθασιν αἱ
πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας, ἴσα ἐστὶν ἐκεῖνα.
ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ ABH τρίγωνον τῷ $ΔEZ$ τρι-
20 γώνῳ. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὥς ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν EZ ,
οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν BH , ἐὰν δὲ τρεῖς εὐ-
θεῖαι ἀνάλογον ᾤσιν, ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην δι-
πλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ πρὸς τὴν δευτέραν, ἡ $BΓ$
ἄρα πρὸς τὴν BH διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ
25 $ΓB$ πρὸς τὴν EZ . ὥς δὲ ἡ $ΓB$ πρὸς τὴν BH ,
οὕτως τὸ $ABΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ ABH τρίγωνον.

2. τῷ B] τὸ B V , et F , sed corr. 3. τὴν $BΓ$] $BΓ$ Bp ;
τὴν $ΓΔ$ F ; litt. B in ras. m. 2 V . τὴν EZ] EZ Bp . 8.
οὕτω PBp . 10. AB] B in ras. PF . τῇ v] om. BFp .
οὕτω P . 11. τῇ v] om. BFp . 12. τῇ v] bis om. BFp .
13. πρὸς EZ] supra m. 2 F ; πρὸς τὴν EZ V . τὴν BH V .

Sint similes trianguli $AB\Gamma$, ΔEZ angulum ad B positum angulo ad E posito aequalem habentes,

et $AB : B\Gamma = \Delta E : EZ$, ita ut $B\Gamma$ lateri EZ respondeat. dico, esse $AB\Gamma : \Delta EZ = B\Gamma^2 : EZ^2$.

sumatur enim rectarum $B\Gamma$, EZ tertia proportionalis BH [prop. XI], ita ut sit $B\Gamma : EZ = EZ : BH$; et ducatur AH .

iam quoniam est $AB : B\Gamma = \Delta E : EZ$, permutando erit $AB : \Delta E = B\Gamma : EZ$ [V, 16]. sed $B\Gamma : EZ = EZ : BH$. quare $AB : \Delta E = EZ : BH$. itaque in triangulis ABH , ΔEZ latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionione sunt. trianguli autem unum angulum uni aequalem habentes et quorum latera aequales angulos comprehendunt in contraria proportionione sint, aequales sunt [prop. XV]. itaque $\triangle ABH = \Delta EZ$. et quoniam est $B\Gamma : EZ = EZ : BH$, et si tres rectae proportionales sunt, prima ad tertiam duplicatam rationem habet quam ad secundam [V def. 9], erit $B\Gamma : BH = \Gamma B^2 : EZ^2$. sed $\Gamma B : BH = AB\Gamma : ABH$ [prop. I]. itaque etiam

14. AB] B eras. F. $\tau\eta\nu \Delta E$ V. $\tau\eta\nu BH$ V. 15. $\alpha\beta\alpha$] supra m. 1 p. 17. $\tau\omicron\iota\gamma\omega\nu\alpha\nu$] om. Theon (BFVp). 19. ΔEZ] Z paene eras. V. 22. $\delta\iota\pi\lambda\alpha\sigma\iota\omicron\nu\alpha\omicron\nu\alpha$ P, sed corr. m. rec. 23. $\xi\chi\eta$ P. $B\Gamma$] ΓB seq. ras. 1 litt. P. 24. BH] seq. ras. 1 litt. P. 25. ΓB] (prius) $B\Gamma$ V.

καὶ τὸ $ABΓ$ ἄρα τρίγωνον πρὸς τὸ ABH διπλασίονα
 λόγον ἔχει ἥπερ ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν EZ . ἴσον δὲ τὸ
 ABH τρίγωνον τῷ $ΔEZ$ τριγώνῳ· καὶ τὸ $ABΓ$
 ἄρα τρίγωνον πρὸς τὸ $ΔEZ$ τρίγωνον διπλασίονα
 5 λόγον ἔχει ἥπερ ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν EZ .

Τὰ ἄρα ὅμοια τρίγωνα πρὸς ἄλληλα ἐν διπλασίονι
 λόγῳ ἐστὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

Πόρισμα.

Ἐκ δὲ τούτου φανερόν, ὅτι, ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι
 10 ἀνάλογον ᾖσιν, ἐστὶν ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην,
 οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς
 δευτέρας τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον [ἐπεὶ περ
 ἐδείχθη, ὡς ἡ $ΓB$ πρὸς BH , οὕτως τὸ $ABΓ$ τρίγωνον
 πρὸς τὸ ABH τρίγωνον, τουτέστι τὸ $ΔEZ$]. ὅπερ
 15 ἔδει δεῖξαι.

κ'.

Τὰ ὅμοια πολύγωνα εἰς τε ὅμοια τρίγωνα
 διαιρεῖται καὶ εἰς ἴσα τὸ πλῆθος καὶ ὁμόλογα
 τοῖς ὅλοις, καὶ τὸ πολύγωνον πρὸς τὸ πολύ-
 20 γωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὁμόλογος
 πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν.

Ἔστω ὅμοια πολύγωνα τὰ $ABΓΔΕ$, $ZHΘΚΑ$,
 ὁμόλογος δὲ ἔστω ἡ AB τῇ ZH . λέγω, ὅτι τὰ $ABΓΔΕ$,

XX coroll. Eutocius in Archim. III p. 52, 28.

1. ἄρα] om. P. ABH] B supra m. 2 in ras. V. 7.
 ἐστὶν BF. 9. ἐάν] ἐ- in ras. m. 2 V. 10. ἐστὶν] om. Bp.
 11. εἶδος] P; τρίγωνον Theon (BFVp), comp. supra P m.
 rec. 13. τὴν BH V. 14. τό] om. V. τουτέστιν P. τό]
 supra m. 2 F. 15. δεῖξαι] ποιῆσαι V. 19. ὅλοις] post ὅ-
 1 litt. eras. p. 20. ἡ] om. B. 22. $ABΓΔΕ$] $ABΓΔEZ$
 P, sed. corr.

$AB\Gamma:ABH=BI^2:EZ^2$. erat autem $ABH=AEZ$.
quare etiam $AB\Gamma:AEZ=BI^2:EZ^2$.

Ergo similes trianguli inter se duplicatam rationem habent quam latera correspondentia.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si tres rectae proportionales sint, esse ut prima ad tertiam, ita figuram in prima descriptam ad figuram in secunda similem et similiter descriptam.¹⁾ — quod erat demonstrandum.

XX.

Similia polygona in triangulos et similes et aequales numero et totis correspondentes diuiduntur, et polygonum ad polygonum duplicatam rationem habet quam latus correspondens ad latus correspondens.

Sint similia polygona $AB\Gamma\Delta E$, $ZH\Theta K\Lambda$, et AB lateri ZH respondeat. dico, polygona $AB\Gamma\Delta E$,

1) Hoc ex proportionem $AB\Gamma:AEZ=BI:BH$ concludi uoluit Euclides, paullo audacius sane; nam huic corollario post prop. 20 demum locus erat. sed *τετράγωνον* lin. 11 sine dubio Theoni soli debetur; nam *εἶδος* tuentur P et Campanus et aliquatenus saltem Philoponus et Psellus (hic corollarium suo numero citat) *τετράγωνον* praebentes, quod cum scriptura *εἶδος* conciliari potest, cum *τετράγωνον* non potest. et prop. 20 coroll. 2 in P in mg. additum et a Campano omissum a Theone interpolatum merito uideri potest, id quod et ipsum sententiam meam de huius corollarii forma confirmat. tum Pappus VIII p. 1100, 15 nostrum locum respicere putandus est, et sane scriptura eius loci tam incerta est, ut inde de numero, quem indicat, corollarii nihil affirmari possit. itaque puto, Euclidem ipsum *εἶδος* scripsisse et Theonem, quo corollarium facilius pateret, nostrum locum mutasse et prop. 20 coroll. 2 addidisse. sed uerba *ἐπεὶ* lin. 12 — AEZ lin. 14 interpolata esse putauerim, neque Campanus ea habuit; sed Theone antiquiora sunt.

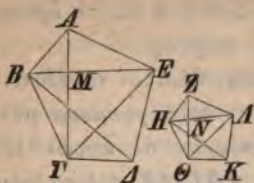
$ZH\Theta KA$ πολύγωνα εἰς τε ὅμοια τρίγωνα διαιρεῖται καὶ εἰς ἴσα τὸ πληθὺς καὶ ὁμόλογα τοῖς ὅλοις, καὶ τὸ $ABΓΔE$ πολύγωνον πρὸς τὸ $ZH\Theta KA$ πολύγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ AB πρὸς τὴν ZH .

5 Ἐπεξεύχθωσαν αἱ $BE, EG, HA, A\Theta$.

Καὶ ἐπεὶ ὁμοίον ἐστὶ τὸ $ABΓΔE$ πολύγωνον τῷ $ZH\Theta KA$ πολυγώνῳ, ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ BAE γωνία τῇ ὑπὸ HZA καὶ ἐστὶν ὡς ἡ BA πρὸς AE , οὕτως ἡ HZ πρὸς ZA . ἐπεὶ οὖν δύο τρίγωνά ἐστὶ
 10 τὰ ABE, ZHA μίαν γωνίαν μιᾷ γωνίᾳ ἴσην ἔχοντα, περὶ δὲ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ ABE τρίγωνον τῷ ZHA τριγώνῳ· ὥστε καὶ ὅμοιον· ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ ὑπὸ ABE γωνία τῇ ὑπὸ ZHA . ἐστὶ δὲ καὶ ὅλη ἡ ὑπὸ $ABΓ$
 15 ὅλη τῇ ὑπὸ $ZH\Theta$ ἴση διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν πολυγώνων· λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $EBΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $AH\Theta$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ABE, ZHA τριγώνων ἐστὶν ὡς ἡ EB πρὸς BA , οὕτως ἡ AH πρὸς HZ , ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν ὁμοιότητα
 20 τῶν πολυγώνων ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς $BΓ$, οὕτως ἡ ZH πρὸς $H\Theta$, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ EB πρὸς $BΓ$, οὕτως ἡ AH πρὸς $H\Theta$, καὶ περὶ τὰς ἴσας γωνίας τὰς ὑπὸ $EBΓ, AH\Theta$ αἱ πλευραὶ ἀνάλογόν εἰσιν· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $EBΓ$ τρίγωνον τῷ $AH\Theta$
 25 τριγώνῳ· ὥστε καὶ ὁμοίον ἐστὶ τὸ $EBΓ$ τρίγωνον τῷ $AH\Theta$ τριγώνῳ. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $EGΔ$ τρίγωνον ὁμοίον ἐστὶ τῷ $A\Theta K$ τριγώνῳ. τὰ ἄρα

5. $A\Theta$] mutat. in AB F. 7. ἐστὶ seq. ras. 8 litt. F.

8. HZA] ZHA F. τὴν AE V. 9. HZ] ZH P. τὴν ZA V. 10. γωνίᾳ] γωνίαν Vφ. 11. δέ] om. F. 13. ἴση] corr. ex ἴσον m. rec. P. 15. $ZH\Theta$] H uidetur corr. V.

$ZH\Theta KA$ in triangulos et similes et aequales numero et totis correspondentes diuidi, et esse $AB\Gamma\Delta E : ZH\Theta KA = AB^2 : ZH^2$.

ducantur $BE, E\Gamma, HA, A\Theta$. et quoniam $AB\Gamma\Delta E \sim ZH\Theta KA$, erit $\angle BAE = HZA$ [def. 1]. et $BA : AE = HZ : ZA$ [id.]. iam quoniam duo trianguli sunt ABE, ZHA unum angulum uni angulo aequalem habentes et latera aequales angulos comprehendentia proportionalia, erit $\triangle ABE$ triangulo ZHA aequiangulus [prop. VI]. quare etiam similes sunt [prop. IV; def. 1]. itaque $\angle ABE = ZHA$. uerum etiam $\angle AB\Gamma = ZH\Theta$ propter similitudinem polygonorum. itaque $\angle EB\Gamma = AH\Theta$. et quoniam propter similitudinem triangulorum ABE, ZHA est $EB : BA = AH : HZ$, et praeterea propter similitudinem polygonorum $AB : B\Gamma = ZH : H\Theta$, ex aequo erit $EB : B\Gamma = AH : H\Theta$ [V, 22], et latera aequales angulos $EB\Gamma, AH\Theta$ comprehendentia proportionalia sunt; itaque $\triangle EB\Gamma$ triangulo $AH\Theta$ aequiangulus est [prop. VI]. quare $\triangle EB\Gamma \sim AH\Theta$ [prop. IV; def. 1]. eadem de causa etiam $\triangle E\Gamma\Delta \sim A\Theta K$. itaque similia polygona

16. $\tau\eta$] P, F m. 1; λοιπῇ $\tau\eta$ BVp, F m. 2. 17. $\iota\sigma\eta$ $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F. 18. $\tau\eta\nu$ BA V. 19. AH] $AB\phi$. $\tau\eta\nu$ HZ V.
20. $\tau\eta\nu$ BΓ V. 21. ZH] HZ P. $\tau\eta\nu$ HΘ V. $H\Theta$, δι' $\iota\sigma\omega\nu$ φ; uidetur fuisse alia scriptura a m. 1. EB] B e corr. F. 22. $\tau\eta\nu$ BΓ V. $\tau\eta\nu$ HΘ V. 23. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] om. V.
24. $AH\Theta$] $A\Theta H$ P. 25. $\epsilon\sigma\tau\iota$] om. BVp. $\tau\delta$ $EB\Gamma$ — 26: $\tau\epsilon\tau\iota\gamma\omega\nu\phi$] mg. m. 2 V; F haec uerba ut cett. codd. in textu habet, sed dein in mg. m. 1: $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\mu\omega\iota\omega\nu$ $\tau\delta$ $EB\Gamma$ $\tau\acute{\omega}$ $AH\Theta$ $\tau\epsilon\tau\iota\gamma\omega\nu\phi$. 27. $A\Theta K$] $A\Theta H$ φ; corr. ex $AK\Theta$ m. 1 V.

ὅμοια πολύγωνα τὰ $ΑΒΓΔΕ$, $ΖΗΘΚΛ$ εἰς τε ὅμοια τρίγωνα διήρηται καὶ εἰς ἴσα τὸ πλῆθος.

Λέγω, ὅτι καὶ ὁμόλογα τοῖς ὅλοις, τουτέστιν ὥστε ἀνάλογον εἶναι τὰ τρίγωνα, καὶ ἡγούμενα μὲν
 5 εἶναι τὰ $ΑΒΕ$, $ΕΒΓ$, $ΕΓΔ$, ἐπόμενα δὲ αὐτῶν τὰ $ΖΗΛ$, $ΛΗΘ$, $ΛΘΚ$, καὶ ὅτι τὸ $ΑΒΓΔΕ$ πολύγωνον πρὸς τὸ $ΖΗΘΚΛ$ πολύγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν, τουτέστιν ἡ $ΑΒ$ πρὸς τὴν $ΖΗ$.

10 Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ $ΑΓ$, $ΖΘ$. καὶ ἐπεὶ διὰ τὴν ομοιότητα τῶν πολυγώνων ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΑΒΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΖΗΘ$, καὶ ἐστὶν ὡς ἡ $ΑΒ$ πρὸς $ΒΓ$, οὕτως ἡ $ΖΗ$ πρὸς $ΗΘ$, ἰσογώνιον ἐστὶ τὸ $ΑΒΓ$ τρίγωνον τῷ $ΖΗΘ$ τριγώνῳ. ἴση ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ὑπὸ $ΒΑΓ$ γωνία τῇ ὑπὸ
 15 $ΗΖΘ$, ἡ δὲ ὑπὸ $ΒΓΑ$ τῇ ὑπὸ $ΗΘΖ$. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ $ΒΑΜ$ γωνία τῇ ὑπὸ $ΗΖΝ$, ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $ΑΒΜ$ τῇ ὑπὸ $ΖΗΝ$ ἴση, καὶ λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $ΑΜΒ$ λοιπὴ τῇ ὑπὸ $ΖΝΗ$ ἴση ἐστίν· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΒΜ$ τρίγωνον τῷ $ΖΗΝ$ τριγώνῳ. ὁμοίως δὴ
 20 δεῖξομεν, ὅτι καὶ τὸ $ΒΜΓ$ τρίγωνον ἰσογώνιον ἐστὶ τῷ $ΗΝΘ$ τριγώνῳ. ἀνάλογον ἄρα ἐστίν, ὡς μὲν ἡ $ΑΜ$ πρὸς $ΜΒ$, οὕτως ἡ $ΖΝ$ πρὸς $ΝΗ$, ὡς δὲ ἡ $ΒΜ$ πρὸς $ΜΓ$, οὕτως ἡ $ΗΝ$ πρὸς $ΝΘ$. ὥστε καὶ δι' ἴσου, ὡς ἡ $ΑΜ$ πρὸς $ΜΓ$, οὕτως ἡ $ΖΝ$ πρὸς

2. διαιρεῖται φ. εἰς] om. BV. 5. $ΑΒΕ$] E in ras. P. αὐτῶν] sic φ, sed αὐτοῖς F. 6. $ΛΘΚ$] $ΘΚΛ$ F. ὅτι] -ι in ras. P. 7. πολύγωνον] -νον sustulit lacuna pergam., supra scr. τῷ m. 2 F. 12. τὴν $ΒΓ$ BFVp. 13. τὴν $ΗΘ$ V. ἐστὶ] ἄρα ἐστὶ F. 14. ἴση] -η in ras. P. $ΒΑΓ$] $ΑΒΓ$ F. 15. $ΗΖΘ$] H corr. ex Z p; $ΖΗΘ$ F. $ΗΘΖ$] $ΘΗΖ$ F. 16. $ΒΑΜ$] PVp, B m. 1; $ΑΒΜ$ F; $ΑΒΜΒ$ m. rec. $ΗΖΝ$] $ΖΗΝ$ in ras. m. 2 B. ἐστὶ] P; ἐδείχθη Theon (BFVp).

$ABΓΔΕ$, $ZHΘΚΑ$ in triangulos et similes et aequales numero diuisa sunt.

dico, eos etiam totis correspondere, h. e. ita ut trianguli proportionales sint et praecedentes ABE , $EBΓ$, $ΕΓΔ$ et eorum termini sequentes¹⁾ ZHA , $AHΘ$, $AΘK$, et praeterea polygona rationem duplicatam habere quam latera correspondentia, h. e. esse

$$ABΓΔΕ : ZHΘΚΑ = AB^2 : ZH^2.$$

ducantur enim $AΓ$, $ZΘ$. et quoniam propter similitudinem polygonorum est $\angle ABΓ = ZHΘ$, et $AB : BΓ = ZH : HΘ$, erit $\triangle ABΓ$ aequiangulus triangulo $ZHΘ$ [prop. VI]. itaque $\angle B A Γ = H Z Θ$ et $\angle B Γ A = H Θ Z$. et quoniam $\angle B A M = H Z N$ et $\angle A B M = Z H N$ [p. 132, 13], erit etiam $\angle A M B = Z N H$ [I, 32]; quare $\triangle A B M$ aequiangulus est triangulo $Z H N$. similiter demonstrabimus, etiam $\triangle B M Γ$ aequiangulum esse triangulo $H N Θ$. itaque $AM : MB = ZN : NH$, $BM : MΓ = HN : NΘ$ [prop. IV]. quare etiam ex aequo $AM : MΓ = ZN : NΘ$ [V, 22].

1) In $\alpha\theta\tau\omega\nu$ lin. 5 nonnihil offensionis est; sed cum $\epsilon\pi\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha$ idem sit ac $\theta\acute{\rho}\omicron\iota \epsilon\pi\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\iota$, genetiuis ferri potest. et additum uidetur uocabulum, ut significetur, ZHA esse terminum sequentem trianguli ABE , $AHΘ$ autem trianguli $EBΓ$, $AΘK$ autem trianguli $ΕΓΔ$. ceterum commemorandum est, tum demum adparere, triangulos totis (h. e. polygonis $ABΓΔΕ$, $ZHΘΚΑ$) correspondere, cum demonstratum erit, esse $ABΓΔΕ : ZHΘΚΑ = AB^2 : ZH^2$, h. e. $= ABE : ZHA = EBG : AHΘ = EΓΔ : AΘK$.

17. ABM] mutat. in BAM m. 2 B. ZHN] mutat. in HZN m. 2 B. AMB] $\acute{A} \acute{B} \acute{M}$ punctis supra A et M deletis F.

20. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F. 21. $\eta \mu\acute{\epsilon}\nu$ p. 22. AM] M corr. ex B m. 2 V. $\tau\eta\nu MB$ V. NH] N in ras. m. 2 V. 23. $\alpha\upsilon\tau\omega\varsigma$ καὶ p.

$N\Theta$. ἀλλ' ὥς ἡ AM πρὸς MG , οὕτως τὸ ABM
 [τρίγωνον] πρὸς τὸ $MBΓ$, καὶ τὸ AME πρὸς τὸ
 $EMΓ$. πρὸς ἀλληλα γάρ εἰσιν ὥς αἱ βάσεις. καὶ ὥς
 ἄρα ἐν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἐν τῶν ἐπόμενων, οὕτως
 5 ἅπαντα τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπόμενα· ὥς
 ἄρα τὸ AMB τρίγωνον πρὸς τὸ $BMΓ$, οὕτως τὸ
 ABE πρὸς τὸ $ΓBE$. ἀλλ' ὥς τὸ AMB πρὸς τὸ
 $BMΓ$, οὕτως ἡ AM πρὸς MG · καὶ ὥς ἄρα ἡ AM πρὸς
 MG , οὕτως τὸ ABE τρίγωνον πρὸς τὸ $EBΓ$ τρίγωνον.
 10 διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς ἡ ZN πρὸς $N\Theta$, οὕτως τὸ ZHA
 τρίγωνον πρὸς τὸ $HA\Theta$ τρίγωνον. καὶ ἐστὶν ὥς ἡ AM
 πρὸς MG , οὕτως ἡ ZN πρὸς $N\Theta$ · καὶ ὥς ἄρα τὸ ABE
 τρίγωνον πρὸς τὸ $BEΓ$ τρίγωνον, οὕτως τὸ ZHA
 τρίγωνον πρὸς τὸ $HA\Theta$ τρίγωνον, καὶ ἐναλλάξ ὥς
 15 τὸ ABE τρίγωνον πρὸς τὸ ZHA τρίγωνον, οὕτως
 τὸ $BEΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $HA\Theta$ τρίγωνον. ὁμοίως
 δὴ δείξομεν ἐπιξευχθεῖσων τῶν BA , HK , ὅτι καὶ
 ὥς τὸ $BEΓ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $AH\Theta$ τρίγωνον,
 οὕτως τὸ $EGΔ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $A\Theta K$ τρίγωνον.
 20 καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὥς τὸ ABE τρίγωνον πρὸς τὸ ZHA
 τρίγωνον, οὕτως τὸ $EBΓ$ πρὸς τὸ $AH\Theta$, καὶ ἔτι τὸ
 $EGΔ$ πρὸς τὸ $A\Theta K$, καὶ ὥς ἄρα ἐν τῶν ἡγουμένων
 πρὸς ἐν τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαντα τὰ ἡγούμενα
 πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπόμενα· ἐστὶν ἄρα ὥς τὸ ABE
 25 τρίγωνον πρὸς τὸ ZHA τρίγωνον, οὕτως τὸ $ABΓΔE$
 πολύγωνον πρὸς τὸ $ZH\Theta K A$ πολύγωνον. ἀλλὰ τὸ
 ABE τρίγωνον πρὸς τὸ ZHA τρίγωνον διπλασίονα
 λόγον ἔχει ἢ περ ἡ AB ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν
 ZH ὁμόλογον πλευράν· τὰ γὰρ ὅμοια τρίγωνα ἐν

1. ὥς μὲν P. οὕτως καὶ p. 2. τρίγωνον] om. P.
 πρὸς τὸ $MBΓ$, καὶ τὸ AME] mg. m. 1 om. priore τό P.

sed [prop. I] $AM : M\Gamma = ABM : MB\Gamma = AME : EM\Gamma$; nam eandem inter se rationem habent quam bases. itaque etiam ut unus terminorum praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [V, 12]. itaque $AMB : BM\Gamma = ABE : \Gamma BE$. sed $AMB : BM\Gamma = AM : M\Gamma$. quare etiam $AM : M\Gamma = ABE : EB\Gamma$. eadem de causa erit etiam $ZN : N\Theta = ZHA : HA\Theta$. et $AM : M\Gamma = ZN : N\Theta$. quare etiam $ABE : BE\Gamma = ZHA : HA\Theta$, et permutando [V, 16] $ABE : ZHA = BE\Gamma : HA\Theta$. similiter demonstrabimus ductis BA , HK , esse $BE\Gamma : AH\Theta = E\Gamma A : A\Theta K$. et quoniam est $ABE : ZHA = EB\Gamma : AH\Theta = E\Gamma A : A\Theta K$, erit etiam, ut unus terminorum praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [V, 12]. itaque $ABE : ZHA = AB\Gamma AE : ZH\Theta KA$. sed $ABE : ZHA = AB^2 : ZH^2$; nam similes trianguli duplicatam inter

$\tau\acute{o}$] om. P. 4. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. V. 8. $\tau\eta\nu$ $M\Gamma$ V. 9. $\tau\eta\nu$ $M\Gamma$ V. 10. $N\Theta$] N in ras. B; $H\Theta$ φ (non F); $\tau\eta\nu$ $N\Theta$ V. 11. $\tau\acute{o}$] om. P. 12. $\tau\eta\nu$ $M\Gamma$ BFVp. $\tau\eta\nu$ $N\Theta$ FV. 14. $HA\Theta$] corr. ex $H\Theta A$ m. 2 V. 16. $BE\Gamma$] $EB\Gamma$ V. $HA\Theta$] mutat. in $AH\Theta$ m. 2 V. 18. $BE\Gamma$] P, V m. 1; $EB\Gamma$ BFp, V m. 2. 19. $E\Gamma A$ $\tau\rho\acute{\iota}\gamma\omega\nu\nu$] P; $E\Gamma A$ Theon? (BFVp). 20. $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\omega}\varsigma$] mg. m. rec. P. 25. ZHA] $H'ZA$ F. Post $\sigma\ddot{\upsilon}\tau\omega\varsigma$ eras. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ V. 29. $\gamma\acute{\alpha}\rho$] $\acute{\alpha}\rho\alpha$ φ .

διπλασίονι λόγῳ ἐστὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν. καὶ τὸ $ΑΒΓΔΕ$ ἄρα πολύγωνον πρὸς τὸ $ΖΗΘΚΑ$ πολύγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ $ΑΒ$ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν $ΖΗ$ ὁμόλογον πλευράν.

- 5 Τὰ ἄρα ὅμοια πολύγωνα εἰς τε ὅμοια τρίγωνα διαιρεῖται καὶ εἰς ἴσα τὸ πλῆθος καὶ ὁμόλογα τοῖς ὅλοις, καὶ τὸ πολύγωνον πρὸς τὸ πολύγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

10 Πόρισμα.

- Ὡσανύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν [ὁμοίων] τετραπλεύρων δειχθήσεται, ὅτι ἐν διπλασίονι λόγῳ εἰσὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν. ἐδείχθη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τριγώνων· ὥστε καὶ καθόλου τὰ ὅμοια εὐθύγραμμα σχήματα
15 πρὸς ἄλληλα ἐν διπλασίονι λόγῳ εἰσὶ τῶν ὁμολόγων πλευρῶν. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Πόρισμα β'.

- Καὶ ἐὰν τῶν $ΑΒ, ΖΗ$ τρίτην ἀνάλογον λάβωμεν τὴν $Ξ$, ἡ $ΒΑ$ πρὸς τὴν $Ξ$ διπλασίονα λόγον
20 ἔχει ἥπερ ἡ $ΑΒ$ πρὸς τὴν $ΖΗ$. ἔχει δὲ καὶ τὸ πολύγωνον πρὸς τὸ πολύγωνον ἢ τὸ τετράπλευρον πρὸς τὸ τετράπλευρον διπλασίονα λόγον ἥπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν, τουτέστιν ἡ $ΑΒ$ πρὸς τὴν $ΖΗ$. ἐδείχθη δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν
25 τριγώνων· ὥστε καὶ καθόλου φανερόν, ὅτι, ἐὰν τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾖσιν, ἔσται ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον.]

1. ἐστίν F. 2. πολύγωνον] (alt.) πολύγονον p. 7. πολύγωνον] (alt.) πολυγώνιον φ. 10. πόρισμα] om. PBV; κα' Fp. 11.

se rationem habent quam latera correspondentia [prop. XIX]. quare etiam

$$ABΓΔΕ : ΖΗΘΚΑ = ΑΒ² : ΖΗ².$$

Ergo similia polygona in triangulos et similes et aequales numero et totis correspondentes diuiduntur, et polygonum ad polygonum duplicatam rationem habet quam latus correspondens ad latus correspondens.

Corollarium.

Et similiter etiam in quadrilateris demonstrabitur, ea duplicatam rationem habere quam latera correspondentia; et idem in triangulis demonstratum est. quare omnino similes figurae rectilineae inter se duplicatam rationem habent quam latera correspondentia. — quod erat demonstrandum.

ὁσαύτως] ὁ- m. 2 V. ὁμοίων] supra m. rec. P. 12. εἰσίν F, ἐστὶ Bp. 15. εἰσὶ] PV, F m. 2, p; εἰσὶν B; ἐστὶ F m. 1.

16. ὅπερ εἶδει δεῖξαι] P; om. Theon (BFVp). Totum corollarium om. Campanus. 17. πότερμα β'] om. codd., seq. cum coroll. priore coniunctis. lin. 18—28 in mg. inferiore m. 1 P pro scholio, signo huc relatum. 18. ΖΗ] H in ras. F.

19. τὴν Ε] seq. ras. 1 litt. V; corr. ex τῇ ΝΕ F. ἡ ΒΑ] e corr. F. Ε] post ras. F, ante ras. V (1 litt.). 20. ΑΒ] ΒΑ P.

21. ἡ] corr. ex καὶ m. 2 V; om. Bp. 23. πλεονάων] P, om. BFVp. 25. πότερμα mg. BVp. καὶ φανερόν p.

27. εἶδος] sequente ras. 1 litt. φ (vestigia sunt syllabae -ον F). πρὸς] supra V. 28. Sequitur alia demonstratio secundae partis propositionis, quae u. in appendice.

κα'.

Τὰ τῷ αὐτῷ εὐθυγράμμῳ ὅμοια καὶ ἀλλή-
λοις ἐστὶν ὅμοια.

Ἔστω γὰρ ἐκάτερον τῶν A, B εὐθυγράμμων τῷ
5 Γ ὅμοιον· λέγω, ὅτι καὶ τὸ A τῷ B ἐστὶν ὅμοιον.

Ἐπεὶ γὰρ ὁμοιόν ἐστι τὸ A τῷ Γ , ἰσογώνιον
τέ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὰς περὶ τὰς ἰσας γωνίας πλευ-
ρὰς ἀνάλογον ἔχει. πάλιν, ἐπεὶ ὁμοιόν ἐστι τὸ B
τῷ Γ , ἰσογώνιον τέ ἐστὶν αὐτῷ καὶ τὰς περὶ τὰς
10 ἰσας γωνίας πλευρὰς ἀνάλογον ἔχει. ἐκάτερον ἄρα
τῶν A, B τῷ Γ ἰσογώνιον τέ ἐστὶ καὶ τὰς περὶ τὰς
ἰσας γωνίας πλευρὰς ἀνάλογον ἔχει [ὥστε καὶ τὸ A
τῷ B ἰσογώνιον τέ ἐστὶ καὶ τὰς περὶ τὰς ἰσας γω-
νίας πλευρὰς ἀνάλογον ἔχει]. ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ A
15 τῷ B · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

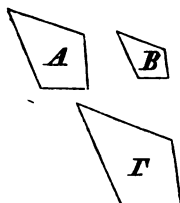
Ἐὰν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾤσιν, καὶ
τὰ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως
ἀναγεγραμμένα ἀνάλογον ἔσται· καὶ τὰ ἀπ'
20 αὐτῶν εὐθύγραμμα ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως ἀνα-
γεγραμμένα ἀνάλογον ἦ, καὶ αὐταὶ αἱ εὐθεῖαι
ἀνάλογον ἔσονται.

Ἔστωσαν τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον αἱ $AB, \Gamma\Delta,$

1. κα' m. 2 V; κγ' Fp. 4. τῷ Γ] τὸ ΓBF , p, sed
corr. m. 1. 6. ἐστὶν ὅμοιον V. 7. γωνίας] supra F. 8.
πάλιν ἐπεὶ] in ras. m. 2 F. ἐστὶν φ. 9. ἐστὶν αὐτῷ] ἐστὶ F.
11. τε] om. V. 12. ἰσας] supra m. 1 V. ὥστε καὶ τὸ
 $A-14$: ἀνάλογον ἔχει] Theon? (BFVp); om. P. 14. τὸ A
τῷ B] Pp, V m. 1; τὸ B τῷ $A B$; τῷ B τὸ A V m. 2; τὸ A
τὸ A τῷ B F m. 1; τὸ B τῷ A τῷ B F m. 2, del. τῷ B .
Deinde propositionem repetit Augustus, ut fieri solet. 16.

XXI.¹⁾

Quae eidem figurae rectilineae similes sunt figurae, etiam inter se similes sunt.

Sit enim utraque figura rectilinea A, B figurae Γ similis. dico, etiam figuras A, B similes esse.

nam quoniam A figurae Γ similis est, et aequiangulara est ei, et latera aequales angulos comprehendunt proportionalia habent [def. 1]. rursus quoniam B figurae Γ similis est, et aequiangulara est ei, et latera aequales angulos comprehendunt proportionalia habent [def. 1]. itaque utraque figura A, B et aequiangulara est figurae Γ , et latera aequales angulos comprehendunt proportionalia habent. quare $A \sim B$ [def. 1]; quod erat demonstrandum.

XXII.

Si quattuor rectae proportionales sunt, etiam figurae rectilineae in iis similes et similiter descriptae proportionales erunt; et si figurae rectilineae in iis similes et similiter descriptae proportionales sunt, etiam ipsae rectae proportionales erunt.

Sint quattuor rectae proportionales $AB, \Gamma A, EZ,$

1) Nam coroll. 2 p. 138, 17—28 Theoni uidetur deberi; u. p. 131 not. 1; om. Campanus (sed is quidem etiam coroll. 1 omisit), et in B adscribitur mg. m. rec. *ἐν ἄλλῃ οὐ γράφεται τοῦτο*.

$\kappa\beta'$] $\kappa\delta'$ p et F, sed corr. m. rec. eras.; $\acute{\omega}\sigma\iota$ FV p.

17. $\acute{\omega}\sigma\iota\nu$] P et B, sed ν

23. $\epsilon\theta\theta\epsilon\iota\alpha$ F.

$EZ, H\Theta$, ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $H\Theta$, καὶ ἀναγεγράφωσαν ἀπὸ μὲν τῶν $AB, \Gamma\Delta$ ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ $KAB, \Lambda\Gamma\Delta$, ἀπὸ δὲ τῶν $EZ, H\Theta$ ὁμοιά τε καὶ
 5 ὁμοίως κείμενα εὐθύγραμμα τὰ $MZ, N\Theta$. λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς τὸ KAB πρὸς τὸ $\Lambda\Gamma\Delta$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $N\Theta$.

Εἰλήφθω γὰρ τῶν μὲν $AB, \Gamma\Delta$ τρίτη ἀνάλογον ἡ Ξ , τῶν δὲ $EZ, H\Theta$ τρίτη ἀνάλογον ἡ O . καὶ
 10 ἐπεὶ ἐστὶν ὡς μὲν ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $H\Theta$, ὡς δὲ ἡ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὴν Ξ , οὕτως ἡ $H\Theta$ πρὸς τὴν O , δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν Ξ , οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν O . ἀλλ' ὡς μὲν ἡ AB πρὸς τὴν Ξ , οὕτως [καὶ] τὸ KAB πρὸς τὸ $\Lambda\Gamma\Delta$,
 15 ὡς δὲ ἡ EZ πρὸς τὴν O , οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $N\Theta$. καὶ ὡς ἄρα τὸ KAB πρὸς τὸ $\Lambda\Gamma\Delta$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $N\Theta$.

Ἀλλὰ δὴ ἔστω ὡς τὸ KAB πρὸς τὸ $\Lambda\Gamma\Delta$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $N\Theta$. λέγω, ὅτι ἐστὶ καὶ ὡς ἡ
 20 AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $H\Theta$. εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν, ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $H\Theta$, ἔστω ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν ΠP , καὶ ἀναγεγράφω ἀπὸ τῆς ΠP ὁποτέρῳ τῶν $MZ, N\Theta$ ὁμοίον τε καὶ ὁμοίως
 25 κείμενον εὐθύγραμμον τὸ ΣP .

Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $\Gamma\Delta$, οὕτως

1. AB] B supra m. 1 P; postea insert. F. EZ] in ras. m. 2 V; ΞE Fp. 2. ἀναγεγράφωσαν p. 5. MZ] Z e corr. F. Post ὅτι ras. 2 litt. F. 6. $\Lambda\Gamma\Delta$] litt. $\Lambda\Gamma$ in ras. m. 2 V. 11. $\Gamma\Delta$] Δ eras. V. 13. EZ] e corr. Vφ. 14. καί] om. P. $\Lambda\Gamma\Delta$] litt. $\Lambda\Gamma$ in ras. m. 2 V, $\Gamma\Delta\Delta$ p. 16. καὶ ὡς ἄρα — 17: τὸ $N\Theta$] om. BVp. 16. $\Lambda\Gamma\Delta$] $\Gamma\Delta\Delta$ φ. 18.

$HΘ$, ita ut sit $AB:ΓΔ = EZ:HΘ$, et in $AB, ΓΔ$ similes et similiter positae figurae rectilineae describantur $KAB, AΓΔ$, in $EZ, HΘ$ autem similes et similiter positae figurae rectilineae $MZ, NΘ$. dico, esse $KAB:AΓΔ = MZ:NΘ$.

Sumatur enim rectarum $AB, ΓΔ$ tertia proportionalis $Ξ$, rectarum autem $EZ, HΘ$ tertia proportionalis O [prop. XI]. et quoniam est $AB:ΓΔ = EZ:HΘ$ et $ΓΔ:Ξ = HΘ:O^1$, ex aequo erit [V, 22] $AB:Ξ = EZ:O$. sed $AB:Ξ = KAB:AΓΔ$ [prop. XIX coroll.] et $EZ:O = MZ:NΘ$ [id.]. itaque etiam

$$KAB:AΓΔ = MZ:NΘ.$$

Uerum sit $KAB:AΓΔ = MZ:NΘ$. dico, esse etiam $AB:ΓΔ = EZ:HΘ$. nam si non est

$AB:ΓΔ = EZ:HΘ$, sit $AB:ΓΔ = EZ:ΠΠ$ [prop. XII], et in $ΠΠ$ utrique $MZ, NΘ$ similis et similiter posita construatur figura rectilinea $ΣΡ$ [prop. XVIII et XXI].

Iam quoniam est $AB:ΓΔ = EZ:ΠΠ$, et in $AB,$

1) Nam ex hypothesi est $AB:ΓΔ = ΓΔ:Ξ$ et $EZ:HΘ = HΘ:O$; et $AB:ΓΔ = EZ:HΘ$.

$AΓΔ$] $ΓΔΔ$ F. 19. τό] (prius) eras. F. ἐστίν PB; comp. p.

20. εἰ γὰρ μὴ ἐστίν, ὥς ἡ AB πρὸς τὴν $ΓΔ$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $HΘ$] mg. m. 1 P; om. Theon (BFVp). 22. ἐστὼ ὥς ἡ AB πρὸς τὴν $ΓΔ$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $ΠΠ$ καὶ ἀναγεγράφθω] P; γεγόνετω γὰρ ὥς κτλ. Theon (BFVp), P mg. m. rec. 23. ἀναγεγράφω p. 24. ὀποτέρῃ φ (non F). 25. εἰθὺς γράμμον] om. BFp.

- ἡ EZ πρὸς τὴν PP , καὶ ἀναγέγραπται ἀπὸ μὲν τῶν $AB, ΓΔ$ ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως κείμενα τὰ $KAB, AΓΔ$, ἀπὸ δὲ τῶν EZ, PP ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως κείμενα τὰ $MZ, ΣΡ$, ἔστιν ἄρα ὡς τὸ KAB πρὸς τὸ $AΓΔ$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $ΣΡ$. ὑπόκειται δὲ καὶ ὡς τὸ KAB πρὸς τὸ $AΓΔ$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $NΘ$. καὶ ὡς ἄρα τὸ MZ πρὸς τὸ $ΣΡ$, οὕτως τὸ MZ πρὸς τὸ $NΘ$. τὸ MZ ἄρα πρὸς ἐκάτερον τῶν $NΘ, ΣΡ$ τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ $NΘ$ τῷ $ΣΡ$. ἔστι δὲ αὐτῷ καὶ ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον· ἴση ἄρα ἡ $HΘ$ τῇ PP . καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $ΓΔ$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν PP , ἴση δὲ ἡ PP τῇ $HΘ$, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ AB πρὸς τὴν $ΓΔ$, οὕτως ἡ EZ πρὸς τὴν $HΘ$.
- Ἐὰν ἄρα τέσσαρες εὐθεῖαι ἀνάλογον ᾤσιν, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένα ἀνάλογον ἔσται· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν εὐθύγραμμα ὁμοιά τε καὶ ὁμοίως ἀναγεγραμμένα ἀνάλογον ἦ, καὶ αὐταὶ αἱ εὐθεῖαι ἀνάλογον ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

[Δῆγμα.]

[Ὅτι δέ, ἐὰν εὐθύγραμμα ἴσα ἦ καὶ ὁμοία, αἱ ὁμόλογοι αὐτῶν πλευραὶ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, δείξομεν οὕτως.

- Ἐστω ἴσα καὶ ὁμοία εὐθύγραμμα τὰ $NΘ, ΣΡ$, καὶ ἔστω ὡς ἡ $ΘΗ$ πρὸς τὴν $ΗΝ$, οὕτως ἡ $ΡΠ$ πρὸς τὴν $ΠΣ$. λέγω, ὅτι ἴση ἐστὶν ἡ $ΡΠ$ τῇ $ΘΗ$.

Εἰ γὰρ ἄνισοί εἰσιν, μία αὐτῶν μείζων ἐστίν.

2. $KAB, AΓΔ$] B, $AΓ$ litt. in ras. m. 2 V. 3. Post PP duae litt. del. m. rec. P. 7. $NΘ$] in ras. m. 1 P. $ΣΡ$]

ΓA similes et similiter positae descriptae sunt KAB , $A\Gamma A$, in EZ , ΠP autem similes et similiter positae MZ , ΣP , erit $KAB : A\Gamma A = MZ : \Sigma P$ [u. supra]. sed supposuimus, esse etiam $KAB : A\Gamma A = MZ : N\Theta$. itaque $MZ : \Sigma P = MZ : N\Theta$. itaque MZ ad utramque $N\Theta$, ΣP eandem rationem habet. quare $N\Theta = \Sigma P$ [V, 9]. uerum etiam ei similis est et similiter posita. itaque $H\Theta = \Pi P$.¹⁾ et quoniam est $AB : \Gamma A = EZ : \Pi P$, et $\Pi P = H\Theta$, erit $AB : \Gamma A = EZ : H\Theta$.

Ergo si quattuor rectae proportionales sunt, etiam figurae rectilineae in iis similes et similiter descriptae proportionales erunt; et si figurae rectilineae in iis similes et similiter descriptae proportionales sunt, etiam ipsae rectae proportionales erunt; quod erat demonstrandum.

1) Nam cum $N\Theta : \Sigma P = H\Theta^2 : \Pi P^2$ [prop. 20] et

$N\Theta = \Sigma P$, erit $\Pi P^2 = H\Theta^2$; h. e. $\Pi P = H\Theta$.

et hoc ipsum uia indirecta in lemmate ostenditur; sed cum a ratione Euclidis abhorreat, eius modi res postea demum demonstrare nec suo loco in demonstratione insertas, puto, lemma subditium esse (sed Theone antiquius est); om. Campanus, nec res propria demonstratione eget.

corr. ex $EP P$, in ras. V; supra hoc uocabulum et proxime sequentia in V ras. est. MZ] in ras. V; Z insert. m. 1 F.

8. $N\Theta$] in ras. V. 9. λόγον έχει p. $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ P, comp. p. 10. αὐτό p. 11. ἄρα] supra add. καί m. 2 comp. F; ἄρα $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V. 15. αἵ V. 16. ἀναγεγραμμένα] seq. insert. in ras. m. 1 F. 18. καί] m. 2 V. 21. λήμματα] καί p et s eraso F; m. rec. PBV. 22. δέ] m. rec. F. ἡ] om. V. Post ὁμοία add. V m. 2: $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$. 23. εἰαί BFV p. δεξιόμεν] corr. ex δεξιόμεν m. 1 P. 25. τὰ] e corr. V. $N\Theta$, ΣP] inter N et Θ ras. 1 litt, item inter Σ et P V. 26. $\Pi\Pi$] mutat. in ΠP m. 2 V; ΠP Bp. 27. τήν] om. F. 28. ἄνισος V. εἰαί] PB; εἰαί Fp; $\epsilon\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ V.

ἔστω μείζων ἡ $PΠ$ τῆς $ΘΗ$. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ $PΠ$ πρὸς $ΠΣ$, οὕτως ἡ $ΘΗ$ πρὸς τὴν $ΗΝ$, καὶ ἐναλλάξ, ὡς ἡ $PΠ$ πρὸς τὴν $ΘΗ$, οὕτως ἡ $ΠΣ$ πρὸς τὴν $ΗΝ$, μείζων δὲ ἡ $ΠΡ$ τῆς $ΘΗ$, μείζων ἄρα
 5 καὶ ἡ $ΠΣ$ τῆς $ΗΝ$. ὥστε καὶ τὸ $ΡΣ$ μείζον ἐστὶ τοῦ $ΘΝ$. ἀλλὰ καὶ ἴσον· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἄνισός ἐστιν ἡ $ΠΡ$ τῇ $ΗΘ$. ἴση ἄρα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.]

κγ'.

Τὰ ἰσογώνια παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα
 10 λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν.

Ἔστω ἰσογώνια παραλληλόγραμμα τὰ $ΑΓ, ΓΖ$ ἴσην ἔχοντα τὴν ὑπὸ $ΒΓΔ$ γωνίαν τῇ ὑπὸ $ΕΓΗ$. λέγω, ὅτι τὸ $ΑΓ$ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ $ΓΖ$ παραλληλόγραμμον λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν.

15 Κείσθω γὰρ ὥστε ἐπ' εὐθείας εἶναι τὴν $ΒΓ$ τῇ $ΓΗ$. ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ $ΔΓ$ τῇ $ΓΕ$. καὶ συμπεληρώσθω τὸ $ΔΗ$ παραλληλόγραμμον, καὶ ἐκείσθω τις εὐθεῖα ἡ $Κ$, καὶ γερονέτω ὡς μὲν ἡ $ΒΓ$ πρὸς τὴν $ΓΗ$, οὕτως ἡ $Κ$ πρὸς τὴν $Α$, ὡς δὲ ἡ $ΔΓ$
 20 πρὸς τὴν $ΓΕ$, οὕτως ἡ $Α$ πρὸς τὴν $Μ$.

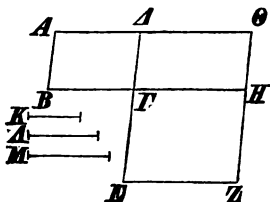
Οἱ ἄρα λόγοι τῆς τε $Κ$ πρὸς τὴν $Α$ καὶ τῆς $Α$ πρὸς τὴν $Μ$ οἱ αὐτοὶ εἰσι τοῖς λόγοις τῶν πλευρῶν, τῆς τε $ΒΓ$ πρὸς τὴν $ΓΗ$ καὶ τῆς $ΔΓ$ πρὸς τὴν $ΓΕ$. ἀλλ' ὁ τῆς $Κ$ πρὸς $Μ$ λόγος σύγκειται ἐκ τε τοῦ
 25 τῆς $Κ$ πρὸς $Α$ λόγον καὶ τοῦ τῆς $Α$ πρὸς $Μ$. ὥστε καὶ ἡ $Κ$ πρὸς τὴν $Μ$ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον

XXIII. Theon in Ptolem. p. 235. Eutoc. in Apollon. p. 32, id. in Archimed. III p. 236, 23.

1. μείζων — 4: μείζων ἄρα] insert. in ras. F. 1. $PΠ$] PPP .
 2. $PΠ$] $PP P$. τὴν $ΠΣ$ V. πρὸς τὴν] πρὸς BFP. 3.

XXIII.

Parallelogramma æquiangula inter se rationem ex rationibus laterum compositam habent.

Sint parallelogramma æquiangula $A\Gamma$, ΓZ habentia

$$\angle B\Gamma A = E\Gamma H.$$

dico, parallelogramma $A\Gamma$, ΓZ rationem ex rationibus¹⁾ laterum compositam habere.

ponantur enim ita, ut in eadem recta sint $B\Gamma$, ΓH . itaque etiam $A\Gamma$, ΓE in eadem recta sunt. et expleatur parallelogrammum AH , et ponatur recta K , et sit

$$B\Gamma : \Gamma H = K : A \text{ et } A\Gamma : \Gamma E = A : M.$$

itaque rationes $K : A$ et $A : M$ eadem sunt ac rationes laterum, $B\Gamma : \Gamma H$ et $A\Gamma : \Gamma E$. sed $K : M = K : A \times A : M$. quare K ad M rationem ex rationibus laterum compositam habet. et quoniam est

1) Ἐκ τῶν πλευρῶν per totam propositionem negligentius dicitur pro ἐκ τῶν τῶν πλευρῶν (λόγων); sed cum semper ita in codicibus traditum sit et idem apud Theonem et Eutocium servatum sit, de errore librarii cogitandum non est.

$P\Pi$] $P\Pi$ P. $\tau\eta\nu$] om. Bfp. $\sigma\upsilon\tau\omega\varsigma$] om. Bfp. 4. $\tau\eta\nu$] om. Bfp. $P\Pi$] P, V m. 1; $P\Pi$ Bp, V m. 2, F? $\mu\epsilon\lambda\iota\omega\nu$ $\alpha\beta\alpha$] bis p. 5. $\mu\epsilon\lambda\iota\omega\nu$ F. 6. ΘN] N e corr. m. 2 V, eras. F. 7. $H\Theta$] ΘH P. $\alpha\beta\alpha$ $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ P. 8. $\kappa\epsilon'$ p et deletio s F. 11. $\epsilon\sigma\iota\nu$ V, corr. m. 2. 12. $E\Gamma H$] mutat. in $E\Gamma\Theta$ B. 13. ΓZ] in ras. m. 1 V. 14. $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\omega\nu$] P; $\pi\lambda\epsilon\upsilon\rho\omega\nu$ τοῦ τε ὄν $\epsilon\chi\epsilon\iota$ ἢ $B\Gamma$ (corr. ex ΓB p) $\pi\rho\delta\varsigma$ ΓH ($\tau\eta$ ΓH V, ΓH mutat. in $\Gamma\Theta$ B) $\kappa\alpha\iota$ τοῦ ὄν $\epsilon\chi\epsilon\iota$ ἢ $A\Gamma$ $\pi\rho\delta\varsigma$ ΓE ($\tau\eta\nu$ ΓE V) Theon (BfVp). 16. ΓH] mutat. in $\Gamma\Theta$ B. $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ B. 17. AH] mutat. in $A\Theta$ B. 18. K] post ras. 1 litt. F. 19. ΓH] mutat. in $\Gamma\Theta$ B. 21. $\tau\eta\nu$] om. Bfp. 22. $\tau\eta\nu$] om. Bfp. $\epsilon\sigma\iota\nu$ PF. 23. $\tau\eta\nu$] om. Bp. ΓH] mutat. in $\Gamma\Theta$ B. $\tau\eta\nu$] om. Bp.

ἐκ τῶν πλευρῶν. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΗ, οὕτως τὸ ΑΓ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΓΘ, ἀλλ' ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΓΗ, οὕτως ἡ Κ πρὸς τὴν Α, καὶ ὡς ἄρα ἡ Κ πρὸς τὴν Α, οὕτως τὸ ΑΓ πρὸς
 5 τὸ ΓΘ. πάλιν, ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ, οὕτως τὸ ΓΘ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΓΖ, ἀλλ' ὡς ἡ ΑΓ πρὸς τὴν ΓΕ, οὕτως ἡ Α πρὸς τὴν Μ, καὶ ὡς ἄρα ἡ Α πρὸς τὴν Μ, οὕτως τὸ ΓΘ παραλληλό-
 10 γράμμον πρὸς τὸ ΓΖ παραλληλόγραμμον. ἐπεὶ οὖν ἐδείχθη, ὡς μὲν ἡ Κ πρὸς τὴν Α, οὕτως τὸ ΑΓ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΓΘ παραλληλόγραμμον, ὡς δὲ ἡ Α πρὸς τὴν Μ, οὕτως τὸ ΓΘ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΓΖ παραλληλόγραμμον, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ Κ πρὸς τὴν Μ, οὕτως τὸ ΑΓ πρὸς τὸ ΓΖ παραλληλό-
 15 γράμμον. ἡ δὲ Κ πρὸς τὴν Μ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν· καὶ τὸ ΑΓ ἄρα πρὸς τὸ ΓΖ λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν.

Τὰ ἄρα ἰσογώνια παραλληλόγραμμα πρὸς ἄλληλα λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν· ὅπερ
 20 ἔδει δεῖξαι.

κδ'.

Παντὸς παραλληλογράμμου τὰ περὶ τὴν διάμετρον παραλληλόγραμμα ὅμοιά ἐστι τῷ τε ὅλῳ καὶ ἀλλήλοις.

25 Ἐστω παραλληλόγραμμον τὸ ΑΒΓΔ, διάμετρος δὲ αὐτοῦ ἡ ΑΓ, περὶ δὲ τὴν ΑΓ παραλληλόγραμμα ἔστω τὰ ΕΗ, ΘΚ· λέγω, ὅτι ἐκάτερον τῶν ΕΗ, ΘΚ παραλληλογράμμων ὁμοίον ἐστὶ ὅλῳ τῷ ΑΒΓΔ καὶ ἀλλήλοις.

1. τίν] m. 2 F. 2. ΓΗ] mutat. in ΓΘ B. ΓΘ] mutat. in ΓΗ B. 3. ἡ] om. p. τήν] om. Bfp. ΓΗ]

$BF:GH = AG:\Gamma\Theta$ [prop. I], et $BF:GH = K:A$,
erit etiam $K:A = AG:\Gamma\Theta$. rursus quoniam est
 $\Delta\Gamma:FE = \Gamma\Theta:\Gamma Z$ [prop. I], et $\Delta\Gamma:FE = A:M$,
erit etiam $A:M = \Gamma\Theta:\Gamma Z$. iam quoniam demon-
stratum est, esse $K:A = AG:\Gamma\Theta$ et $A:M = \Gamma\Theta$
: ΓZ , ex aequo [V, 22] erit $K:M = AG:\Gamma Z$. sed
 K ad M rationem ex rationibus laterum compositam
habet. quare etiam AG ad ΓZ rationem ex rationi-
bus laterum compositam habet.

Ergo parallelogramma aequiangula inter se ratio-
nem ex rationibus laterum compositam habent; quod
erat demonstrandum.

XXIV.

In quouis parallelogrammo parallelogramma cir-
cum diametrum posita similia sunt et toti et inter se.

Sit parallelogrammum $AB\Gamma\Delta$, diametrus autem
eius AG , et parallelogramma circum AG posita sint
 EH , ΘK . dico, parallelogramma EH , ΘK similia
esse et toti $AB\Gamma\Delta$ et inter se.

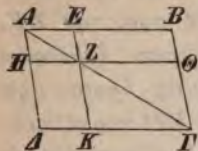
mutat. in $\Gamma\Theta$ B. 4. τό] ἡ p. AG] AK e corr. V; Γ
mutat. in Δ m. recentissima p. 5. τό] τήν p. $\Gamma\Theta$] mutat.
in ΓH B; Γ mutat. in Δ m. recentiss. p. 6. $\Gamma\Theta$] mutat.
in ΓH B. 7. τήν] om. Bfp. τήν] om. P. 10. ἡ
μέν p. 11. $\Gamma\Theta$] mutat. in ΓH B. ἡ] τό φ (non F).
12. $\Gamma\Theta$] mutat. in $E\Theta$ F, in ΓH B. 14. AG] PV ; AG
 $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\gamma\rho\alpha\mu\mu\omicron\nu$ Bp et comp. F. In figura litterae H, Θ
in B permutatae sunt a m. 1, sed mutationes in textu huc
spectantes a m. 2 videntur esse. 16. ἄρα] m. 2 V. 17.
 $\sigma\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\nu$ P, corr. m. 1. 21. κ' Fp. 23. ἔστιν PB;
comp. p. 27. EH] (alt.) in ras. F. 28. ἔστιν PBF;
comp. p. $\delta\lambda\phi$] m. 2 V.

Ἐπεὶ γὰρ τριγώνου τοῦ $ABΓ$ παρὰ μίαν τῶν
 πλευρῶν τὴν $ΒΓ$ ἥκται ἡ EZ , ἀνάλογόν ἐστιν ὡς
 ἡ BE πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ $ΓΖ$ πρὸς τὴν ZA .
 πάλιν, ἐπεὶ τριγώνου τοῦ $ΑΓΔ$ παρὰ μίαν τὴν $ΓΔ$
 5 ἥκται ἡ ZH , ἀνάλογόν ἐστιν ὡς ἡ $ΓΖ$ πρὸς τὴν
 ZA , οὕτως ἡ $ΔH$ πρὸς τὴν HA . ἀλλ' ὡς ἡ $ΓΖ$
 πρὸς τὴν ZA , οὕτως ἐδείχθη καὶ ἡ BE πρὸς τὴν
 EA καὶ ὡς ἄρα ἡ BE πρὸς τὴν EA , οὕτως ἡ
 $ΔH$ πρὸς τὴν HA , καὶ συνθέντι ἄρα ὡς ἡ BA πρὸς
 10 AE , οὕτως ἡ $ΔA$ πρὸς AH , καὶ ἐναλλάξ ὡς ἡ BA
 πρὸς τὴν $ΔΔ$, οὕτως ἡ EA πρὸς τὴν AH . τῶν
 ἄρα $ABΓΔ$, EH παραλληλογράμμων ἀνάλογόν εἰσιν
 αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὴν κοινὴν γωνίαν τὴν ὑπὸ $BAΔ$.
 καὶ ἐπεὶ παράλληλός ἐστιν ἡ HZ τῇ $ΔΓ$, ἴση ἐστὶν
 15 ἡ μὲν ὑπὸ AZH γωνία τῇ ὑπὸ $ΔΓA$ καὶ κοινὴ
 τῶν δύο τριγώνων τῶν $ΑΔΓ$, AHZ ἡ ὑπὸ $ΔAΓ$
 γωνία· ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $ΑΔΓ$ τρίγωνον τῷ
 AHZ τριγώνῳ. διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὸ $ΑΓB$ τρίγω-
 νον ἰσογώνιον ἐστὶ τῷ AZE τριγώνῳ, καὶ ὅλον τὸ
 20 $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον τῷ EH παραλληλογράμῳ
 ἰσογώνιον ἐστίν. ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ $ΔA$ πρὸς
 τὴν $ΔΓ$, οὕτως ἡ AH πρὸς τὴν HZ , ὡς δὲ ἡ $ΔΓ$
 πρὸς τὴν $ΓA$, οὕτως ἡ HZ πρὸς τὴν ZA , ὡς δὲ ἡ
 $ΑΓ$ πρὸς τὴν $ΓB$, οὕτως ἡ AZ πρὸς τὴν ZE , καὶ
 25 ἔτι ὡς ἡ $ΓB$ πρὸς τὴν BA , οὕτως ἡ ZE πρὸς τὴν EA .

2. τήν] in ras. m. 2 V, corr. ex τῇ m. 2 P. EZ] HZ
 m. rec. p. 3. BE] mutat. in BH m. rec. p. EA] mutat.
 in HA m. rec. p; $BΔ$ φ. 4. $ΑΓΔ$] PF , V m. 1; $ΑΔΓ$
 Bp, V m. 2. 5. ZH] mutat. in ZE m. rec. p. 6. $ΔH$]
 mutat. in $ΔE$ m. rec. p. 8. EA] (prius) $EΔ$ φ (non F). Seq.
 in p: οὕτως ἡ $ΔH$ πρὸς τὴν HA καὶ συνθέντι ἄρα, del. m. 1.
 οὕτως καὶ p. 9. ἄρα] om. P. 10. τὴν AE V. οὕτως]
 om. BFP. τὴν AH V. BA] AB p. 12. ἄρα] P; om.

nam quoniam in triangulo $AB\Gamma$ uni lateri $B\Gamma$ parallela ducta est EZ , erit $BE : EA = \Gamma Z : ZA$

[prop. II]. rursus quoniam in triangulo $A\Gamma A$ uni lateri ΓA parallela

ducta est ZH , erit

$$\Gamma Z : ZA = \Delta H : HA$$

[id.]. sed demonstratum est, esse

$$\Gamma Z : ZA = BE : EA.$$

quare etiam $BE : EA = \Delta H : HA$, et componendo [V, 18]

$$BA : AE = \Delta A : AH,$$

et permutando [V, 16] $BA : \Delta A = EA : AH$. itaque latera communem angulum $BA\Delta$ comprehendentia parallelogrammorum $AB\Gamma A$, EH proportionalia sunt. et quoniam HZ rectae $\Delta\Gamma$ parallela est, erit $\angle AZH = \Delta\Gamma A$ [I, 29]; et duorum triangulorum $\Delta A\Gamma$, AHZ communis est $\angle \Delta A\Gamma$. itaque triangulus $\Delta A\Gamma$ aequiangularus est triangulo AHZ [I, 32]. eadem de causa etiam triangulus $A\Gamma B$ triangulo AZE aequiangularus est, et totum parallelogrammum $AB\Gamma A$ parallelogrammo EH aequiangulum est. itaque¹⁾ erit

$$\Delta A : \Delta\Gamma = AH : HZ, \Delta\Gamma : \Gamma A = HZ : ZA \text{ et } A\Gamma : \Gamma B = AZ : ZE, \Gamma B : BA = ZE : EA \text{ [prop. IV].}$$

1) Hoc ἄρα lin. 21 non ad ultima uerba, sed ad proxime antecedentia lin. 17—19 refertur.

BFVp. EH] E postea insert. F; deinde ἄρα add. m. 2 BFV. 13. αἱ] (alt.) om. F. 14. ἴση] ἴση δέ F. 15. AZH] P; AHZ Theon (BFVp). γωνία] m. 2 V. τῇ] P; τῇ ὑπὸ $\Delta A\Gamma$ ἢ δὲ ὑπὸ HZA (ZHA F) τῇ Theon (BFVp). 16. AHZ] PF, V m. 1; AZH Bp, V m. 2. 17. γωνία] om. Bp. τὸ $\Delta A\Gamma$] P, V m. 1; om. F; τὸ $\Delta A\Gamma$ Bp, V m. 2. 18. AHZ] litt. HZ e corr. p. $A\Gamma B$] $AB\Gamma$ V. 19. ὅλον] ὅλον ἄρα V. 20. ἰσογώνιον ἔστι τῷ EH παραλληλογράμῳ V. 25. EA] ΔA , eraso E F.

- καὶ ἐπεὶ ἐδείχθη ὡς μὲν ἡ $\Delta\Gamma$ πρὸς τὴν ΓA , οὕτως ἡ HZ πρὸς τὴν ZA , ὡς δὲ ἡ $\Delta\Gamma$ πρὸς τὴν ΓB , οὕτως ἡ AZ πρὸς τὴν ZE , δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ἡ $\Delta\Gamma$ πρὸς τὴν ΓB , οὕτως ἡ HZ πρὸς τὴν ZE .
- 5 τῶν ἄρα $AB\Gamma\Delta$, $E\Theta$ παραλληλογράμμων ἀνάλογόν εἰσιν αἱ πλευραὶ αἱ περὶ τὰς ἴσας γωνίας· ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma\Delta$ παραλληλόγραμμον τῷ $E\Theta$ παραλληλογράμῳ. διὰ τὰ αὐτὰ δὲ τὸ $AB\Gamma\Delta$ παραλληλόγραμμον καὶ τῷ $K\Theta$ παραλληλογράμῳ ὅμοιον ἐστίν.
- 10 ἐκότερον ἄρα τῶν $E\Theta$, ΘK παραλληλογράμμων τῷ $AB\Gamma\Delta$ [παραλληλογράμῳ] ὅμοιον ἐστίν. τὰ δὲ τῷ αὐτῷ εὐθυγράμῳ ὅμοια καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ὅμοια· καὶ τὸ $E\Theta$ ἄρα παραλληλόγραμμον τῷ ΘK παραλληλογράμῳ ὅμοιον ἐστίν.
- 15 Παντὸς ἄρα παραλληλογράμμου τὰ περὶ τὴν διάμετρον παραλληλόγραμμα ὁμοιά ἐστὶ τῷ τε ὅλῳ καὶ ἀλλήλοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κε'.

- Τῷ δοθέντι εὐθυγράμῳ ὅμοιον καὶ ἄλλῳ
20 τῷ δοθέντι ἴσον τὸ αὐτὸ συστήσασθαι.

Ἔστω τὸ μὲν δοθὲν εὐθύγραμμον, ᾧ δεῖ ὅμοιον συστήσασθαι, τὸ $AB\Gamma$, ᾧ δὲ δεῖ ἴσον, τὸ Δ . δεῖ δὲ τῷ μὲν $AB\Gamma$ ὅμοιον, τῷ δὲ Δ ἴσον τὸ αὐτὸ συστήσασθαι.

XXV. Hero def. 116. Eutocius in Apollon. p. 53.

1. ΓA] Γ eras. F. 2. HZ] ZH Fp. $\Delta\Gamma$] eras. F.
3. ΓB] B eras. F. 4. ΓB] $B\Gamma$ P. 6. εἰσιν] εἰ- eras. F.
7. τό] corr. ex τῷ m. 2 V. - παραλληλόγραμμον] corr. ex παραλληλογράμῳ m. 2 V. τῷ] corr. ex τό m. 2 V. παραλληλόγραμμον V, corr. m. 2. 8. δὴ] δὴ καὶ F; καὶ add. V m. 2. 9. καί] m. 2 F. $K\Theta$] ΘK P. 11. παραλλη-

et quoniam demonstratum est, esse $\Delta\Gamma : \Gamma A = HZ : ZA$ et $\Delta\Gamma : \Gamma B = AZ : ZE$, ex aequo erit [V, 22] $\Delta\Gamma : \Gamma B = HZ : ZE$. ergo in parallelogrammis $AB\Gamma A$, EH latera aequales angulos comprehendentia proportionalia sunt.¹⁾ itaque $AB\Gamma A \sim EH$ [def. 1].²⁾ eadem de causa etiam $AB\Gamma A \sim K\Theta$. itaque utrumque parallelogrammum EH , ΘK parallelogrammo $AB\Gamma A$ simile est. quae autem eidem figurae rectilineae similes sunt figurae, etiam inter se similes sunt [prop. XXI]. quare etiam $EH \sim \Theta K$.

Ergo in quouis parallelogrammo parallelogramma circum diametrum posita similia sunt et toti et inter se; quod erat demonstrandum.

XXV.

Datae figurae rectilineae similem et alii figurae datae aequalem eandem figuram construere.

Sit data figura rectilinea, cui similem figuram oporteat construere, $AB\Gamma$, cui autem aequalem oporteat, Δ . oportet igitur figuram construere figurae $AB\Gamma$ similem, figurae autem Δ eandem aequalem.

1) Nam demonstravimus $BA : A\Delta = EA : AH$ (p. 150, 10), $A\Delta : \Delta\Gamma = AH : HZ$ (p. 150, 21), $HZ : ZE = \Delta\Gamma : \Gamma B$ (lin. 4), $ZE : EA = \Gamma B : BA$ (p. 150, 25).

2) Nam etiam aequiangula sunt (p. 150, 20). — hac ratione diluuntur, opinor, cauillationes Simsoni p. 378; quamquam confitendum est, Euclidem hic nonnihil a solito ordine dilucido defecisse.

λογόμω] om. P. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] F, comp. p; $\xi\sigma\tau\iota$ PBV. 12. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ V. 13. $\alpha\gamma\alpha$] om. p. ΘK] Θ in ras. V. 14. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] comp. Vp; $\xi\sigma\tau\iota$ PBF. 16. $\tau\epsilon$] m. 2 F. 18. $\kappa\eta'$ Fp. 20. $\sigma\upsilon\nu\sigma\tau\acute{\eta}\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ P; corr. m. rec. 21. Post ϕ' eras. $\delta\epsilon$ B. 22. $\sigma\upsilon\nu\sigma\tau\acute{\eta}\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ P; corr. m. rec. $\delta\epsilon$ $\delta\epsilon\iota$ $\lambda\sigma\sigma\upsilon\nu$] in ras. m. 2 V. 23. $\tau\phi$] (prius) corr. ex $\tau\omicron$ m. 1 p; $\tau\omicron$ F. $\sigma\upsilon\nu\sigma\tau\acute{\eta}\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ P; corr. m. rec.

Παραβεβλήσθω γὰρ παρὰ μὲν τὴν ΒΓ τῷ ΑΒΓ
 τριγώνῳ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΒΕ, παρὰ δὲ
 τὴν ΓΕ τῷ Δ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ ΓΜ ἐν
 γωνίᾳ τῇ ὑπὸ ΖΓΕ, ἣ ἐστὶν ἴση τῇ ὑπὸ ΓΒΑ. ἐπ'
 5 εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ μὲν ΒΓ τῇ ΓΖ, ἡ δὲ ΑΕ τῇ
 ΕΜ. καὶ εἰλήφθω τῶν ΒΓ, ΓΖ μέση ἀνάλογον ἡ
 ΗΘ, καὶ ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς ΗΘ τῷ ΑΒΓ ὁμοίον
 τε καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ ΚΗΘ.

Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν ΗΘ, οὕτως
 10 ἡ ΗΘ πρὸς τὴν ΓΖ, ἐὰν δὲ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογον
 ᾤσιν, ἐστὶν ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως τὸ
 ἀπὸ τῆς πρώτης εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ
 ὁμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον, ἐστὶν ἄρα ὡς ἡ
 ΒΓ πρὸς τὴν ΓΖ, οὕτως τὸ ΑΒΓ τρίγωνον πρὸς
 15 τὸ ΚΗΘ τρίγωνον. ἀλλὰ καὶ ὡς ἡ ΒΓ πρὸς τὴν
 ΓΖ, οὕτως τὸ ΒΕ παραλληλόγραμμον πρὸς τὸ ΕΖ
 παραλληλόγραμμον. καὶ ὡς ἄρα τὸ ΑΒΓ τρίγωνον
 πρὸς τὸ ΚΗΘ τρίγωνον, οὕτως τὸ ΒΕ παραλληλό-
 γραμμον πρὸς τὸ ΕΖ παραλληλόγραμμον· ἐναλλάξ
 20 ἄρα ὡς τὸ ΑΒΓ τρίγωνον πρὸς τὸ ΒΕ παραλληλό-
 γραμμον, οὕτως τὸ ΚΗΘ τρίγωνον πρὸς τὸ ΕΖ
 παραλληλόγραμμον. ἴσον δὲ τὸ ΑΒΓ τρίγωνον τῷ
 ΒΕ παραλληλογράμῳ· ἴσον ἄρα καὶ τὸ ΚΗΘ τρί-
 γωνον τῷ ΕΖ παραλληλογράμῳ. ἀλλὰ τὸ ΕΖ παρ-
 25 αλληλόγραμμον τῷ Δ ἐστὶν ἴσον· καὶ τὸ ΚΗΘ ἄρα
 τῷ Δ ἐστὶν ἴσον. ἔστι δὲ τὸ ΚΗΘ καὶ τῷ ΑΒΓ
 ὁμοιον.

Τῷ ἄρα δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ ΑΒΓ ὁμοιον

1. τῷ ΑΒΓ] supra F. 4. ΓΒΑ] ΓΒΑ φ. 5. ΒΓ]
 P φ, V m. 1; ΓΒ Bp, V m. 2. 6. καὶ εἰλήφθω] περιειλή-
 φθω φ post ras. 7. ΗΘ] (prius) eras. F. τῷ] τό F.

καὶ ἄλλῳ τῷ δοθέντι τῷ Δ ἴσον το αὐτὸ συνέσταιται
τὸ $KH\Theta$. ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

κς'.

Ἐὰν ἀπὸ παραλληλογράμμου παραλληλό-
5 γραμμον ἀφαιρεθῇ ὁμοίον τε τῷ ὅλῳ καὶ ὁμοίως
κείμενον κοινὴν γωνίαν ἔχον αὐτῷ, περὶ τὴν
αὐτὴν διάμετρον ἔστι τῷ ὅλῳ.

Ἀπὸ γὰρ παραλληλογράμμου τοῦ $AB\Gamma\Delta$ παραλ-
ληλόγραμμον ἀφαιρήσθω τὸ AZ ὁμοίον τῷ $AB\Gamma\Delta$
10 καὶ ὁμοίως κείμενον κοινὴν γωνίαν ἔχον αὐτῷ τὴν
ὑπὸ ΔAB . λέγω, ὅτι περὶ τὴν αὐτὴν διάμετρον ἔστι
τὸ $AB\Gamma\Delta$ τῷ AZ .

Μὴ γάρ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω [αὐτῶν] διά-
μετρος ἡ $A\Theta\Gamma$, καὶ ἐκβληθεῖσα ἡ HZ διήχθω ἐπὶ
15 τὸ Θ , καὶ ἤχθω διὰ τοῦ Θ ὁποτέρᾳ τῶν AA , $B\Gamma$
παράλληλος ἡ ΘK .

Ἐπεὶ οὖν περὶ τὴν αὐτὴν διάμετρον ἔστι τὸ $AB\Gamma\Delta$
τῷ KH , ἔστιν ἄρα ὥς ἡ ΔA πρὸς τὴν AB , οὕτως
ἡ HA πρὸς τὴν AK . ἔστι δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμοιότητα
20 τῶν $AB\Gamma\Delta$, EH καὶ ὥς ἡ ΔA πρὸς τὴν AB , οὕτως
ἡ HA πρὸς τὴν AE . καὶ ὥς ἄρα ἡ HA πρὸς τὴν

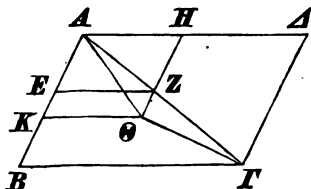
1. τῷ Δ] P, V m. 2; om. Theon (BFp, V m. 1). συνί-
σταται V. 3. κς' Fp. 4. παραλληλόγραμμον P. 5. ἀφαι-
ρεθῆν φ. τῷ ὅλῳ] τὸ ὅλον φ in ras. 8. παραλληλογράμ-
μου γάρ P. 9. AZ] supra 2 litt. eras. sunt in V; $A EZH$ Bp.
τῷ] τό φ. 11. ἔστιν F. 12. τό] τῷ V, corr. m. 2.
 $AB\Gamma\Delta$ V. 13. αὐτῶν] om. FV. 14. $A\Theta\Gamma$] φ; os inter
duas ras. F. καὶ ἐκβληθεῖσα — 15: τὸ Θ] P; om. Theon
(BFVp). 18. Post KH add. Theon: ὁμοίον ἔστι τὸ $AB\Gamma\Delta$
τῷ KH (BFVp). 21. καὶ ὥς ἄρα — p. 158 1: πρὸς τὴν
 AE] om. Bp. HA] AH F.

alii figurae datae \angle aequalis eadem constructa est figura $KH\Theta$; quod oportebat fieri.

XXVI.

Si a parallelogrammo aufertur parallelogrammum toti simile et similiter positum et communem angulum habens, circum eandem diametrum positum est ac totum.

Nam a parallelogrammo $AB\Gamma\Delta$ auferatur parallelogrammum AZ simile parallelogrammo $AB\Gamma\Delta$ et similiter positum et communem habens angulum $\angle AB$. dico, $AB\Gamma\Delta$ et AZ circum eandem diametrum posita esse.

ne sint enim, sed, si fieri potest, diametrus sit $A\Theta\Gamma$.¹⁾ et producta HZ ad Θ educatur²⁾, et per Θ utrique AA , $B\Gamma$ parallela ducatur ΘK [I, 31 et. 30]. iam quoniam

$AB\Gamma\Delta$ et KH circum eandem diametrum sunt posita, erit $\angle A : AB = HA : AK$.³⁾ sed propter similitudinem parallelogrammorum $AB\Gamma\Delta$, EH erit etiam [def. 1] $\angle A : AB = HA : AE$. itaque etiam

1) Debit ita dicere: nam si $AZ\Gamma$ diametrus parallelogrammi $A\Gamma$ non est, sit $A\Theta\Gamma$. adparet, $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$ lin. 13 ferri non posse, sed malim cum FV delere quam cum Peyrardo in $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$ corrigere; glossema sponte et in P et in Theoninis nonnullis ortum esse potest.

2) Verba $\kappa\alpha\iota \epsilon\kappa\beta\lambda\eta\theta\epsilon\iota\sigma\alpha$ cet. lin. 14—15 om. Theon, quia in figura codd. permutatae sunt litterae E, Z et K, Θ ; cfr. p. 158, 3. ego cum Augusto his uerbis retentis errorem p. 158, 3 et figuram corrigere malui. Campani figura nostrae similior est.

3) Nam similia sunt (prop. 24); tam u. def. 1.

AK , οὕτως ἡ HA πρὸς τὴν AE . ἡ HA ἄρα πρὸς
 ἐκατέραν τῶν AK , AE τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον. ἴση
 ἄρα ἐστὶν ἡ AE τῇ AK ἢ ἐλάττων τῇ μείζονι· ὅπερ
 ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οὐκ ἐστὶ περὶ τὴν αὐτὴν
 5 διάμετρον τὸ $ABΓΔ$ τῷ AZ · περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα
 ἐστὶ διάμετρον τὸ $ABΓΔ$ παραλληλόγραμμον τῷ AZ
 παραλληλογράμῳ.

Ἐὰν ἄρα ἀπὸ παραλληλογράμμου παραλληλόγραμ-
 μον ἀφαιρεθῇ ὁμοίον τε τῷ ὅλῳ καὶ ὁμοίως κείμενον
 10 κοινὴν γωνίαν ἔχον αὐτῷ, περὶ τὴν αὐτὴν διάμετρον
 ἐστὶ τῷ ὅλῳ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κς'.

Πάντων τῶν παρὰ τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν παρα-
 βαλλομένων παραλληλογράμμων καὶ ἑλλειπόν-
 15 των εἶδεσι παραλληλογράμοις ὁμοίοις τε καὶ
 ὁμοίως κειμένοις τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας ἀνα-
 γραφομένῳ μέγιστόν ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμισείας
 παραβαλλόμενον [παραλληλόγραμμον] ὁμοιον
 ὃν τῷ ἑλλείμματι.

20 Ἐστω εὐθεΐα ἡ AB καὶ τετμήσθω δίχα κατὰ τὸ
 Γ , καὶ παραβλήσθω παρὰ τὴν AB εὐθεΐαν τὸ AD
 παραλληλόγραμμον ἑλλείπον εἶδει παραλληλογράμῳ
 τῷ AB ἀναγραφέντι ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῆς AB , τουτέστι
 τῆς GB · λέγω, ὅτι πάντων τῶν παρὰ τὴν AB παρα-
 25 βαλλομένων παραλληλογράμμων καὶ ἑλλειπόντων εἶδεσι
 [παραλληλογράμοις] ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως κειμένοις

1. AK] P ; AEK , E in ras., F ; AE V . AE] AB P ,
 corr. m. rec.; AK V . ἄρα] om. P . 3. AE] AK $PFBp$,
 V m. 2. AK] AE $PBFP$, V m. 2. ἐλάτων F , corr. m. 2.
 4. οὐκ] (alt.) om. BVp . ἐστὶν PFB . 5. AZ] $P\phi$; $A\theta$

$HA : AK = HA : AE$. ergo HA ad utramque AK, AE eandem rationem habet. quare $AE = AK$ [V, 9] minor maiori; quod fieri non potest. quare fieri non potest, ut $AB\Gamma A, AZ$ circum eandem diametrum posita non sint. ergo parallelogramma $AB\Gamma A, AZ$ circum eandem diametrum posita sunt.

Ergo si a parallelogrammo aufertur parallelogrammum toti simile et similiter positum et communem angulum habens, circum eandem diametrum positum est ac totum; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Omnium parallelogrammorum eidem rectae adplicatorum et deficientium figuris parallelogrammis similibus et similiter positis ei, quae in dimidia describitur, maximum est parallelogrammum dimidia adplicatum defectui simile.

Sit recta AB et in duas partes aequales secetur in Γ , et rectae AB adplicetur parallelogrammum AA deficiens figura parallelogramma AB in dimidia rectae AB , hoc est in ΓB , descripta. dico, omnium parallelogrammorum rectae AB adplicatorum et figuris

B Vp. 6. ἐστίν P. 10. ἔχον γωνίαν V. αὐτήν] supra m. 1 p.
 12. λ' Fp. 17. τε ἐστὶ p. 18. παραλαμβανόμενον P;
 corr. m. rec. παραλληλόγραμμον] m. rec. P. ὅμοιον] corr.
 ex ὅμοι P. 19. ὃν τῷ] ὃν τό φ in ras. ἐλλείματι p. 21.
 τήν] τήν αὐτήν P. AA] Δ in ras. m. 2 V; AB φ. 23.
 ΔB] $\Delta \Theta$ φ (non F). Post hoc uocab. add. Theon: ὁμοίῳ τε
 καὶ ὁμοίως ἀναγραφέντι (F; pro ὁμοίῳ Bp φ, V m. 2 hab.
 ὅμοιον; pro ἀναγραφέντι Bp: ἀναγραφέν, V κειμεν seq. ras.;
 -τι in F punctis del.). ἀναγραφέντι] P; τῷ Theon (BF Vp).
 ἡμισείας] ἡμισείας ἀναγραφέντι FV. AB] AA φ (non F).
 τουτέστιν P. 26. εἶδеси] φ (aliud uerbum habuit F); εἶδεν P.
 26. παραλληλογράμμοις] om. P.

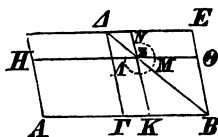
τῷ ΔB μέγιστόν ἐστι τὸ ΔA . παραβεβλήσθω γὰρ
 παρὰ τὴν AB εὐθεΐαν τὸ AZ παραλληλόγραμμον
 ἑλλείπον εἶδει παραλληλογράμμῳ τῷ ZB ὁμοίῳ τε
 καὶ ὁμοίως κειμένῳ τῷ ΔB . λέγω, ὅτι μετξόν ἐστι τὸ
 5 ΔA τοῦ AZ .

Ἐπεὶ γὰρ ὁμοιόν ἐστι τὸ ΔB παραλληλόγραμμον
 τῷ ZB παραλληλογράμμῳ, περὶ τὴν αὐτὴν εἰσι διά-
 μετρον. ἦχθω αὐτῶν διάμετρος ἡ ΔB , καὶ κατα-
 γεγράφθω τὸ σχῆμα.

10 Ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ ΓZ τῷ ZE , κοινὸν δὲ
 τὸ ZB , ὅλον ἄρα τὸ $\Gamma\Theta$ ὅλῳ τῷ KE ἐστὶν ἴσον.
 ἀλλὰ τὸ $\Gamma\Theta$ τῷ ΓH ἐστὶν ἴσον, ἐπεὶ καὶ ἡ AG τῇ
 ΓB . καὶ τὸ $H\Gamma$ ἄρα τῷ EK ἐστὶν ἴσον. κοινὸν
 προσκείσθω τὸ ΓZ . ὅλον ἄρα τὸ AZ τῷ AMN
 15 γνώμονι ἐστὶν ἴσον. ὥστε τὸ ΔB παραλληλόγραμ-
 μον, τουτέστι τὸ ΔA , τοῦ AZ παραλληλογράμμου μετ-
 ξόν ἐστιν.

Πάντων ἄρα τῶν παρὰ τὴν αὐτὴν εὐθεΐαν παρα-
 βαλλομένων παραλληλογράμμων καὶ ἑλλειπόντων εἶδεσι
 20 παραλληλογράμμοις ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως κειμένοις
 τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας ἀναγραφομένῳ μέγιστόν ἐστι τὸ
 ἀπὸ τῆς ἡμισείας παραβληθέν· ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

1. τῷ] τό F. παραβεβλήσθω p. 2. AB] B e corr. m.
 1 p. 3. παραλληλογράμμῳ p. 7. περὶ ἄρα τὴν Bp. 10.
 ἴσον] supra m. 1 V. ZE] corr. ex $Z\Theta$ m. rec. P. δέ] P;
 προσκείσθω Theon (BFVp). 11. $\Gamma\Theta$] e corr. P m. rec.
 KE] corr. ex $K\Theta$ m. rec. P. 12. $\Gamma\Theta$] corr. ex ΓE P m. rec.
 13. ΓB] PF; ἐστὶν ἴση supra add. V; ΓB ἴση ἐστὶν Bp.
 EK] e corr. P m. rec. 14. ὅλον] seq. ras. 2—3 litt. F. 16.
 AZ] inter A et Z ras. 1 litt. F. 17. ἐστι B. 18. αὐτὴν]
 om. p. 19. παραλληλογράμμων — 22: δεῖξαι] καὶ τὰ ἐξῆς p.
 22. δεῖξαι] seq. in omnibus codd. demonstratio alia, quam
 in appendicem reieciimus; u. p. 161 not. 2.

similibus et similiter positis figuræ ΔB deficientium maximum esse $\Delta\Delta$. adplicetur enim rectæ AB parallelogrammum AZ deficiens figura parallelogramma ZB simili et similiter posita figuræ ΔB . dico, esse $\Delta\Delta > AZ$.

nam quoniam $\Delta B \sim ZB$, circum eandem diametrum sunt posita [prop. XXVI]. ducatur eorum diametrus ΔB , et describatur figura.¹⁾ iam quoniam $\Gamma Z = ZE$ [I, 43] et commune est ZB , erit $\Gamma\Theta = KE$. sed $\Gamma\Theta = \Gamma H$, quoniam $A\Gamma = \Gamma B$ [prop. I]. quare etiam $H\Gamma = EK$. commune adiciatur ΓZ . itaque $AZ = \Delta MN$. quare $\Delta B > AZ$, h. e. $\Delta\Delta > AZ$.

Ergo omnium parallelogrammorum eidem rectæ adplicatorum et deficientium figuris parallelogrammis similibus et similiter positis ei, quæ in dimidia describitur, maximum est, quod dimidiæ adplicatur; quod erat demonstrandum.²⁾

1) H. e. producantur HZ ad Θ et KZ usque ad ΔE ; cfr. II, 7, 8.

2) Itaque is solus casus tractatur, ubi $AK > A\Gamma$, nec opus est alterum, ubi $AK < A\Gamma$, propria demonstratione ostendere nec hoc moris est Euclidis. sane in codd. omnibus additur demonstratio huius quoque casus. sed apertissime interpolata est; nam primum ante lin. 18 sq., non post eas inserenda erat, deinde iam ab initio in præparatione duo casus respiciendi erant nec hoc unquam neglexit Euclides, ubi plures casus habet; ita etiam in altero casu eadem litteræ, quæ in priore, usurpatae essent, quod iure postulat Simsonus p. 380. Campanus VI, 26 utrumque casum demonstrat.

XXVIII.

Datae rectae datae figurae rectilineae aequale parallelogrammum adplicare deficiens figura parallelogramma datae simili. oportet autem, figuram rectilineam datam¹⁾ maiorem non esse figura in dimidia recta descripta defectui simili.²⁾

Sit data recta AB , et data figura rectilinea, cui aequalem figuram rectae AB adplicare oportet, Γ non maior figura in dimidia AB descripta simili defectui, ea autem, cui similem figuram deficere oportet, sit Δ . oportet igitur datae rectae AB datae figurae rectilineae Γ aequale parallelogrammum adplicare deficiens figura parallelogramma simili figurae Δ .

secetur enim AB in duas partes aequales in puncto E , et in EB describatur figurae Δ similis et

1) Verba a Theone lin. 6 interpolata ideo parum necessaria sunt, quod τὸ διδόμενον εὐθύγραμμον ad τῷ δοθέντι (sc. εἶδει) lin. 5 referri non possunt, sed necessario a quouis lectore ad τῷ δοθέντι εὐθύγραμμῳ lin. 2 trahuntur.

2) Hunc διορισμόν statim praebet prop. 27. — Campanum VI, 27: „quod secundum eiusdem suum esse parallelogrammo super dimidiam datae lineae collocato minime maius existat“ non intellego, videtur tamen potius cum P consentire.

corr. — Augustus. 6. ὃ δὲ ἴσον παραβαλεῖν] add. Theon (BFVp); m. rec. P. παραβάλλειν FV. 7. ἀναγγραφομένον] P; παραβαλλομένον Theon (BFVp). ὁμοίον] P; ὁμοίων ὄντων Theon (BFVp), P m. rec. τῷ ἐλλείμματι] P; τῶν ἐλλειμμάτων Theon (BFVp), P m. rec. 8. τοῦ τε — 9: ἐλλείπειν] add. Theon (BFVp); m. rec. P. 12. ὅν] om. P. τοῦ] τῷ φ. τῆς AB] P; om. Theon (BFVp). 13. ἀναγγραφομένον] P; παραβαλλομένον Theon (BFVp). ὁμοίον τῷ ἐλλείμματι] P; ὁμοίων ὄντων τῶν ἐλλειμμάτων Theon (BFVp). 18. τὸ E] euan. F.

κείμενον τὸ $EBZH$, καὶ συμπεπληρώσθω τὸ AH παραλληλόγραμμον.

Εἰ μὲν οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ AH τῷ Γ , γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν· παραβέβληται γὰρ παρὰ τὴν δο-
 5 θείσαν εὐθείαν τὴν AB τῷ δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον τὸ AH ἑλλείπον εἶδει παραλληλογράμμῳ τῷ HB ὁμοίῳ ὄντι τῷ Δ . εἰ δὲ οὐ, μείζον ἔστω τὸ ΘE τοῦ Γ . ἴσον δὲ τὸ ΘE τῷ HB · μείζον ἄρα καὶ τὸ HB τοῦ Γ . ὃ δὴ μείζον
 10 ἐστὶ τὸ HB τοῦ Γ , ταύτῃ τῇ ὑπεροχῇ ἴσον, τῷ δὲ Δ ὅμοιον καὶ ὁμοίως κείμενον τὸ αὐτὸ συνεστάτω τὸ $KAMN$. ἀλλὰ τὸ Δ τῷ HB [ἐστίν] ὅμοιον· καὶ τὸ KM ἄρα τῷ HB ἐστίν ὅμοιον. ἔστω οὖν ὁμό-
 15 λογος ἡ μὲν KA τῇ HE , ἡ δὲ AM τῇ HZ . καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ HB τοῖς Γ, KM , μείζον ἄρα ἐστὶ τὸ HB τοῦ KM · μείζων ἄρα ἐστὶ καὶ ἡ μὲν HE τῆς KA , ἡ δὲ HZ τῆς AM . κείσθω τῇ μὲν KA ἴση ἡ $H\Xi$, τῇ δὲ AM ἴση ἡ HO , καὶ συμπεπλη-
 20 ῳσθῶ τὸ $\Xi H O \Pi$ παραλληλόγραμμον· ἴσον ἄρα καὶ ὁμοιὸν ἐστὶ [τὸ $H \Pi$] τῷ KM [ἀλλὰ τὸ KM τῷ HB ὅμοιόν ἐστιν]. καὶ τὸ $H \Pi$ ἄρα τῷ HB ὁμοιὸν ἐστίν· περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρον ἐστὶ τὸ $H \Pi$ τῷ HB . ἔστω αὐτῶν διάμετρος ἡ $H \Pi B$, καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα.

1. $EBZH$] $BEZH$ F? 2. Post παραλληλόγραμμον add. Theon: τὸ δὴ AH ἤτοι ἴσον ἐστὶ τῷ Γ ἢ μείζον αὐτοῦ διὰ τὸν διορισμόν (BVP, F mg. m. 1; pro διορισμόν habent FV διορισμόν; in V corr. m. 2). 3. ἐστίν P; in F cum τὸ AH euan. 6. AH] euan. F. 8. δέ] δ' F. ἔστω] PF; ἔσται Bp; ἐστὶ V. δὲ τό] δὲ τοῦ B. 9. τῷ] τό B. HB] H supra m. 1 V. δῆ] δὲ uel δεῖ B; δεῖ p. 12. ἐστίν] om. P. 13. KM] inter K et M una litt. (ε?) euan. F. 14. KA] AK Bp. 15. HB] e corr. m. 1 p. 17. KA] AK Bp.

similiter posita $EBZH$ [prop. XVIII], et expleatur parallelogrammum AH . iam si $AH = \Gamma$, effectum erit propositum. nam datae rectae AB datae figurae rectilineae Γ aequale parallelogrammum adplicatum est AH deficiens figura parallelogramma HB simili figurae A . sin minus, sit $\Theta E > \Gamma$.¹⁾ sed $\Theta E = HB$. itaque $HB > \Gamma$. iam excessui, quo maius est HB figura Γ , aequale et parallelogrammo A simile et similiter positum idem construatur $KAMN$ [prop. XXV]. sed $A \sim HB$. quare etiam $KM \sim HB$ [prop. XXI]. iam correspondeant inter se KA , HE et AM , HZ . et quoniam $HB = \Gamma + KM$, erit $HB > KM$. quare etiam $HE > KA$, $HZ > AM$.²⁾ ponatur $H\Xi = KA$ et $HO = AM$, et expleatur parallelogrammum $\Xi H O \Pi$. itaque aequale et simile³⁾ est parallelogrammo KM . quare etiam $H\Pi \sim HB$ [prop. XXI, cfr. lin. 13]. itaque $H\Pi$, HB circum eandem diametrum posita sunt [prop. XXVI]. sit eorum diametrus $H\Pi B$, et describatur figura [p. 161 not. 1].

1) Ex hypothesi; quare debuit esse $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ lin. 8, sed $\acute{\epsilon}\sigma\tau\omega$ ferri posse negare non ausim.

2) Nam per prop. 20 erit $HB : KM = HE^2 : KA^2 = HZ^2 : AM^2$. iam cum $HB > KM$, erit $HE^2 > KA^2$, $HZ^2 > AM^2$, h. e. $HE > KA$, $HZ > AM$.

3) Quia $HB \sim KM$, erit $\angle OH\Xi = KAM$. itaque $H\Pi$, KM aequiangulara sunt. quare et similia sunt (def. 1) et aequalia (prop. 14). cfr. p. 144, 11.

$\tau\tilde{\eta}$ μὲν KA] Bp; $\tau\tilde{\eta}$ KA μὲν PF; μὲν $\tau\tilde{\eta}$ KA V. 18. HO] corr. ex $H\Theta$ m. rec. P; O e corr. m. 2 V; $H\Theta$ F? 20. τὸ $H\Pi$] om. P. $\tau\tilde{\omega}$] e corr. P. ἀλλὰ τὸ KM $\tau\tilde{\omega}$ HB ὁμοίον ἔστιν] τὸ $H\Pi$. ἀλλὰ τὸ KM $\tau\tilde{\omega}$ HB ὁμοίον ἔστι supra m. rec. P. KM] K in ras. m. 2 V. 21. ἔστι BVp. ἔστι BfV, comp. p.

ἐπεὶ οὖν ἴσον ἐστὶ τὸ BH τοῖς Γ, KM , ὧν τὸ $HΠ$ τῷ KM ἐστὶν ἴσον, λοιπὸς ἄρα ὁ $ΤΧΦ$ γνά-
μων λοιπῷ τῷ Γ ἴσος ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ
 OP τῷ $\Xi\Sigma$, κοινὸν προσκείσθω τὸ $ΠΒ$. ὅλον ἄρα
5 τὸ OB ὅλῳ τῷ ΞB ἴσον ἐστίν. ἀλλὰ τὸ ΞB τῷ TE
ἐστὶν ἴσον, ἐπεὶ καὶ πλευρὰ ἡ AE πλευρᾷ τῇ EB
ἐστὶν ἴση· καὶ τὸ TE ἄρα τῷ OB ἐστὶν ἴσον. κοινὸν
προσκείσθω τὸ $\Xi\Sigma$. ὅλον ἄρα τὸ $T\Sigma$ ὅλῳ τῷ $ΦΧΥ$
γνώμονι ἐστὶν ἴσον. ἀλλ' ὁ $ΦΧΥ$ γνώμων τῷ Γ
10 ἐδείχθη ἴσος· καὶ τὸ $T\Sigma$ ἄρα τῷ Γ ἐστὶν ἴσον.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθεῖαν τὴν AB τῷ
δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ Γ ἴσον παραλληλόγραμμον
παραβέβληται τὸ ΣT ἐλλείπον εἶδει παραλληλογράμῳ
τῷ $ΠΒ$ ὁμοίῳ ὄντι τῷ A [ἐπειδήπερ τὸ $ΠΒ$ τῷ $HΠ$
15 ὁμοίόν ἐστιν]· ὅπερ εἶδει ποιῆσαι.

καθ'.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν τῷ δοθέντι
εὐθυγράμμῳ [ἴσον] παραλληλόγραμμον παρα-
βαλεῖν ὑπερβάλλον εἶδει [παραλληλογράμῳ
20 ὁμοίῳ τῷ δοθέντι.

Ἔστω ἡ μὲν δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB , τὸ δὲ δοθὲν
εὐθύγραμμον, ᾧ δεῖ ἴσον παρὰ τὴν AB παραβαλεῖν,
τὸ Γ , ᾧ δὲ δεῖ ὅμοιον ὑπερβάλλειν, τὸ A . δεῖ δὴ
παρὰ τὴν AB εὐθεῖαν τῷ Γ εὐθυγράμμῳ ἴσον παρα-
25 ληλόγραμμον παραβαλεῖν ὑπερβάλλον εἶδει παραλληλο-
γράμῳ ὁμοίῳ τῷ A .

1. BH] in ras. m. 2 V; HB p. 2. ἴσον ἐστίν p. λοι-
πόν P, corr. m. rec. $ΤΧΦ$] $ΤΦΧ$ P V. 3. ἐστὶν ἴσος F.
ἐστίν] ἐστὶ V, comp. p. ἐστὶ] ἐστίν P. 5. OB] euan. F.
6. ἴσον ἐστίν B. Ante ἐπεὶ add. φ: ἐπὶ. 7. OB] O in

iam quoniam $BH = \Gamma + KM$, quorum $H\Pi = KM$, erit etiam $TX\Phi = \Gamma$. et quoniam $OP = \Xi\Sigma$ [I, 43], commune adiiciatur ΠB . itaque $OB = \Xi B$. sed $\Xi B = TE$, quoniam $AE = EB$ [prop. I]. quare etiam $TE = OB$. commune adiiciatur $\Xi\Sigma$. itaque $T\Sigma = \Phi XT$. sed demonstratum est, esse $\Phi XT = \Gamma$. quare etiam $T\Sigma = \Gamma$.

Ergo datae rectae AB datae figurae rectilineae Γ aequale parallelogrammum adplicatum est ΣT deficiens figura parallelogramma ΠB , quae figurae Δ similis est¹⁾; quod oportebat fieri.

XXIX.

Datae rectae datae figurae rectilineae aequale parallelogrammum adplicare excedens figura parallelogramma simili datae.

Sit data recta AB , data autem figura rectilinea, cui aequalem figuram rectae AB adplicare oportet, sit Γ , ea autem, cui similem figuram excedere oportet, sit Δ . oportet igitur rectae AB figurae rectilineae Γ aequale parallelogrammum adplicare excedens figura parallelogramma simili figurae Δ .

1) Nam $\Pi B \sim HB$ (prop. 24) $\sim \Delta$. uerba $\epsilon\pi\epsilon\iota\delta\eta\pi\epsilon\sigma - \epsilon\sigma\tau\omega$, ubi sine causa de $H\Pi$ mentio iniicitur, spuria sunt. alia res est p. 170, 7.

ras. m. 2 V. 8. $T\Sigma$] TB corr. ex TF m. 1 p. 9. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ Bp.
10. $T\Sigma$] $\Delta\Pi$ P. 11. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. F. 13. Supra ΣT ras.
est in V. 14. $\tau\phi$] (tert.) postea insert. m. 1 F. 16. $\kappa\theta'$] $\lambda\gamma'$ p et F, corr. m. rec. 18. $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\acute{o}\gamma\gamma\alpha\mu\mu\sigma\upsilon$] $\pi\alpha\rho\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\acute{o}$ -
sustulit resarcinatio in F. 22. $\delta\epsilon\iota$] $\delta\eta$ Fp. 23. $\upsilon\pi\epsilon\rho\beta\alpha\lambda\epsilon\iota\nu$ F.
 $\delta\epsilon\iota$ $\delta\eta$] sustulit lac. pergameni F. 24. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha} - \epsilon\upsilon\theta\upsilon\gamma\gamma\acute{\alpha}\mu\mu\omega\varsigma$ mg. m. 1 F. $\iota\sigma\sigma\upsilon$] in ras. F.

Τετμήσθω ἡ AB δίχα κατὰ τὸ E , καὶ ἀναγε-
 γράφθω ἀπὸ τῆς EB τῷ A ὅμοιον καὶ ὁμοίως κεί-
 μενον παραλληλόγραμμον τὸ BZ , καὶ συναμφοτέροις
 μὲν τοῖς BZ , Γ ἴσον, τῷ δὲ A ὅμοιον καὶ ὁμοίως
 5 κείμενον τὸ αὐτὸ συνεστάτω τὸ $H\Theta$. ὁμόλογος δὲ
 ἔστω ἡ μὲν $K\Theta$ τῇ ZA , ἡ δὲ KH τῇ ZE . καὶ
 ἐπεὶ μείζον ἐστὶ τὸ $H\Theta$ τοῦ ZB , μείζων ἄρα ἐστὶ,
 καὶ ἡ μὲν $K\Theta$ τῆς ZA , ἡ δὲ KH τῆς ZE . ἐκβεβλή-
 σθωσαν αἱ ZA , ZE , καὶ τῇ μὲν $K\Theta$ ἴση ἔστω ἡ
 10 ZAM , τῇ δὲ KH ἴση ἡ ZEN , καὶ συμπεπληρώσθω
 τὸ MN . τὸ MN ἄρα τῷ $H\Theta$ ἴσον τέ ἐστὶ καὶ ὅμοιον.
 ἀλλὰ τὸ $H\Theta$ τῷ EA ἐστὶν ὅμοιον· καὶ τὸ MN ἄρα
 τῷ EA ὁμοίον ἐστίν· περὶ τὴν αὐτὴν ἄρα διάμετρον
 ἐστὶ τὸ EA τῷ MN . ἤχθω αὐτῶν διάμετρος ἡ $Z\Xi$,
 15 καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα.

Ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ $H\Theta$ τοῖς EA , Γ , ἀλλὰ τὸ $H\Theta$
 τῷ MN ἴσον ἐστίν, καὶ τὸ MN ἄρα τοῖς EA , Γ
 ἴσον ἐστίν. κοινὸν ἀφηγήσθω τὸ EA . λοιπὸς ἄρα
 ὁ $\Psi X\Phi$ γνώμων τῷ Γ ἐστὶν ἴσος. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν
 20 ἡ AE τῇ EB , ἴσον ἐστὶ καὶ τὸ AN τῷ NB , τουτέστι
 τῷ AO . κοινὸν προσκείσθω τὸ $E\Xi$. ὅλον ἄρα τὸ

3. BZ] corr. ex HZ m. 2 V. 4. BZ , Γ] Z et Γ e
 corr. p; HZ , Γ V. A] e corr. F. 5. $H\Theta$] PF; $H\Theta$.
 ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ $H\Theta$ τῷ ZB Bp, V mg. m. 2. 6. ZE]
 EZ F. 8. $K\Theta$] ΘK F. 10. KH] corr. ex KB m. rec. P.
 11. $\tau\epsilon$] om. V. ἐστὶν P. 12. $\tau\acute{o}$] (alt.) τῷ F, sed corr. 13.
 EA] A F. ἐστὶν ὅμοιον V. ἐστὶν] P, comp. p; ἐστὶ B F V.
 14. ἐστὶ] supra F. αὐτῶν] αὐτῶν ἡ V. 16. ἐπεὶ οὖν F V.
 $\tau\acute{o}$] (prius) τῷ F. 17. ἐστὶ P B V, comp. p. 18. ἐστὶ B V,
 comp. p. EA] mutat. in ΘA m. 1 F. 20. AE] in ras.
 m. 2 V. τουτέστιν P; comp. p. 21. AO] O e corr. m. 1 F.

$ΑΞ$ ἴσον ἐστὶ τῷ $ΦΧΨ$ γινώμονι. ἀλλὰ ὁ $ΦΧΨ$ γινώμων τῷ $Γ$ ἴσος ἐστίν· καὶ τὸ $ΑΞ$ ἄρα τῷ $Γ$ ἴσον ἐστίν.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἄρα εὐθεῖαν τὴν $ΑΒ$ τῷ
5 δοθέντι εὐθυγράμμῳ τῷ $Γ$ ἴσον παραλληλόγραμμον
παραβέβληται τὸ $ΑΞ$ ὑπερβάλλον εἶδει παραλληλο-
γράμμῳ τῷ $ΠΟ$ ὁμοίῳ ὄντι τῷ $Α$, ἐπεὶ καὶ τῷ $ΕΑ$
ἐστὶν ὁμοιον τὸ $ΟΠ$. ὅπερ εἶδει ποιῆσαι.

λ'.

10 Τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν πεπερασμένην ἄκρον
καὶ μέσον λόγον τεμεῖν.

Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα πεπερασμένη ἡ $ΑΒ$. δεῖ
δὴ τὴν $ΑΒ$ εὐθεῖαν ἄκρον καὶ μέσον λόγον τεμεῖν.

Ἀναγεγράφθω ἀπὸ τῆς $ΑΒ$ τετραγώνον τὸ $ΒΓ$,
15 καὶ παραβέβλησθω παρὰ τὴν $ΑΓ$ τῷ $ΒΓ$ ἴσον παρ-
αλληλόγραμμον τὸ $ΓΔ$ ὑπερβάλλον εἶδει τῷ $ΑΔ$
ὁμοίῳ τῷ $ΒΓ$.

Τετραγώνον δέ ἐστι τὸ $ΒΓ$. τετραγώνον ἄρα ἐστὶ
καὶ τὸ $ΑΔ$. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ $ΒΓ$ τῷ $ΓΔ$,
20 κοινὸν ἀφηρήσθω τὸ $ΓΕ$. λοιπὸν ἄρα τὸ $ΒΖ$ λοιπῷ
τῷ $ΑΔ$ ἐστὶν ἴσον. ἐστὶ δὲ αὐτῷ καὶ ἰσογώνιον·
τῶν $ΒΖ$, $ΑΔ$ ἄρα ἀντιπεπόνθασιν αἱ πλευραὶ αἱ
περὶ τὰς ἰσας γωνίας· ἐστὶν ἄρα ὥς ἡ $ΖΕ$ πρὸς τὴν
 $ΕΔ$, οὕτως ἡ $ΑΕ$ πρὸς τὴν $ΕΒ$. ἴση δὲ ἡ μὲν $ΖΕ$
25 τῇ $ΑΒ$, ἡ δὲ $ΕΔ$ τῇ $ΑΕ$. ἐστὶν ἄρα ὥς ἡ $ΒΑ$ πρὸς

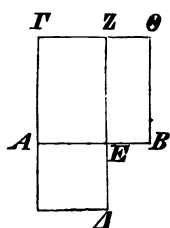
1. ἀλλ' F. 2. ἴσος] ἴσον φ (non F). ἐστίν] F, comp. p; ἐστὶ PBV. 3. ἐστὶ B. 4. ἄρα] supra comp. F. εὐθεῖαν ἐστὶ F. 7. τῷ] (alt.) τό F, et V, corr. m. 2. 9. ἰδ' p; F, sed corr. m. rec. 11. τεμεῖν] supra scr. v m. 1 F. 14. γὰρ ἀπὸ FV. Post AB ras. magna F. 15. ΑΓ] corr. ex AB m. 1 F. 20. ΒΖ] corr. ex ΒΓ m. 1 p. 21. τῷ] τό φ

$E\Xi$. itaque $A\Xi = \Phi X\Psi$. sed $\Phi X\Psi = \Gamma$. quare etiam $A\Xi = \Gamma$.

Ergo datae rectae AB datae figurae rectilineae Γ aequale adplicatum est parallelogrammum $A\Xi$ excedens figura parallelogramma ΠO , quae similis est figurae Δ , quia $OP \sim EA$ [prop. XXIV]; quod oportebat fieri.

XXX.

Datam rectam terminatam secundum rationem extremam ac mediam secare.

Sit data recta terminata AB . oportet igitur rectam AB secundum extremam ac mediam rationem secare.

describatur enim in AB quadratum $B\Gamma$, et rectae $A\Gamma$ adplicetur parallelogrammum $\Gamma\Delta$ quadrato $B\Gamma$ aequale et excedens figura $\Delta\Delta$ simili figurae $B\Gamma$ [prop. XXIX]. quadratum autem est $B\Gamma$; itaque etiam $\Delta\Delta$ quadratum est. et quoniam $B\Gamma = \Gamma\Delta$, subtrahatur, quod commune est, ΓE . quare $BZ = \Delta\Delta$. uerum etiam aequiangulum ei est.¹⁾ quare in parallelogrammis BZ , $\Delta\Delta$ latera aequales angulos comprehendentia in contraria proportionem sunt [prop. XIV]. itaque $ZE : EA = AE : EB$. sed $ZE = AB$ ²⁾ et

1) Nam utrumque rectangulum est.

2) Nam $ZE = A\Gamma$ (I, 34) et $A\Gamma = AB$.

(non F). $\text{ισον \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu}$ F. 23. $\tau\acute{\eta}\nu$] om. BFp. 24. $A\Xi$] AB φ. $\tau\acute{\eta}\nu$] om. BFp. $ZE \tau\acute{\eta} A\Gamma$, $\tau\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \tau\acute{\eta} AB$ Theon (BFVp). 25. $A\Xi$] AB φ.

τὴν AE , οὕτως ἡ AE πρὸς τὴν EB . μείζων δὲ ἡ AB τῆς AE · μείζων ἄρα καὶ ἡ AE τῆς EB .

Ἡ ἄρα AB εὐθεῖα ἄκρον καὶ μέσον λόγον τέμνεται κατὰ τὸ E , καὶ τὸ μείζον αὐτῆς τμημὰ ἐστι
5 τὸ AE · ὅπερ ἔδει ποιῆσαι.

λα'.

Ἐν τοῖς ὀρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς τὴν ὀρθὴν γωνίαν ἰσοτετινουύσης πλευρᾶς εἶδος ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀρθὴν γωνίαν πε-
10 ριεχουσῶν πλευρῶν εἶδεσι τοῖς ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀναγραφομένοις.

Ἐστω τρίγωνον ὀρθογώνιον τὸ $ABΓ$ ὀρθὴν ἔχον τὴν ὑπὸ $BAΓ$ γωνίαν· λέγω, ὅτι τὸ ἀπὸ τῆς $ΒΓ$ εἶδος ἴσον ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν BA , $ΑΓ$ εἶδεσι τοῖς
15 ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀναγραφομένοις.

Ἦχθω κάθετος $η$ $ΑΔ$.

Ἐπεὶ οὖν ἐν ὀρθογωνίῳ τριγώνῳ τῷ $ABΓ$ ἀπὸ τῆς πρὸς τῷ A ὀρθῆς γωνίας ἐπὶ τὴν $ΒΓ$ βάσιν κάθετος ἦται $η$ $ΑΔ$, τὰ $ABΔ$, $ΑΔΓ$ πρὸς τῇ κα-
20 θέτῳ τρίγωνῳ ὁμοιά ἐστι τῷ τε ὅλῳ τῷ $ABΓ$ καὶ ἀλλήλοις. καὶ ἐπεὶ ὁμοιόν ἐστι τὸ $ABΓ$ τῷ $ABΔ$, ἔστιν ἄρα ὡς ἡ $ΓB$ πρὸς τὴν BA , οὕτως ἡ AB πρὸς τὴν $ΒΔ$. καὶ ἐπεὶ τρεῖς εὐθεῖαι ἀνάλογόν εἰ-
σιν, ἔστιν ὡς ἡ πρώτη πρὸς τὴν τρίτην, οὕτως τὸ
25 ἀπὸ τῆς πρώτης εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς δευτέρας τὸ ὁμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενον. ὡς ἄρα ἡ $ΓB$

XXXI. Proclus p. 426, 14.

4. κατὰ] κα p. καὶ τό] καί p. ἐστιν P, comp. p. 5. τό] ἡ P. Sequitur alia demonstratio, u. app. 6. λα'] non liquet in F; om. p. 10. εἶδουσιν PB. τε] om. BFVp.

$EA = AE$. itaque $BA : AE = AE : EB$. sed $AB > AE$. quare etiam [V, 14] $AE > EB$. •

Ergo recta AB secundum extremam ac mediam rationem secta est in E [def. 3], et maior eius pars est AE ; quod oportebat fieri.

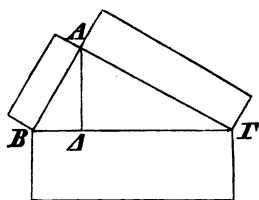
XXXI.

In triangulis rectangulis figura descripta in latere sub recto angulo subtendenti aequalis est figuris in lateribus rectum angulum comprehendentibus similibus et similiter descriptis.

Sit triangulus rectangulus $AB\Gamma$ angulum BAT rectum habens. dico, figuram in $B\Gamma$ descriptam aequalem esse figuris in BA , $A\Gamma$ similibus et similiter descriptis.

ducatur perpendicularis AA . iam quoniam in triangulo rectangulo $AB\Gamma$ ab angulo recto ad A posito ad basim $B\Gamma$ perpendicularis ducta est AA , trianguli $AB\Delta$, $AA\Gamma$ ad perpendicularem positi et toti $AB\Gamma$ et inter se similes sunt [prop. VIII]. et quoniam

$AB\Gamma \sim AB\Delta$, erit [def. 1] $\Gamma B : BA = AB : B\Delta$. et quoniam tres rectae proportionales sunt, erit ut prima ad tertiam, ita figura in prima descripta ad figuram in secunda similem et similiter descriptam

13. ὑπὸ τὸ p. 14. εἰδέναι P. 15. ὁμοίως] ὁμοίους V.
 18. τῷ] τὸ FV, sed corr. m. 2. 19. AAΓ] corr. ex AΔB m.
 rec. P. ἀρα πρὸς V. 20. εἶσιν P. 25. τὸ] (alt.) om. F;
 inser. m. 2, sed euan.

πρὸς τὴν BA , οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς GB εἶδος πρὸς
τὸ ἀπὸ τῆς BA τὸ ὅμοιον καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμε-
νον. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς ἡ $BΓ$ πρὸς τὴν $ΓA$,
οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς $BΓ$ εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς $ΓA$.
5 ὥστε καὶ ὥς ἡ $BΓ$ πρὸς τὰς $BA, AΓ$, οὕτως τὸ ἀπὸ
τῆς $BΓ$ εἶδος πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν $BA, AΓ$ τὰ ὅμοια
καὶ ὁμοίως ἀναγραφόμενα. ἴση δὲ ἡ $BΓ$ ταῖς $BA,$
 $AΓ$. ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς $BΓ$ εἶδος τοῖς ἀπὸ
τῶν $BA, AΓ$ εἶδεσι τοῖς ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀνα-
10 γραφομένοις.

Ἐν ἄρα τοῖς ὀρθογωνίοις τριγώνοις τὸ ἀπὸ τῆς
τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτεिनούσης πλευρᾶς εἶδος ἴσον
ἐστὶ τοῖς ἀπὸ τῶν τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν
πλευρῶν εἶδεσι τοῖς ὁμοίοις τε καὶ ὁμοίως ἀναγραφο-
15 μένοις. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λβ'.

Ἐὰν δύο τρίγωνα συντεθῇ κατὰ μίαν γω-
νίαν τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυσὶ πλευραῖς ἀνά-
λογον ἔχοντα ὥστε τὰς ὁμολόγους αὐτῶν πλευ-
20 ρὰς καὶ παραλλήλους εἶναι, αἱ λοιπαὶ τῶν τρι-
γώνων πλευραὶ ἐπ' εὐθείας ἔσσονται.

Ἐστω δύο τρίγωνα τὰ $ABΓ, AΓE$ τὰς δύο πλευ-
ρὰς τὰς $BA, AΓ$ ταῖς δυσὶ πλευραῖς ταῖς $AΓ, AE$
ἀνάλογον ἔχοντα, ὥς μὲν τὴν AB πρὸς τὴν $AΓ$,
25 οὕτως τὴν $AΓ$ πρὸς τὴν AE , παράλληλον δὲ τὴν

2. ἀναγραφόμενον] -γο- in ras. φ. 4. τὸ ἀπὸ τῆς $ΓA$ — 6:
εἶδος πρὸς] om. p. 5. $BA, AΓ$] $AB, AΓ$ φ. 6. τῶν]
τῆς φ. 9. BA] A e corr. m. 2 V. εἶδεν P. ἀναγραφο-
μένος (sic) P. 11. ἐν ἄρα] in ras. post ras. 3 litt. m. 1 B.
τριγώνοις] om. p. 13. ἐστι] ταῖς φ. 14. εἶδεν P.
Sequitur alia demonstratio, u. app. 16. λη' F p. 17. συν-

[prop. XIX coroll.]. quare ut $\Gamma B : B\Delta$, ita figura in ΓB descripta ad figuram in BA similem et similiter descriptam. eadem de causa erit etiam ut $B\Gamma : \Gamma\Delta$, ita figura in $B\Gamma$ descripta ad figuram in $\Gamma\Delta$ descriptam.¹⁾ quare etiam ut $B\Gamma : B\Delta + \Delta\Gamma$, ita figura in $B\Gamma$ descripta ad figuras in BA et $\Delta\Gamma$ similes et similiter descriptas.²⁾ sed $B\Gamma = B\Delta + \Delta\Gamma$. itaque etiam figura in $B\Gamma$ descripta aequalis est figuris in BA , $\Delta\Gamma$ similibus et similiter descriptis.³⁾

Ergo in triangulis rectangulis figura descripta in latere sub recto angulo subtendenti aequalis est figuris in lateribus rectum angulum comprehendentibus similibus et similiter descriptis; quod oportebat fieri.

XXXII.

Si duo trianguli duo latera duobus lateribus proportionalia habentes in uno angulo coniunguntur, ita ut correspondentia latera etiam parallela sint, reliqua latera triangulorum in eadem recta erunt posita.

Sint duo trianguli $AB\Gamma$, $\Delta\Gamma E$ duo latera BA , $A\Gamma$ duobus lateribus $\Delta\Gamma$, ΔE proportionalia habentes, ita ut sit $AB : A\Gamma = \Delta\Gamma : \Delta E$, et AB parallelum

1) Nam $AB\Gamma \sim \Delta\Delta\Gamma$. itaque $B\Gamma : \Gamma\Delta = \Gamma\Delta : \Gamma\Delta$.

2) Sint figurae in $B\Gamma$, $\Delta\Gamma$, AB descriptae a , b , c . demonstrauimus $B\Gamma : B\Delta = a : c$, $B\Gamma : \Gamma\Delta = a : b$. itaque

$B\Gamma : a = \Gamma\Delta : b = B\Delta : c$. $\Gamma\Delta : B\Delta = b : c$.

$\Gamma\Delta + B\Delta : B\Delta = b + c : c$.

$\Gamma\Delta + B\Delta : b + c = B\Delta : c = B\Gamma : a$. $B\Gamma : \Gamma\Delta + B\Delta = a : b + c$.

3) Nam $B\Gamma : a = \Gamma\Delta + B\Delta : b + c = B\Gamma : b + c$. quare $a = b + c$ [V, 9].

$\tau\epsilon\theta\eta$] $\pi\rho\omicron\sigma\tau\epsilon\theta\eta$ V, corr. m. 2.

$\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ V.

e corr. m. 2 V.

ΔE] ΓE P.

25. $\omicron\upsilon\tau\omega$ P.

20. $\tau\omicron\upsilon$ $\tau\epsilon\gamma\gamma\acute{\alpha}\nu\omicron\nu$ V.

24. AB] BA FV.

$\Delta\Gamma$] e corr. m. 2 V.

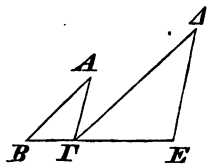
23.

μὲν AB τῇ $\Delta\Gamma$, τὴν δὲ AG τῇ ΔE . λέγω, ὅτι ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ ΓE .

Ἐπεὶ γὰρ παράλληλός ἐστιν ἡ AB τῇ $\Delta\Gamma$, καὶ εἰς αὐτάς ἐμπίπτωνκεν εὐθεῖα ἡ AG , αἱ ἐναλλὰξ γωνίαι αἱ ὑπὸ BAG , $AG\Delta$ ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ $\Gamma\Delta E$ τῇ ὑπὸ $AG\Delta$ ἴση ἐστίν. ὥστε καὶ ἡ ὑπὸ BAG τῇ ὑπὸ $\Gamma\Delta E$ ἐστὶν ἴση. καὶ ἐπεὶ δύο τρίγωνά ἐστι τὰ $AB\Gamma$, $\Delta\Gamma E$ μίαν γωνίαν τὴν πρὸς τῷ A μιᾷ γωνίᾳ τῇ πρὸς τῷ Δ ἴσην ἔχοντα, περὶ δὲ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἀνάλογον, ὥς τὴν BA πρὸς τὴν AG , οὕτως τὴν $\Gamma\Delta$ πρὸς τὴν ΔE , ἰσογώνιον ἄρα ἐστὶ τὸ $AB\Gamma$ τρίγωνον τῷ $\Delta\Gamma E$ τριγώνῳ. ἴση ἄρα ἡ ὑπὸ $AB\Gamma$ γωνία τῇ ὑπὸ $\Delta\Gamma E$. ἐδειχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $AG\Delta$ τῇ ὑπὸ BAG ἴση· ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $AG\Gamma$ δυοῖν ταῖς ὑπὸ $AB\Gamma$, BAG ἴση ἐστίν. κοινὴ προσκείσθω ἡ ὑπὸ AGB . αἱ ἄρα ὑπὸ $AG\Gamma$, AGB ταῖς ὑπὸ BAG , AGB , $\Gamma B A$ ἴσαι εἰσίν. ἀλλ' αἱ ὑπὸ BAG , $AB\Gamma$, AGB δυοῖν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν· καὶ αἱ ὑπὸ $AG\Gamma$, AGB ἄρα δυοῖν ὀρθαῖς ἴσαι εἰσίν. πρὸς δὴ τινι εὐθείᾳ τῇ AG καὶ τῷ πρὸς αὐτῇ σημειῶ τῷ Γ δύο εὐθεῖαι αἱ $B\Gamma$, ΓE μὴ ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη κείμεναι τὰς ἐφεξῆς γωνίας τὰς ὑπὸ $AG\Gamma$, AGB δυοῖν ὀρθαῖς ἴσας ποιοῦσιν· ἐπ' εὐθείας ἄρα ἐστὶν ἡ $B\Gamma$ τῇ ΓE .

Ἐὰν ἄρα δύο τρίγωνα συντεθῇ κατὰ μίαν γωνίαν

3. $\Delta\Gamma$] $\Delta\Gamma\phi$ (non F). 4. αἱ] mutat. in καὶ m. rec. F, καὶ p. 5. BAG] " $AB\Gamma$ " F. εἰσί V p. 6. $AG\Delta$] " $A'\Gamma\Delta$ " F. ἐστὶν ἴση V. 10. δέ] comp. supra m. 1 F. 11. BA] AB P. AG] in ras. m. rec. V, ΓA F. 12. ἐστίν P. $\Delta\Gamma E$] P; " $\Delta'\Gamma E$ " F; $\Gamma\Delta E$ Bp et in ras. m. 2 V. 13. $\Delta\Gamma E$ γωνία V. 14. BAG] ΓA supra scr. B m. 1 F. 15. ἴση ἐστίν] P, V m. 1, comp. p; ἴση ἐστὶ BF; ἴσαι εἰσίν V m. 2. 17. BAG]

lateri $\Delta\Gamma$, $A\Gamma$ autem lateri ΔE parallelum. dico, $B\Gamma$ et ΓE in eadem recta esse.

nam quoniam AB rectae $\Delta\Gamma$ parallela est, et in eas incidit recta $A\Gamma$, alterni anguli BAG , $\Gamma A\Delta$ aequales sunt [I, 29]. eadem de causa etiam

$\angle \Gamma A E = \Gamma A \Delta$. quare etiam $\angle B A \Gamma = \Gamma A E$.
et quoniam duo trianguli sunt $AB\Gamma$, $\Delta\Gamma E$ unum angulum, qui ad A positus est, uni angulo, qui ad Δ positus est, aequalem habentes et latera aequales angulos comprehendentia proportionalia,

$BA : A\Gamma = \Gamma A : \Delta E$, erit $\triangle AB\Gamma$
triangulo $\Delta\Gamma E$ aequiangulus [prop. VI]. quare
 $\angle AB\Gamma = \Delta\Gamma E$.

sed demonstratum est, esse etiam $\angle \Gamma A \Delta = B A \Gamma$.
quare erit $\angle \Gamma A E = AB\Gamma + B A \Gamma$. communis adiiciatur $\angle A\Gamma B$. itaque

$\angle \Gamma A E + \angle \Gamma A B = B A \Gamma + \angle \Gamma A B + \angle B A \Gamma$.
uerum $B A \Gamma + AB\Gamma + \angle \Gamma A B$ duobus rectis aequales sunt. quare etiam $\angle \Gamma A E + \angle \Gamma A B$ duobus rectis aequales sunt. itaque ad rectam $A\Gamma$ et punctum eius Γ duae rectae $B\Gamma$, ΓE non ad eandem partem positae angulos deinceps positos $\angle \Gamma A E$, $\angle \Gamma A B$ duobus rectis aequales efficiunt; itaque $B\Gamma$ et ΓE in eadem recta sunt [I, 14].

Ergo si duo trianguli duo latera duobus lateribus

P; $B'A'\Gamma F$; $\Gamma A B B\Gamma$ p. $A\Gamma B$] $AB\Gamma$ P. $\Gamma B A$] supra
scr. F; $A\Gamma B$ P. 18. $\alpha\lambda\lambda'$ $\alpha\lambda$ — 19: $\epsilon\lambda\sigma\iota\upsilon$] om. P. $AB\Gamma$] $A\Gamma B$ V. $A\Gamma B$] $\Gamma B A$ V. 19. $\epsilon\lambda\sigma\iota$ $B\Gamma$ p. 20. $\epsilon\lambda\sigma\iota$ $B\Gamma$.

τὰς δύο πλευρὰς ταῖς δυὸς πλευραῖς ἀνάλογον ἔχοντα ὥστε τὰς ὁμολόγους αὐτῶν πλευρὰς καὶ παραλλήλους εἶναι, αἱ λοιπαὶ τῶν τριγώνων πλευραὶ ἐπ' εὐθείας ἔσονται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

λγ'.

Ἐν τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ γωνίαι τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον ταῖς περιφερείαις, ἐφ' ὧν βεβήκασιν, ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφερείαις ὧσι βεβηκυῖαι.

- 10 Ἔστωσαν ἴσοι κύκλοι οἱ $ABΓ$, $ΔEZ$, καὶ πρὸς μὲν τοῖς κέντροις αὐτῶν τοῖς H , $Θ$ γωνίαι ἔστωσαν αἱ ὑπὸ $BHΓ$, $EΘZ$, πρὸς δὲ ταῖς περιφερείαις αἱ ὑπὸ $BAΓ$, $EΔZ$. λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ἡ $BΓ$ περιφέρεια πρὸς τὴν EZ περιφέρειαν, οὕτως ἡ τε ὑπὸ $BHΓ$
15 γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ $EΘZ$ καὶ ἡ ὑπὸ $BAΓ$ πρὸς τὴν ὑπὸ $EΔZ$.

- Κείσθωσαν γὰρ τῇ μὲν $BΓ$ περιφέρειᾳ ἴσαι κατὰ τὸ ἐξῆς ὁσαιδηποῦν αἱ $ΓK$, $ΚA$, τῇ δὲ EZ περιφέρειᾳ ἴσαι ὁσαιδηποῦν αἱ ZM , MN , καὶ ἐπεζεύχ-
20 θωσαν αἱ HK , HA , $ΘM$, $ΘN$.

Ἐπεὶ οὖν ἴσαι εἰσὶν αἱ $BΓ$, $ΓK$, $ΚA$ περιφέρειαι

XXXIII. Cfr. Zenodorus ap. Theon. in Ptolem. p. 11 Bas.

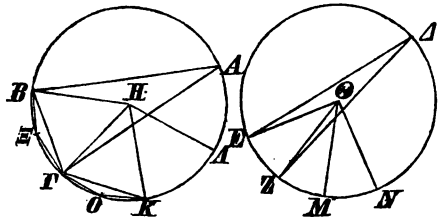
3. πλευραὶ] om. p. 5. λθ' p et F, corr. m. rec. 7. λόγον ἔχουσι V. τὰς περιφερείας, corr. m. 2 V. 8. ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις] mg. m. rec. P. 9. ὧσιν PB. βεβηκυῖαι] post hoc uocabulum add. Theon: ἔτι δὲ καὶ οἱ τομείς αἵτε (οἷτε F) πρὸς τοῖς κέντροις συνιστάμενοι (συνεστάμενοι F) (BFVp), P m. rec. 12. $BHΓ$] litt. $HΓ$ in ras. F. $EΘZ$] E in ras. m. 1 B. 16. Post $EΔZ$ add. Theon: καὶ ἔτι (ἐστι comp. p) ὁ $HBΞΓ$ (in ras. m. 2 V, $HBZΓ$ P et seq. ras. F) τομὴς πρὸς τὸν $ΘΕΠZ$ (in ras. m. 2 V) τομεία (BFVp);

aequalia habentes in uno angulo coniunguntur, ita ut correspondentia latera etiam parallela sint, reliqua latera triangulorum in eadem recta erunt posita; quod erat demonstrandum.

XXXIII.

In circulis aequalibus anguli eandem habent rationem quam arcus, in quibus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus positi sunt.¹⁾

Sint aequales circuli $AB\Gamma$, ΔEZ , et ad centra eorum H , Θ positi sint anguli $BH\Gamma$, $E\Theta Z$, ad ambitus

autem $B\Lambda\Gamma$, $E\Delta Z$. dico, esse

arc. $B\Gamma$: arc. EZ = $\angle BH\Gamma$: $E\Theta Z$ = $B\Lambda\Gamma$: $E\Delta Z$.

ponantur enim deinceps arcui $B\Gamma$ aequales quotlibet arcus ΓK , $K\Lambda$, arcui autem EZ quotlibet aequales ZM , MN , et ducantur HK , $H\Lambda$, ΘM , ΘN .

iam quoniam arcus $B\Gamma = \Gamma K = K\Lambda$, erit etiam

1) De interpolationibus Theonis lin. 9 et lin. 16 cfr. p. 183 not. 1; om. Campanus VI, 32.

ἀλλήλαις, ἴσαι εἰσὶ καὶ αἱ ὑπὸ $B\Gamma$, ΓHK , $K\text{HA}$
γωνίαι ἀλλήλαις· ἴσαπλασίων ἄρα ἐστὶν ἡ BA περι-
φέρεια τῆς $B\Gamma$, τοσαυταπλασίων ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $B\text{HA}$
γωνία τῆς ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὅσαπλα-
5 σίων ἐστὶν ἡ NE περιφέρεια τῆς EZ , τοσαυταπλασίων
ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $N\Theta E$ γωνία τῆς ὑπὸ $E\Theta Z$. εἰ ἄρα
ἴση ἐστὶν ἡ BA περιφέρεια τῇ EN περιφερείᾳ, ἴση
ἐστὶ καὶ γωνία ἡ ὑπὸ $B\text{HA}$ τῇ ὑπὸ $E\Theta N$, καὶ εἰ
μείζων ἐστὶν ἡ BA περιφέρεια τῆς EN περιφερείας,
10 μείζων ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ $B\text{HA}$ γωνία τῆς ὑπὸ $E\Theta N$,
καὶ εἰ ἐλάσσων, ἐλάσσων. τεσσάρων δὴ ὄντων μεγε-
θῶν, δύο μὲν περιφερειῶν τῶν $B\Gamma$, EZ , δύο δὲ γω-
νιῶν τῶν ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$, $E\Theta Z$, εἰληπται τῆς μὲν $B\Gamma$
περιφερείας καὶ τῆς ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$ γωνίας ἰσάκως πολλα-
15 πλασίων ἢ τε BA περιφέρεια καὶ ἡ ὑπὸ $B\text{HA}$ γω-
νία, τῆς δὲ EZ περιφερείας καὶ τῆς ὑπὸ $E\Theta Z$ γω-
νίας ἢ τε EN περιφέρεια καὶ ἡ ὑπὸ $E\Theta N$ γωνία.
καὶ δέδεικται, ὅτι εἰ ὑπερέχει ἡ BA περιφέρεια τῆς
 EN περιφερείας, ὑπερέχει καὶ ἡ ὑπὸ $B\text{HA}$ γωνία
20 τῆς ὑπὸ $E\Theta N$ γωνίας, καὶ εἰ ἴση, ἴση, καὶ εἰ ἐλάσσων,
ἐλάσσων. ἔστιν ἄρα, ὡς ἡ $B\Gamma$ περιφέρεια πρὸς τὴν
 EZ , οὕτως ἡ ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ $E\Theta Z$.
ἀλλ' ὡς ἡ ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ $E\Theta Z$,
οὕτως ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ πρὸς τὴν ὑπὸ EAZ . διπλασία
25 γὰρ ἑκατέρω ἑκατέρας. καὶ ὡς ἄρα ἡ $B\Gamma$ περιφέρεια πρὸς
τὴν EZ περιφέρειαν, οὕτως ἢ τε ὑπὸ $B\text{H}\Gamma$ γωνία
πρὸς τὴν ὑπὸ $E\Theta Z$ καὶ ἡ ὑπὸ $BA\Gamma$ πρὸς τὴν
ὑπὸ EAZ .

1. ἴσαι ἀλλήλαις PV; in P ἴσαι del. m. rec. εἰσὶν PBF.

2. BA] A eras. F. 3. ἐστὶν P. 5. ἐστὶ F. 6. ὑπὸ
 $E\Theta Z$] $E\Theta Z$ BFP. 8. ἐστὶν P. εἰ] in ras. P. 10. ἐστὶν P.

$\angle B\Gamma\Gamma = \Gamma H K = K H A$ [III, 27]. itaque quoties multiplex est $B A$ arcus $B\Gamma$, toties multiplex est etiam $\angle B H A$ anguli $B H \Gamma$. eadem de causa quoties multiplex est $N E$ arcus $E Z$, toties multiplex est etiam $\angle N \Theta E$ anguli $E \Theta Z$. iam si $B A = E N$, erit etiam $\angle B H A = E \Theta N$, et si $B A > E N$, erit etiam $\angle B H A > E \Theta N$, et si $B A < E N$, erit

$$\angle B H A < E \Theta N.$$

ergo datis quattuor magnitudinibus, duobus arcibus $B\Gamma$, $E Z$ et duobus angulis $B H \Gamma$, $E \Theta Z$, sumpti sunt arcus $B\Gamma$ et anguli $B H \Gamma$ aequae multiplices arcus $B A$ et angulus $B H A$, arcus autem $E Z$ et anguli $E \Theta Z$ arcus $E N$ et angulus $E \Theta N$. et demonstratum est, si arcus $B A$ arcum $E N$ superet, etiam $\angle B H A$ angulum $E \Theta N$ superare, et si aequalis sit, aequalem esse, et si minor, minorem. itaque [V def. 5] erit arc. $B\Gamma$: arc. $E Z = \angle B H \Gamma$: $E \Theta Z$. sed

$$\angle B H \Gamma : E \Theta Z = \angle B A \Gamma : E A Z$$
 [V, 15];

nam uterque utroque duplo maior est [III, 20]. quare etiam

$$\text{arc. } B\Gamma : \text{arc. } E Z = \angle B H \Gamma : E \Theta Z = \angle B A \Gamma : E A Z.$$

11. ἐλάττων ἐλάττων F. 12. μὲν] supra F. δέ] supra F.
 13. $E \Theta Z$] $\Theta E Z$ F. 17. γωνία] add. m. 2 F. 20. γωνίας]
 P; om. Theon (BFVp). ἐλάττων F. 21. ἐλάσσων] comp. F.
 ἡ] om. V. 22. $B H \Gamma$] Γ add. m. 2 V. 24. διπλασίων V.
 25. γὰρ ἐστιν Bp. 27. ὑπὸ $E \Theta Z$] $E \Theta Z$ P. ὑπὸ] ὑ-
 supra m. 1 P.

Ἐν ἄρα τοῖς ἴσοις κύκλοις αἱ γωνίαι τὸν αὐτὸν
 ἔχουσι λόγον ταῖς περιφερείαις, ἐφ' ὧν βεβήκασιν,
 ἐάν τε πρὸς τοῖς κέντροις ἐάν τε πρὸς ταῖς περιφε-
 ρείαις ὥσι βεβηκῆναι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

-
1. Ἐν] inter ε et ν ras. 1 litt. V; ἐ seq. ras. 2 litt. F.
 2. βεβήκασιν p. 3. ἐάν τε — 4: βεβηκῆναι] καὶ τὰ ἐξῆς p.
 3. κέντροις] κύκλοις B. τὰς περιφερείας V. 4. ὥσιν B. In
 fine libri Εὐκλείδου στοιχείων 5' PB, Εὐκλείδου στοιχείων
 τῆς Θέωνος ἐκδόσεως 5' F.
-

Ergo in circulis aequalibus anguli eandem habent rationem quam arcus, in quibus consistunt, siue ad centra siue ad ambitus positi sunt; quod erat demonstrandum.¹⁾

1) Sequitur additamentum Theonis in BFVp, de quo ipse profitetur comm. in Ptolemaeum I p. 201 ed. Halma = p. 50 ed. Basil.; om. P m. 1 (add. manus recens in mg.) et Campanus; huc pertinent etiam additamenta p. 178, 9 et 16. demonstratio u. in app.

ζ'.

Ὅροι.

α'. Μονάς ἐστίν, καθ' ἣν ἕκαστον τῶν ὄντων
ἐν λέγεται.

β'. Ἀριθμὶς δὲ τὸ ἐκ μονάδων συγκείμενον
5 πλήθος.

γ'. Μέρος ἐστὶν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ ὁ ἐλάσσων τοῦ
μείζονος, ὅταν καταμετρῇ τὸν μείζονα.

δ'. Μέρη δέ, ὅταν μὴ καταμετρῇ.

ε'. Πολλαπλάσιος δὲ ὁ μεῖζων τοῦ ἐλάσσονος,
10 ὅταν καταμετρῇται ὑπὸ τοῦ ἐλάσσονος.

ς'. Ἄρτιος ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ δίχα διαιρούμενος.

ζ'. Περισσὸς δὲ ὁ μὴ διαιρούμενος δίχα ἢ [ὁ]
μονάδι διαφέρων ἀρτίου ἀριθμοῦ.

η'. Ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ
15 ἀρτίου ἀριθμοῦ μετρούμενος κατὰ ἄρτιον ἀριθμόν.

θ'. Ἀρτιάκις δὲ περισσὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ ἀρτίου
ἀριθμοῦ μετρούμενος κατὰ περισσὸν ἀριθμόν.

Def. 3—5: Psellus p. 7. 6—7: Martianus Capella VII, 748.
8. Iamblichus in Nicom. p. 27. Philop. in Nicom. ed. Hoche
1864 p. 16. 9. Iamblichus p. 31.

1. ὅροι] om. PB. numeros om. codd. 2. ἐστὶ PBFp.
ἦν] ὁ BFV. 10. ἐλάττωος V. 12. ὁ] om. P. 14. προσ-
υπακουστέον· μόνον P mg. m. 1. 16. ἐστὶν] ἀριθμὸς ἐστὶν P,
ἐστὶν ἀριθμὸς p. ἀνταῦθα προσυπακουστέον· μόνον mg. m. 1 P.
τοῦ ἀρτίου delete τοῦ V.

VII.

Definitiones.

1. Unitas est ea, secundum quam unaquaeque res una nominatur.

2. Numerus autem est multitudo ex unitatibus composita.

3. Pars est minor numerus maioris, ubi maiorem metitur.

4. Partes autem, ubi non metitur.

5. Multiplex autem maior minoris, ubi minor eum metitur.

6. Par numerus est, qui in duas partes aequales diuiditur.

7. Impar autem, qui in duas partes aequales non diuiditur, siue qui unitate differt a pari numero.

8. Pariter par est numerus, quem par numerus secundum parem numerum metitur.¹⁾

9. Pariter autem impar est, quem par numerus secundum imparem numerum metitur.²⁾

1) Def. 8 scriptor nescio quis, qui Philoponi commentarium in Nicomachum retractauit, apud Hoche Philop. 1865 p. V in quibusdam ἀντιγράφους ita inuenit expressam: ἀρτιάριος ἀρτίος ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ὑπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ κατὰ ἀρτίον ἀριθμὸν μόνως μετρούμενος, de qua scriptura falsa u. Studien p. 200.

2) De def. 1' interpolata u. Studien p. 198 sq.; om. ed. Basil. et Gregorius.

[ι'. Περισσάκεις ἄρτιός ἐστιν ὁ ὑπὸ περισσοῦ ἀριθμοῦ μετρούμενος κατὰ ἄρτιον ἀριθμόν].

ια'. Περισσάκεις δὲ περισσὸς ἀριθμός ἐστιν ὁ ὑπὸ περισσοῦ ἀριθμοῦ μετρούμενος κατὰ περισσὸν
5 ἀριθμόν.

ιβ'. Πρῶτος ἀριθμός ἐστιν ὁ μονάδι μόνῃ μετρούμενος.

ιγ'. Πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοὶ εἰσιν οἱ μονάδι μόνῃ μετρούμενοι κοινῷ μέτρῳ.

10 ιδ'. Σύνθετος ἀριθμός ἐστιν ὁ ἀριθμὸς τινι μετρούμενος.

ιε'. Σύνθετοι δὲ πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοὶ εἰσιν οἱ ἀριθμὸς τινι μετρούμενοι κοινῷ μέτρῳ.

ισ'. Ἀριθμὸς ἀριθμὸν πολλαπλασιάζειν λέγεται, ὅταν, ὅσαι εἰδὼν ἐν αὐτῷ μονάδες, τοσαντάκεις
15 συντεθῇ ὁ πολλαπλασιαζόμενος, καὶ γένηται τις.

ιζ'. Ὅταν δὲ δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα, ὁ γενόμενος ἐπίπεδος καλεῖται, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ οἱ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους
20 ἀριθμοί.

ιη'. Ὅταν δὲ τρεῖς ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα, ὁ γενόμενος στερεός ἐστιν, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ οἱ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ἀριθμοί.

12. Iamblichus p. 42. Martianus Capella VII, 751. Philop. in anal. post. fol. 15^v. 13. Alexander Aphrod. in anal. pr. fol. 87. Martianus Capella VII, 751. Philop. in anal. post. fol. 15^v. 14. Philop. in anal. post. fol. 15^v. 16—17. Psellus p. 6. 18—20. Psellus p. 7.

1. δὲ ἄρτιος P, litt. ἄρτ- in ras. ἄρτιος ἀριθμός p. προσ-
υπακουστέον· καὶ κατὰ ἄρτιον mg. m. 1 P. 3. ἀριθμός]

10. Impariter autem impar numerus est, quem impar numerus secundum imparem numerum metitur.

11. Primus numerus est, quem unitas sola metitur.

12. Primi inter se numeri sunt, quos unitas sola communis mensura metitur.

13. Compositus numerus est, quem numerus aliquis metitur.

14. Compositi inter se numeri sunt, quos numerus aliquis communis mensura metitur.

15. Numerus numerum multiplicare dicitur, ubi quot sunt in eo unitates, toties componitur numerus multiplicatus, et oritur aliquis numerus.

16. Ubi autem duo numeri inter se multiplicantes numerum aliquem efficiunt, numerus inde ortus planus uocatur, latera autem eius numeri inter se multiplicantes.

17. Ubi autem tres numeri inter se multiplicantes numerum aliquem efficiunt, numerus inde ortus solidus est, latera autem eius numeri inter se multiplicantes.

18. Quadratus numerus est aequaliter aequalis, siue qui duobus aequalibus numeris comprehenditur.

om. V. 8. δὲ πρὸς P. 14. πολυπλασιάζειν PBp. 16. πολλαπλασιαζόμενος] -ζόμενος e corr. m. 2 p. 18. ποιῶσιν PB. 22. ποιῶσιν B. ἐστίν] F, comp. p; ἐστι P, Psellus; καλεῖται BV. 23. Supra οἱ in P m. rec. δύο.

ιθ'. Τετράγωνος ἀριθμός ἐστὶν ὁ ἰσάκεις ἴσος ἢ [ὁ] ὑπὸ δύο ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος.

κ'. Κύβος δὲ ὁ ἰσάκεις ἴσος ἰσάκεις ἢ [ὁ] ὑπὸ τριῶν ἴσων ἀριθμῶν περιεχόμενος.

- 5 κα'. Ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν, ὅταν ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου καὶ ὁ τρίτος τοῦ τετάρτου ἰσάκεις ἢ πολλαπλάσιος ἢ τὸ αὐτὸ μέρος ἢ τὰ αὐτὰ μέρη ᾧσιν.

κβ'. Ὅμοιοι ἐπίπεδοι καὶ στερεοὶ ἀριθμοὶ εἰσιν οἱ ἀνάλογον ἔχοντες τὰς πλευράς.

- 10 κγ'. Τέλειος ἀριθμός ἐστὶν ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος ὢν.

α'.

- Δύο ἀριθμῶν ἀνίσων ἐκκειμένων, ἀνθυφαιρουμένου δὲ αἰ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ
15 μείζονος, εἰάν ὁ λειπόμενος μηδέποτε καταμετρηῇ τὸν πρὸ ἑαυτοῦ, ἕως οὗ λειφθῇ μονάς, οἱ ἐξ ἀρχῆς ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἔσονται.

- Δύο γὰρ [ἀνίσων] ἀριθμῶν τῶν AB , ΓA ἀνθυφαιρουμένου αἰ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος ο
20 λειπόμενος μηδέποτε καταμετρεῖται τὸν πρὸ ἑαυτοῦ, ἕως οὗ λειφθῇ μονάς· λέγω, ὅτι οἱ AB , ΓA πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν, τουτέστιν ὅτι τοὺς AB , ΓA μονὰς μόνῃ μετρεῖ.

- 25 Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ AB , ΓA πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, μετρήσει τις αὐτοὺς ἀριθμός. μετρεῖται, καὶ

23. Martianus Capella VII, 753.

2. ὁ] om. PB. 3. ὁ] om. P. 4. ἴσων] om. P; mg.
m. 1 V, supra m. 2 B; hab. Psellus, Fr. ἀριθμῶν ἴσων P.
6. Ante ἰσάκεις in F add. ἢ; idem V supra ser. m. 1. 10.

19. Cubus autem est aequaliter aequalis aequaliter, siue qui tribus aequalibus numeris comprehenditur.

20. Numeri proportionales sunt, ubi primus secundi et tertius quarti aut aequae multiplex est aut eadem pars aut eadem partes.

21. Similes numeri plani et solidi sunt, qui latera proportionalia habent.

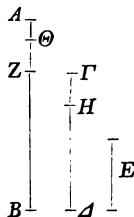
22. Perfectus numerus est, qui partibus suis aequalis est.

I.

Datis duobus numeris inaequalibus et minore semper uicissim a maiore subtracto, si reliquus nunquam proxime antecedentem metitur, donec relinquitur unitas, numeri ab initio dati primi erunt inter se.

Nam duorum numerorum $AB, \Gamma\Delta$ minore semper uicissim a maiore subtracto reliquus ne metiatur unquam proxime antecedentem, donec relinquitur unitas. dico, numeros $AB, \Gamma\Delta$ inter se primos esse, hoc est, unitatem solam numeros $AB, \Gamma\Delta$ metiri.

nam si $AB, \Gamma\Delta$ inter se primi non erunt, aliquis numerus eos metietur. metiatur et sit E . et $\Gamma\Delta$

ἐαντοῦ] αὐτοῖς V, corr. in αὐτοῦ m. 2. 12. α'] om. V.
 13. δύο] P; ἐάν δύο Theon (BFVp). ἐκκειμένων] ἐκ-
 eras. F. ἀνθυφαιρομένον V; corr. m. 2. 14. δέ] P; om.
 Theon (BFVp). 15. ἐάν] P; om. Theon (BFVp). Post
 λειπόμενος ras. 2 litt. V. 16. ληφθῇ V. 19. ἀνίσαν] om. P.
 τῶν] τῶ F, ν add. m. 2. ἀνθυφαιρομένον F. 21. πρό] su-
 pra m. 2 V. 22. ληφθῇ V. 23. εἰσὶ Vp. 26. ἀριθμὸς αὐ-
 τοῦς F. μετρήτω P, corr. m. rec.

ἔστω ὁ E · καὶ ὁ μὲν $\Gamma\Delta$ τὸν BZ μετρῶν λειπέτω
ἐαυτοῦ ἐλάσσονα τὸν ZA , ὁ δὲ AZ τὸν ΔH μετρῶν
λειπέτω ἐαυτοῦ ἐλάσσονα τὸν $H\Gamma$, ὁ δὲ $H\Gamma$ τὸν $Z\Theta$
μετρῶν λειπέτω μονάδα τὴν ΘA .

- 5 Ἐπεὶ οὖν ὁ E τὸν $\Gamma\Delta$ μετρεῖ, ὁ δὲ $\Gamma\Delta$ τὸν BZ
μετρεῖ, καὶ ὁ E ἄρα τὸν BZ μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ
ὅλον τὸν BA · καὶ λοιπὸν ἄρα τὸν AZ μετρήσει.
ὁ δὲ AZ τὸν ΔH μετρεῖ· καὶ ὁ E ἄρα τὸν ΔH
μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸν $\Delta\Gamma$ · καὶ λοιπὸν ἄρα
10 τὸν ΓH μετρήσει. ὁ δὲ ΓH τὸν $Z\Theta$ μετρεῖ· καὶ ὁ
 E ἄρα τὸν $Z\Theta$ μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸν ZA ·
καὶ λοιπὴν ἄρα τὴν $A\Theta$ μονάδα μετρήσει ἀριθμὸς
ὢν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοὺς AB , $\Gamma\Delta$
ἀριθμοὺς μετρήσει τις ἀριθμὸς· οἱ AB , $\Gamma\Delta$ ἄρα
15 πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

β'.

Δύο ἀριθμῶν δοθέντων μὴ πρώτων πρὸς
ἀλλήλους τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον
εὗρεῖν.

- 20 Ἐστῶσαν οἱ δοθέντες δύο ἀριθμοὶ μὴ πρῶτοι
πρὸς ἀλλήλους οἱ AB , $\Gamma\Delta$. δεῖ δὴ τῶν AB , $\Gamma\Delta$
τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εὗρεῖν.

1. BZ] PF; AB BVp, P m. rec.; γε. τὸν AB F mg. m. 1.
2. ΔH] PF; $\Delta\Gamma$ BVp, P m. rec., γε. τὸν $\Delta\Gamma$ mg. m. 1 F.
3. $H\Gamma$] ΓH P. $H\Gamma$] ΓH P. $Z\Theta$] PF; ZA Bp et A
in ras. V, P m. rec., F m. 2. 5. $\Gamma\Delta$] $\Delta\Gamma$ V in ras., p.
 BZ] ZB P. 6. BZ] ZB P. 7. τὸν] τό p. BA] AB Pp.
ἄρα] supra comp. F. τὸν] τό p. μετρήσει ὁ E V. 9.
μετρεῖ] (prius) PF; μετρήσει BVp, F e corr. m. 1. τόν]
τό p. $\Delta\Gamma$] $\Gamma\Delta$ P. 10. τόν] τό p. μετρήσει ὁ E V.
11. μετρεῖ] (prius) supra m. 2 V. καί] bis F. 21.

numerum BZ metiens relinquat¹⁾ se ipso minorem ZA , AZ autem numerum ΔH metiens se ipso minorem relinquat $H\Gamma$, $H\Gamma$ autem numerum $Z\Theta$ metiens relinquat unitatem ΘA .

iam quoniam E metitur ΓA , et ΓA metitur BZ , etiam E metitur BZ . uerum etiam totum BA metitur; quare etiam reliquum AZ metietur. sed AZ metitur ΔH . quare etiam E metitur ΔH . uerum etiam totum $\Delta \Gamma$ metitur. quare etiam reliquum ΓH metietur. sed ΓH metitur $Z\Theta$. quare etiam E metitur $Z\Theta$. uerum etiam totum ZA metitur. quare etiam quae relinquitur, unitatem $A\Theta$ metietur, cum ipse numerus sit; quod fieri non potest. itaque non metietur numeros AB , ΓA numerus aliquis. ergo AB , ΓA inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.²⁾

II.

Datis duobus numeris non inter se primis maximam mensuram communem inuenire.

Sint duo numeri dati non primi inter se AB , ΓA . oportet igitur numerorum AB , ΓA maximam mensuram communem inuenire.

1) Sc. ex AB . neque enim dubitari potest, quin BZ in P et optimo Theoninorum seruatum uera sit scriptura, cum $\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota\nu$ semper apud Euclidem significet: sine residuo metiri, cfr. lin. 5, 8. eadem est ratio lin. 2—3 et p. 192, 11 sq.

2) Retinui in libris VII—IX figuras codd., id quod ipsa res suadere uidebatur, uelut statim ratio prop. I; nam ii, qui pro lineis puncta substituunt, et in alias difficultates incurrunt et ad certos numeros confugere coguntur, quod ab Euclide alienissimum est.

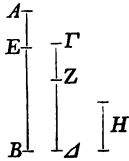
Εἰ μὲν οὖν ὁ $\Gamma\Delta$ τὸν AB μετρεῖ, μετρεῖ δὲ καὶ ἑαυτόν, ο $\Gamma\Delta$ ἄρα τῶν $\Gamma\Delta$, AB κοινὸν μέτρον ἐστίν. καὶ φανερόν, ὅτι καὶ μέγιστον· οὐδεὶς γὰρ μείζων τοῦ $\Gamma\Delta$ τὸν $\Gamma\Delta$ μετρήσει.

- 5 Εἰ δὲ οὐ μετρεῖ ὁ $\Gamma\Delta$ τὸν AB , τῶν AB , $\Gamma\Delta$ ἀνθυφαιρουμένου ἀεὶ τοῦ ἐλάσσονος ἀπὸ τοῦ μείζονος λειφθήσεται τις ἀριθμός, ὃς μετρήσει τὸν πρὸ ἑαυτοῦ. μονὰς μὲν γὰρ οἱ λειφθήσεται· εἰ δὲ μὴ, ἔσονται οἱ AB , $\Gamma\Delta$ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ οὐχ
10 ὑπόκειται. λειφθήσεται τις ἄρα ἀριθμός, ὃς μετρήσει τὸν πρὸ ἑαυτοῦ. καὶ ὁ μὲν $\Gamma\Delta$ τὸν BE μετρῶν λειπέτω ἑαυτοῦ ἐλάσσονα τὸν EA , ὁ δὲ EA τὸν ΔZ μετρῶν λειπέτω ἑαυτοῦ ἐλάσσονα τὸν $Z\Gamma$, ὁ δὲ ΓZ τὸν AE μετρεῖτω. ἐπεὶ οὖν ὁ ΓZ τὸν AE μετρεῖ,
15 ὁ δὲ AE τὸν ΔZ μετρεῖ, καὶ ὁ ΓZ ἄρα τὸν ΔZ μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ ἑαυτόν· καὶ ὅλον ἄρα τὸν $\Gamma\Delta$ μετρήσει. ὁ δὲ $\Gamma\Delta$ τὸν BE μετρεῖ· καὶ ὁ ΓZ ἄρα τὸν BE μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ τὸν EA · καὶ ὅλον ἄρα τὸν BA μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ τὸν $\Gamma\Delta$ · ὁ ΓZ
20 ἄρα τοὺς AB , $\Gamma\Delta$ μετρεῖ. ὁ ΓZ ἄρα τῶν AB , $\Gamma\Delta$ κοινὸν μέτρον ἐστίν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ μέγιστον. εἰ γὰρ μὴ ἐστὶν ὁ ΓZ τῶν AB , $\Gamma\Delta$ μέγιστον κοινὸν μέτρον, μετρήσει τις τοὺς AB , $\Gamma\Delta$ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς μείζων ὢν τοῦ ΓZ . μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ H .
25 καὶ ἐπεὶ ὁ H τὸν $\Gamma\Delta$ μετρεῖ, ὁ δὲ $\Gamma\Delta$ τὸν BE με-

2. $\Gamma\Delta$, AB] AB , $\Gamma\Delta$ P. ἐστι BFV; comp. p. 5. δέ] δ' F. 6. αἰεὶ Theon (BFVp). ἐλάττωτος FV. 7. ληφθήσεται Vp, corr. m. 1. 8. ληφθήσεται p; P, corr. m. rec. 10. ληφθήσεται p. ἄρα] supra m. 1 F. ἄρα τις V. ὅς] supra m. 1 F; mg. m. rec. B. 11. BE] PF; AB BVp, P m. rec., γρ. τὸν AB mg. m. 1 F. 12. ΔZ] PF; $\Gamma\Delta$ p; $\Delta\Gamma B$, V in ras. m. 2, P m. rec; τὸν $\Delta\Gamma F$ mg. m. 1. 13.

iam si $\Gamma\Delta$ metitur AB , et etiam se ipsum metitur, $\Gamma\Delta$ communis erit mensura numerorum $\Gamma\Delta$, AB . et adparet, eum etiam maximam esse. neque enim ullus numerus numero $\Gamma\Delta$ maior metietur $\Gamma\Delta$.

at si $\Gamma\Delta$ non metitur AB , minore numerorum AB , $\Gamma\Delta$ semper uicissim a maiore subtracto relinquetur numerus aliquis, qui proxime antecedentem metietur. unitas enim non relinquetur; sin minus, AB , $\Gamma\Delta$ inter se primi erunt [prop. I]; quod contra hypothesim est. ergo numerus aliquis relinquetur, qui proxime antecedentem metietur. et $\Gamma\Delta$ metiens BE relinquat se

ipso minorem EA , EA autem ΔZ metiens relinquat se ipso minorem $Z\Gamma$, ΓZ autem AE metiatur. iam quoniam ΓZ metitur AE , AE autem ΔZ metitur, etiam ΓZ metietur ΔZ . uerum etiam se ipsum metitur. quare etiam totum $\Gamma\Delta$ metietur. sed $\Gamma\Delta$ metitur BE ; quare etiam ΓZ metitur BE . uerum etiam EA metitur. quare etiam totum BA metietur. uerum etiam $\Gamma\Delta$ metitur. ergo ΓZ metitur AB , $\Gamma\Delta$. itaque ΓZ communis est mensura numerorum AB , $\Gamma\Delta$. dico iam, eum etiam maximam esse. nam si ΓZ numerorum AB , $\Gamma\Delta$ communis mensura maxima non est, aliquis numerus maior numero ΓZ numeros AB , $\Gamma\Delta$ metietur. metiatur, et sit H . et quoniam H metitur $\Gamma\Delta$, $\Gamma\Delta$ autem BE

$Z\Gamma$] ΓZ BV p. $\delta\epsilon$] om. B. 14. Ante $\epsilon\pi\epsilon\iota$ in V est: δ
 $\delta\epsilon$ EA (in ras. m. 2) $\epsilon\alpha\nu\tau\omicron\upsilon$ $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\nu\alpha$ $\omicron\upsilon$ $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ ($\tau\omicron\nu$ m. 2)
 ΓZ . 21. $\epsilon\sigma\tau$ BV, comp. p.

Euclides, edd. Heiberg et Menge. II.

τρει, καὶ ὁ H ἄρα τὸν BE μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸν BA · καὶ λοιπὸν ἄρα τὸν AE μετρήσει. ὁ δὲ AE τὸν AZ μετρεῖ· καὶ ὁ H ἄρα τὸν AZ μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ ὅλον τὸν AG · καὶ λοιπὸν ἄρα
 5 τὸν GZ μετρήσει ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα τοὺς $AB, ΓΔ$ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις μετρήσει μείζων ὢν τοῦ GZ · ὁ GZ ἄρα τῶν $AB, ΓΔ$ μέγιστόν ἐστι κοινὸν μέτρον [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

Πόρισμα.

- 10 Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν ἀριθμὸς δύο ἀριθμοὺς μετρῇ, καὶ τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον μετρήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

γ'.

- Τριῶν ἀριθμῶν δοθέντων μὴ πρώτων πρὸς
 15 ἀλλήλους τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον εὕρεῖν.

Ἔστωσαν οἱ δοθέντες τρεῖς ἀριθμοὶ μὴ πρώτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ $A, B, Γ$ · δεῖ δὴ τῶν $A, B, Γ$ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εὕρεῖν.

- 20 Εἰλήφθω γὰρ δύο τῶν A, B τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον ὁ $Δ$ · ὁ δὴ $Δ$ τὸν $Γ$ ἤτοι μετρεῖ ἢ οὐ μετρεῖ. μετρεῖτω πρότερον· μετρεῖ δὲ καὶ τοὺς A, B · ὁ $Δ$ ἄρα τοὺς $A, B, Γ$ μετρεῖ· ὁ $Δ$ ἄρα τῶν $A, B, Γ$ κοινὸν μέτρον ἐστίν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ μέγιστον.

3. μετρεῖ· καί] corr. ex μετρήσει m. 1 p. τὸν AZ ἄρα F . μετρήσει] μετρεῖ F . 4. τὸν] corr. ex τὸ m. 1 p. $ΔΓ$] $ΓΔ$ p. 5. ἐστίν] om. B . 8. ἐστὶν PV . 10. τοῦτο P , sed corr. 12. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] P ; om. $BFVp$. 19. μέτρον] bis p. 20. δύο γάρ p. 22. μετρεῖ] (alt.) om. F . 24. ἐστίν] comp. Fp ; ἐστὶ PBV . δὴ] om. P .

metitur, etiam H metitur BE . uerum etiam totum BA metitur. quare etiam reliquum AE metietur. sed AE metitur AZ . quare etiam H metietur AZ . uerum etiam totum AG metitur. quare etiam reliquum GZ metietur maior minorem; quod fieri non potest. ergo numeros AB , GA non metietur numerus maior numero GZ . ergo GZ maxima est communis mensura numerorum AB , GA .

Corollarium.

Hinc manifestum est, si numerus duos numeros metiatur, eum etiam maximam eorum mensuram communem mensurum esse.¹⁾ — quod erat demonstrandum.

III.

Datis tribus numeris non primis inter se maximam mensuram communem inuenire.

Sint tres numeri dati non primi inter se A , B , Γ . oportet igitur numerorum A , B , Γ maximam mensuram communem inuenire.

sumatur enim duorum numerorum A , B maxima mensura communis Δ [prop. II]. Δ igitur aut metitur Γ aut non metitur. prius metiatur. metitur autem etiam A , B . Δ igitur numeros A , B , Γ meti-

1) Nam H et AB , GA et communem eorum mensuram maximam GZ metitur (p. 194, 5).

εἰ γὰρ μή ἐστιν ὁ Δ τῶν A, B, Γ μέγιστον κοινὸν μέτρον, μετρήσει τις τοὺς A, B, Γ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς μείζων ὢν τοῦ Δ . μετρεῖται, καὶ ἔστω ὁ E . ἐπεὶ οὖν ὁ E τοὺς A, B, Γ μετρεῖ, καὶ τοὺς A, B ἄρα
 5 μετρήσει· καὶ τὸ τῶν A, B ἄρα μέγιστον κοινὸν μέτρον μετρήσει. τὸ δὲ τῶν A, B μέγιστον κοινὸν μέτρον ἐστὶν ὁ Δ . ὁ E ἄρα τὸν Δ μετρεῖ ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοὺς A, B, Γ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις μετρήσει μείζων ὢν
 10 τοῦ Δ . ὁ Δ ἄρα τῶν A, B, Γ μέγιστόν ἐστι κοινὸν μέτρον.

Μὴ μετρεῖται δὴ ὁ Δ τὸν Γ . λέγω πρῶτον, ὅτι οἱ Γ, Δ οὐκ εἰσι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους. ἐπεὶ γὰρ οἱ A, B, Γ οὐκ εἰσι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, μετρήσει
 15 τις αὐτοὺς ἀριθμὸς. ὁ δὴ τοὺς A, B, Γ μετρῶν καὶ τοὺς A, B μετρήσει, καὶ τὸ τῶν A, B μέγιστον κοινὸν μέτρον τὸν Δ μετρήσει· μετρεῖ δὲ καὶ τὸν Γ . τοὺς Δ, Γ ἄρα ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις μετρήσει· οἱ Δ, Γ ἄρα οὐκ εἰσι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους. εἰλήφθω
 20 οὖν αὐτῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον ὁ E . καὶ ἐπεὶ ὁ E τὸν Δ μετρεῖ, ὁ δὲ Δ τοὺς A, B μετρεῖ, καὶ ὁ E ἄρα τοὺς A, B μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ τὸν Γ . ὁ E ἄρα τοὺς A, B, Γ μετρεῖ· ὁ E ἄρα τῶν A, B, Γ κοινόν ἐστι μέτρον. λέγω δὴ, ὅτι καὶ μέγιστον. εἰ
 25 γὰρ μή ἐστιν ὁ E τῶν A, B, Γ τὸ μέγιστον κοινὸν

1. γάρ] corr. ex γα m. 2 P. κοινὸν μέγιστον V. 3. ὢν] om. V. 4. οὖν] om. BFP. 7. E] corr. ex Γ m. 2 F. 8. ἐστίν] om. FP. 9. ἀριθμὸς] om. F. τις] om. P. ὢν] om. P. 12. μή] supra F. 13. Γ, Δ] Δ, Γ BVP. 15. ἀριθμὸς αὐτοὺς F. τοὺς] corr. ex τοῦ m. rec. F. 17. τόν] τό FV. μετρήσει τὸν Δ p. 18. ἀριθμούς] m. 2 V; om. BF. ἀριθμὸς] F, ἀριθμούς φ. 21. μετρεῖ] (alt.)

tur. quare Δ communis mensura est numerorum A, B, Γ . dico, eundem maximam esse. nam si Δ numerorum A, B, Γ maxima mensura communis non est, numerus aliquis numero Δ maior numeros A, B, Γ metietur. metiatur et sit E . iam quoniam E numeros A, B, Γ metitur, etiam A, B metietur. quare etiam maximam mensuram communem numerorum A, B metietur [prop. II coroll.]. uerum maxima mensura communis numerorum A, B est Δ . itaque E metitur Δ maior minorem; quod fieri non potest. itaque numeros A, B, Γ non metietur numerus maior numero Δ . ergo Δ maxima est mensura communis numerorum A, B, Γ .

iam ne metiatur Δ numerum Γ . dico primum, numeros Γ, Δ non esse primos inter se. nam quoniam A, B, Γ primi non sunt inter se, numerus aliquis eos metietur. qui autem A, B, Γ metitur, etiam A, B metietur, et Δ maximam mensuram communem numerorum A, B metietur [prop. II coroll.]. uerum etiam Γ metitur. quare numeros Δ, Γ numerus aliquis metietur. itaque Δ, Γ primi non sunt inter se. sumatur igitur eorum maxima mensura communis E [prop. II]. et quoniam E metitur Δ , Δ autem A, B metitur, etiam E metitur A, B . uerum etiam Γ metitur. E igitur A, B, Γ metitur. quare E numerorum A, B, Γ communis est mensura. iam dico, eundem maximam esse. nam si E numerorum A, B, Γ

bis F. καὶ ὁ E ἄρα τοὺς A, B μετρεῖ] mg. m. 2 B. 23.
 Γ] insert. m. rec. B. κοινόν] bis P, sed. corr. 24. δὴ]
om. P. 25. τό] om. p.

μέτρον, μετρήσει τις τοὺς A, B, Γ ἀριθμοὺς ἀριθ-
μὸς μείζων ὢν τοῦ E . μετρεῖται, καὶ ἔστω ὁ Z . καὶ
ἐπεὶ ὁ Z τοὺς A, B, Γ μετρεῖ, καὶ τοὺς A, B μετρεῖ·
καὶ τὸ τῶν A, B ἄρα μέγιστον κοινὸν μέτρον με-
5 τρήσει. τὸ δὲ τῶν A, B μέγιστον κοινὸν μέτρον
ἐστὶν ὁ Δ . ὁ Z ἄρα τὸν Δ μετρεῖ· μετρεῖ δὲ καὶ
τὸν Γ . ὁ Z ἄρα τοὺς Δ, Γ μετρεῖ· καὶ τὸ τῶν Δ, Γ
ἄρα μέγιστον κοινὸν μέτρον μετρήσει. τὸ δὲ τῶν $\Delta,$
 Γ μέγιστον κοινὸν μέτρον ἐστὶν ὁ E . ὁ Z ἄρα τὸν
10 E μετρεῖ ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνα-
τον. οὐκ ἄρα τοὺς A, B, Γ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις
μετρήσει μείζων ὢν τοῦ E . ὁ E ἄρα τῶν A, B, Γ
μέγιστόν ἐστι κοινὸν μέτρον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

15 Ἄπας ἀριθμὸς παντὸς ἀριθμοῦ ὁ ἐλάσσων
τοῦ μείζονος ἤτοι μέρος ἐστὶν ἢ μέρη.

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ $A, B\Gamma$, καὶ ἔστω ἐλάσ-
σων ὁ $B\Gamma$. λέγω, ὅτι ὁ $B\Gamma$ τοῦ A ἤτοι μέρος ἐστὶν
ἢ μέρη.

20 Οἱ $A, B\Gamma$ γὰρ ἤτοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰ-
σὶν ἢ οὐ. ἔστωσαν πρότερον οἱ $A, B\Gamma$ πρῶτοι πρὸς

1. ἀριθμούς] om. P. 4. ἄρα] om. V. μέτρον] om. P.
7. τόν] τό F, sed corr. τό] supra m. 1 P. Δ, Γ] e corr.
m. 2 V. 11. ἀριθμούς] comp. F; om. Vp. 13. ἐστιν V.
Post μέτρον add. BV: τριῶν ἄρα ἀριθμῶν δοθέντων ἡύρηται
τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον. δεῖξαι] P; ποιῆσαι Theon (BFVp).
Seq. in p, B in mg. imo m. 1, V mg. m. 2; πόρισμα. ἐκ δὴ
(eras. B) τούτου (τούτων V) φανερόν, ὅτι ἂν ἀριθμὸς τρεῖς
ἀριθμοὺς μετρή, καὶ τὸ μέγιστον αὐτῶν κοινὸν μέτρον μετρή-
σει. ὁμοίως δὲ καὶ πλείων ἀριθμῶν δοθέντων μὴ πρώτων
πρὸς ἀλλήλους τὸ μέγιστον αὐτῶν (om. Vp) κοινὸν μέτρον
εὐρίσκεται καὶ τὸ πόρισμα προχωρήσει. Praeterea V in textu

maxima non est mensura communis, numerus aliquis maior numero E numeros A, B, Γ metietur. metiatur et sit Z . et quoniam Z numeros A, B, Γ metitur, etiam A, B metitur; quare etiam maximam numerorum A, B mensuram communem metietur [prop. II coroll.]. uerum numerorum A, B maxima mensura communis est Δ . Z igitur Δ metitur. uerum etiam Γ metitur. Z igitur Δ, Γ metitur. quare etiam numerorum Δ, Γ maximam mensuram communem metitur. uerum numerorum Δ, Γ maxima mensura communis est E . Z igitur E metitur maior minorem; quod fieri non potest. itaque numeros A, B, Γ non metietur numerus maior numero E . ergo E maxima est communis mensura numerorum A, B, Γ ; quod erat demonstrandum.¹⁾

IV.

Minor numerus maioris semper aut pars est aut partes.

Sint duo numeri $A, B\Gamma$, et minor sit $B\Gamma$. dico $B\Gamma$ numeri A aut partem aut partes esse.

nam $A, B\Gamma$ aut primi sunt inter se aut non primi. prius $A, B\Gamma$ primi sint inter se. diuiso igitur $B\Gamma$

1) Cfr. p. 194, 12. proprie nec *δειξαι* nec *ποιῆσαι*, sed *εὐρεῖν* dicendum erat (Studien p. 62); nam propp. II—III *πορίσματα* sunt (ib. p. 61). inde consecuta est uariatio scripturae.

habet: τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ πλείονων ἀριθμῶν δοθέντων τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εὐρήσομεν. 15. *Ἄπας*] *Α* littera initialis add. m. 2, ut semper fere, V; eras. B; habent Ppφ.

17. *ἐλάττων* F. 18. *λέγω ὅτι*] in ras. φ. ὁ $B\Gamma$ τοῦ A] eras. F. 21. *πρότεροι* V. *οἱ* $A, B\Gamma$] mg. V.

ἀλλήλους. διαιρεθέντος δὴ τοῦ ΒΓ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας ἔσται ἐκάστη μονὰς τῶν ἐν τῷ ΒΓ μέρος τι τοῦ Α· ὥστε μέρη ἐστὶν ὁ ΒΓ τοῦ Α.

Μὴ ἔστωσαν δὴ οἱ Α, ΒΓ πρωῶτοι πρὸς ἀλλή-
 5 λους· ὁ δὴ ΒΓ τὸν Α ἦτοι μετρῇ ἢ οὐ μετρῇ. εἰ
 μὲν οὖν ὁ ΒΓ τὸν Α μετρῇ, μέρος ἐστὶν ὁ ΒΓ
 τοῦ Α. εἰ δὲ οὐ, εἰλήφθω τῶν Α, ΒΓ μέγιστον κοι-
 νὸν μέτρον ὁ Δ, καὶ διηγήσθω ὁ ΒΓ εἰς τοὺς τῷ Δ
 ἴσους τοὺς ΒΕ, ΕΖ, ΖΓ. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν Α με-
 10 τρῇ, μέρος ἐστὶν ὁ Δ τοῦ Α· ἴσος δὲ ὁ Δ ἐκάστῳ
 τῶν ΒΕ, ΕΖ, ΖΓ· καὶ ἕκαστος ἄρα τῶν ΒΕ, ΕΖ, ΖΓ
 τοῦ Α μέρος ἐστίν· ὥστε μέρη ἐστὶν ὁ ΒΓ τοῦ Α.

Ἄπας ἄρα ἀριθμὸς παντὸς ἀριθμοῦ ὁ ἐλάσσων
 τοῦ μείζονος ἦτοι μέρος ἐστὶν ἢ μέρος· ὅπερ ἔδει
 15 δεῖξαι.

ε'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρος ἦ, καὶ ἕτερος
 ἐτέρου τὸ αὐτὸ μέρος ἦ, καὶ συναμφοτέρος
 συναμφοτέρου τὸ αὐτὸ μέρος ἔσται, ὅπερ ὁ
 20 εἷς τοῦ ἐνός.

Ἀριθμὸς γάρ ὁ Α [ἀριθμοῦ] τοῦ ΒΓ μέρος ἔστω,
 καὶ ἕτερος ὁ Δ ἐτέρου τοῦ ΕΖ τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ
 ὁ Α τοῦ ΒΓ· λέγω, ὅτι καὶ συναμφοτέρος ὁ Α, Δ
 συναμφοτέρου τοῦ ΒΓ, ΕΖ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστίν, ὅπερ
 25 ὁ Α τοῦ ΒΓ.

Ἐπεὶ γάρ, ὁ μέρος ἐστὶν ὁ Α τοῦ ΒΓ, τὸ αὐτὸ

1. δὴ] γάρ, supra scr. δὴ F. ἐαυτῶ p et F (corr. φ).
 2. τι] F; τό φ. 4. οἱ Α, ΒΓ] om. V. ἀλλήλους οἱ Α, ΒΓ V.
 7. τὸ μέγιστον B F p. 8. ὁ ΒΓ] F; ΑΒΓ φ. τῷ] corr.
 ex τό p. 9. καί] om. B F p. 10. δέ] δὴ P. ἐκατέρῳ V φ.
 11. καί] F; ὁ φ. ἄρα τοῦ V. 13. ἐλάττων φ. 18. ἦ]
 P; om. B F V p. 21. ἀριθμοῦ] om. P. μέρος] F, μόνος φ.

in suas unitates unaquaeque unitas in $B\Gamma$ comprehensa pars aliqua erit numeri A ; quare $B\Gamma$ numeri A partes erunt.

iam ne sint A , $B\Gamma$ inter se primi. itaque $B\Gamma$ aut metitur A aut non metitur. iam si $B\Gamma$ metitur A , pars est $B\Gamma$ numeri A . sin minus, sumatur numerorum A , $B\Gamma$ maxima mensura communis Δ [prop. II], et diuidatur $B\Gamma$ in partes numero Δ aequales, BE , EZ , $Z\Gamma$. et quoniam Δ metitur A , pars est Δ numeri A . sed $\Delta = BE = EZ = Z\Gamma$. quare etiam unusquisque numerorum BE , EZ , $Z\Gamma$ pars est numeri A . quare $B\Gamma$ partes sunt numeri A .

Ergo minor numerus maioris semper aut pars est aut partes; quod erat demonstrandum.

V.

Si numerus numeri pars est, et alius numerus alius numeri eadem pars, etiam uterque utriusque eadem pars erit, quae unus unius.

nam numerus A numeri $B\Gamma$ pars sit, et alius numerus Δ alius numeri EZ eadem pars sit, quae A numeri $B\Gamma$. dico, etiam $A + \Delta$ numeri $B\Gamma + EZ$ eandem partem esse, quae sit A numeri $B\Gamma$.

nam quoniam quae pars est A numeri $B\Gamma$, eadem

22. μέρος] μέρος ἐστίν (-ιν m. 2 e corr.) V. 23. λέγω — 25: $B\Gamma$] mg. m. 2 V. 24. EZ] F, BZ φ. 26. δ'] supra m. 1 V. τὸ αὐτό] τοῦτο P.

μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Δ τοῦ EZ , ὅσοι ἄρα εἰσὶν ἐν τῷ
 $B\Gamma$ ἀριθμοὶ ἴσοι τῷ A , τοσοῦτοί εἰσι καὶ ἐν τῷ EZ
ἀριθμοὶ ἴσοι τῷ Δ . διηγήσθω ὁ μὲν $B\Gamma$ εἰς τοὺς
τῷ A ἴσους τοὺς $BH, H\Gamma$, ὁ δὲ EZ εἰς τοὺς τῷ Δ
5 ἴσους τοὺς $E\Theta, \Theta Z$. ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν
 $BH, H\Gamma$ τῷ πλήθει τῶν $E\Theta, \Theta Z$. καὶ ἐπεὶ ἴσος
ἐστὶν ὁ μὲν BH τῷ A , ὁ δὲ $E\Theta$ τῷ Δ , καὶ οἱ BH ,
 $E\Theta$ ἄρα τοῖς A, Δ ἴσοι. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ οἱ
 $H\Gamma, \Theta Z$ τοῖς A, Δ . ὅσοι ἄρα [εἰσὶν] ἐν τῷ $B\Gamma$
10 ἀριθμοὶ ἴσοι τῷ A , τοσοῦτοί εἰσι καὶ ἐν τοῖς $B\Gamma$,
 EZ ἴσοι τοῖς A, Δ . ὅσαπλασίων ἄρα ἐστὶν ὁ $B\Gamma$
τοῦ A , τοσανταπλασίων ἐστὶ καὶ συναμφοτέρος ὁ
 $B\Gamma, EZ$ συναμφοτέρου τοῦ A, Δ . ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν
ὁ A τοῦ $B\Gamma$, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ συναμφοτέρος
15 ὁ A, Δ συναμφοτέρου τοῦ $B\Gamma, EZ$. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ς'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρη ἦ, καὶ ἕτερος
ἐτέρου τὰ αὐτὰ μέρη ἦ, καὶ συναμφοτέρος συν-
αμφοτέρου τὰ αὐτὰ μέρη ἔσται, ὅπερ ὁ εἰς
20 τοῦ ἐνόος.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ AB ἀριθμοῦ τοῦ Γ μέρη ἔστω,
καὶ ἕτερος ὁ ΔE ἐτέρου τοῦ Z τὰ αὐτὰ μέρη, ἅπερ
ὁ AB τοῦ Γ λέγω, ὅτι καὶ συναμφοτέρος ὁ $AB, \Delta E$

1. ἐστίν F. καί] in ras. m. 2 p., insert. m. 2 F. Δ] corr. ex A m. 2 p. ἄρα] ἄρα ἀριθμοὶ V. 2. ἀριθμοὶ] om. V. A] Δ φ. εἰσιν PB. 7. Post Δ add. Theon: ὁ BH ἄρα τῷ A ἴσος ἐστὶ (ἐστίν B) (BFVp). 8. ἄρα] om. Theon (BFVp). ἴσοι] om. Theon (BFVp). τὰ αὐτὰ] ταῦτα V. Post δὴ add. Theon: καὶ ὁ $H\Gamma$ τῷ A ἴσος (F, ἴσον φ) ἐστίν (ἐστὶ V, comp. p) (BFVp). In V praeterea add. καὶ ὁ ΘZ τῷ Δ . οἱ $H\Gamma, \Theta Z$ τοῖς A, Δ] ὁ $H\Gamma$ τῷ A ἴσος ἐστίν, ὁ δὲ ΘZ τῷ Δ P; ὁ $H\Gamma$ τοῖς A, Δ φ (non F). In emendatione praeiuit

pars est etiam Δ numeri EZ , quot sunt in $B\Gamma$ numeri numero A aequales, totidem etiam in EZ numeri sunt numero Δ aequales. diuidatur $B\Gamma$ in numeros numero A aequales $BH, H\Gamma$, EZ autem in $E\Theta, \Theta Z$ numero Δ aequales. erit igitur multitudo numerorum $BH, H\Gamma$ multitudini numerorum $E\Theta, \Theta Z$ aequalis. et quoniam est $BH = A$, $E\Theta = \Delta$, erunt $BH + E\Theta = A + \Delta$. eadem de causa etiam

$$H\Gamma + \Theta Z = A + \Delta.$$

itaque quot sunt in $B\Gamma$ numeri numero A aequales, totidem sunt etiam in $B\Gamma + EZ$ numeris $A + \Delta$ aequales. quare quoties multiplex est $B\Gamma$ numeri A , toties multiplex est etiam $B\Gamma + EZ$ numerorum $A + \Delta$. itaque quae pars est A numeri $B\Gamma$, eadem pars etiam $A + \Delta$ sunt numerorum $B\Gamma + EZ$; quod erat demonstrandum.

VI.

Si numerus numeri partes sunt, et alius numerus alius numeri eadem partes, etiam uterque utriusque eadem partes erunt, quae unus unius.

Nam numerus AB partes sint numeri Γ , et alius ΔE alius Z eadem partes, quae AB numeri Γ .

Augustus. 9. τοῖς] ἄρα τοῖς V. Δ] Δ ἴσοι εἰσὶν V. ὅσοι] ὅσ- in ras. m. 2 F; ἴση φ (non F). εἰσὶν] om. P. 10. εἰσὶν PB. 12. εἰσὶν P. 13. ὅ] om. φ (non F). μέρος] F, μὲν φ . 15. δεῖξαι] ποιῆσαι V. 17. μέρος p. 21. ἀριθμοῦ] ἀριθμὸν φ (non F). 22. ΔE] E supra m. 1 V. 23. οὗ συναμφοτέρω of p.

συναμφοτέρου τοῦ Γ , Z τὰ αὐτὰ μέρη ἐστίν, ἅπερ
ὁ AB τοῦ Γ .

Ἐπεὶ γάρ, ἃ μέρη ἐστίν ὁ AB τοῦ Γ , τὰ αὐτὰ
μέρη καὶ ὁ ΔE τοῦ Z , ὅσα ἄρα ἐστίν ἐν τῷ AB
5 μέρη τοῦ Γ , τοσαῦτά ἐστι καὶ ἐν τῷ ΔE μέρη τοῦ
 Z . διηγήσθω ὁ μὲν AB εἰς τὰ τοῦ Γ μέρη τὰ AH ,
 HB , ὁ δὲ ΔE εἰς τὰ τοῦ Z μέρη τὰ $\Delta\Theta$, ΘE .
ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν AH , HB τῷ πλῆθει
τῶν $\Delta\Theta$, ΘE . καὶ ἐπεὶ, ὃ μέρος ἐστίν ὁ AH τοῦ Γ ,
10 τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ $\Delta\Theta$ τοῦ Z , ὃ ἄρα μέρος
ἐστίν ὁ AH τοῦ Γ , τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ συναμ-
φοτέρος ὁ AH , $\Delta\Theta$ συναμφοτέρου τοῦ Γ , Z . διὰ
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὃ μέρος ἐστίν ὁ HB τοῦ Γ , τὸ αὐτὸ
μέρος ἐστὶ καὶ συναμφοτέρος ὁ HB , ΘE συναμφοτέ-
15 ρου τοῦ Γ , Z . ἃ ἄρα μέρη ἐστίν ὁ AB τοῦ Γ , τὰ
αὐτὰ μέρη ἐστὶ καὶ συναμφοτέρος ὁ AB , ΔE συναμ-
φοτέρου τοῦ Γ , Z . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ζ'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρος ἦ, ὅπερ ἀφαι-
20 ρεθῇς ἀφαιρεθέντος, καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοι-
ποῦ τὸ αὐτὸ μέρος ἐσται, ὅπερ ὁ ὅλος τοῦ ὅλου.

Ἀριθμὸς γάρ ὁ AB ἀριθμοῦ τοῦ $\Gamma\Delta$ μέρος ἔσται,
ὅπερ ἀφαιρεθῇς ὁ AE ἀφαιρεθέντος τοῦ ΓZ . λέγω,
ὅτι καὶ λοιπὸς ὁ EB λοιποῦ τοῦ $Z\Delta$ τὸ αὐτὸ μέρος
25 ἐστίν, ὅπερ ὅλος ὁ AB ὅλου τοῦ $\Gamma\Delta$.

4. ΔE] E e corr. m. 2 F. 5. ἐστι] om. B. 6. AH] A corr. ex Δ F. 7. ΔE] $E\Delta$ p. 10. ἐστίν BF. 11. ἐστίν] ἐστίν καὶ F, sed καὶ del. καὶ] καὶ ὁ p. 13. δὴ] del. m. 2 P. ἐστὶ V. τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ] καὶ ὁ $E\Theta$ τοῦ Z . ὁ ἄρα μέρος ἐστὶ τὸ HB τοῦ Γ P. 14. καὶ] καὶ ὁ p. 15. ἃ] supra m. 1 V. 16. ἐστίν PB. 18. ζ'] om. V, in

dico, etiam $AB + AE$ numerorum $\Gamma + Z$ easdem partes esse, quae sit AB numeri Γ .

nam quoniam quae partes est AB numeri Γ , eadem est AE numeri Z , quot sunt in AB partes numeri Γ , totidem etiam in AE sunt partes numeri

Z . diuidatur AB in AH, HB partes numeri Γ , AE autem in AO, OE partes numeri Z . itaque multitudo numerorum AH, HB multitudini numerorum AO, OE aequalis erit.

et quoniam quae pars est AH numeri Γ , eadem est etiam AO numeri Z , $AH + AO$ eadem pars erit numerorum $\Gamma + Z$, quae AH numeri Γ [prop. V]. eadem de causa etiam quae pars est HB numeri Γ , eadem pars est $HB + OE$ numerorum $\Gamma + Z$. ergo quae partes est AB numeri Γ , eadem partes sunt $AB + AE$ numerorum $\Gamma + Z$; quod erat demonstrandum.

VII.

Si numerus numeri eadem pars est, quae ablatas numerus ablati, etiam reliquus reliqui eadem pars erit, quae totus totius.

Nam numerus AB numeri ΓA eadem sit pars, quae ablatas numerus AE ablati ΓZ . dico, etiam reliquum EB reliqui $Z A$ eandem esse partem, quae totus AB sit totius ΓA .

quo haec prop. a. m. 1 solo signo : \sim a priori dirempta erat; corr. m. 2. 20. δ] supra m. 1 P. 21. δ] supra m. 1 P, om. F. $\delta\lambda\omega$] in ras. F. 23. AE] A eras. V. 24. $\kappa\alpha\iota$ δ BFVp. 25. $\delta\lambda\omega$] δ $\delta\lambda\omega$ B.

Ὁ γὰρ μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος ἔστω καὶ ὁ EB τοῦ ΓH . καὶ ἐπεὶ, ὁ μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ EB τοῦ ΓH , ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ
 5 μέρος ἐστὶ καὶ ὁ AB τοῦ HZ . ὁ δὲ μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος ὑπόκειται καὶ ὁ AB τοῦ ΓA . ὁ ἄρα μέρος ἐστὶ καὶ ὁ AB τοῦ HZ , τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ τοῦ ΓA . ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ HZ τῷ ΓA . κοινὸς ἀφηγήσθω ὁ ΓZ . λοιπὸς ἄρα ὁ $H\Gamma$
 10 λοιπῷ τῷ $Z A$ ἐστὶν ἴσος. καὶ ἐπεὶ, ὁ μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος [ἐστὶ] καὶ ὁ EB τοῦ $H\Gamma$, ἴσος δὲ ὁ $H\Gamma$ τῷ $Z A$, ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ EB τοῦ $Z A$. ἀλλὰ ὁ μέρος ἐστὶν ὁ AE τοῦ ΓZ , τὸ αὐτὸ μέρος
 15 ἐστὶ καὶ ὁ AB τοῦ ΓA . καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ EB λοιποῦ τοῦ $Z A$ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστίν, ὅπερ ὅλος ὁ AB ὅλου τοῦ ΓA . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρη ἦ, ἅπερ ἀφαι-
 20 ρεθεὶς ἀφαιρεθέντος, καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ τὰ αὐτὰ μέρη ἔσται, ἅπερ ὁ ὅλος τοῦ ὅλου.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ AB ἀριθμοῦ τοῦ ΓA μέρη ἔστω, ἅπερ ἀφαιρεθεὶς ὁ AE ἀφαιρεθέντος τοῦ ΓZ . λέγω,

7. ἐστὶν PB, comp. p. HZ] corr. ex HΓ m. 1 F. 8. καί] καὶ ὁ AB Theon (BFVp); ὁ AB add. in mg. m. rec. P. Post ΓA add. Theon: ὁ AB ἄρα ἐκατέρου τῶν HZ, ΓA τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶν (BFVp); idem P, mg. m. rec. HZ] ZH Vp. 9. κοινῶς P, corr. m. 1 et insuper m. rec. 10. ἴσος ἐστὶ V. 11. ἐστὶ] om. P. 12. HΓ] Γ in ras. F. δέ] δὲ καὶ Vp. ὁ HΓ τῷ AZ F in ras. ἄρα] om. F. 13. ἐστὶν P. EB τοῦ ZA] AB τοῦ ΓA F, corr. m. 2. 14. ἀλλ' P, corr. m. 1.

nam quae pars est AE numeri ΓZ , eadem pars sit EB numeri ΓH . et quoniam quae pars est AE numeri ΓZ , eadem pars est EB numeri ΓH , etiam

AB numeri HZ eadem pars est, quae
 AE numeri ΓZ
 [prop. V]. supposu-

imus autem, AB numeri $\Gamma \Delta$ eandem partem esse, quae sit AE numeri ΓZ . itaque quae pars est AB numeri HZ , eadem idem pars est numeri $\Gamma \Delta$. itaque $HZ = \Gamma \Delta$. subtrahatur, qui communis est, ΓZ . itaque $H\Gamma = Z\Delta$. et quoniam quae pars est AE numeri ΓZ , eadem est EB numeri $H\Gamma$, et $H\Gamma = Z\Delta$, quae pars est AE numeri ΓZ , eadem est EB numeri $Z\Delta$. uerum quae pars est AE numeri ΓZ , eadem est AB numeri $\Gamma \Delta$. ergo etiam reliquus EB reliqui $Z\Delta$ eadem pars est, quae totus AB totius $\Gamma \Delta$; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si numerus numeri partes sunt eadem, quae ablati numerus ablati, etiam reliquus reliqui eadem partes erunt, quae totus totius.

Nam numerus AB numeri $\Gamma \Delta$ eadem partes sint, quae ablati AE ablati ΓZ . dico, etiam reliquum

$\alpha\lambda\lambda\alpha^{\circ}\delta$] in ras. m. 2 F; $\delta \alpha\alpha$ post ras. plus quam 2 linn. V. AE] EB V; e corr. F. ΓZ] in ras. F; $Z\Delta$ V. 15. Post $\Gamma \Delta$ add. Bp: $\delta \alpha\alpha \mu\epsilon\rho\omicron\varsigma \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu \delta EB \tau\omicron\upsilon Z\Delta$, $\tau\omicron \alpha\upsilon\tau\omicron \mu\epsilon\rho\omicron\varsigma \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota \kappa\alpha\iota \delta AB \tau\omicron\upsilon \Gamma \Delta$; idem P mg. m. rec. $\kappa\alpha\iota \lambda\omicron\iota\pi\omicron\varsigma \alpha\alpha$] $\kappa\alpha\iota$ mutat in δ et in mg. add. $\alpha\alpha \mu\epsilon\rho\omicron\varsigma \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ F m. 2 ($\lambda\omicron\iota\pi\omicron\varsigma \alpha\alpha$ in init. lin. seq. (a m. 1) intactum relinquitur). 16. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ V. 17. $\Gamma \Delta$] $B\Gamma$ F. 21. δ] om. Pp; m. 2 F. 22. $\Gamma \Delta$] Γ add. m. rec. P.

ὅτι καὶ λοιπὸς ὁ EB λοιποῦ τοῦ $Z\Delta$ τὰ αὐτὰ μέρη
ἐστίν, ἅπερ ὅλος ὁ AB ὅλου τοῦ $\Gamma\Delta$.

Κείσθω γὰρ τῷ AB ἴσος ὁ $H\Theta$. ἂ ἄρα μέρη
ἐστὶν ὁ $H\Theta$ τοῦ $\Gamma\Delta$, τὰ αὐτὰ μέρη ἐστὶ καὶ ὁ AE
5 τοῦ ΓZ . διηροῦσθω ἱ μὲν $H\Theta$ εἰς τὰ τοῦ $\Gamma\Delta$ μέρη
τὰ HK , $K\Theta$, ὁ δὲ AE εἰς τὰ τοῦ ΓZ μέρη τὰ AA ,
 AE . ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν HK , $K\Theta$ τῷ
πλήθει τῶν AA , AE . καὶ ἐπεὶ, ὃ μέρος ἐστὶν ὁ
 HK τοῦ $\Gamma\Delta$, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ AA τοῦ ΓZ ,
10 μείζων δὲ ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ ΓZ , μείζων ἄρα καὶ ὁ HK τοῦ
 AA . κείσθω τῷ AA ἴσος ὁ HM . ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν
ὁ HK τοῦ $\Gamma\Delta$, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ HM τοῦ
 ΓZ . καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ MK λοιποῦ τοῦ $Z\Delta$ τὸ αὐτὸ
μέρος ἐστίν, ὅπερ ὅλος ὁ HK ὅλου τοῦ $\Gamma\Delta$. πάλιν
15 ἐπεὶ, ὃ μέρος ἐστὶν ὁ $K\Theta$ τοῦ $\Gamma\Delta$, τὸ αὐτὸ μέρος
ἐστὶ καὶ ὁ EA τοῦ ΓZ , μείζων δὲ ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ ΓZ ,
μείζων ἄρα καὶ ὁ ΘK τοῦ EA . κείσθω τῷ EA ἴσος
ὁ KN . ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ $K\Theta$ τοῦ $\Gamma\Delta$, τὸ αὐτὸ
μέρος ἐστὶ καὶ ὁ KN τοῦ ΓZ . καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ
20 $N\Theta$ λοιποῦ τοῦ $Z\Delta$ τὸ αὐτὸ μέρος ἐστίν, ὅπερ ὅλος
ὁ $K\Theta$ ὅλου τοῦ $\Gamma\Delta$. ἐδείχθη δὲ καὶ λοιπὸς ὁ MK
λοιποῦ τοῦ $Z\Delta$ τὸ αὐτὸ μέρος ὢν, ὅπερ ὅλος ὁ HK
ὅλου τοῦ $\Gamma\Delta$. καὶ συναμφοτέρως ἄρα ὁ MK , $N\Theta$
τοῦ ΔZ τὰ αὐτὰ μέρη ἐστίν, ἅπερ ὅλος ὁ ΘH ὅλου

1. καί] καὶ ὁ V. $Z\Delta$] Δ add. m. 2 F. 2. ὅλος] ὁ
ὅλος B. 4. ἐστὶ] ἐστίν F. 8. AE] in ras. V. 9. HK] K postea insert. V. ἐστίν PV. καί] om. P. 11. HM] MH Vp. 11. ἐστίν PF. 16. ἐστίν F. τοῦ ΓZ] m. 2 supra
scr. F. 17. ΘK] $K\Theta$ P. 18. KN] corr. ex KH m. rec.
p; mutat. in KH m. 2 V. 19. μεμέρος P; corr. m. 2.
ἐστίν F. καὶ λοιπός] λοιπός V. 20. $N\Theta$] corr. ex $H\Theta$
m. rec. p. $Z\Delta$] Δ eras. V. ὅπερ] m. 2 V. 21. ἐδεί-
χθη δέ — 23: $\Gamma\Delta$] mg. V. 21. καί] καὶ ὁ BFV. ὁ] om. p.

EB reliqui ZA easdem partes esse, quae sit totus AB totius ΓA .

ponatur enim $H\Theta = AB$. itaque quae partes est $H\Theta$ numeri ΓA , eadem est etiam AE numeri ΓZ . diuidatur $H\Theta$ in HK , $K\Theta$ partes numeri ΓA , AE autem in AA , AE partes numeri ΓZ . itaque multi-

tudo numerorum HK , $K\Theta$ multitudini numerorum AA , AE aequalis est. et quoniam quae pars est HK numeri ΓA , eadem est AA numeri ΓZ , et

$\Gamma A > \Gamma Z$, erit etiam $HK > AA$. ponatur $HM = AA$. itaque quae pars est HK numeri ΓA , eadem est HM numeri ΓZ . quare etiam reliquus MK reliqui ZA eadem pars est, quae totus HK totius ΓA [prop. VII]. rursus quoniam quae pars est $K\Theta$ numeri ΓA , eadem est EA numeri ΓZ , et $\Gamma A > \Gamma Z$, erit etiam $\Theta K > EA$. ponatur $KN = EA$. itaque quae pars est $K\Theta$ numeri ΓA , eadem est KN numeri ΓZ . quare etiam reliquus $N\Theta$ reliqui ZA eadem pars est, quae totus $K\Theta$ totius ΓA [prop. VII]. demonstrauius autem, esse etiam reliquum MK reliqui ZA eandem partem, quae totus HK totius sit ΓA . quare etiam $MK + N\Theta$ eadem partes sunt numeri AZ , quae totus ΘH totius

22. αv] om. p, δv V. HK] KH P. 23. ΓA] $\Delta \Gamma$ FVp. MK] eras. V. $N\Theta$] corr. ex $H\Theta$ m. 2 p. 24. AZ] AZ F; ZA Vp. ΘH] $H\Theta$ FVp.

τοῦ ΓΔ. ἴσος δὲ συναμφότερος μὲν ο MK, NΘ
τῷ EB, ὁ δὲ ΘΗ τῷ ΒΑ· καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ EB
λοιποῦ τοῦ ΖΔ τὰ αὐτὰ μέρη ἐστίν, ὥπερ ὅλος ὁ
AB ὅλου τοῦ ΓΔ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

θ'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρος ἦ, καὶ ἕτερος
ἐτέρου τι αὐτὸ μέρος ἦ, καὶ ἐναλλάξ, ὃ μέρος
ἐστὶν ἢ μέρη ὁ πρῶτος τοῦ τρίτου, τὸ αὐτὸ
μέρος ἐστὶ ἢ τὰ αὐτὰ μέρη καὶ ὁ δεύτερος
10 τοῦ τετάρτου.

Ἀριθμὸς γάρ ὁ Α ἀριθμοῦ τοῦ ΒΓ μέρος ἔστω,
καὶ ἕτερος ὁ Δ ἐτέρου τοῦ EZ τὸ αὐτὸ μέρος, ὥπερ
ὁ Α τοῦ ΒΓ· λέγω, ὅτι καὶ ἐναλλάξ, ὃ μέρος ἐστὶν
ὁ Α τοῦ Δ ἢ μέρη, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ΒΓ
15 τοῦ EZ ἢ μέρος.

Ἐπεὶ γάρ ὁ μέρος ἐστὶν ὁ Α τοῦ ΒΓ, το αὐτὸ
μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Δ τοῦ EZ, ὅσοι ἄρα εἰσὶν ἐν τῷ
ΒΓ ἀριθμοὶ ἴσοι τῷ Α, τοσοῦτοὶ εἰσὶ καὶ ἐν τῷ EZ
ἴσοι τῷ Δ. διηγήσθω ὁ μὲν ΒΓ εἰς τοὺς τῷ Α
20 ἴσους τοὺς BH, ΗΓ, ὁ δὲ EZ εἰς τοὺς τῷ Δ ἴσους
τοὺς EΘ, ΘΖ· ἐστὶ δὴ ἴσον τὸ πλῆθος τῶν BH,
ΗΓ τῷ πλῆθει τῶν EΘ, ΘΖ.

Καὶ ἐπεὶ ἴσοι εἰσὶν οἱ BH, ΗΓ ἀριθμοὶ ἀλλή-
λοις, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ EΘ, ΘΖ ἀριθμοὶ ἴσοι ἀλλήλοις,

1. ΓΔ] ΔΓ BF. δέ] V corr. ex δή; δή PBFp. μὲν
ὁ] ὁ μὲν V. MK, NΘ] mutat. in HM, KN m. 2 V; λοι-
πὸς ἄρα ὁ MK, NΘ τῷ EB ἴσος ἐστὶν mg. m. 2 V. 2. τῷ]
e corr. m. 1 F. EB] BE V m. 1, AE m. 2. ΘΗ] ΘΝ p.
BA] mutat. in MK m. rec. p. 3. ΖΔ] corr. ex ΔΖ m. 2 V,
ΔΖ F. 6. Post ἕτερος ras. 5 litt., dein τοῦ πρώτου μείζονος
τοῦ δευτέρου punctis del. F; totam protasin ita, ut apud nos
legitur, in mg. repetit m. 2. 7. ἦ] P; om. BFVp. 9.

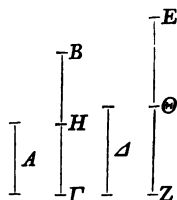
ΓA . sed $MK + N\Theta = EB^1)$ et $\Theta H = BA$. ergo etiam reliquus EB reliqui ZA eadem partes sunt, quae totus AB totius ΓA ; quod erat demonstrandum.

IX.

Si numerus numeri pars est et alius numerus alius numeri eadem pars, etiam permutatim, quae pars uel partes primus est tertii, eadem pars uel partes erit secundus quarti.

Nam numerus A numeri $B\Gamma$ pars sit, et alius A alius numeri EZ eadem pars sit, quae A numeri $B\Gamma$. dico, etiam permutatim numerum $B\Gamma$ eandem partem uel partes esse numeri EZ , quae pars uel partes sit A numeri A .

Nam quoniam quae pars est A numeri $B\Gamma$, eadem est A numeri EZ , quot sunt in $B\Gamma$ numeri numero A aequales, totidem etiam in EZ sunt numero A aequales. diuidatur $B\Gamma$ in numeros BH , $H\Gamma$ numero A aequales, EZ autem in $E\Theta$, ΘZ numero A aequales. itaque multitudo numerorum BH , $H\Gamma$ multitudini numerorum $E\Theta$, ΘZ aequalis est. et quoniam $BH = H\Gamma$ et $E\Theta = \Theta Z$, et multitudo numerorum

1) Nam $HM + MK + KN + N\Theta = AA + AE + EB$, et $HM = AA$, $KN = EA$.

ἔσται] ἐστὶ comp. p. 11. Post ἔστω add. V: ἡ τὰ αὐτὰ μέρη punctus del. μέρος ἔσται p. 13. Post $B\Gamma$ add. BVp, F mg. m. 2: ἐλάττων δὲ ἔστω ὁ A τοῦ A (A in ras. m. 1 B). ὁ] supra ὁ scr. ὅπερ m. 1 p. 14. ἐστὶν F. 17. ἐστὶν PF. καί] om. P. 18. εἰσὶν PB. 21. ἔσται] ἐστὶ F, corr. m. 2. 24. εἰσὶν P. $E\Theta$] EZ p.

καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν BH , $HΓ$ τῷ πλήθει
 τῶν $EΘ$, $ΘΖ$, ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ BH τοῦ $EΘ$
 ἢ μέρη, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ $HΓ$ τοῦ $ΘΖ$ ἢ
 τὰ αὐτὰ μέρη· ὥστε καὶ ὁ μέρος ἐστὶν ὁ BH τοῦ
 5 $EΘ$ ἢ μέρη, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ συναμφοτέρος
 ὁ $BΓ$ συναμφοτέρου τοῦ $EΖ$ ἢ τὰ αὐτὰ μέρη. ἴσος
 δὲ ὁ μὲν BH τῷ A , ὁ δὲ $EΘ$ τῷ A · ὃ ἄρα μέρος
 ἐστὶν ὁ A τοῦ A ἢ μέρη, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ
 ὁ $BΓ$ τοῦ $EΖ$ ἢ τὰ αὐτὰ μέρη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

ι'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἀριθμοῦ μέρη ἦ, καὶ ἕτερος
 ἑτέρου τὰ αὐτὰ μέρη ἦ, καὶ ἐναλλάξ, ἃ μέρη
 ἐστὶν ὁ πρῶτος τοῦ τρίτου ἢ μέρος, τὰ αὐτὰ
 μέρη ἔσται καὶ ὁ δεύτερος τοῦ τετάρτου ἢ τὸ
 15 αὐτὸ μέρος.

Ἀριθμὸς γάρ ὁ AB ἀριθμοῦ τοῦ $Γ$ μέρη ἔστω,
 καὶ ἕτερος ὁ $ΔΕ$ ἑτέρου τοῦ $Ζ$ τὰ αὐτὰ μέρη· λέγω,
 ὅτι καὶ ἐναλλάξ, ἃ μέρη ἐστὶν ὁ AB τοῦ $ΔΕ$ ἢ μέ-
 ρος, τὰ αὐτὰ μέρη ἐστὶ καὶ ὁ $Γ$ τοῦ $Ζ$ ἢ τὸ αὐτὸ
 20 μέρος.

Ἐπεὶ γάρ, ἃ μέρη ἐστὶν ὁ AB τοῦ $Γ$, τὰ αὐτὰ
 μέρη ἐστὶ καὶ ὁ $ΔΕ$ τοῦ $Ζ$, ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ
 AB μέρη τοῦ $Γ$, τοσαῦτα καὶ ἐν τῷ $ΔΕ$ μέρη τοῦ
 $Ζ$. διηγήσθω ὁ μὲν AB εἰς τὰ τοῦ $Γ$ μέρη τὰ AH ,
 25 HB , ὁ δὲ $ΔΕ$ εἰς τὰ τοῦ $Ζ$ μέρη τὰ $ΔΘ$, $ΘΕ$ · ἔσται

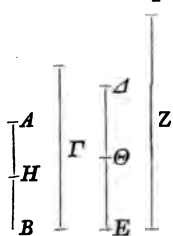
2. $EΘ$] corr. ex $EΖ$ m. 1 F. 4. ὥστε] -τε in ras. V.
 7. δέ] δὴ P. 12. ἦ] P; om. BFVp. 13. Ante ἦ in p
 del. καί. μέρος] corr. ex μέρος p. 14. ἔσται μέρη V.
 καί] m. 2 F. 16. AB] inter A et B duae litt. eras. V.
 ἔστω] φ, ἔσται? F. 17. Post μέρη add. BFVp: ἔστω δέ
 (δέ m. 2 F; ἐλάττων δὲ ἔστω B) ὁ AB τοῦ $ΔΕ$ ἐλάσσων (m.

BH , $H\Gamma$ multitudini numerorum $E\Theta$, ΘZ aequalis est, erit etiam $H\Gamma$ numeri ΘZ eadem pars uel partes, quae BH numeri $E\Theta$. quare etiam quae pars uel partes est BH numeri $E\Theta$, eadem pars uel partes est $B\Gamma$ numeri EZ [prop. V et VI]. sed $BH = A$, $E\Theta = \Delta$. ergo quae pars uel partes est A numeri Δ , eadem pars uel partes est etiam $B\Gamma$ numeri EZ ; quod erat demonstrandum.

X.

Si numerus numeri partes sunt, et alius numerus alius numeri eadem partes, etiam permutatim quae partes uel pars primus est tertii, eadem partes uel pars est secundus quarti.

Numerus enim AB numeri Γ partes sint, et alius ΔE alius numeri Z eadem partes. dico, etiam permutatim numerum Γ easdem partes uel partem esse numeri Z , quae AB numeri ΔE .

nam quoniam quae partes est AB numeri Γ , eadem est etiam ΔE numeri Z , quot sunt in AB partes numeri Γ , totidem partes numeri Z in ΔE sunt. diuidatur AB in AH , HB partes numeri Γ , ΔE autem in $\Delta\Theta$, ΘE partes numeri Z . erit

2 F, om. B). 18. $\tilde{\alpha}$] om. F. 19. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F. $\tau\omicron\upsilon\tilde{\nu}$] om. p.
 21. $\tilde{\alpha}$] m. 2 B. 22. $\tilde{\alpha}\rho\alpha$] m. 2 F. 24. Γ] in ras. 4
 litt. e corr. F. 25. HB] H e corr. V. ΔE] \tilde{E} in ras. P.
 $\Delta\Theta$] Δ e corr. p; post ras. 2 litt. V; $A\Theta$ F (sed A e corr.).
 ΘE] E eras.; fuit $\tilde{E}\Theta$ F.

δὴ ἴσον τὸ πληθος τῶν AH , HB τῷ πληθει τῶν
 $\Delta\Theta$, ΘE . καὶ ἐπεὶ, ὃ μέρος ἐστὶν ὁ AH τοῦ Γ , τὸ
 αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ $\Delta\Theta$ τοῦ Z , καὶ ἐναλλάξ, ὃ μέρος
 ἐστὶν ὁ AH τοῦ $\Delta\Theta$ ἢ μέρος, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ
 5 καὶ ὁ Γ τοῦ Z ἢ τὰ αὐτὰ μέρη. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ
 καί, ὃ μέρος ἐστὶν ὁ HB τοῦ ΘE ἢ μέρος, τὸ αὐτὸ
 μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Γ τοῦ Z ἢ τὰ αὐτὰ μέρη· ὥστε
 καὶ [ὃ μέρος ἐστὶν ὁ AH τοῦ $\Delta\Theta$ ἢ μέρος, τὸ αὐτὸ
 μέρος ἐστὶ καὶ ὁ HB τοῦ ΘE ἢ τὰ αὐτὰ μέρη· καὶ
 10 ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ AH τοῦ $\Delta\Theta$ ἢ μέρος, τὸ αὐτὸ
 μέρος ἐστὶ καὶ ὁ AB τοῦ ΔE ἢ τὰ αὐτὰ μέρη· ἀλλ'
 ὃ μέρος ἐστὶν ὁ AH τοῦ $\Delta\Theta$ ἢ μέρος, τὸ αὐτὸ μέρος
 ἐδείχθη καὶ ὁ Γ τοῦ Z ἢ τὰ αὐτὰ μέρη, καὶ] ἂ [ἄρα]
 μέρος ἐστὶν ὁ AB τοῦ ΔE ἢ μέρος, τὰ αὐτὰ μέρη
 15 ἐστὶ καὶ ὁ Γ τοῦ Z ἢ τὸ αὐτὸ μέρος· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

Ἐὰν ἡ ὥς ὅλος πρὸς ὅλον, οὕτως ἀφαιρε-
 θεῖς πρὸς ἀφαιρεθέντα, καὶ ὁ λοιπὸς πρὸς τὸν
 λοιπὸν ἔσται, ὥς ὅλος πρὸς ὅλον.

20 Ἔστω ὥς ὅλος ὁ AB πρὸς ὅλον τὸν ΓA , οὕτως
 ἀφαιρεθεῖς ὁ AE πρὸς ἀφαιρεθέντα τὸν ΓZ · λέγω,
 ὅτι καὶ λοιπὸς ὁ EB πρὸς λοιπὸν τὸν ZA ἐστίν, ὥς
 ὅλος ὁ AB πρὸς ὅλον τὸν ΓA .

Ἐπεὶ ἐστίν ὥς ὁ AB πρὸς τὸν ΓA , οὕτως ὁ AE

1. δὴ] δέ p. AH , HB] in ras. φ. 2. $\Delta\Theta$, ΘE] eras. F. 3. καί] (alt.) Pp, B m. rec.; om. FV. 4. $\Delta\Theta$] $\Theta \Delta$ P.
 5. Γ] post ras. 1 litt. F. τὰ αὐτὰ] om. p. διὰ τὰ — 7: μέρος] om. V; ὥστε καὶ ὁ HB τοῦ ΘE τὸ αὐτὸ ἐστὶ μέρος ἢ μέρος, ὅπερ ὁ ἴσος τῷ HB , τουτέστιν ὁ AH , τῷ ἴσῳ τῷ $\Delta\Theta$, τουτέστιν τῷ ΘE p; idem V mg. m. 1 bis (μέρος ἐστίν, τοῦ HB τουτέστι). 6. HB] BH F. τὸ αὐτὸ μέρος] bis P,

igitur multitudo numerorum AH , HB multitudini numerorum $\Delta\Theta$, ΘE aequalis. et quoniam quae pars est AH numeri Γ , eadem est $\Delta\Theta$ numeri Z , permutatim quae pars uel partes est AH numeri $\Delta\Theta$, eadem pars uel partes est etiam Γ numeri Z [prop. IX]. eadem de causa etiam quae pars uel partes est HB numeri ΘE , eadem pars uel partes est Γ numeri Z . quare etiam quae partes uel pars est AB numeri ΔE , eadem partes uel pars est etiam Γ numeri Z^1 ; quod erat demonstrandum.

XI.

Si est ut totus ad totum, ita ablatus ad ablatum, etiam reliquus ad reliquum erit, ut totus ad totum.

Sit $AB : \Gamma\Delta = AE : \Gamma Z$. dico, esse etiam

$$EB : Z\Delta = AB : \Gamma\Delta.$$

quoniam est $AB : \Gamma\Delta = AE : \Gamma Z$, erit AE eadem

1) Nam AH eadem pars uel partes est numeri $\Delta\Theta$, quae HB numeri ΘE . ergo (prop. V et VI) AB numeri ΔE eadem pars uel partes est, quae AH numeri $\Delta\Theta$ siue quae Γ numeri Z . — sed quae hanc ipsam ratiocinationem continent uerba lin. 8—13, merito auctoritate codicis P Theoni tribuenda esse uideri possunt (Campanus in his libris arithmeticiis tanto opere a Graecis discrepat, ut perraro ex eo documenta peti possint).

corr. m. 2. 7. μέρος] eras. F. ἐστὶ καὶ] om. F. 8. ὁ μέρος — 13: μέρη καὶ] mg. m. rec. P. 8. ὁ ἄρα μέρος F. 9. ἄρα μέρος Vp. HB τοῦ — 11: καὶ ὁ] om. Vp. HB] HΘ F. 10. ΔΘ] ΔΘ F. 11. AB] ΔΘ F. ΔE] ΔE F. 13. ἄρα] m. rec. P. 14. ἐστὶν] ἐστὶ καὶ Vp. 15. ἐστὶν P. 17. ὧς] om. p. 22. ὁ λοιπὸς ὁ V. Post πρὸς add. V: ὅλον τὸν ΓΔ πρὸς τὸν, del. m. 1. ZΔ] ΔZ P. 24. Post ἐπεὶ add. γὰρ FV m. 2, P m. rec. ὁ] (alt.) in ras. m. 1 B.

πρὸς τὸν ΓZ , ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ AB τοῦ ΓA ἢ
 μέρη, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ AE τοῦ ΓZ ἢ τὰ
 αὐτὰ μέρη. καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ EB λοιποῦ τοῦ $Z A$ τὸ
 αὐτὸ μέρος ἐστὶν ἢ μέρη, ἅπερ ὁ AB τοῦ ΓA . ἐστὶν
 5 ἄρα ὡς ὁ EB πρὸς τὸν $Z A$, οὕτως ὁ AB πρὸς τὸν
 ΓA . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

Ἐὰν ὧσιν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἀνάλογον,
 ἔσται ὡς εἰς τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓνα τῶν
 10 ἐπομένων, οὕτως ἅπαντες οἱ ἡγούμενοι πρὸς
 ἅπαντας τοὺς ἐπομένους.

Ἔστωσαν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἀνάλογον οἱ $A, B,$
 Γ, A , ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν A .
 λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως οἱ A, Γ
 15 πρὸς τοὺς B, A .

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Γ
 πρὸς τὸν A , ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ A τοῦ B ἢ μέρη,
 τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Γ τοῦ A ἢ μέρη. καὶ συν-
 αμφοτέρως ἄρα ὁ A, Γ συναμφοτέρου τοῦ B, A τὸ
 20 αὐτὸ μέρος ἐστὶν ἢ τὰ αὐτὰ μέρη, ἅπερ ὁ A τοῦ B .
 ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως οἱ A, Γ πρὸς
 τοὺς B, A . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Ἐὰν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον ᾧσιν, καὶ
 25 ἐνμειλὰς ἀνάλογον ἔσονται.

XIII. Philop. in anal. post. fol. 18.

1 τόν] om. V. 2. ἐστίν F. 3. λοιπός] λοιπόν p. Z A]
 Δ Z P. 4. ἅπερ] -περ eras. F. 5] bis p. 12. ἀνάλογον]
 om. Vp, euan. F. 13. ὁ Γ] δέ φ. 14: B, οὕτως]

$\begin{array}{l} A \\ E \\ \Gamma \\ Z \\ B \end{array} \left| \begin{array}{l} \text{pars uel partes numeri } \Gamma Z, \text{ quae } AB \text{ numeri } \Gamma \Delta \text{ [def. 20]. quare etiam reliquus } EB \\ \text{reliqui } Z \Delta \text{ eadem pars uel partes erit, quae } AB \text{ numeri } \Gamma \Delta \text{ [prop. VII. VIII]. ergo} \\ EB : Z \Delta = AB : \Gamma \Delta \\ \text{[def. 20]; quod erat demonstrandum.} \end{array} \right.$

XII.

Si quotlibet numeri proportionales sunt, erunt, ut unus praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes.

Sint quotlibet numeri proportionales A, B, Γ, Δ , ita ut sit

$$A : B = \Gamma : \Delta.$$

$\begin{array}{l} A \\ B \\ \Gamma \end{array} \left| \begin{array}{l} \Delta \\ \text{dico, esse } A : B = A + \Gamma : B + \Delta. \\ \text{nam quoniam est } A : B = \Gamma : \Delta, \\ \text{quae pars uel partes est } A \text{ numeri } B, \text{ eadem pars uel partes est etiam } \Gamma \text{ numeri } \Delta \text{ [def. 20]. quare etiam } A + \Gamma \text{ eadem pars uel partes sunt numerorum } B + \Delta, \text{ quae } A \text{ numeri } B \text{ [prop. V. VI]. ergo} \end{array} \right.$

$$A : B = A + \Gamma : B + \Delta \text{ [def. 20];}$$

quod erat demonstrandum.

XIII.

Si quattuor numeri proportionales sunt, etiam permutatim proportionales erunt.

om. p. 16. A] in ras. m. rec. P. $\tau\acute{o}\nu$] $\tau\acute{o}$ φ . 17. δ] η φ (non F). $\tau\acute{o}\nu$] $\tau\acute{o}\nu$ φ . 19. δ] e corr. V, m. 2 F. 20. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] comp. F, euan. Dein in F seq. 23 folia pergameni receptissimi (φ); incip. $\xi\sigma\tau\iota\nu$ η $\kappa\tau\lambda.$, desin. IX, 15 fin.: $\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$. 21. Post $\xi\sigma\tau\iota\nu$ in B: δ , del. m. 2. 24. $\omega\sigma\tau$ ∇ φ .

"Εστωσαν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον οἱ $A, B, \Gamma,$
 Δ , ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . λέγω,
 ὅτι καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον ἔσονται, ὥς ὁ A πρὸς τὸν
 Γ , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Δ .

- 5 Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Γ
 πρὸς τὸν Δ , ὁ ἄρα μέρος ἐστὶν ὁ A τοῦ B ἢ μέρος,
 τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Γ τοῦ Δ ἢ τὰ αὐτὰ μέρη.
 ἐναλλάξ ἄρα, ὁ μέρος ἐστὶν ὁ A τοῦ Γ ἢ μέρος, τὸ
 αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ B τοῦ Δ ἢ τὰ αὐτὰ μέρη. ἔστιν
 10 ἄρα ὥς ὁ A πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Δ .
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

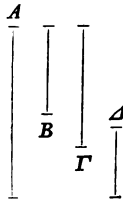
- Ἐὰν ὅσιν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ καὶ ἄλλοι
 αὐτοῖς ἴσοι τὸ πλῆθος σύνδνο λαμβανόμενοι
 15 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ
 λόγῳ ἔσονται.

- "Εστωσαν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ οἱ A, B, Γ καὶ ἄλλοι
 αὐτοῖς ἴσοι τὸ πλῆθος σύνδνο λαμβανόμενοι ἐν τῷ
 αὐτῷ λόγῳ οἱ Δ, E, Z , ὥς μὲν ὁ A πρὸς τὸν B ,
 20 οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν E , ὥς δὲ ὁ B πρὸς τὸν Γ , οὕ-
 τως ὁ E πρὸς τὸν Z . λέγω, ὅτι καὶ δι' ἴσου ἐστὶν
 ὥς ὁ A πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν Z .

- Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ
 πρὸς τὸν E , ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὥς ὁ A πρὸς τὸν Δ ,
 25 οὕτως ὁ B πρὸς τὸν E . πάλιν, ἐπεὶ ἐστὶν ὥς ὁ B
 πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z , ἐναλλάξ ἄρα
 ἐστὶν ὥς ὁ B πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Z .
 ὥς δὲ ὁ B πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν Δ καὶ

9. B] e corr. V. μέρος τὰ αὐτὰ p. 15. καὶ] om. Vpφ.
 λόγῳ] m. rec. B. 17. Γ] Γ, Δ p. 27. ὥς] om. p.

Sint quattuor numeri proportionales A, B, Γ, Δ , ita ut sit $A : B = \Gamma : \Delta$. dico, esse etiam permutatim $A : \Gamma = B : \Delta$.

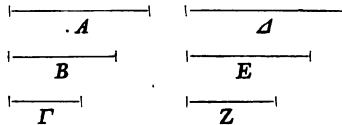

nam quoniam est $A : B = \Gamma : \Delta$, quae pars uel partes est A numeri B , eadem pars uel partes erit etiam Γ numeri Δ [def. 20]. itaque permutatim quae pars uel partes est A numeri Γ , eadem pars uel partes est etiam B numeri Δ [prop. X]. ergo $A : \Gamma = B : \Delta$ [def. 20]; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si quotlibet numeri dati sunt et alii iis numero aequales bini simul coniuncti et in eadem proportionem, etiam ex aequo in eadem proportionem erunt.

Sint quotlibet numeri A, B, Γ et alii iis numero aequales bini simul coniuncti in eadem proportionem

Δ, E, Z , ita ut sit $A : B = \Delta : E$ et $B : \Gamma = E : Z$. dico, esse etiam ex aequo $A : \Gamma = \Delta : Z$.

nam quoniam est $A : B = \Delta : E$, permutatim erit $A : \Delta = B : E$ [prop. XIII]. rursus quoniam est

$$B : \Gamma = E : Z,$$

permutatim erit $B : E = \Gamma : Z$ [id.]. sed $B : E = A : \Delta$.

ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Z .
ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ
πρὸς τὸν Z . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιε'.

5 Ἐὰν μονὰς ἀριθμὸν τινα μετρῇ, ἰσακίς δὲ
ἕτερος ἀριθμὸς ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν μετρῇ, καὶ
ἐναλλάξ ἰσάκίς ἢ μονὰς τὸν τρίτον ἀριθμὸν
μετρήσει καὶ ὁ δεύτερος τὸν τέταρτον.

Μονὰς γὰρ ἢ A ἀριθμὸν τινα τὸν $B\Gamma$ μετρεῖτω,
10 ἰσάκίς δὲ ἕτερος ἀριθμὸς ὁ Δ ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν
τὸν EZ μετρεῖτω· λέγω, ὅτι καὶ ἐναλλάξ ἰσάκίς ἢ A
μονὰς τὸν Δ ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ $B\Gamma$ τὸν EZ .

Ἐπεὶ γὰρ ἰσάκίς ἢ A μονὰς τὸν $B\Gamma$ ἀριθμὸν
μετρεῖ καὶ ὁ Δ τὸν EZ , ὅσαι ἄρα εἰσὶν ἐν τῷ $B\Gamma$
15 μονάδες, τοσοῦτοί εἰσι καὶ ἐν τῷ EZ ἀριθμοὶ ἴσοι
τῷ Δ . διηγήσθω ὁ μὲν $B\Gamma$ εἰς τὰς ἐν ἑαυτῷ μο-
νάδας τὰς BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$, ὁ δὲ EZ εἰς τοὺς τῷ Δ
ἴσους τοὺς EK , $K\Lambda$, ΛZ . ἔσται δὴ ἴσον τὸ πλῆθος
τῶν BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ τῷ πλήθει τῶν EK , $K\Lambda$, ΛZ .
20 καὶ ἐπεὶ ἴσαι εἰσὶν αἱ BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ μονάδες ἀλλή-
λαις, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ EK , $K\Lambda$, ΛZ ἀριθμοὶ ἴσοι ἀλλή-
λοις, καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ μο-
νάδων τῷ πλήθει τῶν EK , $K\Lambda$, ΛZ ἀριθμῶν, ἔσται
ἄρα ὡς ἢ BH μονὰς πρὸς τὸν EK ἀριθμὸν, οὕτως
25 ἢ $H\Theta$ μονὰς πρὸς τὸν $K\Lambda$ ἀριθμὸν καὶ ἢ $\Theta\Gamma$ μο-
νὰς πρὸς τὸν ΛZ ἀριθμὸν. ἔσται ἄρα καὶ ὡς εἰς

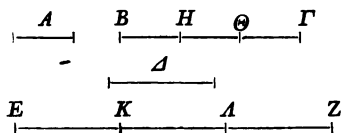
2. ἐναλλάξ ἄρα] in ras. m. 1 p. A] in ras. φ. 6.
ἀριθμὸν] om. p. 7. ἀριθμὸν] om. B. 8. μετρεῖ B. 9. τινὰ]
e corr. V. μετρήτω B φ. 10. δέ] supra m. 1 V. ὁ Δ]
supra m. 1 V. τινὰ] τινὰ μετρεῖτω V, τινὰ μετρήτω φ.

quare etiam $A : \Delta = \Gamma : Z$. ergo permutatim erit $A : \Gamma = \Delta : Z$ [id.]; quod erat demonstrandum.

XV.

Si unitas numerum aliquem metitur, et alius numerus alium numerum aequaliter metitur, etiam permutatim unitas tertium numerum et secundus quartum aequaliter metietur.

Nam unitas A numerum aliquem $B\Gamma$ metiatur, et alius numerus Δ alium numerum EZ aequaliter metiatur. dico, etiam permutatim unitatem A numerum Δ et $B\Gamma$ numerum EZ aequaliter metiri.

nam quoniam unitas A numerum $B\Gamma$ et Δ numerum EZ aequaliter metitur, quot sunt in $B\Gamma$ unitates, tot etiam in EZ numeri sunt numero Δ aequales. diuidatur $B\Gamma$ in unitates suas BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ et EZ in numeros EK , KA , AZ numero Δ aequales. erit igitur multitudo numerorum BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ multitudini numerorum EK , KA , AZ aequalis. et quoniam

$$BH = H\Theta = \Theta\Gamma$$

et etiam $EK = KA = AZ$, et multitudo unitatum BH , $H\Theta$, $\Theta\Gamma$ multitudini numerorum EK , KA , AZ aequalis est, erit $BH : EK = H\Theta : KA = \Theta\Gamma : AZ$.

11. μετρεῖτω] om. V φ. ἰσάνυς] om. p. 12. μετρεῖ
ἰσάνυς p. 15. εἰσὶν PB. ἀριθμῶ p. 16. ὁ] ἡ φ. ἐαν-
τῶ] PB, αὐτῶ V p φ. 18. δὴ] δέ p. 19. KA] K e corr. V.
23. τῶν EK] τῶ M, EK φ. 24. ὡς] m. 2 V. τόν]
om. p. οὕτως] in ras. m. 2 V. 25. HΘ] in ras. m. 2 V.
KA] in ras. m. 2 V. καὶ ἡ — 26: ἀριθμὸν] mg. m. 2 V.
26. ἀριθμὸν] om. B. ἔσται] ἔστιν comp. p.

τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓνα τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαν-
 τες οἱ ἡγούμενοι πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπομένους· ἔστιν
 ἄρα ὡς ἡ BH μονὰς πρὸς τὸν EK ἀριθμόν, οὕτως
 ὁ $BΓ$ πρὸς τὸν EZ . ἴση δὲ ἡ BH μονὰς τῇ A μο-
 5 νάδι, ὁ δὲ EK ἀριθμὸς τῷ Δ ἀριθμῷ. ἔστιν ἄρα ὡς
 ἡ A μονὰς πρὸς τὸν Δ ἀριθμόν, οὕτως ὁ $BΓ$ πρὸς
 τὸν EZ . ἰσάκως ἄρα ἡ A μονὰς τὸν Δ ἀριθμὸν με-
 τρεῖ καὶ ὁ $BΓ$ τὸν EZ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

10 Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλή-
 λους ποιῶσί τινας, οἱ γενόμενοι ἐξ αὐτῶν ἴσοι
 ἀλλήλοις ἔσονται.

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ A , B , καὶ ὁ μὲν A τὸν
 B πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιείτω, ὁ δὲ B τὸν A πολλα-
 15 πλασιάσας τὸν Δ ποιείτω· λέγω, ὅτι ἴσος ἔστιν ὁ Γ
 τῷ Δ .

Ἐπεὶ γὰρ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πε-
 ποιήκεν, ὁ B ἄρα τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ A
 μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ E μονὰς τὸν A ἀριθμόν
 20 κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἰσάκως ἄρα ἡ E μονὰς
 τὸν A ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν Γ . ἐναλλάξ ἄρα
 ἰσάκως ἡ E μονὰς τὸν B ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ A
 τὸν Γ . πάλιν, ἐπεὶ ὁ B τὸν A πολλαπλασιάσας τὸν
 Δ πεποίηκεν, ὁ A ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν
 25 τῷ B μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ E μονὰς τὸν B
 κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἰσάκως ἄρα ἡ E μονὰς
 τὸν B ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ A τὸν Δ . ἰσάκως δὲ
 ἡ E μονὰς τὸν B ἀριθμὸν ξέμετρε καὶ ὁ A τὸν Γ .

3. ἄρα] ἄρα καὶ p. πρὸς] bis P. 4. ὁ] ἡ p. μο-
 νάδι] -δι in ras. V. 7. ἡ] ὁ P. A] supra m. 2 V. μο-

erit autem etiam, ut unus praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [prop. XII]. quare $BH : EK = B\Gamma : EZ$. sed $BH = A$, et $EK = A$. quare erit $A : A = B\Gamma : EZ$. ergo unitas A numerum A et $B\Gamma$ numerum EZ aequaliter metitur; quod erat demonstrandum.

XVI.

Si duo numeri alter alterum multiplicans numeros aliquos efficiunt, numeri effecti inter se aequales erunt.

Sint duo numeri A , B , et sit

$$A \times B = \Gamma, B \times A = \Delta.$$

dico, esse $\Gamma = \Delta$.

$\begin{array}{l} \text{—————} A \\ \text{—————} B \\ \Gamma \text{ —————} \\ \Delta \text{ —————} \\ \text{—————} E \end{array}$	nam quoniam $A \times B = \Gamma$, B numerum Γ secundum unitates numeri A metitur. uerum etiam unitas E numerum A secundum unitates eius metitur. itaque unitas E numerum A et B numerum Γ aequaliter metitur. itaque permutatim unitas E numerum B et A numerum Γ aequaliter metitur [prop. XV]. rursus quoniam $B \times A = \Delta$, A numerum Δ secundum unitates numeri B metitur. uerum etiam unitas E numerum B secundum unitates eius metitur. itaque unitas E numerum B et A numerum Δ aequaliter metitur. uerum unitas E numerum B et A numerum Γ aequa-

$\nu\acute{\alpha}\varsigma$] om. P. ἀριθμὸν] om. P. μετρεῖ φ. 11. ποιῶσιν B. 14. ποιήτω V, sed corr. 19. ἡ] supra m. 1 p. E] e corr. p. 20. αὐτῇ p. ἀρα] in ras. V. 21. ἰσάνεις ἀρα P m. 1, corr. m. rec. 22. ἰσάνεις] om. p. μονὰς ἰσάνεις p. 23. A] in ras. m. 1 B. 25. τῷ] αὐτῷ P, corr. m. rec. 27. τὸν A — 28: καὶ ὁ A] om. p. 28. ἐμέτρεϊ P; μετρεῖ BV φ.

ισάκεις ἄρα ἡ A ἐκάτερον τῶν Γ , Δ μετρεῖ. ἴσος
ἄρα ἐστὶν ὁ Γ τῷ Δ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιζ'.

Ἐὰν ἀριθμὸς δύο ἀριθμοὺς πολλαπλασιάσας
5 ποιῇ τινας, οἱ γενόμενοι ἐξ αὐτῶν τὸν αὐ-
τὸν ἔξουσιν λόγον τοῖς πολλαπλασιασθεῖσιν.

Ἀριθμὸς γάρ ὁ A δύο ἀριθμοὺς τοὺς B , Γ πολλα-
πλασιάσας τοὺς Δ , E ποιείτω· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς
ὁ B πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν E .

10 Ἐπεὶ γὰρ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Δ πε-
ποίηκεν, ὁ B ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ A
μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ Z μονὰς τὸν A ἀριθμὸν
κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἰσάκεις ἄρα ἡ Z μονὰς
τὸν A ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν Δ . ἔστιν ἄρα
15 ὡς ἡ Z μονὰς πρὸς τὸν A ἀριθμὸν, οὕτως ὁ B
πρὸς τὸν Δ . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς ἡ Z μονὰς
πρὸς τὸν A ἀριθμὸν, οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν E · καὶ
ὡς ἄρα ὁ B πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν E .
ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ B πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ
20 πρὸς τὸν E · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιη'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ ἀριθμὸν τῖνα πολλαπλα-
σιάσαντες ποιῶσιν τινας, οἱ γενόμενοι ἐξ αὐ-
τῶν τὸν αὐτὸν ἔξουσιν λόγον τοῖς πολλαπλα-
25 σιάσασιν.

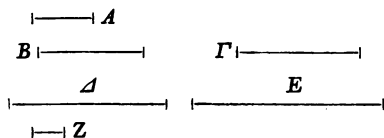
1. ὁ A] om. p. τῶν] τόν p. 5. τὸν αὐτόν] supra V.
7. πολλαπλασιασθεῖσι p. 8. τοὺς] in ras. V. 11. τῷ] αὐτῷ P,
αὐτῷ τῷ m. rec. 13. αὐτῇ p. 15. ἡ] supra m. 1 p. ἀριθ-
μόν] om. P. 17. καὶ ὡς — 18: πρὸς τὸν E] om. P. 18.

liter metiebatur [p. 222, 22]. itaque A utrumque numerum Γ , Δ aequaliter metitur. ergo $\Gamma = \Delta$; quod erat demonstrandum.

XVII.

Si numerus duos numeros multiplicans numeros aliquos efficit, numeri ex iis effecti eandem rationem habebunt, quam habent numeri multiplicati.

Nam numerus A duos numeros B , Γ multiplicans numeros Δ , E efficiat. dico, esse $B : \Gamma = \Delta : E$.

quoniam enim A numerum B multiplicans Δ efficit, B numerum Δ metitur secundum unitates numeri A . uerum etiam Z unitas numerum A secundum unitates eius metitur. itaque unitas Z numerum A et B numerum Δ aequaliter metitur. quare $Z : A = B : \Delta$ [def. 20]. eadem de causa erit etiam $Z : A = \Gamma : E$. quare etiam $B : \Delta = \Gamma : E$. itaque permutando [prop. XIII] $B : \Gamma = \Delta : E$; quod erat demonstrandum.

XVIII.

Si duo numeri numerum aliquem multiplicantes numeros aliquos efficiunt, numeri inde effecti eandem rationem habebunt, quam multiplicantes.

τὸν Δ] $\Delta \vee \varphi$. 24. ἔχουσι P. πολλαπλασιάσαι p, πολλαπλασιάξουσι V φ . Dein seq. in V: δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B ἀριθμὸν τινα τὸν Γ πολλαπλασιάσαντες ποιῶσι τινὰς οἱ γενόμενοι ἐξ αὐτῶν τὸν αὐτὸν ἔξουσι τοῖς πολλαπλασιασά (ras. 2 litt.); punctis del. m. 1.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B ἀριθμὸν τινα τὸν Γ πολλαπλασιάσαντες τοὺς Δ, E ποιείτωσαν· λέγω, ὅτι ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν E .

Ἐπεὶ γὰρ ὁ A τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν Δ πε-
 5 ποίηκεν, καὶ ὁ Γ ἄρα τὸν A πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Γ τὸν B πολλα-
 πλασιάσας τὸν E πεποίηκεν. ἀριθμὸς δὴ ὁ Γ δύο
 ἀριθμοὺς τοὺς A, B πολλαπλασιάσας τοὺς Δ, E πε-
 ποίηκεν. ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ
 10 Δ πρὸς τὸν E . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιθ'.

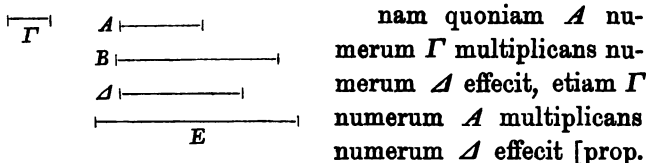
Ἐὰν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ
 ἐκ πρώτου καὶ τετάρτου γενόμενος ἀριθμὸς
 ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου γενο-
 15 μένῳ ἀριθμῷ· καὶ ἐὰν ὁ ἐκ πρώτου καὶ τετάρ-
 του γενόμενος ἀριθμὸς ἴσος ᾗ τῷ ἐκ δευτέρου
 καὶ τρίτου, οἱ τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον
 ἔσονται.

Ἔστωσαν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογον οἱ A, B, Γ ,
 20 Δ , ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ ,
 καὶ ὁ μὲν A τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν E ποιείτω,
 ὁ δὲ B τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν Z ποιείτω· λέγω,
 ὅτι ἴσος ἐστὶν ὁ E τῷ Z .

Ὅ γὰρ A τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν H ποιείτω.
 25 ἐπεὶ οὖν ὁ A τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν H πεποίηκεν,
 τὸν δὲ Δ πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, ἀριθ-
 μὸς δὴ ὁ A δύο ἀριθμοὺς τοὺς Γ, Δ πολλαπλασιάσας

1. τὸν Γ] om. p. 2. τὸν Γ τοὺς p. ποιήτωσαν φ. 3.
 ὡς ἐστὶν p. 5. καί] m. 2 V; om. p. ἄρα] del. V, om. φ.
 6. διὰ τὰ — 8: πεποίηκεν] mg. m. 2 V, om. φ. 7. δύο]

Duo enim numeri A , B numerum aliquem Γ multiplicantes A , E efficiant. dico, esse $A : B = \Delta : E$.

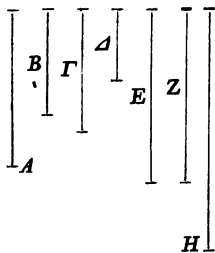

nam quoniam A numerum Γ multiplicans numerum Δ effecit, etiam Γ numerum A multiplicans numerum Δ effecit [prop.

XVI]. eadem de causa etiam Γ numerum B multiplicans numerum E effecit. itaque numerus Γ duos numeros A , B multiplicans numeros Δ , E effecit. itaque erit $A : B = \Delta : E$ [prop. XVII]; quod erat demonstrandum.

XIX.

Si quattuor numeri proportionales sunt, numerus ex primo quartoque effectus aequalis erit numero ex secundo tertioque effecto; et si numerus ex primo quartoque effectus aequalis est numero ex secundo tertioque effecto, quattuor numeri proportionales erunt.

Sint quattuor numeri proportionales A , B , Γ , Δ , ita ut sit $A : B = \Gamma : \Delta$, et $A \times \Delta = E$, $B \times \Gamma = Z$. dico, esse $E = Z$.

nam sit $A \times \Gamma = H$. iam quoniam $A \times \Gamma = H$ et $A \times \Delta = E$, numerus A duos numeros Γ , Δ mul-

euan. V. 11. $\iota\theta'$] om. φ , ut semper deinceps. 13. $\alpha\rho\iota\theta\mu\acute{o}\varsigma$] om. p. 14. $\epsilon\kappa\ \delta\epsilon\upsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon$] PB, $\epsilon\kappa\ \tau\omicron\upsilon\ \delta\epsilon\upsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon$ V φ ; $\delta\epsilon\upsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon$ p. $\tau\rho\acute{\iota}\tau\omega\ \sigma\upsilon\gamma\kappa\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\nu\omega\ \alpha\rho\iota\theta\mu\acute{\omega}\ \rho$. 17. $\alpha\rho\iota\theta\mu\acute{o}\iota$] om. p. $\alpha\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\iota$ p. 21. E] in ras. V. Post $\pi\omicron\iota\epsilon\acute{\iota}\tau\omega$ ras. 3 litt. V. 25. $\pi\epsilon\pi\omicron\lambda\eta\mu\epsilon$ V φ . 26. $\delta\acute{\epsilon}$] supra V.

τοὺς *H, E* πεποίηκεν. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *E*. ἀλλ' ὡς ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*, οὕτως ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*· καὶ ὡς ἄρα ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *E*. πάλιν, ἐπεὶ ὁ *Α*
 5 τὸν *Γ* πολλαπλασιάσας τὸν *H* πεποίηκεν, ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ *Β* τὸν *Γ* πολλαπλασιάσας τὸν *Ζ* πεποίηκεν, δύο δὴ ἀριθμοὶ οἱ *Α, Β* ἀριθμὸν τινα τὸν *Γ* πολλαπλασιάσαντες τοὺς *H, Ζ* πεποίηκασιν· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *Ζ*. ἀλλὰ
 10 μὴν καὶ ὡς ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*· καὶ ὡς ἄρα ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *Ζ*. ὁ *H* ἄρα πρὸς ἐκάτερον τῶν *Ε, Ζ* τὸν αὐτὸν ἔχει λόγον· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ *Ε* τῷ *Ζ*.

Ἔστω δὴ πάλιν ἴσος ὁ *Ε* τῷ *Ζ*· λέγω, ὅτι ἐστὶν
 15 ὡς ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων, ἐπεὶ ἴσος ἐστὶν ὁ *Ε* τῷ *Ζ*, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *Ζ*. ἀλλ' ὡς μὲν ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*, οὕτως ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*, ὡς δὲ ὁ *H* πρὸς
 20 τὸν *Ζ*, οὕτως ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*. καὶ ὡς ἄρα ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2. οὕτως ὁ *H* — τὸν *Δ*] mg. m. 2 V. 2. *H*] *Δ* p. ἀλλ' ὡς] P; ὡς δέ Bpφ. 3. καὶ ὡς ἄρα ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*, οὕτως] οὕτως δέ V, om. φ. ὡς ἄρα] ὥσπερ P. 4. οὕτως καὶ p. ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*] om. φ. Post *E* in V add. m. 2: ὡς ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*. Hic φ mg.: οὕτως δέ καὶ ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε* ὡς ὁ *Α* πρὸς τὸν *Β*. 6. πεποίηκε Vφ. 12. ἐκότερα φ. 16. ἐπεὶ] del. m. rec. P, adscripto λείπει. Post ἐπεὶ add. Vpφ: ὁ *Α* τοὺς (πρὸς τοὺς p) *Γ, Δ* πολλαπλασιάσας τοὺς *H, E* πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε*; idem praemisso ἐπεὶ P mg. m. rec. et item praemisso ἐπεὶ et additis: ἴσος δέ ἐστὶν ὁ *Ε* τῷ *Ζ*· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *H* πρὸς τὸν *Ε* B mg. m. 2, deletis lin. 16: ἴσος ἐστὶν — 17: τὸν *Ε*. ἴσος] ἴσος δέ Vpφ. 17. ἐστὶν] mutat. in δέ m. rec. P. *E*]

tiplicans numeros H , E effecit. erit igitur

$$\Gamma : \Delta = H : E \text{ [prop. XVII].}$$

uerum $\Gamma : \Delta = A : B$. quare etiam $A : B = H : E$.
rursus quoniam $A \times \Gamma = H$ et $B \times \Gamma = Z$, duo numeri A , B numerum aliquem Γ multiplicantes numeros H , Z effecerunt. itaque $A : B = H : Z$ [prop. XVIII].
uerum etiam $A : B = H : E$. quare etiam $H : E = H : Z$.
 H igitur ad utrumque E , Z eandem rationem habet.
ergo $E = Z$ [V, 9].

Sit rursus $E = Z$. dico, esse $A : B = \Gamma : \Delta$.

nam iisdem comparatis quoniam $E = Z$, erit

$$H : E = H : Z \text{ [V, 7].}^1)$$

uerum $H : E = \Gamma : \Delta$ [prop. XVII] et $H : Z = A : B$ [prop. XVIII]. quare etiam $A : B = \Gamma : \Delta$; quod erat demonstrandum.

1) Cum Euclides plerasque propositiones libri V propria demonstratione usus de numeris iterum demonstraerit, in quibusdam hoc neglexit, uelut V prop. 11 in his propositionibus saepissime utitur, p. 228, 13 eiusdem libri prop. 9, nostro loco prop. 7, et similiter in aliis.

e corr. m. 1 p. $\xi\sigma\tau\iota\nu \acute{\alpha}\rho\alpha$ — 18: $\tau\acute{o}\nu Z$] mg. m. 2 V. $\xi\sigma\tau\iota\nu$] $\xi\sigma\tau\iota \varphi$. E] $Z \varphi$. 18. Z] $E \varphi$. 19. Δ] in ras. V. Post Δ add. $\nabla \rho \varphi$: $\kappa\alpha\iota \acute{\omega}\varsigma \acute{\alpha}\rho\alpha \delta \Gamma \pi\rho\acute{o}\varsigma \tau\acute{o}\nu \Delta$, $\omicron\upsilon\tau\omega\varsigma \delta H \pi\rho\acute{o}\varsigma \tau\acute{o}\nu Z$; idem inser. B m. 2, mg. m. rec. P. 20. $\kappa\alpha\iota$] om. V φ . 21. Sequitur in $\nabla \rho \varphi$ propositio de tribus numeris proportionalibus; om. P m. 1 (in mg. adscripsit m. recens) et Campanus (u. p. 231 not.); in B in mg. legitur a manu 1. itaque Theoni tribuenda esse uideri potest; u. appendix.

κ'.

Οἱ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκεις ὅ τε μείζων τὸν μείζονα
 5 καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα.

Ἔστωσαν γὰρ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων τοῖς A, B οἱ $\Gamma\Delta, EZ$. λέγω, ὅτι ἰσάκεις ὁ $\Gamma\Delta$ τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ EZ τὸν B .

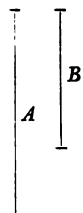
Ὁ $\Gamma\Delta$ γὰρ τοῦ A οὐκ ἐστὶ μέρος. εἰ γὰρ δυνα-
 10 τόν, ἔστω· καὶ ὁ EZ ἄρα τοῦ B τὰ αὐτὰ μέρη ἐστίν, ἅπερ ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ A . ὅσα ἄρα ἐστὶν ἐν τῷ $\Gamma\Delta$ μέρη τοῦ A , τοσαῦτά ἐστι καὶ ἐν τῷ EZ μέρη τοῦ B .
 διηγήσθω ὁ μὲν $\Gamma\Delta$ εἰς τὰ τοῦ A μέρη τὰ $\Gamma H, H\Delta$, ὁ δὲ EZ εἰς τὰ τοῦ B μέρη τὰ $E\Theta, \Theta Z$. ἐστὶ δὴ
 15 ἴσον τὸ πλῆθος τῶν $\Gamma H, H\Delta$ τῷ πλῆθει τῶν $E\Theta, \Theta Z$. καὶ ἐπεὶ ἴσοι εἰσὶν οἱ $\Gamma H, H\Delta$ ἀριθμοὶ ἀλλήλοις, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ $E\Theta, \Theta Z$ ἀριθμοὶ ἴσοι ἀλλήλοις, καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν $\Gamma H, H\Delta$ τῷ πλῆθει τῶν $E\Theta, \Theta Z$, ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ ΓH πρὸς τὸν
 20 $E\Theta$, οὕτως ὁ $H\Delta$ πρὸς τὸν ΘZ . ἐστὶ ἄρα καὶ ὡς εἷς τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓνα τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαντες οἱ ἡγούμενοι πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπομένους. ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ ΓH πρὸς τὸν $E\Theta$, οὕτως ὁ $\Gamma\Delta$ πρὸς τὸν EZ . οἱ $\Gamma H, E\Theta$ ἄρα τοῖς $\Gamma\Delta, EZ$ ἐν

1. κ'] κα' Vpφ, P m. rec.; in B non liquet. 8. τόν
 A] corr. ex τὸ A V. 9. ἐστὶν B. 10. ἔστω ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ
 A μέρος Vpφ. τοῦ B] postea add. V. 11. ὅπερ B, corr.
 m. 2. 12. ἐστὶν B. τοῦ] bis V. 14. ΘZ] ΘH P; corr.
 m. rec. ἴσον δὴ ἐστὶν p. δὴ] in ras. φ. 16. καὶ
 ἐπεὶ — 19: τῶν $E\Theta, \Theta Z$] del. V, om. φ. 16. ἴσοι εἰσὶν]
 om. V. ἀλλήλοις] ἴσοι ἀλλήλοις εἰσὶν V. 17. εἰσὶ] εἰσὶν P,
 ἴσοι p. ἴσοι] om. p. 19. $E\Theta$] Θ e corr. V. 22. ἅπα-
 ντες P, corr. m. rec.

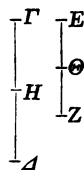
XX.¹⁾

Numeri minimi eorum, qui eandem ac ipsi rationem habent, numeros eandem rationem habentes aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem.

Sint enim ΓA , EZ minimi numeri eorum, qui eandem rationem habent, quam A , B . dico, ΓA numerum A et EZ numerum B aequaliter metiri.

nam ΓA numeri A non est partes. nam si fieri potest, sit. quare etiam EZ numeri B eadem partes sunt, quae ΓA numeri A [prop. XIII, def. 20]. itaque quot sunt in ΓA partes numeri A , tot etiam sunt in EZ numeri B partes. diuidatur ΓA in ΓH , $H A$ partes numeri A , EZ autem in $E\Theta$, ΘZ partes numeri B . erit igitur multitudo numerorum ΓH , $H A$ multitudini numerorum $E\Theta$, ΘZ aequalis. et quoniam $\Gamma H = H A$ et $E\Theta = \Theta Z$,

et multitudo numerorum ΓH , $H A$ aequalis est multitudini numerorum $E\Theta$, ΘZ , erit

$$\Gamma H : E\Theta = H A : \Theta Z.$$

quare etiam ut unus praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [prop. XII]. quare $\Gamma H : E\Theta = \Gamma A : EZ$. itaque ΓH , $E\Theta$

1) De propositione hic ommissa haec habet Campanus VII, 20 add.: non proponit autem Euclides de tribus numeris continue proportionalibus, quod ille qui ex ductu primi in tertium producit, sit aequalis quadrato medii, et si ille qui ex primo in tertium producit, fuerit aequalis quadrato medii, quod illi tres numeri sint continue proportionales, sicut proponit in 16 sexti de tribus lineis. hoc enim facile demonstratur per hanc 20 cett.

τῷ αὐτῷ λόγῳ εἶσιν ἐλάσσονες ὄντες αὐτῶν· ὅπερ
 ἐστὶν ἀδύνατον· ὑπόκειται γὰρ οἱ $\Gamma\Delta$, EZ ἐλάχιστοι
 τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς. οὐκ ἄρα μέρος
 ἐστὶν ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ A μέρος ἄρα. καὶ ὁ EZ τοῦ B τὸ
 5 αὐτὸ μέρος ἐστίν, ὅπερ ὁ $\Gamma\Delta$ τοῦ A ἰσάκως ἄρα
 ὁ $\Gamma\Delta$ τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ EZ τὸν B · ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

κα'.

Οἱ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοὶ ἐλάχιστοί
 10 εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

Ἔστωσαν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοὶ οἱ A ,
 B · λέγω, ὅτι οἱ A , B ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν
 λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

Εἰ γὰρ μή, ἔσονται τινες τῶν A , B ἐλάσσονες
 15 ἀριθμοὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄντες τοῖς A , B . ἔστωσαν
 οἱ Γ , Δ .

Ἐπεὶ οὖν οἱ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν
 λόγον ἔχόντων μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχον-
 τας ἰσάκως ὃ τε μείζων τὸν μείζονα καὶ ὁ ἐλάττω
 20 τὸν ἐλάττωνα, τουτέστιν ὃ τε ἡγούμενος τὸν ἡγού-
 μενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον, ἰσάκως ἄρα ὁ Γ
 τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ Δ τὸν B . ὁσάκως δὲ ὁ Γ τὸν
 A μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ E . καὶ

1. ὄντες] om. φ. 2. ἐστίν] P, om. BVpφ. 3. τόν]
 om. B. αὐτόν] om. φ. 4. EZ] P; EZ ἄρα BVpφ. 5.
 ἰσάκως ἄρα ὁ $\Gamma\Delta$ τὸν A] mg. φ. Sequitur propositio quae-
 dam noua in BVpφ, a Theone interpolata; om. P (add. mg.
 m. rec.) et Campanus (u. p. 233 not.); u. app. 8. κα'] κγ'
 BVp, P m. rec. 10. εἰσιν PB. 12. εἰσιν P. 14. Post
 μὴ add. Theon: εἰσιν οἱ A , B ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον
 ἔχόντων αὐτοῖς (BVpφ). 15. B] corr. ex Γ m. 1 p. 18.
 ἔχόντων αὐτοῖς Vpφ. 19. ὃ τε] ὅτι φ. ἐλάσσων Vpφ. 20.
 ἐλάσσονα Vpφ. τουτέστι φ.

minores numeris ΓA , EZ in eadem proportionem sunt; quod fieri non potest; nam supposuimus, ΓA , EZ minimos esse eorum, qui eandem habeant rationem. itaque ΓA non est partes numeri A . pars igitur erit [prop. IV]. et EZ numeri B eadem pars est ac ΓA numeri A [prop. XIII; def. 20]. ergo ΓA numerum A et EZ numerum B aequaliter metitur; quod erat demonstrandum.

XXI.¹⁾

Numeri inter se primi minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent.

Sint primi inter se numeri A , B . dico, numeros A , B minimos esse eorum, qui eandem rationem habeant.

nam si minus, erunt numeri aliqui minores numeris A , B , qui in eadem proportionem sint ac A , B . sint Γ , Δ . iam quoniam numeri minimi eorum, qui eandem rationem habent, eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior

maiores et minor minorem [prop. XX], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem, Γ numerum A et Δ numerum B aequaliter metitur. quoties igitur Γ numerum A metitur, tot sint in E unitates.

1) Propositionem omissae similem habet Campanus in additamento suo VII, 19: hic autem demonstrare uolumus aequam proportionalitatem in quolibet numeris duorum ordinum indirectae proportionalitatis, quam demonstrat Euclides per 23. quinti in quantitativis in genere. dicimus ergo: si quolibet numeri totidem aliis fuerint indirecte proportionales, extremi quoque in eadem proportionem proportionales erunt, cett.

ὁ Δ ἄρα τὸν B μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ E μονάδας.
καὶ ἐπεὶ ὁ Γ τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ E μονά-
δας, καὶ ὁ E ἄρα τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Γ
μονάδας. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ὁ E καὶ τὸν B μετρεῖ
5 κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ μονάδας. ὁ E ἄρα τοὺς A, B με-
τρεῖ πρώτους ὄντας πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύ-
νατον. οὐκ ἄρα ἔσονται τινες τῶν A, B ἐλάχιστοι
ἀριθμοὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄντες τοῖς A, B . οἱ $A,$
 B ἄρα ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων
10 αὐτοῖς· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Οἱ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον
ἐχόντων αὐτοῖς πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.
Ἔστωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λό-
15 γον ἐχόντων αὐτοῖς οἱ A, B . λέγω, ὅτι οἱ A, B
πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσι πρώτοι πρὸς ἀλλήλους, μετρήσει
τις αὐτοὺς ἀριθμός. μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ Γ . καὶ
ὁσάκις μὲν ὁ Γ τὸν A μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες
20 ἔστωσαν ἐν τῷ Δ , ὁσάκις δὲ ὁ Γ τὸν B μετρεῖ, το-
σαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ E .

Ἐπεὶ ὁ Γ τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ
μονάδας, ὁ Γ ἄρα τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν A

XXII. Alexander Aphrod. in anal. pr. fol. 87.

2. καὶ ἐπεὶ — μονάδας] om. P (abesse non possunt).
E] supra φ. 4. τὰ αὐτά] ταῦτα B. ὁ E καὶ] καὶ ὁ
E V φ. 9. εἰσιν PB. 11. καδ' BVp, P m. rec. 12.
αὐτῶν P, corr. m. 1. 13. αὐτοῖς] om. Alexander. 15.
Post ἐχόντων ἐν V ἀλλήλοις delet. 16. εἰσὶ φ. 17. εἰσιν B.
πρώτοι] οἱ A, B πρώτοι Bp. ἀλλήλους οἱ A, B V φ. 18.

quare etiam Δ numerum B metitur secundum unitates numeri E . et quoniam Γ numerum A secundum unitates numeri E metitur, etiam E numerum A metitur secundum unitates numeri Γ [prop. XV]. eadem de causa E etiam numerum B metitur secundum unitates numeri Δ [prop. XV]. itaque E numeros A , B metitur, qui primi sunt inter se; quod fieri non potest [def. 12]. itaque non erunt numeri quidam numeris A , B minores, qui in eadem proportionem sint ac A , B . ergo A , B minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent; quod erat demonstrandum.

XXII.

Minimi numeri eorum, qui eandem rationem habent, inter se primi sunt.

Minimi numeri eorum, qui eandem rationem habent, sint A , B . dico, A , B numeros inter se primos esse.

A —————	nam si primi non sunt inter se,
B —————	numerus aliquis eos metietur. meti-
Γ —————	atur et sit Γ . et quoties Γ nume-
Δ —————	rum A metitur, tot unitates sint in Δ ,
E —————	quoties autem Γ numerum B metitur, tot unitates

sint in E .

quoniam enim Γ numerum A secundum unitates numeri Δ metitur, Γ numerus numerum Δ multiplicans numerum A efficit [def. 15]. eadem de causa

$\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$] τοὺς A , B Theon (BVpφ). $\xi\sigma\tau\omega$] om. φ. 20.
 B] in ras. m. 2 P. 22. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\ \gamma\acute{\alpha}\rho$ P, $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\ \omicron\upsilon\acute{\nu}$ V m. 2, φ.
 23. Γ] Δ V in ras., φ. Δ] Γ in ras. V, φ. Ante τὸν
 ras. $\frac{1}{4}$ lin. V.

πεποιήκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Γ τὸν Ε πολλὰ-
πλασιάσας τὸν Β πεποιήκεν. ἀριθμὸς δὴ ὁ Γ δύο
ἀριθμοὺς τοὺς Α, Ε πολλαπλασιάσας τοὺς Α, Β πε-
ποιήκεν· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Ε, οὕτως ὁ
5 Α πρὸς τὸν Β· οἱ Α, Ε ἄρα τοῖς Α, Β ἐν τῷ αὐτῷ
λόγῳ εἰσὶν ἐλάσσονες ὄντες αὐτῶν· ὅπερ ἔστιν ἀδύ-
νατον. οὐκ ἄρα τοὺς Α, Β ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις
μετρήσει. οἱ Α, Β ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

κγ'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
ᾧσιν, ὁ τὸν ἕνα αὐτῶν μετρῶν ἀριθμὸς πρὸς
τὸν λοιπὸν πρῶτος ἔσται.

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ
15 Α, Β, τὸν δὲ Α μετρεῖτω τις ἀριθμὸς ὁ Γ· λέγω,
ὅτι καὶ οἱ Γ, Β πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσὶν οἱ Γ, Β πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους,
μετρήσει [τις] τοὺς Γ, Β ἀριθμὸς. μετρεῖτω, καὶ ἔστω
ὁ Δ. ἐπεὶ ὁ Δ τὸν Γ μετρεῖ, ὁ δὲ Γ τὸν Α με-
20 τρεῖ, καὶ ὁ Δ ἄρα τὸν Α μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ
τὸν Β· ὁ Δ ἄρα τοὺς Α, Β μετρεῖ πρῶτους ὄντας
πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοὺς
Γ, Β ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις μετρήσει. οἱ Γ, Β ἄρα
πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. πεποιήκε V φ. Γ] mutat. in E V; E φ. E] Γ
V in ras., φ. 2. ἀριθμὸς] mut. in ἀριθμοὶ V, ἀριθμοὶ φ.
ὁ Γ δύο] οἱ Α, Ε in ras. V, φ. 3. ἀριθμὸν τὸν Γ πολλα-
πλασιάσαντες V e corr., φ. πεποιήκασιν in ras. V, φ. 6.
εἰσὶ p. 10. κγ' B V p, P m. rec. 12. πρῶτος πρὸς τὸν
λοιπὸν p. 15. λέγω, ὅτι] λέγω post ras. P. 18. τις] m.
rec. P. τοὺς Γ, Β] om. p. Post B add. V: ἀριθμοὺς, idem

erit etiam $\Gamma \times E = B$. itaque numerus Γ duos numeros A, E multiplicans numeros A, B effecit. erit igitur $A : E = A : B$ [prop. XVII]. itaque A, E numeris A, B minores in eadem proportionem sunt; quod fieri non potest. itaque numeros A, B nullus numerus metietur. ergo numeri A, B inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXIII.

Si duo numeri inter se primi sunt, qui alterum eorum metitur numerus, ad reliquum primus erit.

Sint duo numeri inter se primi A, B , et numerum A metiatur numerus aliquis Γ . dico, etiam Γ, B inter se primos esse.

nam si Γ, B inter se primi non sunt, numerus aliquis Γ, B metietur. metiatur, et sit Δ . quoniam Δ numerum Γ metitur, et Γ numerum A metitur, etiam Δ numerum A metitur. uerum etiam numerum B metitur. Δ igitur numeros A, B metitur, qui primi sunt inter se; quod fieri non potest. itaque numeros Γ, B nullus numerus metietur. ergo Γ, B inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

φ mg. m. 1. ἀριθμὸς τοῦς Γ, B ἀριθμοῦς p. μετρήτω φ.
 19. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ V, ἐπεὶ εἰς φ. 21. τοῦς] corr. ex τό
 m. 1 P, τὸν p. 23. Γ, B] (prius) B, Γ V φ.

κδ'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρὸς τινὰ ἀριθμὸν πρῶτοι ᾧσιν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν γενόμενος πρὸς τὸν αὐτὸν πρῶτος ἔσται.

5 Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πρὸς τινὰ ἀριθμὸν τὸν Γ πρῶτοι ἔστωσαν, καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιεῖτω· λέγω, ὅτι οἱ Γ, Δ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ Γ, Δ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, 10 μετρήσει [τις] τοὺς Γ, Δ ἀριθμός. μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ E . καὶ ἐπεὶ οἱ Γ, Δ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν, τὸν δὲ Γ μετρεῖ τις ἀριθμὸς ὁ E , οἱ A, E ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ὁσάκις δὴ ὁ E τὸν Δ μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Z · καὶ 15 ὁ Z ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ E μονάδας. ὁ E ἄρα τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν E, Z τῷ ἐκ τῶν A, B . ἔὰν δὲ ὁ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσος ἦ τῷ ὑπὸ 20 τῶν μέσων, οἱ τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ E πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Z . οἱ δὲ A, E πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντων αὐτοῖς μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας 25 ἰσάκις ὅ τε μείζων τὸν μείζονα καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα, τουτέστιν ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον

1. κς' BVP, P m. rec. 2. Post ἀριθμοί add. V (in ras.)
et φ: πρῶτοι. ἀριθμόν] mg. m. 2 V. πρῶτοι] om. V φ.

3. ὡς PVpφ. πρῶτος ἔσται πρὸς τὸν αὐτόν p. 7. ποι-
ήτω φ, sed corr. Γ, Δ] e corr. m. 2 p. 10. τις] om. P;

XXIV.

Si duo numeri ad numerum aliquem primi sunt, etiam numerus ex iis productus ad eundem primus erit.

Nam duo numeri A, B ad numerum aliquem Γ primi sint, et sit $A \times B = \Delta$. dico, etiam Γ, Δ inter se primos esse.

nam si Γ, Δ inter se primi non sunt, numerus aliquis numeros Γ, Δ metietur. metiatur et sit E . et quoniam Γ, Δ inter se primi sunt, et numerum Γ nu-

merus aliquis E metitur, numeri A, E inter se primi sunt [prop. XXIII]. quoties igitur E numerum Δ metitur, tot unitates sint in Z . quare etiam Z numerum Δ metitur secundum unitates numeri E [prop. XV]. itaque $E \times Z = \Delta$ [def. 15]. uerum etiam $A \times B = \Delta$. itaque $E \times Z = A \times B$. uerum ubi numerus ex extremis productus numero ex mediis producto aequalis est, quattuor numeri proportionales sunt [prop. XIX]. itaque $E : A = B : Z$. sed A, E primi sunt, primi autem etiam minimi sunt [prop. XXI], minimi autem numeri eorum, qui eandem rationem habent, numeros eandem rationem habentes aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [prop. XX], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque E nume-

add. m. rec. Post Δ add. $\forall \varphi$: ἀριθμούς. ἀριθμός] corr.
ex ἀριθμούς m. rec. P. 11. οἱ Γ, Δ] corr. ex ὁ $\Gamma \varphi$, ex
οἱ Γ, Δ p m. 2; οἱ A, Γ P. 12. εἰς $\forall \varphi$. A, E] E, A p.
13. ἄρα] om. $\forall \varphi$. 19. ἴσος] ἴσον φ . 20. οἱ] αἱ? P.
del. m. rec. ἀνάλογοι p. 25. ἐλάττω P. 26. ἐλάττω P.

καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· ὁ E ἄρα τὸν B με-
 τρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ τὸν Γ . ὁ E ἄρα τοὺς B, Γ με-
 τρεῖ πρώτους ὄντας πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύ-
 νατον. οὐκ ἄρα τοὺς Γ, Δ ἀριθμοὺς ἀριθμὸς τις
 5 μετρήσει. οἱ Γ, Δ ἄρα πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν·
 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κε'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρώτοι πρὸς ἀλλήλους
 ᾧσιν, ὁ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν γενόμενος πρὸς
 10 τὸν λοιπὸν πρώτος ἐστὶν.

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ πρώτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ
 A, B , καὶ ὁ A ἐαντὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιεί-
 τω· λέγω, ὅτι οἱ B, Γ πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν.

Κείσθω γὰρ τῷ A ἴσος ὁ Δ . ἐπεὶ οἱ A, B πρῶ-
 15 τοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, ἴσος δὲ ὁ A τῷ Δ , καὶ οἱ
 Δ, B ἄρα πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν. ἐκάτερος ἄρα
 τῶν Δ, A πρὸς τὸν B πρώτος ἐστίν· καὶ ὁ ἐκ τῶν
 Δ, A ἄρα γενόμενος πρὸς τὸν B πρώτος ἐστὶν. ὁ
 20 δὲ ἐκ τῶν Δ, A γενόμενος ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ Γ . οἱ
 Γ, B ἄρα πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν· ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι.

κς'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρὸς δύο ἀριθμοὺς ἀμ-
 φότεροι πρὸς ἐκάτερον πρώτοι ᾧσιν, καὶ οἱ
 25 ἐξ αὐτῶν γενόμενοι πρώτοι πρὸς ἀλλήλους
 ἔσονται.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πρὸς δύο ἀριθμοὺς
 τοὺς Γ, Δ ἀμφότεροι πρὸς ἐκάτερον πρώτοι ἔστω-

2. τούς] τόν p. B, Γ] Γ, B Bφ, in ras. V. 4. ἀριθ-
 μός] om. φ. 7. κς' B V p, P m. rec. 12. A ἐαντόν] corr.

rum B metitur. uerum etiam numerum Γ metitur. itaque E numeros B , Γ metitur, qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. itaque numeros Γ , Δ nullus numerus metitur. ergo Γ , Δ inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXV.

Si duo numeri inter se primi sunt, numerus ex altero eorum productus ad reliquum primus erit.

Sint duo numeri inter se primi A , B , et sit

$$\left. \begin{array}{l} A \\ B \end{array} \right\} \begin{array}{l} A^2 = \Gamma. \\ \text{dico, numeros } B, \Gamma \text{ inter se pri-} \\ \text{mos esse.} \end{array}$$

ponatur enim $\Delta = A$. quoniam A , B inter se primi sunt, et $A = \Delta$, etiam Δ , B inter se primi sunt. itaque uterque Δ , A ad B primus est. quare etiam $\Delta \times A$ ad B primus erit [prop. XXIV]. uerum $\Delta \times A = \Gamma$. ergo Γ , B inter se primi sunt; quot erat demonstrandum.

XXVI.

Si duo numeri ad duos numeros singuli ad singulos primi sunt, etiam numeri ex iis producti inter se primi erunt.

Nam duo numeri A , B ad duos numeros Γ , Δ

ex AE $\alpha\tau\acute{o}\nu$ B. 13. B , Γ] Γ , B P. $\epsilon\iota\sigma\iota$ Vp ϕ . 14. $\kappa\alpha\iota \epsilon\pi\epsilon\iota$ V ϕ ; $\epsilon\pi\epsilon\iota \omicron\upsilon\nu$ p. 15. $\iota\sigma\omicron\varsigma \delta\acute{\epsilon}$ — 16: $\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\upsilon\varsigma \epsilon\iota\sigma\iota\nu$] om. B; mg. m. 2 V. 16. B] in ras. Vp. $\pi\rho\acute{o}\varsigma$] $\acute{\alpha}\pi'$ ap ϕ . 17. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] PB; comp. p; $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ V ϕ . 18. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] supra V, $\acute{\epsilon}\tau\iota \phi$. $\gamma\iota\nu\acute{o}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ B. Post hoc uerbum ras. dimid. lin. V. 22. $\kappa\eta'$ BVp, P m. rec. 23. $\acute{\alpha}\rho\iota\theta\mu\acute{o}\varsigma$] om. p. 24. $\acute{\omega}\sigma\iota$ PVp ϕ .

σαν, καὶ ὁ μὲν *A* τὸν *B* πολλαπλασιάσας τὸν *E* ποιείτω, ὁ δὲ *Γ* τὸν *Δ* πολλαπλασιάσας τὸν *Z* ποιείτω· λέγω, ὅτι οἱ *E*, *Z* πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκάτερος τῶν *A*, *B* πρὸς τὸν *Γ* πρῶ-
 5 τός ἐστιν, καὶ ὁ ἐκ τῶν *A*, *B* ἄρα γενόμενος πρὸς τὸν *Γ* πρῶτος ἐσται. ὁ δὲ ἐκ τῶν *A*, *B* γενόμενός ἐστιν ὁ *E*· οἱ *E*, *Γ* ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ οἱ *E*, *Δ* πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ἐκάτερος ἄρα τῶν *Γ*, *Δ* πρὸς τὸν *E* πρῶτός
 10 ἐστιν. καὶ ὁ ἐκ τῶν *Γ*, *Δ* ἄρα γενόμενος πρὸς τὸν *E* πρῶτος ἐσται. ὁ δὲ ἐκ τῶν *Γ*, *Δ* γενόμενός ἐστιν ὁ *Z*. οἱ *E*, *Z* ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κζ'.

15 Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ᾧσιν, καὶ πολλαπλασιάσας ἐκάτερος ἑαυτὸν ποιῇ τινα, οἱ γενόμενοι ἐξ αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἔσονται, κἂν οἱ ἐξ ἀρχῆς τοὺς γενομένους πολλαπλασιάσαντες ποιῶσί τινας, κἂ-
 20 κείνοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἔσονται [καὶ ἀεὶ περὶ τοὺς ἄκρους τοῦτο συμβαίνει].

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ

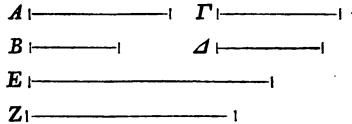
XXVII. Alexand. Aphrod. in anal. pr. fol. 87.

1. *E* — 2: πολλαπλασιάσας τόν] mg. m. 2 P. 5. ἐστι codd. ὁ] om. φ. γενόμενος ἄρα Vφ. 7. ὁ *E* ἐστιν p. εἰσί Vφ. 8. διὰ τὰ — 9: εἰσίν] πάλιν B. 8. τὰ αὐτὰ] ταῦτα Vφ. *E*, Δ] Δ, *E* P. 9. ἄρα] om. B. τῶν] τὸν φ. 10. ἐστι B Vφ; comp. p. 11. ἐσται] ἐστι comp. p. *Γ*, Δ] Δ, *Γ* Vφ. ὁ *Z* ἐστιν p. 14. κθ' B Vp, P m. rec. 16. ᾧσι Pp. 17. αὐτῶν] -ῶν in ras. φ. 21. τοῦτο] corr. ex τὸ αὐτό m. 2 B. 22. δύο] supra m. 2 V. ἀριθμοὶ δύο P.

singuli ad singulos primi sint, et sit

$$A \times B = E, \Gamma \times \Delta = Z.$$

dico, etiam E, Z inter se primos esse.

nam quoniam uterque A, B ad Γ primus est, etiam $A \times B$ ad Γ primus erit [prop. XXIV]. sed $A \times B = E$. quare E, Γ inter se primi sunt. eadem de causa etiam E, Δ inter se primi sunt. itaque uterque Γ, Δ ad E primus est. itaque etiam $\Gamma \times \Delta$ ad E primus erit. sed $\Gamma \times \Delta = Z$. ergo E, Z inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Si duo numeri inter se primi sunt, et uterque se ipse multiplicans numerum aliquem effecerit, numeri ex iis effecti inter se primi erunt, et si numeri ab initio sumpti numeros productos multiplicantes numeros aliquos effecerint, ii quoque inter se primi erunt [et semper in extremis¹⁾ hoc accidit].

1) $\alpha\kappa\rho\iota$ hoc loco satis insolenter positum est. neque enim aliud significat nisi: ultimos, ultimo loco productos. praeterea mirum est, haec uerba in demonstratione ne uerbo quidem respici, nedum demonstrantur. quare puto, uerba $\kappa\alpha\iota \alpha\epsilon\iota \pi\epsilon\rho\iota \tau\omicron\upsilon\varsigma \alpha\kappa\rho\omicron\upsilon\varsigma \tau\omicron\upsilon\tau\omicron \sigma\upsilon\mu\beta\alpha\lambda\upsilon\epsilon\iota$ lin. 20—21 ante Theonem interpolata esse; omisit Campanus VII, 28 (sed in demonstratione addit: sicque si infinities duceretur utrumque productorum in suum principium, essent omnes producti contra se primi; et non solum, sed quilibet eductus ab a ad quemlibet eductum a b).

A, B , καὶ ὁ A ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιεῖτω, τὸν δὲ Γ πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιεῖτω, ὁ δὲ B ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν E ποιεῖτω, τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν Z ποιεῖτω· λέγω, ὅτι
 5 οἱ τε Γ, E καὶ οἱ Δ, Z πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

Ἐπεὶ γὰρ οἱ A, B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν, καὶ ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, οἱ Γ, B ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ἐπεὶ οὖν οἱ Γ, B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν, καὶ ὁ B ἑαυτὸν
 10 πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, οἱ Γ, E ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. πάλιν, ἐπεὶ οἱ A, B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν, καὶ ὁ B ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, οἱ A, E ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ἐπεὶ οὖν δύο ἀριθμοὶ οἱ A, Γ πρὸς
 15 δύο ἀριθμοὺς τοὺς B, E ἀμφοτέρω πρὸς ἐκάτερον πρῶτοί εἰσιν, καὶ ὁ ἐκ τῶν A, Γ ἄρα γενόμενος πρὸς τὸν ἐκ τῶν B, E πρῶτός ἐστιν. καὶ ἐστὶν ὁ μὲν ἐκ τῶν A, Γ ὁ Δ , ὁ δὲ ἐκ τῶν B, E ὁ Z . οἱ Δ, Z ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20 κη'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ᾦσιν, καὶ συναμφοτέρος πρὸς ἐκάτερον αὐτῶν πρῶτος ᾖσται· καὶ ἐὰν συναμφοτέρος πρὸς ἓνα τινὰ αὐτῶν πρῶτος ᾦ, καὶ οἱ ἐξ ἀρχῆς ἀριθμοὶ
 25 πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ᾖσονται.

Συγκείμεθωσαν γὰρ δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ $AB, B\Gamma$. λέγω, ὅτι καὶ συναμφοτέρος ὁ $A\Gamma$ πρὸς ἐκάτερον τῶν $AB, B\Gamma$ πρῶτός ἐστιν.

1. μέν] om. V φ. 2. ποιεῖτω] ποιεῖ p. ποιεῖτω τὸν Δ
 V φ (ποιήτω, sed corr., φ). 3. μέν] in ras. P. 5. τε]

Sint duo numeri inter se primi A, B et sit

$$A \times A = \Gamma \text{ et } A \times \Gamma = \Delta,$$

$$B \times B = E \text{ et } B \times E = Z.$$

dico, et Γ, E et Δ, Z inter se primos esse.

nam quoniam A, B inter se primi sunt, et $A \times A = \Gamma$, erunt Γ, B inter se primi [prop. XXV]. iam quoniam Γ, B inter se primi sunt, et $B \times B = E$, erunt Γ, E inter se primi [id.]. rursus quoniam A, B inter se primi sunt, et

$B \times B = E$, erunt A, E inter se primi [id.]. iam quoniam duo numeri A, Γ ad duos numeros B, E singuli ad singulos primi sunt, etiam $A \times \Gamma$ ad $B \times E$ primus est [prop. XXVI]. et $A \times \Gamma = \Delta, B \times E = Z$. ergo Δ, Z inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

Si duo numeri inter se primi sunt, etiam uterque simul ad utrumvis primus erit. et si uterque simul ad alterutrum primus est, etiam numeri ab initio sumpti inter se primi erunt.

Componantur enim duo numeri inter se primi $AB, B\Gamma$. dico, etiam $A\Gamma$ ad utrumvis $AB, B\Gamma$ primum esse.

- om. Vφ. εἰς Vφ. 6. ἐπεὶ — εἰς] mg. m. 1 V. εἰς BVPφ. 8. εἰς VPPφ. ἐπεὶ οὖν — 9: εἰς] om. p, mg. m. 1 V. 9. εἰς BVPφ. 11. εἰς Vφ. 12. εἰς PVPφ. 14. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ B. 15. B] corr. ex A V. 16. εἰς VPPφ. 17. τὸν] τῶν φ. ἐστὶ Vφ, comp. p. 20. λ' BVPφ, P m. rec. 22. ὡς PVPφ. συναμφοτέρων αὐτῶν πρὸς ἐκάστην Vφ. 26. συνκείμεσαν φ. 28. τὸν] τὸν P.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ ΓA , AB πρῶτοι πρὸς ἀλλή-
 λους, μετρήσει τις τοὺς ΓA , AB ἀριθμούς. μετρεῖται,
 καὶ ἔστω ὁ Δ . ἐπεὶ οὖν ὁ Δ τοὺς ΓA , AB μετρεῖ,
 καὶ λοιπὸν ἄρα τὸν $B\Gamma$ μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸν
 5 BA . ὁ Δ ἄρα τοὺς AB , $B\Gamma$ μετρεῖ πρῶτους ὄντας
 πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοὺς
 ΓA , AB ἀριθμοὺς ἀριθμός τις μετρήσει· οἱ ΓA , AB
 ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ
 καὶ οἱ $A\Gamma$, ΓB πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ὁ ΓA
 10 ἄρα πρὸς ἐκάτερον τῶν AB , $B\Gamma$ πρῶτός ἐστιν.

Ἔστωσαν δὴ πάλιν οἱ ΓA , AB πρῶτοι πρὸς
 ἀλλήλους· λέγω, ὅτι καὶ οἱ AB , $B\Gamma$ πρῶτοι πρὸς
 ἀλλήλους εἰσίν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ AB , $B\Gamma$ πρῶτοι πρὸς ἀλλή-
 15 λους, μετρήσει τις τοὺς AB , $B\Gamma$ ἀριθμούς. μετρεῖται,
 καὶ ἔστω ὁ Δ . καὶ ἐπεὶ ὁ Δ ἐκάτερον τῶν AB , $B\Gamma$
 μετρεῖ, καὶ ὅλον ἄρα τὸν ΓA μετρήσει. μετρεῖ δὲ
 καὶ τὸν AB . ὁ Δ ἄρα τοὺς ΓA , AB μετρεῖ πρῶ-
 τους ὄντας πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ
 20 ἄρα τοὺς AB , $B\Gamma$ ἀριθμοὺς ἀριθμός τις μετρήσει.
 οἱ AB , $B\Gamma$ ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

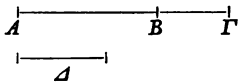
καθ'.

Ἄπας πρῶτος ἀριθμὸς πρὸς ἅπαντα ἀριθ-
 25 μόν, ὃν μὴ μετρεῖ, πρῶτός ἐστιν.

1. ΓA] $A\Gamma$ p. 2. ΓA] A e corr. p. AB] AB ἀριθ-
 μούς V φ. ἀριθμός] mutat. in ἀριθμούς p. 5. Δ] in ras. φ.
 8. διὰ τὰ — 9: εἰσίν] mg. V. 8. διὰ] seq. ras. 2 litt. φ.
 9. οἱ] αἱ V, ὁ φ. $A\Gamma$, ΓB] in ras. p; ΓA , ΓB V φ. ΓA] $A\Gamma$ V p φ. 10. τῶν] e corr. P. 12. καὶ] supra V. AB] e corr. p m. 1. 15. $B\Gamma$] $B\Gamma$ ἀριθμούς V φ. μετρήτω φ.

nam si ΓA , AB inter se primi non sunt, numerus aliquis numeros ΓA , AB metietur. metiatur et sit Δ .

iam quoniam Δ numeros ΓA , AB metitur, etiam reliquum $B\Gamma$ metietur.¹⁾ uerum etiam BA metitur.

Δ igitur AB , $B\Gamma$ numeros metitur, qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. itaque

numeros ΓA , AB nullus numerus metitur. ergo ΓA , AB inter se primi sunt. eadem de causa etiam $A\Gamma$, ΓB inter se primi sunt. ΓA igitur ad utrumvis AB $B\Gamma$ primus est.

iam rursus ΓA , AB inter se primi sint; dico, etiam AB , $B\Gamma$ inter se primos esse.

nam si AB , $B\Gamma$ inter se primi non sunt, numerus aliquis eos metietur. metiatur et sit Δ . et quoniam Δ utrumque AB , $B\Gamma$ metitur, etiam totum ΓA metietur.¹⁾ uerum etiam AB metitur. Δ igitur ΓA , AB metitur, qui primi sunt inter se; quod fieri non potest. itaque numeros AB , $B\Gamma$ nullus numerus metietur. ergo AB , $B\Gamma$ inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXIX.

Quiuis numerus primus ad quemuis numerum, quem non metitur, primus est.

1) Neque hoc, neque quo lin. 17 utitur, usquam apud Euclidem demonstratum est; pro axiomatis ea habuit. cfr. Clavius II p. 12 nr. X et XII.

23. $\lambda\alpha'$ BVpφ, P m. rec. 24. $\tilde{\alpha}\pi\alpha\nu\tau\alpha$] seq. lacuna 6 litt. V.
25. $\delta\nu$ — $\epsilon\sigma\tau\iota\nu$] in ras. m. 1 p. $\mu\epsilon\tau\epsilon\gamma\eta$ P, corr. m. rec.

"Εστω πρώτος ἀριθμὸς ὁ A καὶ τὸν B μὴ μετρεῖται· λέγω, ὅτι οἱ B, A πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ B, A πρώτοι πρὸς ἀλλήλους, μετρήσει τις αὐτοὺς ἀριθμὸς. μετρεῖται ὁ Γ . ἐπεὶ ὁ
 5 Γ τὸν B μετρεῖ, ὁ δὲ A τὸν B οὐ μετρεῖ, ὁ Γ ἄρα τῷ A οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτός. καὶ ἐπεὶ ὁ Γ τοὺς B, A μετρεῖ, καὶ τὸν A ἄρα μετρεῖ πρώτον ὄντα μὴ ὦν αὐτῷ ὁ αὐτός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοὺς B, A μετρήσει τις ἀριθμὸς. οἱ A, B ἄρα πρώτοι πρὸς
 10 ἀλλήλους εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λ'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα, τὸν δὲ γενόμενον ἐξ αὐτῶν μετροῇ τις πρώτος ἀριθμὸς, καὶ ἓνα τῶν
 15 ἐξ ἀρχῆς μετρήσει.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους τὸν Γ ποιείτωσαν, τὸν δὲ Γ μετρεῖτω τις πρώτος ἀριθμὸς ὁ Δ . λέγω, ὅτι ὁ Δ ἓνα τῶν A, B μετρεῖ.
 20 Τὸν γὰρ A μὴ μετρεῖτω· καὶ ἐστὶ πρώτος ὁ Δ . οἱ A, Δ ἄρα πρώτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. καὶ ὅσάκις ὁ Δ τὸν Γ μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ E . ἐπεὶ οὖν ὁ Δ τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ E μονάδας, ὁ Δ ἄρα τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν.
 25 ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν Δ, E τῷ ἐκ

3. $B, A]$ A, B p. 4. ἀριθμὸς] -ός in ras. φ. μετρήτω φ. ἐπεὶ] καὶ ὁ Γ οὐκ ἐστὶ μονάς. ἐπεὶ οὖν $V\phi$ et om. καὶ p. Ante ἐπεὶ add. P m. rec. καί. 6. τῷ] e corr. P. $B, A]$ in ras. φ; B supra m. 1 V. 8. αὐτὸς οὐδὲ μονάς $V\phi p$.

Sit numerus primus A et numerum B ne metiatur. dico, numeros B , A inter se primos esse.

nam si numeri B , A inter se primi non sunt, numerus aliquis eos metietur. metiatur numerus Γ . quoniam Γ numerum B metitur, A autem B non metitur, Γ et A iidem non sunt. et quoniam Γ numeros B , A metitur, etiam numerum A , qui primus est, metitur, quamquam idem non est; quod fieri non potest. itaque numeros B , A nullus numerus metietur. ergo A , B inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXX.

Si duo numeri inter se multiplicantes numerum aliquem effecerint, et numerum ex iis productum primus aliquis numerus metitur, etiam alterutrum numerorum ab initio sumptorum metietur.

Duo enim numeri A , B inter se multiplicantes numerum Γ efficiant, et numerum Γ metiatur primus aliquis numerus Δ . dico, Δ alterutrum A , B metiri.

nam numerum A ne metiatur. et Δ primus est. itaque A , Δ inter se primi sunt [prop. XXIX]. et quoties Δ numerum Γ metitur, tot unitates sint in E . iam quoniam Δ numerum Γ secundum unitates numeri E metitur, erit $\Delta \times E = \Gamma$ [def. 15]. uerum etiam $A \times B = \Gamma$. itaque $\Delta \times E = A \times B$. quare

9. B , A] A , B p ϕ . 11. $\lambda\beta'$ BVp ϕ . 18. ἀριθμὸς πρῶτος V ϕ . 20. $\mu\eta$] supra V. 21. A] in ras. ϕ . εἰς Vp ϕ .

τῶν *A*, *B*. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *A*, οὕτως ὁ *B* πρὸς τὸν *E*. οἱ δὲ *A*, *A* πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκως ὅ τε μείζων τὸν μείζονα
 5 καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα, τουτέστιν ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· ὁ *A* ἄρα τὸν *B* μετρεῖ. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ ἐν τὸν *B* μὴ μετρῇ, τὸν *A* μετρήσει. ὁ *A* ἄρα ἔνα τῶν *A*, *B* μετρεῖ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

λα'.

Ἄπας σύνθετος ἀριθμὸς ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται.

Ἐστω σύνθετος ἀριθμὸς ὁ *A*. λέγω, ὅτι ὁ *A* ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται.

- 15 Ἐπεὶ γὰρ σύνθετός ἐστιν ὁ *A*, μετρήσει τις αὐτὸν ἀριθμὸς. μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ *B*. καὶ εἰ μὲν πρῶτός ἐστιν ὁ *B*, γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν. εἰ δὲ σύνθετος, μετρήσει τις αὐτὸν ἀριθμὸς. μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ *Γ*. καὶ ἐπεὶ ὁ *Γ* τὸν *B* μετρεῖ, ὁ δὲ *B* τὸν
 20 *A* μετρεῖ, καὶ ὁ *Γ* ἄρα τὸν *A* μετρεῖ. καὶ εἰ μὲν πρῶτός ἐστιν ὁ *Γ*, γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν. εἰ δὲ σύνθετος, μετρήσει τις αὐτὸν ἀριθμὸς. τοιαύτης δὴ γινομένης ἐπισκέψεως ληφθήσεται τις πρῶτος ἀριθμὸς, ὃς μετρήσει. εἰ γὰρ οὐ ληφθήσεται, μετρήσουσι

3. καί] om. p. οἱ δὲ ἐλάχιστοι] supra P, in mg. m.
 1 Vφ. 4. μείζων τόν] mg. φ (τόν in ras.). 6. τόν] (prius) in ras. φ. 8. B μῆ] in ras. p; μῆ supra V m. 2. Post μετρῇ ras. 1 litt. p. 9. Sequitur in BVpφ alia demonstratio prop. XXXI a Theone addita; u. app. 10. λγ' BVφ, P m. rec.; λδ' p. 14. μετρήται P, corr. m. 2. 17. δῆλον ἂν εἴη τὸ ζητούμενον Theon (BVpφ). 20. μετρεῖ] (prius)

[prop. XIX] $A : A = B : E$. verum A , A primi sunt, primi autem etiam minimi sunt [prop. XXI], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [prop. XX], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque A numerum B metitur. similiter demonstrabimus, A numerum, si B numerum non metiatur, numerum A metiri. ergo A alterutrum numerorum A , B metitur; quod erat demonstrandum.

XXXI.

Quemuis numerum compositum primus aliquis numerus metitur.

Sit numerus compositus A . dico, primum aliquem numerum numerum A metiri.

nam quoniam A compositus est, numerus aliquis eum metietur. metiatur et sit B . et si B primus est, factum erit id, quod iussi sumus.¹⁾ sin compositus est, numerus aliquis eum metietur. metiatur et sit Γ . et quoniam Γ numerum B metitur, et B numerum A metitur, etiam Γ numerum A metitur. et si Γ primus est, factum erit, quod iussi sumus; sin compositus,

1) Sc. primum numerum numerum A metientem inuenire. quamquam haec formula in problemata magis cadit, id quod magis etiam de p. 252, 12 ualet.

om. p. 21. $\delta\eta\lambda\omicron\nu\ \alpha\upsilon\ \epsilon\iota\eta\ \tau\omicron\ \xi\eta\tau\omicron\upsilon\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ Theon (BV pφ).
 22. Post $\alpha\rho\iota\theta\mu\omicron\varsigma$ add. p: $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota\tau\omega\ \kappa\alpha\iota\ \xi\iota\tau\omega\ \delta\ \Gamma.$ $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\pi\epsilon\iota\ \delta\ \Gamma\ \tau\omicron\nu\ B\ \mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota\ \delta\ \delta\epsilon\ B\ \tau\omicron\nu\ A\ \mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota,$ $\kappa\alpha\iota\ \delta\ \Gamma\ \alpha\upsilon\tau\alpha\ \tau\omicron\nu\ A\ \mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota.$ 23. $\delta\eta$] corr. ex $\delta\epsilon\ V$, $\delta\epsilon\ p\phi$. 24. $\delta\varsigma$] supra m.
 2 P. Post $\mu\epsilon\tau\rho\eta\sigma\epsilon\iota$ add. Theon $\tau\omicron\nu\ \pi\rho\omicron\ \xi\alpha\nu\tau\omicron\upsilon\varsigma$, (huc usque etiam P mg. m. rec.) $\delta\varsigma\ \kappa\alpha\iota\ \tau\omicron\nu\ A\ \mu\epsilon\tau\rho\eta\sigma\epsilon\iota$ (BV pφ). $\epsilon\iota$] corr. ex $\eta\ m.$ rec. P. $\omicron\upsilon$] $\mu\eta$ August.

τὸν *A* ἀριθμὸν ἄπειροι ἀριθμοί, ὧν ἕτερος ἐτέρου ἐλάσσων ἐστίν· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ἐν ἀριθμοῖς. ληφθήσεται τις ἄρα πρῶτος ἀριθμός, ὃς μετρήσει τὸν πρὸ ἑαυτοῦ, ὃς καὶ τὸν *A* μετρήσει.

- 5 Ἄπας ἄρα σύνθετος ἀριθμός ὑπὸ πρῶτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λβ'.

Ἄπας ἀριθμός ἥτοι πρῶτός ἐστιν ἢ ὑπὸ πρῶτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται.

- 10 Ἐστω ἀριθμός ὁ *A*· λέγω, ὅτι ὁ *A* ἥτοι πρῶτός ἐστιν ἢ ὑπὸ πρῶτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται.

Εἰ μὲν οὖν πρῶτός ἐστιν ὁ *A*, γερονὸς ἂν εἴη τὸ ἐπιταχθέν. εἰ δὲ σύνθετος, μετρήσει τις αὐτὸν πρῶτος ἀριθμός.

- 15 Ἄπας ἄρα ἀριθμός ἥτοι πρῶτός ἐστιν ἢ ὑπὸ πρῶτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λγ'.

Ἀριθμῶν δοθέντων ὁποσωνοῦν εὑρεῖν τοὺς ἐλαχίστους τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

Ἐστωσαν οἱ δοθέντες ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ οἱ *A*, *B*, *Γ*· δεῖ δὴ εὑρεῖν τοὺς ἐλαχίστους τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων τοῖς *A*, *B*, *Γ*.

Οἱ *A*, *B*, *Γ* γὰρ ἥτοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν

1. ὁ ἕτερος Vφ. τοῦ ἐτέρου BVpφ. 2. ἐστίν] (prius) om. B. 3. πρῶτος ἀριθμός] supra m. 2 V, ἀριθμὸς πρῶτος p. 7. λδ' BV, P m. rec.; λε' p. 8. πᾶς P. 11. ἐστι Vφ. 12. γερονός] Pp, δῆλον BVφ. 13. ἐπιταχθέν] ζητούμενον Theon (BVpφ). 17. λς' BV, P m. rec.; λς' p. 19. τοὺς αὐτοὺς λόγους Bp. 22. τοὺς αὐτοὺς λόγους BVpφ.

numerus aliquis eum metietur. hac igitur ratiocinatione procedente inuenietur primus aliquis numerus, qui metietur.¹⁾ nam si non inuenietur, infiniti numeri numerum A metientur, alter semper altero deinceps minores; quod in numeris fieri non potest. itaque inuenietur primus aliquis numerus proxime antecedentem metiens, qui etiam numerum A metiatur.

Ergo quemuis numerum compositum primus aliquis numerus metitur; quod erat demonstrandum.

XXXII.

Quiuis numerus aut primus est, aut primus numerus eum metitur.

Sit numerus A . dico, numerum A aut primum esse aut primum aliquem numerum eum metiri.
 A iam si primus est A , factum erit, quod iussi sumus; sin compositus, primus aliquis numerus eum metietur [prop. XXXI].

Ergo quiuis numerus aut primus est, aut primus numerus eum metitur; quod erat demonstrandum.

XXXIII.

Datis quotlibet numeris minimos eorum, qui eandem rationem habent, inuenire.

Dati sint quotlibet numeri A, B, Γ . oportet igitur minimos eorum inuenire, qui eandem rationem habeant ac A, B, Γ .

A, B, Γ enim aut inter se primi sunt aut non

1) Sc. numerum praecedentem et ea de causa numerum A (cfr. lin. 4). et puto, haec audiri posse. etsi fieri potest, ut haec uerba in P mero errore ob $\delta\mu\omega\iota\sigma\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\nu\tau\omega\nu$ exciderint.

ἢ οὐ. εἰ μὲν οὖν οἱ A, B, Γ πρωῒτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

- εἰ δὲ οὐ, εἰλήφθω τῶν A, B, Γ τὸ μέγιστον κοι-
 5 νὸν μέτρον ὁ Δ , καὶ ὅσάκις ὁ Δ ἕκαστον τῶν A, B, Γ
 μετρῇ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν ἑκάστῳ τῶν E, Z, H . καὶ ἕκαστος ἄρα τῶν E, Z, H ἕκαστον τῶν A, B, Γ μετρῇ κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ μονάδας. οἱ E, Z, H ἄρα τοὺς A, B, Γ ἰσάκις μετροῦσιν· οἱ E, Z, H
 10 ἄρα τοῖς A, B, Γ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσὶν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστοι. εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ E, Z, H ἐλά-
 χιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων τοῖς A, B, Γ , ἔσονται [τινες] τῶν E, Z, H ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐν
 τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄντες τοῖς A, B, Γ . ἔστωσαν οἱ $\Theta,$
 15 K, Λ . ἰσάκις ἄρα ὁ Θ τὸν A μετρῇ καὶ ἑκάτερος
 τῶν K, Λ ἑκάτερον τῶν B, Γ . ὅσάκις δὲ ὁ Θ τὸν A
 μετρῇ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ M · καὶ ἑκά-
 τερος ἄρα τῶν K, Λ ἑκάτερον τῶν B, Γ μετρῇ κατὰ
 τὰς ἐν τῷ M μονάδας. καὶ ἐπεὶ ὁ Θ τὸν A μετρῇ
 20 κατὰ τὰς ἐν τῷ M μονάδας, καὶ ὁ M ἄρα τὸν A με-
 τρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Θ μονάδας. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ ὁ
 M καὶ ἑκάτερον τῶν B, Γ μετρῇ κατὰ τὰς ἐν ἑκα-
 τέρῳ τῶν K, Λ μονάδας· ὁ M ἄρα τοὺς A, B, Γ
 μετρῇ. καὶ ἐπεὶ ὁ Θ τὸν A μετρῇ κατὰ τὰς ἐν τῷ
 25 M μονάδας, ὁ Θ ἄρα τὸν M πολλαπλασιάσας τὸν A

6. ἐν] om. P. 7. ἕκαστος] ἕκαστον p. 10. τοῖς] corr.
 ex toi m. rec. P. εἰσὶ Vφ. 11. καὶ] καὶ οἱ p. 12. τοῖς]
 corr. ex toi m. 1 P. 13. τινες] om. P. 16. B, Γ] Γ, B
 corr. ex A, B m. 1 p. δέ] δὴ? 18. τῶν B, Γ] τὸν Γ,
 B p. 20. A] Θ p. 21. καὶ ὁ M Vφ.

primi. iam si A, B, Γ inter se primi sunt, minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent [prop. XXI].

sin minus, sumatur numerorum A, B, Γ maxima mensura communis Δ [prop. III]¹⁾, et quoties Δ singulos numeros A, B, Γ metitur, tot unitates sint in singulis E, Z, H . quare etiam singuli E, Z, H singulos A, B, Γ secundum unitates numeri Δ metiuntur [prop. XV]. itaque E, Z, H numeros A, B, Γ aequaliter metiuntur. itaque E, Z, H et A, B, Γ in eadem ratione sunt [def. 20]. iam dico, E, Z, H etiam minimos esse. nam si E, Z, H minimi non sunt eorum, qui eandem rationem habent ac A, B, Γ , erunt numeri numeris E, Z, H minores, qui in eadem ratione sint, ac A, B, Γ . sint Θ, K, Λ . itaque Θ numerum A et uterque K, Λ utrumque B, Γ aequaliter metitur. quoties autem Θ numerum A metitur, tot unitates sint in M . quare etiam uterque K, Λ utrumque B, Γ secundum unitates numeri M metitur. et quoniam Θ numerum A secundum unitates numeri M metitur, etiam M numerum A secundum unitates numeri Θ metitur [prop. XV]. eadem de causa M etiam utrumque B, Γ secundum unitates utriusque K, Λ metitur. M igitur numeros A, B, Γ metitur. et quoniam Θ numerum A secundum unitates numeri M metitur, erit $\Theta \times M = A$ [def. 15]. eadem de

1) Cum *πόρισμα* prop. 3 spurium sit, Euclides tacite eam ad quotlibet numeros transtulit; cfr. p. 269 not.

πεποιήκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ E τὸν A πολλαπλασιάσας τὸν A πεποιήκεν. ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν E , A τῷ ἐκ τῶν Θ , M . ἔστιν ἄρα ὡς ὁ E πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ M πρὸς τὸν A . μείζων δὲ ὁ E τοῦ Θ .
 5 μείζων ἄρα καὶ ὁ M τοῦ A . καὶ μετρεῖ τοὺς A , B , Γ ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· ὑπόκειται γὰρ ὁ A τῶν A , B , Γ τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον. οὐκ ἄρα ἔσονται τινες τῶν E , Z , H ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄντες τοῖς A , B , Γ . οἱ E , Z , H ἄρα ἐλάχιστοί εἰσι
 10 τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς A , B , Γ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λδ'.

Δύο ἀριθμῶν δοθέντων εὐρεῖν, ὃν ἐλάχιστον μετροῦσιν ἀριθμόν.

15 Ἔστωσαν οἱ δοθέντες δύο ἀριθμοὶ οἱ A , B . δεῖ δὴ εὐρεῖν, ὃν ἐλάχιστον μετροῦσιν ἀριθμόν.

Οἱ A , B γὰρ ἦτοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν ἢ οὐ. ἔστωσαν πρότερον οἱ A , B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιείτω.
 20 καὶ ὁ B ἄρα τὸν A πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποιήκεν. οἱ A , B ἄρα τὸν Γ μετροῦσιν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστον. εἰ γὰρ μή, μετρήσουσί τινα ἀριθμὸν οἱ A , B ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Γ . μετρεῖτωσαν τὸν A . καὶ ὁσάκις ὁ A τὸν A μετρεῖ, τσαῦται μονάδες ἔστωσαν
 25 ἐν τῷ E , ὁσάκις δὲ ὁ B τὸν A μετρεῖ, τσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Z . ὁ μὲν A ἄρα τὸν E πολλα-

1. πεποίηκε $V\phi$. διὰ τὰ — 2: πεποιήκεν] om. p. 8. ὄντες ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ p. 9. εἰσιν P. 12. λδ' BV, P m. rec.; λξ' p. 15. δύο ἀριθμοὶ οἱ δοθέντες p. 16. ἀριθμόν] om. $V\phi$. 19. τὸν Γ — 20: πολλαπλασιάσας] mg. m. 2 B. 20. ἄρα] comp. supra V, ἔτι ϕ . 21. καὶ οἱ P. μετροῦσι $V\phi$. 22.

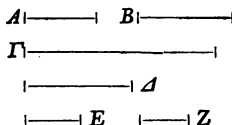
causa erit etiam $E \times \Delta = A$. itaque $E \times \Delta = \Theta \times M$.
 quare erit [prop. XIX] $E : \Theta = M : \Delta$. uerum $E > \Theta$.
 quare etiam $M > \Delta$ [prop. XIII. V, 14]. et M nu-
 meros A, B, Γ metitur; quod fieri non potest. nam
 suppositum est, Δ maximam mensuram communem
 esse numerorum A, B, Γ . itaque non erunt numeri
 numeris E, Z, H minores, qui in eadem ratione sint
 ac A, B, Γ . ergo E, Z, H minimi sunt eorum, qui
 eandem rationem habent ac A, B, Γ ; quod erat de-
 monstrandum.

XXXIV.

Datis duobus numeris, quem minimum metiuntur
 numerum, inuenirè.

Sint duo numeri dati A, B . oportet igitur, quem
 minimum metiuntur numerum, inuenire.

A, B enim aut inter se primi sunt aut non primi.
 prius A, B inter se primi sint, et sit $A \times B = \Gamma$.
 quare etiam $B \times A = \Gamma$ [prop. XVI]. itaque A, B
 numerum Γ metiuntur. iam dico, eos eum etiam

minimum metiri. nam si minus, A, B numerum ali-
 quem numero Γ minorem metientur. metiantur nu-
 merum Δ . et quoties A numerum Δ metitur, tot
 unitates sint in E , quoties autem B numerum Δ
 metitur, tot unitates sint in Z . itaque erit $A \times E = \Delta$,

μετρήσουσιν PB. 25. ὁσάκις δέ] καὶ ὁσάκις Vφ, ὁσάκις δὲ
 καὶ p. Δ] e corr. m. 2 p.

- πλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, ὁ δὲ B τὸν Z πολλα-
 πλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν
 A, E τῷ ἐκ τῶν B, Z . ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν
 B , οὕτως ὁ Z πρὸς τὸν E . οἱ δὲ A, B πρῶτοι, οἱ
 5 δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς
 τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκως ὅ τε μείζων τὸν μεί-
 ζονα καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα· ὁ B ἄρα τὸν E
 μετρεῖ, ὡς ἐπόμενος ἐπόμενον. καὶ ἐπεὶ ὁ A τοὺς B, E
 πολλαπλασιάσας τοὺς Γ, Δ πεποίηκεν, ἐστὶν ἄρα ὡς
 10 ὁ B πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . μετρεῖ δὲ
 ὁ B τὸν E · μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Γ τὸν Δ ὁ μείζων
 τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἱ $A,$
 B μετροῦσί τινα ἀριθμὸν ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Γ . ὁ Γ
 ἄρα ἐλάχιστος ὢν ὑπὸ τῶν A, B μετρεῖται.
- 15 Μὴ ἐστῶσαν δὴ οἱ A, B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ εἰλήφθωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λό-
 γον ἔχόντων τοῖς A, B οἱ Z, E . ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ
 ἐκ τῶν A, E τῷ ἐκ τῶν B, Z . καὶ ὁ A τὸν E πολλα-
 πλασιάσας τὸν Γ ποιεῖται· καὶ ὁ B ἄρα τὸν Z πολλα-
 20 πλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν· οἱ A, B ἄρα τὸν Γ με-
 τροῦσιν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστον. εἰ γὰρ μὴ,
 μετρήσουσιν τινα ἀριθμὸν οἱ A, B ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Γ .
 μετρεῖτωσαν τὸν Δ . καὶ ὁσάκως μὲν ὁ A τὸν Δ με-
 τρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἐστῶσαν ἐν τῷ H , ὁσάκως δὲ
 25 ὁ B τὸν Δ μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἐστῶσαν ἐν τῷ Θ .
 ὁ μὲν A ἄρα τὸν H πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν,
 ὁ δὲ B τὸν Θ πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν. ἴσος

3. A] (prius) corr. ex Δ V. 5. μετροῦσιν B. 9. Γ, Δ]
 Γ postea insert. m. 1 p, post Δ 1 litt. eras. 11. ἄρα] δὲ
 ἄρα p. τὸν Δ] τὴν Δ P. 13. μετρήσουσιν P. Post τοῦ Γ
 add. Theon: ὅταν οἱ A, B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ὦσιν (BVpφ,

$B \times Z = A$ [def. 15]. itaque $A \times E = B \times Z$. quare erit $A : B = Z : E$ [prop. XIX]. uerum A, B primi sunt, primi autem etiam minimi sunt [prop. XXI], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [prop. XX]. itaque B numerum E metitur, ut sequens sequentem. et quoniam A numeros B, E multiplicans numeros Γ, A effecit, erit $B : E = \Gamma : A$ [prop. XVII]. uerum B numerum E metitur. quare etiam Γ numerum A metitur [def. 20], maior minorem; quod fieri non potest. itaque A, B nullum numerum numero Γ minorem metiuntur. ergo Γ numerum minimum metiuntur A, B .

Ne sint igitur A, B inter se primi, et sumantur
 $\begin{array}{c} A \quad B \\ \text{---} \quad \text{---} \\ \text{---} Z \quad \text{---} E \\ \text{---} \Gamma \end{array}$ Z, E minimi eorum, qui eandem
 $\begin{array}{c} \text{---} A \\ \text{---} H \end{array}$ $\begin{array}{c} \text{---} B \\ \text{---} \Theta \end{array}$ rationem habent ac A, B [prop.
 XXXIII]. itaque $A \times E = B \times Z$
 [prop. XIX]. et sit $A \times E = \Gamma$.
 itaque etiam $B \times Z = \Gamma$. quare
 A, B numerum Γ metiuntur. iam
 dico, eos eum etiam minimum metiri. nam si
 minus, A, B numerum aliquem numero Γ minorem
 metientur. metiantur numerum A . et quoties A
 numerum A metitur, tot unitates sint in H , quoties
 autem B numerum A metitur, tot unitates sint in Θ .
 itaque $A \times H = A, B \times \Theta = A$ [def. 15]. quare

P m. rec.) 15. δὴ] δέ p. 17. Z, E] corr. ex E, Z V.
 19. τὸν Γ — πολλαπλασιάσας] mg. m. 1 p. ποιεῖτω — 20:
 τὸν Γ] mg. φ. 20. πεποίηκε p. μετροῦσι V φ. 22. με-
 τρήσουσιν PB, μετρήσουσι δὴ p. 24. H, ὅσakis — 25: ἐν
 τῷ] om. p. 26. A] corr. ex A p. 27. ὁ δὲ B — πεποίη-
 κεν] om. p.

ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν A , H τῷ ἐκ τῶν B , Θ · ἐστὶν
 ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν H .
 ὡς δὲ ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Z πρὸς τὸν E · καὶ
 ὡς ἄρα ὁ Z πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν H . οἱ
 5 δὲ Z , E ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν
 αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκεις ὃ τε μείζων τὸν μείζονα
 καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα· ὁ E ἄρα τὸν H μετρεῖ.
 καὶ ἐπεὶ ὁ A τοὺς E , H πολλαπλασιάσας τοὺς Γ , Δ
 πεποιήκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ E πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ
 10 Γ πρὸς τὸν Δ . ὁ δὲ E τὸν H μετρεῖ· καὶ ὁ Γ ἄρα
 τὸν Δ μετρεῖ ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν
 ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἱ A , B μετρήσουσιν τινα ἀριθμὸν
 ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Γ . ἵ Γ ἄρα ἐλάχιστος ὢν ὑπὸ
 τῶν A , B μετρεῖται· ὅπερ ἐπεὶ δεῖξαι.

15

λε'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ ἀριθμὸν τινα μετρώσιν,
 καὶ ὁ ἐλάχιστος ὑπ' αὐτῶν μετρούμενος τὸν
 αὐτὸν μετρήσει.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A , B ἀριθμὸν τινα τὸν $\Gamma\Delta$
 20 μετρεῖτωσαν, ἐλάχιστον δὲ τὸν E · λέγω, ὅτι καὶ ὁ E
 τὸν $\Gamma\Delta$ μετρεῖ.

Εἰ γὰρ οὐ μετρεῖ ὁ E τὸν $\Gamma\Delta$, ὁ E τὸν ΔZ με-
 τρῶν λειπέτω ἑαυτοῦ ἐλάσσονα τὸν ΓZ . καὶ ἐπεὶ οἱ
 A , B τὸν E μετροῦσιν, ὁ δὲ E τὸν ΔZ μετρεῖ, καὶ
 25 οἱ A , B ἄρα τὸν ΔZ μετρήσουσιν. μετροῦσι δὲ καὶ

2. ὡς] insert. m. 1 p. H] in ras. φ. 3. οὕτως ὁ Z
 πρὸς τὸν E] mg. φ. Post E add. P : ἀλλ' ὡς ὁ A πρὸς τὸν
 B , οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν H ; del. m. rec. καὶ ὡς ἄρα] ἐστὶν
 ἄρα ὡς p. 4. Z] Θ P , corr. m. rec. E] H P , corr. m.
 rec. Θ] Z P , corr. m. rec. H] E P , corr. m. rec. 8.
 τούς] τόν p. E , H] H , E B . 12. μετρήσουσιν B . 13.

$A \times H = B \times \Theta$. itaque $A : B = \Theta : H$ [prop. XIX].
 uerum $A : B = Z : E$. itaque etiam $Z : E = \Theta : H$.
 uerum Z, E minimi sunt, minimi autem eos, qui
 eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior
 maiorem et minor minorem [prop. XX]. itaque E
 numerum H metitur. et quoniam A numeros E, H
 multiplicans numeros Γ, Δ effecit, erit $E : H = \Gamma : \Delta$
 [prop. XVII]. uerum E numerum H metitur. quare
 etiam Γ numerum Δ metitur [def. 20] maior mino-
 rem; quod fieri non potest. itaque A, B nullum nu-
 merum numero Γ minorem metiuntur. ergo Γ nu-
 merum minimum metiuntur A, B ; quod erat demon-
 strandum.

XXXV.

Si duo numeri numerum aliquem metiuntur, etiam
 quem minimum metiuntur numerum, eundem metietur.

Duo enim numeri A, B nu-
 merum aliquem $\Gamma\Delta$ metiantur,
 minimum autem E numerum.
 dico, etiam E numerum nume-
 rum $\Gamma\Delta$ metiri.

Nam si E numerum $\Gamma\Delta$ non metitur, E nume-
 rum ΔZ metiens relinquat se minorem ΓZ . et quo-
 niam A, B numerum E metiuntur, E autem numerum
 ΔZ metitur, etiam A, B numerum ΔZ metientur.

$\delta\upsilon\tau\alpha$] om. V ϕ . 15. $\lambda\zeta'$ BV, P m. rec., $\lambda\eta'$ p. 16. Post
 $\xi\acute{\alpha}\nu$ ras. 3 litt. BV. $\mu\epsilon\tau\rho\acute{\eta}\sigma\omega\sigma\iota$ p, $\mu\epsilon\tau\rho\omega\sigma\iota$ PV ϕ . 20. $\kappa\alpha\iota'$
 supra m. 1 P. 22. $\sigma\upsilon$] $\mu\eta$ August. $\Gamma\Delta$] Γ B. ΔZ
 $Z\Delta$ p, $\Gamma\Delta$ V in ras., ϕ . 25. $\mu\epsilon\tau\rho\acute{\eta}\sigma\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon\upsilon$. $\mu\epsilon\tau\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$] -σι
 $\mu\epsilon\tau\rho\omicron\upsilon$ - add. m. 2 B; $\mu\epsilon\tau\rho\acute{\eta}\sigma\omicron\upsilon\sigma\iota$ $\mu\epsilon\tau\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$ V p ϕ ; $\mu\epsilon\tau\rho\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon\upsilon$.
 $\mu\epsilon\tau\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$ P.

ὅλον τὸν $\Gamma\Delta$ · καὶ λοιπὸν ἄρα τὸν ΓZ μετρήσουσιν ἐλάσσονα ὄντα τοῦ E · ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οὐ μετρεῖ ὁ E τὸν $\Gamma\Delta$ · μετρεῖ ἄρα· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

λς'.

Τριῶν ἀριθμῶν δοθέντων εἶρεῖν, ὃν ἐλάχιστον μετροῦσιν ἀριθμόν.

Ἔστωσαν οἱ δοθέντες τρεῖς ἀριθμοὶ οἱ A, B, Γ · δεῖ δὴ εἶρεῖν, ὃν ἐλάχιστον μετροῦσιν ἀριθμόν.

- 10 Εἰλήφθω γὰρ ὑπὸ δύο τῶν A, B ἐλάχιστος μετρούμενος ὁ Δ . ὁ δὲ Γ τὸν Δ ἤτοι μετρεῖ ἢ οὐ μετρεῖ. μετρεῖτω πρότερον. μετροῦσι δὲ καὶ οἱ A, B τὸν Δ · οἱ A, B, Γ ἄρα τὸν Δ μετροῦσιν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστον. εἰ γὰρ μή, μετρήσουσιν [τινα]
- 15 ἀριθμὸν οἱ A, B, Γ ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Δ . μετρεῖ-
 τωσαν τὸν E . ἐπεὶ οἱ A, B, Γ τὸν E μετροῦσιν, καὶ οἱ A, B ἄρα τὸν E μετροῦσιν. καὶ ὁ ἐλάχιστος ἄρα ὑπὸ τῶν A, B μετρούμενος [τὸν E] μετρήσει. ἐλά-
 χιστος δὲ ὑπὸ τῶν A, B μετρούμενός ἐστιν ὁ Δ . ὁ Δ
- 20 ἄρα τὸν E μετρήσει ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἱ A, B, Γ μετρήσουσιν τινα ἀριθμὸν ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Δ . οἱ A, B, Γ ἄρα ἐλά-
 χιστον τὸν Δ μετροῦσιν.

Μὴ μετρεῖτω δὴ πάλιν ὁ Γ τὸν Δ , καὶ εἰλήφθω

5. λη' BV, λθ' p. 9. μετρήσουσιν P. 10. τῶν] in ras. φ. 11. δὴ] δέ P. 13. ἄρα A, B, Γ Vφ. μετροῦσι Vpφ, μετρήσουσιν P. δὴ] om. Vφ. 14. μετρήσουσι V et corr. ex μετρεῖσουσι φ. [τινα] om. Pp. 15. ἀριθμόν] om. p. ἐλάσσονα] τινα ἀριθμὸν ἐλάττονα p. 16. ἐπεὶ οὖν Vφ. μετροῦσι PVpφ. 17. μετρήσουσιν P et comp. p; μετροῦσι Vφ. 18. τὸν E] om. P. 20. μετρήσει] comp. p, in ras. φ. 21. Γ] insert. postea φ. μετρήσουσιν B, μετροῦσι Vφ.

uerum etiam totum ΓA metiuntur. quare etiam reliquum ΓZ metientur numero E minorem; quod fieri non potest. itaque fieri non potest, ut E numerum ΓA non metiatur. ergo metitur; quod erat demonstrandum.

XXXVI.

Datis tribus numeris, quem minimum metiuntur numerum, inuenire.

|———| A

|———| B

|———| Γ

|—————| A

|—————| E

Sint tres numeri dati A, B, Γ . oportet igitur, quem minimum metiuntur numerum, inuenire.

sumatur enim, quem duo numeri A, B minimum meti-

untur, Δ [prop. XXXIV]. Γ igitur numerum Δ aut metitur aut non metitur. metiatur prius. uerum etiam A, B numerum Δ metiuntur. itaque A, B, Γ numerum Δ metiuntur. iam dico, eos eum etiam minimum metiri. nam si minus, A, B, Γ numerum numero Δ minorem metientur. metiantur numerum E . quoniam A, B, Γ numerum E metiuntur, etiam A, B numerum E metientur. quare etiam, quem minimum metiuntur A, B , numerum E metietur [prop. XXXV]. quem autem A, B minimum metiuntur, est Δ . Δ igitur numerum E metitur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque A, B, Γ nullum numerum numero Δ minorem metientur. ergo A, B, Γ numerum Δ minimum metiuntur.

rursus ne metiatur Γ numerum Δ , et sumatur,

22. Γ] om. P.

23. μετρήσουσιν P, comp. p; μετροῦσι Vφ.

24. δὲ] δέ p.

ὑπὸ τῶν Γ, Δ ἐλάχιστος μετρούμενος ἀριθμὸς ὁ Ε.
 ἐπεὶ οἱ Α, Β τὸν Δ μετροῦσιν, ὁ δὲ Δ τὸν Ε με-
 τρεῖ, καὶ οἱ Α, Β ἄρα τὸν Ε μετροῦσιν. μετρεῖ δὲ
 καὶ ὁ Γ [τὸν Ε· καὶ] οἱ Α, Β, Γ ἄρα τὸν Ε μετροῦσιν.
 5 λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστον. εἰ γὰρ μὴ, μετρήσουσὶ
 τινα οἱ Α, Β, Γ ἐλάσσονα ὄντα τοῦ Ε. μετρεῖτωσαν
 τὸν Ζ. ἐπεὶ οἱ Α, Β, Γ τὸν Ζ μετροῦσιν, καὶ οἱ Α, Β
 ἄρα τὸν Ζ μετροῦσιν· καὶ ὁ ἐλάχιστος ἄρα ὑπὸ τῶν
 Α, Β μετρούμενος τὸν Ζ μετρήσει. ἐλάχιστος δὲ ὑπὸ
 10 τῶν Α, Β μετρούμενός ἐστιν ὁ Δ· ὁ Δ ἄρα τὸν Ζ
 μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ ὁ Γ τὸν Ζ· οἱ Α, Γ ἄρα τὸν
 Ζ μετροῦσιν· ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος ὑπὸ τῶν Α, Γ
 μετρούμενος τὸν Ζ μετρήσει. ὁ δὲ ἐλάχιστος ὑπὸ τῶν
 Γ, Δ μετρούμενός ἐστιν ὁ Ε· ὁ Ε ἄρα τὸν Ζ μετρεῖ
 15 ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ
 ἄρα οἱ Α, Β, Γ μετρήσουσὶ τινα ἀριθμὸν ἐλάσσονα
 ὄντα τοῦ Ε. ὁ Ε ἄρα ἐλάχιστος ὢν ὑπὸ τῶν Α, Β, Γ
 μετρεῖται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λξ'.

20 Ἐὰν ἀριθμὸς ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ μετρήται,
 ὁ μετρούμενος ὁμώνυμον μέρος ἔξει τῷ με-
 τροῦντι.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ Α ὑπὸ τινος ἀριθμοῦ τοῦ Β με-

1. ἀριθμός] om. p. 2. μετροῦσι Vφ. Δ] corr. ex Α p
 m. 2. 3. Post Β in p m. 2 insert. Γ. μετρήσουσιν P, με-
 τρούσι Vφ, comp. p. μετρεῖ — 4: μετροῦσιν] om. p. 4.
 τὸν Ε. καὶ] om. P. Γ] supra m. 2 V. μετρήσουσι P, με-
 τρούσι Vφ. 5. δὴ] om. Vφ. μετρήσουσιν B, comp. p;
 μετροῦσι Vφ. 6. τινα] om. p. τινα ἐλάττονα ἀριθμὸν ὄν-
 τα p. 7. μετροῦσιν, καὶ οἱ Α, Β ἄρα τὸν Ζ] mg. φ (με-
 τρούσι). μετροῦσι Vp. καὶ οἱ Α, Β ἄρα τὸν Ζ μετροῦσιν]
 mg. m. 2 V. 8. μετροῦσιν] μετρήσουσι V, comp. p, in ras. φ.

quem Γ , Δ minimum metiuntur numerum, E [prop. XXXIV]. quoniam A , B numerum Δ metiuntur, et

A ——	Δ numerum E metitur, etiam A , B
B ——	numerum E metiuntur. uerum etiam
Γ ——	Γ numerum E metitur. itaque A , B , Γ
Δ ——	numerum E metiuntur. iam dico,
E	eos eum etiam minimum metiri. nam
——	si minus, A , B , Γ numerum aliquem
—— Z	minorem numero E metientur. me-

tiantur numerum Z . quoniam A , B , Γ numerum Z metiuntur, etiam A , B numerum Z metiuntur. quare etiam, quem minimum metiuntur A , B , numerum Z metietur [prop. XXXV]. uerum quem minimum metiuntur A , B , est Δ . Δ igitur numerum Z metitur. uerum etiam Γ numerum Z metitur. itaque Δ , Γ numerum Z metiuntur. quare etiam quem minimum metiuntur Δ , Γ , numerum Z metietur [id.]. uerum quem minimum metiuntur Γ , Δ , est E . itaque E numerum Z metitur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque numeri A , B , Γ nullum numerum numero E minorem metientur. ergo E minimus est, quem A , B , Γ metiuntur; quod erat demonstrandum.

XXXVII.

Si numerum numerus aliquis metitur, is, quem metitur, partem habebit a metiente denominatam.

Numerum enim A numerus aliquis B metiatur.

9. τὸν Z — 10: μετρούμενος] om. p. 12. μετρήσουσι p. ὥστε] om. P. ἄρα ὑπό P. Γ , Δ p. 14. Γ , Δ] Pp; Δ , Γ BVφ. 16. B] om. p. μετρήσουσι] PB, comp. p; μετροῦσι Vφ. ἐλάττωτα τοῦ E ὄντα p. 19. 18' B (post add. m. 1, ut posthac saepius), V, P m. rec., μ' p. 20. μετρεῖται φ.

τρείσθω· λέγω, ὅτι ὁ A ὁμώνυμον μέρος ἔχει τῷ B .

Ὅσακις γὰρ ὁ B τὸν A μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Γ . ἐπεὶ ὁ B τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς
 5 ἐν τῷ Γ μονάδας, μετρεῖ δὲ καὶ ἡ Δ μονὰς τὸν Γ ἀριθμὸν κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας, ἰσάκις ἄρα ἡ Δ μονὰς τὸν Γ ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν A . ἐναλ-
 λάξ ἄρα ἰσάκις ἡ Δ μονὰς τὸν B ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Γ τὸν A . ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ἡ Δ μονὰς τοῦ B
 10 ἀριθμοῦ, τὸ αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ Γ τοῦ A . ἡ δὲ Δ μονὰς τοῦ B ἀριθμοῦ μέρος ἐστὶν ὁμώνυμον αὐτῷ· καὶ ὁ Γ ἄρα τοῦ A μέρος ἐστὶν ὁμώνυμον τῷ B . ὥστε ὁ A μέρος ἔχει τον Γ ὁμώνυμον ὄντα τῷ B . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

λη'.

Ἐὰν ἀριθμὸς μέρος ἔχη ὅτιοῦν, ὑπὸ ὁμώ-
 νυμον ἀριθμοῦ μετροηθήσεται τῷ μέρει.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ A μέρος ἔχῃτω ὅτιοῦν τὸν B , καὶ
 τῷ B μέρει ὁμώνυμος ἔστω [ἀριθμὸς] ὁ Γ . λέγω, ὅτι
 20 ὁ Γ τὸν A μετρεῖ.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ B τοῦ A μέρος ἐστὶν ὁμώνυμον τῷ
 Γ , ἔστι δὲ καὶ ἡ Δ μονὰς τοῦ Γ μέρος ὁμώνυμον
 αὐτῷ, ὃ ἄρα μέρος ἐστὶν ἡ Δ μονὰς τοῦ Γ ἀριθμοῦ, τὸ
 αὐτὸ μέρος ἐστὶ καὶ ὁ B τοῦ A . ἰσάκις ἄρα ἡ Δ μο-
 25 νὰς τὸν Γ ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν A . ἐναλλάξ

2. τῷ] corr. ex το m. 2 V. 4. τῷ] om. φ. Γ] eras. V.

10. μέρος] mg. φ. 13. Γ] in ras. φ. ὁμώνυμον τὸν Γ p. ὄντα] ὄν- supra m. 1 P; om. p. 15. μ' BV, P m. rec.; μα' p.

16. ὑπό] m. 2 B. 18. τόν] τό P φ, et e corr. V. 19. ὁμώνυμον p. ἀριθμός] om. P p. 20. A] corr. ex B p m. 2.

21. ἐστίν] ἐστὶ καὶ V φ. 22. ἐστὶν PB, comp. p. 23. μέ-
 ρος ἄρα P.

dico, numerum A partem habiturum esse a numero B denominatam.

$\overline{\quad A \quad}$
 $\overline{\quad B \quad}$
 $\overline{\quad \Gamma \quad}$
 $\overline{\quad \Delta \quad}$

Nam quoties B numerum A metitur, tot sint unitates in Γ . quoniam B numerum A secundum unitates numeri Γ metitur, et etiam unitas Δ numerum Γ secundum unitates eius metitur, Δ unitas numerum Γ et B numerum A aequaliter metitur. itaque permutatim Δ unitas numerum B et Γ numerum A aequaliter metitur [prop. XV]. itaque quae pars est Δ unitas numeri B , eadem pars est etiam Γ numeri A . uerum Δ unitas numeri B pars est ab ipso denominata. ergo etiam Γ numeri A pars est a B denominata. quare A partem habet Γ a B denominatam; quod erat demonstrandum.

XXXVIII.

Si numerus partem quamlibet habet, numerus a parte denominatus eum metietur.

$A \overline{\quad \quad \quad}$
 $\overline{\quad B \quad}$
 $\overline{\quad \Gamma \quad}$
 $\overline{\quad \Delta \quad}$

Numerus enim A partem quamlibet habeat B , et a parte B denominatus sit Γ . dico, numerum Γ numerum A metiri.

Nam quoniam B numeri A pars est a Γ denominata, et etiam Δ unitas pars est numeri Γ ab ipso denominata, quae pars est Δ unitas numeri Γ , eadem pars est etiam B numeri A . itaque Δ unitas numerum Γ et B numerum A aequaliter metitur. itaque

ἄρα ἰσάκως ἢ Δ μονὰς τὸν B ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Γ τὸν A . ὁ Γ ἄρα τὸν A μετρεῖ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λθ'.

Ἀριθμὸν εὐρεῖν, ὃς ἐλάχιστος ὦν ἔξει τὰ
5 δοθέντα μέρη.

Ἔστω τὰ δοθέντα μέρη τὰ A, B, Γ . δεῖ δὴ ἀριθμὸν εὐρεῖν, ὃς ἐλάχιστος ὦν ἔξει τὰ A, B, Γ μέρη.

Ἔστωσαν γὰρ τοῖς A, B, Γ μέρεσιν ὁμώνυμοι ἀριθμοὶ οἱ Δ, E, Z , καὶ εἰλήφθω ὑπὸ τῶν Δ, E, Z ἐλάχιστος μετρούμενος ἀριθμὸς ὁ H .

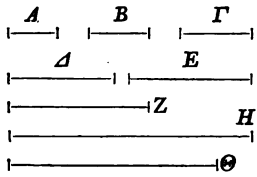
Ὁ H ἄρα ὁμώνυμα μέρη ἔχει τοῖς Δ, E, Z . τοῖς δὲ Δ, E, Z ὁμώνυμα μέρη ἐστὶ τὰ A, B, Γ . ὁ H ἄρα ἔχει τὰ A, B, Γ μέρη. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστος ὦν. εἰ γὰρ μή, ἔσται τις τοῦ H ἐλάσσων ἀριθμὸς, ὃς ἔξει
15 τὰ A, B, Γ μέρη. ἔστω ὁ Θ . ἐπεὶ ὁ Θ ἔχει τὰ A, B, Γ μέρη, ὁ Θ ἄρα ὑπὸ ὁμωνύμων ἀριθμῶν μετρηθήσεται τοῖς A, B, Γ μέρεσιν. τοῖς δὲ A, B, Γ μέρεσιν ὁμώνυμοι ἀριθμοὶ εἰσιν οἱ Δ, E, Z . ὁ Θ ἄρα ὑπὸ τῶν Δ, E, Z μετρεῖται. καὶ ἐστὶν ἐλάσσων τοῦ H .
20 ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἔσται τις τοῦ H ἐλάσσων ἀριθμὸς, ὃς ἔξει τὰ A, B, Γ μέρη· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. ἰσάκως] om. p. 3. μα' BV, P m. rec.; μβ p. 6. ἔστω τὰ δοθέντα μέρη] supra m. 1 p. 8. ἔστωσαν] -σαν supra V. γάρ] om. B V p φ. 9. καὶ εἰλήφθω ὑπὸ τῶν Δ, E, Z] mg. φ. ὁ ὑπὸ B V p φ. 10. Post ὁ H add. Theon: ἐπεὶ (ἐπεὶ οὖν V φ, καὶ ἐπεὶ P m. rec.) ὁ H ὑπὸ τῶν Δ, E, Z μετρεῖται (B V p φ, P m. rec.). 11. ἄρα] P p, om. B V φ. 12. ἐστὶ] ἐστίν P B, om. p. τὰ] om. P. Γ] supra m. 1 V. 14. Post μή add. Theon: ὁ H ἐλάχιστος ὦν ἔχει τὰ A, B, Γ μέρη (B V p φ, εἰ γὰρ μή ὁ H ἐλάχιστος ὦν mg. φ). ἔσται] ἔστω P p. τις] supra m. 2 V. 15. μέρη] om. P. 19. ἐλάττων P. 21. Ante ἀριθμὸς eras. ὃς V. In fine: Εὐκλείδου στοιχείων ζ' P B.

permutatim A unitas numerum B et Γ numerum A aequaliter metitur [prop. XV]. ergo Γ numerum A metitur; quod erat demonstrandum.

XXXIX.

Numerum inuenire minimum, qui datas partes habeat.

Sint datae partes A, B, Γ . oportet igitur numerum inuenire minimum, qui partes A, B, Γ habeat.

A partibus enim A, B, Γ denominati sint numeri A, E, Z , et sumatur¹⁾ numerus H , quem A, E, Z minimum metiantur. H igitur partes habet a numeris A, E, Z denominatas [prop. XXXVII]. uerum a A, E, Z denominatae partes sunt A, B, Γ . itaque H partes A, B, Γ habet. iam dico, eum etiam minimum esse. nam si minus, erit numerus aliquis numero H minor, qui partes A, B, Γ habeat. sit Θ . quoniam Θ partes A, B, Γ habet, numerum Θ metientur numeri a partibus A, B, Γ denominati [prop. XXXVIII]. uerum a partibus A, B, Γ denominati sunt numeri A, E, Z . itaque Θ numerum numeri A, E, Z metiuntur. et minor est numero H ; quod fieri non potest. ergo non erit numerus numero H minor, qui partes A, B, Γ habeat; quod erat demonstrandum.

1) Itaque Euclides hic quoque prop. 36 de tribus tantum numeris demonstratam tacite ad quamlibet numerorum multitudinem transtulit, sicuti supra in prop. 33 eodem modo prop. 3 tacite dilatauit (u. p. 255 not.).

η'.

α'.

Ἐὰν ὧσιν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον, οἱ δὲ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ὧσιν, ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

Ἔστωσαν ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ A, B, Γ, Δ , οἱ δὲ ἄκροι αὐτῶν οἱ A, Δ , πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ἔστωσαν· λέγω, ὅτι οἱ A, B, Γ, Δ ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς.

- 10 Εἰ γὰρ μὴ, ἔστωσαν ἐλάττωες τῶν A, B, Γ, Δ οἱ E, Z, H, Θ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὄντες αὐτοῖς. καὶ ἐπεὶ οἱ A, B, Γ, Δ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσὶ τοῖς E, Z, H, Θ , καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος [τῶν A, B, Γ, Δ] τῷ πλῆθει [τῶν E, Z, H, Θ], δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ A
15 πρὸς τὸν Δ , ὁ E πρὸς τὸν Θ . οἱ δὲ A, Δ πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκως ὅ τε μείζων τὸν μείζονα καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα, τουτέστιν ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπό-
20 μενος τὸν ἐπόμενον. μετρεῖ ἄρα ὁ A τὸν E ὁ μείζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα

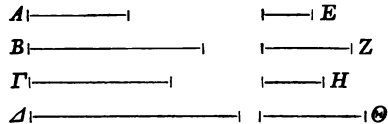
Εὐκλείδου στοιχείων ζ: η V. Post titulum in textu scholium ad VII, 39 habent Vpφ; u. app. 4. ὧσιν] om. Vφ. εἰσιν PB. 9. εἰσιν B. 11. H] postea insert. V. 12. Δ] postea insert. V. εἰσὶν B. 13. καὶ ἐστὶν — 14: Θ] mg. m. 2 V. 13. τῶν A, B, Γ, Δ] om. P. 14. τῶν E, Z, H, Θ]

VIII.

I.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et extremi eorum inter se primi sunt, minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent.

Sint quotlibet numeri inter se proportionales deinceps A, B, Γ, Δ , et eorum extremi A, Δ inter se primi sint. dico, numeros A, B, Γ, Δ minimos esse eorum, qui eandem rationem habeant.

Nam si minus, numeri E, Z, H, Θ numeris A, B, Γ, Δ minores sint eandem rationem habentes. et quoniam A, B, Γ, Δ et E, Z, H, Θ in eadem ratione sunt, et multitudo multitudini aequalis est, ex aequo erit [VII, 14] $A : \Delta = E : \Theta$. uerum A, Δ primi sunt, primi autem etiam minimi sunt [VII, 21], minimi autem numeri eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [VII, 20], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque A numerum E metitur, maior

om. P. 18. ὃ τε μέζων — 19: τούτεστιν] P; om. Theon
 (B V φ). 21. ἀδύνατον] ἄτοπον V φ.

οἱ E, Z, H, Θ ἐλάσσονες ὄντες τῶν A, B, Γ, Δ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἶσιν αὐτοῖς. οἱ A, B, Γ, Δ ἄρα ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων αὐτοῖς· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

β'.

Ἀριθμοὺς εὑρεῖν ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστους, ὅσους ἂν ἐπιτάξῃ τις, ἐν τῷ δοθέντι λόγῳ.

Ἔστω ὁ δοθείς λόγος ἐν ἐλάχιστοις ἀριθμοῖς ὁ τοῦ A πρὸς τὸν B · δεῖ δὴ ἀριθμοὺς εὑρεῖν ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστους, ὅσους ἂν τις ἐπιτάξῃ, ἐν τῷ τοῦ A πρὸς τὸν B λόγῳ.

Ἐπιτετάχθωσαν δὴ τέσσαρες, καὶ ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιεῖτω, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιεῖτω, καὶ ἔτι ὁ B ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν E ποιεῖτω, καὶ ἔτι ὁ A τοὺς Γ, Δ, E πολλαπλασιάσας τοὺς Z, H, Θ ποιεῖτω, ὁ δὲ B τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν K ποιεῖτω.

Καὶ ἐπεὶ ὁ A ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , [οὕτως] ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . πάλιν, ἐπεὶ ὁ μὲν A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, ὁ δὲ B ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, ἐκότερος ἄρα τῶν A, B τὸν B πολλαπλασιάσας ἐκότερον τῶν Δ, E πεποίηκεν.

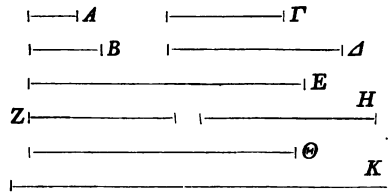
3. εἶσιν P. αὐτοῖς] om. Vφ. 7. τις ἐπιτάξῃ P. 9. ἐξῆς] supra m. 2 V, om. φ. 10. ἐπιτάξῃ τις Vφ. 12. τέσσαρες] δ P et post ras. 1 litt. B. 13. τὸν δὲ B — 14: ποιεῖτω] om. φ. 18. μὲν] om. Vφ. 19. πεποίηκεν] (prius) πεποίηκε Vφ. 20. Ante ἔστιν add. Theon: ἀριθμὸς δὴ ὁ A δύο τοὺς A, B πολλαπλασιάσας τοὺς Γ, Δ πεποίηκεν (BVφ). τόν] insert. φ. οὕτως] om. P. 21. μὲν] P, om. BVφ. 24. τῶν] τόν P.

minorem; quod fieri non potest. itaque E, Z, H, Θ eandem rationem non habent ac A, B, Γ, Δ , quibus minores sunt. ergo A, B, Γ, Δ minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent; quod erat demonstrandum.

II.

Numeros inuenire minimos deinceps proportionales in data proportionem, quotecunque propositum erit.

Sit data proportio in numeris minimis¹⁾ $A : B$. oportet igitur numeros inuenire minimos deinceps proportionales in proportionem $A : B$, quotecunque propositum erit. — propositum sit, ut quattuor inueniamus, et sit $A \times A = \Gamma$, $A \times B = \Delta$, $B \times B = E$, $A \times \Gamma = Z$, $A \times \Delta = H$, $A \times E = \Theta$, $B \times E = K$.

et quoniam $A \times A = \Gamma$ et $A \times B = \Delta$, erit

$$A : B = \Gamma : \Delta \text{ [VII, 17].}$$

rursus quoniam $A \times B = \Delta$ et $B \times B = E$, uterque A, B numerum B multiplicans utramque Δ, E effecit.

1) Si proportio data minimis numeris proposita non est, per VII, 33 minimos inueniemus eorum, qui eandem rationem habent.

ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ πρὸς
 τὸν E . ἀλλ' ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ Γ πρὸς τὸν
 Δ · καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , ὁ Δ πρὸς τὸν E .
 καὶ ἐπεὶ ὁ A τοὺς Γ , Δ πολλαπλασιάσας τοὺς Z , H
 5 πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , [οὕτως]
 ὁ Z πρὸς τὸν H . ὡς δὲ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως
 ἦν ὁ A πρὸς τὸν B · καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν B ,
 ὁ Z πρὸς τὸν H . πάλιν, ἐπεὶ ὁ A τοὺς Δ , E πολ-
 λαπλασιάσας τοὺς H , Θ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ
 10 Δ πρὸς τὸν E , ὁ H πρὸς τὸν Θ . ἀλλ' ὡς ὁ Δ
 πρὸς τὸν E , ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ ὡς ἄρα ὁ A
 πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Θ . καὶ ἐπεὶ οἱ
 A , B τὸν E πολλαπλασιάσαντες τοὺς Θ , K πεποιήκα-
 σιν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Θ
 15 πρὸς τὸν K . ἀλλ' ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ
 Z πρὸς τὸν H καὶ ὁ H πρὸς τὸν Θ . καὶ ὡς ἄρα
 ὁ Z πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Θ καὶ
 ὁ Θ πρὸς τὸν K · οἱ Γ , Δ , E ἄρα καὶ οἱ Z , H ,
 Θ , K ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τῷ τοῦ A πρὸς τὸν B λόγῳ.
 20 λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστοι. ἐπεὶ γὰρ οἱ A , B ἐλά-
 χιστοὶ εἰσὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων αὐτοῖς,
 οἱ δὲ ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων πρῶ-
 τοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, οἱ A , B ἄρα πρῶτοι πρὸς
 ἀλλήλους εἰσὶν. καὶ ἐκάτερος μὲν τῶν A , B ἐαυτὸν
 25 πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν Γ , E πεποίηκεν, ἐκά-
 τερον δὲ τῶν Γ , E πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν
 Z , K πεποίηκεν· οἱ Γ , E ἄρα καὶ οἱ Z , K πρῶτοι
 πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν. ἐὰν δὲ ᾧσιν ὁποιοιοῦν ἀριθ-
 μοὶ ἐξῆς ἀνάλογον, οἱ δὲ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς

2. ὁ Γ] οὕτως ὁ Γ $\forall \varphi$. 3. καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς τὸν Δ] *mg. m.* 2 \forall addito in fine οὕτως. ὁ Δ] καὶ ὁ Δ \forall , οὕτως

itaque $A : B = \Delta : E$ [VII, 18]. uerum $A : B = \Gamma : \Delta$. quare etiam $\Gamma : \Delta = \Delta : E$. et quoniam $A \times \Gamma = Z$ et $A \times \Delta = H$, erit $\Gamma : \Delta = Z : H$ [VII, 17]. uerum erat $\Gamma : \Delta = A : B$. quare etiam $A : B = Z : H$. rursum quoniam $A \times \Delta = H$ et $A \times E = \Theta$, erit [VII, 17] $\Delta : E = H : \Theta$. uerum $\Delta : E = A : B$. quare etiam $A : B = H : \Theta$. et quoniam

$$A \times E = \Theta \text{ et } B \times E = K, \quad ,$$

erit [VII, 18] $A : B = \Theta : K$. uerum

$$A : B = Z : H = H : \Theta.$$

quare etiam $Z : H = H : \Theta = \Theta : K$. itaque Γ, Δ, E et Z, H, Θ, K proportionales sunt in proportionem $A : B$. iam dico, eos etiam minimos esse. nam quoniam A, B minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent, minimi autem eorum qui eandem rationem habent, inter se primi sunt [VII, 22], A, B inter se primi sunt. et uterque A, B se ipsum multiplicans utrumque Γ, E effecit, utrumque autem Γ, E multiplicans utrumque Z, K effecit. itaque Γ, E et Z, K inter se primi sunt [VII, 27].¹⁾ sin quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et extremi eorum inter se primi sunt, minimi sunt eorum,

1) H. e. Γ et E primi sunt inter se et item Z et K . numeros Γ, E, Δ corollarii causa per totam propositionem respicit.

καὶ ὁ Δ φ. E] e corr. V. 4. τοὺς] corr. ex τοῦ V. τοὺς] corr. ex τοῦ V. 5. οὕτως] om. P. 8. H] seq. ras. 1 litt. V. 10. ὁ H] οὕτως ὁ H φ et m. 2 V. ἀλλ' ὥς] ὥς δέ P. 12. οὕτως καὶ P. 14. οὕτως] om. BV φ. 15. ἀλλ'] ἐδείχθη δὲ καὶ Theon (BV φ). 17. τε] om. P. 19. λόγῳ] supra m. 2 B. 21. εἰσιν P. αὐτοῖς — 22: ἐχόντων] om. P. 22. Post ἐχόντων add. αὐτοῖς V φ, et supra m. 2 B. 24. εἰσὶ V φ. 27. K] (alt.) H φ. 29. δέ] om. φ.

ἀλλήλους ὧσιν, ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον
 ἐχόντων αὐτοῖς. οἱ Γ, Δ, Ε ἄρα καὶ οἱ Ζ, Η, Θ, Κ
 ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς
 Α, Β· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

Πόρισμα.

Ἐκ δὴ τούτου φανερόν, ὅτι ἐὰν τρεῖς ἀριθμοὶ
 ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστοι ὧσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον
 ἐχόντων αὐτοῖς, οἱ ἄκροι αὐτῶν τετραγῶνοι εἰσιν,
 ἐὰν δὲ τέσσαρες, κύβιοι.

10

γ'.

Ἐὰν ὧσιν ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλο-
 γον ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων
 αὐτοῖς, οἱ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 εἰσίν.

15

Ἔστωσαν ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ἐλά-
 χιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων αὐτοῖς οἱ Α,
 Β, Γ, Δ· λέγω, ὅτι οἱ ἄκροι αὐτῶν οἱ Α, Δ πρῶτοι
 πρὸς ἀλλήλους εἰσίν.

20

Εἰλήφθωσαν γὰρ δύο μὲν ἀριθμοὶ ἐλάχιστοι ἐν
 τῷ τῶν Α, Β, Γ, Δ λόγῳ οἱ Ε, Ζ, τρεῖς δὲ οἱ Η, Θ,
 Κ, καὶ ἐξῆς ἐνὶ πλείους, ἕως τὸ λαμβανόμενον πλῆ-
 θος ἴσον γένηται τῷ πλήθει τῶν Α, Β, Γ, Δ. εἰλή-
 φθωσαν καὶ ἔστωσαν οἱ Α, Μ, Ν, Ξ.

1. εἰσιν PB. 2. Κ] corr. ex Γ m. 2 V. 5. πόρισμα] mg. m. 2 V, om. φ. 6. ἐάν] ἄν seq. ras. 2 litt. P. 7. ὧσιν ἐλάχιστοι V φ. ὧσιν B. λόγον] mg. φ. 9. δέ] supra m. 2 V. τέσσαρες] δ B. 17. Γ] postea insert. m. 1 V. 20. οἱ Η] corr. ex οἱ m. 2 B. 21. Κ] in ras. P. καί] supra add. αὐ m. 1 P; καὶ αὐ B. ἕως οὗ Theon (BVφ), ἕως ἄν August. 23. ἔστωσαν] -ν e corr. m. rec. P.

qui eandem rationem habent [prop. I]. ergo Γ , Δ , E et Z , H , Θ , K minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent ac A , B ; quod erat demonstrandum.

Corollarium.

Hinc manifestum est, si tres numeri deinceps proportionales minimi sint eorum, qui eandem rationem habeant, extremos eorum quadratos esse, sin quattuor, cubos.¹⁾

III.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt minimi eorum, qui eandem rationem habent, extremi eorum inter se primi sunt.

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A , B , Γ , Δ minimi eorum, qui eandem rationem habent. dico, extremos eorum A , Δ inter se primos esse.

sumantur enim duo numeri minimi in portione numerorum A , B , Γ , Δ [VII, 33] E , Z , tres autem H , Θ , K et deinceps uno plures [prop. II], donec multitudine sumpta aequalis fiat multitudini numerorum A , B , Γ , Δ . sumantur et sint A , M , N , Ξ . et quoniam E , Z minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent, inter se primi sunt

1) Nam $A : B = \Gamma : \Delta = \Delta : E$ et $\Gamma = A^2$, $E = B^2$. praeterea $A : B = Z : H = H : \Theta = \Theta : K$ et $Z = A \times \Gamma = A^3$, $K = B \times E = B^3$.

Καὶ ἐπεὶ οἱ E, Z ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς, πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ἐκάτερος τῶν E, Z ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν H, K πεποίηκεν, ἐκάτερον δὲ
 5 τῶν H, K πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν $A, Ξ$ πεποίηκεν, καὶ οἱ H, K ἄρα καὶ οἱ $A, Ξ$ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. καὶ ἐπεὶ οἱ $A, B, Γ, Δ$ ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ $A, M, N, Ξ$ ἐλάχιστοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ὅντες
 10 τοῖς $A, B, Γ, Δ$, καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλήθος τῶν $A, B, Γ, Δ$ τῷ πλήθει τῶν $A, M, N, Ξ$, ἕκαστος ἄρα τῶν $A, B, Γ, Δ$ ἐκάστῳ τῶν $A, M, N, Ξ$ ἴσος ἐστίν· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ μὲν A τῷ A , ὁ δὲ $Δ$ τῷ $Ξ$. καὶ εἰσὶν οἱ $A, Ξ$ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους. καὶ οἱ $A, Δ$
 15 ἄρα πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

δ'.

Λόγων δοθέντων ὁποσωνοῦν ἐν ἐλάχιστοις ἀριθμοῖς ἀριθμοὺς εὑρεῖν ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστους ἐν τοῖς δοθεῖσι λόγοις.
 20 Ἔστωσαν οἱ δοθέντες λόγοι ἐν ἐλάχιστοις ἀριθμοῖς ὅ τε τοῦ A πρὸς τὸν B καὶ ὁ τοῦ $Γ$ πρὸς τὸν $Δ$ καὶ ἔτι ὁ τοῦ E πρὸς τὸν Z . δεῖ δὴ ἀριθμοὺς εὑρεῖν ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστους ἐν τε τῷ τοῦ A πρὸς τὸν B λόγῳ καὶ ἐν τῷ τοῦ $Γ$ πρὸς τὸν $Δ$
 25 καὶ ἔτι ἐν τῷ τοῦ E πρὸς τὸν Z .

Εἰλήφθω γὰρ ὁ ὑπὸ τῶν $B, Γ$ ἐλάχιστος μετρούμενος ἀριθμὸς ὁ H . καὶ ὁσάκις μὲν ὁ B τὸν H

1. καὶ ἐπεὶ — 3: ἑαυτὸν μὲν] οἱ ἄρα ἄκροι αὐτῶν οἱ $A, Ξ$ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. ἐπεὶ γὰρ οἱ E, Z πρῶτοι ἐκάτερος δὲ αὐτῶν ἑαυτόν Theon (BVφ). 1. εἰσιν P. 4. K] eras. V. 5. τῶν A] τὸν A P. 6. καί] om. BVφ. καὶ οἱ $A, Ξ$ — 7:

[VII, 22]. et quoniam $E \times E = H$, $Z \times Z = K$ [prop. II coroll.] et $E \times H = A$, $Z \times K = \Xi$ [id.], et H , K et A , Ξ inter se primi sunt [VII, 27]. et quoniam A , B , Γ , Δ minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent, et etiam A , M , N , Ξ minimi sunt in eadem ratione ac A , B , Γ , Δ , et multitudo numerorum A , B , Γ , Δ multitudini numerorum A , M , N , Ξ aequalis est, singuli A , B , Γ , Δ singulis A , M , N , Ξ aequales sunt. itaque $A = A$, $A = \Xi$. et A , Ξ inter se primi sunt. ergo etiam A , Δ inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

IV.

Datis quotlibet rationibus in numeris minimis numeros inuenire minimos deinceps proportionales¹⁾ in rationibus datis.

Sint datae rationes in numeris minimis $A:B$, $\Gamma:\Delta$, $E:Z$. oportet igitur numeros minimos inuenire deinceps proportionales in rationibus

$$A:B, \Gamma:\Delta, E:Z.$$

sumatur enim, quem minimum metiuntur B , Γ , numerus H [VII, 34]. et quoties B numerum H me-

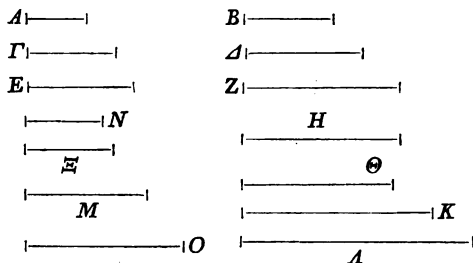
1) Uerba $\epsilon\kappa\eta\varsigma \acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$ hoc loco proprio sensu usurpata non sunt; neque enim rationes inter se aequales sunt. significat Euclides, terminum sequentem prioris rationis praecedentem esse posterioris. habet idem Campanus.

$\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] $\pi\rho\omega\tau\omicron\iota$ καὶ οἱ A , Ξ Theon (BVφ). 7. καὶ $\epsilon\pi\epsilon\iota$ — 8: $\epsilon\iota\sigma\iota$] mg. m. 1 P. 7. Δ] om. B. 8. $\epsilon\iota\sigma\iota$] $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ P; $\omega\sigma\iota$ Vφ. 9. $\epsilon\lambda\acute{\alpha}\chi\iota\sigma\tau\omicron\iota$] om. Vφ. 14. $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] P; $\epsilon\pi\epsilon\iota$ Theon (BVφ). Post $\acute{\alpha}\lambda\lambda\eta\lambda\omicron\upsilon\varsigma$ add. Theon: $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$, ἴσος δὲ ὁ μὲν A τῷ A ὁ δὲ Ξ τῷ Δ (BVφ). 18. $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$] P; V mg. m. 1, del. m. rec.; om. Bφ. 19. $\delta\omicron\theta\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ B. 21. $\tau\omicron\nu$] corr. ex $\tau\omicron$ V. 22. $\delta\eta$] seq. ras. 2 litt. V. 23. $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\lambda\omicron\gamma\omicron\nu$] om. BVφ.

μετρεῖ, τοσαντάκις καὶ ὁ A τὸν Θ μετρεῖται, ὁσάκις
 δὲ ὁ Γ τὸν H μετρεῖ, τοσαντάκις καὶ ὁ A τὸν K
 μετρεῖται. ὁ δὲ E τὸν K ἤτοι μετρεῖ ἢ οὐ μετρεῖ.
 μετρεῖται πρότερον. καὶ ὁσάκις ὁ E τὸν K μετρεῖ,
 5 τοσαντάκις καὶ ὁ Z τὸν A μετρεῖται. καὶ ἐπεὶ ἰσά-
 κης ὁ A τὸν Θ μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν H , ἔστιν ἄρα
 ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν H . διὰ
 τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ H
 πρὸς τὸν K , καὶ ἔτι ὡς ὁ E πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ
 10 K πρὸς τὸν A . οἱ Θ , H , K , A ἄρα ἐξῆς ἀνάλογόν
 εἰσιν ἐν τε τῷ τοῦ A πρὸς τὸν B καὶ ἐν τῷ τοῦ Γ
 πρὸς τὸν A καὶ ἔτι ἐν τῷ τοῦ E πρὸς τὸν Z λόγῳ.
 λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἐλάχιστοι. εἰ γὰρ μὴ εἰσιν οἱ Θ ,
 H , K , A ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστοι ἐν τε τοῖς τοῦ A
 15 πρὸς τὸν B καὶ τοῦ Γ πρὸς τὸν A καὶ ἐν τῷ τοῦ
 E πρὸς τὸν Z λόγοις, ἔστωσαν οἱ N , Ξ , M , O . καὶ
 ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ N πρὸς
 τὸν Ξ , οἱ δὲ A , B ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι με-
 τρουῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκις ὅ τε
 20 μείζων τὸν μείζονα καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα,
 τουτέστιν ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπό-
 μενος τὸν ἐπόμενον, ὁ B ἄρα τὸν Ξ μετρεῖ. διὰ

1. Θ] eras. V. 2. καί] om. Vφ. 9. ἔτι ὡς] in ras.
 m. rec. P. 10. Θ , H] e corr. post ras. 2 litt. V; H , Θ B.
 ἀνάλογον] P; om. B Vφ. 11. τε] om. Vφ. 13. Θ] eras. V.
 Θ , H] H , Θ B. 14. ἀνάλογον] P; mg. m. 1 V, del. m. rec.;
 om. Bφ. 15. καί] καὶ ἐν τῷ P. ἐν τῷ] ἔτι
 τῷ B, ἔτι ἐν τῷ Vφ. 16. Post λόγοις add. Vφ: ἔσονται τινες
 τῶν H , Θ , K , A ἐξῆς (mg. V) ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐν τε τοῖς
 τοῦ A πρὸς τὸν B καὶ τοῦ Γ πρὸς τὸν A καὶ ἔτι (supra V)
 τοῦ E πρὸς τὸν Z λόγοις; idem B mg. m. 2 om. ἐξῆς et ἔτι.
 17. ὡς] supra m. 2 V. N] H φ. 18. οἱ δὲ ἐλάχιστοι]
 om. P. μετρουῦσιν Vφ. 20. ἐλάττων τὸν ἐλάττονα Vφ. 21.
 τε] om. P. 22. ἄρα] ἔτι φ.

titur, toties etiam A numerum Θ metiatur, quoties autem Γ numerum H metitur, toties etiam Δ numerum K metiatur. E igitur¹⁾ numerum K aut metitur

aut non metitur. prius metiatur. et quoties E numerum K metitur, toties etiam Z numerum A metiatur. et quoniam A numerum Θ et B numerum H aequaliter metitur, erit $A : B = \Theta : H$ [VII def. 20. VII, 13]. eadem de causa erit etiam $\Gamma : \Delta = H : K$ et praeterea $E : Z = K : A$. itaque Θ, H, K, A deinceps proportionales sunt in rationibus $A : B, \Gamma : \Delta, E : Z$. iam dico, eos etiam minimos esse. nam si Θ, H, K, A non sunt minimi deinceps proportionales in rationibus $A : B, \Gamma : \Delta, E : Z$, minimi sint N, Ξ, M, O . et quoniam est $A : B = N : \Xi$, et A, B minimi sunt, minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem, h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem [VII, 20], B numerus numerum Ξ metitur. eadem

¹⁾ Uidetur enim pro $\delta\epsilon$ lin. 3 scribendum esse $\delta\eta$; cfr. p. 194, 23. 262, 11.

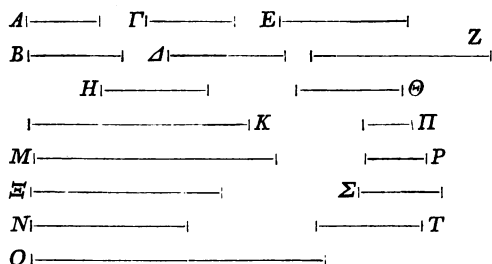
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Γ τὸν Ξ μετρεῖ· οἱ B, Γ ἄρα τὸν Ξ μετροῦσιν· καὶ ὁ ἐλάχιστος ἄρα ὑπὸ τῶν B, Γ μετρούμενος τὸν Ξ μετρήσει. ἐλάχιστος δὲ ὑπὸ τῶν B, Γ μετρεῖται ὁ H · ὁ H ἄρα τὸν Ξ μετρεῖ ὁ μεί-
 5 ζων τὸν ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
 ἔσονται τινες τῶν Θ, H, K, Λ ἐλάσσονες ἀριθμοὶ
 ἐξῆς ἐν τε $\tau\omega$ τοῦ A πρὸς τὸν B καὶ $\tau\omega$ τοῦ Γ
 πρὸς τὸν Λ καὶ ἔτι $\tau\omega$ τοῦ E πρὸς τὸν Z λόγῳ.

Μὴ μετρεῖτω δὴ ὁ E τὸν K . καὶ εἰλήφθω ὑπὸ
 10 τῶν E, K ἐλάχιστος μετρούμενος ἀριθμὸς ὁ M .
 καὶ ὁσάκις μὲν ὁ K τὸν M μετρεῖ, τοσαυτάκις καὶ
 ἐκάτερος τῶν Θ, H ἐκάτερον τῶν N, Ξ μετρεῖτω,
 ὁσάκις δὲ ὁ E τὸν M μετρεῖ, τοσαυτάκις καὶ ὁ Z
 τὸν O μετρεῖτω. ἐπεὶ ἰσάκις ὁ Θ τὸν N μετρεῖ καὶ
 15 ὁ H τὸν Ξ , ἔστιν ἄρα ὥς ὁ Θ πρὸς τὸν H , οὕτως
 ὁ N πρὸς τὸν Ξ . ὥς δὲ ὁ Θ πρὸς τὸν H , οὕτως
 ὁ A πρὸς τὸν B · καὶ ὥς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν B , οὕ-
 τως ὁ N πρὸς τὸν Ξ . διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς ὁ Γ
 πρὸς τὸν Λ , οὕτως ὁ Ξ πρὸς τὸν M . πάλιν, ἐπεὶ
 20 ἰσάκις ὁ E τὸν M μετρεῖ καὶ ὁ Z τὸν O , ἔστιν ἄρα
 ὥς ὁ E πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ M πρὸς τὸν O . οἱ $N,$
 Ξ, M, O ἄρα ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τοῖς τοῦ τε A
 πρὸς τὸν B καὶ τοῦ Γ πρὸς τὸν Λ καὶ ἔτι τοῦ E
 πρὸς τὸν Z λόγοις. λέγω δὴ, ἔτι καὶ ἐλάχιστοι ἐν

1. $B, \Gamma]$ Γ, B BVφ. 2. μετροῦσι Vφ. ὑπό] ὁ ὑπό P.
 4. μετρεῖται ὁ H . ὁ H ἄρα] del. m. 2 B, mg. μετρούμενός
 ἐστὶν ὁ H · ὁ H ἄρα τὸν Ξ μετρεῖ. 6. $\Theta, H]$ H, Θ Bφ et
 in ras. V. 7. Post ἐξῆς in B insert. m. 1: ἀνάλογον. τε]
 om. P. 8. $\Lambda]$ Λ λόγῳ Vφ. λόγῳ] om. Vφ. 11. μὲν]
 m. 2 V. $M]$ μὴ φ. 12. $\Theta, H]$ corr. ex H, Θ V;
 H, Θ PBφ. 13. $M]$ μὴ φ. 14. ἐπεὶ] καὶ ἐπεὶ V m. 2, φ.
 20. ἔστιν ἄρα — 21: τὸν $O]$ mg. φ. 22. ἀνάλογον] om.
 BVφ. τοῦ] τῶν P. τε] om. Vφ. 23. ἔτι] om. BVφ.

de causa etiam Γ numerum Ξ metitur. itaque B , Γ numerum Ξ metiuntur. quare etiam, quem minimum metiuntur B , Γ , numerum Ξ metitur [VII, 35]. minimum autem B , Γ metiuntur numerum H . itaque H numerum Ξ metitur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque nulli numeri numeris Θ , H , K , A minores deinceps in rationibus $A : B$, $\Gamma : A$, $E : Z$ erunt.

ne metiatur igitur E numerum K . et sumatur, quem minimum metiuntur E , K , numerus M [VII, 34].

et quoties K numerum M metitur, toties uterque Θ , H utrumque N , Ξ metiatur, quoties autem E numerum M metitur, toties etiam Z numerum O metiatur. quoniam Θ numerum N et H numerum Ξ aequaliter metitur, erit $\Theta : H = N : \Xi$ [VII def. 20. VII, 13]. uerum $\Theta : H = A : B$. quare etiam $A : B = N : \Xi$. eadem de causa etiam $\Gamma : A = \Xi : M$. rursus quoniam E numerum M et Z numerum O aequaliter metitur, erit $E : Z = M : O$ [VII def. 20. VII, 13]. itaque N , Ξ , M , O deinceps proportionales sunt in rationibus

$$A : B, \Gamma : A, E : Z.$$

24. ἐλάχιστοι εἰσιν $\Psi\Phi$. Dein add. $B\Psi\Phi$: εἰ γὰρ μὴ εἰσιν ἐλάχιστοι (om. B) οἱ N , Ξ , M , O ἐξῆς (ἐλάχιστοι add. B).

τοῖς $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$ λόγοις. εἰ γὰρ μή, ἔσονται
 τινες τῶν N, Ξ, M, O ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνά-
 λογον ἐν τοῖς $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$ λόγοις. ἔστωσαν οἱ
 Π, P, Σ, T . καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ Π πρὸς τὸν P ,
 5 οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B , οἱ δὲ A, B ἐλάχιστοι, οἱ
 δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας
 αὐτοῖς ἰσάκως ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ
 ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον, ὁ B ἄρα τὸν P μετρεῖ. διὰ
 τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Γ τὸν P μετρεῖ· οἱ B, Γ ἄρα τὸν
 10 P μετροῦσιν. καὶ ὁ ἐλάχιστος ἄρα ὑπὸ τῶν B, Γ
 μετρούμενος τὸν P μετρήσει. ἐλάχιστος δὲ ὑπὸ τῶν
 B, Γ μετρούμενός ἐστὶν ὁ H · ὁ H ἄρα τὸν P μετρεῖ.
 καὶ ἐστὶν ὡς ὁ H πρὸς τὸν P , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν
 Σ · καὶ ὁ K ἄρα τὸν Σ μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ ὁ E
 15 τὸν Σ · οἱ E, K ἄρα τὸν Σ μετροῦσιν. καὶ ὁ ἐλά-
 χιστος ἄρα ὑπὸ τῶν E, K μετρούμενος τὸν Σ με-
 τρήσει. ἐλάχιστος δὲ ὑπὸ τῶν E, K μετρούμενός
 ἐστὶν ὁ M · ὁ M ἄρα τὸν Σ μετρεῖ ὁ μείζων τὸν
 ἐλάσσονα· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ἔσονται
 20 τινες τῶν N, Ξ, M, O ἐλάσσονες ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνά-
 λογον ἐν τε τοῖς τοῦ A πρὸς τὸν B καὶ τοῦ Γ πρὸς
 τὸν Δ καὶ ἐτι τοῦ E πρὸς τὸν Z λόγοις· οἱ N, Ξ ,
 M, O ἄρα ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστοί εἰσιν ἐν τοῖς A
 B, Γ, Δ, E, Z λόγοις· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. Δ, E, Z] om. B. εἰ γὰρ μή] om. BVφ. 2. N] H φ. ἀνάλογον] om. BVφ. 7. τε] om. BVφ. 10. με-
 τροῦσι Vφ. 11. ἐλάχιστος δὲ ὑπὸ τῶν B, Γ μετρούμενος]
 ὁ δὲ ἐλάχιστος Vφ. 12. H] mutat. in Θ m. 2, supra H
 m. 2 B. H] item B. μετρήσει Vφ. 13. H] uti supra B.
 15. ἄρα] ἐτι φ. 18. Σ] corr. ex E V. 20. ἀνάλογον]
 om. BVφ. 21. τόν] om. B. 22. τόν] om. B. ἐτι] εἰ P.
 τόν] om. B. 23. ἀνάλογον] om. BVφ. ἐν] om. P.

iam dico, eos etiam minimos esse in rationibus

$$A : B, \Gamma : \Delta, E : Z.$$

nam si minus, numeri numeris N, Ξ, M, O minores deinceps proportionales erunt in rationibus

$$A : B, \Gamma : \Delta, E : Z.$$

sint Π, P, Σ, T . et quoniam est $\Pi : P = A : B$, et A, B minimi sunt, minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur praecedens praecedentem et sequens sequentem [VII, 20], B numerus numerum P metitur. eadem de causa etiam Γ numerum P metitur. itaque B, Γ numerum P metiuntur. quare etiam quem minimum metiuntur B, Γ , numerum P metietur [VII, 35]. quem autem minimum metiuntur B, Γ , est H . itaque H numerum P metitur. et $H : P = K : \Sigma$.¹⁾ quare etiam K numerum Σ metitur [VII def. 20]. uerum etiam E numerum Σ metitur [VII, 20]. itaque E, K numerum Σ metiuntur. quare etiam quem minimum metiuntur E, K , numerum Σ metietur [VII, 35]. quem autem minimum metiuntur E, K , est M . itaque M numerum Σ metitur, maior minorem; quod fieri non potest. itaque nulli numeri numeris N, Ξ, M, O minores deinceps proportionales erunt in rationibus $A : B, \Gamma : \Delta, E : Z$. ergo N, Ξ, M, O minimi sunt deinceps proportionales in rationibus $A : B, \Gamma : \Delta, E : Z$; quod erat demonstrandum.

1) Nam $H : K = \Gamma : \Delta$ (p. 280, 8) = $P : \Sigma$. tum u. VII, 13.

ε'.

Οἱ ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχουσι τὸν συγγεόμενον ἐκ τῶν πλευρῶν.

Ἔστωσαν ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ οἱ A, B , καὶ τοῦ μὲν
5 A πλευραὶ ἔστωσαν οἱ Γ, Δ ἀριθμοί, τοῦ δὲ B οἱ
 E, Z . λέγω, ὅτι ὁ A πρὸς τὸν B λόγον ἔχει τὸν
συγγεόμενον ἐκ τῶν πλευρῶν.

Λόγων γὰρ δοθέντων τοῦ τε ὃν ἔχει ὁ Γ πρὸς
τὸν E καὶ ὁ Δ πρὸς τὸν Z εἰλήφθωσαν ἀριθμοὶ
10 ἐξῆς ἐλάχιστοι ἐν τοῖς $\Gamma E, \Delta Z$ λόγοις, οἱ H, Θ, K ,
ὥστε εἶναι ὥς μὲν τὸν Γ πρὸς τὸν E , οὕτως τὸν
 H πρὸς τὸν Θ , ὥς δὲ τὸν Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως
τὸν Θ πρὸς τὸν K . καὶ ὁ Δ τὸν E πολλαπλασιάσας
τὸν A ποιεῖτω.

15 Καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν μὲν Γ πολλαπλασιάσας τὸν A
πεποίηκεν, τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν,
ἔστιν ἄρα ὥς ὁ Γ πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν
 A . ὥς δὲ ὁ Γ πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Θ .
καὶ ὥς ἄρα ὁ H πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν
20 A . πάλιν, ἐπεὶ ὁ E τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν A
πεποίηκεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν
 B πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὥς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως
ὁ A πρὸς τὸν B . ἀλλ' ὥς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως
ὁ Θ πρὸς τὸν K . καὶ ὥς ἄρα ὁ Θ πρὸς τὸν K , οὕ-
25 τως ὁ A πρὸς τὸν B . ἐδείχθη δὲ καὶ ὥς ὁ H πρὸς
τὸν Θ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν A . δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν

4. μὲν] om. P. 8. γάρ] αἰεί φ. 11. τὸν H] ὁ H P.
12. τὸν Δ] ὁ Δ P. 13. καὶ ὁ Δ — 14: ποιεῖτω] om. Theon
(BVφ). eorum loco habent BVφ: οἱ ἄρα H, Θ, K πρὸς
ἀλλήλους ἔχουσι τοὺς τῶν πλευρῶν λόγους. ἀλλ' ὁ τοῦ H πρὸς
τὸν K λόγος σύγκειται ἐκ τοῦ τοῦ H πρὸς τὸν Θ καὶ τοῦ τοῦ

V.

Numeri plani inter se rationem habent ex lateribus compositam.

Sint plani numeri A , B , et numeri A latera sint Γ , Δ , numeri B autem E , Z . dico, esse

$$A : B = \Gamma : E \times \Delta : Z.$$

————— A	nam datis rationibus
----- B	$\Gamma : E$ et $\Delta : Z$ ¹⁾
———— Γ ————— Δ	sumantur numeri deinceps
----- E —----- Z	minimi in rationibus $\Gamma : E$ et
———— H	$\Delta : Z$ [prop. IV] H , Θ , K , ita
———— Θ	ut sit $\Gamma : E = H : \Theta$ et
———— K	$\Delta : Z = \Theta : K$.
----- A	et sit $\Delta \times E = A$.

et quoniam $\Delta \times \Gamma = A$ et $\Delta \times E = A$, erit. $\Gamma : E = A : A$ [VII, 17]. uerum $\Gamma : E = H : \Theta$. quare etiam $H : \Theta = A : A$. rursus quoniam $E \times \Delta = A$ [VII, 16] et $E \times Z = B$, erit $\Delta : Z = A : B$ [VII, 17]. uerum $\Delta : Z = \Theta : K$. quare etiam $\Theta : K = A : B$. demonstrauiamus autem, esse etiam $H : \Theta = A : A$. ergo

1) Si hae rationes minimis numeris propositae non sunt, per VII, 33 minimos numeros inueniemus, qui easdem rationes habent.

Θ πρὸς τὸν K . ὁ H ἄρα πρὸς τὸν K λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν. λέγω οὖν, ὅτι ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B (in ras. B), οὕτως ὁ H πρὸς τὸν K ; punctis del. V . Dein add. $BV\varphi$: ὁ Δ γάρ (B , V m. 1; καὶ ὁ Δ V m. 2; καὶ ὁ Δ πρὸς φ) τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν A ποιεῖτω. 15. καί] om. $BV\varphi$. ὁ Δ] δέ φ . 16. πεποίηκε $V\varphi$. 17. E] postea insert. V . 20. ὁ] ὁ μὲν P . 22. οὕτως ὁ A — 23: πρὸς τὸν Z] mg. φ .

ὡς ὁ *H* πρὸς τὸν *K*, [οὕτως] ὁ *A* πρὸς τὸν *B*. ὁ δὲ *H* πρὸς τὸν *K* λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν· καὶ ὁ *A* ἄρα πρὸς τὸν *B* λόγον ἔχει τὸν συγκείμενον ἐκ τῶν πλευρῶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ς'.

Ἐὰν ὧσιν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον, ὁ δὲ πρῶτος τὸν δεύτερον μὴ μετρήῃ, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς οὐδένα μετρήσει.

Ἔστωσαν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ
10 *A*, *B*, *Γ*, *Δ*, *E*, ὁ δὲ *A* τὸν *B* μὴ μετρεῖτω· λέγω,
ὅτι οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς οὐδένα μετρήσει.

Ὅτι μὲν οὖν οἱ *A*, *B*, *Γ*, *Δ*, *E* ἐξῆς ἀλλήλους οὐ μετροῦσιν, φανερόν· οὐδὲ γὰρ ὁ *A* τὸν *B* μετρεῖ. λέγω δὴ, ὅτι οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς οὐδένα μετρήσει. εἰ
15 γὰρ δυνατόν, μετρεῖτω ὁ *A* τὸν *Γ*. καὶ ὅσοι εἰσὶν οἱ *A*, *B*, *Γ*, τοσοῦτοι εἰλήφθωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς *A*, *B*, *Γ* οἱ *Z*, *H*, *Θ*. καὶ ἐπεὶ οἱ *Z*, *H*, *Θ* ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσὶ τοῖς *A*, *B*, *Γ*, καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν *A*, *B*, *Γ* τῷ
20 πλῆθει τῶν *Z*, *H*, *Θ*, δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *Γ*, οὕτως ὁ *Z* πρὸς τὸν *Θ*. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *B*, οὕτως ὁ *Z* πρὸς τὸν *H*, οὐ μετρεῖ δὲ ὁ *A* τὸν *B*, οὐ μετρεῖ ἄρα οὐδὲ ὁ *Z* τὸν

1. οὕτως] om. P. *A*] in ras. P. τόν] om. P. 2. τὸν *K*] *K* P. τόν] corr. ex τό φ. 8. μετρεῖσει φ, sed corr. 12. *E*] om. φ. οὐ] m. rec. P. 13. μετροῦσι P m. 1, V φ; μετρήσουσι P m. rec. 14. εἰ γὰρ δυνατόν, μετρεῖτω ὁ *A* τὸν *Γ*] λέγω γάρ, ὅτι οὐ μετρεῖ ὁ *A* τὸν *Γ* Theon (BV φ). 15. καὶ ὅσοι] ὅσοι γάρ Theon (BV φ). 18. εἰσὶν PB. 21. *Z*] *Z*, *H* B.

ex aequo erit [VII, 14] $H : K = A : B$. uerum

$$H : K = \Gamma : E \times A : Z.^1)$$

ergo etiam $A : B = \Gamma : E \times A : Z$; quod erat demonstrandum.

VI.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et primus secundum non metitur, ne alius quidem ullus alium metietur.

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A ,

B , Γ , Δ , E , et A numerum B ne metiatur. dico, ne alium quidem ullum alium mensurum esse.

iam hoc quidem manifestum est, numeros A , B , Γ , Δ , E deinceps inter se non metiri. nam A numerum B non metitur. dico, ne alium quidem ullum

alium mensurum esse. nam si fieri potest, A numerum Γ metiatur. et quot sunt A , B , Γ , tot sumantur minimi numeri eorum, qui eandem ac A , B , Γ rationem habent Z , H , Θ [VII, 33]. et quoniam Z , H , Θ in eadem ratione sunt ac A , B , Γ , et multitudo numerorum A , B , Γ aequalis est multitudini numerorum Z , H , Θ , ex aequo erit $A : \Gamma = Z : \Theta$ [VII, 14]. et quoniam est $A : B = Z : H$, et A numerum B non me-

1) Nam $H : K = H : \Theta \times \Theta : K$ et $H : \Theta = \Gamma : E$, $\Theta : K = A : Z$.

Η· οὐκ ἄρα μονάς ἐστὶν ὁ Ζ· ἢ γὰρ μονὰς πάντα ἀριθμὸν μετρεῖ. καὶ εἰσιν οἱ Ζ, Θ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους [οὐδὲ ὁ Ζ ἄρα τὸν Θ μετρεῖ]. καὶ ἐστὶν ὡς ὁ Ζ πρὸς τὸν Θ, οὕτως ὁ Α πρὸς τὸν Γ· οὐδὲ ὁ Α
5 ἄρα τὸν Γ μετρεῖ. ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς οὐδένα μετρήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ξ'.

Ἐὰν ὅσιν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ [ἐξῆς] ἀνάλογον, ὁ δὲ πρῶτος τὸν ἔσχατον μετρῇ, καὶ
10 τὸν δεύτερον μετρήσει.

Ἔστωσαν ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ Α, Β, Γ, Δ, ὁ δὲ Α τὸν Δ μετρείτω· λέγω, ὅτι καὶ ὁ Α τὸν Β μετρεῖ.

Εἰ γὰρ οὐ μετρεῖ ὁ Α τὸν Β, οὐδὲ ἄλλος οὐ-
15 δεὶς οὐδένα μετρήσει· μετρεῖ δὲ ὁ Α τὸν Δ. μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Α τὸν Β· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Εὰν δύο ἀριθμῶν μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτωσιν ἀριθμοί, ὅσοι εἰς αὐ-
20 τοὺς μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ εἰς τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας [αὐτοῖς] μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται.

Δύο γὰρ ἀριθμῶν τῶν Α, Β μεταξὺ κατὰ τὸ
25 συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπιπτέωσαν ἀριθμοὶ οἱ Γ, Δ,

2. μετρεῖ ἀριθμὸν Vφ. καὶ εἰσιν] om. φ. 3. οὐδὲ ὁ Ζ ἄρα τὸν Θ μετρεῖ] om. P. 6. μετρεῖ BVφ. 8. ἐξῆς] om. P. 9. ἔσχατον] in ras. V. 10. δεύτερον] in ras. V. 12. καὶ] om. φ. 14. οὐ] μὴ BVφ. 15. Post

titur, ne Z quidem numerum H metitur [VII def. 20]. itaque Z unitas non est; nam unitas omnem numerum metitur. et Z, Θ inter se primi sunt [prop. III]. et est $Z : \Theta = A : \Gamma$. itaque [VII def. 20] ne A quidem numerum Γ metitur. similiter demonstrabimus, ne alium quidem ullum alium mensurum esse; quod erat demonstrandum.

VII.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et primus ultimum metitur, etiam secundum metitur.

A ——— | Sint quotlibet numeri deinceps
 B ——— | proportionales A, B, Γ, Δ , et A nu-
 Γ ——— | merum Δ metiatur. dico, A etiam
 Δ ——— | numerum B metiri.

nam si A numerum B non metitur, ne alius quidem ullus alium metietur [prop. VI]. metitur autem A numerum Δ . ergo A etiam numerum B metitur; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si inter duos numeros secundum proportionem continuam numeri aliquot interponuntur, quot inter eos secundum proportionem continuam interponuntur numeri, totidem etiam inter eos, qui eandem rationem habent, secundum proportionem continuam interponentur.

Nam inter duos numeros A, B secundum proportionem continuam numeri aliquot Γ, Δ interponantur

μετρήσει add. Vφ: ὅπερ ἄτοπον· ὑπόκειται γὰρ ὁ A τὸν Δ μετρεῖν; idem B mg. m. 2. 22. αὐτοῖς] om. P. 25. Γ] in ras. V.

καὶ πεποιήσθω ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ E
 πρὸς τὸν Z . λέγω, ὅτι ὅσοι εἰς τοὺς A, B μεταξὺ
 κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί, το-
 σοῦτοι καὶ εἰς τοὺς E, Z μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς
 5 ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται.

Ὅσοι γάρ εἰσι τῷ πλήθει οἱ A, B, Γ, Δ , τοσοῦ-
 τοι εἰλήφθωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν
 λόγον ἐχόντων τοῖς A, Γ, Δ, B οἱ H, Θ, K, Λ . οἱ
 ἄρα ἄκροι αὐτῶν οἱ H, Λ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 10 εἰσίν. καὶ ἐπεὶ οἱ A, Γ, Δ, B τοῖς H, Θ, K, Λ ἐν
 τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσίν, καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν
 A, Γ, Δ, B τῷ πλήθει τῶν H, Θ, K, Λ , δι' ἴσου ἄρα
 ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Λ .
 ὡς δὲ ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z . καὶ
 15 ὡς ἄρα ὁ H πρὸς τὸν Λ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z .
 οἱ δὲ H, Λ πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ
 δὲ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον
 ἔχοντας ἰσάκως ὅ τε μείζων τὸν μείζονα καὶ ὁ ἐλάσ-
 σων τὸν ἐλάσσονα, τουτέστιν ὅ τε ἡγούμενος τὸν
 20 ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον. ἰσάκως
 ἄρα ὁ H τὸν E μετρεῖ καὶ ὁ Λ τὸν Z . ὁσάκως δὴ
 ὁ H τὸν E μετρεῖ, τοσαυτάκως καὶ ἑκάτερος τῶν Θ, K
 ἑκάτερον τῶν M, N μετρεῖτω. οἱ H, Θ, K, Λ ἄρα
 τοὺς E, M, N, Z ἰσάκως μετροῦσιν. οἱ H, Θ, K, Λ
 25 ἄρα τοῖς E, M, N, Z ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσίν. ἀλλὰ
 οἱ H, Θ, K, Λ τοῖς A, Γ, Δ, B ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

3. τό] τόν φ. 6. εἰσιν B. 7. οἱ ἐλάχιστοι Vφ. 8.
 Γ, Δ, B] B, Γ, Δ BVφ. οἱ] corr. ex τοὺς m. 1 V. 9.
 οἱ] om. P. 10. εἰσίν] εἰσὶ Vφ. καὶ ἐπεὶ — 11: εἰσίν]
 om. φ. 10. Γ] in ras. B, post ras. 1 litt. V. 11. εἰσὶ V.
 13. τόν Λ] Λ B. 18. ἔχοντας αὐτοῖς BVφ. 19. τε] om. P.

A ——	E ——	et fiat $A : B = E : Z$.
—— Γ	M ——	dico, quot inter A, B
—— Δ	N ——	secundum proportionem
—— B	Z ——	continuum interponan-
H ——		tur numeri, totidem
Θ ——		etiam inter E, Z secun-
K ——		dum proportionem con-
A ——		tinuum interpositum iri.

nam quot sunt numero A, B, Γ, Δ , totidem sumantur numeri minimi eorum, qui eandem rationem habent ac A, Γ, Δ, B [VII, 33] H, Θ, K, A . itaque extremi eorum H, A inter se primi sunt [prop. III]. et quoniam A, Γ, Δ, B et H, Θ, K, A in eadem ratione sunt, et multitudo numerorum A, Γ, Δ, B multitudini numerorum H, Θ, K, A aequalis est, ex aequo erit [VII, 14] $A : B = H : A$. uerum $A : B = E : Z$. quare etiam $H : A = E : Z$. sed H, A primi sunt, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem numeri eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [VII, 20], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque H numerum E et A numerum Z aequaliter metitur. iam quoties H numerum E metitur, toties uterque Θ, K utrumque M, N metiatur. itaque H, Θ, K, A numeros E, M, N, Z aequaliter metiuntur. itaque H, Θ, K, A et E, M, N, Z in eadem ratione sunt [VII def. 20]. uerum H, Θ, K, A et A, Γ, Δ, B .

24. τοὺς] corr. ex τοῖς V.
Z] mg. m. 1 V, om. φ.

Z] in ras. V.
26. K] e corr. V.

ισάνεις — 25:

εἰσίν· καὶ οἱ A, Γ, Δ, B ἄρα τοῖς E, M, N, Z ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ εἰσίν. οἱ δὲ A, Γ, Δ, B ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν· καὶ οἱ E, M, N, Z ἄρα ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν. ὅσοι ἄρα εἰς τοὺς A, B μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ εἰς τοὺς E, Z μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

θ'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 10 ὧσιν, καὶ εἰς αὐτοὺς μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτωσιν ἀριθμοί, ὅσοι εἰς αὐτοὺς μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ ἑκατέρου αὐτῶν καὶ μονάδος μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται.

Ἔστωσαν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ A, B , καὶ εἰς αὐτοὺς μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτέωσαν οἱ Γ, Δ , καὶ ἐκκεῖσθω ἡ E μονάς· λέγω, ὅτι ὅσοι εἰς τοὺς A, B μεταξὺ κατὰ τὸ
 20 συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ ἑκατέρου τῶν A, B καὶ τῆς μονάδος μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται.

Εἰλήφθωσαν γὰρ δύο μὲν ἀριθμοὶ ἐλάχιστοι ἐν τῷ τῶν A, Γ, Δ, B λόγῳ ὄντες οἱ Z, H , τρεῖς δὲ οἱ
 25 Θ, K, Λ , καὶ αἱ ἐξῆς ἐνὶ πλείους, ἕως ἂν ἴσον γένηται τὸ πλῆθος αὐτῶν τῷ πλῆθει τῶν A, Γ, Δ, B . εἰλήφθωσαν, καὶ ἔστωσαν οἱ M, N, Ξ, O . φανερόν

1. εἰσίν] om. P. καὶ οἱ — 2: λόγῳ εἰσίν] mg. m. 1 V, om. φ. 3. εἰσιν] (prius) εἰσι Vφ. 10. ὧσι P Vφ. 11.

in eadem ratione sunt. quare etiam A, Γ, Δ, B et E, M, N, Z in eadem ratione sunt. uerum A, Γ, Δ, B deinceps proportionales sunt. quare etiam E, M, N, Z deinceps proportionales sunt. ergo quot inter A, B secundum proportionem continuam interpositi sunt numeri, totidem etiam inter E, Z secundum proportionem continuam interpositi sunt numeri; quod erat demonstrandum.

IX.

Si duo numeri inter se primi sunt et inter eos secundum proportionem continuam interponuntur numeri aliquot, quot inter eos secundum proportionem continuam interponuntur numeri, totidem etiam inter singulos et unitatem secundum proportionem continuam interponuntur.

Sint duo numeri inter se primi A, B , et inter eos secundum proportionem continuam interponantur Γ, Δ , et ponatur unitas E . dico, quot inter A, B secundum proportionem continuam interponantur numeri, totidem etiam inter singulos A, B et unitatem secundum proportionem continuam interpositum iri.

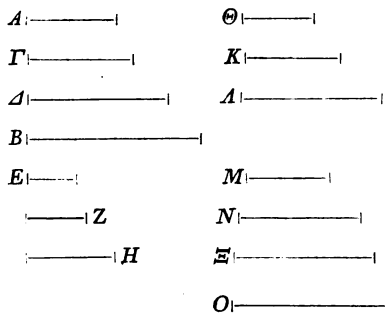
sumantur enim duo numeri minimi in ratione A, Γ, Δ, B numerorum Z, H , tres autem Θ, K, Λ et semper deinceps uno plures, donec fiat multitudo eorum multitudini numerorum A, Γ, Δ, B aequalis [prop. II]. sumantur et sint M, N, Ξ, O . manifestum igitur

-σιν ἀριθμοὶ ὅσοι] in ras. m. 1 B. 12. ἐμπύπτωσιν P. 14.
μεταξύ] ἐξῆς μεταξύ Theon (BVφ). 24. τῶν] corr. ex τόν V.

δὴ, ὅτι ὁ μὲν Z ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Θ πε-
 ποίηκεν, τὸν δὲ Θ πολλαπλασιάσας τὸν M πεποίηκεν,
 καὶ ὁ H ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν,
 τὸν δὲ A πολλαπλασιάσας τὸν O πεποίηκεν. καὶ ἐπεὶ
 5 οἱ M, N, Ξ, O ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον
 ἔχόντων τοῖς Z, H , εἰσὶ δὲ καὶ οἱ A, Γ, Δ, B ἐλά-
 χιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων τοῖς Z, H , καὶ
 ἐστὶν ἴσον τὸ πλῆθος τῶν M, N, Ξ, O τῷ πλῆθει
 τῶν A, Γ, Δ, B , ἕκαστος ἄρα τῶν M, N, Ξ, O ἐκάστῳ
 10 τῶν A, Γ, Δ, B ἴσος ἐστίν· ἴσος ἄρα ἐστὶν ὁ μὲν M
 τῷ A , ὁ δὲ O τῷ B . καὶ ἐπεὶ ὁ Z ἑαυτὸν πολλα-
 πλασιάσας τὸν Θ πεποίηκεν, ὁ Z ἄρα τὸν Θ μετρεῖ
 κατὰ τὰς ἐν τῷ Z μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ E μονὰς
 τὸν Z κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἰσάκως ἄρα ἡ E
 15 μονὰς τὸν Z ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Z τὸν Θ . ἐστὶν
 ἄρα ὡς ἡ E μονὰς πρὸς τὸν Z ἀριθμὸν, οὕτως ὁ Z
 πρὸς τὸν Θ . πάλιν, ἐπεὶ ὁ Z τὸν Θ πολλαπλασιά-
 σας τὸν M πεποίηκεν, ὁ Θ ἄρα τὸν M μετρεῖ κατὰ
 τὰς ἐν τῷ Z μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ E μονὰς
 20 τὸν Z ἀριθμὸν κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἰσάκως
 ἄρα ἡ E μονὰς τὸν Z ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Θ τὸν
 M . ἐστὶν ἄρα ὡς ἡ E μονὰς πρὸς τὸν Z ἀριθμὸν,
 οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν M . ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ἡ E
 μονὰς πρὸς τὸν Z ἀριθμὸν, οὕτως ὁ Z πρὸς τὸν Θ .

1. πεποίηκε Vφ. 2. πεποίηκε Vφ. 3. πεποίηκε Vφ.
 4. πεποίηκε Vφ. 5. εἰσιν P. 6. $Z, H]$ H, Z BVφ. εἰ-
 σὶν B. 7. τὸν] corr. ex τῶν m. 1 P. $Z, H]$ H, Z BVφ;
 E, Z P. 10. ἴσος] (prius) corr. ex ἴσον m. rec. P. 12.
 $Z]$ eras. V. 13. τῷ $Z]$ αὐτῷ Vφ, τῷ Z supra m. 2 V. 18.
 ἄρα] ἔτι φ. 21. $\Theta]$ e corr. V; E P. 22. ὡς] supra m. 1 B.
 24. πρὸς] (prius) supra m. 2 B.

est, esse $Z \times Z = \Theta$, $Z \times \Theta = M$, $H \times H = A$,

$H \times A = O$ [prop.

II coroll.]. et quoni-

am M, N, Ξ, O mini-

mi sunt eorum, qui

eandem rationem ha-

bent ac Z, H , uerum

etiam A, Γ, Δ, B

minimi sunt eorum,

qui eandem ratio-

nem habent ac Z, H

[prop. III], et mul-

titudo numerorum M, N, Ξ, O multitudini nume-

rorum A, Γ, Δ, B aequalis est, singuli M, N, Ξ, O

singulis A, Γ, Δ, B aequales sunt. itaque $M = A$,

$O = B$. et quoniam $Z \times Z = \Theta$, numerus Z nume-

rum Θ secundum unitates numeri Z metitur [VII def.

15]. uerum etiam unitas E numerum Z secundum

unitates ipsius metitur. itaque unitas E numerum Z

et Z numerum Θ aequaliter metitur. itaque

$$E : Z = Z : \Theta \text{ [VII def. 20].}$$

rursus quoniam $Z \times \Theta = M$, numerus Θ numerum

M secundum unitates numeri Z metitur [VII def. 15].

uerum etiam unitas E numerum Z secundum unitates

ipsius metitur. itaque E unitas numerum Z et Θ

numerum M aequaliter metitur. quare

$$E : Z = \Theta : M \text{ [VII def. 20].}$$

demonstrauimus autem, esse etiam $E : Z = Z : \Theta$.

καὶ ὥς ἄρα ἡ *E* μονὰς πρὸς τὸν *Z* ἀριθμόν, οὕτως
 ὁ *Z* πρὸς τὸν *Θ* καὶ ὁ *Θ* πρὸς τὸν *M*. ἴσος δὲ ὁ
M τῷ *A*· ἔστιν ἄρα ὥς ἡ *E* μονὰς πρὸς τὸν *Z*
 ἀριθμόν, οὕτως ὁ *Z* πρὸς τὸν *Θ* καὶ ὁ *Θ* πρὸς τὸν
 5 *A*. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς ἡ *E* μονὰς πρὸς τὸν
H ἀριθμόν, οὕτως ὁ *H* πρὸς τὸν *A* καὶ ὁ *A* πρὸς
 τὸν *B*. ὅσοι ἄρα εἰς τοὺς *A, B* μεταξὺ κατὰ τὸ συν-
 εχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ
 ἐκατέρου τῶν *A, B* καὶ μονάδος τῆς *E* μεταξὺ κατὰ
 10 τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

ι'.

Ἐὰν δύο ἀριθμῶν ἐκατέρου καὶ μονάδος
 μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτωσιν
 15 ἀριθμοί, ὅσοι ἐκατέρου αὐτῶν καὶ μονάδος με-
 ταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν
 ἀριθμοί, τοσοῦτοι καὶ εἰς αὐτοὺς μεταξὺ κατὰ
 τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται.

Δύο γὰρ ἀριθμῶν τῶν *A, B* καὶ μονάδος τῆς *Γ*
 20 μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτωσαν ἀριθ-
 μοὶ οἱ τε *A, E* καὶ οἱ *Z, H*· λέγω, ὅτι ὅσοι ἐκατέ-
 ρου τῶν *A, B* καὶ μονάδος τῆς *Γ* μεταξὺ κατὰ τὸ
 συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί, τοσοῦτοι
 καὶ εἰς τοὺς *A, B* μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον
 25 ἐμπεσοῦνται.

2. πρὸς τὸν *M* — 4: πρὸς τὸν *A*] add. m. 2 B; sed πρὸς
 τὸν *A* lin. 4 etiam in textu sunt a m. 1. 2. ἴσος δὲ ὁ *M* τῷ
A] ὁ δὲ *M* (μή φ) τῷ *A* ἔστιν ἴσος BVφ; in V haec verba
 et seq. ad πρὸς τὸν *A* lin. 4 in mg. sunt m. 2. 3. ἡ] corr.
 ex ὁ φ. 13. ἐκατέρου] om. Theon (BVφ). 15. ἐξῆς με-
 ταξὺ Theon (BVφ). 16. τό] om. V. 18. ἀνάλογον] m.
 2 B, om. Vφ.

quare etiam $E:Z = Z:\Theta = \Theta:M$. uerum $M = A$. itaque erit $E:Z = Z:\Theta = \Theta:A$. eadem de causa etiam $E:H = H:A = A:B$. ergo quot inter A, B secundum proportionem continuam interpositi sunt numeri, totidem etiam inter singulos A, B et unitatem E secundum proportionem continuam interpositi sunt numeri; quod erat demonstrandum.

X.

Si inter duos numeros¹⁾ et unitatem secundum proportionem continuam numeri aliquot interpositi sunt, quot inter singulos et unitatem secundum proportionem continuam interpositi sunt numeri, totidem etiam inter ipsos secundum proportionem continuam interponentur.

Nam inter duos numeros A, B et unitatem Γ secundum proportionem continuam interponentur numeri Δ, E et Z , H . dico, quot inter singulos A, B et unitatem Γ secundum proportionem continuam interpositi sint numeri, totidem etiam inter A, B secundum proportionem continuam interpositum iri.

1) Scripturam codicis P lin. 13 (*ἐκαστέων*) etiam Campanus habuisse uidetur; apud eum enim VIII, 10 ita legimus: si inter utrumque eorum et unitatem quotlibet numeri continua proportionalitate ceciderint, ambobus numeris totidem continua proportionalitate interesse necesse est.

Ὁ Δ γὰρ τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν Θ ποιεῖτω,
ἐκάτερος δὲ τῶν Δ , Z τὸν Θ πολλαπλασιάσας ἐκάτε-
ρον τῶν K , Λ ποιεῖτω.

Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ Γ μονὰς πρὸς τὸν Δ ἀριθ-
5 μόν, οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν E , ἰσάκως ἄρα ἡ Γ μονὰς
τὸν Δ ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Δ τὸν E . ἡ δὲ Γ μο-
νὰς τὸν Δ ἀριθμὸν μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ μο-
νάδας· καὶ ὁ Δ ἄρα ἀριθμὸς τὸν E μετρεῖ κατὰ τὰς
ἐν τῷ Δ μονάδας· ὁ Δ ἄρα ἐαυτὸν πολλαπλασιάσας
10 τὸν E πεποίηκεν. πάλιν, ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ Γ [μονὰς]
πρὸς τὸν Δ ἀριθμὸν, οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Δ , ἰσάκως
ἄρα ἡ Γ μονὰς τὸν Δ ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ E τὸν
 Δ . ἡ δὲ Γ μονὰς τὸν Δ ἀριθμὸν μετρεῖ κατὰ τὰς
ἐν τῷ Δ μονάδας· καὶ ὁ E ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ
15 τὰς ἐν τῷ Δ μονάδας· ὁ Δ ἄρα τὸν E πολλαπλασιά-
σας τὸν Δ πεποίηκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ μὲν
 Z ἐαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν H πεποίηκεν, τὸν δὲ
 H πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ
ἐαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν E πεποίηκεν, τὸν
20 δὲ Z πολλαπλασιάσας τὸν Θ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα
ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Θ . διὰ
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ Θ
πρὸς τὸν H . καὶ ὡς ἄρα ὁ E πρὸς τὸν Θ , οὕτως
ὁ Θ πρὸς τὸν H . πάλιν, ἐπεὶ ὁ Δ ἐκάτερον τῶν
25 E , Θ πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν Λ , K πεποίηκεν,
ἔστιν ἄρα ὡς ὁ E πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ Λ πρὸς
τὸν K . ἀλλ' ὡς ὁ E πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ Δ πρὸς
τὸν Z · καὶ ὡς ἄρα ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ Λ

4. ἐστίν] supra m. 1 V. 8. καὶ ὁ Δ ἄρα — 9: μονάδας]
mg. m. 1 Pφ. 8. ἄρα] om. B. ἀριθμός] om. Vφ. 10.
πεποίηκε Vφ. μονάς] om. P. 12. Γ] e corr. V. 11.

sit enim $A \times Z = \Theta$, $A \times \Theta = K$, $Z \times \Theta = A$.
 et quoniam est $\Gamma : A = A : E$, unitas Γ numerum A
 et A numerum E aequaliter metitur [VII def. 20].
 uerum unitas Γ numerum A secundum unitates nu-
 meri A metitur. quare etiam numerus A numerum
 E metitur secundum unitates numeri A . itaque
 $A \times A = E$. rursus quoniam est $\Gamma : A = E : A$,
 unitas Γ numerum A et E numerum A aequaliter
 metitur. uerum unitas Γ numerum A secundum uni-
 tates numeri A metitur. quare etiam E numerum
 A secundum unitates numeri A metitur. itaque
 $A \times E = A$. eadem de causa etiam $Z \times Z = H$
 et $Z \times H = B$. et quoniam $A \times A = E$ et

$A \times Z = \Theta$, erit [VII, 17] $A : Z = E : \Theta$.
 eadem de causa erit etiam $A : Z = \Theta : H$ [VII, 18].¹⁾
 quare etiam $E : \Theta = \Theta : H$. rursus quoniam
 $A \times E = A$ et $A \times \Theta = K$, erit $E : \Theta = A : K$
 [VII, 17]. uerum $E : \Theta = A : Z$. quare etiam
 $A : Z = A : K$.

1) Cum habeamus $A \times Z = \Theta$ et $Z \times Z = H$, proprie
 citanda est VII, 18, non VII, 17, ut in praecedenti ratio-
 cinatione; sed cum $A \times Z = Z \times A$ (VII, 16), adparet, Eu-
 clidem sine errore dicere posse lin. 21 sq.: *διὰ τὰ αὐτά*.

ισάκεις — 12: τὸν A] bis V (corr.), φ. 14. καὶ ὁ E — 15:
μονάδας] mg. m. 1 P. 14. A] in ras. m. 1 B. 16. *πεποίηκε*
 V φ. 17. *πεποίηκε* V φ. 18. *πολλασιάσας* φ. 19. *πε-*
ποίηκε V φ. 24. τῶν E — 25: *ἐκάτερον*] mg. m. 1 P.
 25. τὸν A , H φ. 27. *ἀλλά* P.

πρὸς τὸν K . πάλιν, ἐπεὶ ἐκάτερος τῶν A, Z τὸν Θ
 πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν K, A πεποίηκεν, ἔστιν
 ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν A .
 ἀλλ' ὡς ὁ A πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν K .
 5 καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν K , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν
 A . ἔτι ἐπεὶ ὁ Z ἐκάτερον τῶν Θ, H πολλαπλασιάσας
 ἐκάτερον τῶν A, B πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Θ
 πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . ὡς δὲ ὁ Θ
 πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν Z . καὶ ὡς ἄρα
 10 ὁ A πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . ἐδείχθη
 δὲ καὶ ὡς ὁ A πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν
 K καὶ ὁ K πρὸς τὸν A . καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν
 K , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν A καὶ ὁ A πρὸς τὸν B . οἱ
 A, K, A, B ἄρα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐξῆς εἰσιν ἀνάλογον.
 15 ὅσοι ἄρα ἐκατέρου τῶν A, B καὶ τῆς Γ μονάδος με-
 ταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπέπτουσιν ἀριθμοί,
 τοσοῦτοι καὶ εἰς τοὺς A, B μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς
 ἐμπεσοῦνται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

20 Δύο τετραγώνων ἀριθμῶν εἰς μέσος ἀνά-
 λογόν ἐστιν ἀριθμός, καὶ ὁ τετράγωνος πρὸς
 τὸν τετράγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ
 ἢ πλευρὰ πρὸς τὴν πλευράν.

Ἐστῶσαν τετράγωνοι ἀριθμοὶ οἱ A, B , καὶ τοῦ
 25 μὲν A πλευρὰ ἔστω ὁ Γ , τοῦ δὲ B ὁ Δ . λέγω, ὅτι
 τῶν A, B εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστιν ἀριθμός, καὶ ο
 A πρὸς τὸν B διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ὁ Γ πρὸς
 τὸν Δ .

1. καὶ πάλιν, delete καὶ P. $A, Z] Z, A B$. 3. $Z] in$
 ras. φ. 10. ἐδείχθη δέ] mg. φ. 12. καὶ ὡς ἄρα — 13:

rursus quoniam $A \times \Theta = K$ et $Z \times \Theta = A$, erit $A : Z = K : A$ [VII, 18]. uerum $A : Z = A : K$. quare etiam $A : K = K : A$. praeterea quoniam $Z \times \Theta = A$ et $Z \times H = B$, erit [VII, 17] $\Theta : H = A : B$. uerum $\Theta : H = A : Z$. quare etiam $A : Z = A : B$. demonstrauiamus autem, esse etiam

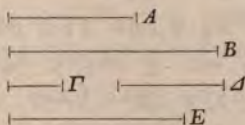
$$A : Z = A : K = K : A.$$

itaque erit $A : K = K : A = A : B$. itaque A, K, A, B deinceps in continua proportionem sunt. quot igitur inter singulos A, B et Γ unitatem secundum proportionem continuam interponuntur numeri, totidem etiam inter A, B deinceps interponentur; quod erat demonstrandum.

XI.

Inter duos numeros quadratos unus medius est proportionalis numerus, et quadratus ad quadratum duplicatam rationem habet quam latus ad latus.

Sint numeri quadrati A, B , et numeri A latus sit Γ , numeri autem B latus Δ . dico, inter A, B

unum medium esse proportionalem numerum, et esse

$$A : B = \Gamma^2 : \Delta^2.$$

$\pi\rho\theta\varsigma\ \tau\acute{o}\nu\ A]$ om. B V φ . 15. $\Gamma]$ in ras. φ . 17. Ante καί ras. 1 litt. V. 26. $\tau\acute{\omega}\nu]$ corr. ex $\tau\acute{o}\nu\ V$.

Ὁ Γ γὰρ τὸν Α πολλὰπλασιᾶσας τὸν Ε ποιεῖτω.
καὶ ἐπεὶ τετραγώνος ἐστὶν ὁ Α, πλευρὰ δὲ αὐτοῦ
ἐστὶν ὁ Γ, ὁ Γ ἄρα ἑαυτὸν πολλὰπλασιᾶσας τὸν Α
πεποιήκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Α ἑαυτὸν πολλα-
5 πλασιᾶσας τὸν Β πεποιήκεν. ἐπεὶ οὖν ὁ Γ ἐκάτερον
τῶν Γ, Α πολλὰπλασιᾶσας ἐκάτερον τῶν Α, Ε πε-
ποιήκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Α, οὕτως ὁ
Α πρὸς τὸν Ε. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς
τὸν Α, οὕτως ὁ Ε πρὸς τὸν Β. καὶ ὡς ἄρα ὁ Α
10 πρὸς τὸν Ε, οὕτως ὁ Ε πρὸς τὸν Β. τῶν Α, Β ἄρα
εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστὶν ἀριθμός.

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Β διπλασίονα
λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν Α. ἐπεὶ γὰρ τρεῖς
ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν οἱ Α, Ε, Β, ὁ Α ἄρα πρὸς
15 τὸν Β διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Α πρὸς τὸν
Ε. ὡς δὲ ὁ Α πρὸς τὸν Ε, οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν
Α. ὁ Α ἄρα πρὸς τὸν Β διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ
ἢ Γ πλευρὰ πρὸς τὴν Α· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

20 Δύο κύβων ἀριθμῶν δύο μέσοι ἀνάλογόν
εἰσιν ἀριθμοί, καὶ ὁ κύβος πρὸς τὸν κύβον
τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἢ πλευρὰ πρὸς
τὴν πλευράν.

Ἔστωσαν κύβοι ἀριθμοὶ οἱ Α, Β καὶ τοῦ μὲν Α
25 πλευρὰ ἔστω ὁ Γ, τοῦ δὲ Β ὁ Δ· λέγω, ὅτι τῶν Α,
Β δύο μέσοι ἀνάλογόν εἰσιν ἀριθμοί, καὶ ὁ Α πρὸς
τὸν Β τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ.

1. γάρ] m. 2 B, post ras. 1 litt. V. 4. πεποιήκε V φ.
8. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ] P; πάλιν ἐπεὶ ὁ Γ τὸν Α πολλὰπλα-
σιᾶσας τὸν Ε πεποιήκεν, ὁ δὲ Α ἑαυτὸν πολλὰπλασιᾶσας τὸν

sit enim $\Gamma \times \Delta = E$. et quoniam quadratus est A et latus eius Γ , erit $\Gamma \times \Gamma = A$. eadem de causa etiam $\Delta \times \Delta = B$. iam quoniam $\Gamma \times \Gamma = A$ et $\Gamma \times \Delta = E$, erit $\Gamma : \Delta = A : E$ [VII, 17]. eadem de causa¹⁾ erit etiam $\Gamma : \Delta = E : B$. quare etiam $A : E = E : B$. ergo inter A, B unus medius est proportionalis numerus.

Iam dico, esse etiam $A : B = \Gamma^2 : \Delta^2$. nam quoniam tres numeri proportionales sunt A, E, B , erit $A : B = A^2 : E^2$ [V def. 9]. uerum $A : E = \Gamma : \Delta$. itaque $A : B = \Gamma^2 : \Delta^2$; quod erat demonstrandum.

XII.

Inter duos cubos numeros duo medii proportionales sunt numeri, et cubus ad cubum triplicatam rationem habet quam latus ad latus.

Sint cubi numeri
 A ————— E
 B ————— Z
 Γ ————— Θ ————— H
 Δ ————— K ————— H
 A, B , et latus numeri A sit Γ , numeri B autem Δ . dico, inter A, B duos medios proportionales esse numeros, et esse $A : B = \Gamma^3 : \Delta^3$.

1) Nam $\Gamma \times \Delta = E$ et $\Delta \times \Delta = B$. itaque proportio illa proprie per VII, 18 (non VII, 17) efficitur. sed cfr. p. 300, 21 sq. et p. 301 not. uerba lin. 8 interpolata etiam ipsa orationis forma (*ἕνα καὶ τὸν αὐτόν*) redarguuntur.

B πεποιήκεν (πεποιήκει Vφ), δύο δὲ ἀριθμοὶ οἱ Γ, Δ ἕνα καὶ τὸν αὐτόν τὸν Δ πολλαπλασιάσαντες τοὺς Ε, Β πεποιήκασιν· ἔστιν ἄρα Theon (BVφ). 9. Post B add. Theon: ἀλλ' ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ, οὕτως ὁ Α πρὸς τὸν Ε (BVφ). 10. τῶν τοῦ in ras. comp. V. 11. ἀριθμὸς ὁ Ε Theon (BVφ). 18. Δ πλεονᾶν Vφ. 20. μέσους P, corr. m. rec.

- Ὁ γὰρ Γ ἐάντὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν E ποιείτω,
τὸν δὲ Δ πολλαπλασιάσας τὸν Z ποιείτω, ὁ δὲ Δ ἐάντὸν
πολλαπλασιάσας τὸν H ποιείτω, ἐκάτερος δὲ τῶν Γ, Δ
τὸν Z πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν Θ, K ποιείτω.
- 5 Καὶ ἐπεὶ κύβος ἐστὶν ὁ A , πλευρὰ δὲ αὐτοῦ ὁ
 Γ , καὶ ὁ Γ ἐάντὸν πολλαπλασιάσας τὸν E πεποιήκεν,
ὁ Γ ἄρα ἐάντὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν E πεποιή-
κεν, τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν A πεποιήκεν.
διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ Δ ἐάντὸν μὲν πολλαπλασιάσας
- 10 τὸν H πεποιήκεν, τὸν δὲ H πολλαπλασιάσας τὸν B
πεποιήκεν. καὶ ἐπεὶ ὁ Γ ἐκάτερον τῶν Γ, Δ πολλα-
πλασιάσας ἐκάτερον τῶν E, Z πεποιήκεν, ἔστιν ἄρα
ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z . διὰ
τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Z
- 15 πρὸς τὸν H . πάλιν, ἐπεὶ ὁ Γ ἐκάτερον τῶν E, Z
πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν A, Θ πεποιήκεν, ἔστιν
ἄρα ὡς ὁ E πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν Θ .
ὡς δὲ ὁ E πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ .
καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν
- 20 Θ . πάλιν, ἐπεὶ ἐκάτερος τῶν Γ, Δ τὸν Z πολλαπλα-
σιάσας ἐκάτερον τῶν Θ, K πεποιήκεν, ἔστιν ἄρα ὡς
ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν K . πάλιν,
ἐπεὶ ὁ Δ ἐκάτερον τῶν Z, H πολλαπλασιάσας ἐκάτε-
ρον τῶν K, B πεποιήκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Z πρὸς
- 25 τὸν H , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν B . ὡς δὲ ὁ Z πρὸς
τὸν H , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς
τὸν Δ , οὕτως ὁ τε A πρὸς τὸν Θ καὶ ὁ Θ πρὸς τὸν
 K καὶ ὁ K πρὸς τὸν B . τῶν A, B ἄρα δύο μέσοι
ἀνάλογόν εἰσιν οἱ Θ, K .

4. Z] eras. V. 6. πεποιήκε Vφ. 7. πεποιήκε Vφ. 8.
πεποιήκε Vφ. 10. πεποιήκε Vφ. 11. πεποιήκε Vφ. 17.

sit enim $\Gamma \times \Gamma = E$, $\Gamma \times \Delta = Z$, $\Delta \times \Delta = H$,
 $\Gamma \times Z = \Theta$, $\Delta \times Z = K$. et quoniam A cubus est,
latus autem eius Γ et $\Gamma \times \Gamma = E$, erit $\Gamma \times \Gamma = E$
et $\Gamma \times E = A$. eadem de causa erit etiam $\Delta \times \Delta = H$
et $\Delta \times H = B$. et quoniam $\Gamma \times \Gamma = E$ et $\Gamma \times \Delta = Z$,
erit $\Gamma : \Delta = E : Z$ [VII, 17]. eadem de causa erit
etiam $\Gamma : \Delta = Z : H$ [VII, 18].¹⁾ rursus quoniam
 $\Gamma \times E = A$ et $\Gamma \times Z = \Theta$, erit $E : Z = A : \Theta$
[VII, 17]. uerum $E : Z = \Gamma : \Delta$. quare etiam
 $\Gamma : \Delta = A : \Theta$. rursus quoniam $\Gamma \times Z = \Theta$ et
 $\Delta \times Z = K$, erit [VII, 18] $\Gamma : \Delta = \Theta : K$. rursus
quoniam $\Delta \times Z = K$ et $\Delta \times H = B$, erit

$$Z : H = K : B \text{ [VII, 17].}$$

uerum $Z : H = \Gamma : \Delta$. quare etiam

$$\Gamma : \Delta = A : \Theta = \Theta : K = K : B.^2)$$

ergo inter A, B duo medii proportionales sunt Θ, K .

1) Nam $\Gamma \times \Delta = Z$ et $\Delta \times \Delta = H$; u. p. 305 not.

2) Euclides hic paullo breuior est, quam solet. sed recepto supplemento codicum deteriorum lin. 27 falsa illa efficitur forma orationis, quam p. 302, 12—13 cum P sustulimus. cui ut mederetur, Augustus lin. 28 post prius K interposuit: ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν Θ οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν K (!); ego malui codd. PB sequi.

οὕτως — 18: πρὸς τὸν Z] m. 2 B. 20. ἐπεὶ] om. P. 25. B] $H \varphi$. 27. Post Δ add. V φ : οὕτως ὁ K πρὸς τὸν B . ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ ; idem B mg. m. 2. ὁ Γ πρὸς τὸν Θ B. 28. τῶν] corr. ex τὸν V. 29. οἱ] ἀριθμοὶ οἱ B.

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὁ A πρὸς τὸν B τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . ἐπεὶ γὰρ τέσσαρες ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν οἱ A, Θ, K, B , ὁ A ἄρα πρὸς τὸν B τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ A πρὸς
 5 τὸν Θ . ὥς δὲ ὁ A πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ · καὶ ὁ A [ἄρα] πρὸς τὸν B τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν Δ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Ἐὰν ὧσιν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνά-
 10 λογον, καὶ πολλαπλασιάσας ἕκαστος ἑαυτὸν ποιῇ τινα, οἱ γενόμενοι ἐξ αὐτῶν ἀνάλογον ἔσονται· καὶ ἐὰν οἱ ἐξ ἀρχῆς τοὺς γενομένους πολλαπλασιάσαντες ποιῶσί τινας, καὶ αὐτοὶ ἀνάλογον ἔσονται [καὶ ἀεὶ περὶ τοὺς ἄκρους
 15 τοῦτο συμβαίνει].

Ἔστωσαν ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον, οἱ A, B, Γ , ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ , καὶ οἱ A, B, Γ ἑαυτοὺς μὲν πολλαπλασιάσαντες τοὺς Δ, E, Z ποιείτωσαν, τοὺς δὲ Δ, E, Z πολλα-
 20 πλασιάσαντες τοὺς H, Θ, K ποιείτωσαν· λέγω, ὅτι οἱ τε Δ, E, Z καὶ οἱ H, Θ, K ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν.

Ὁ μὲν γὰρ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω, ἑκάτερος δὲ τῶν A, B τὸν Δ πολλαπλασιάσας ἑκάτερον τῶν M, N ποιείτω. καὶ πάλιν ὁ μὲν B τὸν
 25 Γ πολλαπλασιάσας τὸν Ξ ποιείτω, ἑκάτερος δὲ τῶν B, Γ τὸν Ξ πολλαπλασιάσας ἑκάτερον τῶν O, Π ποιείτω.

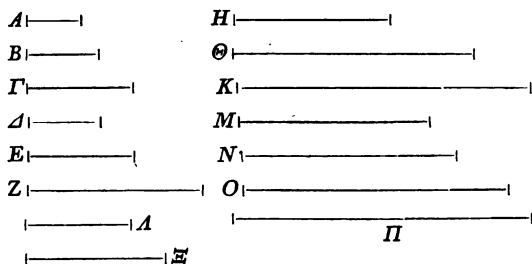
1. τριπλασίονα] τε- e corr. V. 5. ὥς δὲ ὁ A πρὸς τὸν Θ] mg. φ. 6. ἄρα] om. P, m. 2 B. 11. ποιεῖ Vφ. τινας Vφ. 12. γενομένους V. 13. ποιῶσιν B. 22. τὸν Δ — 23: πολλαπλασιάσας ἐ-] mg. φ. 26. τῶν] τόν P. O] in ras. m. 1 B.

Iam dico, esse etiam $A : B = \Gamma^3 : \Delta^3$. nam quoniam quattuor numeri proportionales sunt A, Θ, K, B , erit $A : B = A^3 : \Theta^3$ [V def. 10]. uerum $A : \Theta = \Gamma : \Delta$, ergo $A : B = \Gamma^3 : \Delta^3$; quod erat demonstrandum.

XIII.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et singuli se ipsos multiplicantes numeros aliquos effecerint, numeri ex iis producti proportionales erunt; et si numeri ab initio sumpti numeros productos multiplicantes numeros aliquos effecerint, hi et ipsi proportionales erunt.¹⁾

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A, B, Γ , ita ut sit $A : B = B : \Gamma$, et sit $A \times A = \Delta$, $B \times B = E$, $\Gamma \times \Gamma = Z$, $A \times \Delta = H$, $B \times E = \Theta$, $\Gamma \times Z = K$. dico, et numeros Δ, E, Z et H, Θ, K deinceps proportionales esse.

nam sit $A \times B = A$, $A \times A = M$, $B \times A = N$,
et rursus sit $B \times \Gamma = \Xi$, $B \times \Xi = O$, $\Gamma \times \Xi = \Pi$.

1) Uerba sequentia καὶ ἀέτ lin. 14 — συμβαίνει lin. 15 subditiua uidentur; cfr. ad VII, 27. habet ea Campanus VIII, 12.

Ὁμοίως δὴ τοῖς ἐπάνω δέξομεν, ὅτι οἱ Δ , Λ , E
καὶ οἱ H , M , N , Θ ἐξῆς εἰσιν ἀνάλογον ἐν τῷ τοῦ A
πρὸς τὸν B λόγῳ, καὶ ἔτι οἱ E , Ξ , Z καὶ οἱ Θ , O , Π ,
 K ἐξῆς εἰσιν ἀνάλογον ἐν τῷ τοῦ B πρὸς τὸν Γ
5 λόγῳ. καὶ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B
πρὸς τὸν Γ · καὶ οἱ Δ , Λ , E ἄρα τοῖς E , Ξ , Z ἐν τῷ
αὐτῷ λόγῳ εἰσὶ καὶ ἔτι οἱ H , M , N , Θ τοῖς Θ , O , Π ,
 K . καὶ ἐστὶν ἴσον τὸ μὲν τῶν Δ , Λ , E πλήθος τῷ
τῶν E , Ξ , Z πλήθει, τὸ δὲ τῶν H , M , N , Θ τῷ τῶν
10 Θ , O , Π , K δι' ἴσου ἄρα ἐστὶν ὡς μὲν ὁ Δ πρὸς τὸν
 E , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z , ὡς δὲ ὁ H πρὸς τὸν Θ ,
οὕτως ὁ Θ πρὸς τὸν K · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐὰν τετράγωνος τετράγωνον μετρῇ, καὶ ἡ
15 πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρήσει· καὶ ἂν ἡ πλευ-
ρὰ τὴν πλευρὰν μετρῇ, καὶ ὁ τετράγωνος τὸν
τετράγωνον μετρήσει.

Ἔστωσαν τετράγωνοι ἀριθμοὶ οἱ A , B , πλευραὶ
δὲ αὐτῶν ἔστωσαν οἱ Γ , Δ , ὁ δὲ A τὸν B μετρεῖτω·
20 λέγω, ὅτι καὶ ὁ Γ τὸν Δ μετρεῖ.

Ὁ Γ γάρ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν E ποιεῖτω·
οἱ A , E , B ἄρα ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τῷ τοῦ Γ
πρὸς τὸν Δ λόγῳ. καὶ ἐπεὶ οἱ A , E , B ἐξῆς ἀνάλο-

1. A , E] e corr. V. 2. N] e corr. V; supra m. 2 B,
id. mg. m. 2: καὶ οἱ H , M , N , Θ . 3. B] Z φ. λόγῳ] corr.
ex λόγον φ. 5. καὶ ἐστὶν — 6: τὸν Γ] mg. φ. 7. εἰσὶν
PB. 8. τῶν] om. P. A , E] e corr. V. 10. καὶ δι'
ἴσου P. μὲν ὁ] ὁ μὲν BV φ. 14. Post τετράγωνος add.
ἀριθμός supra m. 1 B φ, m. 2 V. Supra τετράγωνον add.
ἀριθμόν B m. 2. 18. πλευρὰ φ. 23. λόγῳ] corr. ex λό-
γον φ.

iam eodem modo, quo supra¹⁾, demonstrabimus, numeros A, A, E et H, M, N, Θ deinceps proportionales esse in ratione $A : B$, et praeterea E, Ξ, Z et Θ, O, Π, K deinceps proportionales esse in ratione $B : \Gamma$. et $A : B = B : \Gamma$. quare etiam A, A, E et E, Ξ, Z in eadem ratione sunt et praeterea H, M, N, Θ et Θ, O, Π, K . et multitudo numerorum A, A, E multitudini numerorum E, Ξ, Z aequalis est et multitudo numerorum H, M, N, Θ multitudini numerorum Θ, O, Π, K . ex aequo igitur erit $A : E = E : Z$ et $H : \Theta = \Theta : K$ [VII, 14]; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si numerus quadratus quadratum numerum metitur, etiam latus latus metietur; et si latus latus metitur, etiam quadratus quadratum metietur.

Sint numeri quadrati A, B , latera autem eorum
 A ————— sint Γ, A , et A numerum B me-
 B ————— tiatur. dico, etiam Γ numerum
 Γ ————— A ————— A metiri.
 E ————— sit enim $\Gamma \times A = E$; itaque
 A, E, B deinceps proportionales sunt in ratione $\Gamma : A$
 [prop. XI]. et quoniam A, E, B deinceps proportionales

1) Uelut in prop. 12, scilicet per VII, 17—18. cum enim $A \times A = A$ et $A \times B = A$, erit $A : B = A : A$. cum $A \times B = A$ et $B \times B = E$, erit $A : B = A : E$. itaque $A : B = A : A = A : E$. et cum $A \times A = H$, $A \times A = M$, erit $A : A = H : M$; cum $A \times A = M$, $B \times A = N$, erit $A : B = M : N = H : M$. cum $B \times A = N$, $B \times E = \Theta$, erit $A : E = N : \Theta = A : B = H : M = M : N$ cett.

γόν εἰσιν, καὶ μετρεῖ ὁ A τὸν B , μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ A τὸν E . καὶ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ . μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Γ τὸν Δ .

Πάλιν δὴ ὁ Γ τὸν Δ μετρεῖται· λέγω, ὅτι καὶ ο
5 A τὸν B μετρεῖ.

Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δείξομεν, ὅτι οἱ A , E , B ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τῷ τοῦ Γ πρὸς τὸν Δ λόγῳ. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν E , μετρεῖ δὲ ὁ Γ τὸν
10 Δ , μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ A τὸν E . καὶ εἰσιν οἱ A , E , B ἐξῆς ἀνάλογον· μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ A τὸν B .

Ἐὰν ἄρα τετράγωνος τετράγωνον μετρῇ, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρήσει· καὶ ἐὰν ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρῇ, καὶ ὁ τετράγωνος τὸν τετράγωνον
15 μετρήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιε'.

Ἐὰν κύβος ἀριθμὸς κύβον ἀριθμὸν μετρῇ, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρήσει· καὶ ἐὰν ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρῇ, καὶ ὁ κύβος τὸν
20 κύβον μετρήσει.

Κίβος γὰρ ἀριθμὸς ὁ A κύβον τὸν B μετρεῖται, καὶ τοῖ μὲν A πλευρὰ ἔστω ὁ Γ , τοῖ δὲ B ὁ Δ . λέγω, ὅτι ὁ Γ τὸν Δ μετρεῖ.

Ὁ Γ γὰρ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν E ποιεῖται,
25 ὁ δὲ Δ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν H ποιεῖται, καὶ ἔτι ὁ Γ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Z [ποιεῖται], ἐκά-

1. εἶσι Vφ. 2. E] seq. ras. 1 litt. V. 3. μετρεῖ — τόν Δ] om. P. 4. πάλιν δὴ] ἀλλὰ δὴ μετρεῖται BVφ. ὁ] καὶ ὁ Vφ. μετρεῖται] om. BVφ. 9. μετρεῖ — 10: τόν E] om. P. 10. ἄρα] post ras. 2 litt. B. 12. Supra τετράγωνος et τετράγωνον in B scr. comp. ἀριθμὸς et ἀριθμὸν.

τερος δὲ τῶν Γ , Δ τὸν Z πολλαπλασιάσας ἐκάτερον
τῶν Θ , K ποιείτω. φανερὸν δὴ, ὅτι οἱ E , Z , H καὶ
οἱ A , Θ , K , B ἑξῆς ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τῷ τοῦ Γ πρὸς
τὸν Δ λόγῳ. καὶ ἐπεὶ οἱ A , Θ , K , B ἑξῆς ἀνάλογόν
5 εἰσιν, καὶ μετρεῖ ὁ A τὸν B , μετρεῖ ἄρα καὶ τὸν Θ .
καὶ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν
 Δ . μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Γ τὸν Δ .

Ἀλλὰ δὴ μετρεῖτω ὁ Γ τὸν Δ . λέγω, ὅτι καὶ ὁ
 A τὸν B μετρήσει.

10 Τῶν γὰρ αὐτῶν κατασκευασθέντων ὁμοίως δὴ
δείξομεν, ὅτι οἱ A , Θ , K , B ἑξῆς ἀνάλογόν εἰσιν ἐν
τῷ τοῦ Γ πρὸς τὸν Δ λόγῳ. καὶ ἐπεὶ ὁ Γ τὸν Δ
μετρεῖ, καὶ ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ A
πρὸς τὸν Θ , καὶ ὁ A ἄρα τὸν Θ μετρεῖ. ὥστε καὶ
15 τὸν B μετρεῖ ὁ A . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

Ἐὰν τετράγωνος ἀριθμὸς τετράγωνον ἀριθ-
μὸν μὴ μετρῇ, οὐδὲ ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν
μετρήσει· καὶ ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μὴ με-
20 τρῇ, οὐδὲ ὁ τετράγωνος τὸν τετράγωνον με-
τρήσει.

Ἐστῶσαν τετράγωνοι ἀριθμοὶ οἱ A , B , πλευρὰι
δὲ αὐτῶν ἑστῶσαν οἱ Γ , Δ , καὶ μὴ μετρεῖτω ὁ A τὸν
 B . λέγω, ὅτι οὐδὲ ὁ Γ τὸν Δ μετρεῖ.

25 Εἰ γὰρ μετρεῖ ὁ Γ τὸν Δ , μετρήσει καὶ ὁ A τὸν
 B . οὐ μετρεῖ δὲ ὁ A τὸν B . οὐδὲ ἄρα ὁ Γ τὸν Δ
μετρήσει.

3. of] om. V φ. 5. εἰσι V φ. 6. Θ] om. φ. 7.
μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Γ τὸν Δ] mg. m. 1 P. 9. μετρεῖσει φ.
10. αὐτόν φ. δὴ] om. B. 12. τόν] om. P. καὶ] m.

$\Gamma \times Z = \Theta$, $\Delta \times Z = K$. manifestum igitur, numeros E , Z , H et A , Θ , K , B deinceps proportionales esse in ratione $\Gamma : \Delta$ [prop. XII]. et quoniam A , Θ , K , B deinceps proportionales sunt, et A numerum B metitur, etiam numerum Θ metitur [prop. VII]. uerum $A : \Theta = \Gamma : \Delta$. ergo etiam Γ numerum Δ metitur.

Rursus metiatur Γ numerum Δ . dico, etiam A numerum B metiri. nam iisdem comparatis similiter demonstrabimus, numeros A , Θ , K , B deinceps proportionales esse in ratione $\Gamma : \Delta$. et quoniam Γ numerum Δ metitur, et $\Gamma : \Delta = A : \Theta$, etiam A numerum Θ metitur [VII def. 20]. quare etiam numerum B ¹⁾ metitur A ; quod erat demonstrandum.

XVI.

Si numerus quadratus quadratum numerum non metitur, ne latus quidem latus metietur; et si latus latus non metitur, ne quadratus quidem quadratum metietur.

A |—————| Sint numeri quadrati A , B , latera
 B |—————| autem eorum sint Γ , Δ , et A nume-
 Γ |—————| rum B ne metiatur. dico, ne Γ qui-
 Δ |—————| dem numerum Δ metiri.

nam si Γ numerum Δ metitur, etiam A numerum B metietur [prop. XIV]. at A numerum B non metitur. ergo ne Γ quidem numerum Δ metietur.

1) Cfr. p. 313 not.

2 B, om. V φ. 19. μῆ] supra V. 22. ἀριθμοί] m. 2 B,
 om. V φ. 23. μῆ] supra V. 24. λέγω δέ P. οὐδ' V.
 μετρήσει V φ. μετρεῖ — 25: τὸν Δ] mg. m. 1 P. 26. ὡς B.

Μὴ μετρεῖται [δὴ] πάλιν ὁ Γ τὸν Δ · λέγω, ὅτι οὐδὲ ὁ A τὸν B μετρήσει.

Εἰ γὰρ μετρεῖ ὁ A τὸν B , μετρήσει καὶ ὁ Γ τὸν Δ . οὐ μετρεῖ δὲ ὁ Γ τὸν Δ · οὐδ' ἄρα ὁ A τὸν B
5 μετρήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιζ'.

Ἐὰν κύβος ἀριθμὸς κύβον ἀριθμὸν μὴ με-
τρῇ, οὐδὲ ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μετρήσει·
κἂν ἡ πλευρὰ τὴν πλευρὰν μὴ μετρῇ, οὐδὲ ὁ
10 κύβος τὸν κύβον μετρήσει.

Κύβος γὰρ ἀριθμὸς ὁ A κύβον ἀριθμὸν τὸν B
μὴ μετρεῖται, καὶ τοῦ μὲν A πλευρὰ ἔστω ὁ Γ , τοῦ
δὲ B ὁ Δ · λέγω, ὅτι ὁ Γ τὸν Δ οὐ μετρήσει.

Εἰ γὰρ μετρεῖ ὁ Γ τὸν Δ , καὶ ὁ A τὸν B με-
15 τρήσει. οὐ μετρεῖ δὲ ὁ A τὸν B · οὐδ' ἄρα ὁ Γ
τὸν Δ μετρεῖ.

Ἀλλὰ δὴ μὴ* μετρεῖται ὁ Γ τὸν Δ · λέγω, ὅτι οὐδὲ ὁ A τὸν B μετρήσει.

Εἰ γὰρ ὁ A τὸν B μετρεῖ, καὶ ὁ Γ τὸν Δ με-
20 τρήσει. οὐ μετρεῖ δὲ ὁ Γ τὸν Δ · οὐδ' ἄρα ὁ A τὸν
 B μετρήσει· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιη'.

Δύο ὁμοίων ἐπιπέδων ἀριθμῶν εἰς μέσος
ἀνάλογόν ἐστιν ἀριθμός· καὶ ὁ ἐπίπεδος πρὸς
25 τὸν ἐπίπεδον διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ
ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευρὰν.

1. δὴ] om. P. 3. εἰ γὰρ μετρεῖ ὁ A τὸν B] mg. m. 1 P.
μετρήσει] om. P. 4. Δ] eras. V. οὐ μετρεῖ δὲ ὁ Γ τὸν
 Δ] m. 2 B. 5. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. B. 9. μετρῇ] -ῃ

Rursus Γ numerum Δ ne metiatur. dico, ne A quidem numerum B metiri.

nam si A numerum B metitur, etiam Γ numerum Δ metietur [prop. XIV]. at Γ numerum Δ non metitur. ergo ne A quidem numerum B metietur; quod erat demonstrandum.

XVII.

Si cubus numerus cubum numerum non metitur, ne latus quidem latus metietur; et si latus latus non metitur, ne cubus quidem cubum metietur.

Nam cubus numerus A cubum
 $\text{—————} \Delta$ B numerum B ne metiatur, et nu-
 $\text{—————} \Gamma$ meri A latus sit Γ , numeri B autem
 $\text{—————} \Delta$ Δ . dico, Γ numerum Δ non metiri.

nam si Γ numerum Δ metitur, etiam A numerum B metietur [prop. XV]. at A numerum B non metitur. ergo ne Γ quidem numerum Δ metitur.

Uerum Γ numerum Δ ne metiatur. dico, ne A quidem numerum B metiri.

nam si A numerum B metitur, etiam Γ numerum Δ metietur [prop. XV]. at Γ numerum Δ non metitur. ergo ne A quidem numerum B metietur; quod erat demonstrandum.

XVIII.

Inter duos similes numeros planos unus medius est proportionalis numerus; et planus ad planum

in ras. φ . 13. δ] (prius) corr. ex τοῦ V. 14. μετρεῖ] με-
 τρησεῖ V φ . 15. οὐδέ V φ . 20. δ A] supra m. 2 V. 21.
 $\delta\pi\epsilon\rho$ ἔδει δεῖξαι] om. BV φ .

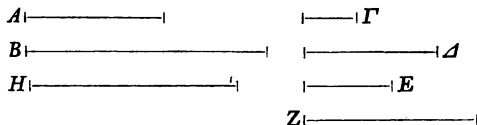
- Ἔστωσαν δύο ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ οἱ A, B , καὶ τοῦ μὲν A πλευραὶ ἔστωσαν οἱ Γ, Δ ἀριθμοί, τοῦ δὲ B οἱ E, Z . καὶ ἐπεὶ ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν οἱ ἀνάλογον ἔχοντες τὰς πλευράς, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z . λέγω οὖν, ὅτι τῶν A, B εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστιν ἀριθμός, καὶ ὁ A πρὸς τὸν B διπλασίονα λόγον ἔχει ἢπερ ὁ Γ πρὸς τὸν E ἢ ὁ Δ πρὸς τὸν Z , τουτέστιν ἢπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον [πλευράν].
- Καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z , ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν E , ὁ Δ πρὸς τὸν Z . καὶ ἐπεὶ ἐπίπεδός ἐστιν ὁ A , πλευραὶ δὲ αὐτοῦ οἱ Γ, Δ , ὁ Δ ἄρα τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ E τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν. ὁ Δ δη τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν H ποιεῖτω. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν μὲν Γ πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν, τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν H πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν H . ἀλλ' ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν E , [οὕτως] ὁ Δ πρὸς τὸν Z . καὶ ὡς ἄρα ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν H . πάλιν, ἐπεὶ ὁ E τὸν μὲν Δ πολλαπλασιάσας τὸν H πεποίηκεν, τὸν δὲ Z πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν B . ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν H . καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν B . οἱ A, H, B ἄρα ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν. τῶν A, B ἄρα εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστὶν ἀριθμός.

1. ἀριθμοί] om. Vφ. 9. πλευράν] om. P. 11. Γ] in ras. φ. 13. πολυπλασιάσας P. 14. πεποίηκε Vφ. 15. Z]

duplicatam rationem habet quam latera correspondentia.

Sint duo numeri plani similes A , B , et latera numeri A sint Γ , Δ , numeri B autem E , Z . et quoniam similes plani numeri ii sunt, qui latera proportionalia habent [VII def. 21], erit $\Gamma : \Delta = E : Z$. dico, inter A , B unum medium esse proportionalem numerum, et esse $A : B = \Gamma^2 : E^2 = \Delta^2 : Z^2$.

iam quoniam est $\Gamma : \Delta = E : Z$, permutando erit $\Gamma : E = \Delta : Z$ [VII, 13]. et quoniam A planus est,

latera autem eius Γ , Δ , erit $\Delta \times \Gamma = A$. eadem de causa erit etiam $E \times Z = B$. iam sit $\Delta \times E = H$. et quoniam $\Delta \times \Gamma = A$ et $\Delta \times E = H$, erit $\Gamma : E = A : H$ [VII, 17]. uerum $\Gamma : E = \Delta : Z$. quare etiam $\Delta : Z = A : H$. rursus quoniam

$E \times \Delta = H$ et $E \times Z = B$, erit $\Delta : Z = H : B$ [VII, 17]. demonstrauius autem, esse etiam

$$\Delta : Z = A : H.$$

quare etiam $A : H = H : B$. itaque A , H , B deinceps proportionales sunt. ergo inter A , B unus medius proportionalis est numerus.

in ras. ϕ . πολυπλασιάζας P. 16. πολυπλασιάζας P. 17. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] supra m. 2 V. πολυπλασιάζας P. πεποίηκε V ϕ . 18. πολυπλασιάζας P. 19. $\acute{\alpha}\lambda'$ ϕ . 20. οὕτως] om. P. Z] seq. οὕτως \acute{o} A P, del. m. 1. $\text{καὶ ὡς ἄρα ὁ } \Delta \text{ πρὸς}$] in ras. ϕ . 22. $\mu\acute{\epsilon}\nu$] om. P. πολυπλασιάζας P. 23. πεποίηκε V ϕ . πολυπλασιάζας R. 24. Z] in ras. ϕ . 28. εἶσι V ϕ .

Λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὁ A πρὸς τὸν B διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν, τουτέστιν ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν E ἢ ὁ Δ πρὸς τὸν Z . ἐπεὶ γὰρ οἱ A, H, B ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, ὁ A πρὸς τὸν B διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ πρὸς τὸν H . καὶ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν E καὶ ὁ Δ πρὸς τὸν Z . καὶ ὁ A ἄρα πρὸς τὸν B διπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν E ἢ ὁ Δ πρὸς τὸν Z . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

ιθ'.

Δύο ὁμοίων στερεῶν ἀριθμῶν δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί· καὶ ὁ στερεὸς πρὸς τὸν ὅμοιον στερεὸν τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν.

Ἔστωσαν δύο ὅμοιοι στερεοὶ οἱ A, B , καὶ τοῦ μὲν A πλευραὶ ἔστωσαν οἱ Γ, Δ, E , τοῦ δὲ B οἱ Z, H, Θ . καὶ ἐπεὶ ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν οἱ ἀνάλογον ἔχοντες τὰς πλευράς, ἐστὶν ἄρα ὡς μὲν ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Z πρὸς τὸν H , ὡς δὲ ὁ Δ πρὸς τὸν E , οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Θ . λέγω, ὅτι τῶν A, B δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί, καὶ ὁ A πρὸς τὸν B τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ὁ Γ πρὸς τὸν Z καὶ ὁ Δ πρὸς τὸν H καὶ ἔτι ὁ E πρὸς τὸν Θ .

Ὁ Γ γὰρ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν K ποιεῖται, ὁ δὲ Z τὸν H πολλαπλασιάσας τὸν Λ ποιεῖται. καὶ

4. τόν] τὴν P. 6. τόν] (alt.) corr. ex τό m. 2 P. 8. ἄρα διπλασίονα λόγον ἔχει πρὸς τὸν B Vφ. ὁ Γ] ὁ Γ] ὁ Γ] P B V φ; corr. ed. Basil. 11. μέσοι] ὅμοιοι V (corr. m. rec.), φ. 16. οἱ] ἀριθμοὶ οἱ φ, V m. 2. 17. μέν] om. B, supra m.

Iam dico, esse etiam $A : B = \Gamma^2 : E^2 = \Delta^2 : Z^2$.
nam quoniam A, H, B deinceps proportionales sunt,
erit [V def. 9] $A : B = A^2 : H^2$.

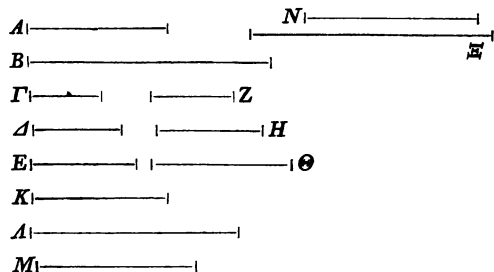
et $A : H = \Gamma : E = \Delta : Z$.

quare etiam $A : B = \Gamma^2 : E^2 = \Delta^2 : Z^2$; quod erat
demonstrandum.

XIX.

Inter duos similes numeros solidos duo medii
proportionales numeri interponuntur; et solidus ad
solidum similem triplicatam rationem habet quam
latera correspondentia.

Sint duo solidi similes A, B et numeri A latera
sint Γ, Δ, E , numeri B autem Z, H, Θ . et quoniam

similes solidi ii sunt, qui latera proportionalia habent
[VII def. 21], erit $\Gamma : \Delta = Z : H$, $\Delta : E = H : \Theta$.
dico, inter A, B duos medios proportionales numeros
interponi, et esse $A : B = \Gamma^3 : Z^3 = \Delta^3 : H^3 = E^3 : \Theta^3$.

sit enim $\Gamma \times \Delta = K$, $Z \times H = A$. et quoniam

2 V. 18. ἀριθμοὶ of V φ. 19. μὲν ὁ ὁ μὲν V φ, ὁ B.
24. καὶ] (prius) om. B, mg. ἦ. ἔτι] ἔστι φ.

ἐπεὶ οἱ Γ, Δ τοῖς Z, H ἐν $\tau\omega$ αὐτῷ λόγῳ εἰσίν, καὶ
ἐκ μὲν τῶν Γ, Δ ἐστὶν ὁ K , ἐκ δὲ τῶν Z, H ὁ A ,
οἱ K, A [ἄρα] ὅμοιοι ἐπίπεδοί εἰσιν ἀριθμοί· τῶν $K,$
 A ἄρα εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστὶν ἀριθμός. ἔστω ὁ
5 M , ὁ M ἄρα ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν Δ, Z , ὡς ἐν $\tau\omega$ πρὸς
τούτου θεωρήματι ἐδείχθη. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν μὲν
 Γ πολλαπλασιάσας τὸν K πεποίηκεν, τὸν δὲ Z πολ-
λαπλασιάσας τὸν M πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Γ
πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ K πρὸς τὸν M . ἀλλ' ὡς ὁ K
10 πρὸς τὸν M , ὁ M πρὸς τὸν A . οἱ K, M, A ἄρα
ἐξῆς εἰσὶν ἀνάλογον ἐν $\tau\omega$ τοῦ Γ πρὸς τὸν Z λό-
γῳ. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ
 Z πρὸς τὸν H , ἐναλλάξ ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν
 Z , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν H . διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ
15 ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Θ . οἱ
 K, M, A ἄρα ἐξῆς εἰσὶν ἀνάλογον ἐν τε $\tau\omega$ τοῦ Γ
πρὸς τὸν Z λόγῳ καὶ $\tau\omega$ τοῦ Δ πρὸς τὸν H καὶ
ἔτι $\tau\omega$ τοῦ E πρὸς τὸν Θ . ἑκάτερος δὲ τῶν E, Θ
τὸν M πολλαπλασιάσας ἑκάτερον τῶν N, Ξ ποιείτω.
20 καὶ ἐπεὶ στερεός ἐστὶν ὁ A , πλευραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσὶν
οἱ Γ, Δ, E , ὁ E ἄρα τὸν ἐκ τῶν Γ, Δ πολλαπλα-
σιάσας τὸν A πεποίηκεν. ὁ δὲ ἐκ τῶν Γ, Δ ἐστὶν ὁ
 K · ὁ E ἄρα τὸν K πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν.
διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ Θ τὸν A πολλαπλασιάσας τὸν
25 B πεποίηκεν. καὶ ἐπεὶ ὁ E τὸν K πολλαπλασιάσας
τὸν A πεποίηκεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν M πολλαπλα-
σιάσας τὸν N πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ K πρὸς
τὸν M , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν N . ὡς δὲ ὁ K πρὸς
τὸν M , οὕτως ὁ τε Γ πρὸς τὸν Z καὶ ὁ Δ πρὸς
30 τὸν H καὶ ἔτι ὁ E πρὸς τὸν Θ · καὶ ὡς ἄρα ὁ

1. of] corr. ex ὁ m. 2 P. εἰσὶ V φ. 3. ἄρα] om. P.

Γ , Δ et Z , H in eadem ratione sunt, et $\Gamma \times \Delta = K$, $Z \times H = A$, numeri K , A similes plani sunt [VII def. 21]. itaque inter K , A unus medius est proportionalis numerus [prop. XVIII]. sit M . itaque $M = \Delta \times Z$, ut in propositione praecedenti demonstratum est [p. 318, 15; 26]. et quoniam

$\Delta \times \Gamma = K$ et $\Delta \times Z = M$, erit $\Gamma : Z = K : M$ [VII, 17]. uerum $K : M = M : A$. itaque K , M , A deinceps proportionales sunt in ratione $\Gamma : Z$. et quoniam est $\Gamma : \Delta = Z : H$, permutando erit

$$\Gamma : Z = \Delta : H \text{ [VII, 13].}$$

eadem de causa erit etiam $\Delta : H = E : \Theta$. itaque K , M , A deinceps proportionales sunt in rationibus $\Gamma : Z$, $\Delta : H$, $E : \Theta$. iam sit $E \times M = N$ et $\Theta \times M = \Xi$. et quoniam A solidus est, et latera eius sunt Γ , Δ , E , erit $E \times \Gamma \times \Delta = A$. uerum $\Gamma \times \Delta = K$. itaque $E \times K = A$. eadem de causa etiam $\Theta \times A = B$. et quoniam $E \times K = A$, et $E \times M = N$, erit $K : M = A : N$ [VII, 17]. uerum

$$K : M = \Gamma : Z = \Delta : H = E : \Theta.$$

6. Post *δείχθη* add. $V\varphi$: *ἔστιν ἄρα* (*ἔτι φ*) *ὡς ὁ K πρὸς τὸν M, ὁ M πρὸς τὸν A*; idem B mg. m. 2. 7. *πεποίημε* $V\varphi$.
 9. *ἀλλ' ὡς ὁ K πρὸς τὸν M*] mg. φ . 10. *ὅ] οὕτως ὁ V\varphi*.
 11. *εἰδὼν*] om. P, supra m. 1 V. 14. *διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ*] P;
πάλιν ἐπεὶ ἔστιν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν E, οὕτως ὁ H πρὸς τὸν Θ,
ἐναλλάξ ἄρα ἔστιν Theon (BV φ). 16. K , A , M $V\varphi$. *ἄρα*]
ἔτι φ. ἀνάλογόν εἰδὼν $V\varphi$. 17. *λόγῳ*] om. $V\varphi$. *τῶ*]
 om. $V\varphi$. 21. Γ] (prius) eras. V. 22. Δ] seq. in P: *πολλαπλα-*
σιάσας, sed delet. 23. *πεποίηκε* $V\varphi$. 24. Post *πολλαπλα-*
σιάσας add. Theon: *τὸν ἐκ τῶν Z, H* (BV φ). 25. *πεποίηκε*
 $V\varphi$. 30. *ἔτι*] corr. ex *ὅτι* m. 1 P; *ἔστιν φ*, mg. *ἔτι*. καὶ
ὡς] ὡς BV φ .

- Γ πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ὁ Ε πρὸς τὸν Θ, οὕτως ὁ Α πρὸς τὸν Ν. πάλιν, ἐπεὶ ἐκάτερος τῶν Ε, Θ τὸν Μ πολλαπλασιάσας ἐκάτερον τῶν Ν, Ξ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ο Ε πρὸς τὸν Θ, οὕτως 5 ὁ Ν πρὸς τὸν Ξ. ἀλλ' ὡς ὁ Ε πρὸς τὸν Θ, οὕτως ὅ τε Γ πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ὁ Ε πρὸς τὸν Θ, οὕτως ὅ τε Α πρὸς τὸν Ν καὶ ὁ Ν πρὸς τὸν Ξ. πάλιν, ἐπεὶ ὁ Θ τὸν Μ πολλαπλα- 10 σιάσας τὸν Ξ πεποίηκεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν Α πολλαπλασιάσας τὸν Β πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Μ πρὸς τὸν Α, οὕτως ὁ Ξ πρὸς τὸν Β. ἀλλ' ὡς ὁ Μ πρὸς τὸν Α, οὕτως ὅ τε Γ πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ὁ Ε πρὸς τὸν Θ. καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ 15 πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ὁ Ε πρὸς τὸν Θ, οὕτως οὐ μόνον ὁ Ξ πρὸς τὸν Β, ἀλλὰ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Ν καὶ ὁ Ν πρὸς τὸν Ξ. οἱ Α, Ν, Ξ, Β ἄρα ἐξῆς εἰσιν ἀνάλογον ἐν τοῖς εἰρημένοις τῶν πλευρῶν λόγοις.
- 20 Λέγω, ὅτι καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Β τριπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ἡ ὁμόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν, τουτέστιν ἢ περ ὁ Γ ἀριθμὸς πρὸς τὸν Ζ ἢ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ἔτι ὁ Ε πρὸς τὸν Θ. ἐπεὶ γὰρ τέσσαρες ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν οἱ Α, Ν, 25 Ξ, Β, ὁ Α ἄρα πρὸς τὸν Β τριπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ὁ Α πρὸς τὸν Ν. ἀλλ' ὡς ὁ Α πρὸς τὸν Ν, οὕτως ἐδείχθη ὅ τε Γ πρὸς τὸν Ζ καὶ ὁ Α πρὸς τὸν Η καὶ ἔτι ὁ Ε πρὸς τὸν Θ. καὶ ὁ Α ἄρα πρὸς τὸν

2. Ν] corr. ex K V. 6. Post H add. P: καὶ ὁ Ε πρὸς τὸν Θ. καὶ ὡς — 8: τὸν Θ] del. P et m. 1 et m. 2. 8. 7ε] om. P. 9. Ξ] Ζ φ. 14. Θ. καὶ ὡς ἄρα ὁ Γ πρὸς τὸν]

quare etiam erit $\Gamma : Z = A : H = E : \Theta = A : N$.
 rursus quoniam est $E \times M = N$ et $\Theta \times M = \Xi$,
 erit $E : \Theta = N : \Xi$ [VII, 18]. uerum

$$E : \Theta = \Gamma : Z = A : H.$$

quare etiam $\Gamma : Z = A : H = E : \Theta = A : N = N : \Xi$.
 rursus quoniam est $\Theta \times M = \Xi$ et $\Theta \times A = B$,
 erit $M : A = \Xi : B$ [VII, 17]. uerum

$$M : A = \Gamma : Z = A : H = E : \Theta.$$

quare etiam

$\Gamma : Z = A : H = E : \Theta = \Xi : B = A : N = N : \Xi$.
 itaque A, N, Ξ, B deinceps proportionales sunt in
 rationibus laterum, quas indicauimus.

Dico, esse etiam

$$A : B = \Gamma^3 : Z^3 = A^3 : H^3 = E^3 : \Theta^3.$$

nam quoniam quattuor numeri deinceps proportionales
 sunt, A, N, Ξ, B , erit $A : B = A^3 : N^3$ [V def. 10].
 uerum $A : N = \Gamma : Z = A : H = E : \Theta$, ut demon-

mg. φ . 16. Ξ] $Z \varphi$. 17. Ξ] corr. ex $Z \varphi$. 22. $\pi\lambda\epsilon$ -
 $\rho\acute{\alpha}\nu \varphi$. 28. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. φ , $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ V.

B τριπλασίονα λόγον ἔχει ἥπερ ἡ ομόλογος πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον πλευράν, τουτέστιν ἥπερ ὁ *Γ* ἀριθμὸς πρὸς τὸν *Z* καὶ ὁ *Δ* πρὸς τὸν *Η* καὶ ἔτι ὁ *Ε* πρὸς τὸν *Θ*. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

κ'.

Ἐὰν δύο ἀριθμῶν εἰς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτῃ ἀριθμὸς, ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἔσονται οἱ ἀριθμοί.

Δύο γάρ ἀριθμῶν τῶν *A*, *B* εἰς μέσος ἀνάλογον
10 ἐμπίπτει ἀριθμὸς ὁ *Γ*. λέγω, ὅτι οἱ *A*, *B* ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν ἀριθμοί.

Εἰλήφθωσαν [γὰρ] ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς *A*, *Γ* οἱ *Δ*, *Ε*. ἰσάκως ἄρα ὁ *Δ* τὸν *A* μετρεῖ καὶ ὁ *Ε* τὸν *Γ*. ὁσάκως δὲ ὁ *Δ*
15 τὸν *A* μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ *Z*. ὁ *Z* ἄρα τὸν *Δ* πολλαπλασιάσας τὸν *A* πεποίηκεν. ὥστε ο *A* ἐπίπεδός ἐστιν, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ οἱ *Δ*, *Z*. πάλιν, ἐπεὶ οἱ *Δ*, *Ε* ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς *Γ*, *B*, ἰσάκως ἄρα ὁ *Δ* τὸν *Γ*
20 μετρεῖ καὶ ὁ *Ε* τὸν *B*. ὁσάκως δὲ ὁ *Ε* τὸν *B* μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ *Η*. ὁ *Ε* ἄρα τὸν *B* μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ *Η* μονάδας. ὁ *Η* ἄρα τὸν *Ε* πολλαπλασιάσας τὸν *B* πεποίηκεν. ὁ *B* ἄρα

1. πλευρὰ πρὸς τὴν ὁμόλογον] mg. φ. 6. ἐμπίπτει V, corr. m. 1. 9. μέσον B. ἀνάλογον] om. BVφ. In B supra scr. m. 2: εἰς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει ὁ *Γ* ἀριθμὸς, ὥς ὁ *A* πρὸς τὸν *Γ*, ὁ *Γ* πρὸς τὸν *B*. 12. γὰρ] om. P. 13. *A*, *Γ*] *A*, *Γ*, *B* Bφ, et V delete B. Post *E* in Vφ add. ἔστιν ἄρα ὥς ὁ *Δ* πρὸς τὸν *E*, ὁ *A* πρὸς τὸν *Γ*. ὥς δὲ ὁ *A* πρὸς τὸν *Γ*, ὁ *Γ* πρὸς τὸν *B* (Θ φ). καὶ ὥς ἄρα ὁ *Δ* πρὸς τὸν *E*, ὁ *Γ* πρὸς τὸν *B*; idem B mg. m. 2 (δὴ pro δέ). 16. πε-

strauimus. quare etiam

$$A : B = \Gamma^3 : Z^3 = \Delta^3 : H^3 = E^3 : \Theta^3;$$

quod erat demonstrandum.

XX.

Si inter duos numeros unus medius proportionalis interponitur numerus, numeri plani similes erunt.

Nam inter duos numeros A , B unus medius proportionalis interponatur numerus Γ . dico, A , B esse similes numeros planos.

sumantur Δ , E minimi numeri eorum, qui eandem rationem habent ac A , Γ [VII, 33]. itaque Δ numerum A et E numerum Γ aequaliter metitur [VII, 20]. iam quoties Δ numerum A metitur, tot unitates sint in Z . itaque $Z \times \Delta = A$ [VII def. 15]. quare A planus est, latera autem eius Δ , Z . rursus quoniam Δ , E minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent ac Γ , B ¹⁾, Δ numerum Γ et E numerum B aequaliter metitur [VII, 20]. iam quoties E numerum B metitur, tot unitates sint in H . itaque E numerum B metitur secundum unitates numeri H . itaque $H \times E = B$ [VII def. 15]. itaque B planus

1) Nam $A : \Gamma = \Gamma : B$.

ποίηκε $V\varphi$. Seq. in $V\varphi$: τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν; idem B m. 2. 17. ἐστὶ $V\varphi$. 18. εἶσιν P . 19. Γ , B] B , Γ φ . 20. δὴ] δέ P , et B (corr. m. 1). 21. ἔστωσαν] bis φ , sed corr. ὁ E] e corr. V , καὶ ὁ E P .

ἐπίπεδός ἐστι, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ E, H . οἱ A, B ἄρα ἐπίπεδοί εἰσιν ἀριθμοί. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὅμοιοι. ἐπεὶ γὰρ ὁ Z τὸν μὲν A πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν, τὸν δὲ E πολλαπλασιάσας τὸν Γ πε-
 5 ποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν E , οὕτως ο A πρὸς τὸν Γ , τουτέστιν ὁ Γ πρὸς τὸν B . πάλιν, ἐπεὶ ὁ E ἐκότερον τῶν Z, H πολλαπλασιάσας τοὺς Γ, B πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ο Z πρὸς τὸν H , οὕ-
 10 τως ὁ Γ πρὸς τὸν B . ὡς δὲ ὁ Γ πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν E . καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν E , οὕ-
 τως ὁ Z πρὸς τὸν H . καὶ ἐναλλάξ ὡς ο A πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν H . οἱ A, B ἄρα ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοί εἰσιν· αἱ γὰρ πλευραὶ αὐτῶν ἀνά-
 λογόν εἰσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

15

κα'.

Ἐὰν δύο ἀριθμῶν δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμ-
 πίπτωσιν ἀριθμοί, ὅμοιοι στερεοί εἰσιν οἱ
 ἀριθμοί.

Δύο γὰρ ἀριθμῶν τῶν A, B δύο μέσοι ἀνάλογον
 20 ἐπιπίπτωσαν ἀριθμοὶ οἱ Γ, Δ . λέγω, ὅτι οἱ A, B
 ὅμοιοι στερεοί εἰσιν.

Εἰλήφθωσαν γὰρ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν ἀν-
 τὸν λόγον ἐχόντων τοῖς A, Γ, Δ τρεῖς οἱ E, Z, H .
 οἱ ἄρα ἄκροι αὐτῶν οἱ E, H πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 25 εἰσίν. καὶ ἐπεὶ τῶν E, H εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμ-
 πέπτωκεν ἀριθμὸς ὁ Z , οἱ E, H ἄρα ἀριθμοὶ ὅμοιοι

1. ἐπίπεδος] in ras. φ. 3. ἐπεὶ γὰρ — 4: Γ πεποίηκεν] del. B; ἐπεὶ γὰρ ἐκότερον (ex ἐκότερος V) τῶν A, E ὁ Z (Δ , E ὁ Z in ras. V) πολλαπλασιάσας ἐκότερον τῶν A, Γ (in ras. V) πεποίηκεν V φ; ἐπεὶ γὰρ ἐκότερος τῶν Z, H τὸν E πολλαπλα-
 σιάσας ἐκότερον τῶν Γ, B πεποίηκεν mg. B. In P mg. m. 1

est, et latera eius sunt E, H . ergo A, B plani sunt numeri.

Iam dico, eos etiam similes esse. nam quoniam est $Z \times A = A$ et $Z \times E = \Gamma^1$, erit

$$A : E = A : \Gamma = \Gamma : B.$$

rursus quoniam $E \times Z = \Gamma$, $E \times H = B$, erit $Z : H = \Gamma : B$ [VII, 17]. uerum $\Gamma : B = A : E$. quare etiam $A : E = Z : H$. et permutando $A : Z = E : H$ [VII, 13]. ergo A, B similes sunt numeri plani; latera enim eorum proportionalia sunt [VII def. 21]; quod erat demonstrandum.

XXI.

Si inter duos numeros duo medii proportionales numeri interponuntur, numeri similes sunt solidi.

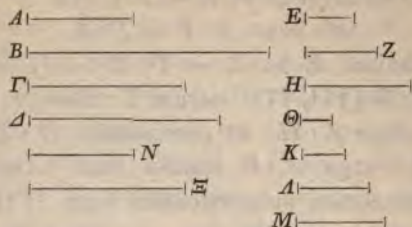
Nam inter duos numeros A, B duo medii proportionales interponantur numeri Γ, A . dico, numeros A, B similes esse solidos.

sumantur enim E, Z, H numeri minimi eorum, qui in eadem ratione sunt ac A, Γ, A [prop. II]. itaque extremi eorum E, H inter se primi sunt [prop. III]. et quoniam inter E, H unus medius proportionalis interponitur numerus Z , numeri E, H similes plani

1) Nam $A : A = 1 : Z = E : \Gamma$.

add. \sim *ισάνεις ἄρα ὁ A τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ E τὸν Γ* (signo \sim nullum in textu respondit). 5. *ὥς*] om. P. 7. *ἐκότερον τῶν Z, H ὁ E $V\phi$. Z, H πολλαπλασιάζοντας τοὺς*] om. B. *τοὺς*] *ἐκότερον τῶν $V\phi$.* 10. *καὶ ὥς — E*] mg. ϕ . *ἄρα*] om. P. 11. *καὶ ἐναλλάξ — 12: τὸν H*] om. Theon (BV ϕ). 13. *εἰσιν ἀριθμοί* P. 16. *ἐμπίπτουσιν ϕ* , sed corr. 17. *ἀριθμοί, ὅμοιοι*] bis ϕ . *οἱ*] om. P. 20. Γ, A] $A, \Gamma \phi$. *λέγω γὰρ V* , delete *γὰρ*. 23. A] $A, B V\phi$. 25. *εἰσὶ $V\phi$. ἀνάλογος* P. 26. *ὁ Z*] om. ϕ .

ἐπίπεδοι εἰσιν. ἔστωσαν οὖν τοῦ μὲν E πλευραὶ οἱ Θ , K , τοῦ δὲ H οἱ A , M . φανερόν ἄρα ἐστὶν ἐκ τοῦ πρὸ τούτου, ὅτι οἱ E , Z , H ἑξῆς εἰσιν ἀνάλογον ἐν

τε τῷ τοῦ Θ πρὸς τὸν A λόγῳ καὶ τῷ τοῦ K πρὸς
 5 τὸν M . καὶ ἐπεὶ οἱ E , Z , H ἐλάχιστοί εἰσι τῶν τὸν
 αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς A , Γ , Δ , καὶ ἐστὶν ἴσον
 τὸ πλῆθος τῶν E , Z , H τῷ πλῆθει τῶν A , Γ , Δ , δι'
 ἴσον ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ E πρὸς τὸν H , οὕτως ὁ A πρὸς
 τὸν Δ . οἱ δὲ E , H πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλά-
 10 χιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λό-
 γον ἔχοντας αὐτοῖς ἰσάκεις ὃ τε μείζων τὸν μείζονα
 καὶ ὁ ἐλάσσων τὸν ἐλάσσονα, τουτέστιν ὃ τε ἡγού-
 μενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον·
 ἰσάκεις ἄρα ὁ E τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ H τὸν Δ . ὁσά-
 15 κεις δὴ ὁ E τὸν A μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν
 ἐν τῷ N . ὁ N ἄρα τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν A
 πεποίηκεν. οὗ δὲ E ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν Θ , K · ὁ N ἄρα
 τὸν ἐκ τῶν Θ , K πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν.
 στερεὸς ἄρα ἐστὶν ὁ A , πλευραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ
 20 Θ , K , N . πάλιν, ἐπεὶ οἱ E , Z , H ἐλάχιστοί εἰσι τῶν
 τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς Γ , Δ , B , ἰσάκεις ἄρα
 ὁ E τὸν Γ μετρεῖ καὶ ὁ H τὸν B . ὁσάκεις δὴ ὁ E

2. τοῦ πρὸ] om. BVφ.

3. ἀνάλογόν εἰσιν Vφ.

4.

sunt [prop. XX]. sint Θ , K latera numeri E , et A , M latera numeri H . itaque ex praecedenti propositione manifestum est, numeros E , Z , H deinceps proportionales esse in ratione $\Theta : A$ et $K : M$.¹⁾ et quoniam E , Z , H minimi²⁾ sunt eorum, qui eandem rationem habent ac A , Γ , Δ , et multitudo numerorum E , Z , H aequalis est multitudini numerorum A , Γ , Δ , ex aequo erit $E : H = A : \Delta$ [VII, 14]. sed E , H primi sunt, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur, maior maiorem et minor minorem [VII, 20], h. e. praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque E numerum A et H numerum Δ aequaliter metitur. iam quoties E numerum A metitur, tot unitates sint in N . itaque $N \times E = A$ [VII def. 15]. uerum $E = \Theta \times K$. itaque

$$N \times \Theta \times K = A.$$

ergo A solidus est, latera autem eius Θ , K , N . rursus quoniam E , Z , H minimi sunt eorum, qui eandem rationem habent ac Γ , Δ , B ³⁾, E numerum Γ et H numerum B aequaliter metitur [VII, 20]. iam quoties

1) Nam in prop. 20 demonstratum est

$$A : \Gamma = \Gamma : B = \Delta : E = Z : H.$$

2) Hoc solum utitur, quod numeri E , Z , H et A , Γ , Δ proportionales sunt.

3) Nam $A : \Gamma = \Gamma : \Delta = \Delta : B = E : Z = Z : H$, et E , Z , H minimi sunt in ratione $A : \Gamma$ et $\Gamma : \Delta$.

$\tauόν$] om. B. 5. $τόν$] om. B. $εἶσιν$ P. 6. $καί ἐστιν$ — 7: A , Γ , Δ] om. Theon (BV φ). 15. $\deltaή]$ $\deltaέ$ V φ . 18. $πεποίηκε$ V φ . 20. N] in ras. V. 22. H] in ras. φ . $\deltaή]$ $\deltaέ$ BV φ .

τὸν Γ μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ Ξ .
 ὁ H ἄρα τὸν B μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Ξ μονάδας·
 ὁ Ξ ἄρα τὸν H πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν.
 ὁ δὲ H ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν A, M · ὁ Ξ ἄρα τὸν ἐκ τῶν
 5 A, M πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν. στερεὸς ἄρα
 ἐστὶν ὁ B , πλευραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ A, M, Ξ · οἱ
 A, B ἄρα στερεοὶ εἰσιν.

Λέγω [δὴ], ὅτι καὶ ὅμοιοι. ἐπεὶ γὰρ οἱ N, Ξ τὸν
 E πολλαπλασιάσαντες τοὺς A, Γ πεποιήκασιν, ἔστιν
 10 ἄρα ὡς ὁ N πρὸς τὸν Ξ , ὁ A πρὸς τὸν Γ , τουτέστιν
 ὁ E πρὸς τὸν Z . ἀλλ' ὡς ὁ E πρὸς τὸν Z , ο Θ
 πρὸς τὸν A καὶ ὁ K πρὸς τὸν M · καὶ ὡς ἄρα ὁ Θ
 πρὸς τὸν A , οὕτως ο K πρὸς τὸν M καὶ ο N πρὸς
 τὸν Ξ . καὶ εἰσιν οἱ μὲν Θ, K, N πλευραὶ τοῦ A , οἱ
 15 δὲ Ξ, A, M πλευραὶ τοῦ B . οἱ A, B ἄρα ἀριθμοὶ
 ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κβ'.

Ἐὰν τρεῖς ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ᾧσιν, ο
 δὲ πρῶτος τετράγωνος ᾗ, καὶ ο τρίτος τετρά-
 20 γωνος ἔσται.

Ἐστώσαν τρεῖς ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ A, B ,
 Γ , ο δὲ πρῶτος ὁ A τετράγωνος ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ
 ὁ τρίτος ὁ Γ τετράγωνός ἐστιν.

Ἐπεὶ γὰρ τῶν A, Γ εἰς μέσος ἀνάλογόν ἐστιν
 25 ἀριθμὸς ὁ B , οἱ A, Γ ἄρα ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν.
 τετράγωνος δὲ ὁ A · τετράγωνος ἄρα καὶ ὁ Γ · ὅπερ
 ἔδει δεῖξαι.

2. ὁ] καὶ ὁ P . κατά] insert. postea V . 4. τόν] corr.
 ex τῶν V . 5. πεποίηκε $V\phi$. Seq. in $V\phi$: τὸν δὲ E πολλα-
 πλασιάσας τὸν Γ πεποίηκε; idem B m. 2. 7. εἰσι $V\phi$. 8.

E numerum Γ metitur, tot unitates sint in Ξ . itaque H numerum B metitur secundum unitates numeri Ξ .¹⁾ itaque $\Xi \times H = B$. uerum $H = A \times M$. itaque $\Xi \times A \times M = B$. ergo B solidus est, latera autem eius sunt A, M, Ξ . ergo A, B solidi sunt.

Dico, eos etiam similes esse. nam quoniam

$$N \times E = A \text{ et } \Xi \times E = \Gamma^2, \text{ erit}$$

$$N : \Xi = A : \Gamma [\text{VII}, 18] = E : Z.$$

uerum $E : Z = \Theta : A = K : M$. quare etiam

$$\Theta : A = K : M = N : \Xi.$$

et Θ, K, N latera sunt numeri A , et Ξ, A, M^3) latera numeri B . ergo A, B similes sunt numeri solidi [VII def. 21]; quod erat demonstrandum.

XXII.

Si tres numeri deinceps proportionales sunt, et primus quadratus est, etiam tertius quadratus erit.

Sint tres numeri deinceps proportionales A, B, Γ , et primus A quadratus sit. dico, etiam tertium Γ quadratum esse.

nam quoniam inter A, Γ unus medius est proportionalis numerus B , A et Γ similes plani sunt [prop. XX]. uerum A quadratus est. ergo etiam Γ quadratus est [VII def. 21]; quod erat demonstrandum.

1) Nam $E : \Gamma = 1 : \Xi = H : B$.

2) Nam $E : \Gamma = 1 : \Xi$.

3) Debuit dici A, M, Ξ . sed respicit ad. p. 332, 4.

$\delta\eta$] om. P. N] e corr. V. 10. Ξ] corr. ex $Z \varphi$. 19. $\kappa\alpha\iota \delta$] δ insert. m. 2 P. 24. $\alpha\lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma$ V, sed corr. m. 1. 25. $\epsilon\iota\sigma\iota$ V φ . 26. Γ] in ras. P.

κγ'.

Ἐὰν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ δὲ πρῶτος κύβος ἦ, καὶ ὁ τέταρτος κύβος ἔσται.

- 5 Ἔστωσαν τέσσαρες ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ A, B, Γ, Δ , ὁ δὲ A κύβος ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ ὁ Δ κύβος ἐστίν.

- Ἐπεὶ γὰρ τῶν A, Δ δύο μέσοι ἀνάλογόν εἰσιν ἀριθμοὶ οἱ B, Γ , οἱ A, Δ ἄρα ὁμοιοὶ εἰσι στερεοὶ 10 ἀριθμοί. κύβος δὲ ὁ A · κύβος ἄρα καὶ ὁ Δ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κδ'.

- Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχω-
σιν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον 15 ἀριθμόν, ὁ δὲ πρῶτος τετράγωνος ἦ, καὶ ὁ δεύτερος τετράγωνος ἔσται.

- Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχέτωσαν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς ὁ Γ πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν τὸν Δ , ὁ δὲ A τετράγωνος ἔστω· λέγω, 20 ὅτι καὶ ὁ B τετράγωνός ἐστιν.

- Ἐπεὶ γὰρ οἱ Γ, Δ τετράγωνοί εἰσιν, οἱ Γ, Δ ἄρα ὁμοιοὶ ἐπίπεδοι εἰσιν. τῶν Γ, Δ ἄρα εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει ἀριθμός. καὶ ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , ὁ A πρὸς τὸν B · καὶ τῶν A, B ἄρα εἷς μέσος 25 ἀνάλογον ἐμπίπτει ἀριθμός. καὶ ἐστὶν ὁ A τετράγωνος· καὶ ὁ B ἄρα τετράγωνός ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

7. ἔσται ΒVφ. 9. B, Γ] Γ, B φ. εἰσιν P. 14. τετράγωνος ἀριθμός πρὸς] mg. φ. τετράγωνος φ, sed corr.
15. ἀριθμός φ, sed corr. ἢ τετράγωνος ΒVφ. 16. δεύτερος] λοιπός P. 22. εἷσι Vφ. 23. καὶ] καὶ ἐπεὶ P. τόν]
om. B. 24. τόν] om. B. 25. ὁ] ὡς ὁ P.

XXIII.

Si quattuor numeri deinceps proportionales sunt, et primus cubus est, etiam quartus cubus erit.

Sint quattuor numeri deinceps proportionales A , B , Γ , Δ , et A cubus sit. dico, etiam Δ cubum esse.

nam quoniam inter A , Δ duo
 $\text{—————}|A$
 $\text{—————}|B$
 $\text{—————}| \Gamma$
 $\text{—————}| \Delta$
 medii proportionales sunt numeri B , Γ , A et Δ similes sunt solidi numeri [prop. XXI]. uerum A cubus est. ergo etiam Δ cubus est [VII def. 21];

quod erat demonstrandum.

XXIV.

Si duo numeri inter se rationem habent, quam quadratus numerus ad quadratum numerum, et primus quadratus est, etiam secundus quadratus erit.

Duo enim numeri A , B inter se rationem habent, quam quadratus numerus Γ ad quadratum numerum Δ , et A quadratus sit. dico, etiam B quadratum esse.

nam quoniam Γ , Δ quadrati sunt, Γ , Δ similes
 $A| \text{—————}|$
 $| \text{—————}| B$
 $| \text{—————}| \Gamma$
 $| \text{—————}| \Delta$
 sunt plani. itaque inter Γ , Δ unus medius proportionalis interponitur numerus [prop. XVIII]. est autem $\Gamma : \Delta = A : B$. quare etiam inter A , B unus medius proportionalis interponitur numerus [prop. VIII]. et A quadratus est. ergo etiam B quadratus est [prop. XXII]; quod erat demonstrandum.

κε'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχω-
 σιν, ὃν κύβος ἀριθμὸς πρὸς κύβον ἀριθμόν,
 ὁ δὲ πρῶτος κύβος ἦ, καὶ ὁ δεῦτερος κύβος
 5 ἔσται.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πρὸς ἀλλήλους λόγον
 ἐχέτωσαν, ὃν κύβος ἀριθμὸς ὁ Γ πρὸς κύβον ἀριθ-
 μὸν τὸν Δ , κύβος δὲ ἔστω ὁ A . λέγω [δή], ὅτι καὶ
 ὁ B κύβος ἐστίν.

- 10 Ἐπεὶ γὰρ οἱ Γ, Δ κύβοι εἰσίν, οἱ Γ, Δ ὅμοιοι
 στερεοὶ εἰσιν· τῶν Γ, Δ ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογον
 ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί. ὅσοι δὲ εἰς τοὺς Γ, Δ μεταξὺ
 κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν, τοσοῦτοι καὶ
 εἰς τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας αὐτοῖς· ὥστε καὶ
 15 τῶν A, B δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθ-
 μοί. ἐμπιπτέτωσαν οἱ E, Z . ἐπεὶ οὖν τέσσαρες ἀριθ-
 μοὶ οἱ A, E, Z, B ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, καὶ ἐστὶ
 κύβος ὁ A , κύβος ἄρα καὶ ὁ B . ὅπερ εἶδει δεῖξαι.

κς'.

- 20 Οἱ ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους
 λόγον ἔχουσιν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς
 τετράγωνον ἀριθμόν.

Ἔστωσαν ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ οἱ A, B . λέγω,
 ὅτι ὁ A πρὸς τὸν B λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθ-
 25 μὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν.

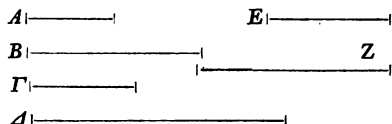
3. πρὸς κύβον ἀριθμόν] bis φ, sed corr. 8. δὴ] om. P.
 10. ὅμοιοι] ἄρα ὅμοιοι BVφ. 11. εἰσὶ Vφ. 12. δέ] δὴ?
 13. ἐμπίπτουσι PVφ. 15. τῶν] τόν φ. 17. εἰσιν] εἰσι Vφ.
 ἐστὶ] ἐστὶν P. 24. A] seq. ras. 1 litt. V. ἀριθμὸς om. Vφ.

XXV.

Si duo numeri inter se rationem habent, quam cubus numerus ad cubum numerum, et primus cubus est, etiam secundus cubus erit.

Duo enim numeri A, B inter se rationem habeant, quam cubus numerus Γ ad cubum numerum Δ , et cubus sit A . dico, etiam B cubum esse.

nam quoniam Γ, Δ cubi sunt, Γ, Δ similes solidi sunt. itaque inter Γ, Δ duo medii proportionales interponuntur numeri [prop. XIX]. iam quot inter Γ, Δ secundum proportionem continuam interponun-

tur numeri, totidem etiam inter eos, qui eandem rationem habent, interponuntur [prop. VIII]. quare etiam inter A, B duo medii proportionales interponuntur numeri. interponantur E, Z . iam quoniam quattuor numeri A, E, Z, B deinceps proportionales sunt, et cubus est A , etiam B cubus est [prop. XXIII]; quod erat demonstrandum.

XXVI.

Similes numeri plani inter se eam rationem habent, quam quadratus numerus ad quadratum numerum.

Sint similes numeri plani A, B . dico, A ad B eam rationem habere, quam quadratus numerus habeat ad quadratum numerum.

Ἐπεὶ γὰρ οἱ A, B ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν, τῶν A, B ἄρα εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει ἀριθμός. ἐμπίπτέτω καὶ ἔστω ὁ Γ , καὶ εἰλήφθωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς A, Γ, B
 5 οἱ Δ, E, Z . οἱ ἄρα ἄκροι αὐτῶν οἱ Δ, Z τετράγωνοι εἰσιν. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Z , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B , καὶ εἰσιν οἱ Δ, Z τετράγωνοι, ὁ A ἄρα πρὸς τὸν B λόγον ἔχει, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

κξ'.

Οἱ ὅμοιοι στερεοὶ ἀριθμοὶ πρὸς ἀλλήλους λόγον ἔχουσιν, ὃν κύβος ἀριθμὸς πρὸς κύβον ἀριθμόν.

Ἐστώσαν ὅμοιοι στερεοὶ ἀριθμοὶ οἱ A, B . λέγω,
 15 ὅτι ὁ A πρὸς τὸν B λόγον ἔχει, ὃν κύβος ἀριθμὸς πρὸς κύβον ἀριθμόν.

Ἐπεὶ γὰρ οἱ A, B ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν, τῶν A, B ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί. ἐμπίπτέτωσαν οἱ Γ, Δ , καὶ εἰλήφθωσαν ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἐχόντων τοῖς A, Γ, Δ, B
 20 ἴσοι αὐτοῖς τὸ πλῆθος οἱ E, Z, H, Θ . οἱ ἄρα ἄκροι αὐτῶν οἱ E, Θ κύβοι εἰσίν. καὶ ἐστὶν ὡς ὁ E πρὸς τὸν Θ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ ὁ A ἄρα πρὸς τὸν B λόγον ἔχει, ὃν κύβος ἀριθμὸς πρὸς κύβον ἀριθμόν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

25

1. εἰσι V φ. 4. τοῖς] corr. ex toi m. 2 P. $\Gamma, B]$
 B, Γ P. 6. εἰσι V φ. 11. οἱ] om. P. 17. εἰσι V φ.
 18. μέσοι] -οι e corr. m. 1 P. 19. ἀριθμοί] om. B. 20.
 $B]$ Z φ. 22. εἰσί V φ. 23. καὶ ὁ A ἄρα πρὸς τὸν $B]$
 mg. φ. 25. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. B. In fine *Εὐκλείδου*
στοιχείων η' P.

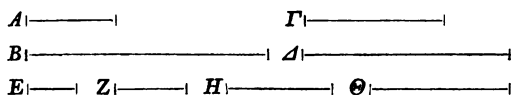
nam quoniam A, B similes plani sunt, inter A, B unus medius proportionalis interponitur numerus [prop. XVIII]. interponatur, et sit Γ , et sumantur numeri A, E, Z minimi eorum, qui eandem rationem habent ac A, Γ, B [prop. II]. itaque extremi eorum A, Z quadrati sunt [prop. II coroll.]. et quoniam est $A : Z = A : B$, et A, Z quadrati sunt, A ad B rationem habet, quam quadratus numerus ad quadratum numerum; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Similes numeri solidi inter se rationem habent, quam cubus numerus ad cubum numerum.

Sint similes numeri solidi A, B . dico, A ad B eam rationem habere, quam cubus numerus habeat ad cubum numerum.

nam quoniam A, B similes sunt solidi, inter A, B duo medii proportionales interponuntur numeri

[prop. XIX]. interponantur Γ, A , et sumantur minimi numeri eorum, qui eandem rationem habent ac A, Γ, A, B iis aequales multitudine E, Z, H, Θ [prop. II]. itaque extremi eorum E, Θ cubi sunt [prop. II coroll.]. et $E : \Theta = A : B$. ergo A ad B eam rationem habet, quam cubus numerus ad cubum numerum; quod erat demonstrandum.

θ'.

α'.

Ἐὰν δύο ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσί τινα, ὁ γενόμενος τετράγωνος ἔσται.

5 Ἐστῶσαν δύο ὅμοιοι ἐπίπεδοι ἀριθμοὶ οἱ A , B , καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ Γ τετράγωνός ἐστιν.

Ὁ γὰρ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω. ὁ Δ ἄρα τετράγωνός ἐστιν. ἐπεὶ οὖν ὁ A ἑαυτὸν
10 μὲν πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν Γ . καὶ ἐπεὶ οἱ A , B ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν ἀριθμοί, τῶν A , B ἄρα εἰς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει ἀριθμός. ἂν δὲ δύο ἀριθ-
15 μῶν μεταξὺ κατὰ τὸ συνεχὲς ἀνάλογον ἐμπίπτωσιν ἀριθμοί, ὅσοι εἰς αὐτοὺς ἐμπίπτουσιν, τοσοῦτοι καὶ εἰς τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας· ὥστε καὶ τῶν Δ , Γ εἰς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει ἀριθμός. καὶ ἐστὶ τετράγωνος ὁ Δ . τετράγωνος ἄρα καὶ ὁ Γ . ὅπερ ἔδει
20 δεῖξαι.

θ'] corr. ex η' V. Post titulum, ante prop. I in textu scholium habent Vφ, u. app. 9. ἐπεὶ οὖν] καὶ ἐπεὶ Vφ.
10. μὲν] om. B. Δ] in ras. P. πεποίηκε Vφ. 11. Γ'] in ras. P. 14. δέ] supra m. 2 V. μεταξὺ ἀριθμῶν Vφ. 16. ἀριθμοί, ὅσοι εἰς αὐτοὺς ἐμπίπτουσιν] mg. m. 2 B. 17.

IX.

I.

Si duo similes numeri plani inter se multiplicantes numerum aliquem effecerint, numerus ex iis productus quadratus erit.

A ————— B ————— Γ ————— Δ —————	Sint duo similes numeri plani A, B , et sit $A \times B = \Gamma$. dico, numerum Γ quadratum esse.

sit enim $A \times A = \Delta$. Δ igitur quadratus est. iam quoniam $A \times A = \Delta$ et $A \times B = \Gamma$, erit $A : B = \Delta : \Gamma$ [VII, 17]. et quoniam A, B similes sunt numeri plani, inter A, B unus medius proportionalis interponitur numerus [VIII, 18]. sin inter duos numeros secundum proportionem continuam numeri aliquot interponuntur, quot inter eos interponuntur, totidem etiam inter eos interponuntur, qui eandem rationem habent [VIII, 8]. quare etiam inter Δ, Γ unus medius proportionalis interponitur numerus. et quadratus est Δ . ergo etiam Γ quadratus est [VIII, 22]; quod erat demonstrandum.

ἔχοντας αὐτοῖς φ, αὐτοῖς mg. m. 2 V. 18. *ἔστιν* P. 19.
ὁ Δ· τετράγωνος] mg. m. 1 P. *ὅπερ εἶδει δεῖξαι*] m. 2 V,
 om. B.

β'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλήλους ποιῶσι τετράγωνον, ὅμοιοι ἐπίπεδοί εἰσιν ἀριθμοί.

- 5 Ἐστῶσαν δύο ἀριθμοὶ οἱ A, B , καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τετράγωνον τὸν Γ ποιείτω· λέγω, ὅτι οἱ A, B ὅμοιοι ἐπίπεδοί εἰσιν ἀριθμοί.

- Ὁ γὰρ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω· ὁ Δ ἄρα τετράγωνός ἐστιν. καὶ ἐπεὶ ὁ A ἑαυτὸν μὲν
10 πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ Δ πρὸς τὸν Γ . καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τετράγωνός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ὁ Γ , οἱ Δ, Γ ἄρα ὅμοιοι ἐπίπεδοί εἰσιν. τῶν Δ, Γ ἄρα εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει.
15 καὶ ἐστὶν ὡς ὁ Δ πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B · καὶ τῶν A, B ἄρα εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτει. ἂν δὲ δύο ἀριθμῶν εἷς μέσος ἀνάλογον ἐμπίπτῃ, ὅμοιοι ἐπίπεδοί εἰσιν [οἱ] ἀριθμοί· οἱ ἄρα A, B ὅμοιοί εἰσιν ἐπίπεδοι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20

γ'.

Ἐὰν κύβος ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος κύβος ἔσται.

Κύβος γὰρ ἀριθμὸς ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν B ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ B κύβος ἐστίν.

- 25 Εἰλήφθω γὰρ τοῦ A πλευρὰ ὁ Γ , καὶ ὁ Γ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω. φανερόν δὴ ἐστίν,

3. εἰσι Vφ. 4. ἀριθμοί] om. BVφ. 5. ἔστωσαν — 6: ποιείτω] δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A, B πολλαπλασιάσαντες (m. 2 B) ἀλλήλους τετράγωνον τὸν Γ ποιείτωσαν Theon (BVφ). 9. ἔστι Vφ. A] supra m. 1 V. μὲν] om. φ. 10. πεποίηκε Vφ.

II.

Si duo numeri inter se multiplicantes quadratum effecerint, similes erunt numeri plani.

Sint duo numeri A, B , et A numerum B multiplicans numerum Γ quadratum efficiat. dico, A, B similes esse numeros planos.

nam sit $A \times A = \Delta$. itaque Δ quadratus est. et quoniam $A \times A = \Delta$ et $A \times B = \Gamma$, erit
 $\text{—————}|A \quad A : B = \Delta : \Gamma$ [VII, 17]. et quoniam
 $\text{—————}|B \quad \Delta$ quadratus est, uerum etiam Γ , nu-
 $\Gamma \text{—————}|$ meri Δ, Γ similes plani sunt. itaque
 $\Delta \text{—————}|$ inter Δ, Γ unus medius proportionalis
interponitur [VIII, 18]. est autem $\Delta : \Gamma = A : B$. quare etiam inter A, B unus medius proportionalis interponitur [VIII, 8]. sin inter duos numeros unus medius proportionalis interponitur, similes plani sunt numeri [VIII, 20]. ergo A, B similes plani sunt; quod erat demonstrandum.

III.

Si cubus numerus se ipsum multiplicans numerum aliquem effecerit, numerus productus cubus erit.

Cubus enim numerus A se ipsum multiplicans B numerum efficiat. dico, B numerum cubum esse.

sumatur enim Γ latus numeri A , et sit $\Gamma \times \Gamma = \Delta$.

12. τόν] om. B. οὕτως ὁ B. τόν] om. B. 14. εἶσι V φ. Post ἐμπλῖνται in V φ: ἀριθμός; idem B m. 2. 16. τῶν] corr. ex τόν φ. ἀνάλογος V, sed corr. 17. ἐάν δέ — ἐμπλῖνται] mg. m. 2 B, addito ἀριθμός ante ἐάν. ἐμπλῖνται B; et V φ, sed corr. m. 1. 18. οἱ] (prius) om. P. 19. ἐπιπλεδοι] om. P. 26. Δ] corr. ex B m. 1 P.

ὅτι ὁ Γ τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν. καὶ
ἐπεὶ ὁ Γ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν, ὁ
 Γ ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας.
ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ μονὰς τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν
5 αὐτῷ μονάδας· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν Γ , ὁ
 Γ πρὸς τὸν Δ . πάλιν, ἐπεὶ ὁ Γ τὸν Δ πολλαπλα-
σιάσας τὸν A πεποίηκεν, ὁ Δ ἄρα τὸν A μετρεῖ κατὰ
τὰς ἐν τῷ Γ μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν Γ
κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς
10 πρὸς τὸν Γ , ὁ Δ πρὸς τὸν A . ἀλλ' ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν
 Γ , ὁ Γ πρὸς τὸν Δ · καὶ ὡς ἄρα ἡ μονὰς πρὸς τὸν
 Γ , οὕτως ὁ Γ πρὸς τὸν Δ καὶ ὁ Δ πρὸς τὸν A . τῆς
ἄρα μονάδος καὶ τοῦ A ἀριθμοῦ δύο μέσοι ἀνάλογον
κατὰ τὸ συνεχὲς ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοὶ οἱ Γ , Δ . πάλ-
15 λιν, ἐπεὶ ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίη-
κεν, ὁ A ἄρα τὸν B μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονά-
δας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν A κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ
μονάδας· ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , ὁ A
πρὸς τὸν B . τῆς δὲ μονάδος καὶ τοῦ A δύο μέσοι
20 ἀνάλογον ἐμπεπτώκασιν ἀριθμοί· καὶ τῶν A , B ἄρα
δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται ἀριθμοί. εἰ δὲ δύο
ἀριθμῶν δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτωσιν, ὁ δὲ πρῶ-
τος κύβος ἦ, καὶ ὁ δεύτερος κύβος ἔσται. καὶ ἔστιν
ὁ A κύβος· καὶ ὁ B ἄρα κύβος ἐστίν· ὅπερ ἔδει
25 δεῖξαι.

δ'.

Ἐὰν κύβος ἀριθμὸς κύβον ἀριθμὸν πολ-

1. πεποίηκε $\Gamma\phi$. 2. πεποίηκε $\Gamma\phi$. ὁ Γ] postea in-
sert. B. 5. τόν] om. B. οὕτως ὁ B. 6. τόν] (prius) om. B.
7. Δ] seq. ras. I litt. ϕ . 13. καὶ τοῦ] bis ϕ , sed corr. 18.
οὕτως ὁ B. 19. τόν] om. B. 20. ἀνάλογον ϕ . ἀριθμοὶ ἐμ-

manifestum igitur, esse $\Gamma \times \Delta = A$. et quoniam

$\Gamma \times \Gamma = \Delta$, Γ numerum Δ secundum unitates suas metitur [VII def. 15]. uerum etiam unitas numerum Γ secundum unitates ipsius

metitur. itaque [VII def. 20] $1 : \Gamma = \Gamma : \Delta$. rursus quoniam $\Gamma \times \Delta = A$, Δ numerum A secundum unitates numeri Γ metitur. uerum etiam unitas numerum Γ secundum unitates ipsius metitur. erit igitur

$$1 : \Gamma = \Delta : A. \text{ uerum } 1 : \Gamma = \Gamma : \Delta.$$

itaque $1 : \Gamma = \Gamma : \Delta = \Delta : A$. itaque inter unitatem et numerum A duo medii proportionales interponuntur numeri Γ , Δ secundum proportionem continuam. rursus quoniam est $A \times A = B$, A numerum B secundum unitates suas metitur. uerum etiam unitas numerum A secundum unitates ipsius metitur. erit igitur $1 : A = A : B$. sed inter unitatem et A duo medii proportionales interponuntur numeri. itaque etiam inter A , B duo medii proportionales interponentur numeri [VIII, 8].¹⁾ sin inter duos numeros duo medii proportionales interponuntur, et primus cubus est, etiam secundus cubus erit [VIII, 23]. et A cubus est. ergo etiam B cubus est; quod erat demonstrandum.

IV.

Si cubus numerus cubum numerum multiplicans

1) VIII, 8 de duobus numeris proportionalibus demonstratur; sed demonstratio eadem tum quoque ualet, si alter unitas est.

$\pi\epsilon\pi\tau\acute{o}\nu\alpha\sigma\iota\nu$ P. $\tau\acute{o}\nu$] corr. ex $\tau\acute{o}\nu$ V. 22. $\xi\mu\pi\lambda\epsilon\tau\acute{o}\nu\alpha\sigma\iota\nu$
 e corr. V. 23. $\delta\epsilon\acute{\upsilon}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$] $\tau\acute{\epsilon}\tau\alpha\rho\omicron\varsigma$ Theon (BV Φ).

λαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος κύβος ἔσται.

Κύβος γὰρ ἀριθμὸς ὁ *A* κύβον ἀριθμὸν τὸν *B* πολλαπλασιάσας τὸν *Γ* ποιεῖτω· λέγω, ὅτι ὁ *Γ* κύβος
 5 ἔστίν.

Ὁ γὰρ *A* ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν *Δ* ποιεῖτω· ὁ *Δ* ἄρα κύβος ἔστίν. καὶ ἐπεὶ ὁ *A* ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν *Δ* πεποίηκεν, τὸν δὲ *B* πολλαπλασιάσας τὸν *Γ* πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *A* πρὸς
 10 τὸν *B*, οὕτως ὁ *Δ* πρὸς τὸν *Γ*. καὶ ἐπεὶ οἱ *A*, *B* κύβοι εἰσίν, ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν οἱ *A*, *B*. τῶν *A*, *B* ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί· ὥστε καὶ τῶν *Δ*, *Γ* δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται ἀριθμοί. καὶ ἔστι κύβος ὁ *Δ*· κύβος ἄρα καὶ ὁ *Γ*. ὅπερ
 15 ἔδει δεῖξαι.

ε'.

Ἐὰν κύβος ἀριθμὸς ἀριθμὸν τινα πολλαπλασιάσας κύβον ποιῇ, καὶ ὁ πολλαπλασιασθεὶς κύβος ἔσται.

20 Κύβος γὰρ ἀριθμὸς ὁ *A* ἀριθμὸν τινα τὸν *B* πολλαπλασιάσας κύβον τὸν *Γ* ποιεῖτω· λέγω, ὅτι ὁ *B* κύβος ἔστίν.

Ὁ γὰρ *A* ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν *Δ* ποιεῖτω· κύβος ἄρα ἔστίν ὁ *Δ*. καὶ ἐπεὶ ὁ *A* ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν *Δ* πεποίηκεν, τὸν δὲ *B* πολλαπλασιάσας τὸν *Γ* πεποίηκεν, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *B*, ὁ *Δ* πρὸς τὸν *Γ*. καὶ ἐπεὶ οἱ *Δ*, *Γ* κύβοι εἰσίν, ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν. τῶν *Δ*, *Γ* ἄρα δύο μέσοι ἀνά-

6. γὰρ *A*] *A* γὰρ *BV* φ. 7. *Δ*] seq. ras. 1 litt. φ. ἔστι
V φ. 8. πεποίηκε *V* φ. 10. τόν] bis om. *B*. 11. εἰσι
V φ. οἱ *A*, *B*] om. *BV* φ. 13. τῶν] e corr. *V*. 14.

numerum aliquem effecerit, numerus productus cubus erit.

$\overline{\quad\quad\quad} \mid A$ Cubus enim numerus A cubum
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid B$ Γ numerum B multiplicans efficiat Γ .
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid A$ dico, Γ cubum esse.

sit enim $A \times A = \Delta$. Δ igitur cubus est [prop. III]. et quoniam $A \times A = \Delta$ et $A \times B = \Gamma$, erit $A : B = \Delta : \Gamma$ [VII, 17]. et quoniam A, B cubi sunt, A, B similes sunt solidi. itaque inter A, B duo medii proportionales interponuntur numeri [VIII, 19]. quare etiam inter Δ, Γ duo medii proportionales interponuntur numeri [VIII, 8]. et cubus est Δ . ergo etiam Γ cubus est [VIII, 23]; quod erat demonstrandum.

V.

Si cubus numerus numerum aliquem multiplicans
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid A$ cubum effecerit, etiam numerus
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid B$ Γ multiplicatus cubus erit.
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid A$ Cubus enim numerus A nu-
 $\overline{\quad\quad\quad} \mid A$ merum aliquem B multiplicans
 cubum Γ efficiat. dico, etiam B cubum esse.

nam sit $A \times A = \Delta$. itaque Δ cubus est [prop. III]. et quoniam $A \times A = \Delta$ et $A \times B = \Gamma$, erit $A : B = \Delta : \Gamma$ [VII, 17]. et quoniam Δ, Γ cubi sunt, similes sunt solidi. itaque inter Δ, Γ duo medii proportionales interponuntur numeri [VIII, 19]. est

ἔστιν P. Prop. 5 in $V\varphi$ bis scribitur, secundo loco ($V_2 \varphi_2$) sine numero. τὸ ε δις ἐγράφη κατὰ λήθην τοῦ γραφέντος V mg. 21. B] supra V_2 . 23. Δ] in ras. V_2 . 24. μὲν] om. φ . 25. πεποίηκε $V\varphi V_2 \varphi_2$. 27. οὕτως ὁ V. Δ , Γ] eras. V. 28. ὁμοιοὶ οἱ φ . εἰσι $V\varphi V_2 \varphi_2$. Δ , Γ] eras. V.

λογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί. καὶ ἐστὶν ὡς ἰ A πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ τῶν A, B ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί. καὶ ἐστὶ κύβος ὁ A . κύβος ἄρα ἐστὶ καὶ ὁ B . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ς'.

Ἐὰν ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας κύβον ποιῇ, καὶ αὐτὸς κύβος ἔσται.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας κύβον τὸν B ποιεῖτω· λέγω, ὅτι καὶ ὁ A κύβος ἐστίν.

- 10 Ὁ γὰρ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιεῖτω. ἐπεὶ οὖν ὁ A ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, ὁ Γ ἄρα κύβος ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ὁ A ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν, ὁ A ἄρα τὸν B μετρεῖ
15 κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας. μετρεῖ δὲ καὶ ἡ μονὰς τὸν A κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ ἐπεὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, ὁ B ἄρα τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ A μονάδας. μετρεῖ δὲ
20 καὶ ἡ μονὰς τὸν A κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας. ἔστιν ἄρα ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ . ἀλλ' ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ ὡς ἄρα ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ B πρὸς τὸν Γ . καὶ ἐπεὶ οἱ B, Γ κύβοι εἰσίν, ὅμοιοι στερεοὶ εἰσιν. τῶν
25 B, Γ ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογόν εἰσιν ἀριθμοί. καὶ

1. καὶ ἐστὶν — 3: ἀριθμοί] mg. m. 2 V; in textu ὥστε καὶ τῶν A, Γ δύο μέσοι ἀνάλογον ἐμπεσοῦνται ἀριθμοί, sed delet. V. 2. ἄρα] ἔτι φ. 3. ἐμπίπτουσιν ἀριθμοί ἀνάλογον BVφ, V₂ φ₂. ἐστὶν P. 4. A] eras. V. κύβος] m. 2 B. ἐστὶ] om. Vφ, ἐστὶν φ₂. B] eras. V. 5. σ']

autem $A : \Gamma = A : B$. itaque etiam inter A, B duo medii proportionales interponuntur numeri [VIII, 8]. et cubus est A . ergo etiam B cubus est [VIII, 23]; quod erat demonstrandum.

VI.

Si numerus se ipsum multiplicans cubum effecerit, et ipse cubus erit.

Numerus enim A se ipsum multiplicans efficiat cubum B . dico, etiam A cubum esse.

sit enim $A \times B = \Gamma$. iam quoniam $A \times A = B$
 $\begin{array}{l} \text{—————} | A \\ \text{—————} | B \\ \text{—————} | \Gamma \end{array}$ et $A \times B = \Gamma$, Γ cubus est. et quoniam $A \times A = B$, A numerum B secundum unitates suas metitur. uerum etiam unitas numerum A secundum unitates ipsius metitur. itaque $1 : A = A : B$. et quoniam $A \times B = \Gamma$, B numerum Γ secundum unitates numeri A metitur. uerum etiam unitas numerum A secundum unitates ipsius metitur. itaque $1 : A = B : \Gamma$. sed

$$1 : A = A : B.$$

quare etiam $A : B = B : \Gamma$. et quoniam B, Γ cubi sunt, similes sunt solidi. itaque inter B, Γ duo medii proportionales sunt numeri [VIII, 19]. est autem

sic Vφ. 11. πεποίηκε Vφ. 13. ἐστὶ Vφ. ἐαυτὸν μὲν
 BVφ. 14. πεποίηκε Vφ. ὁ A ἄρα — 22: οὕτως ὁ A
 πρὸς τὸν B] P, τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν
 Theon (BVφ). 22. B] in ras. P. 23. καὶ] om. BVφ.
 ὁ B] supra φ. 24. εἶσι Vφ. 25. B, Γ] A, B P.

ἐστὶν ὡς ὁ B πρὸς τὸν Γ , ὁ A πρὸς τὸν B . καὶ τῶν A, B ἄρα δύο μέσοι ἀνάλογόν εἰσιν ἀριθμοί. καὶ ἐστὶ κύβος ὁ B . κύβος ἄρα ἐστὶ καὶ ὁ A . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

ξ'.

Ἐὰν σύνθετος ἀριθμὸς ἀριθμὸν τινα πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος στερεὸς ἔσται.

Σύνθετος γὰρ ἀριθμὸς ὁ A ἀριθμὸν τινα τὸν B
10 πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ Γ στερεὸς ἐστίν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ A σύνθετός ἐστιν, ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος μετρηθήσεται. μετρεῖσθω ὑπὸ τοῦ Δ , καὶ ὡσάκις ὁ Δ τὸν A μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστωσαν ἐν τῷ
15 E . ἐπεὶ οὖν ὁ Δ τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ E μονάδας, ὁ E ἄρα τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν. καὶ ἐπεὶ ὁ Δ τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, ὁ δὲ A ἐστίν ὁ ἐκ τῶν Δ, E , ὁ ἄρα ἐκ τῶν Δ, E τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν. ὁ Γ
20 ἄρα στερεὸς ἐστίν, πλευραὶ δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ Δ, E, B . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

η'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ μὲν τρίτος ἀπὸ τῆς μονάδος
25 τετράγωνος ἔσται καὶ οἱ ἕνα διαλείποντες, ὁ δὲ τέταρτος κύβος καὶ οἱ δύο διαλείποντες

1. οὕτως ὁ A $BV\phi$. 3. ἐστίν P . κύβος] (alt.) om. ϕ . ἐστίν P . 15. ἐπεὶ οὖν — 16: μονάδας] om. $V\phi$. 16. πεποίηκε $V\phi$. 18. ὁ] (alt.) om. $BV\phi$. 19. Post πεποίηκεν add. ϕ , VB mg. m. 2: καὶ (om. B) ὁ B ἄρα (ἐν ϕ) τὸν ἐκ τῶν

$B : \Gamma = A : B$. quare etiam inter A, B duo medii proportionales sunt [VIII, 8]. et cubus est B . quare etiam A cubus est;¹⁾ quod erat demonstrandum.

VII.

Si compositus numerus numerum aliquem multiplicans alium aliquem effecerit, numerus productus solidus erit.

$\overline{\quad\quad\quad} A$
 $\overline{\quad\quad} B$
 $\overline{\quad\quad\quad\quad\quad} \Gamma$
 $\Delta \overline{\quad\quad} E \overline{\quad\quad\quad}$

Compositus enim numerus A numerum aliquem B multiplicans numerum Γ efficiat. dico, numerum Γ solidum esse.

nam quoniam A compositus est, numerus aliquis eum metietur. metiatur numerus Δ , et quoties Δ numerum A metitur, tot unitates sint in E . iam quoniam Δ numerum A secundum unitates numeri E metitur, erit $E \times \Delta = A$ [VII def. 15]. et quoniam $A \times B = \Gamma$, et $A = \Delta \times E$, erit

$$\Delta \times E \times B = \Gamma.$$

ergo Γ solidus est, latera autem eius sunt Δ, E, B ; quod erat demonstrandum.

VIII.

Si quotlibet numeri inde ab unitate deinceps proportionales sunt, tertius ab unitate quadratus erit et

1) Nam $A : x = x : y = y : B$, siue (VII, 13)

$B : y = y : x = x : A$.

tum u. VIII, 23.

Δ, E πολλαπλασιάσας τὸν A (τὸν A om. B) τὸν Γ πεποίηκεν.
 20. ἔστι $\forall \varphi$. Δ] e corr. V. E] om. B. 25. ἔσται] ἔστι
 $B \forall \varphi$. δ] πάντες, δ $B \forall \varphi$.

πάντες, ὁ δὲ ἑβδομος κύβος ἅμα καὶ τετράγωνος καὶ οἱ πέντε διαλείποντες.

Ἔστωσαν ἀπὸ μονάδος ὅποιοι οὖν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ *A, B, Γ, Δ, E, Z*. λέγω, ὅτι ὁ μὲν
5 τρίτος ἀπὸ τῆς μονάδος ὁ *B* τετράγωνός ἐστι καὶ οἱ ἕνα διαλείποντες πάντες, ὁ δὲ τέταρτος ὁ *Γ* κύβος καὶ οἱ δύο διαλείποντες πάντες, ὁ δὲ ἑβδομος ὁ *Z* κύβος ἅμα καὶ τετράγωνος καὶ οἱ πέντε διαλείποντες πάντες.

- 10 Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν *A*, οὕτως ὁ *A* πρὸς τὸν *B*, ἰσάκως ἄρα ἡ μονὰς τὸν *A* ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ *A* τὸν *B*. ἡ δὲ μονὰς τὸν *A* ἀριθμὸν μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· καὶ ὁ *A* ἄρα τὸν *B* μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ *A* μονάδας. ὁ *A* ἄρα ἐαν-
15 τὸν πολλαπλασιάσας τὸν *B* πεποίηκεν· τετράγωνος ἄρα ἐστὶν ὁ *B*. καὶ ἐπεὶ οἱ *B, Γ, Δ* ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, ἵ δὲ *B* τετράγωνός ἐστιν, καὶ ὁ *Δ* ἄρα τετράγωνός ἐστιν. διὰ τὰ αὐτὰ δη καὶ ὁ *Z* τετράγωνός ἐστιν. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ οἱ ἕνα διαλείποντες
20 πάντες τετράγωνοί εἰσιν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ὁ τέταρτος ἀπὸ τῆς μονάδος ὁ *Γ* κύβος ἐστὶ καὶ οἱ δύο διαλείποντες πάντες. ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν *A*, οὕτως ὁ *B* πρὸς τὸν *Γ*, ἰσάκως ἄρα ἡ μονὰς τὸν *A* ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ *B* τὸν *Γ*. ἡ δὲ μονὰς τὸν *A*
25 ἀριθμὸν μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ *A* μονάδας· καὶ ὁ *B*

1. πάντες] om. BVφ. 2. διαλείποντες πάντες BVφ.
4. ὅτι] om. Vφ. 6. πάντες] om. BVφ. 7. πάντες] om. φ.
9. ἅπαντες Vφ. 12. ἀριθμὸν] om. BVφ. 14. τῷ *A*] αὐτῷ φ.
15. πεποίηκε V et -κε in ras. φ. 17. ἐστι PVφ. 18. ἐστι V. διὰ τὰ — 19: ἐστιν] om. φ. 20. πάντες] om. BVφ. εἰσι Vφ. 21. ἐστὶν P. 25. τῷ *A*] αὐτῷ φ.

item, qui¹⁾ uno loco distant, quartus autem cubus et item omnes, quicunque duobus locis distant, septimus uero simul et cubus et quadratus et item, qui quinque locis distant.

Sint quotlibet numeri inde ab unitate deinceps

A ————	proportionales $A, B, \Gamma, \Delta, E,$
B ————	Z . dico, tertium ab unitate B
Γ ————	quadratum esse et item omnes,
Δ ————	quicunque uno loco distent, quar-
E ————	tum autem Γ cubum et item
—————	omnes, quicunque duobus locis
Z	distent, septimum uero Z si-

mul et cubum et quadratum et item omnes, quicunque quinque locis distent. nam quoniam est $1 : A = A : B$, unitas numerum A et A numerum B aequaliter metitur [VII def. 20]. sed unitas numerum A secundum unitates ipsius metitur. quare etiam A numerum B secundum unitates numeri A metitur. itaque [VII def. 15] $A \times A = B$. ergo B quadratus est. et quoniam B, Γ, Δ deinceps proportionales sunt, et B quadratus est, etiam Δ quadratus est [VIII, 22]. eadem de causa etiam Z quadratus est. similiter demonstrabimus, etiam omnes, quicunque uno loco distent, quadratos esse. iam dico, quartum ab unitate Γ cubum esse et item omnes, quicunque duobus locis distent. nam quoniam est $1 : A = B : \Gamma$, unitas numerum A et B numerum Γ aequaliter metitur.

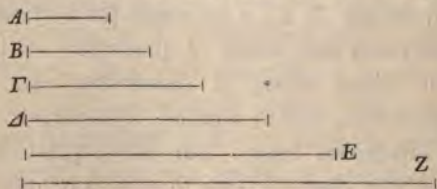
1) Cum *πάντες* post *διαλέκτους* facillime intercidere potuerit, nec in hoc uocabulo uel omittendo uel ponendo constans sit codicum P et Theoninorum consensus aut dissensus, fortasse *πάντες* ubique recipiendum.

ἄρα τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ A μονάδας· ὁ A
 ἄρα τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν. ἐπεὶ οὖν
 ὁ A ἑαυτὸν μὲν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν,
 τὸν δὲ B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν, κύβος ἄρα
 5 ἐστὶν ὁ Γ . καὶ ἐπεὶ οἱ Γ , A , E , Z ἐξῆς ἀνάλογόν
 εἰσιν, ὁ δὲ Γ κύβος ἐστίν, καὶ ὁ Z ἄρα κύβος ἐστίν.
 ἐδείχθη δὲ καὶ τετράγωνος· ὁ ἄρα ἑβδομος ἀπὸ τῆς
 μονάδος κύβος τέ ἐστι καὶ τετράγωνος. ὁμοίως δὲ
 δεῖξομεν, ὅτι καὶ οἱ πέντε διαλείποντες πάντες κύβοι
 10 τέ εἰσι καὶ τετράγωνοι· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Θ'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὁποσοιοῦν ἐξῆς κατὰ τὸ
 συνεχὲς ἀριθμοὶ ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ δὲ μετὰ τὴν
 μονάδα τετράγωνος ᾗ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τε-
 15 τράγωνοι ἔσονται. καὶ ἐὰν ὁ μετὰ τὴν μονάδα
 κύβος ᾗ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κύβοι ἔσονται.

Ἔστωσαν ἀπὸ μονάδος ἐξῆς ἀνάλογον ὅσοιδηπο-
 οῦν ἀριθμοὶ οἱ A , B , Γ , A , E , Z , ὁ δὲ μετὰ τὴν

μονάδα ὁ A τετράγωνος ἔστω· λέγω, ὅτι καὶ οἱ λοι-
 20 ποὶ πάντες τετράγωνοι ἔσονται.

Ὅτι μὲν οὖν ὁ τρίτος ἀπὸ τῆς μονάδος ὁ B τε-
 τράγωνός ἐστι καὶ οἱ ἔνα διαπλείποντες πάντες, δέ-

1. τῷ A] αὐτῷ, supra scr. A φ. 3. μέν] om. P. πε-

unitas autem numerum A secundum unitates numeri A metitur. quare etiam B numerum Γ secundum unitates numeri A metitur. itaque $A \times B = \Gamma$. iam quoniam $A \times A = B$ et $A \times B = \Gamma$, Γ cubus est. et quoniam Γ , A , E , Z deinceps proportionales sunt, et Γ cubus est, etiam Z cubus est [VIII, 23].¹⁾ demonstrauimus autem, eundem etiam quadratum esse. ergo septimus ab unitate et cubus et quadratus est. similiter demonstrabimus, etiam omnes, quicunque quinque locis distent, et cubos et quadratos esse; quod erat demonstrandum.

IX.

Si quotlibet numeri deinceps in proportionem continua proportionales sunt inde ab unitate, et unitati proximus quadratus est, etiam reliqui omnes quadrati erunt. et si proximus unitati cubus est, etiam reliqui omnes cubi erunt.

Sint quotlibet numeri inde ab unitate deinceps proportionales A , B , Γ , Δ , E , Z , et unitati proximus A quadratus sit. dico, etiam reliquos omnes quadratos esse. tertium quidem ab unitate B quadratum esse et omnes, qui uno loco distent, demonstratum est [prop. VIII]. dico, etiam reliquos omnes quadratos esse.

1) Et similiter de omnibus, qui duobus locis distant, quod nix opus est, ut cum Augusto diserte addamus.

ποίησε V φ. 4. πεποίησε V φ. 6. ἐστίν] (prius) ἐστί V φ.
7. καί] om. φ. 8. τέ] supra m. 1 P. ἐστίν P. δὴ] in
ras. P; δέ φ. 10. τέ] om. P. εἰσιν P. 12. ἐξῆς κατὰ
τὸ συνεχὲς ἀριθμοί] ἀριθμοὶ ἐξῆς Theon (BV φ). 17. ὁσοῖδη-
ποτοῦν] PBV φ; ὅποσοιούν edd. 21. B] δευτέρως V, del. et
ins. β m. 2; β δευτέρως φ.

δεικται· λέγω [δή], ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τετράγωνοὶ εἰσιν. ἐπεὶ γὰρ οἱ A, B, Γ ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, καὶ ἐστὶν ὁ A τετράγωνος, καὶ ὁ Γ [ἄρα] τετράγωνος ἐστίν. πάλιν, ἐπεὶ [καὶ] οἱ B, Γ, Δ ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, καὶ ἐστὶν ὁ B τετράγωνος, καὶ ὁ Δ [ἄρα] τετράγωνός ἐστιν. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τετράγωνοὶ εἰσιν.

Ἀλλὰ δὲ ἔστω ὁ A κύβος· λέγω, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κύβοι εἰσίν.

- 10 Ὅτι μὲν οὖν ὁ τέταρτος ἀπὸ τῆς μονάδος ὁ Γ κύβος ἐστὶ καὶ οἱ δύο διαλείποντες πάντες, δέδεικται· λέγω [δή], ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κύβοι εἰσίν. ἐπεὶ γὰρ ἐστὶν ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν B , ἰσάκως ἄρα ἡ μονὰς τὸν A μετρεῖ καὶ ὁ A τὸν
- 15 B . ἡ δὲ μονὰς τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· καὶ ὁ A ἄρα τὸν B μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ὁ A ἄρα ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποιήκεν. καὶ ἐστὶν ὁ A κύβος. ἐὰν δὲ κύβος ἀριθμὸς ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος
- 20 κύβος ἐστίν· καὶ ὁ B ἄρα κύβος ἐστίν. καὶ ἐπεὶ τέσσαρες ἀριθμοὶ οἱ A, B, Γ, Δ ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, καὶ ἐστὶν ὁ A κύβος, καὶ ὁ Δ ἄρα κύβος ἐστίν. διατὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ E κύβος ἐστίν, καὶ ὁμοίως οἱ λοιποὶ πάντες κύβοι εἰσίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

25

ι'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ [ἐξῆς]

1. δὴ] om. P. 2. εἰσιν] (alt.) εἶσι Vφ. 3. τετράγωνος· καὶ ὁ Γ ἄρα] mg. φ. ἄρα] om. P. 4. ἐστίν] P et V sed ν delet.; ἐστι φ. καὶ] om. P. 5. εἰσιν] ν delet. V. Δ] eras. V. ἄρα] om. P. 12. δὴ] om. P. 15. B] B μετρεῖ Vφ. ἐν]

nam quoniam A, B, Γ deinceps proportionales sunt, et A quadratus est, etiam Γ quadratus est [VIII, 22]. rursus quoniam B, Γ, Δ deinceps proportionales sunt, et B quadratus est, etiam Δ quadratus est [VIII, 22]. similiter demonstrabimus, etiam reliquos omnes quadratos esse.

at rursus A cubus sit. dico, etiam reliquos omnes cubos esse.

quantum quidem ab unitate Γ cubum esse et item omnes, qui duobus locis distent, demonstratum est [prop. VIII]. dico, etiam reliquos omnes cubos esse.

nam quoniam est $1 : A = A : B$, unitas numerum A et A numerum B aequaliter metitur. unitas autem numerum A secundum unitates ipsius metitur. quare etiam A numerum B secundum unitates suas metitur. itaque $A \times A = B$. et A cubus est. sin cubus numerus se ipsum multiplicans numerum aliquem efficit, numerus productus cubus est [prop. III]. ergo etiam B cubus est. et quoniam quattuor numeri A, B, Γ, Δ deinceps proportionales sunt, et A cubus est, etiam Δ cubus est [VIII, 23]. eadem de causa etiam E cubus est, et similiter reliqui omnes cubi sunt; quod erat demonstrandum.

X.

Si quotlibet numeri ab unitate deinceps proportio-

ἐν τῷ V φ. 16. καὶ ὁ A — 17: μονάδας] mg. m. 1 P. 16. αὐτῷ] τῷ supra scr. αὐτῷ V; τῷ αὐτῷ φ. 18. πεπολήκει V φ. ὁ] ὡς ὁ P, sed corr. m. 1. 20. ἐστὶ V φ. καὶ ὁ B ἄρα κύβος ἐστίν] om. P. ἐστὶ V φ. 21. εἶσι V φ. 22. ἐστίν] (alt.) ἐστὶ V φ. 23. ἐστὶ V φ. 24. ὅπερ] ὁ- in ras. φ. 26. ἐξῆς] om. P.

ἀνάλογον ὧσιν, ὁ δὲ μετὰ τὴν μονάδα μὴ ἢ
 τετράγωνος, οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τετράγωνος
 ἔσται χωρὶς τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς μονάδος καὶ
 τῶν ἑνα διαλειπόντων πάντων. καὶ ἐὰν ὁ μετὰ
 5 τὴν μονάδα κύβος μὴ ἢ, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς κύ-
 βος ἔσται χωρὶς τοῦ τετάρτου ἀπὸ τῆς μονά-
 δος καὶ τῶν δύο διαλειπόντων πάντων.

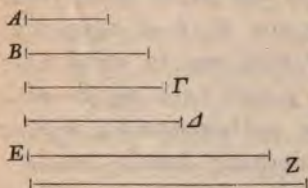
Ἐστῶσαν ἀπὸ μονάδος ἐξῆς ἀνάλογον ὁσοιδη-
 ποτοῦν ἀριθμοὶ οἱ $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$, ὁ δὲ μετὰ τὴν
 10 μονάδα ὁ A μὴ ἔστω τετράγωνος· λέγω, ὅτι οὐδὲ
 ἄλλος οὐδεὶς τετράγωνος ἔσται χωρὶς τοῦ τρίτου ἀπὸ
 τῆς μονάδος [καὶ τῶν ἑνα διαλειπόντων].

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω ὁ Γ τετράγωνος. ἔστι δὲ
 καὶ ὁ B τετράγωνος· οἱ B, Γ ἄρα πρὸς ἀλλήλους
 15 λόγον ἔχουσιν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετρά-
 γωνον ἀριθμόν. καὶ ἔστιν ὥς ὁ B πρὸς τὸν Γ , ὁ
 A πρὸς τὸν B · οἱ A, B ἄρα πρὸς ἀλλήλους λόγον
 ἔχουσιν, ὃν τετράγωνος ἀριθμὸς πρὸς τετράγωνον
 ἀριθμόν· ὥστε οἱ A, B ὅμοιοι ἐπίπεδοι εἰσιν. καὶ
 20 ἔστι τετράγωνος ὁ B · τετράγωνος ἄρα ἔστι καὶ ὁ A ·
 ὅπερ οὐκ ὑπέκειτο. οὐκ ἄρα ὁ Γ τετράγωνός ἐστιν.
 ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τετρά-
 γωνός ἐστι χωρὶς τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς μονάδος καὶ
 τῶν ἑνα διαλειπόντων.

25 Ἀλλὰ δὴ μὴ ἔστω ὁ A κύβος. λέγω, ὅτι οὐδ'

8. ἔστωσαν γάρ P . ἐξῆς] in ras. φ. ὁσοιδηποτοῦν] P ;
 ὁποσοιδηποτοῦν $B \nabla \varphi$. 10. ὁ A] om. $\nabla \varphi$. λέγω] ὁ A . λέγω
 $\nabla \varphi$. 11. χωρὶς] πλήν $\nabla \varphi$. 12. καὶ τῶν ἑνα διαλειπόντων]
 om. P . 13. ἔστι] ἔστιν P . 15. πρὸς τετράγωνον ἀριθμόν] m .
 rec. P . 16. ὁ A] οὕτως ὁ $A B$. 17. τόν] om. B . 18. ἀριθμόν P ,
 corr. m . 1. 19. ὥστε — εἰσιν] in ∇ deleta (εἰσι); om. φ . 21.
 ὑπέκειται $\nabla \varphi$. 22. τετράγωνός ἐστι] om. $\nabla \varphi$. 25. οὐδὲ ∇ .
 οὐδὲ ἄλλος mg . φ .

nales sunt, et unitati proximus quadratus non est, ne alius quidem ullus quadratus erit praeter tertium ab unitate et omnes, quicunque uno loco distant. et si unitati proximus cubus non est, ne alius quidem ullus cubus erit praeter quartum ab unitate et omnes, quicunque duobus locis distant.

Sint quotlibet numeri ab unitate deinceps proportionales $A, B, \Gamma, \Delta, E, Z$, et unitati proximus A quadratus ne sit. dico, ne alium quidem ullum quadratum esse praeter tertium ab unitate.

nam si fieri potest, Γ quadratus sit. est autem etiam B quadratus [prop. VIII]. itaque B, Γ inter se rationem habent, quam quadratus numerus ad quadratum numerum. et est $B : \Gamma = A : B$. itaque A, B inter se rationem habent, quam quadratus numerus ad quadratum numerum. quare A, B similes plani sunt [VIII, 26].¹⁾ et B quadratus est. itaque etiam A quadratus est. quod est contra hypothesim. ergo Γ quadratus non est. similiter demonstrabimus, ne alium quidem ullum quadratum esse praeter tertium ab unitate, et quicunque uno loco distent.

at A cubus ne sit. dico, ne alium quidem ullum

1) Fortasse lin. 14: $\text{o}\acute{\iota} B, \Gamma$ — 16: $\acute{\alpha}\rho\iota\theta\mu\acute{o}\nu$ et lin. 19: $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ — $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$ spuria sunt. poterat enim uti VIII, 24 melius quam VIII, 26 conuersa; cfr. p. 360, 7.

ἄλλος οὐδείς κύβος ἐστὶ χωρὶς τοῦ τετάρτου ἀπὸ τῆς μονάδος καὶ τῶν δύο διαλειπόντων.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω ὁ Δ κύβος. ἔστι δὲ καὶ ὁ Γ κύβος· τέταρτος γάρ ἐστιν ἀπὸ τῆς μονάδος. καὶ
 5 ἐστὶν ὡς ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , ὁ B πρὸς τὸν Γ · καὶ ὁ B ἄρα πρὸς τὸν Γ λόγον ἔχει, ὃν κύβος πρὸς κύβον. καὶ ἐστὶν ὁ Γ κύβος· καὶ ὁ B ἄρα κύβος ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς ἡ μονὰς πρὸς τὸν A , ὁ A πρὸς τὸν B , ἡ δὲ μονὰς τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μο-
 10 νάδας, καὶ ὁ A ἄρα τὸν B μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· ὁ A ἄρα ἐαντὸν πολλαπλασιάσας κύβον τὸν B πεποίηκεν. ἐὰν δὲ ἀριθμὸς ἐαντὸν πολλαπλασιάσας κύβον ποιῇ, καὶ αὐτὸς κύβος ἐστὶ. κύβος ἄρα καὶ ὁ A · ὅπερ οὐχ ὑπόκειται. οὐκ ἄρα ὁ Δ
 15 κύβος ἐστίν. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι οὐδ' ἄλλος οὐδείς κύβος ἐστὶ χωρὶς τοῦ τετάρτου ἀπὸ τῆς μονάδος καὶ τῶν δύο διαλειπόντων· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ια'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς
 20 ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ ἐλάττων τὸν μείζονα μετρεῖ κατὰ τινα τῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς ἀνάλογον ἀριθμοῖς.

Ἔστωσαν ἀπὸ μονάδος τῆς A ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ B, Γ, Δ, E · λέγω, ὅτι τῶν B, Γ, Δ, E ὁ ἐλάχιστος ὁ B τὸν E μετρεῖ κατὰ τινα
 25 τῶν Γ, Δ .

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ἡ A μονὰς πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ A πρὸς τὸν E , ἰσάκεις ἄρα ἡ A μονὰς τὸν B

3. ἔστι] -ι in ras. V, ἔστιν P. 5. τόν] bis om. B. Γ]
 (alt.) supra φ. 6. ἄρα] supra m. 1 P. 7. ἐστὶ V φ. 8.

cubum esse praeter quartum ab unitate, et quicumque duobus locis distent.

nam si fieri potest, sit Δ cubus. est autem etiam Γ cubus [prop. VIII]; quartus enim est ab unitate. et $\Gamma: \Delta = B: \Gamma$. quare etiam B ad Γ rationem habet, quam cubus ad cubum. et Γ cubus est. itaque etiam B cubus est [VII, 13. VIII, 25]. et quoniam est $1: A = A: B$, et unitas numerum A secundum unitates ipsius metitur, etiam A numerum B secundum unitates suas metitur. itaque erit $A \times A = B$. sin numerus se ipsum multiplicans cubum effecerit, et ipse cubus erit [prop. VI]. itaque A cubus est; quod est contra hypothesim. ergo Δ cubus non est. similiter demonstrabimus, ne alium quidem ullum cubum esse praeter quartum ab unitate, et quicumque duobus locis distent; quod erat demonstrandum.

XI.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt ab unitate, minor maiorem secundum aliquem eorum metitur, qui inter numeros proportionales exstant.

Sint quotlibet numeri ab unitate A deinceps proportionales B, Γ, Δ, E . dico, ex numeris B, Γ, Δ, E minimum B numerum E secundum aliquem numerorum Γ, Δ metiri.

nam quoniam est $A: B = A: E$, A unitas nume-

τόν] om. B. οὕτως ὁ B.

οὐδέ V φ.

20. ἐλάσσων P.

24. B, Γ] (prius) in ras. φ.

e corr. V.

14. καί] supra m. 1 P.

23. ὁποιοῦν P; corr. m. rec.

25. ἐλάσσων Theon (BV φ). ὁ]

ἀριθμὸν μετρεῖ καὶ ὁ Δ τὸν E . ἐναλλάξ ἄρα ἰσάκεις ἢ A μονὰς τὸν Δ μετρεῖ καὶ ὁ B τὸν E . ἢ δὲ A μονὰς τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ μονάδας· καὶ ὁ B ἄρα τὸν E μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Δ μονάδας· ὥστε ὁ ἐλάσσων ὁ B τὸν μέζονα τὸν E μετρεῖ κατὰ τινὰ ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς ἀνάλογον ἀριθμοῖς.

Πόρισμα.

Καὶ φανερόν, ὅτι ἣν ἔχει τάξιν ὁ μετροῦν ἀπὸ 10 μονάδος, τὴν αὐτὴν ἔχει καὶ ὁ καθ' ὃν μετρεῖ ἀπὸ τοῦ μετρουμένου ἐπὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ. — ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιβ'.

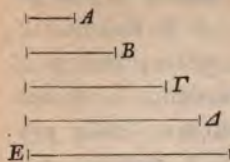
Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ὧσιν, ὑφ' ὧσων ἂν ὁ ἔσχατος πρῶτων 15 τῶν ἀριθμῶν μετρηῇται, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ὁ παρὰ τὴν μονάδα μετρηθήσεται.

Ἔστωσαν ἀπὸ μονάδος ὅποσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἀνάλογον οἱ A, B, Γ, Δ . λέγω, ὅτι ὑφ' ὧσων ἂν ὁ Δ πρῶτων ἀριθμῶν μετρηῇται, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ 20 ὁ A μετρηθήσεται.

Μετρεῖσθω γὰρ ὁ Δ ὑπὸ τίνος πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ E . λέγω, ὅτι ὁ E τὸν A μετρεῖ. μὴ γάρ· καὶ ἔστιν ὁ E πρῶτος, ἅπας δὲ πρῶτος ἀριθμὸς πρὸς

2. δὲ A] δέ φ . 4. τῷ Δ] αὐτῷ φ . 8. πόρισμα — 11: πρὸ αὐτοῦ] om. Theon (BV φ). 8. πόρισμα] om. P. 11. ἐπὶ τό] scripsi; κατὰ τόν P. αὐτοῦ] scripsi; αὐτοῦ ὡς τὸν Δ P. 14. ὧσων] corr. ex ὧν m. rec. P. 15. μετρεῖται BV φ . 17. ὅσοιδηποτοῦν BV φ . 18. ὑπὸ ὧσων P, ν add. m. rec. 19. μετρεῖται V φ . 22. τόν] καὶ τόν V φ et, ut uidetur, B m. rec. μὴ γάρ μετρεῖτω ὁ E τὸν A Theon (BV φ).

rum B et A numerum E aequaliter metitur. itaque
 permutando A unitas numerum A
 et B numerum E aequaliter meti-
 tur [VII, 15]. uerum A unitas
 numerum A secundum unitates ip-
 sius metitur. itaque etiam B nu-
 merum E secundum unitates nu-
 meri A metitur. ergo minor B maiorem E secundum
 aliquem numerum metitur eorum, qui inter numeros
 proportionales exstant.

Corollarium.

Et manifestum est, quem obtineat locum metiens
 ab unitate, eandem etiam eum, secundum quem me-
 tiatur, ante eum, quem metiatur, obtinere. — quod erat
 demonstrandum.

XII.

Si quotlibet numeri ab unitate deinceps proportio-
 nales sunt, quicumque numeri primi ultimum metiun-
 tur, iidem etiam unitati proximum metientur.

Sint quotlibet numeri ab unitate proportionales
 A ———— Z ———— A, B, Γ, Δ . dico, quicun-
 B ———— H que numeri primi nume-
 Γ ———— Θ rum Δ metiantur, eosdem
 Δ ———— etiam numerum A mensu-
 E ———— ros esse.

nam primus numerus E numerum Δ metiatur. dico,
 E numerum A metiri. nam ne metiatur. et E pri-
 mus est, omnis autem primus numerus ad omnem
 numerum, quem non metitur, primus est [VII, 29].

ἅπαντα, ὃν μὴ μετρεῖ, πρῶτός ἐστιν· οἱ E , A ἄρα
 πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. καὶ ἐπεὶ ὁ E τὸν A
 μετρεῖ, μετρεῖται αὐτὸν κατὰ τὸν Z · ὁ E ἄρα τὸν Z
 πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν. πάλιν, ἐπεὶ ὁ A
 5 τὸν A μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ Γ μονάδας, ὁ A ἄρα
 τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν. ἀλλὰ μὴν
 καὶ ὁ E τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν· ὁ
 ἄρα ἐκ τῶν A , Γ ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν E , Z . ἐστὶν
 ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν E , ὁ Z πρὸς τὸν Γ . οἱ δὲ
 10 A , E πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλά-
 χιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκεις
 ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν
 ἐπόμενον· μετρεῖ ἄρα ὁ E τὸν Γ . μετρεῖται αὐτὸν
 κατὰ τὸν H · ὁ E ἄρα τὸν H πολλαπλασιάσας τὸν
 15 Γ πεποίηκεν. ἀλλὰ μὴν διὰ τὸ πρὸ τούτου καὶ ὁ
 A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν. ὁ ἄρα
 ἐκ τῶν A , B ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν E , H . ἐστὶν ἄρα
 ὡς ὁ A πρὸς τὸν E , ὁ H πρὸς τὸν B . οἱ δὲ A , E
 πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι
 20 ἀριθμοὶ μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας αὐ-
 τοῖς ἰσάκεις ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ
 ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· μετρεῖ ἄρα ὁ E τὸν B . με-
 τρεῖται αὐτὸν κατὰ τὸν Θ · ὁ E ἄρα τὸν Θ πολλα-
 πλασιάσας τὸν B πεποίηκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ A ἐαν-
 25 τὸν πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν· ὁ ἄρα ἐκ τῶν
 E , Θ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ A . ἐστὶν ἄρα ὡς ὁ E
 πρὸς τὸν A , ὁ A πρὸς τὸν Θ . οἱ δὲ A , E πρῶτοι,
 οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι
 τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκεις ὅ τε ἡγούμενος

2. εἰσι $V\phi$. 4. πεποίηκε $V\phi$. 9. οὕτως ὁ Z B . 10.
 οἱ δὲ ἐλάχιστοι] m. 2 B . 11. τὸν] om. B . 12. τε] in ras. ϕ .

itaque E , A inter se primi sunt. et quoniam E numerum Δ metitur, eum secundum Z metiatur. itaque $E \times Z = \Delta$. rursus quoniam A numerum Δ secundum unitates numeri Γ metitur¹⁾, erit $A \times \Gamma = \Delta$. uerum $E \times Z = \Delta$. itaque $A \times \Gamma = E \times Z$. itaque $A : E = Z : \Gamma$ [VII, 19]. uerum A , E primi, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur [VII, 20], praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque E numerum Γ metitur. metiatur eum secundum H . itaque $E \times H = \Gamma$. uerum propter propositionem praecedentem etiam $A \times B = \Gamma$ [prop. XI coroll.]. itaque $A \times B = E \times H$. quare

$$A : E = H : B \text{ [VII, 19].}$$

uerum A , E primi, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem numeri eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur [VII, 20], praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque E numerum B metitur. metiatur eum secundum Θ . itaque $E \times \Theta = B$. uerum etiam $A \times A = B$ [prop. VIII]. itaque

$$E \times \Theta = A \times A.$$

itaque $E : A = A : \Theta$ [VII, 19]. uerum A , E primi sunt, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter

1) Ex coroll. prop. XI, quod omnino necessarium est ad definiendum, secundum quodum quisque numerum alium quempiam metiatur.

$\eta\gamma\gamma\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha\varsigma$ φ , sed corr. $\tau\acute{o}\nu \eta\gamma\gamma\acute{o}\mu\epsilon\nu\alpha\varsigma$ mg. φ . 13. $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\nu$ V, sed corr. 20. $\tau\acute{o}\nu$ in ras. φ . 25. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha \xi\epsilon\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha \acute{o}$ V φ . 26. Θ , E B. $\xi\epsilon\sigma\tau\iota$ om. V φ . 27. E, A φ . 28. $\xi\chi\omicron\nu\tau\alpha\varsigma \alpha\upsilon\tau\omicron\iota\varsigma$ Theon (B V φ).

τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· μετρεῖ
 ἄρα ὁ E τὸν A ὡς ἡγούμενος ἡγούμενον. ἀλλὰ μὴν
 καὶ οὐ μετρεῖ· ὅπερ ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἱ E , A
 5 σύνθετοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. σύνθετοι ἄρα. οἱ δὲ
 σύνθετοι ὑπὸ [πρώτου] ἀριθμοῦ τινος μετροῦνται.
 καὶ ἐπεὶ ὁ E πρῶτος ὑπόκειται, ὁ δὲ πρῶτος ὑπὸ
 ἑτέρου ἀριθμοῦ οὐ μετρεῖται ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ, ὁ E ἄρα
 τοὺς A , E μετρεῖ· ὥστε ὁ E τὸν A μετρεῖ. μετρεῖ
 δὲ καὶ τὸν Δ · ὁ E ἄρα τοὺς A , Δ μετρεῖ. ὁμοίως
 10 δὴ δεῖξομεν, ὅτι ὑφ' ὅσων ἂν ὁ Δ πρώτων ἀριθ-
 μῶν μετρηται, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ὁ A μετρηθήσε-
 ται· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιγ'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς
 15 ἀνάλογον ᾧσιν, ὁ δὲ μετὰ τὴν μονάδα πρῶ-
 τος ἦ, ὁ μέγιστος ὑπ' οὐδενὸς [ἄλλου] μετρη-
 θήσεται παρὲς τῶν ὑπαρχόντων ἐν τοῖς ἀνά-
 λογον ἀριθμοῖς.

Ἔστωσαν ἀπὸ μονά-
 20 A E Z B Γ H Δ Θ
 ὁδοῦ ὅποσοιοῦν ἀριθμοὶ
 ἐξῆς ἀνάλογον οἱ A , B ,
 Γ , Δ , ὁ δὲ μετὰ τὴν μο-
 νάδα ὁ A πρῶτος ἔστω·

λέγω, ὅτι ὁ μέγιστος αὐτῶν ὁ Δ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου
 25 μετρηθήσεται παρὲς τῶν A , B , Γ .

Εἰ γὰρ δυνατόν, μετρεῖσθω ὑπὸ τοῦ E , καὶ ὁ E

2. ὡς] ὡς ὁ φ. τὸν ἡγούμενον BV φ. 3. A , E B . 4. εἰσὶ
 V φ. ἄρα· οἱ δὲ σύνθετοι] $mg.$ φ. 5. πρώτου] $om.$ P . Post
μετροῦνται $add.$ V $mg.$ $m.$ 2: οἱ A , E ἄρα ὑπὸ πρώτου τινὸς
ἀριθμοῦ μετροῦνται; $idem$ B $mg.$ $m.$ 2. 6. καὶ ἐπεὶ — 7:
ἑαυτοῦ] $m.$ 2 V . 7. μετρηται P , $corr.$ $m.$ $rec.$ 8. Post

metiuntur [VII, 20], praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque E numerum A metitur, ut praecedens praecedentem. uerum etiam non metitur; quod fieri non potest. itaque E , A inter se primi non sunt. ergo compositi. compositos autem numerus aliquis metitur [VII def. 14]. et quoniam suppositum est, E primum esse, primum autem nullus alius numerus metitur praeter ipsum [VII def. 11], E numeros A , E metitur. quare E numerum A metitur. uerum etiam A numerum metitur.¹⁾ ergo E numeros A , A metitur. similiter demonstrabimus, quicumque primi numeri numerum A metiantur, eosdem etiam numerum A mensuros esse; quod erat demonstrandum.

XIII.

Si quotlibet numeri ab unitate deinceps proportionales sunt, et unitati proximus primus est, maximum nullus metietur numerus praeter eos, qui inter proportionales exstant.

Sint quotlibet numeri ab unitate deinceps proportionales A , B , Γ , Δ , et unitati proximus A primus sit. dico, maximum eorum Δ nullos alios mensuros esse praeter A , B , Γ .

nam si fieri potest, metiatur numerus E , neu E

1) Propter expositionis genus (p. 362, 22) uerba lin. 8: $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\tau\epsilon\iota\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\iota$ — 9: $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\tau\epsilon\iota$ supernacua sunt, et fortasse subditiva.

$\omega\sigma\tau\epsilon$ add. $\kappa\alpha\iota$ in ras B. 9. $\kappa\alpha\iota$] supra φ . Δ] (alt.) in ras. V. 11. $\mu\epsilon\tau\epsilon\iota\tau\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ V φ . 16. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$] om. P.

μηδενὶ τῶν *A, B, Γ* ἔστω ὁ αὐτός. φανερόν δὴ, ὅτι
ὁ *E* πρῶτος οὐκ ἔστιν. εἰ γὰρ ὁ *E* πρῶτός ἐστι καὶ
μετρῇ τὸν *Δ*, καὶ τὸν *A* μετρήσει πρῶτον ὄντα μὴ
ᾧν αὐτῷ ὁ αὐτός· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ὁ
5 *E* πρῶτός ἐστιν. σύνθετος ἄρα. πᾶς δὲ σύνθετος
ἀριθμὸς ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται· ὁ *E*
ἄρα ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται. λέγω δὲ,
ὅτι ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου πρώτου μετρηθήσεται πλὴν
τοῦ *A*. εἰ γὰρ ὑφ' ἑτέρου μετρεῖται ὁ *E*, ὁ δὲ *E*
10 τὸν *Δ* μετρῇ, κακείνος ἄρα τὸν *Δ* μετρήσει· ὥστε
καὶ τὸν *A* μετρήσει πρῶτον ὄντα μὴ ᾧν αὐτῷ ὁ
αὐτός· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. ὁ *A* ἄρα τὸν *E* μετρῇ.
καὶ ἐπεὶ ὁ *E* τὸν *Δ* μετρῇ, μετρείτω αὐτὸν κατὰ
τὸν *Z*. λέγω, ὅτι ὁ *Z* οὐδενὶ τῶν *A, B, Γ* ἔστιν
15 ὁ αὐτός. εἰ γὰρ ὁ *Z* ἐνὶ τῶν *A, B, Γ* ἔστιν ὁ
αὐτός καὶ μετρῇ τὸν *Δ* κατὰ τὸν *E*, καὶ εἰς ἄρα
τῶν *A, B, Γ* τὸν *Δ* μετρῇ κατὰ τὸν *E*. ἀλλὰ εἰς
τῶν *A, B, Γ* τὸν *Δ* μετρῇ κατὰ τινὰ τῶν *A, B, Γ*,
καὶ ὁ *E* ἄρα ἐνὶ τῶν *A, B, Γ* ἔστιν ὁ αὐτός· ὅπερ
20 οὐχ ὑπόκειται. οὐκ ἄρα ὁ *Z* ἐνὶ τῶν *A, B, Γ* ἔστιν
ὁ αὐτός. ὁμοίως δὲ δείξομεν, ὅτι μετρεῖται ὁ *Z*
ὑπὸ τοῦ *A*, δεικνύντες πάλιν, ὅτι ὁ *Z* οὐκ ἔστι πρῶ-
τος. εἰ γάρ, καὶ μετρῇ τὸν *Δ*, καὶ τὸν *A* μετρήσει
πρῶτον ὄντα μὴ ᾧν αὐτῷ ὁ αὐτός· ὅπερ ἔστιν ἀδύ-

2. ἐστι] ἔστιν P. 3. μὴ] καὶ μὴ φ. 5. ἐστι Vφ.
ἄρας B. 6. ὁ *E* ἄρα — 7: μετρεῖται] om. BVφ. 7. δὴ]
om. Vφ. 8. πλὴν] e corr. V. 10. μετρῇ] om. Vφ.
13. καί] m. 2 V. αὐτῶν φ, sed corr. 15. εἰ γάρ — 16:
αὐτός] m. rec. B. 21. ὅτι — 22: πάλιν] mg. m. 2 B. 22.
ὅτι] ὅτι οὐκ ἔστι BVφ. ὁ *Z* — 23: τὸν *Δ*] m. 2 V. 22.
οὐκ ἔστι] om. BVφ. 23. εἰ γάρ] εἰ γάρ ἔστι πρῶτος BV,
idem φ in mg. 24. ἐστίν] om. Vφ.

ulli numerorum A, B, Γ aequalis sit. manifestum est igitur, E primum non esse. nam si E primus est et numerum A metitur, etiam numerum A metietur [prop. XII], qui primus est, quamquam ei aequalis non est; quod fieri non potest. itaque E primus non est. compositus igitur. quemuis autem numerum compositum primus aliquis numerus metitur [VII, 32]. itaque numerum E primus aliquis numerus metitur. dico, nullum alium E numerum metiri praeter A . nam si alius numerum E metitur, E autem numerum A metitur, ille quoque numerum A metietur. quare etiam numerum A metietur, qui primus est [prop. XII], quamquam ei aequalis non est¹⁾; quod fieri non potest. itaque A numerum E metitur. et quoniam E numerum A metitur, secundum Z metiatur. dico, Z nulli numerorum A, B, Γ aequalem esse. nam si Z alicui numerorum A, B, Γ aequalis est, et numerum A secundum E metitur, etiam aliquis numerorum A, B, Γ numerum A secundum E metitur. uerum quiuvis numerorum A, B, Γ numerum A secundum aliquem numerorum A, B, Γ metitur [prop. XI]. quare E alicui numerorum A, B, Γ aequalis est; quod est contra hypothesim. ergo Z nulli numerorum A, B, Γ aequalis est. similiter demonstrabimus, numerum A numerum Z metiri, rursus demonstrantes, numerum Z primum non esse. nam si primus est et numerum A metitur, etiam A metietur [prop. XII], qui primus est, quamquam ei aequalis non est; quod

1) Nam si numerus numeros E, A metiens alicui numerorum A, B, Γ aequalis esset, constaret propositum. idem de p. 370, 8 dicendum.

νατον· οὐκ ἄρα πρῶτός ἐστιν ὁ Z · σύνθετος ἄρα.
 ἅπας δὲ σύνθετος ἀριθμὸς ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθ-
 μοῦ μετρεῖται· ὁ Z ἄρα ὑπὸ πρώτου τινὸς ἀριθμοῦ
 μετρεῖται. λέγω δὴ, ὅτι ὑφ' ἑτέρου πρώτου οὐ με-
 5 τρηθήσεται πλὴν τοῦ A . εἰ γὰρ ἕτερός τις πρῶτος
 τὸν Z μετρεῖ, ὁ δὲ Z τὸν A μετρεῖ, κακείνος ἄρα
 τὸν A μετρήσει· ὥστε καὶ τὸν A μετρήσει πρῶτον
 ὄντα μὴ ὦν αὐτῷ ὁ αὐτός· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.
 ὁ A ἄρα τὸν Z μετρεῖ. καὶ ἐπεὶ ὁ E τὸν A μετρεῖ
 10 κατὰ τὸν Z , ὁ E ἄρα τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν A
 πεποιήκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ A τὸν Γ πολλαπλασιάσας
 τὸν A πεποιήκεν· ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, Γ ἴσος ἐστὶ τῷ
 ἐκ τῶν E, Z . ἀνάλογον ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν
 E , οὕτως ὁ Z πρὸς τὸν Γ . ὁ δὲ A τὸν E μετρεῖ·
 15 καὶ ὁ Z ἄρα τὸν Γ μετρεῖ. μετρεῖτω αὐτὸν κατὰ
 τὸν H . ὁμοίως δὴ δείξομεν, ὅτι ὁ H οὐδενὶ τῶν
 A, B ἐστὶν ὁ αὐτός, καὶ ὅτι μετρεῖται ὑπὸ τοῦ A .
 καὶ ἐπεὶ ὁ Z τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὸν H , ὁ Z ἄρα
 τὸν H πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποιήκεν. ἀλλὰ μὴν
 20 καὶ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποιήκεν·
 ὁ ἀρα ἐκ τῶν A, B ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν Z, H . ἀνά-
 λογον ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν Z , ὁ H πρὸς τὸν B .
 μετρεῖ δὲ ὁ A τὸν Z · μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ H τὸν B .
 μετρεῖτω αὐτὸν κατὰ τὸν Θ . ὁμοίως δὴ δείξομεν,
 25 ὅτι ὁ Θ τῷ A οὐκ ἐστὶν ὁ αὐτός. καὶ ἐπεὶ ὁ H τὸν
 B μετρεῖ κατὰ τὸν Θ , ὁ H ἄρα τὸν Θ πολλαπλασιάσας
 τὸν B πεποιήκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ A ἐαυτὸν πολ-

2. ἅπας δέ — 3: μετρεῖται] om. Theon (BVφ). 3. ὁ Z
 ἄρα ὑπὸ πρώτου] ὁ ἄρα Z ὑπὸ πρώτου Vφ; ὑπὸ πρώτου
 ἄρα B. 4. οὐ] insert. m. 1 B. 6. δέ Z] corr. ex Z ἄρα
 m. 2 V. Z] in ras. P. A] in ras. P. 7. A] seq. ras.

fieri non potest. ergo Z primus non est. compositus igitur. quemuis autem numerum compositum primus aliquis numerus metitur [VII, 32]. itaque numerum Z primus aliquis numerus metitur. dico, nullum alium eum metiri praeter A . nam si alius numerus primus numerum Z metitur, et Z numerum A metitur, ille quoque numerum A metietur. quare etiam numerum A metietur [prop. XII], qui primus est, quamquam ei aequalis non est; quod fieri non potest. ergo A numerum Z metitur. et quoniam E numerum A secundum Z metitur, erit $E \times Z = A$. uerum etiam $A \times \Gamma = A$ [prop. XI]. itaque $A \times \Gamma = E \times Z$. itaque $A : E = Z : \Gamma$ [VII, 19]. uerum A numerum E metitur. itaque etiam Z numerum Γ metitur. metiatur secundum H . similiter demonstrabimus, numerum H nulli numerorum A , B aequalem esse, et numerum A eum metiri. et quoniam Z numerum Γ secundum H metitur, erit $Z \times H = \Gamma$. uerum etiam $A \times B = \Gamma$ [prop. XI]. itaque $A \times B = Z \times H$. quare $A : Z = H : B$ [VII, 19]. uerum A numerum Z metitur. itaque etiam H numerum B metitur. metiatur secundum Θ . similiter demonstrabimus, numerum Θ numero A aequalem non esse. et quoniam H numerum B secundum Θ metitur, erit

$$H \times \Theta = B.$$

1 litt. φ . 12. $\xi\sigma\iota\nu$ P.
 $\omicron\upsilon\delta\epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omega$ Theon (B V φ).

15. $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$] insert. m. 2 B. 16.
 21. $\xi\sigma\iota\nu$ P. 22. A] in ras. V.

λαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν· ὁ ἄρα ὑπὸ Θ , H ἴσος
 ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ A τετραγώνῳ. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ Θ
 πρὸς τὸν A , ὁ A πρὸς τὸν H . μετρεῖ δὲ ὁ A τὸν
 H · μετρεῖ ἄρα καὶ ὁ Θ τὸν A πρῶτον ὄντα μὴ ὦν
 5 αὐτῷ ὁ αὐτός· ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἀρα ὁ μέγιστος
 ὁ A ὑπὸ ἐτέρου ἀριθμοῦ μετρηθήσεται παρὲς τῶν
 A , B , Γ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιδ'.

Ἐὰν ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὑπὸ πρώτων ἀριθ-
 10 μῶν μετρηῇται, ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου πρώτου ἀριθ-
 μοῦ μετρηθήσεται παρὲς τῶν ἐξ ἀρχῆς με-
 τρούντων.

Ἐλάχιστος γὰρ ἀριθμὸς ὁ A ὑπὸ πρώτων ἀριθ-
 μῶν τῶν B , Γ , Δ μετρείσθω· λέγω, ὅτι ὁ A ὑπ' οὐ-
 15 δενὸς ἄλλου πρώτου ἀριθμοῦ μετρηθήσεται παρὲς
 τῶν B , Γ , Δ .

Εἰ γὰρ δυνατόν, μετρείσθω ὑπὸ πρώτου τοῦ E ,
 καὶ ὁ E μηδενὶ τῶν B , Γ , Δ ἔστω ὁ αὐτός. καὶ
 ἐπεὶ ὁ E τὸν A μετρεῖ, μετρεῖται αὐτὸν κατὰ τὸν Z .
 20 ὁ E ἄρα τὸν Z πολλαπλασιάσας τὸν A πεποίηκεν.
 καὶ μετρεῖται ὁ A ὑπὸ πρώτων ἀριθμῶν τῶν B , Γ ,
 Δ . ἐὰν δὲ δύο ἀριθμοὶ πολλαπλασιάσαντες ἀλλή-
 λους ποιῶσιν τινα, τὸν δὲ γενόμενον ἐξ αὐτῶν μετρή-
 τισ πρώτος ἀριθμός, καὶ ἓνα τῶν ἐξ ἀρχῆς μετρήσει·
 25 οἱ B , Γ , Δ ἄρα ἓνα τῶν E , Z μετρήσουσιν. τὸν

1. ὑπό] ἐκ τῶν Theon (BVφ). 3. ὁ] (prius) supra m. 1 P.
 4. τὸν A] τὸν τὸν A φ, sed corr. 7. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. B.
 10. πρώτου] om. B. 14. B] post ras. 1 litt. V. 15. πα-
 ρέξ] in hoc uocabulo incipit Paris. 2344 fol. 166 (q). 19.
 καὶ κατὰ Vφ, καὶ del. V. 20. ἄρα τὸν Z] insert. m. 1 B.
 πεποίηκε Vφq. 21. ὑπό] ὑπὸ τῶν P. 22. ποὺνπλασιά-

uerum etiam $A \times A = B$ [prop. VIII]. itaque

$$\Theta \times H = A \times A.$$

quare erit [VII, 19] $\Theta : A = A : H$. uerum A numerum H metitur. quare etiam Θ numerum A metitur, qui primus est, quamquam ei aequalis non est; quod absurdum est. ergo maximum A nullus alius numerus metietur praeter¹⁾ A, B, Γ ; quod erat demonstrandum.

XIV.

Si primi aliqui numeri numerum quandam minimum metiuntur, nullus alius primus numerus eum metietur praeter eos, qui ab initio metiuntur.

Nam primi numeri B, Γ, Δ numerum A minimum metiantur. dico, nullum alium primum numerum A numerum mensurum esse praeter B, Γ, Δ .

nam si fieri potest, metiatur primus numerus E ,
 $\text{—————}|A \quad \text{—————}|B$ neue E ulli numerorum B, Γ, Δ
 $\text{—————}|E \quad \text{—————}| \Gamma$ aequalis sit. et quoniam E nu-
 $\text{—————}|Z \quad \text{—————}| \Delta$ merum A metitur, secundum Z
 metiatur. itaque $E \times Z = A$. et numerum A primi numeri B, Γ, Δ metiuntur. sin duo numeri inter se multiplicantes numerum aliquem efficiunt, et numerum ex iis productum primus aliquis numerus metitur, etiam unum eorum, qui ab initio sumpti sunt, metietur [VII, 30]. itaque B, Γ, Δ alterutrum numerorum $E,$

1) li autem metiuntur propter prop. XI.

μὲν οὖν E οὐ μετρήσουσιν· ὁ γὰρ E πρῶτος ἐστὶ καὶ οὐδενὶ τῶν B, Γ, Δ ὁ αὐτός. τὸν Z ἄρα μετροῦσιν ἐλάσσονα ὄντα τοῦ A · ὅπερ ἀδύνατον. ὁ γὰρ A ὑπόκειται ἐλάχιστος ὑπὸ τῶν B, Γ, Δ μετρούμενος.
 5 οὐκ ἄρα τὸν A μετρήσει πρῶτος ἀριθμὸς παρὲξ τῶν B, Γ, Δ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιε'.

Ἐὰν τρεῖς ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ᾧσιν ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς,
 10 δύο ὁποιοιοῦν συντεθέντες πρὸς τὸν λοιπὸν πρῶτοί εἰσιν.

Ἔστωσαν τρεῖς ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον ἐλάχιστοι τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων αὐτοῖς οἱ A, B, Γ λέγω, ὅτι τῶν A, B, Γ δύο ὁποιοιοῦν συντεθέντες
 15 πρὸς τὸν λοιπὸν πρῶτοί εἰσιν, οἱ μὲν A, B πρὸς τὸν Γ , οἱ δὲ B, Γ πρὸς τὸν A καὶ ἔτι οἱ A, Γ πρὸς τὸν B .

Εἰλήφθωσαν γὰρ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ τῶν τὸν αὐτὸν λόγον ἔχόντων τοῖς A, B, Γ δύο οἱ $\Delta E, EZ$. φανερόν δὴ, ὅτι ὁ μὲν ΔE ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας
 20 τὸν A πεποίηκεν, τὸν δὲ EZ πολλαπλασιάσας τὸν B πεποίηκεν, καὶ ἔτι ὁ EZ ἑαυτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν. καὶ ἐπεὶ οἱ $\Delta E, EZ$ ἐλάχιστοί εἰσιν, πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσιν. ἐὰν δὲ δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους ᾧσιν, καὶ συναμφοτέρος πρὸς
 25 ἐκάτερον πρῶτός ἐστιν· καὶ ὁ ΔZ ἄρα πρὸς ἐκάτερον

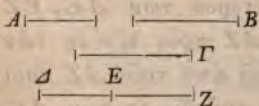
1. μετρήσουσι V φ; μετροῦσιν B. ἐστὶν P. 2. μετρήσουσιν V φ. 3. ὅπερ ἐστὶν BV φ. 7. ιε'] om. φ. 9. τῶν] om. φ. 10. ὁποιοιοῦν q et supra scripto ὁποιοῦν B. 13. ἔχόντων λόγον φ. 14. λέγω, ὅτι τῶν A, B, Γ] mg. m. 1 φ. τῶν A, B, Γ] om. B, m. 2 V. δύο] om. B. ὁποιοιοῦν q

Z metientur. E quidem numerum non metientur; nam E primus est nec ulli numerorum B, Γ, Δ aequalis. itaque numerum Z metiuntur, qui minor est numero A ; quod fieri non potest. nam suppositum est, numerum A minimum metiri numeros B, Γ, Δ . ergo nullus primus numerus numerum A metietur praeter B, Γ, Δ ; quod erat demonstrandum.

XV.

Si tres numeri deinceps proportionales sunt minimi eorum, qui eandem rationem habent, duo quilibet coniuncti ad reliquum primi sunt.

Sint tres numeri deinceps proportionales minimi eorum, qui eandem rationem habent, A, B, Γ . dico, numerorum A, B, Γ duos quoslibet coniunctos ad reliquum primos esse, $A + B$ ad Γ , $B + \Gamma$ ad A , $A + \Gamma$ ad B .

sumantur enim minimi eorum, qui eandem rationem habent ac A, B, Γ , duo numeri AE, EZ [VIII, 2]. manifestum igitur est, esse

$\Delta E \times \Delta E = A$, $\Delta E \times EZ = B$, $EZ \times EZ = \Gamma$ [VIII, 2]. et quoniam $\Delta E, EZ$ minimi sunt, inter se primi sunt [VII, 22]. sin duo numeri inter se primi sunt, etiam uterque simul ad utrumvis primus est [VII, 28]. quare etiam ΔZ ad utrumque

et supra scr. ὁποιοῦν B . 16. A] corr. ex $\Delta \varphi$. A, Γ] Γ, A P. 20. πεποίηκε $V\varphi q$. 21. πεποίηκε $V\varphi q$. ἐτι δ] in ras. V. 22. πεποίηκε $V\varphi q$. εἰσι $V\varphi q$. 24. ὥσι $V\varphi q$. 25. ἐστι $V\varphi q$.

τῶν ΔE , EZ πρωτός ἐστιν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ΔE
 πρὸς τὸν EZ πρωτός ἐστιν· οἱ ΔZ , ΔE ἄρα πρὸς
 τὸν EZ πρωτοὶ εἰσιν. ἐὰν δὲ δύο ἀριθμοὶ πρὸς τινα
 ἀριθμὸν πρωτοὶ ᾧσιν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν γενόμενος
 5 πρὸς τὸν λοιπὸν πρωτός ἐστιν· ὥστε ὁ ἐκ τῶν $Z\Delta$,
 ΔE πρὸς τὸν EZ πρωτός ἐστιν· ὥστε καὶ ὁ ἐκ τῶν
 $Z\Delta$, ΔE πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ EZ πρωτός ἐστιν. [ἐὰν
 γὰρ δύο ἀριθμοὶ πρωτοὶ πρὸς ἀλλήλους ᾧσιν, ὁ ἐκ
 τοῦ ἐνὸς αὐτῶν γενόμενος πρὸς τὸν λοιπὸν πρωτός
 10 ἐστιν]. ἀλλ' ὁ ἐκ τῶν $Z\Delta$, ΔE ὁ ἀπὸ τοῦ ΔE ἐστι
 μετὰ τοῦ ἐκ τῶν ΔE , EZ · ὁ ἄρα ἀπὸ τοῦ ΔE μετὰ
 τοῦ ἐκ τῶν ΔE , EZ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ EZ πρωτός
 ἐστιν. καὶ ἐστιν ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ΔE ὁ A , ὁ δὲ ἐκ
 τῶν ΔE , EZ ὁ B , ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ EZ ὁ Γ · οἱ A , B
 15 ἄρα συντεθέντες πρὸς τὸν Γ πρωτοὶ εἰσιν. ὁμοίως
 δὴ δεῖξομεν, ὅτι καὶ οἱ B , Γ πρὸς τὸν A πρωτοὶ
 εἰσιν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ οἱ A , Γ πρὸς τὸν B πρωτοὶ
 εἰσιν. ἐπεὶ γὰρ ὁ ΔZ πρὸς ἐκάτερον τῶν ΔE , EZ
 πρωτός ἐστιν, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ ΔZ πρὸς τὸν ἐκ τῶν
 20 ΔE , EZ πρωτός ἐστιν. ἀλλὰ τῷ ἀπὸ τοῦ ΔZ ἴσοι
 εἶσιν οἱ ἀπὸ τῶν ΔE , EZ μετὰ τοῦ δις ἐκ τῶν ΔE ,
 EZ · καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ΔE , EZ ἄρα μετὰ τοῦ δις
 ὑπὸ τῶν ΔE , EZ πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ΔE , EZ πρω-
 τοὶ [εἰσι]. διελόντι οἱ ἀπὸ τῶν ΔE , EZ μετὰ τοῦ

2. πρωτοὶ εἰσι πρὸς τὸν EZ $V\phi$. πρὸς τὸν EZ] om. B. 3. εἰσι q. ἐὰν δέ — 5: πρωτός ἐστιν] om. Theon ($BV\phi q$). 5. ὥστε] καὶ Theon ($BV\phi q$). $Z\Delta$] $\Delta Z\phi q$ et in ras. V. 6. ΔE ἄρα Theon ($BV\phi q$). 6. ὥστε καὶ — 7: πρωτός ἐστίν] om. Theon ($BV\phi q$). 8. γὰρ] δέ Theon ($BV\phi q$). ἐκ] ἀπό Theon ($BV\phi q$). 10. ἐστιν] add. Theon: ὥστε ὁ ἐκ τῶν $Z\Delta$, ΔE καὶ πρὸς τὸν ἀπὸ τοῦ EZ πρωτός ἐστιν ($BV\phi q$). ἀλλὰ P. ἐστιν $PV\phi$. 11. ἐκ] ὑπό q et supra scr. m. 2 V. ὁ

ΔE , EZ primus est. uerum etiam ΔE ad EZ primus est. itaque ΔZ , ΔE ad EZ primi sunt. sin duo numeri ad numerum aliquem primi sunt, etiam numerus ex iis productus ad reliquum primus est [VII, 24]. quare $Z\Delta \times \Delta E$ ad EZ primus est. quare etiam $Z\Delta \times \Delta E$ ad EZ^2 primus est [VII, 25].¹⁾ uerum $Z\Delta \times \Delta E = \Delta E^2 + \Delta E \times EZ$ [II, 3]. itaque $\Delta E^2 + \Delta E \times EZ$ ad EZ^2 primus est. et $\Delta E^2 = A$, $\Delta E \times EZ = B$, $EZ^2 = \Gamma$. itaque $A + B$ ad Γ primi sunt. similiter demonstrabimus, etiam $B + \Gamma$ ad A primos esse. iam dico, etiam $A + \Gamma$ ad B primos esse. nam quoniam ΔZ ad utrumque ΔE , EZ primus est, etiam ΔZ^2 ad $\Delta E \times EZ$ primus est [VII, 25]. uerum [II, 4] $\Delta Z^2 = \Delta E^2 + EZ^2 + 2\Delta E \times EZ$. quare etiam erit $\Delta E^2 + EZ^2 + 2\Delta E \times EZ$ ad $\Delta E \times EZ$ primus. subtrahendo $\Delta E^2 + EZ^2 + \Delta E \times EZ$ ad

1) Lin. 7: $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\nu$ — 10: $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ suspecta sunt, quia praepostere causam subiiciunt; praeterea iis deletis id quoque adipiscimur, ut origo scripturae Theonis facilius explicari possit.

$\acute{\alpha}\rho\alpha$ — 12: ΔE , EZ] m. 2 B. 12. $\tau\acute{\omega}\nu$] corr. ex $\tau\omicron\upsilon\ \varphi$.
 13. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$] (prius) $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ $V\varphi q$; seq. in φ : $\kappa\alpha\iota\ \acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$, sed delet.
 17. $\epsilon\iota\sigma\iota$ $V\varphi$. $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ — 18: $\epsilon\iota\sigma\iota\nu$] om. q. 19. $\kappa\alpha\iota$] August;
 $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $PBV\varphi$; $\acute{\omicron}\ \acute{\alpha}\nu\theta\ \tau\omicron\upsilon\ \Delta Z$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\acute{\omicron}\ K E$ $\acute{\omicron}\ \delta\acute{\epsilon}\ \upsilon\pi\omicron\ \tau\acute{\omega}\nu$
 ΔE , EZ $\acute{\omicron}\ \S$ $\acute{\omega}\sigma\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ q. $\acute{\epsilon}\kappa$] P; $\upsilon\pi\omicron$ Theon ($BV\varphi q$). 21
 $\acute{\epsilon}\kappa$] P; $\upsilon\pi\omicron$ Theon ($BV\varphi q$). 22. $\kappa\alpha\iota\ \omicron\iota$] $\kappa\alpha\iota\ \acute{\omicron}\ q$; $\omicron\iota\ \acute{\alpha}\rho\alpha$
 φ et eraso ι V. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ — 23: $\tau\acute{\omicron}\nu$ $\upsilon\pi\omicron$ $\tau\acute{\omega}\nu$ ΔE , EZ] m. 2 B. 22. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. $V\varphi$. 23. $\upsilon\pi\omicron$] $\acute{\epsilon}\kappa$ Bq. $\upsilon\pi\omicron$ $\tau\acute{\omega}\nu$] $\upsilon\pi\omicron$ Bq. $\pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ q. 24. $\epsilon\iota\sigma\iota$] om. P. $\omicron\iota$] $\acute{\omicron}$ Bq.

ἄπαξ ὑπὸ ΔE , EZ πρὸς τὸν ὑπὸ ΔE , EZ πρῶτοί
 εἰσιν. ἔτι διελόντι οἱ ἀπὸ τῶν ΔE , EZ ἄρα πρὸς
 τὸν ὑπὸ ΔE , EZ πρῶτοί εἰσιν. καὶ ἐστὶν ὁ μὲν
 ἀπὸ τοῦ ΔE ὁ A , ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ΔE , EZ ὁ B , ὁ
 5 δὲ ἀπὸ τοῦ EZ ὁ Γ . οἱ A , Γ ἄρα συντεθέντες πρὸς
 τὸν B πρῶτοί εἰσιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ις'.

Ἐὰν δύο ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 ᾧσιν, οὐκ ἐστὶν ὡς ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτε-
 10 ρον, οὕτως ὁ δεύτερος πρὸς ἄλλον τινά.

Δύο γὰρ ἀριθμοὶ οἱ A , B πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους
 ἔστωσαν· λέγω, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὡς ὁ A πρὸς τὸν B ,
 οὕτως ὁ B πρὸς ἄλλον τινά.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ
 15 B πρὸς τὸν Γ . οἱ δὲ A , B πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶτοι
 καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ μετροῦσι τοὺς
 τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκως ὅ τε ἡγούμενος τὸν
 ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· μετρᾷ ἄρα
 ὁ A τὸν B ὡς ἡγούμενος ἡγούμενον. μετρᾷ δὲ καὶ
 20 ἐαντόν· ὁ A ἄρα τοὺς A , B μετρᾷ πρῶτους ὄντας
 πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα ἐστὶν ὡς ὁ A
 πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιξ'.

Ἐὰν ᾧσιν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνά-

1. ὑπό] ὑπὸ τῶν Vφ (bis). πρῶτός ἐστιν Vφq. 2. οἱ] ὁ q.
 3. ὑπὸ τῶν V. πρῶτός ἐστι Vφq. 5. ἀπό] ὑπὸ Bφ, V m. 1
 (corr. m. 2). τοῦ] τῶν Vφ. 7. ις'] hinc rursus incipit F.
 8. δύο] m. 2 F. 14. ὁ] (prius) ἡ φ (non F). 17. ἔχοντας ἀν-
 τοῖς V. ὅ τε — 18: ἐπόμενον] om. Theon (BFVq). 18.

$\Delta E \times EZ$ primus est.¹⁾ et rursus subtrahendo
 $\Delta E^2 + EZ^2$ ad $\Delta E \times EZ$ primus est. et

$$\Delta E^2 = A, \Delta E \times EZ = B, EZ^2 = \Gamma.$$

ergo $A + \Gamma$ ad B primi sunt; quod erat demon-
 strandum.

XVI.

Si duo numeri inter se primi sunt, non erit ut
 primus ad secundum, ita secundus ad alium aliquem.

Nam duo numeri A, B inter se primi sint. dico,
 non esse, ut A ad B , ita B ad alium aliquem nu-
 merum.

Nam si fieri potest, sit $A : B = B : \Gamma$. uerum
 A, B primi sunt, primi autem etiam minimi [VII, 21],
 $\text{---} A$ minimi autem numeri eos, qui eandem
 $\text{---} B$ rationem habent, aequaliter metiuntur
 $\text{---} \Gamma$ [VII, 20], praecedens praecedentem et se-
 quens sequentem. itaque A numerum B metitur ut
 praecedens praecedentem. uerum etiam se ipsum me-
 titur. itaque A numeros A, B metitur, qui inter se
 primi sunt; quod absurdum est. ergo non erit
 $A : B = B : \Gamma$; quod erat demonstrandum.

1) Hoc ita demonstrat Commandinus fol. 114: si

$\Delta E^2 + EZ^2 + \Delta E \times EZ$ ad $\Delta E \times EZ$
 primus non est, metiatur eos x . ergo etiam metietur
 $\Delta E^2 + EZ^2 + 2\Delta E \times EZ$ et $\Delta E \times ZE$. at ii inter se
 primi sunt. eodem modo de lin. 2 — 3 ratiocinandum.

μετρεῖ] om. F. ἄρα ὁ A] ἄρα BA φ. 19. τὸν B μετρεῖ F.
 τὸν ἡγούμενον F. καὶ] insert. m. 1 V. 20. ἐαντὸν] corr.
 ex αὐτὸν B. 21. ἄτοπὸν ἐστὶν V. ἐστὶν] om. V, ἐστὶν Bq.
 22. τὸν B ἐστὶν V. 24. ὁσοιδηποται φ (non F).

λογον, οἱ δὲ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλή-
λους ὧσιν, οὐκ ἔσται ὡς ὁ πρῶτος πρὸς τὸν
δεύτερον, οὕτως ὁ ἔσχατος πρὸς ἄλλον τινά.

Ἔστωσαν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον
5 οἱ *A*, *B*, *Γ*, *Δ*, οἱ δὲ ἄκροι αὐτῶν οἱ *A*, *Δ* πρῶτοι
πρὸς ἀλλήλους ἔστωσαν· λέγω, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ
A πρὸς τὸν *B*, οὕτως ὁ *Δ* πρὸς ἄλλον τινά.

Εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *B*, οὕ-
τως ὁ *Δ* πρὸς τὸν *E*· ἐναλλάξ ἄρα ἔστιν ὡς ὁ *A*
10 πρὸς τὸν *Δ*, ὁ *B* πρὸς τὸν *E*. οἱ δὲ *A*, *Δ* πρῶτοι,
οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι ἀριθμοὶ
μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον ἔχοντας ἰσάκως ὃ τε
ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπό-
μενον. μετρῇ ἄρα ὁ *A* τὸν *B*. καὶ ἔστιν ὡς ὁ *A*
15 πρὸς τὸν *B*, ὁ *B* πρὸς τὸν *Γ*. καὶ ὁ *B* ἄρα τὸν *Γ*
μετρῇ· ὥστε καὶ ὁ *A* τὸν *Γ* μετρῇ. καὶ ἐπεὶ ἔστιν
ὡς ὁ *B* πρὸς τὸν *Γ*, ὁ *Γ* πρὸς τὸν *Δ*, μετρῇ δὲ ὁ
B τὸν *Γ*, μετρῇ ἄρα καὶ ὁ *Γ* τὸν *Δ*. ἀλλ' ὁ *A*
τὸν *Γ* ἐμέτρει· ὥστε ὁ *A* καὶ τὸν *Δ* μετρῇ. μετρῇ
20 δὲ καὶ ἑαυτόν. ὁ *A* ἄρα τοὺς *A*, *Δ* μετρῇ πρῶτους
ὄντας πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἔστιν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα
ἔσται ὡς ὁ *A* πρὸς τὸν *B*, οὕτως ὁ *Δ* πρὸς ἄλλον
τινά· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ιη'.

25 Δύο ἀριθμῶν δοθέντων ἐπισκέψασθαι, εἰ

5. *Δ*] (alt.) corr. ex B F. 8. τόν] om. F. 9. ἐστίν]
om. V. 11. ἀριθμοί] om. V. 12. ἔχοντας αὐτοῖς V. 15.
καί] m. 2 F. 16. *Δ*] e corr. V. 17. ὁ] (tert.) τό φ. 19.
ἐμέτρει] P, μετρῇ Theon (BFVq). Deinde add. B: ὥστε ὁ *A*
τὸν *Γ* μετρῇ, sed del. m. 1. ὁ *A* καί] καὶ ὁ *A* F; ὁ *A* q.
μετρῇ] (prius) om. F. 22. *Δ*] Bφ (non F).

XVII.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et extremi eorum inter se primi sunt, non erit ut primus ad secundum, ita extremus ad alium aliquem.

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A, B, Γ, Δ , et eorum extremi A, Δ inter se primi sint. dico, non esse, ut A ad B , ita Δ ad alium aliquem.

Nam si fieri potest, sit $A : B = \Delta : E$. itaque permutando $A : \Delta = B : E$ [VII, 13]. uerum A, Δ primi sunt, primi autem etiam minimi [VII, 21], minimi autem numeri eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur [VII, 20], praecedens praecedentem et sequens sequentem. itaque A numerum B metitur. est autem $A : B = B : \Gamma$. quare etiam B numerum Γ metitur [VII def. 20]. itaque etiam A numerum Γ metitur. et quoniam est $B : \Gamma = \Gamma : \Delta$, et B numerum Γ metitur, etiam Γ numerum Δ metitur [VII def. 20]. uerum A numerum Γ metiebatur. quare etiam numerum Δ metitur. uerum etiam se ipsum metitur. itaque A numeros A, Δ metitur, qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. ergo non erit ut A ad B , ita Δ ad alium aliquem; quod erat demonstrandum.

XVIII.

Datis duobus numeris, num fieri possit, ut tertius eorum proportionalis inueniatur, inquirere.

δυνατόν· ἐστὶν αὐτοῖς τρίτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

Ἔστωσαν οἱ δοθέντες δύο ἀριθμοὶ οἱ A, B , καὶ θέον ἔστω ἐπισκέψασθαι, εἰ δυνατόν ἐστὶν αὐτοῖς
5 τρίτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

Οἱ δὴ A, B ἦτοι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν ἢ οὐ. καὶ εἰ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, δέδεικται, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτοῖς τρίτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

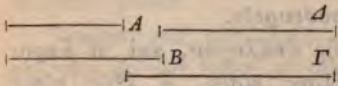
Ἀλλὰ δὴ μὴ ἔστωσαν οἱ A, B πρῶτοι πρὸς ἀλλή-
10 λους, καὶ ὁ B ἐκτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ ποιείτω. ὁ A δὴ τὸν Γ ἦτοι μετρεῖ ἢ οὐ μετρεῖ. μετρεῖται πρότερον κατὰ τὸν Δ · ὁ A ἄρα τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ B ἐκτὸν πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν· ὁ ἄρα ἐκ
15 τῶν A, Δ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ B . ἔστιν ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ B πρὸς τὸν Δ · τοῖς A, B ἄρα τρίτος ἀριθμὸς ἀνάλογον προσηύρηται ὁ Δ .

Ἀλλὰ δὴ μὴ μετρεῖται ὁ A τὸν Γ · λέγω, ὅτι τοῖς A, B ἀδύνατόν ἐστι τρίτον ἀνάλογον προσευρεῖν
20 ἀριθμόν. εἰ γὰρ δυνατόν, προσηυρήσθω ὁ Δ . ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, Δ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ B . ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ B ἐστὶν ὁ Γ · ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, Δ ἴσος ἐστὶ τῷ Γ . ὥστε ὁ A τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν Γ πεποίηκεν· ὁ A ἄρα τὸν Γ μετρεῖ κατὰ τὸν Δ . ἀλλὰ
25 μὴν ὑπόκειται καὶ μὴ μετρῶν· ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα δυνατόν ἐστι τοῖς A, B τρίτον ἀνάλογον προσευρεῖν ἀριθμόν, ὅταν ὁ A τὸν Γ μὴ μετρῇ· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

4. ἐπισκέψασα φ (non F). 6. δέ φ (non F). πρῶτοι] postea add. B. 7. καὶ εἰ] P, καὶ εἰ μὲν F; εἰ μὲν οὖν BVq. εἰσὶν] comp. F; εἰσὶ PVq. Post δέδεικται add. F: „ἐν τῷ

Sint dati duo numeri A, B . et propositum sit, ut inquiramus, num tertius eorum proportionalis inueniri possit.

Numeri A, B igitur aut inter se primi sunt aut non primi. et si inter se primi sunt, demonstratum est, tertium eorum proportionalem inueniri non posse

[prop. XVI]. uerum ne

 sint A, B inter se primi,
 et sit $B \times B = \Gamma$. A
 igitur numerum Γ aut me-

titur aut non metitur. prius eum secundum Δ metiatur. itaque $A \times \Delta = \Gamma$. uerum etiam $B \times B = \Gamma$. itaque $A \times \Delta = B^2$. quare $A : B = B : \Delta$ [VII, 19]. ergo numerorum A, B tertius proportionalis inuentus est Δ .

Uerum ne metiatur A numerum Γ . dico, numerorum A, B tertium proportionalem inueniri non posse. nam si fieri potest, inueniatur Δ . itaque

$$A \times \Delta = B^2 \text{ [VII, 19];}$$

sed $B^2 = \Gamma$. itaque $A \times \Delta = \Gamma$. quare A numerum Δ multiplicans numerum Γ effecit. itaque A numerum Γ secundum Δ metitur. at supposuimus, eundem non metiri; quod absurdum est. ergo fieri non potest, ut numerorum A, B tertius proportionalis inueniatur numerus, si A numerum Γ non metitur; quod erat demonstrandum.

15 θεωρήματι. 11. ἤτοι] supra m. 1 P. 12. πρότερον
 τὸν Γ F. 15. ἀπό] ἐκ V. 17. προσεύρηται BFq. 19.
 ἀνάλογον] om. V. 20. ἀριθμὸν ἀνάλογον V. προσευρήσθω
 BFV. 26. ἐστίν P. 27. A] B q. μετρεῖ q. ὅπερ ἔδει
 δεῖξαι] om. BFq.

ιθ'.

Τριῶν ἀριθμῶν δοθέντων ἐπισκέψασθαι, πότε δυνατόν ἐστὶν αὐτοῖς τέταρτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

- 5 Ἔστωσαν οἱ δοθέντες τρεῖς ἀριθμοὶ οἱ *A*, *B*, *Γ*, καὶ δέον ἔστω ἐπισκέψασθαι, πότε δυνατόν ἐστὶν αὐτοῖς τέταρτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

Ἦτοι οὖν οὐκ εἰσὶν ἐξῆς ἀνάλογον, καὶ οἱ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, ἢ ἐξῆς εἰσὶν
10 ἀνάλογον, καὶ οἱ ἄκροι αὐτῶν οὐκ εἰσὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, ἢ οὔτε ἐξῆς εἰσὶν ἀνάλογον, οὔτε οἱ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, ἢ καὶ ἐξῆς εἰσὶν ἀνάλογον, καὶ οἱ ἄκροι αὐτῶν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν.

- 15 Εἰ μὲν οὖν οἱ *A*, *B*, *Γ* ἐξῆς εἰσὶν ἀνάλογον, καὶ οἱ ἄκροι αὐτῶν οἱ *A*, *Γ* πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν, δέδεικται, ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτοῖς τέταρτον ἀνάλογον προσευρεῖν ἀριθμόν. μὴ ἔστωσαν δὲ οἱ *A*, *B*, *Γ* ἐξῆς ἀνάλογον τῶν ἀκρῶν πάλιν ὄντων πρῶτων πρὸς

3. πότε] εἰ Theon (BFVq). 6. πότε] εἰ Theon (BFVq).
8. ἦτοι οὖν] scripsi; ἢ P; οἱ δὲ *A*, *B*, *Γ* Theon (BFVq),
P mg. m. rec. οὐκ εἰσὶν ἐξῆς] ἦτοι ἐξῆς εἰσὶν Theon (BFVq).
οἱ] om. V. 9. αὐτῶν οἱ *A*, *Γ* Theon (BFVq). ἢ ἐξῆς — 13:
πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν] ἢ οὐ Theon (BFq, in ras. V). In V in
mg. magna ras. est. 15. καὶ εἰ F. καὶ] m. 2 V. 16.
εἰσὶ Vq. 18. μὴ ἔστωσαν — p. 386, 19: ὁ γὰρ *B*] εἰ δὲ οὐ,
ὁ *B* Theon (Fq; idem *B* (οὐκ supra) et V (εἰ δὲ οὐ eras.)).

XIX.

Datis tribus numeris, quando fieri possit, ut quartus eorum proportionalis inueniatur, inquirere.

Sint dati tres numeri A, B, Γ , et propositum sit, ut inquireamus, quando quartus eorum proportionalis inueniri possit.

Itaque aut non sunt deinceps proportionales et extremi eorum inter se primi sunt, aut deinceps proportionales sunt et extremi eorum inter se primi non sunt, aut neque deinceps proportionales sunt nec extremi eorum inter se primi, aut et deinceps proportionales et extremi eorum inter se primi.

Iam si A, B, Γ deinceps proportionales sunt et extremi eorum A, Γ inter se primi, demonstratum est, quartum eorum proportionalem inueniri non posse [prop. XVII]. ne sint igitur A, B, Γ deinceps proportionales extremis rursus inter se primis manentibus. dico, ne sic quidem quartum eorum proportionalem inueniri posse.¹⁾ nam si fieri potest, inueniatur

1) Hoc quidem falsum esse, quis non uidet? uerum dedit scholiasta Uaticanus (u. adn. crit.); erroris originem indicauit August II p. 351. neque enim E inueniri potest (p. 386, 4) inuento A . sed quod idem scripturam Theonis recepit, male rem egit; ea enim propositioni plene minime respondet. equidem ut adfirmare non ausim, Euclidem talem errorem commisisse, ita scripturam codicis P retinendam puto, quia apertissime sic iam Theonis temporibus ferebatur (ideo enim ipsum eam mutauit), nec habemus, quo modo aliqua saltem probabilitate restituatur. nam Campanus (siue potius Arabes) liberrime, ut solet, locum mutauit. habet IX, 20: „datis tribus numeris continue proportionalibus, an sit aliquis quartus eis continue proportionalis inquirere“. deinde: „idem potes perscrutari quotlibet continue proportional. propositis.“

ἀλλήλους. λέγω, ὅτι καὶ οὕτως ἀδύνατόν ἐστιν αὐ-
 τοῖς τέταρτον ἀνάλογον προσευρεῖν. εἰ γὰρ δυνατόν,
 προσευρήσθω ὁ Δ , ὥστε εἶναι ὡς τὸν A πρὸς τὸν B ,
 τὸν Γ πρὸς τὸν Δ , καὶ γερονέτω ὡς ὁ B πρὸς τὸν
 5 Γ , ὁ Δ πρὸς τὸν E . καὶ ἐπεὶ ἐστὶν ὡς μὲν ὁ A
 πρὸς τὸν B , ὁ Γ πρὸς τὸν Δ , ὡς δὲ ὁ B πρὸς τὸν
 Γ , ὁ Δ πρὸς τὸν E , δι' ἴσον ἄρα ὡς ὁ A πρὸς τὸν
 Γ , ὁ Γ πρὸς τὸν E . οἱ δὲ A , Γ πρῶτοι, οἱ δὲ πρῶ-
 τοι καὶ ἐλάχιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν
 10 αὐτὸν λόγον ἔχοντας ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον
 καὶ ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον. μετρεῖ ἄρα ὁ A τὸν
 Γ ὡς ἡγούμενος ἡγούμενον. μετρεῖ δὲ καὶ ἑαυτόν·
 ὁ A ἄρα τοὺς A , Γ μετρεῖ πρῶτους ὄντας πρὸς ἀλλή-
 λους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα τοῖς A , B , Γ
 15 δυνατόν ἐστι τέταρτον ἀνάλογον προσευρεῖν.

Ἀλλὰ δὴ πάλιν ἔστωσαν οἱ A , B , Γ ἐξῆς ἀνά-
 λογον, οἱ δὲ A , Γ μὴ ἔστωσαν πρῶτοι πρὸς ἀλλή-
 λους. λέγω, ὅτι δυνατόν ἐστιν αὐτοῖς τέταρτον ἀνά-
 λογον προσευρεῖν. ὁ γὰρ B τὸν Γ πολλαπλασιάσας
 20 τὸν Δ ποιεῖτω· ἵ A ἄρα τὸν Δ ἥτοι μετρεῖ ἢ οὐ
 μετρεῖ. μετρεῖτω αὐτὸν πρότερον κατὰ τὸν E · ὁ A
 ἄρα τὸν E πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν. ἀλλὰ
 μὴν καὶ ὁ B τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν Δ πεποίηκεν·
 ὁ ἄρα ἐκ τῶν A , E ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν B , Γ . ἀνά-
 25 λογον ἄρα [ἐστὶν] ὡς ὁ A πρὸς τὸν B , ὁ Γ πρὸς
 τὸν E · τοῖς A , B , Γ ἄρα τέταρτος ἀνάλογον προσ-
 ἠύρηται ὁ E .

Ἀλλὰ δὴ μὴ μετρεῖτω ὁ A τὸν Δ . λέγω, ὅτι ἀδύ-

1. Post ἀλλήλους add. in P: \mathcal{S} λέγω, ὅτι καὶ οὕτως δυνατόν·
 εἰ γὰρ ὁ A τὸν ὑπὸ B , Γ μετρεῖ, προβήσεται ἡ δεξις ὁμοίως
 τοῖς ἐξῆς. εἰ δὲ οὐ μετρεῖ ὁ A τὸν ὑπὸ B , Γ , ἀδύνατον

A , ita ut sit $A:B = \Gamma:A$, et fiat $B:\Gamma = A:E$.
et quoniam est $A:B = \Gamma:A$, et $B:\Gamma = A:E$, ex

A ————— B ————— Γ ————— A ————— E —————	aequo erit $A:\Gamma = \Gamma:E$ [VII, 14]. sed A, Γ primi sunt, primi autem etiam minimi sunt [VII, 21], mi- nimi autem eos, qui eandem rati- onem habent, metiuntur [VII, 20] praecedens praecedentem et se- quens sequentem. itaque A numerum Γ metitur ut prae- cedens praecedentem. uerum etiam se ipsum metitur. itaque A numeros A, Γ metitur, qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. ergo numerorum $A, B,$ Γ quartus proportionalis inueniri non potest. at rur- sus numeri A, B, Γ deinceps proportionales sint, ne sint autem A, Γ inter se primi. dico, fieri posse, ut quartus eorum proportionalis inueniatur. sit enim $B \times \Gamma = A$. A igitur numerum A aut metitur aut non metitur. prius eum metiatur secundum E . ita- que $A \times E = A$. uerum etiam $B \times \Gamma = A$. quare erit $A \times E = B \times \Gamma$. itaque $A:B = \Gamma:E$ [VII, 19]. ergo numerorum A, B, Γ quartus proportionalis in- uentus est E . at ne metiatur A numerum A . dico,

αὐτοῖς τέταρτον ἀνάλογον προσεργεῖν. οἷον ἔστω ὁ μὲν A
 τριῶν τιῶν, ὁ δὲ B ἑξ, ὁ δὲ Γ ἑπτα. καὶ δῆλον, ὅτι δυνα-
 τόν. εἰ δὲ ὁ A εἴη πέντε, οὐκέτι δυνατόν. καὶ ἀπλῶς, ὅτε
 μὲν ὁ B πολλαπλάσιός ἐστι τοῦ A , δυνατόν ἐστι τέταρτον ἀνά-
 λογον εὑρεῖν· εἰ δὲ μή, ἀδύνατον ✓; mg. m. 1: ἰστέον, ὅτι
 τὰ ὀβελισμένα σχόλια εἰσιν. 15. ἐστὶν P . 16. Γ] om. P .
 20. A ἄρα] P ; δὲ A Theon (BFVq). ἦτοι] om. V . 21.
 αὐτόν] PF; om. BVq. 25. ἐστὶν] om. P . 26. ἀνάλογον
 εἰς P . προσεργεῖται B .

νατόν ἐστὶ τοῖς A, B, Γ τέταρτον ἀνάλογον προσ-
 ευρεῖν ἀριθμόν. εἰ γὰρ δυνατόν, προσευρήσθω ὁ E .
 ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, E ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν B, Γ . ἀλλὰ
 ὁ ἐκ τῶν B, Γ ἐστὶν ὁ Δ . καὶ ὁ ἐκ τῶν A, E ἄρα
 5 ἴσος ἐστὶ τῷ Δ . ὁ A ἄρα τὸν E πολλαπλασιάσας
 τὸν Δ πεποίηκεν. ὁ A ἄρα τὸν Δ μετρεῖ κατὰ τὸν
 E . ὥστε μετρεῖ ὁ A τὸν Δ . ἀλλὰ καὶ οὐ μετρεῖ.
 ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα δυνατόν ἐστὶ τοῖς A, B, Γ τέ-
 10 τάρτον ἀνάλογον προσευρεῖν ἀριθμόν, ὅταν ὁ A τὸν
 Δ μὴ μετρῇ. ἀλλὰ δὴ οἱ A, B, Γ μήτε ἐξῆς ἔστω-
 σαν ἀνάλογον μήτε οἱ ἄκροι πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους.
 καὶ ὁ B τὸν Γ πολλαπλασιάσας τὸν Δ ποιείτω. ὁμοίως
 δὴ δειχθήσεται, ὅτι εἰ μὲν μετρεῖ ὁ A τὸν Δ , δυνα-
 τόν ἐστὶν αὐτοῖς ἀνάλογον προσευρεῖν, εἰ δὲ οὐ με-
 15 τρεῖ, ἀδύνατον. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κ'.

Οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ πλείους εἰσὶ παντὸς τοῦ
 προτεθέντος πλήθους πρώτων ἀριθμῶν.

Ἔστωσαν οἱ προτεθέντες πρῶτοι ἀριθμοὶ οἱ A ,
 20 B, Γ . λέγω, ὅτι τῶν A, B, Γ πλείους εἰσὶ πρῶτοι
 ἀριθμοί.

Εἰλήφθω γὰρ ὁ ὑπὸ τῶν A, B, Γ ἐλάχιστος με-
 τρούμενος καὶ ἔστω ὁ ΔE , καὶ προσκείσθω τῷ ΔE
 μονὰς ἡ ΔZ . ὁ δὴ $E Z$ ἥτοι πρῶτός ἐστιν ἢ οὐ.

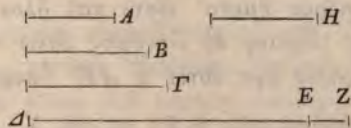
1. ἐστὶν P . 2. προσευρήσθω FV . 3. ἀλλ' BFV . 10.
 μὴ] *supra* m. 1 F , οὐ *supra* m. 2 V . μετρήσῃ F , μετρεῖ q .
 ἀλλὰ δὴ — 15: ἀδύνατον] *om.* BVq . 10. δὴ] μῆτε F . ἐξῆς]
 οἱ ἐξῆς F . 12. ποιήτω φ (*non F*). 14. αὐτοῖς] αὐτοῖς τε-
 τάρτοις F . εἰ δέ] οὐδ' F . 15. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] *om.* Bq .
 17. πρῶτοι ἀριθμοί] *del. et supra scr.* πρώτων ἀριθμῶν m .
 2 B . 18. προστεθέντος F . 23. καί] m . 2 B , *om.* V . 24.
 ΔZ] AZ F .

numerosum A, B, Γ quartum proportionalem inueniri non posse. nam si fieri potest, inueniatur E . itaque $A \times E = B \times \Gamma$ [VII, 19]. uerum $B \times \Gamma = \Delta$. quare $A \times E = \Delta$. itaque A numerum E multiplicans numerum Δ effecit. A igitur numerum Δ secundum E metitur. itaque A numerum Δ metitur. uerum etiam non metitur; quod absurdum est. ergo numerosum A, B, Γ quartus proportionalis inueniri non potest, ubi A numerum Δ non metitur. uerum A, B, Γ ne sint deinceps proportionales neu extremi inter se primi. et sit $B \times \Gamma = \Delta$. similiter demonstrabimus, si A numerum Δ metiatur, fieri posse, ut eorum quartus¹⁾ inueniatur proportionalis, sin non metiatur, fieri non posse; quod erat demonstrandum.

XX.

Primi numeri plures sunt quauis data multitudine primorum numerosum.

Sint dati numeri primi A, B, Γ . dico, plures esse primos numeros quam A, B, Γ . sumatur enim, quem

minimum metiuntur A, B, Γ [VII, 36] et sit ΔE , et numero ΔE adiciatur unitas ΔZ . EZ igitur aut primus est aut non primus. prius sit primus. ergo in-

1) Uidetur scribendum esse lin. 14: αὐτοῖς τέταρτον ἀνάλογον; cfr. F.

ἔστω πρότερον πρώτος· εὐρημένοι ἄρα εἰσὶ πρώτοι ἀριθμοὶ οἱ A, B, Γ, EZ πλείους τῶν A, B, Γ .

Ἄλλὰ δὴ μὴ ἔστω ὁ EZ πρώτος· ὑπὸ πρώτου ἄρα τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται. μετρεῖσθω ὑπὸ πρώτου τοῦ H · λέγω, ὅτι ὁ H οὐδενὶ τῶν A, B, Γ ἐστὶν ὁ αὐτός. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω. οἱ δὲ A, B, Γ τὸν ΔE μετροῦσιν· καὶ ὁ H ἄρα τὸν ΔE μετρήσει. μετρεῖ δὲ καὶ τὸν EZ · καὶ λοιπὴν τὴν ΔZ μονάδα μετρήσει ὁ H ἀριθμὸς ὧν· ὅπερ ἄτοπον. οὐκ ἄρα ὁ H ἐνὶ τῶν A, B, Γ ἐστὶν ὁ αὐτός. καὶ ὑπόκειται πρώτος. εὐρημένοι ἄρα εἰσὶ πρώτοι ἀριθμοὶ πλείους τοῦ προτεθέντος πλήθους τῶν A, B, Γ οἱ A, B, Γ, H · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κα'.

15 Ἐὰν ἄρτιοι ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν συντεθῶσιν, ὁ ὅλος ἄρτιός ἐστίν.

Συγκείμεσθωσαν γὰρ ἄρτιοι ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν οἱ $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E$ · λέγω, ὅτι ὅλος ὁ AE ἄρτιός ἐστίν.

20 Ἐπεὶ γὰρ ἕκαστος τῶν $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E$ ἄρτιός ἐστίν, ἔχει μέρος ἡμισυ· ὥστε καὶ ὅλος ὁ AE ἔχει μέρος ἡμισυ. ἄρτιος δὲ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ δίχα διαιρούμενος· ἄρτιος ἄρα ἐστὶν ὁ AE · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

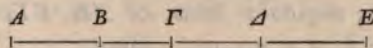
1. Supra πρώτος add. ἡ EZ m. rec. V. εἰσὶν P, εἰσὶν οἱ q. 2. ἀριθμοί] om. F. Γ] (prius) $\Gamma\Delta$ F, Δ del. m. 1. 6. δυνατόν, ἔστω] ὁ H ἐνὶ τῶν A, B, Γ ἐστὶν ὁ αὐτός Theon (BFVq). 7. ΔE] ZE F. μετροῦσι BFVq. ΔE] ZE F. 8. καὶ] καὶ ὁ H F. EZ] ΔE F. 10. καὶ] ὁ αὐτός δὲ καὶ P. 11. εἰσὶ] εἰσὶν οἱ V. 13. H] H ἄρα ante ras. 6 litt. F. 15. συν — supra scr. B. 16. ἐστὶ Vq, comp. F. 17. ὁποσοιοῦν] e corr. V. 18. $B\Gamma$] in ras. P. $\Gamma\Delta$] m. 2 V. 21. καὶ] supra lac. pergam. m. rec. F. 23. ὁ AE ἄρα ἐστὶν F. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. B.

uenti sunt primi numeri A, B, Γ, EZ plures numeris A, B, Γ . uerum ne sit EZ primus. itaque primus aliquis numerus eum metitur [VII, 31]. metiatur primus numerus H . dico, numerum H nulli numerorum A, B, Γ aequalem esse. nam si fieri potest, sit. uerum A, B, Γ numerum ΔE metiuntur. itaque etiam H numerum ΔE metitur. uerum etiam numerum EZ metitur. quare etiam¹⁾ quae relinquitur, unitatem ΔZ metietur H , qui numerus est; quod absurdum est. ergo H nulli numerum A, B, Γ aequalis est. et suppositum est, H primum esse. ergo inuenti sunt primi numeri A, B, Γ, H plures data multitudine A, B, Γ ; quod erat demonstrandum.

XXI.

Si quotlibet numeri pares componuntur, totus par erit.

Componantur enim quotlibet numeri pares $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E$. dico, etiam totum AE parem esse.

nam quoniam singuli numeri $AB, B\Gamma, \Gamma\Delta, \Delta E$ pares sunt, partem dimidiam habent [VII def. 6]. quare etiam totus AE partem dimidiam habet. par autem numerus is est, qui in duas partes aequales diuiditur [id.]. ergo AE par est; quod erat demonstrandum.

1) U. ad VII, 28.

κβ'.

Ἐὰν περισσολ ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν συντε-
θῶσιν, τὸ δὲ πλήθος αὐτῶν ἄρτιον ἦ, ὁ ὅλος
ἄρτιος ἔσται.

- 5 Συγκείμεσθωσαν γὰρ περισσολ ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν
ἄρτιοι τὸ πλήθος οἱ AB , $BΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$ · λέγω, ὅτι
ὅλος ὁ $ΑΕ$ ἄρτιός ἐστιν.

- Ἐπεὶ γὰρ ἕκαστος τῶν AB , $BΓ$, $ΓΔ$, $ΔΕ$ περι-
τός ἐστιν, ἀφαιρεθείσης μονάδος ἀφ' ἑκάστου ἑκα-
10 στος τῶν λοιπῶν ἄρτιος ἔσται· ὥστε καὶ ὁ συγκείμε-
νος ἐξ αὐτῶν ἄρτιος ἔσται. ἔστι δὲ καὶ τὸ πλήθος
τῶν μονάδων ἄρτιον. καὶ ὅλος ἄρα ὁ $ΑΕ$ ἄρτιός
ἐστίν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κγ'.

- 15 Ἐὰν περισσολ ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν συντε-
θῶσιν, τὸ δὲ πλήθος αὐτῶν περισσὸν ἦ, καὶ
ὁ ὅλος περισσὸς ἔσται.

- Συγκείμεσθωσαν γὰρ ὁποσοιοῦν περισσολ ἀριθμοί,
ὧν τὸ πλήθος περισσὸν ἔστω, οἱ AB , $BΓ$, $ΓΔ$ · λέγω,
20 ὅτι καὶ ὅλος ὁ $ΑΔ$ περισσός ἐστιν.

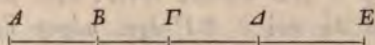
Ἀφηρήσθω ἀπὸ τοῦ $ΓΔ$ μονὰς ἡ $ΔΕ$ · λοιπὸς
ἄρα ὁ $ΓΕ$ ἄρτιός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ὁ $ΓΑ$ ἄρτιος·
καὶ ὅλος ἄρα ὁ $ΑΕ$ ἄρτιός ἐστιν. καὶ ἐστὶ μονὰς ἡ
 $ΔΕ$. περισσὸς ἄρα ἐστὶν ὁ $ΑΔ$ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

2. συντεθῶσι FVq. 3. ὁ] om. PVq. 4. ἐστιν F.
5. γὰρ] m. 2 F. 6. ἄρτιοι] om. F. 8. ἑκάτερος F, corr.
m. 2. 11. ἔστι] ἔστω P. 13. Inter ἐστιν et ὅπερ aliam
demonstr. habet F; u. app. 15. ὁποσοιοῦν] om. V. συν-
τεθῶσι Vq. 17. ὁ] om. PBFVq; corr. August. 18. πε-
ρισσολ ἀριθμοὶ ὁποσοιοῦν V. 19. οἱ] ὁ F. 22. ἐστίν] ἐστὶν
δὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ F. $ΓΔ$] $ΑΓ$ BVq. 23. ἐστίν] P,

XXII.

Si quotlibet numeri impares componuntur, et multitudo eorum par est, totus par erit.

Componantur enim quotlibet numeri impares numero pares AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE . dico, totum AE parem esse.

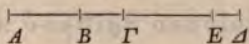

nam quoniam singuli numeri AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$, ΔE impares sunt, unitate a singulis subtracta, qui relinquuntur, singuli pares erunt [VII def. 7]. quare etiam numerus ex iis compositus par erit [prop. XXI]. uerum etiam multitudo unitatum par est. ergo etiam totus AE par est [id.]; quod erat demonstrandum.

XXIII.

Si quotlibet numeri impares componuntur, et multitudo eorum impar est, etiam totus impar erit.

Componantur enim quotlibet numeri impares, quorum multitudo impar sit, AB , $B\Gamma$, $\Gamma\Delta$. dico, etiam totum AA imparem esse.

subtrahatur a $\Gamma\Delta$ unitas ΔE . itaque qui relinquitur, ΓE par est [VI def. 7]. uerum etiam $\Gamma\Delta$ par est [prop. XXII]. quare etiam totus AE par est [prop. XXI]. et ΔE unitas est. ergo AA impar est [VII def. 7]; quod erat demonstrandum.

comp. F; $\xi\sigma\tau\iota$ Vq. $\xi\sigma\tau\iota$ seq. ras. 1 litt. V, $\xi\sigma\tau\iota\nu$ B. 24.
 $\alpha\gamma\alpha$] om. q. $\delta\pi\epsilon\varrho$ $\xi\delta\epsilon\iota$ $\delta\epsilon\iota\xi\alpha\iota$] om. BFq.

κδ'.

Ἐὰν ἀπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ ἄρτιος ἀφαιρεθῇ,
ὁ λοιπὸς ἄρτιος ἔσται.

Ἀπὸ γὰρ ἀρτίου τοῦ AB ἄρτιος ἀφηρησθῶ ὁ $BΓ$.
5 λέγω, ὅτι ὁ λοιπὸς ὁ $ΓΑ$ ἄρτιός ἐστιν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ AB ἄρτιός ἐστιν, ἔχει μέρος ἡμισυν.
διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ $BΓ$ ἔχει μέρος ἡμισυν· ὥστε
καὶ λοιπὸς [ὁ $ΓΑ$ ἔχει μέρος ἡμισυν] ἄρτιος [ἄρα]
ἐστὶν ὁ $ΑΓ$. Ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

10

κε'.

Ἐὰν ἀπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ περισσὸς ἀφαιρε-
θῇ, ὁ λοιπὸς περισσὸς ἔσται.

Ἀπὸ γὰρ ἀρτίου τοῦ AB περισσὸς ἀφηρησθῶ ὁ
 $BΓ$. λέγω, ὅτι ὁ λοιπὸς ὁ $ΓΑ$ περισσός ἐστιν.

15 Ἀφηρησθῶ γὰρ ἀπὸ τοῦ $BΓ$ μονὰς ἡ $ΓΔ$. ὁ $ΔB$
ἄρα ἄρτιός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ὁ AB ἄρτιος· καὶ
λοιπὸς ἄρα ὁ $ΑΔ$ ἄρτιός ἐστιν. καὶ ἐστὶ μονὰς ἡ
 $ΓΔ$. ὁ $ΓΑ$ ἄρα περισσός ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κς'.

20 Ἐὰν ἀπὸ περισσοῦ ἀριθμοῦ περισσὸς ἀφαι-
ρεθῇ, ὁ λοιπὸς ἄρτιος ἔσται.

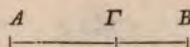
Ἀπὸ γὰρ περισσοῦ τοῦ AB περισσὸς ἀφηρησθῶ
ὁ $BΓ$. λέγω, ὅτι ὁ λοιπὸς ὁ $ΓΑ$ ἄρτιός ἐστιν.

4. ἀφηρησθῶ ἄρτιος P. 5. $ΓΑ$] $ΓP$. ἔσται F. 7.
 $BΓ$] $ΓB$ F. 8. ὁ $ΓΑ$ — ἡμισυν] om. P. $ΓΑ$] e corr. V.
ἄρα] om. P. 9. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. BVq. 11. Post
περισσός add. F: ἀριθμός (comp.). 14. ὅτι] ὅτι καὶ V. 15.
ὁ] seq. ras. 2 litt. P. 16. ἐστὶ δέ — 17: ἐστὶν] bis F, corr.
m. 1. 16. ἐστὶ] ἐστὶν P. 17. ἐστὶν] P; comp. F; ἐστὶ Vq.

XXIV.

Si a numero pari par subtrahitur, reliquus par erit.

Nam a pari numero AB par subtrahatur $B\Gamma$. dico, reliquum ΓA parem esse.

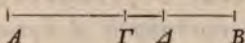

nam quoniam AB par est, partem dimidiam habet [VII def. 6]. eadem de causa etiam $B\Gamma$ partem dimidiam habet. ergo etiam reliquus ΓA par est; quod erat demonstrandum.

XXV.

Si a numero pari impar subtrahitur, reliquus impar erit.

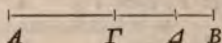
Nam a pari numero AB impar subtrahatur $B\Gamma$. dico, reliquum ΓA imparem esse.

subtrahatur enim a $B\Gamma$ unitas $\Gamma\Delta$. itaque ΔB par est [VII def. 7]. uerum etiam AB par est. quare etiam reliquus $\Delta\Delta$ par est [prop. XXIV]. et unitas est $\Gamma\Delta$. ergo ΓA impar est [VII def. 7]; quod erat demonstrandum.

XXVI.

Si a numero impari impar subtrahitur, reliquus par erit.

Nam ab impari numero AB impar subtrahatur $B\Gamma$. dico, reliquum ΓA parem esse.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ AB περισσός ἐστιν, ἀφηρησθῶ μονὰς ἢ BA' λοιπὸς ἄρα ὁ AA' ἄρτιός ἐστιν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ $ΓΔ$ ἄρτιός ἐστιν· ὥστε καὶ λοιπὸς ὁ $ΓΑ$ ἄρτιός ἐστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

5

κζ'.

Ἐὰν ἀπὸ περισσοῦ ἀριθμοῦ ἄρτιος ἀφαιρηθῇ, ὁ λοιπὸς περισσὸς ἔσται.

Ἀπὸ γὰρ περισσοῦ τοῦ AB ἄρτιος ἀφηρησθῶ ὁ $BΓ$ · λέγω, ὅτι ὁ λοιπὸς ὁ $ΓΑ$ περισσός ἐστιν.

10 Ἀφηρησθῶ [γὰρ] μονὰς ἢ AA' · ὁ AB ἄρα ἄρτιός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ὁ $BΓ$ ἄρτιος· καὶ λοιπὸς ἄρα ὁ $ΓΔ$ ἄρτιός ἐστιν. περισσὸς ἄρα ὁ $ΓΑ$ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κη'.

Ἐὰν περισσὸς ἀριθμὸς ἄρτιον πολλαπλασιάζας ποιῇ τινα, ὁ γεγόμενος ἄρτιος ἔσται.

Περисσὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ A ἄρτιον τὸν B πολλαπλασιάζας τὸν $Γ$ ποιείτω· λέγω, ὅτι ὁ $Γ$ ἄρτιός ἐστιν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ A τὸν B πολλαπλασιάζας τὸν $Γ$ ποίηκεν, ὁ $Γ$ ἄρα σύγκειται ἐκ τοσούτων ἴσων τῷ B , ὅσαι εἰσὶν ἐν τῷ A μονάδες. καὶ ἐστιν ὁ B ἄρτιος· ὁ $Γ$ ἄρα σύγκειται ἐξ ἀρτίων. ἐὰν δὲ ἄρτιοι ἀριθμοὶ ὅποσοι οὖν συντεθῶσιν, ὁ ὅλος ἄρτιός ἐστιν. ἄρτιος ἄρα ἐστὶν ὁ $Γ$ · ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

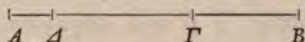
2. ἐστιν] P, comp. F; ἐστι Vq. 4. $ΓΔ$] $ΑΓ$ BVq. 7. ἔσται] ἐστιν comp. F. 9. ὁ] (alt.) om. q. $ΓΑ$] e corr. V. 10. γὰρ] om. P. ἄρα] om. q. 12. ἐστι q. Seq. in V: ἔστι δὲ καὶ μονὰς ἢ AA' . ἄρα ἐστὶν V. 14. περισσός] supra F. 16. περισσὸς γὰρ ἀριθμός] ἀριθμὸς γὰρ F. 23. τεθῶσιν P. ὁ] om. q.

nam quoniam AB impar est, subtrahatur unitas $B\Delta$. itaque reliquus $A\Delta$ par est. eadem de causa etiam $\Gamma\Delta$ par est [VII def. 7].¹⁾ ergo etiam qui relinquitur, ΓA par est [prop. XXIV]; quod erat demonstrandum.

XXVII.

Si a numero impari par subtrahitur, reliquus impar erit.

Nam a numero impari AB par subtrahatur $B\Gamma$. dico, reliquum ΓA imparem esse.

nam subtrahatur unitas $A\Delta$. itaque ΔB par est [VII def. 7]. uerum etiam $B\Gamma$ par est. quare etiam reliquus $\Gamma\Delta$ par est [prop. XXIV]. ergo ΓA impar est [VII def. 7]; quod erat demonstrandum.

XXVIII.

Si numerus impar parem multiplicans numerum aliquem effecerit, numerus productus par erit.

Nam impar numerus A parem B multiplicans numerum Γ efficiat. dico, numerum Γ parem esse.

nam quoniam $A \times B = \Gamma$, numerus Γ ex totidem numeris numero B aequalibus compositus est, quot sunt unitates in A [VII def. 15]. et B par est. Γ igitur ex paribus compositus est. sin quotlibet numeri pares componuntur, totus par est [prop. XXI]. ergo Γ par est; quod erat demonstrandum.

1) Nam supposuimus, ΓB imparem esse.

κθ'.

Ἐὰν περισσὸς ἀριθμὸς περισσὸν ἀριθμὸν πολλαπλασιάσας ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος περισσὸς ἔσται.

5 Περισσὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ *A* περισσὸν τὸν *B* πολλαπλασιάσας τὸν *Γ* ποιεῖτω· λέγω, ὅτι ὁ *Γ* περισσὸς ἔστιν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ *A* τὸν *B* πολλαπλασιάσας τὸν *Γ* ποιήκεν, ὁ *Γ* ἄρα σύγκειται ἐκ τοσούτων ἴσων τῷ
10 *B*, ὅσαι εἰσὶν ἐν τῷ *A* μονάδες. καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν *A*, *B* περισσός· ὁ *Γ* ἄρα σύγκειται ἐκ περισσῶν ἀριθμῶν, ὧν τὸ πλῆθος περισσόν ἐστιν. ὥστε ὁ *Γ* περισσὸς ἔστιν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λ'.

15 Ἐὰν περισσὸς ἀριθμὸς ἄρτιον ἀριθμὸν μετρήῃ, καὶ τὸν ἡμισυν αὐτοῦ μετρήσει.

Περισσὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ *A* ἄρτιον τὸν *B* μετρεῖτω· λέγω, ὅτι καὶ τὸν ἡμισυν αὐτοῦ μετρήσει.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ *A* τὸν *B* μετρεῖ, μετρεῖτω αὐτὸν κα-
20 τὰ τὸν *Γ*· λέγω, ὅτι ὁ *Γ* οὐκ ἔστι περισσός. εἰ γὰρ δυνατόν, ἔστω. καὶ ἐπεὶ ὁ *A* τὸν *B* μετρεῖ κατὰ τὸν *Γ*, ὁ *A* ἄρα τὸν *Γ* πολλαπλασιάσας τὸν *B* ποιήκεν. ὁ *B* ἄρα σύγκειται ἐκ περισσῶν ἀριθμῶν, ὧν τὸ πλῆθος περισσόν ἐστιν. ὁ *B* ἄρα περισσός
25 ἔστιν· ὅπερ ἄτοπον· ὑπόκειται γὰρ ἄρτιος. οὐκ ἄρα

3. ποιεῖ F, sed corr. 12. ὧν] om. B, περισσῶν V m. 2
e corr. τό] m. 2 V. περισσόν ἐστιν] ὁ δὲ συγκείμενος
ἐκ περισσῶν ἀριθμῶν περισσῶν (add. m. 2) τὸ πλῆθος περισσός
ἔστιν V. 16. ἡμισυν Fq. 17. περισσός — 18: μετρήσει]

XXIX.

Si impar numerus imparem numerum multiplicans numerum aliquem effecerit, numerus productus impar erit.

$\begin{array}{c} \text{—————} A \\ \text{—————} B \\ \text{—————} \Gamma \end{array}$
 Nam impar numerus A imparem numerum B multiplicans numerum Γ efficiat. dico, numerum Γ imparem esse.

nam quoniam $A \times B = \Gamma$, numerus Γ ex totidem numeris numero B aequalibus compositus est, quot unitates sunt in A [VII def. 15]. et uterque A, B impar est. itaque Γ compositus est ex imparibus numeris, quorum multitudo impar est. ergo Γ impar est [prop. XXIII]; quod erat demonstrandum.

XXX.

Si numerus impar parem numerum metitur, etiam dimidium eius metietur.

Nam impar numerus A parem B metiatur. dico, eum etiam dimidium eius metiri.

$\begin{array}{c} \text{———} \\ | \\ \text{———} A \\ | \\ \text{———} \Gamma \\ | \\ \text{———} B \end{array}$
 nam quoniam A numerum B metitur, metiatur secundum Γ . dico, Γ imparem non esse. nam si fieri potest, impar sit. et quoniam A numerum B secundum Γ metitur, erit

$$A \times \Gamma = B.$$

itaque B compositus est ex numeris imparibus, quorum multitudo impar est. itaque B impar est [prop. XXIII]; quod absurdum est; nam supposuimus,

mg. m. 1 F. 18. $\tau\acute{o}\nu$] corr. ex $\tau\acute{o}$ m. 1 F. 21. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$ φ .
22. $\acute{\alpha}\rho\alpha$] om. V. 23. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ B V.

ὁ Γ περισσός ἐστιν ἄρτιος ἄρα ἐστὶν ἡ Γ . ὥστε ὁ A τὸν B μετρεῖ ἀρτιάκις. διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸν ἡμισυν αὐτοῦ μετρήσει. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λα'.

5 Ἐὰν περισσὸς ἀριθμὸς πρὸς τινα ἀριθμὸν πρῶτος ᾗ, καὶ πρὸς τὸν διπλασίονα αὐτοῦ πρῶτος ἔσται.

Περὶ σὸς γὰρ ἀριθμὸς ὁ A πρὸς τινα ἀριθμὸν τὸν B πρῶτος ἔστω, τοῦ δὲ B διπλασίον ἔστω ὁ Γ .
10 λέγω, ὅτι ὁ A [καὶ] πρὸς τὸν Γ πρῶτος ἐστίν.

Εἰ γὰρ μὴ εἰσιν [οἱ A , Γ] πρῶτοι, μετρήσει τις αὐτοὺς ἀριθμός. μετρεῖτω, καὶ ἔστω ὁ Δ . καὶ ἐστὶν ὁ A περισσός· περισσὸς ἄρα καὶ ὁ Δ . καὶ ἐπεὶ ὁ Δ περισσὸς ὢν τὸν Γ μετρεῖ, καὶ ἐστὶν ὁ Γ ἄρτιος,
15 καὶ τὸν ἡμισυν ἄρα τοῦ Γ μετρήσει [ὁ Δ]. τοῦ δὲ Γ ἡμισὺ ἐστὶν ὁ B . ὁ Δ ἄρα τὸν B μετρεῖ. μετρεῖ δὲ καὶ τὸν A . ὁ Δ ἄρα τοὺς A , B μετρεῖ πρῶτους ὄντας πρὸς ἀλλήλους· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. οὐκ ἄρα ὁ A πρὸς τὸν Γ πρῶτος οὐκ ἐστίν. οἱ A , Γ ἄρα
20 πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λβ'.

Τῶν ἀπὸ δύαδος διπλασιαζομένων ἀριθμῶν ἕκαστος ἀρτιάκις ἄρτιός ἐστι μόνον.

Ἀπὸ γὰρ δύαδος τῆς A δεδιπλασιάσθωσαν ὅσοι-

1. ἐστὶν ὁ Γ] ὁ Γ V , ἐστὶν F . 2. τοῦτον φ . τόν] τό P . 3. ἡμισυν PF . ὅπερ ἔδει δεῖξαι] m . 2 V , om . BFq . 6. διπλάσιον BV . 9. διπλάσιος Vq . 10. καὶ] om . P . 11. οἱ A , Γ] $supra$ m . 1 P . 12. καὶ ἐστὶν — 13: ὁ Δ] mg . m . 2 V . 12. ἐστὶν] ἐπεὶ ἐστὶν F ; ἔστω q . 13. περισσὸς ἄρα] ἐστὶν ἄρα περισσός F . 15. ἡμισυν F . ὁ Δ] om . P . 16.

eum parem esse. itaque Γ impar non est. par igitur est Γ . quare A numerum B secundum parem numerum metitur. ergo¹⁾ etiam dimidium eius metietur; quod erat demonstrandum.

XXXI.

Si impar numerus ad numerum aliquem primus est, etiam ad duplicem eius primus erit.

Nam impar numerus A ad numerum aliquem B primus sit, et sit $\Gamma = 2B$. dico, A ad Γ primum esse. nam si non sunt primi, numerus aliquis eos metietur. metiatur, et sit Δ . et A impar est. itaque etiam Δ impar est. et quoniam Δ impar numerum Γ metitur, et Γ par est, etiam dimidium numeri Γ metietur. uerum $B = \frac{1}{2}\Gamma$. itaque Δ numerum B metitur. uerum etiam numerum A metitur. Δ igitur numeros A, B metitur, qui inter se primi sunt; quod fieri non potest. itaque fieri non potest, ut A ad Γ primus non sit. ergo A, Γ inter se primi sunt; quod erat demonstrandum.

XXXII.

Qui inde a binario semper conduplicando producuntur numeri, singuli solum pariter pares sunt.

Nam a binario A quotlibet numeri semper condu-

1) Nam dimidium secundum numerum dimidium metietur quam totum.

$\eta\mu\iota\sigma\upsilon\varsigma$ BVq. 19. $\tau\acute{o}\nu$] $\tau\acute{o}$ F. Γ] corr. ex B V. Post A in F del. B. 22. $\delta\iota$ - in ras. 6 litt. V. 23. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ P. 24. A] non liquet F.

δηποτοῦν ἀριθμοὶ οἱ B, Γ, Δ λέγω, ὅτι οἱ B, Γ, Δ ἀρτιάκις ἄρτιοί εἰσι μόνον.

Ὅτι μὲν οὖν ἕκαστος [τῶν B, Γ, Δ] ἀρτιάκις ἄρτιός ἐστιν, φανερόν· ἀπὸ γὰρ δυνάδως ἐστὶ διπλασιασθεῖς. λέγω, ὅτι καὶ μόνον. ἐκκείσθω γὰρ μονάς. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ μονάδως ὅποσοι οὖν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογόν εἰσιν, ὁ δὲ μετὰ τὴν μονάδα ὁ A πρῶτός ἐστιν, ὁ μέριστος τῶν A, B, Γ, Δ ὁ Δ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου μετρηθήσεται παρὲξ τῶν A, B, Γ . καὶ ἐστὶν ἕκαστος τῶν A, B, Γ ἄρτιος· ὁ Δ ἄρα ἀρτιάκις ἄρτιός ἐστι μόνον. ὁμοίως δὴ δεῖξομεν, ὅτι [καὶ] ἐκάτερος τῶν B, Γ ἀρτιάκις ἄρτιός ἐστι μόνον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λγ'.

Ἐὰν ἀριθμὸς τὸν ἡμισυν ἔχη περισσόν, ἀρτιάκις περισσός ἐστι μόνον.

Ἀριθμὸς γὰρ ὁ A τὸν ἡμισυν ἔχεται περισσόν· λέγω, ὅτι ὁ A ἀρτιάκις περισσός ἐστι μόνον.

Ὅτι μὲν οὖν ἀρτιάκις περισσός ἐστιν, φανερόν· ὁ γὰρ ἡμισυς αὐτοῦ περισσὸς ὢν μετρεῖ αὐτὸν ἀρτιάκις. λέγω δὴ, ὅτι καὶ μόνον. εἰ γὰρ ἔσται ὁ A καὶ ἀρτιάκις ἄρτιος, μετρηθήσεται ὑπὸ ἀρτίου κατὰ ἄρτιον ἀριθμόν· ὥστε καὶ ὁ ἡμισυς αὐτοῦ μετρηθήσεται ὑπὸ ἀρτίου ἀριθμοῦ περισσὸς ὢν· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον.

ὁ A ἄρα ἀρτιάκις περισσός ἐστι μόνον· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

1. $B]$ (bis) $A, B F$. 3. οὖν] om. P . τῶν $B, \Gamma, \Delta]$ om. P . $A, B F$. ἄρτιον, -ον eras. V . 4. ἐστίν] comp. Fq ; ἐστὶ PV . ἀπὸ γὰρ] αὐτό (e corr.) γὰρ ἀπὸ F . ἐστὶ] ἐστὶν ἕκαστος F . 5. λέγω δὴ BVq . μονάς ἢ $E Vq$; ἢ E postea insert. B . 11. καὶ] om. P . ἕκαστος P . 15. ἡμισυν F . 16. ἐστὶν P . 17. ἡμισυν F . 18. ἐστὶν P . 19. ἐστὶν] P , comp. F ; ἐστὶ Vq . 20. ἡμισυν F . αὐτός φ (non F). 22. καὶ] om. F . Post ἄρτιος add. V : ὁ ἡμισυς αὐτοῦ ἄρτιός ἐστι καὶ; idem $B m. rec$. 28. ἡμισυν F .

plicando producantur B, Γ, Δ . dico, numeros B, Γ, Δ
solum pariter pares esse.

$\begin{array}{l} | \text{---} | A \\ | \text{---} | B \\ | \text{---} | \Gamma \\ | \text{---} | \Delta \end{array}$
 iam singulos numeros $B,$
 Γ, Δ pariter pares esse,
 manifestum est. nam a bina-
 rio semper conduplicando

producti sunt [VII def. 8]. dico, eos etiam solum
pariter pares esse. sumatur enim unitas. iam quo-
niam ab unitate quotlibet numeri deinceps proportio-
nales sunt, et unitati proximus A primus est, maxi-
mum numerorum A, B, Γ, Δ numerum Δ nullus alius
metietur praeter A, B, Γ [prop. XIII]. et singuli nu-
meri A, B, Γ pares sunt. ergo Δ solum pariter par
est [VII def. 8]. similiter demonstrabimus, etiam utrum-
que B, Γ solum pariter parem esse; quod erat demon-
strandum.

XXXIII.

Si numerus aliquis dimidium imparem habet, so-
lum pariter impar est.

Nam numerus A dimidium habeat imparem. dico,

$\begin{array}{c} | \text{---} | \\ A \end{array}$

numerum A solum pariter imparem esse. iam pariter
imparem eum esse, manifestum est; nam dimidius eius,
qui impar est, eum pariter metitur [VII def. 9]. dico,
eum etiam solum pariter imparem esse. nam si A
etiam pariter par erit, par eum numerus secundum
parem numerum metietur [VII def. 8]. quare etiam
dimidium eius, qui impar est, par numerus metietur;
quod absurdum est. ergo A solum pariter impar est;
quod erat demonstrandum.

λδ'.

Ἐὰν ἀριθμὸς μήτε τῶν ἀπὸ δυάδος διπλασιαζομένων ἢ μήτε τὸν ἡμισυν ἔχη περισσόν, ἀρτιάκις τε ἄρτιός ἐστι καὶ ἀρτιάκις περισσός.
 5 Ἀριθμὸς γὰρ ὁ *A* μήτε τῶν ἀπὸ δυάδος διπλασιαζομένων ἔστω μήτε τὸν ἡμισυν ἔχέτω περισσόν· λέγω, ὅτι ὁ *A* ἀρτιάκις τέ ἐστιν ἄρτιος καὶ ἀρτιάκις περισσός.

Ὅτι μὲν οὖν ὁ *A* ἀρτιάκις ἐστὶν ἄρτιος, φανερόν· τὸν γὰρ ἡμισυν οὐκ ἔχει περισσόν. λέγω δὴ, ὅτι καὶ ἀρτιάκις περισσός ἐστιν. ἐὰν γὰρ τὸν *A* τέμνωμεν δίχα καὶ τὸν ἡμισυν αὐτοῦ δίχα καὶ τοῦτο ἀεὶ ποιῶμεν, καταντήσομεν εἰς τινα ἀριθμὸν περισσόν, ὃς μετρήσει τὸν *A* κατὰ ἄρτιον ἀριθμὸν. εἰ γὰρ οὐ,
 15 καταντήσομεν εἰς δυάδα, καὶ ἔσται ὁ *A* τῶν ἀπὸ δυάδος διπλασιαζομένων· ὅπερ οὐχ ὑπόκειται. ὥστε ὁ *A* ἀρτιάκις περισσός ἐστιν. ἐδείχθη δὲ καὶ ἀρτιάκις ἄρτιος. ὁ *A* ἄρα ἀρτιάκις τε ἄρτιός ἐστι καὶ ἀρτιάκις περισσός· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

20

λε'.

Ἐὰν ὧσιν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον, ἀφαιρεθῶσι δὲ ἀπὸ τε τοῦ δευτέρου

2. ἐάν] ἄν q. Deinde add. ἄρτιος B m. rec., V in ras. m. 2. διπλασιαζόμενον P. 3. τόν] τό F m. 1, corr. m. 2; το φ. ἡμισυν F. 4. ἐστιν P. 6. ἡμισυν F. ἔχων V. 7. ὅτι] m. 2 V. τε] om. q et P₂ (u. p. 408, 5 adn. crit.). ἄρτιός ἐστι V. 9. ἄρτιός ἐστι V. φανερόν] in ras. m. 1 q. 10. ἡμισυν F, et q, sed corr. m. 1. 11. τέμνωμεν BVq. 12. ἡμισυν F. ποιῶμεν ἀεὶ F. 13. ποιῶμεν P, P₂. καταντήσωμεν P₂. περισσόν] om. q. 14. κατὰ τόν V, sed τόν del. εἰ γὰρ οὐ] om. P₂. Post οὐ add. Theon: καταντήσωμεν εἰς τινα ἀριθμὸν

XXXIV.

Si numerus aliquis nec ex iis est, qui a binario semper conduplicando producuntur, nec dimidium imparem habet, et pariter par est et pariter impar.¹⁾

Nam numerus A ne sit ex iis, qui a binario
 $\overline{\hspace{1.5cm}}$
 A semper conduplicando producuntur, neue
 dimidium imparem habeat. dico, numerum A et pariter parem et pariter imparem esse.

iam numerum A pariter parem esse, manifestum est [VII def. 8]; nam dimidium imparem non habet. dico, eundem pariter imparem esse. nam si A in duas partes aequales diuiserimus et rursus dimidium et idem semper deinceps fecerimus, aliquando ad numerum perueniemus, qui numerum A secundum numerum parem metitur. nam si minus, ad binarium perueniemus, et A ex iis erit, qui a binario semper conduplicando producuntur; quod est contra hypothesim. quare A pariter impar erit [VII def. 9]. sed demonstratum est, eundem pariter parem esse. ergo A et pariter par et pariter impar est; quod erat demonstrandum.

XXXV.

Si quotlibet numeri deinceps proportionales sunt, et a secundo et ultimo numeri primo aequales sub-

1) Propp. 33—34 aliter citat Iamblichus in Nicom. p. 32. de hoc loco et de Euclidis diuisione numerorum u. Studien p. 197 sq.

περισσόν, ὃς μετρήσει τὸν A κατὰ ἄρτιον ἀριθμὸν (BFVq).
 15. καταντήσωμεν P_2 , καταν- in ras. m. 2 V. 16. ὥστε]
 ὥσπερ P_2 . 17. A καὶ BVq. περισσός — ἀρτιάνως m. rec. B.
 18. A] Δ φ. τε] om. VP₂. 22. τε] τοῦ φ (non F), om. BVq.

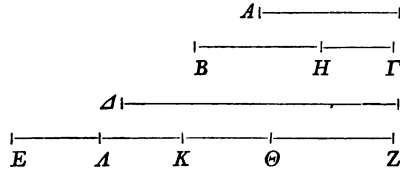
καὶ τοῦ ἐσχάτου ἴσοι τῷ πρώτῳ, ἔσται ὡς ἡ τοῦ δευτέρου ὑπεροχὴ πρὸς τὸν πρώτον, οὕτως ἡ τοῦ ἐσχάτου ὑπεροχὴ πρὸς τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ πάντας.

- 5 Ἔστωσαν ὁποσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἀνάλογον οἱ $A, B\Gamma, \Delta, EZ$ ἀρχόμενοι ἀπὸ ἐλαχίστου τοῦ A , καὶ ἀφηρησθῶ ἀπὸ τοῦ $B\Gamma$ καὶ τοῦ EZ τῷ A ἴσος ἐκάτερος τῶν $BH, Z\Theta$. λέγω, ὅτι ἔστιν ὡς ὁ $H\Gamma$ πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ $E\Theta$ πρὸς τοὺς $A, B\Gamma, \Delta$.
- 10 Κεῖσθω γὰρ τῷ μὲν $B\Gamma$ ἴσος ὁ ZK , τῷ δὲ Δ ἴσος ὁ $Z\Lambda$. καὶ ἐπεὶ ὁ ZK τῷ $B\Gamma$ ἴσος ἐστίν, ὥν ὁ $Z\Theta$ τῷ BH ἴσος ἐστίν, λοιπὸς ἄρα ὁ ΘK λοιπῷ τῷ $H\Gamma$ ἐστίν ἴσος. καὶ ἐπεὶ ἐστίν ὡς ὁ EZ πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν $B\Gamma$ καὶ ὁ $B\Gamma$ πρὸς
- 15 τὸν A , ἴσος δὲ ὁ μὲν Δ τῷ $Z\Lambda$, ὁ δὲ $B\Gamma$ τῷ ZK , ὁ δὲ A τῷ $Z\Theta$, ἔστιν ἄρα ὡς ὁ EZ πρὸς τὸν $Z\Lambda$, οὕτως ὁ ΛZ πρὸς τὸν ZK καὶ ὁ ZK πρὸς τὸν $Z\Theta$. διελόντι, ὡς ὁ $E\Lambda$ πρὸς τὸν ΛZ , οὕτως ὁ ΛK πρὸς τὸν ZK καὶ ὁ $K\Theta$ πρὸς τὸν $Z\Theta$. ἔστιν ἄρα καὶ ὡς
- 20 εἰς τῶν ἡγουμένων πρὸς ἓνα τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαντες οἱ ἡγούμενοι πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπομένους· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ $K\Theta$ πρὸς τὸν $Z\Theta$, οὕτως οἱ $E\Lambda, \Lambda K, K\Theta$ πρὸς τοὺς $\Lambda Z, ZK, \Theta Z$. ἴσος δὲ ὁ μὲν $K\Theta$ τῷ ΓH , ὁ δὲ $Z\Theta$ τῷ A , οἱ δὲ $\Lambda Z, ZK, \Theta Z$

1. τοῦ] om. V. 2. τόν] τό φ (non F). 4. ἅπαντας F, ὕπαντας φ. 5. ὁποσοιδηποτοῦν V, in F -δη- a φ in -δε- mutat. 6. ἀπὸ τοῦ φ, post ἀπό ras. 3 litt. B. A] Δ φ (non F). 7. τοῦ] (alt.) postea insert F. 8. BH] P; ΓH F, HΓ BVq. ἐστίν] om. F. HΓ] P, BH BFVq. 10. τῷ] τῶν Bq. μὲν] om. BV; in B m. 2 ex τῶν fecit τῷ μὲν. ZK] ZH φ (non F). 12. BH] P, ΓH F, HΓ BVq. ἐστὶ q. 13. HΓ] P, HB BFVq. ἐπεὶ] om. F. 14. τόν] (alt.) τό φ (non F). 16. EZ] ΘZ φ (non F). ZA] AZ Bq.

trahuntur, erit ut excessus secundi ad primum, ita excessus ultimi ad omnes praecedentes.

Sint quotlibet numeri deinceps proportionales A , $B\Gamma$, Δ , EZ ab A minimo incipientes, et ab $B\Gamma$, EZ

numero A aequales subtrahantur BH , $Z\Theta$. dico, esse $H\Gamma : A = E\Theta : A + B\Gamma + \Delta$.

ponatur enim $ZK = B\Gamma$ et $ZA = \Delta$. et quoniam est $ZK = B\Gamma$ et $Z\Theta = BH$, erit $\Theta K = H\Gamma$. et quoniam est $EZ : \Delta = \Delta : B\Gamma = B\Gamma : A$ [VII, 13], et $\Delta = ZA$, $B\Gamma = ZK$, $A = Z\Theta$, erit

$$EZ : ZA = AZ : ZK = ZK : Z\Theta.$$

subtrahendo [VII, 11. 13] erit

$$EA : AZ = AK : ZK = K\Theta : Z\Theta.$$

itaque etiam ut unus praecedentium ad unum sequentium, ita omnes praecedentes ad omnes sequentes [VII, 12]. itaque erit

$$K\Theta : Z\Theta = EA + AK + K\Theta : AZ + ZK + \Theta Z.$$

uerum est $K\Theta = \Gamma H$, $Z\Theta = A$,

$$AZ + ZK + \Theta Z = A + B\Gamma + \Delta.$$

17. AZ] ZA FV. ZK] (alt.) KZ P. 18. $\alpha\alpha\alpha\omega\varsigma$ V. $\tau\acute{o}\nu$] om. q. 19. ZK] KZ F. $K\Theta$] Θ e corr. m. 1 q. $\kappa\alpha\iota$] om. V. 22. $\tau\acute{o}\nu$] om. F. $\omicron\iota$] δ F. 23. AZ] corr. ex AZ m. 1 q. ZK] KZ BVq. ΘZ] $Z\Theta$ P. 24. ΓH] P, BH BFVq. $\delta\epsilon$] (prius) m. 2 V. ZK] KZ BVq. ΘZ] $Z\Theta$ P.

τοῖς Δ , $B\Gamma$, A · ἔστιν ἄρα ὡς ὁ ΓH πρὸς τὸν A , οὕτως ὁ $E\Theta$ πρὸς τοὺς Δ , $B\Gamma$, A . ἔστιν ἄρα ὡς ἡ τοῦ δευτέρου ὑπεροχὴ πρὸς τὸν πρῶτον, οὕτως ἡ τοῦ ἐσχάτου ὑπεροχὴ πρὸς τοὺς πρὸ ἐαυτοῦ πάντας·
 5 ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

λς'.

Ἐὰν ἀπὸ μονάδος ὁποσοιοῦν ἀριθμοὶ ἐξῆς ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ διπλασίονι ἀναλογίᾳ, ἕως οὗ ὁ σύμπαρ συντεθεὶς πρῶτος γένηται, καὶ
 10 ὁ σύμπαρ ἐπὶ τὸν ἐσχάτον πολλαπλασιασθεὶς ποιῇ τινα, ὁ γενόμενος τέλειος ἔσται.

Ἀπὸ γὰρ μονάδος ἐκκείσθωσαν ὁσοιδηποτοῦν ἀριθμοὶ ἐν τῇ διπλασίονι ἀναλογίᾳ, ἕως οὗ ὁ σύμπαρ συντεθεὶς πρῶτος γένηται, οἱ A , B , Γ , Δ , καὶ τῷ
 15 σύμπαντι ἴσος ἔστω ὁ E , καὶ ὁ E τὸν Δ πολλαπλασιάσας τὸν ZH ποιείτω. λέγω, ὅτι ὁ ZH τέλειος ἔστιν.

Ὅσοι γάρ εἰσιν οἱ A , B , Γ , Δ τῷ πλήθει, τοσοῦτοι ἀπὸ τοῦ E εἰλήφθωσαν ἐν τῇ διπλασίονι ἀναλο-
 20 γίᾳ οἱ E , ΘK , A , M · δι' ἴσου ἄρα ἔστιν ὡς ὁ A πρὸς τὸν Δ , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν M . ὁ ἄρα ἐκ τῶν E , Δ ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν A , M . καὶ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν E , Δ ὁ ZH · καὶ ὁ ἐκ τῶν A , M ἄρα ἔστιν ὁ ZH . ὁ A ἄρα τὸν M πολλαπλασιάσας τὸν ZH πε-
 25 ποιήκεν· ὁ M ἄρα τὸν ZH μετρεῖ κατὰ τὰς ἐν τῷ

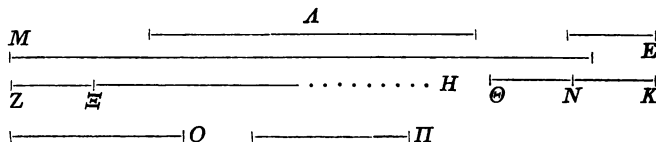
1. ἔστιν ἄρα — 2: Δ , $B\Gamma$, A] om. q. 1. ΓH] P; $H B \Gamma$; $B H B V$. 2. $E\Theta$] E postea insert. F. τοὺς] om. F. 4. ἅπαντας F. 5. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. Bq. Post δεῖξαι in P add. lin. 7 — 21: τὸν M cum quibusdam discrepantiis (P_2), dein περιττὸν ἔχεται, et deinde p. 404, 7 — 19 (P_2), in mg. περιττὸν et in fine τὸ περιττὸν τοῦτο σφάλμα ἔστιν. 9. σύμπαρ σὺν τῇ μονάδι F. 11. ἔσται τέλειος q. 12. ὁσοιδη-

itaque $\Gamma H : A = E\Theta : \Delta + B\Gamma + A$. ergo est ut excessus secundi ad primum, ita excessus ultimi ad omnes praecedentes; quod erat demonstrandum.

XXXVI.

Si ab unitate quotlibet numeri deinceps in proportionem duplicatam proponuntur, donec totus ex omnibus compositus primus fiat, et totus ultimus multiplicans numerum aliquem effecerit, numerus inde productus perfectus erit.

Nam ab unitate proponantur quotlibet numeri in proportionem duplicatam, donec totus ex omnibus com-

positus primus fiat, A, B, Γ, Δ , et toti aequalis sit E , et sit $E \times \Delta = ZH$. dico, ZH perfectum esse.

nam quot sunt A, B, Γ, Δ multitudo, totidem ab E sumantur in proportionem duplicatam $E, \Theta K, A, M$. itaque ex aequo erit [VII, 14] $A : \Delta = E : M$. itaque $E \times \Delta = A \times M$ [VII, 19]. et $E \times \Delta = ZH$. quare $A \times M = ZH$. A igitur numerum M multiplicans numerum ZH efficit. quare M numerum ZH

ποτοῦν] P_2 BFVq, ὁποσοιοῦν P . 13. οὐ] om. P_2 . σύμπαρ
 σὺν τῇ μονάδι F . 14. Γ, Δ] om. P_2 . 15. σύμπαρτι σὺν τῇ
 μονάδι F . 19. ἀναλογίαν φ (non F). 20. ΘK] K in ras.
 m. 2 V.

A μονάδας. καί ἐστι δυνὰς ὁ *A*· διπλάσιος ἄρα ἐστὶν
ὁ *ZH* τοῦ *M*. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ *M*, *A*, *ΘK*, *E* ἐξῆς
διπλάσιοι ἀλλήλων· οἱ *E*, *ΘK*, *A*, *M*, *ZH* ἄρα ἐξῆς
ἀνάλογόν εἰσιν ἐν τῇ διπλασίονι ἀναλογίᾳ. ἀφηρησθῶ
5 δὴ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῦ *ΘK* καὶ τοῦ ἐσχάτου τοῦ
ZH τῷ πρώτῳ τῷ *E* ἴσος ἐκάτερος τῶν *ΘN*, *ZΞ*.
ἔστιν ἄρα ὡς ἡ τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ ὑπεροχὴ πρὸς
τὸν πρώτον, οὕτως ἡ τοῦ ἐσχάτου ὑπεροχὴ πρὸς τοὺς
πρὸ ἐαυτοῦ πάντας. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *NK* πρὸς τὸν *E*,
10 οὕτως ὁ *ΞH* πρὸς τοὺς *M*, *A*, *KΘ*, *E*. καί ἐστιν ὁ
NK ἴσος τῷ *E*· καὶ ὁ *ΞH* ἄρα ἴσος ἐστὶ τοῖς *M*, *A*,
ΘK, *E*. ἔστι δὲ καὶ ὁ *ZΞ* τῷ *E* ἴσος, ὁ δὲ *E* τοῖς
A, *B*, *Γ*, *Δ* καὶ τῇ μονάδι. ὅλος ἄρα ὁ *ZH* ἴσος ἐστὶ
τοῖς τε *E*, *ΘK*, *A*, *M* καὶ τοῖς *A*, *B*, *Γ*, *Δ* καὶ τῇ
15 μονάδι· καὶ μετρεῖται ὑπ' αὐτῶν. λέγω, ὅτι καὶ ὁ
ZH ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου μετρηθήσεται παρὰ τῶν *A*,
B, *Γ*, *Δ*, *E*, *ΘK*, *A*, *M* καὶ τῆς μονάδος. εἰ γὰρ δυ-
νατόν, μετρεῖται τις τὸν *ZH* ὁ *O*, καὶ ὁ *O* μηδενὶ
τῶν *A*, *B*, *Γ*, *Δ*, *E*, *ΘK*, *A*, *M* ἔστω ὁ αὐτός. καὶ
20 ὁσάκις ὁ *O* τὸν *ZH* μετρεῖ, τοσαῦται μονάδες ἔστω-
σαν ἐν τῷ *Π*· ὁ *Π* ἄρα τὸν *O* πολλαπλασιάσας τὸν
ZH πεποιήκεν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ *E* τὸν *Δ* πολλαπλα-
σιάσας τὸν *ZH* πεποιήκεν· ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *E* πρὸς
τὸν *Π*, οὕτως ὁ *O* πρὸς τὸν *Δ*. καὶ ἐπεὶ ἀπὸ μονάδος ἐξῆς
25 ἀνάλογόν εἰσιν οἱ *A*, *B*, *Γ*, *Δ*, ὁ *Δ* ἄρα ὑπ' οὐδενὸς

2. *E*] om. F. 3. Post *E* in F insert. *Θ* m. 2. ἐξῆς]
om. F. 5. δὴ] corr. ex δέ m. 1 F. 6. τῶν] ὁ in ras. P.
10. ὁ] (alt.) ὡς ὁ F. 11. τῷ *E* ἴσος F. ἐστὶν P. 12. ἔστιν P.
ZΞ] *ΞZ* P. 13. ἴσος ἐστὶ] supra m. 1 F. 18. ὁ *O*] (alt.)
supra m. 1 F. 19. ὁ] om. B. 21. *Π*] (alt.) *O* P. *O*] *Π* P.
22. *ZH*] *H* supra m. 1 F. 23. *ZH*] *Z* eras. V. Post
πεποιήκεν add. F: ὁ ἄρα ἐκ τῶν *E*, *Δ* ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν

secundum unitates numeri A metitur. et A binarius est. ergo $ZH = 2M$. uerum etiam $M, A, \Theta K, E$ deinceps inter se duplices sunt. quare $E, \Theta K, A, M, ZH$ deinceps proportionales sunt in proportionem duplicatam. iam a secundo ΘK et ultimo ZH primo E aequales subtrahantur $\Theta N, Z\Xi$. itaque erit ut excessus secundi ad primum, ita excessus ultimi ad omnes praecedentes [prop. XXXV]. erit igitur

$$NK : E = \Xi H : M + A + K\Theta + E.$$

est autem $NK = E$.¹⁾ quare etiam

$$\Xi H = M + A + \Theta K + E.$$

uerum etiam

$$Z\Xi = E \text{ et } E = A + B + \Gamma + \Delta + 1.$$

quare erit totus

$ZH = E + \Theta K + A + M + A + B + \Gamma + \Delta + 1$. et hi eum metiuntur. dico, etiam nullum alium ZH numerum metiri praeter $A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, A, M$ et unitatem. nam si fieri potest, metiatur O numerum ZH , neu O ulli numerorum $A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, A, M$ aequalis sit. et quoties O numerum ZH metitur, tot unitates sint in Π . ergo $\Pi \times O = ZH$. uerum etiam $E \times \Delta = ZH$. quare est [VII, 19] $E : \Pi = O : \Delta$. et quoniam ab unitate deinceps proportionales sunt A, B, Γ, Δ , numerum Δ nullus alius metietur nume-

1) Nam $\Theta K = 2E$ et $\Theta N = E$.

Π, O . $\xi\alpha$] om. F. 25. εἰσιν ἀνάλογον BV. ἀριθμοὶ οἱ Θεον (BFVq). Post Γ, Δ add. BV: ὁ δὲ μετὰ τὴν μονάδα ὁ A πρῶτός ἐστι· διὸς γάρ.

ἄλλου ἀριθμοῦ μετρηθήσεται παρὲς τῶν A, B, Γ . καὶ
 ὑπόκειται ὁ O οὐδενὶ τῶν A, B, Γ ὁ αὐτός· οὐκ ἄρα
 μετρήσει ὁ O τὸν A . ἀλλ' ὥς ὁ O πρὸς τὸν A , ὁ
 E πρὸς τὸν Π . οὐδὲ ὁ E ἄρα τὸν Π μετρεῖ. καὶ
 5 ἔστιν ὁ E πρῶτος· πᾶς δὲ πρῶτος ἀριθμὸς πρὸς
 ἅπαντα, ὃν μὴ μετρεῖ, πρῶτός [ἐστίν]. οἱ E, Π ἄρα
 πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν. οἱ δὲ πρῶτοι καὶ ἐλά-
 χιστοι, οἱ δὲ ἐλάχιστοι μετροῦσι τοὺς τὸν αὐτὸν λόγον
 ἔχοντας ἰσάκεις ὅ τε ἡγούμενος τὸν ἡγούμενον καὶ
 10 ὁ ἐπόμενος τὸν ἐπόμενον· καὶ ἐστίν ὥς ὁ E πρὸς τὸν
 Π , ὁ O πρὸς τὸν A . ἰσάκεις ἄρα ὁ E τὸν O μετρεῖ
 καὶ ὁ Π τὸν A . ὁ δὲ A ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου μετρεῖται
 παρὲς τῶν A, B, Γ . ὁ Π ἄρα ἐνὶ τῶν A, B, Γ ἐστίν
 ὁ αὐτός. ἔστω τῷ B ὁ αὐτός. καὶ ὅσοι εἰσίν οἱ
 15 B, Γ, A τῷ πλήθει τοσοῦτοι εὐλήφθωσαν ἀπὸ τοῦ
 E οἱ $E, \Theta K, A$. καὶ εἰσίν οἱ $E, \Theta K, A$ τοῖς $B,$
 Γ, A ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· δι' ἴσου ἄρα ἐστίν ὥς ὁ B
 πρὸς τὸν A , ὁ E πρὸς τὸν A . ὁ ἄρα ἐκ τῶν B, A
 ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν A, E . ἀλλ' ὁ ἐκ τῶν A, E ἴσος
 20 ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν Π, O . καὶ ὁ ἐκ τῶν Π, O ἄρα ἴσος
 ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν B, A . ἐστίν ἄρα ὥς ὁ Π πρὸς τὸν
 B , ὁ A πρὸς τὸν O . καὶ ἐστίν ὁ Π τῷ B ὁ αὐτός·
 καὶ ὁ A ἄρα τῷ O ἐστίν ὁ αὐτός· ὅπερ ἀδύνατον·
 ὁ γὰρ O ὑπόκειται μηδενὶ τῶν ἐκκειμένων ὁ αὐτός.
 25 οὐκ ἄρα τὸν ZH μετρήσει τις ἀριθμὸς παρὲς τῶν

1. καὶ ὑπόκειται ὁ] ὁ δὲ BFVq. 2. Γ] Γ ἐστίν FVq.
 3. O] (prius) Π B. 4. τὸν] (prius) om. F. μετρήσει V. 5.
 πᾶς] ἅπας BVq. πᾶς δὲ πρῶτος] om. F. 6. μετρεῖ F. ἐστίν]
 om. P. 9. ἔχοντας αὐτοῖς V. 11. O] Π φ (non F). E]
 corr. ex O m. 1 F. O] e corr. F. 13. B] (alt.) om. q.
 16. B] E B. 19. A, E] E, A q. ἀλλὰ P. A, E] E,

rus praeter A, B, Γ [prop. XIII]. et suppositum est, O nulli numerorum A, B, Γ aequalem esse. quare O numerum Δ non metietur. est autem $O : \Delta = E : \Pi$. itaque ne E quidem numerum Π metitur [VII def. 20]. et E primus est. omnis autem primus numerus ad omnem, quem non metitur, primus est [VII, 29]. ergo E, Π inter se primi sunt. primi autem etiam minimi sunt [VII, 21], minimi autem eos, qui eandem rationem habent, aequaliter metiuntur [VII, 20], praecedens praecedentem et sequens sequentem; et est

$$E : \Pi = O : \Delta.$$

itaque E numerum O et Π numerum Δ aequaliter metitur. Δ autem numerum nullus alius metitur praeter A, B, Γ . itaque Π alicui numerorum A, B, Γ aequalis est. sit $\Pi = B$. et quot sunt multitudine B, Γ, Δ , totidem sumantur ab E numeri $E, \Theta K, \Lambda$. et $E, \Theta K, \Lambda$ in eadem ratione sunt ac B, Γ, Δ . itaque ex aequo erit [VII, 14] $B : \Delta = E : \Lambda$. quare

$$B \times \Lambda = \Delta \times E \text{ [VII, 19].}$$

sed $\Delta \times E = \Pi \times O$. quare etiam

$$\Pi \times O = B \times \Lambda.$$

itaque $\Pi : B = \Lambda : O$ [VII, 19]. et $\Pi = B$. itaque etiam $\Lambda = O$; quod fieri non potest. nam suppositum est, O nulli numerorum propositorum aequalem esse. itaque nullus numerus numerum ZH me-

Δ q. 22. B] (prius) e corr. q. 23. Λ] O φ (non F). O] Λ φ (non F). 24. *ἐγχειμένων* FV. 25. *μετρεῖ* P.

$A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, \Lambda, M$ καὶ τῆς μονάδος. καὶ ἐδείχθη ὅ ZH τοῖς $A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, \Lambda, M$ καὶ τῇ μονάδι ἴσος. τέλειος δὲ ἀριθμός ἐστιν ὁ τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσιν ἴσος ὧν· τέλειος ἄρα ἐστὶν ὁ ZH . ὅπερ
 5 ἐδει δεῖξαι.

1. A, M] insert. m. 2 in fine lin. F; leg. m. 1 in init. seq., del. m. 2. Post μονάδος add. Theon: οἱ $A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, \Lambda, M$ ἄρα μόνοι καὶ ἡ μονὰς μετροῦσι τὸν ZH (BFVq). In fine: Εὐκλείδου στοιχείων θ' P, Εὐκλείδου στοιχείων τῆς Θέωνος ἐκδο. θ' F.

titur praeter $A, B, \Gamma, \Delta, E, \Theta K, \Lambda, M$ et unitatem.¹⁾
et demonstratum est, esse

$ZH = A + B + \Gamma + \Delta + E + \Theta K + \Lambda + M + 1$.
perfectus autem numerus is est, qui partibus suis aequalis est [VII def. 22]. ergo ZH perfectus est; quod erat demonstrandum.

1) Ii autem metiuntur numerum ZH ; p. 410, 15.

APPENDIX.

V, 19 πόρ.

Γεγόνασι δὲ οἱ λόγοι καὶ ἐπὶ τῶν ισάκεις πολλα-
 πλασίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀναλογιῶν, ἐπειδήπερ ἔαν πρῶ-
 τον δευτέρου ισάκεις ἢ πολλαπλάσιον καὶ τρίτον τε-
 5 τάρτον, ἔσται καὶ ὥς τὸ πρῶτον πρὸς τὸ δεύτερον,
 οὕτως τὸ τρίτον πρὸς τὸ τέταρτον. οὐκ ἐτι δὲ καὶ
 ἀντιστρέφει· ἔαν ἢ ὥς πρῶτον πρὸς δεύτερον, οὕτως
 τρίτον πρὸς τέταρτον, οὐ πάντως ἔσται καὶ τὸ μὲν
 πρῶτον τοῦ δευτέρου ισάκεις πολλαπλάσιον τὸ δὲ τρί-
 10 τον τοῦ τετάρτου, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἡμιολίων ἢ ἐπι-
 τρίτων λόγων ἢ τῶν τοιούτων· ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

VI, 20.

Ἄλλως.

Δείξομεν δὴ καὶ ἐτέρως προχειρότερον ὁμόλογα
 15 τὰ τρίγωνα.

Ἐκκείσθωσαν γάρ πάλιν τὰ $ABΓΔE$, $ZHΘKΛ$
 πολύγωνα, καὶ ἐπεξεύχθωσαν αἱ BE , $ΕΓ$, $ΗΛ$, $ΑΘ$.
 λέγω, ὅτι ὥς τὸ ABE τρίγωνον πρὸς τὸ $ZHΛ$, οὕ-
 τως τὸ $EBΓ$ πρὸς τὸ $ΛΗΘ$ καὶ τὸ $ΓΔE$ πρὸς τὸ

1. In textu post δεῖξαι p. 56, 3 habent BFVp, ed. Basil.;
 mg. m. 1 P. 3. ἐπὶ] om. F. πρῶτος P. 4. πολλαπλάσιον
 ἢ F. 5. ἔσται καὶ] corr. ex καὶ ἔσται m. 1 V. τό] (alt.)
 om. F. 7. ἀναστρέφει P. ἔαν γάρ ed. Basil. ὥς τό P, ed.
 Basil. πρὸς τό P. 8. τὸ τρίτον πρὸς τό P. 10. ἡμιολίων
 λόγων p. 11. λόγων] φ, om. ἢ τῶν τοιούτων, sed in lin.
 seq. leg. a m. 1: λόγων ἢ τῶν τοιούτων (euan.); om. P. ὅπερ
 εἰδει δεῖξαι] ὅπερ F; om. P. 12. PBFVp; cfr. Campanus.

V, 19 coroll.

Hae rationes autem et de aequae multiplicibus et de proportionibus ualent, quoniam si primum secundi aequae multiplex est ac tertium quarti, erit etiam ut primum ad secundum, ita tertium ad quartum. uerum conuerti non potest; neque enim si est ut primum ad secundum, ita tertium ad quartum, ideo semper erit primum secundi aequae multiplex et tertium quarti, uelut in rationibus sesquialteris uel sesquiterciis uel similibus; quod erat demonstrandum.

VI, 20.

Aliter.¹⁾

Iam aliter quoque promptius demonstrabimus, triangulos correspondentes esse.

ponantur enim rursus polygona $ABΓΔE$, $ZHΘKA$, et ducantur BE , $EΓ$, HA , $AΘ$. dico, esse

$$ABE : ZHA = EBΓ : AHΘ = ΓΔE : ΘKA.$$

1) Campanus VI, 18: „aliter potest demonstrari secundum.“ deinde eodem modo, quo hic fit, demonstrat, triangulos correspondentes esse, et inde concludit de polygonis totis.

13. ἀλλως] om. B, m. 2 FV; *β' p, F mg. m. 1. 16. γὰρ] m. 2 F. Post Θ ras. 1 litt. V. 18. Post θρι add. ἐστίν BVp, F m. 2. ZAH F, A in ras. m. 2 V.

ΘΚΑ. ἐπεὶ γὰρ ὁμοίον ἐστὶ τὸ ABE τρίγωνον τῷ
 ZHA τριγώνῳ, τὸ ABE ἄρα τρίγωνον πρὸς τὸ ZHA
διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ἢ BE πρὸς τὴν HA .
διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ τὸ BEG τρίγωνον πρὸς τὸ HAL
5 τρίγωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ἢ BE πρὸς
τὴν HA . ἔστιν ἄρα ὡς τὸ ABE τρίγωνον πρὸς τὸ
 ZHA τρίγωνον, οὕτως τὸ BEG πρὸς τὸ HAL . πά-
λιν ἐπεὶ ὁμοίον [ἐστὶ] τὸ EBG τρίγωνον τῷ $AHΘ$
τριγώνῳ, τὸ EBG ἄρα πρὸς τὸ $AHΘ$ διπλασίονα
10 λόγον ἔχει ἢ περ ἢ GE εὐθείᾳ πρὸς τὴν $ΘΑ$. διὰ τὰ
αὐτὰ δὴ καὶ τὸ $EGΔ$ τρίγωνον πρὸς τὸ $ΛΘΚ$ τρί-
γωνον διπλασίονα λόγον ἔχει ἢ περ ἢ GE πρὸς τὴν
 $ΘΑ$. ἔστιν ἄρα ὡς τὸ BEG τρίγωνον πρὸς τὸ $AHΘ$,
οὕτως τὸ $GEΔ$ πρὸς τὸ $ΛΘΚ$. ἐδείχθη δὲ καὶ ὡς
15 τὸ EBG πρὸς τὸ $AHΘ$, οὕτως τὸ ABE πρὸς τὸ
 ZHA . καὶ ὡς ἄρα τὸ ABE πρὸς τὸ ZHA , οὕτως
τὸ BEG πρὸς τὸ HAL καὶ τὸ $EGΔ$ πρὸς τὸ $ΛΘΚ$.
ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

VI, 27.

Ἄλλως.

20

Ἐστω γὰρ πάλιν ἡ AB τμηθεῖσα δίχα κατὰ τὸ $Γ$

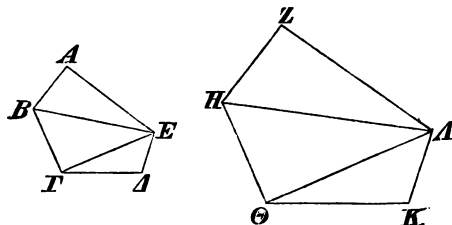
1. ἐστὶ] m. 2 F. 2. ἄρα] om. V. 4. BEG] $E'BG'F$.
7. Post BEG add. τρίγωνον Bp, m. 2 FV. 8. ἐστὶ] om. P.
10. εὐθείᾳ] m. 2 V. 11. $EGΔ$] corr. ex $GEΔ$ m. 1 p.
πρὸς τὸ $ΛΘΚ$ τρίγωνον] mg. m. 2 B, om. p; διπλασίονα λόγον
ἔχει πρὸς in ras. m. 2 F; seq. τὸ $ΛΘΚ$ τρίγωνον m. 1. 12.
διπλασίονα λόγον ἔχει] in ras. m. rec. F. 13. BEG] $EBGP$.
14. $GEΔ$] $EGΔ$ P. 15. ABE πρὸς] in ras. m. 2 V, seq.
πρὸς m. 1. 16. καὶ ὡς ἄρα — 17: BEG πρὸς] in ras. F.
17. BEG] B in ras. m. 2 V. Post $ΛΘΚ$ add. BVp: καὶ
ὡς ἄρα ἐν τῶν ἡγουμένων πρὸς ἐν τῶν ἐπομένων, οὕτως ἅπαντα
τὰ ἡγούμενα πρὸς ἅπαντα τὰ ἐπόμενα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ
προτέρᾳ δεῖξει; idem F, sed postea insert. in ras. 19. Post

nam quoniam $ABE \sim ZHA$, erit [VI, 19]

$$ABE : ZHA = BE^2 : HA^2.$$

eadem de causa erit etiam

$$BEG : HAO = BE^2 : HA^2.$$

itaque $ABE : ZHA = BEG : HAO$. rursus quoniam $EBG \sim AHO$, erit $EBG : AHO = GE^2 : OA^2$. eadem de causa etiam erit $EGA : AOK = GE^2 : OA^2$. itaque $BEG : AHO = EGA : AOK$. sed demonstratum est etiam $EBG : AHO = ABE : ZHA$. ergo etiam $ABE : ZHA = BEG : HAO = EGA : AOK$; quod erat demonstrandum.

VI, 27.

Aliter.¹⁾

Nam rursus AB in Γ in duas partes aequales di-

1) Est alter casus prop. 27. locum interpolatum esse, supra demonstraui. cum in P in mg. m. rec. addatur, ueri simile est, eum a Theone profectum esse. Campanus VI, 26: „idem etiam esset, si superficies af (= AE) fieret altior superficie cd (= AA), ut uidere potes in secunda figura“.

$\delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$ VI, 27 extr. BFVp; mg. m. rec. P; similia habet Campanus VI, 26. 21. $\lambda\alpha$ mg. p.

καὶ παραβληθὲν τὸ AA ἐλλεῖπον εἶδει τῷ AB , καὶ
 παραβεβλήσθω πάλιν παρὰ τὴν AB τὸ AE παραλλη-
 λόγραμμον ἐλλεῖπον τῷ EB ὁμοίῳ τε καὶ ὁμοίως
 κειμένῳ τῷ ἀπὸ τῆς ἡμισείας τῷ AB . λέγω, ὅτι
 5 μείζον ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμισείας παραβληθὲν τὸ AA
 τοῦ AE .

Ἐπεὶ γὰρ ὁμοίον ἐστὶ τὸ EB τῷ AB , περὶ τὴν
 αὐτὴν εἰσι διάμετρον. ἔστω αὐτῶν διάμετρος ἡ EB
 καὶ καταγεγράφθω τὸ σχῆμα. καὶ ἐπεὶ ἴσον ἐστὶ τὸ
 10 AZ τῷ $A\Theta$, ἐπεὶ καὶ ἡ ZH τῇ $H\Theta$, μείζον ἄρα τὸ
 AZ τοῦ KE . ἴσον δὲ τὸ AZ τῷ AA . μείζον ἄρα
 καὶ τὸ AA τοῦ EK . κοινὸν [προσκεισθῶ] τὸ KA .
 ὅλον ἄρα τὸ AA ὅλου τοῦ AE μείζον ἐστίν· ὅπερ
 εἶδει δεῖξαι.

15

VI, 30.

Ἄλλως.

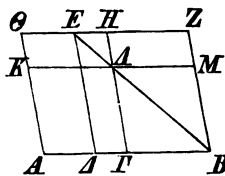
Ἐστω ἡ δοθεῖσα εὐθεῖα ἡ AB . δεῖ δὴ τὴν AB
 ἄκρον καὶ μέσον λόγον τεμεῖν.

Τετμήσθω γὰρ ἡ AB κατὰ τὸ Γ ὥστε τὸ ὑπὸ
 20 τῶν AB , $B\Gamma$ ἴσον εἶναι τῷ ἀπὸ τῆς ΓA τετραγώνῳ.
 ἐπεὶ οὖν τὸ ὑπὸ τῶν AB , $B\Gamma$ ἴσον ἐστὶ τῷ ἀπὸ τῆς
 ΓA , ἔστιν ἄρα ὡς ἡ BA πρὸς τὴν AG , οὕτως ἡ
 AG πρὸς τὴν GB . ἡ AB ἄρα ἄκρον καὶ μέσον
 λόγον τέτμηται κατὰ τὸ Γ · ὅπερ εἶδει ποιῆσαι.

1. AB] AB φ (non F). 2. AE] $A\Theta$ corr. ex $A\Theta$ FV.
 3. τῷ] τό F. 4. τῷ AB] PBP; mutat. in τῆς AB m. 2 F;
 τῆς BA (supra est ras.) τῷ AB V. 10. AZ] corr. ex AZ
 m. rec. F. 11. KE] in ras. m. 2 V. ἴσον δέ — 12: τοῦ
 EK] bis Bp et V mg. m. 2. 12. καί] supra m. 1 p (priorē
 loco, in repetitione in textu est). προσκεισθῶ] Pp; om. BF;
 ἔστω V. 15. PBFVp. 16. ἄλλως] mg. Fp, iidem add.
 $\lambda\epsilon'$ (in F del. m. rec.). 17. τὴν AB εὐθεῖαν FV. 20. ΓA]

uidatur, et adplicetur AA deficiens figura AB , et rursus rectae AB adplicetur parallelogrammum AE deficiens figura EB simili et similiter posita quadrato dimidia AB . dico, esse $AA > AE$.

nam quoniam $EB \sim AB$, circum eandem diametrum sunt [VI, 26]. eorum diametrus sit EB , et describatur figura [p. 161 not. 1]. et quoniam est $AZ = A\Theta$, quoniam $ZH = H\Theta$, erit $AZ > KE$. uerum $AZ = AA$ [I, 43]. quare etiam $AA > EK$. commune adiciatur KA . ergo $AA > AE$; quod erat demonstrandum.

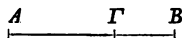

VI, 30.

Aliter.¹⁾

Sit data recta AB . oportet igitur rectam AB secundum rationem extremam et mediam secare.

secetur enim AB in Γ ita, ut sit

$$AB \times B\Gamma = \Gamma A^2 \text{ [II, 11].}$$

iam quoniam $AB \times B\Gamma = \Gamma A^2$, erit [VI, 17]

$$BA : A\Gamma = A\Gamma : \Gamma B.$$

itaque AB in Γ secundum extremam et mediam rationem secta est; quod oportebat fieri.

¹⁾ Habet Campanus VI, 29: „idem etiam potest demonstrari ex 11 secundi.“

VI, 31.

ἄλλως.

Ἐπεὶ τὰ ὅμοια σχήματα ἐν διπλασίονι λόγῳ ἐστὶ
 τῶν ὁμολόγων πλευρῶν, τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ ἄρα εἶδος
 5 πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ εἶδος διπλασίονα λόγον ἔχει
 ἥπερ ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΒΑ. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 ΒΓ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ τετράγωνον
 διπλασίονα λόγον ἥπερ ἡ ΓΒ πρὸς τὴν ΒΑ. καὶ ὥς
 ἄρα τὸ ἀπὸ τῆς ΓΒ εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΑ
 10 εἶδος, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΓΒ τετράγωνον πρὸς τὸ
 ἀπὸ τῆς ΒΑ τετράγωνον. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὥς
 τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ εἶδος πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς ΓΑ εἶδος,
 οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ τετράγωνον πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς
 ΓΑ τετράγωνον. ὥστε καὶ ὥς τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ εἶδος
 15 πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ εἶδη, οὕτως τὸ ἀπὸ τῆς
 ΒΓ τετράγωνον πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ τετράγω-
 να. ἴσον δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ΒΓ τετράγωνον τοῖς ἀπὸ
 τῶν ΒΑ, ΑΓ τετραγώνοις. ἴσον ἄρα καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 ΒΓ εἶδος τοῖς ἀπὸ τῶν ΒΑ, ΑΓ εἶδεσι τοῖς ὁμοίοις
 20 [τε] καὶ ὁμοίως ἀναγραφομένοις [ὅπερ ἔδει δεῖξαι].

VI, 33.

Λέγω, ὅτι καὶ ὥς ἡ ΒΓ περιφέρεια πρὸς τὴν ΕΖ
 περιφέρειαν, οὕτως ὁ ΗΒΓ τομεὺς πρὸς τὸν ΘΕΖ
 τομέα.

1. PBFVp. 3. λξ' Fr. ἐστὶ] εἰσὶ V. 5. ἔχη φ.
 6. ΓΒ] in ras. V m. 2. 7. τό] τὴν φ. 8. ΓΒ] mut. in
 ΒΓ m. 2 V. ΒΑ. καὶ] ΒΓ φ (non F). 9. ΓΒ] in ras.
 m. 2 V, ΓΑ φ (non F). εἶδος — 10: ΓΒ] mg. m. 1 F. 10.
 εἶδος] om. V. ΓΒ] in ras. m. 2 V. 11. δὴ] om. P. 12.
 εἶδος] (alt.) om. V. 13. ΒΓ] e corr. m. 1 p. 14. ΓΑ] e corr.

VI, 31.

Aliter.¹⁾

Quoniam similes figurae in duplicata ratione sunt laterum correspondentium [VI, 20] figura in $B\Gamma$ descripta ad figuram in BA descriptam duplicatam rationem habebit quam $\Gamma B : BA$. uerum etiam quadratum in $B\Gamma$ descriptum ad quadratum in BA descriptum duplicatam rationem habebit quam ΓB ad BA . quare etiam figura in ΓB descripta ad figuram in BA descriptam eandem rationem habebit quam $\Gamma B^2 : BA^2$. eadem de causa etiam figura in $B\Gamma$ descripta ad figuram in ΓA descriptam eandem rationem habebit quam $B\Gamma^2 : \Gamma A^2$. quare etiam ut figura in $B\Gamma$ descripta ad figuras in BA , $A\Gamma$ descriptas, ita erit

$$B\Gamma^2 : BA^2 + A\Gamma^2.$$

uerum $B\Gamma^2 = BA^2 + A\Gamma^2$ [I, 47]. ergo etiam figura in $B\Gamma$ descripta aequalis est figuris in BA , $A\Gamma$ similibus et similiter descriptis; quod erat demonstrandum.

VI, 33.²⁾

Dico, esse etiam

$$\text{arc. } B\Gamma : \text{arc. } EZ = \text{sect. } HB\Gamma : \text{sect. } \Theta EZ.$$

1) U. fig. VI, 31.

2) Additamentum est Theonis post finem VI, 33; u. ibid. not.

m. 1 p. $\omega\varsigma$] insert. m. 1 p. 15. $\epsilon\iota\delta\eta$] $\epsilon\iota\delta\omicron\varsigma \varphi$ (non F).
 16. $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\alpha$] $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu$ F, $\tau\epsilon\tau\rho\acute{\alpha}\gamma\omega\nu\omicron\nu \varphi$. 19. $\epsilon\lambda\theta\epsilon\sigma\iota\nu$ BFp.
 $\tau\omicron\iota\varsigma$] om. Bp. 20. $\tau\epsilon$] om. BFVp. $\delta\pi\epsilon\rho \epsilon\delta\epsilon\iota \delta\epsilon\iota\chi\alpha\iota$
 om. BFVp. 21. BFVp, P mg. m. rec. 22. μ' mg. p.
 $\kappa\alpha\iota$] om. p. 23. ΘEZ] litt. EZ in ras. m. 1 V.

Ἐπεξεύχθωσαν γὰρ αἱ ΒΓ, ΓΚ. καὶ ληφθέντων ἐπὶ τῶν ΒΓ, ΓΚ περιφερειῶν τῶν Ξ, Ο σημείων ἐπεξεύχθωσαν καὶ αἱ ΒΞ, ΞΓ, ΓΟ, ΟΚ.

Καὶ ἐπεὶ δύο αἱ ΒΗ, ΗΓ δυσεὶ ταῖς ΓΗ, ΗΚ
 5 ἴσαι εἰσὶ καὶ γωνίας ἴσας περιέχουσιν, καὶ βάσεις ἡ ΒΓ
 τῇ ΓΚ ἐστὶν ἴση, ἴσον ἄρα [ἐστὶ] καὶ τὸ ΗΒΓ τρι-
 γωνον τῷ ΗΓΚ τριγώνῳ. καὶ ἐπεὶ ἴση ἐστὶν ἡ ΒΓ
 περιφέρεια τῇ ΓΚ περιφέρειᾳ, καὶ ἡ λοιπὴ εἰς τὸν
 ὅλον κύκλον περιφέρεια ἴση ἐστὶ τῇ λοιπῇ εἰς τὸν
 10 ὅλον κύκλον περιφέρειᾳ· ὥστε καὶ γωνία ἡ ὑπὸ ΒΞΓ
 τῇ ὑπὸ ΓΟΚ ἐστὶν ἴση· ὅμοιον ἄρα ἐστὶ τὸ ΒΞΓ
 τμήμα τῷ ΓΟΚ τμήματι. καὶ εἰσὶν ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν
 τῶν ΒΓ, ΓΚ. τὰ δὲ ἐπὶ ἴσων εὐθειῶν ὅμοια τμή-
 ματα κύκλων ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶν· ἴσον ἄρα ἐστὶ τὸ
 15 ΒΞΓ τμήμα τῷ ΓΟΚ τμήματι. ἔστι δὲ καὶ τὸ ΗΒΓ
 τρίγωνον τῷ ΗΓΚ τριγώνῳ ἴσον· καὶ ὅλος ἄρα ὁ
 ΒΗΓ τομεὺς ὅλῳ τῷ ΗΓΚ τομεῖ ἴσος ἐστίν. διὰ τὰ
 αὐτὰ δὴ καὶ ὁ ΗΚΑ τομεὺς ἐκατέρῳ τῶν ΗΒΓ,
 ΗΓΚ ἴσος ἐστίν. οἱ τρεῖς ἄρα τομεῖς οἱ ΗΒΓ, ΗΓΚ,
 20 ΗΑΚ ἴσοι ἀλλήλοις εἰσὶν. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ οἱ
 ΘΕΖ, ΘΖΜ, ΘΜΝ τομεῖς ἴσοι ἀλλήλοις εἰσὶν. ὅσα-
 πλασίων ἄρα ἐστὶν ἡ ΑΒ περιφέρεια τῆς ΒΓ πε-
 ριφερείας, τοσανταπλασίων ἐστὶ καὶ ὁ ΗΒΑ τομεὺς
 τοῦ ΗΒΓ τομέως. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὅσαπλασίων

2. Ante ἐπί del. τῶν p. ΓΚ] Γ corr. ex K m. 1 p.
 4. ΗΚ] K e corr. m. 2 V. 5. εἰσὶν BF. περιέχουσαι PFp;
 περιέχουσai V, corr. m. 2. 6. ἐστὶ] om. BVp, insert. m. 1 F.
 ΒΗΓ P. 7. Post τριγώνῳ add. Bp: καὶ ἡ ΒΓ περιφέρεια
 τῇ ΓΚ περιφέρειᾳ. 8. ἡ λοιπὴ] F; λοιπὴ Bp; ἡ λοιπὴ ἡ PV.
 9. ὅλον] ΑΒΓ P V. ἴση] ἡ ΚΑΓ ἴση F. ἐστὶ] om. P,
 ἐστίν B. τῇ] om. V. λοιπῇ] om. P; λοιπῇ τῇ V. 10.
 ὅλον] Bp, αὐτον ΑΒΓ P V, om. F. ὥστε] post ras. 1 litt. V,
 τῇ ΓΑΒ· ὥστε F. 11. γωνία τῇ V. 13. ΓΚ] ΚΓ m. 2 V.

Ducantur enim $B\Gamma$, ΓK^1), et in arcubus $B\Gamma$, ΓK sumptis punctis Ξ , O ducantur etiam $B\Xi$, $\Xi\Gamma$, GO , OK . et quoniam $BH = HK$ et $H\Gamma = H\Gamma$, et aequales angulos comprehendunt, et $B\Gamma = \Gamma K$ [III, 29], erit etiam $\triangle HBG = \triangle HKG$ [I, 4]. et quoniam

$$\text{arc. } B\Gamma = \text{arc. } \Gamma K,$$

erit etiam arc. $BAG = \text{arc. } GAK$. quare etiam

$$\angle B\Xi\Gamma = \angle GOK \text{ [III, 27].}$$

ergo segmentum $B\Xi\Gamma$ simile est segmento GOK [III def. 11]. et in aequalibus sunt rectis $B\Gamma$, ΓK . quae autem in aequalibus rectis sunt segmenta circulorum similia, inter se aequalia sunt [III, 24]. ergo

$$\text{segm. } B\Xi\Gamma = \text{segm. } GOK.$$

uerum etiam $\triangle HBG = \triangle HKG$. itaque

$$\text{sect. } BH\Gamma = \text{sect. } H\Gamma K.$$

eadem de causa etiam sect. $HKA = \text{sect. } HBG = \text{sect. } H\Gamma K$. itaque tres sectores HBG , $H\Gamma K$, HAK inter se aequales sunt. eadem de causa etiam sectores $\odot EZ$, $\odot ZM$, $\odot MN$ inter se aequales sunt. itaque quoties arcus AB multiplex est arcus $B\Gamma$, toties etiam sector HBA sectoris HBG multiplex est. eadem de

1) U. fig. VI, 33.

$\delta\epsilon]$ δ' F. 14. $\alpha\lambda\lambda\eta\lambda o\iota\varsigma]$ $-\lambda o\iota\varsigma$ in ras. F. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ F. 15. $H\beta\Gamma]$ $H\beta$ in ras. m. 2 V. 16. $-\gamma\omega\nu\omicron\nu \tau\omega H\Gamma K \tau\epsilon\iota\gamma\omega\acute{\iota}\nu\omega \iota\sigma\omicron\nu$ in ras. m. 2 F. 17. $B\eta\Gamma]$ $H\beta\Gamma$ P, V m. 2. $H\kappa\Gamma$ P, V m. 2. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}$ B V, comp. Pp. 18. $H\beta\Gamma$, $H\Gamma K]$ prius Γ et K e corr. m. 2 V, $B\Gamma$, $H\kappa$ Bp. 19. $\xi\sigma\tau\acute{\iota}$ V. $o\acute{\iota}]$ (alt.) \acute{o} P. $H\beta\Gamma]$ $H\beta$ corr. ex BH V m. 2, in ras. F. $H\Gamma K]$ $H\Gamma$ corr. ex ΓH m. 2 V. 20. $HAK]$ $KHK\Lambda$ P, HKA corr. ex KHA m. 2 V. $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}$ Vp. $\delta\iota\acute{\alpha}$ — 21: $\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}\nu$ om. P. 20. $o\acute{\iota}]$ corr. ex \acute{o} m. 1 F. 21. $\odot ZM]$ M insert. m. 1 F. 22. $AB]$ A in ras. V. $B\Gamma]$ in ras. m. 2 V. 23. $HBA]$ B add. m. recentiss. P; HAB Bp, V in ras. m. 2.

ἐστὶν ἡ *NE* περιφέρεια τῆς *EZ* περιφερείας, τοσαν-
ταπλάσιον ἐστὶ καὶ ἡ *ΘΕΝ* τομεὺς τοῦ *ΘΕΖ* τομέως.
εἰ ἄρα ἴση ἐστὶν ἡ *ΒΑ* περιφέρεια τῇ *ΕΝ* περιφερείᾳ,
ἴσος ἐστὶ καὶ ὁ *ΒΗΑ* τομεὺς τῷ *ΕΘΝ* τομεῖ, καὶ
5 εἰ ὑπερέχει ἡ *ΒΑ* περιφέρεια τῆς *ΕΝ* περιφερείας,
ὑπερέχει καὶ ὁ *ΒΗΑ* τομεὺς τοῦ *ΘΕΝ* τομέως, καὶ
εἰ ἐλλείπει, ἐλλείπει. τεσσάρων δὲ ὄντων μεγεθῶν
δύο μὲν τῶν *ΒΓ*, *ΕΖ* περιφερειῶν, δύο δὲ τῶν *ΗΒΓ*,
ΕΘΖ τομέων εἴληπται ἰσάκως πολλαπλάσια τῆς μὲν
10 *ΒΓ* περιφερείας καὶ τοῦ *ΗΒΓ* τομέως ἢ τε *ΒΑ* πε-
ριφέρεια καὶ ὁ *ΗΒΑ* τομεὺς, τῆς δὲ *ΕΖ* περιφερείας
καὶ τοῦ *ΘΕΖ* τομέως ἰσάκως πολλαπλάσια ἢ τε *ΕΝ*
περιφέρεια καὶ ὁ *ΘΕΝ* τομεύς· καὶ δέδεικται, ὅτι εἰ
ὑπερέχει ἡ *ΒΑ* περιφέρεια τῆς *ΕΝ* περιφερείας, ὑπερ-
15 ἔχει καὶ ὁ *ΒΗΑ* τομεὺς τοῦ *ΕΘΝ* τομέως, καὶ εἰ
ἴση, ἴσος, καὶ εἰ ἐλλείπει, ἐλλείπει. ἔστιν ἄρα ὥς ἡ
ΒΓ περιφέρεια πρὸς τὴν *ΕΖ*, οὕτως ὁ *ΗΒΓ* τομεὺς
πρὸς τὸν *ΘΕΖ* τομέα.

[Πόρισμα.]

20 Καὶ δῆλον, ὅτι καὶ ὥς ὁ τομεὺς πρὸς τὸν τομέα,
οὕτως καὶ ἡ γωνία πρὸς τὴν γωνίαν.

Uulgo VII, 20.

Ἐὰν τρεῖς ἀριθμοὶ ἀνάλογον ᾦσιν, ὁ ὑπὸ τῶν
ἄκρων ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ μέσου. καὶ ἐὰν ὁ ὑπὸ

1. τοσανταπλάσιος PBr. 3. περιφερεία] om. V. 4.
ΕΘΝ] BFr, *ΕΘΗ* φ et e corr. PV. 5. *ΒΑ*] B eras. B.
6. *ΒΗΑ*] *ΒΗ* in ras. m. 2 V, *ΗΒΑ* P. *ΘΕΝ*] *ΕΘΝ* Fr.
7. *δῆ*] *δέ* p. 8. *μὲν*] m. 2 F. 10. *ΒΓ*] B e corr. m. 1 p.
12. πολλαπλάσιον V. 13. *εἰ*] corr. ex ἡ V m. 2. 14. *ΒΑ*]

causa etiam quoties arcus NE multiplex est arcus EZ , toties etiam sector $\odot EN$ sectoris $\odot EZ$ multiplex est. ergo si arc. $BA =$ arc. EN , erit sect. $BHA =$ sect. $E\odot N$, et si arc. $BA >$ arc. EN , erit sect. $BHA >$ sect. $\odot EN$, et si arc. $BA <$ arc. EN , erit etiam sect. $BHA <$ sect. $E\odot N$. datis igitur quattuor magnitudinibus duobus arcibus $B\Gamma$, EZ et duobus sectoribus HBF , $E\odot Z$, arcus $B\Gamma$ et sectoris HBF sumpti sunt aequae multiplices arcus BA et sector HBA , arcus autem EZ et sectoris $\odot EZ$ aequae multiplices arcus EN et sector $\odot EN$. et demonstratum est, si arc. $BA >$ arc. EN , esse etiam sect. $BHA >$ sect. $E\odot N$, si aequalis sit, aequalem, si minor, minorem. ergo arc. $B\Gamma : \text{arc. } EZ = \text{sect. } HBF : \text{sect. } \odot EZ$ [V def. 5]. — Corollarium. — et adparet, esse etiam, ut sector ad sectorem, ita angulum ad angulum.¹⁾

Uulgo VII, 20.

Si tres numeri proportionales sunt, productum extremorum aequale est quadrato medii. et si productum extremorum aequale est quadrato medii, tres numeri illi proportionales sunt.

1) Hoc corollarium, quod e genuina propositione Euclidis facile deriuatur, iam a Zenodoro usurpatur (ap. Theonem in Ptolem. p. 12 ed. Basil.: *ὡς δ' ὁ τομεὺς πρὸς τὸν τομέα, ἡ ὑπὸ $E\odot A$ γωνία πρὸς τὴν ὑπὸ $M\odot A$*), nisi ibi Theon ipse p. 12, 4 sq. addidit.

A in ras. m. 2 V. 16. *ἴσος*] *ἴση* V. 18. $\odot EZ$] $\odot E P$.
19. *πόρισμα*] om. PBFVp. 22. FVP, B mg. m. i, P mg.
m. rec. κ' FVP. 24. \acute{o}] supra P.

- τῶν ἄκρων ἴσος ἢ τῷ ἀπὸ τοῦ μέσου, οἱ τρεῖς ἀριθμοὶ ἀνάλογόν εἰσιν. ἔστωσαν τρεῖς ἀριθμοὶ ἀνάλογον οἱ A, B, Γ , ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ . λέγω, ὅτι ὁ ἐκ τῶν A, Γ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ B . κείσθω γὰρ τῷ B ἴσος ὁ Δ . ἔστιν ἄρα ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν Γ . ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, Γ ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν B, Δ . ὁ δὲ ἐκ τῶν B, Δ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ B . ἴσος γὰρ ὁ B τῷ Δ . ὁ ἄρα ἐκ τῶν A, Γ ἴσος τῷ ἀπὸ τοῦ B .
- 10 Ἀλλὰ δὴ ἱ ἐκ τῶν A, Γ ἴσος ἔστω τῷ ἀπὸ τοῦ B . λέγω, ὅτι ἐστὶν ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ . ἐπεὶ γὰρ ὁ ἐκ τῶν A, Γ ἴσος ἐστὶ τῷ ἀπὸ τοῦ B , ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ B ἴσος τῷ ὑπὸ [τῶν] B, Δ , ἔστιν ἄρα ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ Δ
- 15 πρὸς τὸν Γ . ἴσος δὲ ὁ B τῷ Δ . ἔστιν ἄρα ὥς ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ B πρὸς τὸν Γ . ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

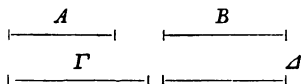
Uulgo VII, 22.

- Ἐὰν ὧσι τρεῖς ἀριθμοὶ καὶ ἄλλοι αὐτοῖς ἴσοι τὸ πλῆθος σύνδυο λαμβανόμενοι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἢ δὲ τεταραγμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία, καὶ δι' ἴσου ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἔσονται.

- Ἐστωσαν τρεῖς ἀριθμοὶ οἱ A, B, Γ καὶ ἄλλοι αὐτοῖς ἴσοι τὸ πλῆθος οἱ Δ, E, Z σύνδυο λαμβανόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, ἔστω δὲ τεταραγμένη αὐτῶν ἡ ἀναλογία, ὥς μὲν ὁ A πρὸς τὸν B , οὕτως ὁ E πρὸς τὸν Z , ὥς δὲ ὁ B πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν E . λέγω, ὅτι καὶ δι' ἴσου ἐστὶν ὥς ὁ A πρὸς τὸν Γ , οὕτως ὁ Δ πρὸς τὸν Z .

2. οἱ τρεῖς FV. ἀνάλογοι p. 3. οἱ] ὁ BFV. ὁ B]

Sint tres numeri proportionales A, B, Γ , ita ut sit $A : B = B : \Gamma$. dico, esse $A \times \Gamma = B^2$. pona-

tur enim $\Delta = B$. est igitur $A : B = \Delta : \Gamma$. itaque $A \times \Gamma = B \times \Delta$ [VII, 19]. sed $B \times \Delta = B^2$; nam $B = \Delta$. ergo $A \times \Gamma = B^2$.

Iam uero sit $A \times \Gamma = B^2$. dico, esse $A : B = B : \Gamma$.

Nam quoniam $A \times \Gamma = B^2$, et $B^2 = B \times \Delta$, erit [VII, 19] $A : B = \Delta : \Gamma$. sed $B = \Delta$. ergo $A : B = B : \Gamma$; quod erat demonstrandum.

Uulgo VII, 22.

Si tres numeri dati sunt et alii iis multitudine aequales, duo simul coniuncti et in eadem ratione, et proportio eorum perturbata est, etiam ex aequo in eadem ratione erunt.

Dati sint tres numeri A, B, Γ et alii iis multitudine aequales Δ, E, Z , duo simul coniuncti in eadem ratione, et proportio eorum perturbata sit, ita ut sit $A : B = E : Z$ et $B : \Gamma = \Delta : E$. dico, etiam ex aequo esse $A : \Gamma = \Delta : Z$.

ὁ δεύτερος supra scr. β P. 4. ὁ] supra P. 7. ἐστίν V, comp. B. ἐκ τῶν] ἀπὸ τοῦ p. 8. ἐστίν V, comp. B. γάρ] corr. ex ἄρα V. 9. ἴσος ἐστὶ FV. 10. ἐστὼ] ἐστὶ comp. p. 12. γρ. ὑπὸ EΔ mg. F. 13. ἴσος ἐστὶ FV. ὑπὸ] ἀπὸ p, om. B. τῶν] τοῦ p, om. BFV. 14. B] (prius) AF, ΓB. 16. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. Pp. 17. BFVp, P mg. m. rec., add. a Theone post VII, 20. καὶ PBFVp. 19. ὥσιν FV. 25. καὶ ἐν P. 29. τὸν Γ] corr. ex τὸ Γ V.

Ἐπεὶ γάρ ἐστιν ὡς ο *A* πρὸς τὸν *B*, οὕτως ὁ *E*
 πρὸς τὸν *Z*, ὁ ἄρα ἐκ τῶν *A*, *Z* ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ
 τῶν *B*, *E*. πάλιν ἐπεὶ ἐστιν ὡς ὁ *B* πρὸς τὸν *Γ*,
 οὕτως ὁ *Δ* πρὸς τὸν *E*, ὁ ἄρα ἐκ τῶν *Δ*, *Γ* ἴσος
 5 ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν *B*, *E*. ἐδείχθη δὲ καὶ ὁ ἐκ τῶν *A*,
Z ἴσος τῷ ἐκ τῶν *B*, *E*. καὶ ὁ ἐκ τῶν *A*, *Z* ἄρα
 ἴσος ἐστὶ τῷ ἐκ τῶν *Δ*, *Γ*. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ *A* πρὸς
 τὸν *Γ*, οὕτως ὁ *Δ* πρὸς τὸν *Z*. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

VII, 31.

10

Ἄλλως.

Ἐστω σύνθετος ἀριθμὸς ὁ *A*. λέγω, ὅτι ὑπὸ
 πρῶτον τινὸς ἀριθμοῦ μετρεῖται. ἐπεὶ γὰρ σύνθετός
 ἐστιν ὁ *A*, μετρηθήσεται ὑπὸ ἀριθμοῦ, καὶ ἔστω
 ἐλάχιστος τῶν μετρούντων αὐτὸν ὁ *B*. λέγω, ὅτι ὁ
 15 *B* πρῶτός ἐστιν. εἰ γὰρ μή, σύνθετός ἐστιν. μετρη-
 θήσεται ἄρα ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος. μετρεῖσθω ὑπὸ τοῦ
Γ. ὁ *Γ* ἄρα τοῦ *B* ἐλάσσων ἐστίν. καὶ ἐπεὶ ὁ *Γ*
 τὸν *B* μετρεῖ, ἀλλ' ὁ *B* τὸν *A* μετρεῖ, καὶ ὁ *Γ* ἄρα
 τὸν *A* μετρεῖ ἐλάσσων ὢν τοῦ *B*. ὅπερ ἄτοπον. οὐκ
 20 ἄρα ὁ *B* σύνθετός ἐστι. πρῶτος ἄρα. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Scholium ad VII, 39.

Τοῦ λθ'. πολλῶν ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐχόντων τὰ

2. τῷ ἐκ] τῷ ὑπό FV. 3. ὡς] om. p. 4. Δ, Γ] Γ,
 Δ B. 5. ὁ ἐκ] ὁ p. 6. καὶ] om. p. 7. ὁ] ὁ ἄρα FV.
 ἄρα] om. FV. 9. BVpφ. ante prop. 31; add. Theon. 10.
 ἄλλως] om. p, ἄλλως τὸ λβ τὸ ἐξῆς B mg. m. 1. 11.
 ἔστω — 13: ἐστὶν ὁ A] om. p. 13. καὶ] τινος· μετρεῖσθω,
 καὶ B. ἔστω ὁ p. 15. σύνθετός ἐστιν] ἐστὶν ὁ B πρῶ-
 τος Bφ, V in ras. 16. ἄρα] om. B. ὑπὸ τοῦ Γ] in
 ras. V, seq. ras. magna. 17. ἐστίν] ἐστὶ Vφ, comp. p.
 18. ἀλλά Vφ. 20. ὅπερ ἔδει δεῖξαι] om. Bp. 21. Post

Nam quoniam est $A : B = E : Z$, erit

A —————	$A \times Z = B \times E$ [VII, 19]. rur-
B —————	sus quoniam est $B : \Gamma = \Delta : E$,
Γ —————	erit $\Delta \times \Gamma = B \times E$ [id.]. de-
————— Δ	monstratum est autem, esse etiam
E —————	$A \times Z = B \times E$. quare etiam
Z —————	$A \times Z = \Delta \times \Gamma$. ergo erit
	$A : \Gamma = \Delta : Z$ [VII, 19];

quod erat demonstrandum.

VII, 31.

Aliter.

Sit numerus compositus A . dico, primum numerum eum metiri.

Nam quoniam A compositus est, numerus aliquis eum metietur, et minimus eorum, qui eum metiuntur, sit B . dico, numerum B primum esse. nam si mi-

|—————| A |—————| B |—————| Γ

nus, compositus est. itaque numerus aliquis eum metietur. metiatur numerus Γ . itaque $\Gamma < B$. et quoniam Γ numerum B metitur, B autem numerum A metitur, etiam Γ numerum A metitur, quamquam $\Gamma < B$; quod absurdum est. itaque B compositus non est. ergo primus; quod erat demonstrandum.

Scholium ad VII, 39.

Propositionis XXXIX.¹⁾ Cum multi numeri sint,

1) Ergo hoc scholium scriptum est ante VII, 20 et 22 interpolatas.

titulum libri VIII V ϕ p (in V in spatio uacuo inter libb. VII et VIII postea insert.). 22. α' p (qui numeros propp. libri VIII uno maiores deinceps habet).

αὐτὰ μέρη, οἷον εἰ τίχοι διδασθαι ς' ρ' δ' ϵ' , εὗρεῖν
τον ἐλάχιστον ἀριθμὸν πάντων τῶν τὰ αὐτὰ μέρη
ἐχόντων αὐτοῖς. ἀριθμὸν εἰρεῖν, ὃς ἐλάχιστος ὢν
ἔξει τὰ δοθέντα μέρη τὸ ς' ρ' δ' ϵ' ς' ξ' η' θ' ι'
5 $\iota\alpha'$ $\iota\beta'$ καὶ εἰς ἄπειρον. δεῖ οὖν λαβεῖν τοὺς ὁμωνύ-
μους αὐτῶν ἀριθμούς, τουτέστι τοῦ μὲν ἡμισυ το
 α , τοῦ δὲ ρ' τα $\bar{\rho}$, τοῦ δὲ δ' τα $\bar{\delta}$ καὶ ϵ' καὶ $\bar{\varsigma}$
καὶ ξ η θ ι $\iota\alpha$ $\iota\beta$ καὶ πολλαπλασιάσαι τον α ἐπὶ τα
 $\bar{\rho}$. γίνονται $\bar{\rho}$. τα $\bar{\rho}$ ἐπὶ τὰ $\bar{\delta}$ γίνονται $\iota\beta$. τὰ $\iota\beta$ ἐπὶ
10 τα $\bar{\epsilon}$ γίνονται ξ . τα ξ ἐπὶ τα $\bar{\varsigma}$ γίνονται $\tau\xi$. τα $\tau\xi$
ἐπὶ τα $\bar{\xi}$ γίνονται $\beta\phi\kappa$. οὗτος ἔχει τα ι μέρη το
 ς' ρ' δ' ϵ' ς' καὶ τα λοιπά. πάλιν αὐτον πολλαπλα-
σιάσαι ἐπὶ τον $\iota\alpha$ γίνονται $\mu\beta$ $\xi\psi\kappa$. οὗτος ὁ ἀριθ-
μὸς ἔχει τα δοθέντα μέρη το ς' ρ' δ' ϵ' ς' ξ' η' θ'
15 ι' $\iota\alpha'$ $\iota\beta'$. ἐπὶ πάντων τῶν διδομένων οὕτως δεῖ
πολλαπλασιάζειν καὶ εὐρίσκειν τὸν ἀριθμον τον ἐλά-
χιστον ἔχοντα ταῦτα τα μέρη.

IX init.

Εὐρίσκομεν τὸν συγκείμενον λόγον ἐκ λόγων διὰ
20 ϵ' τοῦ η' . τὴν δὲ διαίρεσιν τοῦ λόγου εὐρίσκομεν
οὕτως· ἔστω ο A τοῦ B διπλοῦς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ
ἀφελεῖν τριπλοῦν. ἔστω ὁ $A \Gamma$ τριπλοῦς. λοιπος
ἄρα ὁ ΓB . λέγω, ὅτι ὁ ΓB ἡμιόλιός ἐστιν. μὴ

1. τύχη p. ς'] $\bar{\varsigma}$ p. 2. ἀριθμόν] comp. V; καὶ φ.
τῶν] τόν φ. αὐτὰ] η' V φ. 3. ἔχοντα φ. ἀριθμόν]
comp. V; καὶ φ. ὃς] ὡς V φ. 4. τό] τὰ p. ς'] in ras.
m. 1 p. 6. αὐτῶν] η' τῶν V φ. 7. α] πρῶτον V p φ. καὶ
 ς καὶ] τὰ $\bar{\epsilon}$ καὶ τὰ $\bar{\varsigma}$ p. 8. ι] om. V φ. πολλαπλασιάσας
V p φ. α] πρῶτον V p φ. 9. $\bar{\rho}$] τρία V p φ. γίνονται]
semper comp. V φ, γίνεται p. $\bar{\rho}$ τὰ] τρία τὰ p. $\bar{\rho}$
τρία p. γίνεται p. $\iota\beta$] (prius) ιξ φ. 10. γίνονται] (prius)

qui easdem partes habeant, uelut $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5}$, inuenire minimum numerum omnium, qui easdem partes habent.

numerum inuenire minimum, qui datas partes $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$ cett. habeat. oportet igitur numeros iis cognomines sumere, h. e. parti dimidiaie numerum 1, tertiae 3, quartae 4, quintae 5 et 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12; et multiplicare $1 \times 3 = 3$, $3 \times 4 = 12$, $12 \times 5 = 60$, $60 \times 6 = 360$, $360 \times 7 = 2520$, qui habet decem partes $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6}$ cett. rursus $2520 \times 11 = 27720$, qui habet datas partes $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \frac{1}{5} \frac{1}{6} \frac{1}{7} \frac{1}{8} \frac{1}{9} \frac{1}{10} \frac{1}{11} \frac{1}{12}$. in omnibus datis ita oportet multiplicare et numerum minimum inuenire, qui has habeat partes.

Scholium. IX init.¹⁾

Rationem ex rationibus compositam per VIII, 5 inuenimus, rationis autem diuisionem ita inuenimus.

Sit $A : B = 2 : 1$, et ab ea oporteat auferre $3 : 1$.²⁾ sit $A : \Gamma = 3 : 1$. relinquitur igitur $\Gamma : B$. dico, esse $\Gamma : B = 2 : 3$. ne sit enim, sed si fieri potest, sit

1) Uidetur esse scholium ad VIII, 5.

2) H. e. $2 : 1$ per $3 : 1$ diuidere.

γίνεται p. 11. $\beta\varphi\kappa$] $\mu\varphi\eta$ φ. οὕτως V φ. $\bar{\iota}$] δέκα p.
 12. γ' δ' ε' ζ'] γγδ φ. πολλαπλασιάσας Vp φ. 13. τόν]
 τῶν p. β $\xi\psi\kappa$] $\mu\beta\psi\kappa$ p, β' $\gamma\xi\psi\kappa$ φ. οὕτως οὐ τό p.
 15. $\bar{\iota}$] om. φ. δεδομένων p. 16. ἀριθμόν] comp. V, καί φ.
 ἐλάττωα Vp φ. 18. V φ post titulum libri IX (in V in spatio
 uacuo inter libb. VIII et IX postea insert.).

γράφ, ἀλλ' εἰ δυνατόν, ἔστω διπλοῦς ὁ Γ τοῦ B . ἔστι
 δὲ καὶ ὁ A τοῦ Γ τριπλοῦς· γενήσεται ἄρα καὶ ὁ A
 τοῦ B ἑξαπλοῦς. ὑπόκειται δὲ διπλοῦς· ὅπερ ἄτοπον.
 οὐκ ἄρα ἔσται ὁ Γ τοῦ B διπλοῦς. ὁμοίως δὲ δείξομεν,
 5 ὅτι οὐδ' ἄλλον λόγον ἔχει ὁ B πρὸς τὸν Γ παρὲς
 τοῦ ἡμιολίου.

IX, 22.

Ἄλλως.

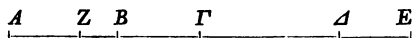
Ἡ καὶ οὕτως· ἐπεὶ οὖν ὁ AB περιττός ἐστιν,
 10 ἀφρησθῶ ἀπ' αὐτοῦ μονὰς ἡ ZB · λοιπὸς ἄρα ὁ AZ
 ἄρτιός ἐστιν. πάλιν ἐπεὶ ὁ $B\Gamma$ περιττός ἐστιν, καί
 ἐστι μονὰς ἡ ZB , ἄρτιος ἄρα ὁ $Z\Gamma$. ἔστι δὲ καὶ ὁ
 AZ ἄρτιος. καὶ ὅλος ἄρα ὁ $A\Gamma$ ἄρτιός ἐστιν. διὰ
 τὰ αὐτὰ δη καὶ ὁ ΓE ἄρτιός ἐστιν. ὥστε καὶ ὅλος
 15 ὁ AE ἄρτιός ἐστιν.

4. ἄρα] πτι φ. διπλοῦς] τριπλοῦς V φ. 7. F solus post
 ἐστιν, ante ὅπερ p. 392, 13. 8. ἄλλως] om. F.

$\Gamma = 2B$. est autem etiam $A = 3\Gamma$. erit igitur $A = 6B$. sed supposuimus, esse $A = 2B$; quod absurdum est. ergo non erit $\Gamma = 2B$. similiter demonstrabimus, ne aliam quidem rationem habere B ad Γ praeter 2 : 3.

IX, 22.

Uel etiam ita: quoniam AB impar est, ab eo auferatur unitas ZB . itaque qui relinquitur, AZ par est. rursus quoniam $B\Gamma$ impar est, et unitas est ZB , par est $Z\Gamma$. uerum etiam AZ par est. itaque etiam totus $A\Gamma$ par est [IX, 21]. eadem de causa etiam ΓE par est. ergo etiam totus AE par est [IX, 21].¹⁾

1) De figura cfr. IX, 22.

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1908.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 550 Bände zum Preise von ca. 1600 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 1200 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

Aelian de nat. anim. H. XVII, var. hist.,
epist., fragm. Rec. R. Hercher.

Vol. I. M. 5.— 5.50. Vol. II. M. 7.20 7.70.

— varia historia. Rec. R. Hercher.
M. 1.50 1.90.

Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.
A. Hug. M. 1.35 1.75.

Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. min. M. 2.40 2.80.

— — Ed. maior (m. Index v.
Preuss). M. 8.— 8.60.

— Iterum ed. Fr. Franke. M. —.90
1.30.

Aeschyl tragoediae. Iter. ed. H. Weil.
M. 2.40 3.—

— Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.
Choephora. Eumenides. Persae. Prometh-
heus. Septem c. Th. Supplices)

— — M. —.40 —.70.

— cantica. Dig. O. Schroeder.
M. 2.40 2.80.

—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-
hardt. M. 3.60 4.20.

Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm.
M. —.90 1.30.

Aeliphronus Rhetoris epistularum lib. IV.
Ed. M. A. Schepers. M. 3.20 3.60.

Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.
Brinkmann. M. 1.— 1.25.

Alypius: a. Musici.

Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II.
M. 1.— 1.40.

Anartius: a. Euclid. suppl.

*Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass.
Ed. III. M. 1.40 1.80.

Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reiffers-
scheid. 2 voll. M. 7.50 8.60.

Anonymus de incredibilibus: a. Mytho-
graphi.

Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. H. Stadtmueller.

Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII).

M. 6.— 6.60.

Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III).

M. 8.— 8.60.

*Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563.

Plan. I. I) M. 8.— 8.60.

— lyrica a. lyr. Graec. coll. Edd. Bergk-
Hiller-Crusius. M. 3.— 3.60.

Antiphontis orationes et fragmenta. Ed.
Fr. Blass. M. 2.10 2.50.

Antonini, M. Aurel., commentar. H. XII.
Rec. I. Stich. Ed. II. M. 2.40 2.80.

Antoninus Liberalis: a. Mythographi.

Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg

M. 1.20 1.60.

Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner-
siehe Mythographi. Vol. I.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.—10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
 *Applian hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. *M.* 6.— 6.60.
 Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80.
 Aristae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
 Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. je *M.* 2.— 2.50.
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespaes, Pax.
 — II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Banae, Eccles., Plutus.
 Einzelne jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 *cantica. Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]
 Aristoteles de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 *— de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — physica. Rec. C. Prantl. *M.* 1.50 1.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physionomica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
 — politica. Ed. Fr. Sussemihl. Ed. III. *M.* 2.40 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.20 1.60.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemia Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 *— metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Ross. *M.* 4.50 5.—
 — oeconomica. Rec. Fr. Sussemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Mellisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 Aristoteles parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
 — *Polarske Anayvov.* Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 — s. a. Musci.
 [—] Divisiones quae vulgo dicuntur
 *Aristoteles. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 Arrian Annabasis. Rec. Car. Abich. *M.* 1.50 2.—, mit Karte *M.* 1.80 2.30.
 *— quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel *M.* 3.60 4.20.
 *— Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. *M.* 1.80 2.20.
 Athenaei dipnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
 Autolyce de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
 Babrii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testat. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
 Bacchius: s. Musci.
 Bacchylidis carmina. Ed. III. Ed. Fr. Blass. *M.* 2.40 2.90.
 Batrachomyomachia: s. Hymni Homero: s. Bucolici. [ricl]
 Blemymomachia: s. Endocia Augusta Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
 *Caecili Calactini fragmenta. Ed. R. Ottenloch. *M.* 6.— 6.60.
 Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. C. Praschter. *M.* —.60 —.90.
 Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
 Claudian carmina: s. Eudocia Augusta.
 Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
 Colluthus: s. Tryphiodorus.
 Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
 Corpusculum poesis epicae Graecae Iudibundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. je *M.* 3.— 3.50.
 *Damasci vita Isidori. Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
 Demades: s. Dinarchus.
 Demetrii Cydon. de contentu. morie or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf-Blaß. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 2.80 3.20.] *M.* 7.20 9.— Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M.* 1.80 2.20.] *M.* 4.50 6.— [6 partes. je *M.* —.90 1.20.]

Vol. I. Pars 1. Olynthicae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.

— I. Pars 2. De corona. De falsa legatione.

— II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem.

— II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemim. In Apaturum. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote.

— III. Pars 1. In Spudiam. In Phae-nippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euer-gum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Necostratum. In Cononem. In Calliclem.

— III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neacram. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus.

Didymus de Demosthene. Rec. Diels et Schubart. *M.* 1.20 1.50.

Dinarchi orationes adiecta Demadis qui fertur fragmentis *ὅτις τις δὲ ἀποκρίσας.* Ed. Fr. Blaß. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Ed. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I.—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60.

— Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.

***Dio-genis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.

Dionis Cassii Coecelani historia Romana. Ed. J. Meib. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M.* 2.70.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

Dionysi Halle. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I.—IV. je *M.* 4.— 4.60.

— opuscula. Ed. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

— Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.— 7.60.

— Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]

Diophranti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

***Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.**

Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Ariano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomicum. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

***Epistolae privatae graecae** in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

***Eroticiscriptores Graeci.** Ed. J. Mewaldt. [In Vorb.]

Euclidis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpret. Heiberg. *M.* 24.60 27.60.

— VI. Data. Ed. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica. Optice. rec. Theonis. Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60.

— Supplement.: Anarithi comm.

ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

— : s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lyell, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Blomyomachiae fragm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.

— violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30.

Vol. I: Alcesteis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90.

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenixae. *M.* 2.40 2.90.

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 3.— 3.50.

Einzeln jede Tragödie *M.* — 40.— 70.

* — cantica. Dig. O. Schroeder. [In Vorb.]

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. causer. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M.* 3.75 4.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Pavonii Enlogii disp. de somnio Scipionis.** Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologo Afranis.** kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.
Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.
Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galenii Pergameni scripta minora.** Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—
* — de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.60.
— Institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.
— de victu attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
— de temperamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.
- Gaudentius: s. Musici.**
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae.** Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.
- Georgii Aecropol. annales.** Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—
- Georgii Cypri descriptio orbis Romani.** Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.
- Georgii Monachi Chronicon.** Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.
- Hellodori Aethiopie. II. X.** Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.
- * **Hephaestionis enchiridion.** c. comm. vet. ed. M. Conzbruch. *M.* 8.— 8.60.
- Heraclitus: s. Mythographi.**
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus.** Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.
- Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII.** Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.
- Herodoti historiarum II. IX.** Edd. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.
Vol. I: Lib. 1.—1. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.
Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.
II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.
Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.
Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.
- * **Herondae mimambi.** Acc. Phoeniceis **Coronistae, Mattii** mimiamb. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. **Ed. maior.** [U. d. Pr.]
- Heronis Alexandrini opera.** Vol. I. Druckwerke u. Automaten-theater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. ab. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z. Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberlief. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.
— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor. Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.
— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrg. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.
- Hesiodi quae fer. carmina.** Rec. A. Rzach. *M.* 1.50 2.—
Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I. Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.
- Hieroclii synecdemus.** Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm.** Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.
- Hippocratis opera.** 7 voll. Rec. H. Kuehlewien et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50.
- Historici Graeci minores.** Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.
- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf: **Ilias.** Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.—
Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24.
Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.—
Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.
— Rec. A. Ludwig. 2 voll. Ed. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
[—] **Iliadis carm. XVI.** Schol. in usum ed. A. Koehly. *M.* 3.— 3.60.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Blaub. Ed. III. *M.* 2.10 2.50.
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20.
— de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20.
— in Nicomachiarithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- * — **vita Pythagorae.** Ed. L. Deubner. [In Vorh.]
- Ignatius Diaconus: s. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. Ed. II. *M.* 1.60 2.—

Ioannes Philoponus: s. Philoponus.

Josephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—

— Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vergl.] Vol. VI. *M.* 2.10.

Isaai orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60.

— Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.

Isocratis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.

*Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60. Neubearb. v. Fr. Cumont et J. Bidez [In Vorb.]

Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.

— Appendix (I). *M.* —. 60 1.—

— Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.

Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.

*Libanii opera. Ed. R. Foerster. Vol. I—III. *M.* 33.— 35.80. Vol. IV. [U. d. Pr.]

Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. je *M.* 2.10 2.60.

*— Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. *M.* 2.80 3.20.

*— Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.— 1.25 [—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. *M.* 6.— 6.60.

Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.

Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —. 90 1.30. Ed. minor. *M.* —. 60 —. 90.

Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.

— de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.

— de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.

Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.

Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Ed. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.

Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwig. *M.* 1.80 2.20.

Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2.70 3.20.

Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—

Moschus: s. Buccolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudenius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.

— Supplementum: Melodiarum roll. *M.* 1.20 1.60.

*Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.

Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Peditasimi lib. de Heraculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἑρμηνείας παρθένων*, ed. P. Sakolowski.

Antonini Liberalis *μεταπομπήτων ανταγωγῆς*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.

Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catsterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaeophati *περί ἀντίων*, Heracliti lib. *περί ἀντίων*.

Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonius, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opuscul. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.

Nicephori Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.

Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.

—: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je *M.* 6.— 6.50.

— paraphrasis s. evangelii Ioannis. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—

*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W. Norvin. [In Vorb.]

Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M.* 1.20 1.60.

Palaeophatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice. Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.

Pausanias *Ἑλλάδος περιήγησις* Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—

Peditasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempi. *M.* 1.50 2.—

*— *π. οἰκονομίας* lib. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Philoponi de officio mundi II. Rec. W. Reichardt. 4. — 4.60.

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. *M.* 10. — 10.80.

Philostrati (mal.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. *M.* 8.25 9.25.

— imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

Physiognomoniei scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14. — 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

[—] Scholia vetera in Pindari carmina. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8. — 8.60.

Platonis dialogi secundum Thrasylum tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrab. 6 voll. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3. — Vol. II. *M.* 2. — 2.50.] *M.* 14. — 17.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* — 70 1. —

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1. — 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* 1. — 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* — 90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* — 70 1. —

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. *M.* — 70 1. —

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* — 70 1. —

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* — 70 1. —

— 9. Gorgias. Mono. *M.* 1. — 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* — 70 1. —

— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1. — 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3. —

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. *M.* 2. — 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9. — 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. *M.* 2.40 2.90. Vol. II. *M.* 3. — 3.50. Voll. III—V. je *M.* 2.10 2.60.] *M.* 11.70 14.20.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1. — 1.40.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1. — 1.40.

— 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1. — 1.40.

— 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. *M.* 1. — 1.40.

— 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1. — 1.40.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* — 80 1.15.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* — 80 1.15.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* — 80 1.15.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* — 70 1. —

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et Cl. Gracchi. *M.* — 70 1. —

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* — 70 1. —

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* — 70 1. —

— 13. Dio et Brutus. *M.* — 80 1.15.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Gaiba et Otho. *M.* 1. — 1.40.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — — Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5. — 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinek. *M.* 1. — 1.40.

Polyaeni strategematon II. VIII. Rec. Woelfflin-Melber. Ed. II. *M.* 7.50 8. —

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 5 voll. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst Voll. I. II. III. je *M.* 4.40 5. — Vol. IV. *M.* 5. — 5.60. Vol. V. *M.* 2.40 3. —

* Polystrati Epic. π. λόγων καταγραφαι. Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Porphyrii opusce.** sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.
- *Πορφυρίου ἀπορρηγὰ πρὸς τὰ νοήτα.* Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.
- Procli Lycli carmina:** s. *Eudocia Augusta.*
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii.** Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.
- *in Platonis rem publicam commentarii.* Ed. G. Kroll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.
- * — *in Platonis Timaeum commentaria.* Ed. E. Diehl. Vol. I. *M.* 10.— 10.80. Vol. II. *M.* 8.— 8.60. Vol. III. *M.* 12.— 12.80.
- * **Procopii Caesariensis opera omnia.** Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III. I. *M.* 3.60 4.—
- * **Prophetarum vitae fabulosae.** Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—
- Ptolemaei opera.** Vol. I. *Syntaxis*, ed. I. L. Heiberg. P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60.
- * Vol. II. *Op. astron. min.* *M.* 9.— 9.60.
- Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV.** Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.
- Rhetores Graeci.** Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Vol. II u. III vergl.]
- Schöne, H., Repertorium griechisch. Wörterverzeichn. u. Speziallexika.** *M.* —. 80 1.—
- Scriptores erotici s. Erotici scriptores.** — *metrici*, siehe: *Metrici scriptores.* — *metrologici*, siehe: *Metrologici scriptores.*
- * — *originum Constantinopolit.* Rec. Th. Preger. 2 fasc. *M.* 10.— 11.20.
- *physiognomonici*, siehe: *Physiognomonici scriptores.*
- *sacri et profani.* Fasc. I: s. *Philoponus.* Fasc. II: s. *Patrum Nicaen. nomm.* Fasc. III: s. *Zacharias Rhetor.* * Fasc. IV: s. *Stephanus von Taron.* Fasc. V: E. Gerland, *Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras.* *M.* 6.— 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula.** Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.
- Simeonis Sethi syntagma.** Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —. 30 —. 60.
- * **Sophoclis cautica.** Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.
- [—] **Scholia in S. tragoedias vetera.** Ed. P. N. Papageorgius. *M.* 4.80 5.40.
- * **Stephanus von Taron.** Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. *M.* 5.60 6.—
- Stobaei florilegium.** Rec. A. Meineke. 4 voll. [Vol. I—III vergl.] Vol. IV. *M.* 2.40.
- *eclogae.* Rec. A. Meineke. 2 voll. *M.* 6.— 7.—
- Strabonis geographica.** Rec. A. Meineke. Vol. I—III. je *M.* 3.60 4.20.
- * **Synkellos.** Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]
- Syriani in Hermogenem comm.** Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis reli.** Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus:** s. *Bucolici.*
- Theodoretii Graec. affect. curatio.** Rec. H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia.** Ed. B. Haecker. *M.* —. 50 —. 75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util.** Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera.** Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I II vergl.] Vol. III. *M.* 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae.** Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII.** Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carm.** Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri.** Rec. W. Gemoll. Ed. mai. *M.* 1.20 1.60. Ed. min. *M.* —. 80 1.10.
- *historia Graeca.* Rec. O. Keller. Ed. min. *M.* —. 90 1.30.
- *Rec. L. Dindorf.* *M.* —. 90.
- *Institutio Cyri.* Rec. A. Hug. Ed. mai. *M.* 1.50 2.— Ed. min. *M.* —. 90 1.30.
- *commentarii.* Rec. W. Gilbert. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —. 45 —. 75.
- *scripta minora.* Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte.** Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum.** Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.
- Novum Testamentum Graece** ed. Ph. Buttmann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. *M.* 9.—10.— Vol. II. *M.* 12.—13.—
Amiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
Ampellus, ed. Woolfflin, siehe: **Florus**.
Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.—1.25.
Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
 Pars I: Carmin. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
 — II: Carmin. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fasc. *M.* 9.20 10.40.
 Suppl.: s. Damasus.
Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 3.—3.50.
 — **apologia et florida.** Ed. J. v. d. Vlieth. *M.* 4.—4.50.
 * — **opera.** Vol. I. **Metamorphoses.** Ed. R. Helm. *M.* 3.—3.40. Vol. II. Fasc. I. (**Apologia**.) Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. **Scr. philos.** Ed. P. Thomas. [U. d. Pr.]
Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. *M.* 7.20 8.40.
 — **confessionum II. XIII.** Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. ost. tabula. *M.* 8.—8.60.
Avieni Aratea. Ed. A. Broysig. *M.* 1.—1.40.
Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woolfflin. *M.* 1.60 2.—
Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
 — **commentarii in I. Aristotelis *περὶ ἑρμηνείας*.** Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
Caesaris commentarii cum A. Hirsi aliorumque supplementis. Rec. B. Käßler. 3 voll.
 Vol. I: **de bello Gallico.** Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
 — II: **de bello civili.** Ed. min. *M.* —.90. Ed. mai. *M.* 1.—1.40.
 — III. P. I: **de b. Alex., de b. Afr.** Rec. E. Woolfflin. Ed. min. *M.* —.70 1.— Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
 — III. P. II: **de b. Hispan., fragmenta, indices.** *M.* 1.50 1.90.
 — — — — — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
 — — — — — **de bello Gallico.** Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
 — — — — — **de bello civili.** Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.

- Calpurni Flacci declamationes.** Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.
Cassii Felici de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.—3.40.
Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.—1.40.
 —, **Tibulli, Propertii carmina.** Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 3.20.
Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.
Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.—3.50.
Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.
Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 Pars I: **Opera rhetorica**, ed. Friedrich 2 voll. [Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.] *M.* 3.45 4.40.
 — II: **Orationes**, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.30 7.80.
 — III: **Epistulae**, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—
 — IV: **Scripta philosophica**, ed. Müller. 3 voll. [je *M.* 2.40 2.80.] *M.* 6.50 7.80.
 — V: **Indices.** [Vergr., Neubearbeitung in Verb.]
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. **Rhetorica ad Heronnum**, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
 — 2. **De inventione**, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.
 — 3. **De oratore**, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.
 — 4. **Brutus**, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—
 — 5. **Orator**, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
 — 6. **De optimo genere oratorum, partitiones et topica**, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.
 — 7. **Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo**, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 8. **Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I**, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 9a. **Actionis in C. Verrem II sive accusationis II I—III**, ed. Müller. *M.* 1.—1.40.
 — 9b. — — — — — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.
 — 10. **Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia)**, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicio responso, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisoem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.
 — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* — 90 1.30.
 — 23. Epistolæ ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. *M.* — 60 — 90.
 — 29. Academica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.
 — 31. Tusculanæ disputationes, ed. Müller. *M.* — 80 1.10.
 — 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* — 70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 = Pars IV, vol. III.

orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes.

- Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* — 80 1.10.
 — II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV. *M.* — 90 1.20.

orationes selectae XIX. Edd. indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.

- Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinatio in Caecilium.

epistolae. Rec. A. S. Woesenberg. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II. *M.* 3.— 3.60.**epistolae selectae.** Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.**de virtut. l. fr.** Ed. H. Knoellinger. [U. d. Pr.]**Claudiani carmina.** Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.**Claudii Hermeri mulomedicina Chironis.** Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.**Commodiani carmina.** Rec. E. Ludwig. 2 part. *M.* 2.70 3.50.**[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus.** Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.**Cornelius Nepos: s. Nepos.****Curtii Rufi hist. Alexandri Magni.** Rec. Th. Vogel. *M.* 1.50 1.90.*** Editio maior.** Ed. Heidicke. [U. d. Pr.]

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Damasii epigrammata.** Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adf. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygi de excidio Troiae hist.** Rec. F. Meister. *M.* 1.20 1.60.
- Dietyt Cretensis epitem. belli Troiani II. VI.** Rec. F. Meister. *M.* 1.50 2.—
- Donati comm. Terenti.** Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80.
- * — **Interpretat. Vergil.** Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—
- Dracontii carum. min.** Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.
- Elogae poetar. Latin.** Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Entropii breviarium hist. Rom.** Rec. Fr. Rühl. *M.* —.45 —.75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII.** Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50.
- * — — **de errore profan. relig.** Ed. K. Ziegler. [U. d. Pr.]
- Flori, L. Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontini strategematon II. IV.** Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera.** Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebalden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.
- Gai institutionum iuris civilis comment. quattuor.** Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VI. Cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gelli noctium Attic. II. XX.** Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—
- Geminii elementa astronomiae.** Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea.** Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- * **Grammaticae Romanae fragm.** Coll. rec. H. Funnioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt.** Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.
- Hieronymi de vir. illustr. I.** Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- Historia Apollonii, regis Tyri.** Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historicorum Roman. fragmenta.** Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—
- Horatii Flacci opera.** Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40. Ed. min. *M.* —.75 1.10.
- * — — **Rec. F. Vollmer.** Ed. maior. *M.* 2.— 2.40.
- Hygini grammatice I. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- Iurisprudentiae antustinianae quae supersunt.** In usum maxime academicum rec. adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40. — Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]
- — **Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen.** Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I II. *M.* 16.— 17.40.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Rühl.** Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II.** Rec. C. F. Hermann. *M.* —.45 —.75.
- Iuveni II. evangelicorum IV.** Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: a. Statius. Vol. III. Livi ab urbe condita libri.** Rec. Weissenborn-Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III je *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10.
- I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.85 1.25.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25.
- V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25.
- * — V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25.
- VI: Fragmenta et index.
- Lucani de bello civ. II. X. II.** Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5.—
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI.** Ed. A. Brieger. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8 — 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II.** Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- * **Martianus Capella.** Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri.** Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucci Felicis Octavius.** Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chronici.** Siehe Claudii.
- Nepotis vitae.** Edd. Halm-Fleckeisen. *M.* —.30 — 60.
- * — — **m. Schulwörterbuch v. H. Haack.** 14. Auflage. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Nonii Marcelli** de compendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17 20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos** II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.—4.50.
- Ovidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroïdes. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.—1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri Fasti. Halieutica. Ed. II. *M.* 1.—1.40.
- **tristium** II. V. *M.* —.45 —.75.
- **fastorum** II. VI. *M.* —.60 —.90.
- **metamorphoseon delectus Siebellianus.** Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* —.60 —.90.
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armenice.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.—6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum I.** Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* —.90 1.30.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
- Plauti comoediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.—13.30.
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. *M.* 1.50 2.—
- * II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- III. Cistellaria, Curenlio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—
- IV. *Menaechmi, Mercator, *Miles glori. *M.* 1.50 2.—
- V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2.—
- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzelne die mit * bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
- * **Plini naturalis historia.** 6 voll. Ed. II. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 3.—3.50. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Vol. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI (Index) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.
- II. **dubii sermonis VIII rell.** Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (Iun.) **epistulae.** Rec. C. F. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.
- Plinii Secundi quae ferunt una cum Gargillii Martialis medicina.** Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Vol. VI verg. *M.* 20 10 23.40.
- Pomponius Mela:** s. Mela.
- Porphyrius commentarii in Horatium.** Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.
- Prisciani euphoriston II. III.** Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.60 —.90.
- * — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
- Pseudacronis scholia in Horatium.** Ed. O. C. Keller. Vol. I. II. *M.* 21.—22.60.
- Quintilian instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. je *M.* 1.80 2.20.
- **liber decimus.** Rec. C. Halm. *M.* —.30 —.60.
- * — Ed. L. Radermacher. P. I. *M.* 3.—3.50.
- **declamationes.** Rec. C. Bitter. *M.* 4.80 5.40.
- * — **decl. XIX maiores.** Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.
- Remigii Autissiodori in art. Donati min. commentum.** Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Rutilii Namatiani de reditu suo II. II.** Rec. L. Mueller. *M.* —.80 1.10.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae.** Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M.* 5.—5.60.
- Scribonii Largi compositiones.** Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae.** Iterum rec. H. Peter. 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt.** Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
- **tragediae.** Rec. R. Paiger et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 8.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Senecae (rhetorica) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollinaris.** Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
- Sili Italici Punica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.60.
- Serani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus roll.** Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Status.** Ed. A. Klotz, al.
- Vol. I: *Silvae.* Rec. A. Klotz. *M.* 2.— 2.50.
- II. Fasc. I: *Achilleis.* Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.
- II. Fasc. II: *Thebais.* Rec. Ph. Kohlmann. *M.* 4.80 5.40.
- III: *Lactantii Placidii scholia in Achilleidem.* Ed. R. Jahnke. *M.* 8.— 8.60.
- Suetonii rell.** Fasc. I. Rec. M. Ihm. [U. d. Pr.] — Fasc. II. Rec. C. L. Roth. *M.* —.80 1.20.
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]
- II. *Historiae et libb. minores.* *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: *Historiae.* *M.* —.90 1.30. Fasc. II: *Germania. Agricola. Dialogus.* *M.* —.45 —.75.]
- Terenti comoediae.** Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Heeyra, Phormio, Adolphoe, Andria, Hauto Timorumenos, Eunuchus) *M.* —.45 —.75.
- [—] **Scholia Terentiana.** Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.
- Tibulli II. IV.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- Ulpiani fragmenta.** Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX.** Cum Iulii Paridis et Iannarii Nepotiani epitomis. Rec. O. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
- Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis.** Rec. B. Kuebler. *M.* 4.— 4.50.
- Valerii Flacci Argonautica.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 1.50 2.—
- Varronis rer. rustic. rell.** Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
- Vegetii Renati digestorum artis medicine lib. I.** Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
- *epitoma rei milit.* Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- Vellei Paterculi hist. Roman. rell.** Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
- Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
- Vergilii Maronis opera.** Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- *Aeneis.* *M.* —.90 1.30.
- *Bucolica et Georgica.* *M.* —.45 —.75.
- *Bucolica, Georgica, Aeneis.* Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
- Tom. I: *Bucolica. Georgica.* *M.* —.45 —.75.
- II: *Aeneis.* *M.* —.90 1.30.
- Virgilii Grammatici opera.** Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X.** Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Trollus.** Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3.— 3.40.
- Amarilli sermonum II. IV.** Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
- Canabutae in Dionysium Halic. comm.** Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
- Christus patiens.** Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
- Comoediae Horatianae tres.** Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
- ***Egidii Corboliensis vaticus de signis et sympt. aegritud.** ed V. Rose. *M.* 2.80 3.20.
- Gullelmi Blesensis Aldae comoedia.** Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- ***Horatii Romani porcaria.** Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
- ***Hrotsvithae opera.** Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio.** Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica.** Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
- Vitae sanctorum novem metricae.** Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII.** Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
- Manutii, Pauli, epistulae sel.** Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—
- Mureti scripta sel.** Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
- Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii.** Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—

Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6.— 7.—

*Zwei griechische Apologeten. Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—

In Vorbereitung sind:

*Catull. Von G. Friedrich. [U. d. Pr.]
Clemens Alex. Pädagogos. Von Schwartz.

Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.
Ovid Heroiden. Von R. Ewald.

Philostratus περί γυναικείας. Von H. Jüthner.

Tacitus Germania. Von G. Wissowa.
Pindar Pythien. Von O. Schröder.

3. Einzel erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schults. *M.* 8.—

— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 3.60.

Aeschyll Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Eger. *M.* 3.75.

— Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—

— Orestie mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 6.—

Daraus einzeln je *M.* 2.—:

I. Agamemnon.

II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. *M.* 4.—

— Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-schelins. Ed. II. *M.* 3.—

Aleiphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meir-neke. *M.* 4.—

*Αλφειώνος τῆς ἡγέτης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.

Anthologiae Planudeae appendix Barbe-rino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommen-tar z. d. Hippokrat. Schrift π. ὀφθ. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—

— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—

— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—

— ecclesiastusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.

— thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—

* — pax. Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]

Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—

— politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—

— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Suse-mihlii epist. crit. *M.* 12.—

Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—

Blonis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti, Blonis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tom. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33. —
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11. —
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 23. —
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9. —
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14. —
Christianor. carm. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paraniakas. *M.* 10. —
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. *M.* 48. —
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18. —
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14. —
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comic. inc. act. fragm. Fragmenta poet. Indices. Suppl. *M.* 16. —
Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5. —
Demosthenis orati. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16. —
 — orat. adv. Ieptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 4. —
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60. —
Περὶ διαλέξεων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60. —
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9. —
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8. —
**Διονυσίου ἢ Ἀργύριου περὶ ὅρων.* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. 1905. *M.* 2.80 3.20. —
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3. —
 — geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40. —
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9. —
 — Ed. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60. —
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40. —
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80. —
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40. —
 — I. — IV. Electra. *M.* 2. —
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80. —
 — I. — VI. Helena. *M.* 3. —
 — I. — VII. Cyclops. *M.* 1.40. —
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40. —
 — II. — II. Supplices. *M.* 2. —
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2. —
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2. —
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40. —
 — II. — VI. Iphigenia Aulide-
 sis. *M.* 2.80. —
Euripidis fabulae. Ed. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60. —
 Vol. III. — I. Andromacha. *M.* 2.40. —
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80. —
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80. —
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80. —
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80. —
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60. —
 — tragoediae. Ed. Pflugk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.50. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quas Aulide. *M.* 1.20. —
Eusebii canonum epitome ex Dionysii Talmaharensis chronico petita. Verborum notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6. —
Galenus de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20. —
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Chitarchi, Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40. —
 — II. Epicteti et Muschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60. —
Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex-8.
 Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8. —
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36. —
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26. —
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonios. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. *M.* 20. —
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 Fasc. *M.* 34. —
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. *M.* 14. —
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. *M.* 22. —
 [Fortsetzung in Vorb.]
Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meissner. Lex-8. [Vergl. Neue Aufl. in Vorb.]
Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80. —
Herodiani technici reli. Ed., expl. 4. Lentz. 2 tom. Lex-8. *M.* 64. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Herodoti II. Buch m. zahl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M* 12.—
- Ἡρόδοτος τὰ ἱστορία ἐξ ἐκλογῆς* K. Σίττλ. *M* 10.—
- Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Bzach. Acc. Homeri et Hesiodi certamen. *M* 18.—
- Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M* 5.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Rec. et ill. C. G. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M* 6.60.
- [—] Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M* 8.—
- Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M* 9.—
- Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M* 2.40.
- *Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. *M* 36.— 41.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M* 16.— 20.—
- Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 part. *M* 13.—
- *Ilias. Ed. I. La Roche. 2 part. *M* 22.—
- Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 part. *M* 16.—
- [—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M* 6.80.
- [—] D. Homer. Batrachomachia des Pigras nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M* 20.—
- Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M* 3.—
- Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M* 8.—
- Invento sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M* 2.80.
- [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M* 5.60.
- Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
- deutsch v. J. Neumann. *M* 1.—
- Kyrrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
- *Leges Graecorum sacrae et titulus coll. Ed. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. *M* 2.80. Fasc. II. I. Leges Graecae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M* 12.—
- *Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M* 2.—
- Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
- I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
- II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
- III. Homerlexika (A. Ludwich).
- IV. Stephanus von Byzanz.
- V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).
- VI. Photios.
- VII. Suidas (G. Wentzel).
- VIII. Hesych.
- IX. Pollux. Ed. E. Bethé. Fasc. I. *M* 14.—
- X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dergl.
- [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1887 No. 1 S. 2.]
- [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. *M* 2.—
- [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. *M* 4.—
- Lykophron's Alexandria. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M* 15.—
- [Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. *M* —. 15.
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M* —. 80.
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. *M* 3.60.
- Metrodori Epicurei fragmenta coll., script., inc. Epicurei comment. moralem sub. A. Koerte. *M* 2.40.
- Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M* 1.—
- Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M* 9.—
- Περὶ παθῶν* excerpta ed. R. Schneider *M* —. 80.
- Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denno ed. A. Dieterich. *M* 2.—
- *[Papyrusurkunden.] Mitteis, L., und U. Wilcken. Chrestomatie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.]
- Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M* 10.80.
- *περί ποιημάτων* I. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M* 2.—
- *Phoenix von Kolophon. Neue Papyrustexte hrsg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.]
- *[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M* 7.— 9.50

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- Pindari carmina** rec. O. Schroeder. (Post. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. 1. 1.) *M.* 14. —
- **Niesgallerder**, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8. —
- **carmina prologomenis et commentariis instructa** ed. W. Christ. *M.* 14. — 16. —
- **versezetel kritikal és Magyarázó jegyzetekkel** kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4. — [Ohne Fortsetzung.]
- Platonis opera omnia.** Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
- Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M.* 2. 40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M.* 2. 40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2. 40. — Monexonus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2. 70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M.* 2. 70. — *Cratylus. *M.* 2. 70. — Mono et Euthyphro itemque incertis scriptoris Theaegus, Erastus et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6. — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3. 60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M.* 5. 60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2. 70. — Philebus. *M.* 2. 70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3. 60.] *M.* 10. 80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]
- **Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario.** Ed. I. Wrobel. *M.* 11. 20.
- Plutarchi de musica.** Ed. R. Volkmann. *M.* 3. 60.
- **de proverbis Alexandrinorum.** Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2. 80.
- — — Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3. —
- **Themistokles.** Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2. —
- **τὸ ἐν Ἰελαρίῳ E.** Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1. 50.
- * — **vitae parallelae Agesilai et Pompeii.** Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3. 60 4. 40.
- Poetae lyrici Graeci.** Ed. V. 2 voll.
- Vol. I. 1. Pindari carmina. Recons. O. Schröder. *M.* 14. —
- II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
- Postarum scenaeorum Graecorum Aeschylli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta.** Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20. —
- Pollucis onomasticon.** Rec. E. Bothe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14. —
- Porphyrii quaeest. Homer. ad Iliadem pertin. rell.** Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex.-8. *M.* 16. —
- — — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. gr. Lex.-8. *M.* 10. —
- Ptolemaei περὶ χρησίου καὶ ἡγεμονικῆ** lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1. —
- [Scylax.] **Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice.** Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1. 20
- Scriptorum Graecorum qui christ. impugna. relig. quae supers. Fasc. III: Iulian imp. contra Christianos quae supers.** Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6. —
- Sophoclis tragoediae et fragmm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5. —
- — — Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 3 voll. *M.* 10. 80.
- Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1. 50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M.* 1. 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M.* 1. 80. — Antigona. Ed. V. *M.* 1. 50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1. 80. — Alax. Ed. III. *M.* 1. 20. — Trachiniae. Ed. III. *M.* 1. 50.
- **König Oldipus.** Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5. —
- **Antigone.** Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckh's.) 2. Aufl. *M.* 4. 40.
- Staatsverträge des Altertums.** Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8. —
- * **Stolcorum veterum fragmenta.** Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8. — Vol. II. *M.* 14. — Vol. III. *M.* 12. — Vol. IV. Indices. [In Vorb.]
- * **Terentii commoediae.** Hrsg. v. M. Warren. E. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]
- Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.**
- [Theodosios.] **D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrrillus, hrsg. von H. Usener.** *M.* 4. —
- Theophrasti chronographia.** Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50. —
- Theophrasti Charaktere.** Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6. —
- Thucydidis historiae.** Recons. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10. —
- II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12. —
- **de bello Peloponnesiaco II. VIII.** Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 1 voll. [8 sectiones.] *M.* 22. 80.
- Lib. I. Ed. III. *M.* 4. 50. — Lib. 2. Ed. III. *M.* 3. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2. 40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2. 70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 3. 70.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

***Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig.** I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. *M.* 28.—

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. *M.* 3.60.
Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 part. *M.* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80.

— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelli imp. epistlt. s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in I. poeticas Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] **Polionis de b. Africo comm.** s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II, III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerio et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdugen. *M.* 3.20.

* — — **Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor., de divin., de fato.** Rec. O. Plasberg. [U. d. Pr.]

[—] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg. adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 8 voll. Lex.-8.

Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodoestheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticanis 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. Je *M.* 18.—

— VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—

Dialectorum Italicarum aevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. *M.* 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensis Latinae. Acc. canonum qui de apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

***Enniana poesis reliquiae.** Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.—

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —.80.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 3.—

Gedichte, unedierter lateinische, hrsg. von E. Baehrens. *M.* 1.20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goez. *M.* 6.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139.20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. *M.* 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronome et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneldos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. *M.* 7.—

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caesestinum ex rec. H. Keilii. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11.—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. *M.* 8.—

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronome, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. *M.* 10.—

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M.* 9.—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14.—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecus, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. *M.* 10.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Andacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithel ar gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11.20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. *M.* 19.—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Cicronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. *M.* 14.—

***Historicorum Romanorum reliquiae.** Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16.— Vol. II. *M.* 12.—

Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12.—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. *M.* 10.—

— — — Editio minor. *M.* 4.—

— **carmina.** Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2.40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M.* 3.60.

— **Satiren.** Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16.40.

— — — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7.—

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner. — **Episteln.** Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II. *M.* 3.—

— **Briefe,** im Vermaß der Urdrift verdeutsch von H. Bacmeister u. D. Selter. 8. *M.* 2.40 3.20.

***Institutionum et regularum iuris Romani syntagana.** Ed. R. Gneist. Ed. II. *M.* 5.20.

[Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4.—

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4.40.

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner. [Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucilli carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M.* 8.— 10.60.

— — — Vol. II. (Komment.) *M.* 14.— 17.—

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2.40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. *M.* 32.—

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrag. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1.20. **Optatiani Porphyri carmina.** Rec. L. Mueller. *M.* 6.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statii silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
- Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
- *Suetonii Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
- Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M.* 1.60.
- Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
- Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
- Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
- dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
- [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
- [—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
- Varronis saturarum Menippearum reliq. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
- rerum rusticarum II. III, rec. Kell, siehe: Cato.
- antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaeest. Varr. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
- *— de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
- Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV. voll. *M.* 22.40.
- Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
- II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
- III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
- Ed. I. [Vergriffen außer:]
- Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
- IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
- [—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
- Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* — 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- III. Auswahl d. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
- IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
- IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukul. 2 Hefte. *M.* 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates, von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.60.
- XI. Plutarchs Biographie des Aristides. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, von Dienel. 2 Hefte. [U. d. Pr.]

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.

— **Perser.** Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

— **Prometheus.** Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— — — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— **die Sieben geg. Theben.** Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

— **die Schutzflehenden.** Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—

— **Orestie.** Von N. Wecklein. *M.* 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—

Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.

* — **Wespen.** Von O. Kaehler. [In Vorber.]

Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.

Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. *M.* 1.80 2.30. II. Heft. *M.* 2.25 2.75.] *M.* 4.05 5.—

Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.

I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden 2 Hefte. *M.* 4.50 5.95.

Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.20 1.70.

— II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hagesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.

II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blaß. *M.* 2.10 2.60.

Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.

I. Bdch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

IV. Bdch. Hippolytos. *M.* 1.50 2.—

V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.

* VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.

* VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—

* VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12.30 15.80.

Band I. Heft 1. Buch I. nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.

Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—

* — III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50

— IV. B. VII. M. 2. K. 4. A. *M.* 1.80 2.30

— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. 6 Teile.

Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— V. Ges. 17—20. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—

— VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.

Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70

— I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1.20 1.70

— I. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M.* 3.—

— I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—

* — I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70

— I. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 3.30

* — II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70

— II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1.20 1.70

— II. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M.* 3.70

* — II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.70

* — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.80 2.30

— II. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare

- Homer's Illas.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30
- **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 11. A. *M.* 1.50 2.—
- 1. H. 2. Ges. 7—12. 10. A. *M.* 1.35 1.80
- 1. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.45
- II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. *M.* 1.35 1.80
- II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.85
- Anhang:
- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.
- I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Arcopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- Lucians ausgewählte Schriften.** Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. *M.* 3.60.
- I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.20 1.70.
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates.** Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.
- [Lyriker.] **Anthologie a. d. griech. Lyr.** Von E. Buchholz. 2 Bdehn. *M.* 4.20 5.20.
- I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.
- II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 4. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frohberger. 2 Hefte. *M.* 3.60.
- I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frohberger. Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]
- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.
- Platons ausgew. Schriften.** Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.
- I. Teil. Die Verteidigungsgespräche. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. *M.* 2.10 2.60.
- III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* — 75 1.20.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* — 60 — 90.
- IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. *M.* 1.20 1.70.
- V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. *M.* 3.— 3.50.
- VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* — 60 — 90.
- VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]
- Plutarchs ausgew. Biographien.** Von Otto Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.
- I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* — 90 1.30.
- II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* 1.50 2.—
- III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blas. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blas. *M.* — 90 1.30.
- VI. Bändchen. Tiberius und Gaius Gracchus. Von Fr. Blas. *M.* — 90 1.30.
- Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.** I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister.
1. Heft. [Verg.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.
- Sophokles.** Von Gust. Wolff und L. Bellermand.
- I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. — König Oidipus. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. — Oidipus auf Kolonos. *M.* 1.50 2.—
- Supplementum lect. Graecae.** Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Testamentum novum Graece.** Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.
- I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. *M.* 1.80 2.25.
- IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—
- V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.
- Thukydides.** Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je *M.* 1.20 1.70.] *M.* 10.80 15.30.
1. Bändchen.	1. Buch.	6. Auflage.
2. —	2. —	6. —
3. —	3. —	5. —
4. —	4. —	5. —
5. —	5. —	5. —
6. —	6. —	6. —
7. —	7. —	5. —
8. —	8. —	5. —
9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
- *Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht.
10. (bez. 9., 8., 7.) Aufl.
Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.		
I. Bdchn.	B. I. II. M.	2 Figurentaf.
	u. 1 Karte.	<i>M.</i> 1.40 2.—
II. —	B. III. IV.	<i>M.</i> —.90 1.20.
III. —	B. V—VII.	<i>M.</i> 1.60 2.—
- *Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht. B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M.e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.85 1.80.
- **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [je *M.* 1.50 2.—] *M.* 3.— 4.—
- I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schütz.
- II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.
- **griech. Geschichte.** Von B. Büchsen-schütz. 2 Hefte.
- I. Heft. Buch I—IV. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- *II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.
- **Memorabillen.** Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.
- **Agessilaos.** Von O. Gütthling. *M.* 1.50 2.—
- **Anabasis u. Hellenika in Ausw.** Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.
- I. Bdchn. Anab. Buch 1—4. Text. *M.* 1.20 1.50. Kommentar. *M.* 1.20 1.50.
- II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika. Text. *M.* 2.— 2.20. Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

- Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII.** Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—
- I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.
- II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.
- III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.
- **commentarii de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.
- Cicero de oratore.** Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.
- I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.
- II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—
- III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—
- Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M.* —.45.
- — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.
- **Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
- **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- **partitioes oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
- * — **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., v. A. Fleckeisen. *M.* 1.— 1.40.
- Cicero div. in Caecilius.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
- **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.50 2.—
- — V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Redeüb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
- **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
- **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
- **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Milo.** Von Richter-Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
- **I. u. II. Philipp.** Rede. Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **I., IV. u. XIV. Philipp.** Rede. Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
- **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Cicero, Redef. Flaccus. Von A. du Mesnil.
M. 3.60 4.10.

— **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl.
M. 2.20 3.—

— **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2. Hefte. M. 2.85 3.30.

I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.
II. — Buch III—V. 4. Aufl. M. 1.65 2.15.

* **Cato maior.** Von C. Meißner.
5. Aufl. von Landgraf. M. — 60 1.—

— **somnium Scipionis.** Von C. Meißner.
4. Aufl. M. — 45 — 50.

— **Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl.
M. — 75 1.20.

— **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. M. 2.70 3.20.

— **de legibus.** Von A. du Mesnil.
M. 3.90 4.50.

— **de natura deorum.** Von A. Goethe.
M. 2.40 2.90.

[—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild.
M. 2.80.

[—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.**
Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1.— 1.40.

Cornelius Nepos, siehe: **Nepos.**

* **Curtius Rufus.** Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen. M. 4.65 5.55.

I. Bd. B. III—V. 4. A. M. 2.40 2.80.
*II. — B. VI—X. 3. A. M. 2.60 3.20.

[**Elegiker.**] **Anthologie a. d. El. der Römer.**
Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M. 3.50 5.10.

1. Heft: Catull. M. — 90 1.30.
2. Heft: Tibull. M. — 60 1.—

3. Heft: Propert. M. 1.— 1.40.
4. Heft: Ovid. M. 1.— 1.40.

Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck.
16. Aufl., v. O. Weissenfels. M. 2.25 2.75.

[—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch**
b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. M. — 15.

— **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2. Abt. [je M. 1.80 2.30].
M. 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger.
II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger

— **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche.
2 Bände. M. 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. M. 2.40 2.90.
II. — Der Sermonen Buch II. M. 2.— 2.50.

Julius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. M. 1.50 2.—
Lib. 2. Von M. Müller M. 1.50 2.—

Lib. 3. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Lib. 4. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.

Lib. 5. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Lib. 6. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.

Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Lib. 8. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.

Lib. 9. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Lib. 10. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.

Lib. 21. Von E. Weifflin. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.

Lib. 22. Von E. Weifflin. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.

* Lib. 23. Von F. Luterbacher. 2. Aufl.
M. 1.20 1.70.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. M. 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. M. 1.20 1.70.
Lib. 26. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.
Lib. 30. Von F. Luterbacher. M. 1.20 1.70.

Nepos. Von Siebelis-Jancovius.
12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten.
M. 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. M. — 75.

— **Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm.** Ed. E. Ortman. Editio V.
M. 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis
u. Fr. Polle. 2. Hefte. [je M. 1.50 2.—]
M. 3.— 4.—

I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.
II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peters.
2 Abteilungen. M. 2.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl.
M. 2.70 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen.
3. Aufl. M. — 90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut.** für den
Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und
F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle.
M. — 75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von
E. J. Brix. 4 Bdehn. M. 5.— 6.80.

I. Bdehn. **Trinummus.** 4. Aufl., von
M. Niemeyer. M. 1.20 1.70.

II. — **Captivi.** 5. Aufl. M. 1.— 1.40.

III. — **Menaechmi.** 4. Auflage, von
M. Niemeyer. M. 1.— 1.40.

IV. — **Miles gloriosus.** 3. Auflage.
M. 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von
A. Krouser. M. 1.50 2.—

* **Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte.**
II. Abt. **Römische Geschichte.** Von
A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft. M. 1.80 2.30.

2. Heft. M. 2.40 3.— 3. Heft.
M. 2.70 3.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Quintilliani Institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.

Sallusti Crisp. bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.05 3.20. I. Hefte: Bellum Catillinae. *M.* —, 60 1.— II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1.— [1.40.

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M.* —, 45 —, 80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.

*I. Band. 1. Hefte (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—

2. Hefte [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.

*Tacitus, Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —, 80 1.20.

— dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —, 80 1.30.

*— Germania. Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.

II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Hefte Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M.* —, 50 —, 80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M.* —, 50 —, 80.

IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigabe eine Einleitung, die in abstrakter Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

*Herodot. B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.

— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzel: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.50.

*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.

*— Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.

— Memorabillen. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catilin. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —, 55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —, 50.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —, 55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller. *M.* —, 40.

— Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.* —, 60.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—

— Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—

Sallusti Catilin. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —, 55.

— Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —, 80.

— Beides zusammengab. *M.* 1.20.

Vergils Aeneide. Von O. Gähling. *M.* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th. u. A. Weinhöld. Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Hefen: I. Heft *M.* —. 80 1.20. II.—V. Heft je *M.* —. 60 1.—

II. Heft. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

I. — Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.

Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *art.* *M.* —. 90.

2. Heft: De officiis libri III. *art.* *M.* —. 60.

3. Heft: Cato Maior de senectute. *art.* *M.* —. 30.

4. Heft: Laelius de amicitia. *art.* *M.* —. 30.

5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. *art.* *M.* —. 60.

Ciceros philosophische Schriften.

6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. *art.* *M.* —. 30.

7. Heft: De re publica. *art.* *M.* —. 30.

rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weissenfels. *M.* 1.80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriß der Rhetorik. *art.* *M.* 1.—

2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. *art.* *M.* 1.—

3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *art.* *M.* —. 60.

7. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bündchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

23. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

*Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.
 Demosthenes, ausgew. politische Reden.
 Von H. Reich.

- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
 2. Hilfsheft. *M.* 1.—
 3. Kommentar. I. II. steif geh. je *M.* —.80.
 Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.

*Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot. I. Ausw. Von K. Abicht.

- *1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.
 2. Hilfsheft. M. Abb. i. Text. *M.* —.80.
 3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.

|| *Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
 Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Homer. I.: Odyssee. Von O. Henke.

- *1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—12. 4. Aufl. B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
 2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

*3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
 Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

— II: Ilias. Von O. Henke.

- *1. Text. 2 Bdehn.: B. 1—13. 3. Aufl. —
 *B. 14—24. Mit 3 Karten. 2. Aufl. je *M.* 2.—
 B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
 3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. *M.* 1.60 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. *M.* 2.40.

*Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

*Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

*[Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil. I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weissenfels.

Ausgabe A. Text. *M.* 1.80.

Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. *M.* 1.40.
 Kommentar. *M.* 1.40.

*II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20.
 Kommentar. *M.* 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

1. Text. steif geh. *M.* —.80.
 2. Hilfsheft. *M.* 1.—
 3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.

*[—] Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.

*Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conrad.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit Titelbild. *M.* —.70. II. König Ödipus. *M.* —.80. III. Alas. *M.* —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. *M.* —.70.

3. Kommentar: I. Antigone. *M.* —.70.
 *II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —.80.
 III. Alas. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.) *M.* 1.60.

*Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.
 Thukydides I. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i. Text. *M.* —.70. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.—

3. Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.60. b. Kommentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.10.

b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis I. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.80.

3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

*|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 1.—

— Memorabillen in Auswahl. Von F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 6. Aufl. Mit 3 Karten, sowie 8 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1.80.

*2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.

3. Kommentar. 6. Aufl. *M.* 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4) 2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

— Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M.* 1.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceros Catilinaren. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 4. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.20.

*3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.80. } *M.* 1.60.

|| Text B. M. Einleit. 4. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. *M.* —.80.

— Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

*2/3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

* — Reden für Q. Ligarius und für den König Delotarus. Von C. Stegmann.
1. Text. *M.* —.60.

*3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

1. Text. steif geh. *M.* —.50.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft. *M.* —.60. } 2/3. Erklärungen.

3. Kommentar. *M.* 1.— } *M.* 1.60.

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Kommentar. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Kommentar (verkürzte Ausgabe). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit

Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. [In Vorb.]

*3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fugner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

*3. Kommentar. 2 Hefte. je *M.* 1.20.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

*1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.40.

2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. Buch 1—10. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. *M.* 2.—

3. Kommentar. I. Heft. Buch I—X. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch XXI—XXX. *M.* 1.60.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fugner.

1. Text. 5. Aufl. M. 3 Karten. *M.* 1.—

2. Hilfsheft. 5. Aufl. } 2/3. Erklärungen

Mit Abbild. I. Text. *M.* 1.— } *M.* 1.40.

3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.90.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

*1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. } 2/3. Erklärungen

M. Abbild. im Text. *M.* 1.20. } *M.* 2.20.

3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Wörterbuch. 3. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilinaren. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. *M.* —.60.

* — Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

*Text. Mit Karte. *M.* —.80.

*Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

*1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammbaum.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2/3. Erklärungen

3. Kommentar. *M.* 1.40. } *M.* 2.80.

Ausgabe in 2 Teilen:

*I. Ann. B. I—VI a) Text. 2. Aufl.

M. 1.20. b) Kommentar. *M.* 1.—

II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IV.

a) Text. *M.* —.80. b) Kommentar.

M. —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart. x bei

Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. 3

Karte. *M.* 1.40.

*3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Gull., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M.* 16.—

Richter, P., zur Dramaturgie des A. gr. 8. 1892. *M.* 5.50.

Westphal, R., Proleg. z. A.' Tragödien. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1881/85. *M.* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. d. alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 8.—

Aristoteles.

Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M.* 6.—

Encolicii.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1902. *M.* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 185—1887. *M.* 30.—

Etymologica.

Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. Et. gr. 8. 1896. *M.* 18.—

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M.* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

Steitz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 10. Aufl. von Kaegi. gr. 8. 1904. *M.* 3.60.

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M.* 3.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M.* 16.—

Homerus.

Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M.* 9.—

Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.

Nitzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1901. *M.* 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.—

II. 1892. *M.* 14.— 16.— III 1. 1893. *M.* 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—

Plato.

Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M.* 3.—

II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.

***Raeder**, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—

— exegetischer Komment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.

Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M.* 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Poetae comici.

Ziellinski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1893. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar, C. Iulius.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero, M. Tullius.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Ziellinski, C. im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 2.40.

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilogomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— 1. Teil. 1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

*Stemplinger, Ed., das Fortleben der H'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Juris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Strehlitz-Polle, Wörterbuch zu O. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, C., Meines Wörterbuch zu O.'s Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.50.

Tolkstein, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plautus.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. gr. 8. 1903. *M.* 12.— 14.—

Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

*Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

*— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

B.G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst

== Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für lateinische Lexikographie und Grammatik** mit Einschluß des älteren Mittellateins, herausg. v. Ed. v. Wölfflin. I.—XIV. Band. gr. 8. 1884—1906. Preis für den Band von 4 Heften *M.* 12.— XV. Band. gr. 8. 1906—07. 4 Hefte. *M.* 14.—
Band I vergriffen. Ermäß. Preis für Band II bis X zusammen *M.* 54.—
— X. Band. Ergänzungsheft: Register zu Band I—X. *M.* 2.—
- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete**, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft**, hrsg. von A. Dieterich. Jährlich 4 Hefte. *M.* 16.— Mit der Zeitschriftenschau der Hessischen Blätter f. Volkskunde. *M.* 20.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik.** Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift.** Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache.** Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A.** der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C.**, zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* — 60.
- Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner**, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text. *M.* 10.— 12.—
- Bender, H.**, Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1.—
- Benseler, G. E., und K. Schenkl**, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
1. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th.**, die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F.**, die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14.— 16.— II. Abteil. Isokrates und Isaios. *M.* 14.— 16.— III. Abteil. 1. Abschn. Demosthenes. *M.* 16.— 18.— 111. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 12.— 14.—
- Blümner, H.**, Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50.40.
- Bretzl, H.**, Botanische Forschungen des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12.— 14.—
- Brunn, H.**, kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 0.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M.**, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 120 n. Chr. 3. Aufl. *M.* 24.—
- Commentarii notarum Tironianarum** ed. W. Schmitz. Mit 132 Taf. in Nappe. *M.* 40.—
- Crönert, Guil.**, Memoria Graeca Ilerculanensis, cum titulorum Aegypti papyrorum codicum denique testimonis comparatam proposuit G. C. *M.* 12.—
- Cumont, F.**, die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln, sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Diels, H.**, Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3. —
- Dieterich, A.**, Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6. —
- , eine Mithrasliturgie. *M.* 6. — 7. —
- , Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 20 3.80.
- Dzhatzko, K.**, Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6. —
- Einsler, G.**, Homer Erläuterungen. (Aus deutsch. Lesebüchern VI, 2.) *M.* 6. — 7.40.
- Gardthausen, V.**, Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
- I. Teil. I. Band. *M.* 10. — II. Band. *M.* 12. —
- III. Band. *M.* 8. — Zusammengeb. *M.* 32. —
- II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6. — II. Band. *M.* 9. — III. Band. *M.* 7. — Zusammengeb. *M.* 24. —
- , Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M.* 18.40.
- Gesfien, J.**, das griechische Drama. Aeschylus, Sophokles, Euripides. Mit einem Plan. *M.* 1. 60 2.20.
- Gelzer, H.**, ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5. — 6. —
- Gercke, A. u. Ed. Norden.**, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Bethe, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Kretschmer, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M.* 10. — [U. d. Pr.]
- Gilbert, G.**, Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.
- I. Band. Der Staat der Lakedaemonier und der Athener. 2. Aufl. *M.* 8. — II. Band. *M.* 5.60.
- , O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24. —
- I. Abteil. *M.* 6. — II. Abteil. *M.* 8. —
- III. Abteil. *M.* 10. —
- , die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20. — 22.50.
- Grammatik.** historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüsing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
- I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7. —
- III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8. — [Fortsetzung u. d. Pr.]
- Supplement: Müller, lateinische Kasuslehre, herausg. von F. Skutsch. [U. d. Pr.]
- Gudeman, A.**, Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M.* 4.80 5.20.
- Hagen, H.**, gradus ad criticum. Per philologische Seminarium und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.
- Heinichen, Fr. A.**, lateinisch-deutsches deutsch-latein. Schulwörterbuch. 24 I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 7. Aufl., bearb. von C. Wäger. *M.* 6.30 7.50. II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. C. Wäger. *M.* 5.25 6.50.
- Heibig, W.**, Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 1. [Die Bände sind nur zusammen käuflich.]
- , auf extradünnes Papier gedr. und mit Schreibpapier durchschossen, Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17. —
- Herkenrath, E.**, der Enoplios. Eintrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6. —
- Herzog, E.**, Geschichte und System der Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33. —
- I. Band. Königszeit u. Republik. *M.* 1. II. Band. Die Kaiserzeit von der Dikt. Cäsars bis zum Regierungsantritt Diogenians. I. Abt. Geschichtliche Übers. *M.* 10. — II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M.* 8. —
- Hoffmann, M.**, August Boeckh. Leb. beschreibung und Auswahl aus sel. wissenschaftlichen Briefwechsel. Kr. Preis. *M.* 7. — 9. —
- Imhoof-Blumer, F.**, Porträtköpfe v. röm. Münzen der Republik und der Kaiser. Für den Schulgebrauch herausgeg. 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 1. —
- , Porträtköpfe auf antiken Münzen h. nischer und hellenisierter Völker. Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildern in Lichtdruck. kart. *M.* 10. —
- , und O. Keller, Tier- und Pflanzenb. auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1552 Abbild. u. 178 S. erläuterndem Text. geb. *M.* 24. —
- Immisch, O.**, die innere Entwicklung griechischen Epos. Ein Baustein zu historischer Poetik. *M.* 1. —
- Kaerst, J.**, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
- I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12. — 14. —
- , die antike Idee der Ökumene in politischen und kulturellen Beden. *M.* 1.20.
- Keller, O.**, lateinische Volkstymologie Verwandtes. *M.* 10. —
- Klotz, Reinh.**, Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
- , Rich., Grundzüge altrömischer *M.* *M.* 12. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

- cher, K., die Photographie i. Dienst der Historienwissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 10.
- , K., die Angriffe der drei Barkiden auf Athen. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 10 und 6 Abbild. *M.* 10. — 13. —
- , K., populäre Aufsätze aus dem Altertumsstudium zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11. —
- , die griechisch-römische Biographie ihrer literarischen Form. *M.* 7. —
- , ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit Gelehrtenhrg. von W. H. Roscher. Mehrere Abbild. 3 Bände. Lex.-8. d. (A—H.) *M.* 34. — II. Band. (I—M.) — III. Band. 37.—56. Lieferung. Lieferung *M.* 2. — Supplemente: Nachmann, epitheta deorum quae poetas Graecos leguntur. *M.* 10. —
- , Epitheta deorum. *M.* 7. —
- , Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1. 80.
- , Neallerton des 11. Jh. Altertums für Anfänger. 7. verb. Auflage, herausgegeben von J. R. Mit zahlreichen Abbildungen. — 16. 50.
- , H. A., Aristarchs Homerische Textnachricht von den Fragmenten des Didymos stellt und beurteilt. Nebst Beilagen. *M.* 28. —
- , H. A. 12. — II. Teil. *M.* 16. —
- , Ray, F., Abriss der griechischen Metrik. dem Französischen übersetzt von J. R. *M.* 4. 40 5.—
- , E., Grammatik der griechischen Sprache aus der Ptolemäerzeit. Mit Einleitung der gleichzeitigen Ostraka und der ägypten verfaßten Inschriften. Lautlehre. *M.* 14. — 17. —
- , G., Geschichte der Autobiographien. I. Band. Das Altertum. *M.* 8. — 10. —
- , L., Reichsrecht und Volksrecht in den hellenischen Provinzen des römischen Reichs. *M.* 14. —
- , Geschichte der Erbpacht im Altertum. Lex.-8. AG Wph. XX. *M.* 2. —
- , ed. griech. Papyrusurkunden. *M.* 1. 20.
- , en, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienene Theorie. *M.* 16. —
- , M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der heidnischen. *M.* 12. — 15. —
- , Ed., die antike Kunstprosa vom 5. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln jeder *M.* 14. — 16. —) *M.* 28. — 32. —
- , V., Priester und Tempel im hellenischen Ägypten. Ein Beitrag zur Religionsgeschichte des Hellenismus. *M.* 14. — 17. — Band II. [U. d. Pr.]
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12. —
- , der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6. —
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. JG XXXVIII. [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19. 20.
- , Reden und Vorträge. *M.* 6. — 8. —
- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14. —
- Roßbach, A., und E. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik. 3 Bände. *M.* 36. —
- , I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 1. 20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6. 80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8. — II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14. —
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. gr. 8. *M.* 30. —
- Schmarow, A., Grundbegriffe der Kunstwissenschaft. *M.* 9. — 10. —
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechischen Sprache. 4 Bände. *M.* 54. —
- , Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 13. —
- Schnitzler, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. Quer-Folio. geb. *M.* 16. —
- , die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6. —
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M.* 2. — 2. 60.
- Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10. —
- Sitzler, J., Abriss der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4. —
- Stemplinger, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. *M.* 8. — 9. —
- Stoll, J., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von J. Ramer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. a. *M.* 3. 60, in 1 Band *M.* 6. —
- , die Sagen des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von J. Ramer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4. 50.
- Studniczka, F., die Siegesgötter. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2. —

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. *M* 16. — II. Band. *M* 14. — *M* 16. —
- Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl., von L. Schwabe. 2 Bände. [je *M* 9. — 11. —] *M* 18. — 22. —
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M* 12. —
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinquae Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. Lex.-4. 1900—1907. Vol. I. *M* 74. — 82. — Vol. II. *M* 68. 40 76. 40. Vol. III, fasc. 1. *M* 7. 60. Vol. IV, fasc. 1—3. je *M* 7. 20.
- Einbanddecke zu Band I u. II je *M* 6. —, Sammelmappe *M* 2. 50.
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M* 7. 20.
- Einbanddecke *M* 5. —
- Thiersch, H., Pharos, Antike und Islam. Mit zahlreichen Abbildungen. [U. d. Pr.]
- Troels-Lund, Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von S. Bloch. 2. Auflage. geb. *M* 5. —
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M* 5. — 6. —
- Vahlen, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Proemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. 1875 ad a. 1891. *M* 12. — 14. 50. Pars II. [U. d. Pr.]
- Vanlček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M* 6. —
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M* 24. — [I. Band. *M* 10. — II. Band. *M* 14. —]
- Verhandlungen der 19.—49. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. gr. 8. (Einzelne käuflich.)
- Volkman, R., Geschichte und Kritik der Wolfen Prolegomena zu Homer. *M* 8. —
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt 2., verbesserte Auflage. *M* 12. —
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. *M* 20. — II. Band. 1. Abteil. *M* 12. — [2. Abteil. in Vorber.]
- Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archaische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M* 28. —
- Zeise, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. *M* 2. 80 3. 40.
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M* 6. —
- Witte, C., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. *M* 8. — 9. —

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte
und deutsche Literatur und für Pädagogik.

Herausgegeben von J. Ilberg und B. Gerth.

10. Jahrgang 1907. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M* 30. —

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Probeheft für 3 Mark vom Verlag.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlī

Das Erlebnis und die Dichtung. Lessing, Goethe, Novalis, Hölderlin
Vier Aufsätze von W. Dilthey. 2. Auflage. [VII u. 455 S.] gr.
1907. geh. M. 5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

„... Mit dem gleichen Verständnis hat Dilthey diese vier Dichterserscheinungen in der Wurzel ihres Wesens erfaßt und zugleich das Erdreich und das Klima untersucht, worin sie wuchsen. Die zwei urgesunden Geister Lessings und Goethes erschließt seine feine Analyse ebenso vollständig, wie die krankhafte Psyche eines Novalis und Hölderlins. Immer ist es eine in sich beruhende Welt, die er uns eröffnet, die, wie Bilder Chodowieckis, Menzels oder Schwind's, stets die geistige Atmosphäre einer ganz Zeitperiode mit sich heraufbringt. Ebenso sehr wie durch den künstlerischen Charakter der Darstellung ist diese Wirkung durch den in die Tiefe und Weite dringenden Blick die umfassende Bildung des Berliner Gelehrten erreicht. Solche Essays belehren mehr als die breiten Betteluppen der Literaturgeschichten, die in Deutschland ein großes Publikum haben, und die dicken leibigen Monographien, womit unsere Zeit so häufig ist.“
(Frankfurter Zeitung)

Psychologie und Volksdichtung. Von Dr. Otto Böckel. [VI u. 432
gr. 8. 1906. geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 8.—

Das Buch führt uns in die Wunderwelt der Volksdichtung. Allen seelischen Regungen und Erscheinungsformen spürt es nach und schildert sie bei strenger wissenschaftlicher in anmutiger, lebendiger Form.

Zuerst wird der Ursprung des Volksliedes erläutert, dann das Wesen, Entstehen des Volksliedes, seine Sprache und Wirkung, Lebensfähigkeit, sein Wand und Verschwinden. Andere Abschnitte behandeln die Volkslieder, die Stätten des Volksliedes, das Gefühlsleben und den Optimismus im Volksliede, die Totenklage, Wechselbeziehung zwischen Natur und Mensch, zwischen Geschichte und Volksliede. Ein besonderes Kapitel ist den Frauen und ihrem Anteil am Volksliede eingeräumt. Schließlich werden die Spott-, Kriegs- und Hochzeitslieder behandelt.

Arbeit und Rhythmus. Von Professor Dr. Karl Bücher. 3. Aufl. 1
einem Titelbild. [X u. 455 S.] gr. 8. 1902. geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 8.—

„... Die übrige Gemeinde allgemein Gebildeter, welche nicht nur diese oder jenen Einzelheit der in der Bücherschen Arbeit enthaltenen wissenschaftlichen Errungenschaften interessiert, sondern die sich für die Gesamtheit des selbständigen und weitgreifenden Überblicks über den vielverschlungenen Zusammenhang von Arbeit und Rhythmus richtig freuen darf, wird meines Erachtens dem bewährten Forscher auch dafür besonders dankbar sein, daß er ihr einen wertvollen Beitrag zu einer Lehre geliefert hat, welche die edelsten Genüsse in unserm armen Menschenleben vermittelt, nämlich zur Lust von der denkenden Beobachtung, nicht nur welterschütternder Ereignisse, sondern an alltäglicher, auf Schritt und Tritt uns begehender Geschehnisse.“

(G. v. Mayr in der Beilage z. Allgem. Z.)

Die Renaissance in Florenz und Rom. Acht Vorträge von Professor Dr. K. Brandi. 2. Auflage. [X u. 265 S.] gr. 8. 1903. geh. M. 5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

Das Buch bietet die erste zusammenfassende und entwickelnde Behandlung der für die Geschichte des menschlichen Geistes so bedeutenden Zeit. Alle wichtigen Erscheinungen des Lebens, Sozialgeschichte und Politik, Kunst und Wissenschaft, kommen gleichmäßig zur Geltung. Die Ausstattung des Buches ist im Sinne der Drucke der Renaissancezeit gehalten.

„Wir haben ein ganz vortreffliches Buch vor uns, das mit weiser Ökonomie reichen Stoff beherrschend, weiteren Kreisen der Gebildeten, die das Bedürfnis empfinden, die unsterbliche Kunst der italienischen Renaissance im Zusammenhang mit der Geschichte, von der sie abhängig ist, zu begreifen, nur lebhaft empfohlen werden kann.“
(Kölnische Zeitung)

„Im engsten Raum stellt sich die gewaltigste Zeit dar, mit einer Kraft und Dringlichkeit, Schönheit und Kürze des Ausdrucks, die klassisch ist.“
(Die B.)

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Zur Einführung in die Philosophie der Gegenwart. Acht Vorträge

Von Professor Dr. A. Riehl. 2. Auflage. [IV u. 274 S.] 8.

geh. M. 3.—, in Leinwand geb. M. 3.60.

„Von den üblichen Einleitungen in die Philosophie unterscheidet sich das Buch nicht bloß durch die Form der freien Rede, sondern auch durch seine methodische Auffassung und Anlage, die wir nur als eine höchst glücklich gezeichnete kennen. Nichts von eigenem System, nichts von langatmigen logischen, philosophischen oder gelehrten historischen Entwicklungen, sondern eine lebendig anregende und doch nicht oberflächliche, vielmehr in das Zentrum der Philosophie föhrend Betrachtungsweise. . . . Es ist hoch erfreulich, daß Alois Riehl, der außer seinem Werke über den philosophischen Kritizismus und seiner bekannten Nietzsche-Monographie bisher nichts Zusammenfassendes veröffentlichte, uns diese seine „Einführung“ geschenkt hat. . . . Wir möchten somit das philosophische Interesse, das sich, wie aus manchen Anzeichen zu entnehmen, auch im höheren Lehrerstand gegenwärtig zu erhöhen zu regem scheint, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir wüßten nicht, was F. A. Lange's Geschichte des Materialismus — vor dem es die Kürze voraus hat — ein anderes Buch, das so geeignet ist, philosophieren zu lehren.“

(Monatsschrift für höhere Schulen)

Einleitung in die Philosophie. Von Professor Dr. Hans Cornelissen

[XIV u. 357 S.] gr. 8. 1903. geh. M. 4.80, in Leinwand geb. M. 6.—

„Es ist aber ein Vorteil der „Einleitung“, daß sie die oben ausgesprochenen Bedenken leicht nahelegt, die nichts anderes als Probleme der heutigen Wissenschaft sind, namentlich durch die fragliche Konsolidierung der heterogenen Entwicklungsreihe des Denkens ins Licht gesetzt werden. Diese Konsolidierung hat eben zur Folge, daß die „Einleitung“ keiner der von uns eingangs für eine solche hingestellten Möglichkeiten, sondern allen zugleich entspricht, und darum ist das Buch die vorzüglichste Einführung in das philosophische Gewirr, aus welchem die erkenntnistheoretische Methode herausragt.“

(Zeitschrift für Philosophie und philosophische Wissenschaft)

Natursagen. Eine Sammlung naturdeutender Sagen, Märchen, Fabeln und Legenden. Von Oskar Dähnhardt. Mit Beiträgen von V. Arnim

M. Boehm, J. Bolte, K. Dieterich, H. F. Feilberg, O. Hackmann, M. Hiecke, W. Hildebrandt, B. Ilg, K. Krohn, A. von Löwis of Menar, O. Polivka, E. Rona-Sklarek, St. Zdschewsky und anderen. Band I: Sagen zum Alten Testament. [XIV u. 376 S.] 1907. geh. M. 8.—, in Leinwand geb. M. 10.50.

Die Mannigfaltigkeit der Natur hat den Menschen von jeher zum Nachsinnen anzuregen, und so entstanden Sagen, in denen der Ursprung der Dinge oder die Eigenart von Naturtatsachen aus irdischen Begebenheiten abgeleitet ist. Diese Sagen sind bei allen Völkern in erstaunlicher Menge vorhanden. Ihre Entwicklungsgeschichte bildet den Inhalt dieses Werkes, das einen bisher fast unbekannten Seitenzweig der Wissenschaft zugänglich macht. Um zu sicheren Schlußfolgerungen und klaren Einsichten zu gelangen, dient dem Herausgeber die zwingende Kraft des Massenbeweises, er aus den Sagen aller Völker der Erde gewinnt. Der erste Band zeigt, daß die poetische Naturerklärung auch auf dem Gebiete biblischer Volksüberlieferung sagenbildend gewirkt hat. Er bringt Sagen zum A. T., die unter der nachdrücklichsten Einwirkung iranischer, gnostischer, moslemischer und jüdischer Tradition, wie auch unter dem Einfluß apokrypher Schriften sich entwickelt haben. Das ganze Werk, das auf sechs Bänden berechnet ist, stellt sich die Aufgabe, die Geistesgeschichte der Menschheit besonders aber die vergleichende Sagen- und Märchenforschung, die Völkerpsychologie und Religionswissenschaft zu fördern.

Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten.

Professor Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Blum. 2. Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. M. 4.—

„... Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Forscher auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. . . . Das Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeiten geschrieben, dem wir einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den zünftigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen.“ (Jahrbücher f. d. Klassik)

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung in dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Maschinentechnik, Industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ will eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinschaftlich verständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

„Teubners gelobtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Privatleuten nennen seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Großartigkeit und Einseitigkeit seiner Anlage, die Zahl und der Ruf seiner Mitarbeiter machen es einzigartig und nötigen auch dem jüngsten Anerkennung ab, der in dem Überwachen einer quinquagintalen Literatur nicht die schrecklichen Seiten unseres Bildungsbauers sieht. Wer aber das vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine herrliche Ausstattung eine Art von Genuss gewährt, wird dem gewöhnlichen Bildungsgenuss eines solchen Buches umso mehr empfinden, je näher er dem Arbeitsgebiet jener Autoren steht. Eine ungeheure Summe von geistiger Kraft ist es, die hier in einer Anzahl kleiner, fast im Prudenten abgelegter Bälchen ihren Schatzstein findet.“
(Berliner Tagblatt.)

Probeheft und Spezial-Prospekte

über die einzelnen Abteilungen (mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probeheften aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und kostenlos vom Verlag versandt.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Teil I, Abt. 1: Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. Inhalt: Das Wesen der Kultur: W. Lexis. — Das moderne Bildungswesen: Fr. Paulsen. — Die wichtigsten Bildungsmittel: A. Schulen und Hochschulen. Das Volksschulwesen: G. Schöppa. Das höhere Knabenschulwesen: A. Meißner. Das höhere Mädchenschulwesen: H. Gaudig. Das Fach- und Fortbildungsschulwesen: G. Karsch-Hausen. Die geisteswissenschaftliche Hochschulausbildung: Fr. Paulsen. Die naturwissenschaftliche Hochschulausbildung: W. v. Dyck. H. Meyers. Kunst- und Kunstgewerbe-Museen: L. Pallat. Naturwissenschaftlich-technische Museen: K. Krawinkel. C. Avenarius. Kunst- und Kunstgewerbe-Ausstellungen: J. Lessing. Naturwissenschaftlich-technische Ausstellungen: O. N. Witt. D. Die Musik: G. Göbler. E. Das Theater: P. Schlantheis. F. Das Zeitungswesen: K. Bücher. G. Das Buch: K. Pietschmann. H. Die Bibliotheken: E. Milnes. — Die Organisation der Wissenschaft: H. Diels. [XV u. 671 S.] 1906. Preis geb. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 15.—

Teil I, Abt. 2: Die orientalischen Religionen. Inhalt: Die Anfänge der Religion und die R. der primitiven Völker: Ed. Lehmann. — Die ägyptische R.: A. Erman. — Die assyrische R.: C. Bezold. — Die indische R.: H. Oldenberg. — Die iranische R.: H. Oldenberg. — Die R. des Islams: J. Goldziher. — Der Zoroastrianismus: A. Grünwedel. — Die R. der Chinesen: J. J. M. de Groot. — Die R. der Japaner: 2) Der Shintismus: K. Florenz. In Der Buddhismus: H. Haas. [VII u. 267 S.] 1906. Preis geb. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Teil I, Abt. 3: Die christliche Religion mit Einschluß der israelitisch-jüdischen Religion. Inhalt: Die israelitisch-jüdische Religion: J. Wellhausen. — Die R. Jesu und die Anfänge des Christentums bis zum Nizänium 325: A. Jülicher. — Kirche und Staat bis zur Gründung der Staatskirche: A. Harnack. — Griechisch-orthodoxes Chr. und Kirche in Mittelalter und Neuzeit: N. Bonawitz. — Chr. und Kirche Westeuropas im Mittelalter: K. Möller. — Katholisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: E. K. Funk. — Protestantisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: E. Troeltsch. — Wesen der Religion und der Religionswissenschaft: E. Troeltsch. — Christl. kath. Dogmatik: J. Pohle. — Christl. kath. Ethik: J. Mausbach. — Christl. kath. prakt. Theologie: C. Krieger. — Christl. protest. Dogmatik: W. Herrmann. — Christl. protest. Ethik: R. Seeberg. — Christl. protest. praktische Theologie: W. Faber. — Die Zukunftsaufgaben der Religion und der Religionswissenschaft: H. J. Holtzmann. [XI u. 752 S.] 1906. Preis geb. M. 15.—, in Leinwand geb. M. 19.—, auch in 2 Hälften: 1. Geschichte der christlichen Religion. geb. M. 9.60, geb. M. 11.—, 2. System christl. Theologie. geb. M. 6.60, geb. M. 8.—

Teil I, Abt. 4: Systematische Philosophie. Inhalt: Das Wesen der Philosophie: W. Dilthey. — Logik und Erkenntnistheorie: A. Riehl. — Metaphysik: W. Windt. — Naturphilosophie: W. Ostwald. — Psychologie: E. Ebbinghaus. — Philosophie der Geschichte: K. Burken. — Ethik: Fr. Paulsen. — Pädagogik: W. Münch. — Ästhetik: Th. Lipps. — Die Zukunftsaufgaben der Philosophie: Fr. Paulsen. [VIII u. 432 S.] 1907. Preis geb. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Teil I, Abt. 5: Die orientalischen Literaturen. Inhalt: Die Anfänge der Literatur und die L. der primitiven Völker: E. Schmidt. — Die ägyptische L.: A. Erman. — Die babylonisch-assyrische L.: C. Bezold. — Die iranische L.: H. Gunkel. — Die aramäische L.: Th. Nöldeke. — Die griechische L.: Th. Nöldeke. — Die arabische L.: M. J. de Goeje. — Die indische L.: R. Pischel. — Die altpersische L.: K. Geldner. — Die mittelpersische L.: P. Horn. — Die neupersische L.: P. Horn. — Die türkische L.: P. Horn. — Die armenische L.: F. N. Finck. — Die georgische L.: F. N. Finck. — Die chinesische L.: W. Grube. — Die japanische L.: K. Florenz. [IX u. 419 S.] 1908. Preis geb. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Stanford University Libraries

3 6105 002 119 803

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493

grncirc@sulmail.stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

JUN 30 2004

DEC 31 2004
JUN 30 2005

